



**විනයපිටකයෙහි**  
**සතරවන ග්‍රන්ථය**

# **චූළචගගපාලී**

[I කාණ්ඩය]

ලඬකා බෞද්ධ මණ්ඩලයේ ආරාධනයෙන්  
හාල්දඬුවන ශ්‍රී ධර්මක්ෂිතානිධාන  
සබරගමුවපළාතේ ප්‍රධාන සභිසන්‍යායක සාමිනිඳුයන් වහන්සේ  
විසින්  
කරනලද සිංහල පරිවර්තනය

**ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලය**  
විසින්

පාඨශෝධන පුස්තික වැ සංස්කරණය කරන ලදී.

ශ්‍රී ලඬකා ජනරජය විසින් ප්‍රකාශිත යි.

බ්‍ර: ව: 2520

ක්‍රි: ව: 1977

**Buddha Jayanti Tripitaka Series 5**

THE FOURTH BOOK

OF

THE VINAYA PITAKA

**CULLA-VAGGA-PALI**

(PART I)

WITH THE SINHALESE TRANSLATION

BY

THE VENERABLE

HALDANDUVANA DHAMMARAKKHITA

The

Chief Nayaka Thero

of

Sabaragamuva Province

PUBLISH UNDER THE PATRONAGE

OF

THE REPUBLIC OF SRI LANKA

B.E. 2520

C.E. 1977

“කථාගතපසුවෙදිනො හිකබවෙ ධම්මවිනයො විවචො විරොචති  
නො පටිච්ඡනෙනා.”

“මහණෙනි, කථාගතයන් වහන්සේ විසින් දෙශනා කරන ලද ධර්මය  
හා විනය විවෘත වූයේ බබළයි. වැසුණේ නො ම බබළයි.”

(අභ්‍යුත්තරනිකාය, තිකතිපාත - භරණ්ඩුවග්ග, 9 සූත්‍රය)

විනයපිටකේ

# චූළවග්ග පාලි

පඨමො භාගො

විනයපිටකසෙති

## සුඵල වග්ග

පළමුවැනි කාණ්ඩය



## පටුන

1. සංස්කාරක නිවේදනය	...	...	...	ix
2. සංඥාපනය	...	...	...	xi
3. පාළි භාෂිත	...	...	...	xiii
4. ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලය	...	...	...	xv
5. සංකේත ගිරුපණය	...	...	...	xvii
6. විසය සූචි	...	...	...	xix
7. පෙළ හා පරිච්ඡිතය	...	...	...	2 - 435
8. විසය පද සූචි	...	...	...	437
9. සංඥාම සූචි	...	...	...	441

## සංස්කාරක නිවේදනය

ත්‍රිපිටක පයඨාපනයෙහි විනය පිටකයට අයත් ග්‍රන්ථ පඤ්ඤාකයෙන් සකර වැනි ග්‍රන්ථය වූයේ වුලලවග්ගපාළි යයි. එය බුද්ධජයානති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථාලායෙහි පස් වැනි ග්‍රන්ථය ලෙස සමූහ වැ ඇත. තෙවැනි ග්‍රන්ථය වූ මහාවග්ගපාළිය ප්‍රථම - ද්විතීය භාග වශයෙන් දෙකක් ලෙස මුද්‍රණය කරවන්නට සිදුවූ හෙයිනි.

දෙදහස් පන්සියයේ බුද්ධ ජයානති අනුස්මරණ උත්සවය නිමිත්ත කොට ගෙන ශ්‍රී ලංකා බෞද්ධ මණ්ඩලය මගින් ආරම්භ කළ ත්‍රිපිටක ධර්ම සිංහල භාෂායෙන් තබාලීමෙහි ලා විනය පිටකයෙහි වුලලවග්ගපාළි සිංහල පරිවර්තනයට ආරාධනා ලැබුවාහු පැල්මඩුල්ලේ පුරාණ රාජමහා විහාරාධිපති භාල්දඩුවන ශාත්‍රෙයාරි ශ්‍රී ධර්මකේතානිධාන සපරගමු දිශා-යෙහි ප්‍රධාන සංඝනායක සවාමීන්ද්‍රයන් වහන්සේ යැ. උත්වහන්සේ විසින් යථා කාලයෙහි එම සිංහල පරිවර්තනය නිමහම් කොට ත්‍රිපිටක මණ්ඩලය වෙත ඉදිරිපත් කරන ලද්දේ ය. ත්‍රිපිටක මණ්ඩලයේ සමමය පරිදි කෙසෙල්වතුගොඩ රත්නපොති නායක සථවිරපාදයන් වහන්සේ යැ, භාල්දඩුවන ධම්මරක්ඛිත නායක සථවිරපාදයන් වහන්සේ යැ, කඩවැද්දුව සිරිනිවාස නායක සථවිරපාදයන් වහන්සේ යැ යන විනය පිටක ශොධක මණ්ඩලයේ මහ තෙරවරුන් විසින් පාඨශොධන පූර්වක වූ සිංහල පරිවර්තනයද සංස්කරණය කරන ලද්දේ විය.

සංස්කරණය කරන ලද සිංහල පරිවර්තනය සහිත වුලලවග්ගපාළිය 1962 දී පමණ මුද්‍රණය සඳහා එක්තරා මුද්‍රණාලයකට භාර දෙන ලදුව පිටු 16 කින් යුත් ප්‍රකාර දෙවිස්සක් පමණ මුද්‍රණය වූ පසු කවර හෙතුවකින් හෝ මුද්‍රණය නැවතිණ. ලියා ශුද්ධ කොට දෙන ලද අත් පිට-පත් ද ලබාගත නො හැකි විය. එහෙයින් සමප්කඩකයෙහි පටන් නැවත පරිවර්තන කිරීමේ භාරය ද ත්‍රිපිටක මණ්ඩලය කෙරෙහි පැවරිණ, ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලයේ අනුශාසක, අගමහාපණ්ඩිත බළන්ගොඩ ආනන්ද මෛත්‍රෙය මහානායක සවාමීන්ද්‍රයෝ වැනසි ගිය කොටස නැවත පරිවර්තන කොට මුද්‍රණයට සකස් කළහ. තවද මුද්‍රණ අවසානයෙහි දු පැන නැගුණු බාධක රැසෙකි. එ ද, සහකාර අධ්‍යක්ෂ තැන්පත් සෝමපාල ජයවර්ධන මහතාණන් ගේ කාලානුරූප ක්‍රියා සංවිධානය ද, දෙහිවල

‘තිසර’ මුද්‍රණාලයාධිකාරී ඇස්. ඩී. සපරමාදු මහතාණන්ගේ සහයෝගය ද  
නිසා වූලවණපාළි - සමථකඛ්‍යකය අවසාන කොට ඇති බන්ධක සතර  
එහි පළමු වන කාණ්ඩය ලෙස පළ කරවන්නට හැකි විය.

වතිමාන ත්‍රිපිටක සමපාදක මණ්ඩලයේ සථවිරවරුන් විසින් නො  
පමාව මෙහි ශොධාපත්‍ර, සංඥ සූචි, ශබ්ද සූචි ආදිය සකස් කිරීමෙන්  
මේ ග්‍රන්ථ භාගය ශාසනාර්ථීන් හමුයෙහි තබන්නට හැකි වූ බව පවසන  
අතර මෙම අධිකාරයෙහි නියුක්ත වූ හැම දෙන ඓතික පාරත්‍රික සුබ-  
භාගී වෙත්වා’යි ආශංසනය කරමිහ.

මේ වගට,

ලබුගම ලඬකානඤ්ඤ සථවිර  
ප්‍රධාන සමපාදක

1977, ජූලි 10  
ත්‍රිපිටක කායභාලය,  
මහානායක වාරිකාරාමය,  
115, විජේරාම මාවත,  
කොළඹ 7.

## සංඥාපනය

විනය:

විභවය බන්ධන පරිවාර විසින් ත්‍රිවිධ වූ විනය පාළිය මහාකාශ්‍යාප සංවිරාදි ප්‍රථම මහාසංඝිනිකාරක මහරහතුන් විසින් 'පාරාජිකපාළි පාචික්ඛියපාළි මහාවග්ගපාළි චූළචග්ගපාළි පරිවාරපාළි' යයි ග්‍රන්ථපඤ්ඤාකයකට නඟා සංඛ්‍යායනා කරන ලද්දේ ය. එහි දූ මහාවිභවය හෙවත් භික්ඛුවිභවය හා භික්ඛුනිවිභවය නම් වූ උභය විභවය පරිජි, පචිති දෙපොත් හි බැසැගෙන සිටී, මහාවිභවයෙහි 'පාරාජික සංඛ්‍යාදිසෙස අනියත නිසංගතිය' යන එකුන්පනස් ශික්ෂාපදයන් පිළිබඳ 'හිදුන පුග්ගල වජ්ඣ පඤ්ඤාතනි පදභාෂන විනිතවත්ත' ආදිය ඇතුළත් විනයප්‍රදේශය පාරාජික කාණ්ඩය මුල් කොට ඇති හෙයින් 'පාරාජික පාළි' යයි ද, පාචික්ඛියකාණ්ඩය පටන් භික්ඛුවිභවය හා භික්ඛුනිවිභවය ද ඇතුළත් කොටස පාචික්ඛියකාණ්ඩය ආදී කොට ඇති හෙයින් 'පාචික්ඛියපාළි' යයි ද ග්‍රන්ථ දෙකක් වශයෙන් බෙදූ ඇත. ආභිසමාචාරික ශීලය ප්‍රකාශ කරන අනුඤ්ඤා ශික්ෂාපදයෙන් යුත් පාළි ප්‍රදේශය 'බන්ධන' නම් වෙයි. එද බොධිකථායෙන් ආරම්භ වූ මහාක්කක්ඛකය ආදී කොට ඇති දෙවිසි බන්ධනයෙකින් හෙබියේය. එහි කොසමඬියක්කක්ඛකය අවසන් කොට ඇති බන්ධන දසය 'මහාවග්ගපාළි' යයි ද, කමමක්කක්ඛකයෙහි පටන් සත්තසතික්කක්කක්ඛකය අවසන් කොට ඇති දෙළොස් බන්ධනය 'චූළචග්ග පාළි' යයි ද ග්‍රන්ථ දෙකක් වශයෙන් බෙදූ ඇත. 'පරිවාරපාළිය' වූ කලී මහාවිභවයෙහි භික්ෂුන් සඳහා පනවන ලද දෙසිය විස්සක් ශික්ෂාපද යැ, භික්ඛුනිවිභවයෙහි තුන්සිය සතරක් ශික්ෂාපද යැ යන උද්දෙසපරියාපභාන වූ පන්සිය සූචිය ශික්ෂාපද ගෙන කක්ඛපඤ්ඤාතනිවාරය ආදී කොට ඇති ආපනතිවාර අටෙක, එබඳු වූ මැ පච්චයවාර අටෙකැයි මහාවාර සොළොසකින් ද යළි සමුට්ඨාන සමථහෙද දුක්චිමෙන් ද උභතොවිභවය පරිවාර වැ ඇත. බන්ධන පුච්ඡායෙහි පටන් ශෙෂය දෙවිසි බන්ධනයෙහි ආ විනය පරිවාර යයි. මෙසෙයින් බුදුරදුන්ගේ ආණාදෙසනා සංඛ්‍යාත විනය පිටකයට කරනලද මහාප්‍රාකාරය පරිවාර දෙශනාව යි. උභතො විභවයෙහි ප්‍රඥාන ශික්ෂාපද සියල්ල ද සත්තඅධිකරණ සමථය ද සංඛ්‍යාත කොට භික්ඛුපාති-මොක්ඛ භික්ඛුනිපාතිමොක්ඛ වශයෙන් දෙපරිදිව සිටි ග්‍රන්ථය 'පාතිමොක්ඛ' නම් විය. උභයමාතිකා නමුදු මේ මැ යි.

චූළචග්ගපාළි:

මෙහි ප්‍රසතු වූ 'චූළචග්ගපාළිය' වනාහි කමමක්කක්ඛකය පටන් කොට සත්තසතික්කක්කක්ඛකය තෙක් දෙළොස් බන්ධනයෙන් සංඛ්‍යාත වූ ග්‍රන්ථ ප්‍රදේශය යි. එහි පළමුවන කමමක්කක්ඛකයෙහි: 1. සැවැත්තුවර

විසූ සවග මහණුන් කෙරෙහි වූ පණ්ඩුක ලොභිකක මහණුන් සඳහා භණ්ඩනකාරක කලහකාරකාදි හෙතෙයෙන් පනවනලද කප්පනීය කම්ය ද, 2. ආපතතිබ්බුල වූ ගෘහීන් හා අනනුලොමික සංසථි ඇති සෙයාසක මහණුහුට පනවනලද නිසසය කම්ය ද 3. සවග මහණුන් අතුරෙන් කීටාගිරියෙහි විසූ අසසථි පුනබ්බසුක මහණුන් සඳහා කුල දූෂණහෙතෙයෙන් පනවන ලද පබ්බාජනීය කම්ය ද, 4. මජ්ඣිමනිකායෙහි විසූ සුඛමම තෙරුන් අරභයා වික්කගැහැවියනට අවමන් කිරීම් හෙතෙයෙන් පනවනලද පටිසාරණීය කම්ය ද, 5. කොසඹු නුවර දී ජනන තෙරුන් සඳහා ඇවැතට පැමිණ ඇවැත් නො දැකීම හෙතෙයෙන් පනවන ලද ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙබපනීය කම්ය ද, 6. ජනන තෙරුන් සඳහා මැ පනවන ලද ඇවතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙබපනීය කම්ය ද, 7. අරිට්ඨ මහණුහු සඳහා පනවන ලද පාපදාෂටි නො හැරීමෙහි උකෙබපනීය කම්ය ද යන සත් වැදෑරුම් කම් විභාග කරන ලද්දේ යැ.

දෙවැනි පාරිවාසිකකකකයෙහි පාරිවාසිකවකන, පරිවාස සමාදනවිධි, මූලායපටිකසාන. මානභන, අඛ්භාන යන විනය කම්යන් පිළිබඳ වත් හා සමාදනවිධි ආදිය වදරන ලද්දේය.

තුන්වැනි සමුච්චයකකකයෙහි පටිච්ඡනනාපටිච්ඡනන සංසාදිසෙසා-පක්කන් පිළිබඳ පරිවාසදන, මානභදන, අඛ්භාන යන විනය කම්යන් පිළිබඳ සියලු විභාග වදරන ලද්දේ වෙයි.

සතරවැනි සමථකකකයෙහි විවාදධිකරණ, අනුවාදධි කරණ, ආපතනා ධිකරණ කිව්වාධිකරණ, යන වතුර්විධ අධිකරණ හා ඒ ඒ අධිකරණය සම්මුඛාවිනය සතිවිනය, අමුලභවිනය, පටිකඤ්ඤාතකරණ, යෙහුයාසිකා, තසසපාපියාසිකා, තිණවජාරක, යන සත් වැදෑරුම් සමථයෙන් සංභිච්ඡවාලන අයුරු වදරනලද්දේ වෙයි.

වුලුචග්ගපාළියෙහි මේ පළමුවන කාණ්ඩයෙහි කලමකකකාදි සතර ඛකකය පමණක් ඇතුළත් කළමිහ. බුද්ධකවත්ථු ආදි ඛකකයන් පිළිබඳ හැඳින්වීම දෙවන කාණ්ඩයෙහි ලා පවසමිහ. හික්ෂුන් වහන්සේගේ කාය වාක් සංවරය සඳහා ද ආපතති ප්‍රතිකම්භාදියෙන් ශීලපාරිශුද්ධිය සඳහා ද වුලුචග්ගපාළියෙහි වදළ ඒ ඒ විනය ප්‍රදේශයන් මැනැවින් දැන ඉගෙන සවාචී පරාචී සාධනයෙහි උත්සුක වෙත්වා'යි ආශංසනය කරමිහ.

මේවගට,  
ලබ්බම ලබ්බානඤ්ඤ සංචර,  
ත්‍රිපිටක මණ්ඩලයේ ප්‍රධාන සම්පාදක.

1977. 7. 10 මොල්ලිගොඩ  
ප්‍රච්චනොදය පිරිවෙන.

**පාළි හෝඩිය**  
**THE PALI ALPHABET**  
**IN SINHALA CHARACTERS**

VOWELS

අa    ආā    ඉi    ඊī    උu    ඌū    එe    ඔo

CONSONANTS

කka	ඛkha	ගga	ඝgha	ඞṅa
චca	ඡcha	ජja	ඣjha	ඤṇa
ටṭa	ඨṭha	ඩḍa	ඬḍha	ණṇa
තta	ථtha	දda	ධdha	නna
පpa	ඵpha	බba	භbha	මma
යya	රra	ලla	වva	සsa
හha	ඉla	ආm		
කka	කā	කිki	කීkī	කුku
ඛkha	ඛā	ඛිkhi	ඛීkhī	ඛුkhu
ගga	ගā	ගිgi	ගීgī	ගුgu
				ගුḡ
				ගෙge
				ගොgo

CONJUNCT - CONSONANTS

කකkka	කඤකṅka	ඉtra	මම්mpha
කඛkkha	කණkha	ඳdda	මඞm̐ba
කයkya	කඤca	ඳddha	මඞmbha
කිkri	කජ, ඛcha	දdra	මම්mma
කචkva	කජ, ඛja	ඳ, ටdva	මඞmbha
කඞkṅha	කඤඣjha	ධddhva	යය, යyya
කඨkṭha	ටṭṭa	නnta	යyha
කගgga	ට, ඨṭṭha	ඞntha	ලlla
කඝggha	ඩddda	ඤnda	ලlyha
කඞṅka	ඩddha	ඤndha	ලlha
ගgrā	ණṇṇa	නnna	චvha
කිඛkṅkha	ණṇṭa	තnha	සssa
කිඞkṅga	ණṇṭha	පppa	සsma
කිඤkṅgha	ණṇṇa	පppha	සsva
චcca	තtta	බbba	හhma
ච්ccha	තttha	බbbha	හhvha
ජjja	තtva	බbra	හlha
ජඣjjha		චmpa	

ඉā    ඊī    උū    ඌū    එe    ඔo

## ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලය

### උ පදෙශක:

මහරගම වටයවත්තපාර-ශ්‍රී වන්දුගෙබරාමාධිපති අග්ගමහාපණ්ඩිත බළන්ගොඩ ආනන්දමෙත්‍රෙය මහානායක මහාසංචරපාදයන් වහන්සේ.

### සභාපති:

අනුරාධපුර බුද්ධග්‍රාවක ධර්මපියයෙහි (හික්කු වික්‍රමවිද්‍යාලයෙහි) අධිපති ත්‍රිපිටකවාගිඤ්චාරාචාර්ය, රාජකීය පණ්ඩිත කෝදුගොඩ ශ්‍රී ඥානාලෝක දක්ෂිණ ලඛ්‍යායෙහි ප්‍රධාන සඛ්‍යනායක සංචරයන් වහන්සේ.

### ප්‍රධාන සම්පාදක:

මොල්ලිගොඩ, ප්‍රච්චනොදය පිරිවෙන්හි උපප්‍රධානාරාචාර්ය, ත්‍රිපිටක වාගිඤ්ච, විමලකීර්ති ශ්‍රී රාජකීය පණ්ඩිත, ලබුගම ලඛ්‍යානන්ද ශ්‍රී කල්‍යාණී සාමග්‍රිධර්ම මහාසඤ්ඤාසභායෙහි අනුනායක සංචරයන් වහන්සේ.

### සම්පාදක:

කිරුළපන පූවාරාම, නාරාහේන්පිට අභයාරාම යන විහාරආයාධිපති ශාස්ත්‍රපති, විද්‍යාවිශාරද, රාජකීය පණ්ඩිත, රද්දල්ලේ සිරි පඤ්ඤාලෝක ශ්‍රී කල්‍යාණීසාමග්‍රිධර්ම මහාසඤ්ඤාසභායෙහි අනුනායක සංචරයන් වහන්සේ.

හෙරලියාවල, සුඛර්මාරාමාධිපති ශාස්ත්‍රපති, විද්‍යාවිශාරද, රාජකීය පණ්ඩිත, වේඳරුවේ සිරි අනෝමදස්සී බටහිර දිශායෙහි ප්‍රධාන සඛ්‍යනායක සංචරයන් වහන්සේ.

හිතුලේ - මාකඩවර විහාරාධිපති රාජකීය පණ්ඩිත, කරහම්පිටිගොඩ සිරි සුමනසාර සංචරයන් වහන්සේ.

කොළඹ තිඹිරිගස්සායේ අශෝකාරාමාධිපති රාජකීය පණ්ඩිත කරදන සිරි පඤ්ඤාලඛකාර නායක සංචරයන් වහන්සේ.

### ලෙඛක

කොළඹ, බෞද්ධාලෝක මාවතෙහි බෞද්ධාලෝක විහාරාධිපති, පණ්ඩිත, දෙරගමුවේ සිරි ධම්මපාල - කොළඹ පළාතේ ප්‍රධානසඛ්‍යනායක සංචරයන් වහන්සේ.

## සංස්කෘත නිරූපණය

සීම - සිහළකර්මයේ වූලවග්ගපාළි

මජ්ඣිම - මජ්ඣිම - ජට්ඨසංගීතියා සොධිත පොතක

සාය - සායම - නායකකර්මයේ වූලවග්ගපාළි

PTS - Pali Text Society, Cullavagga Pali

කප්පි - ගජනාගරානි

2



# **මූලාශ්‍රය පාලි**

## **විෂය සූචි**

1. කමමකතනිකං 2—157			පිටුවක
1. නජජනිය කමම.	...	...	2—23
2. නියසස කමම.	...	...	24—39
3. පබ්බාජනියකමම.	...	...	38—35
4. පටිසාරණිය කමම.	...	...	64—87
5. ආපනනියා අදසසනෙ උකෙඛපනියකමම.	...	...	86—129
6. ආපනනියා අප්පටිකමෙම උකෙඛපනියකමම.	...	...	108—109
7. පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනියසගෙම උකෙඛපනිය කමම.	...	...	128—151
විඤ්ඤානං	...	...	152—157
2. පාරිවාසිකකතනිකං 158 - 195			
1. පාරිවාසික වතනං	...	...	158—169
2. මූලාය පටිකසසනාරහවතනං	...	...	168—175
3. මානතනාරහ වතනං	...	...	176—181
4. මානතනවාරිකවතනං	...	...	180—189
5. අඛ්ඨානාරහවතනං	...	...	188—193
6. තස්ම විඤ්ඤානං	...	...	194—195
3. සමුච්චයකතනිකං 196—331			
අපට්ච්ඡන්ධනමානතනං	...	...	196—199
අපට්ච්ඡන්ධන අඛ්ඨානං	...	...	198—203
එකාහපට්ච්ඡන්ධනපරිවාසො	...	...	202—205
එකාහපට්ච්ඡන්ධන මානතනං	...	...	204—207
එකාහපට්ච්ඡන්ධනඅඛ්ඨානං	...	...	206—209
පඤ්චාහපට්ච්ඡන්ධනපරිවාසො	...	...	210—211
පාරිවාසිකමූලාය පටිකසසනා	...	...	212—215
මානතනාරහමූලාය පටිකසසනා	...	...	214—219
නිකාපකුණිමානතනං	...	...	218—221
මානතනවාරිකමූලායපටිකසසනා	...	...	220—225
අඛ්ඨානාරහමූලාය පටිකසසනා	...	...	224—225
මූලායපටිකසසිතසස අඛ්ඨානං	...	...	224—231
පකඛපට්ච්ඡන්ධන පරිවාසො	...	...	230—233
පකඛපාරිවාසික මූලායපටිකසසනං	...	...	232—235
සමොධාන පරිවාසො	...	...	234—239

මානනාරහ මූලායපටිකසසනාදි	...	...	238—239
තිකාපනතිමානනං	...	...	240—241
මානනවාරිකමූලායපටිකසසනාදි	...	...	242—243
අබ්භාරාරහ මූලායපටිකසසනාදි	...	...	... ..
පක්කපටිච්ඡන්ත අබ්භානං	...	...	244—251
අභසසමොධානපරිවාසො	...	...	250—253
විරපටිච්ඡන්ත අභස සමොධානං	...	...	254—257
දෙවමාස පරිවාසො	...	...	256—281
සුද්ධිනන පරිවාසො	...	...	282—285
පාරිවාසිකවනකාලිසකං	...	...	286—291
පරිවාසජන්මිසකං	...	...	290—293
මානන සතකං	...	...	292—301
මූලායපටිකසසන චතුසසතකං	...	...	302—313
පරිමාණාදි අවධක වාරො	...	...	212— ...
දෙව භික්ඛු ඵකාදසකවාරො	...	...	314—317
මූලායපටිකසසනඅවිසුද්ධිනවකං	...	...	316—321
මූලායපටිකසසනවිසුද්ධිනවකං	...	...	320—323
දුතියමූලායපටිකසසනවිසුද්ධිනවකං	...	...	332—331

4. සමථකඤ්ඤා 332—435

1. සමමුඛාවිනයො	...	...	332—337
2. සතිවිනයො	...	...	338—351
3. අමුලහ විනයො	...	...	350—357
4. පටිඤ්ඤාන කරණං	...	...	356—361
5. යෙහුයාසිකා	...	...	360—363
6. තසසපාපියාසිකා	...	...	362—371
7. තිණවඤ්ඤා	...	...	370—375
වකාරි අධිකරණානි	...	...	376—435
අධිකරණ වූපසමනං	...	...	396
උබ්බාහිකාය වූපසමනං	...	...	402
යෙහුයාසිකා විනයං	...	...	408
තිවිධසලාකගාහො	...	...	410
සතිවිනයො	...	...	414
අමුලහවිනයො	...	...	418
තසසපාපියාසිකා	...	...	422
පටිඤ්ඤාකරණං	...	...	426
තිණවඤ්ඤා	...	...	430

සමථකඤ්ඤා නිවේනො චතුසො

විනසපිටතේ

මූලෝපග්‍රහපාලි



# විනයපිටකේ චූළවග්ගපාලී

නිමො නස්ස භගවතො අරහතො සමමාසමුදාසස්ස.

1.

**සමමතතිකං**

1. තජ්ජනියකමමං.

1. තෙන සමයෙන බුද්ධා භගවා සාවකීයං විහරති ජෙනවග්ගෙ අනාඨසින්නිකස්ස ආරාමේ. තෙන බො උත සමයෙන පණ්ඩුකලොභිතස්සා භික්ඛු අනානා භණ්ඩනකාරකා කලහකාරකා විවාදකාරකා භස්සකාරකා සමෙස්ස අභිකරණකාරකා, සෙපි වඤ්ඤා භික්ඛු භණ්ඩනකාරකා කලහකාරකා විවාදකාරකා භස්සකාරකා සමෙස්ස අභිකරණකාරකා, තෙ උපසඬකමිත්වා එවං වදෙනති: “මා බො භූමෙහ ආයස්මනො ඵසො අජේසි. බලවාබලවං පතිමහොථ. භූමෙහ තෙන පණ්ඩිතතරා ව බ්‍යතනතරා ව බහුස්සුතතරා ව අලමතතරා<sup>1</sup> ව. මා වස්ස භාගිත්ථ. මයමපි භූමහාකං පකඛා භට්ඨස්සාමා”ති තෙන අනුප්පන්නාති වෙව භණ්ඩනාති උපපජ්ජති. උප්පන්නාති ව භණ්ඩනාති භියොසාචාචාය වෙජුලාය සංවතනනති. යෙ තෙ භික්ඛු අපටිච්ඡා සනතුට්ඨා ලජ්ජතො කුක්කුච්චිකා සිකඛාකාමා, තෙ උජ්ඣායනති සියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම පණ්ඩුකලොභිතස්සා භික්ඛු අනානා භණ්ඩනකාරකා කලහකාරකා විවාදකාරකා භස්සකාරකා සමෙස්ස අභිකරණකාරකා, සෙපි වඤ්ඤා භික්ඛු භණ්ඩනකාරකා කලහකාරකා විවාදකාරකා සමෙස්ස අභිකරණකාරකා, තෙ උපසඬකමිත්වා එවං වකඛනති: ‘මා බො භූමෙහ ආයස්මනො ඵසො අජේසි. බලවාබලවං පතිමහොථ. භූමෙහ තෙන පණ්ඩිතතරා ව බ්‍යතනතරා ව බහුස්සුතතරා ව අලමතතරා ව. මා වස්ස භාගිත්ථ. මයමපි භූමහාකං පකඛා භට්ඨස්සාමා’ති. තෙන අනුප්පන්නාති වෙව භණ්ඩනාති උපපජ්ජති. උප්පන්නාති ව භණ්ඩනාති භියොසාචාචාය වෙජුලාය සංවතනනති”ති. අථ බො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමිත්ථං ආරොචෙත්ථං.

1. අලමත්තරා, කත්ථි.

# විනයපිටකයෙහි

## සුචචග

ඒ භාග්‍යවත් අර්හත් සම්මාසම්බුදුරජානන් වහන්සේට  
නමස්කාර වේවා.

1.

### සමමකබ්බකය

#### 1. තජ්ඣියකමිය

1. ඒ සමයෙහි හගචන් බුදුරජුහු **සාමාන්තවර සම්පයෙහි සේතවත** නම් වූ අන්තිමු සිවුහුන් අරමිහි වැඩ වෙසෙති. එකල්හි වතාහි පණ්ඩුකාස ලොභිතකාස යන දෙ මහණහු, තුමු ඩබර කරන්නෝ කලහ කරන්නෝ විරුද්ධ වාද කරන්නෝ වාක්කලහ කරන්නෝ සහමාද අධිකරණ උපදවන්නෝ, ඩබර කරණ කලහ කරණ විරුද්ධ වාද කරණ වාක්කලහ ඇති කරණ සහමාද අධිකරණ උපදවන වෙනත් යම් භික්ෂුහු වෙත් නම්, ඔවුන් කරා එළැබි මෙසේ කියත්: “ආයුෂමත්-වරුනි, මේ මහණ තෙම නොප නොපරදවා. තෙපි ඔහුට වඩා පණ්ඩිත ද වඩා ව්‍යාකත ද වඩා බහුශ්‍රැත ද වඩා සමම්භ ද වු. ඔහුට නොබවු. අපි දු තොපට පක්ෂ වන්නමු” යනු සි. එයින් නුපත් කලහ ද උපදී. උපන් කලහ ද බොහෝ විම පිණිස විපුලබව පිණිස පවතී. යම් මහණ කෙනෙක් තුමු අපිස් ගුණැත්තෝ ද, අද දැයින් සතුටු වන්නෝ ද, පවෙති ලජ්ජා ඇත්තෝ ද, කාප නොකාප පිළිබඳ විමාසිලි ඇත්තෝ ද, හිත්වෙනු කැමැත්තෝ ද, ඔහු අවසු කෙරෙත්, දෙස් නගත්, නුගුණ පතුරුවා බෙණෙත්: “කෙසේ නම් පණ්ඩුකා ලොභිතකා භික්ෂුහු තුමු ඩබර කරන්නෝ කලහ කරන්නෝ විවාද කරන්නෝ, වාක් කලහ කරන්නෝ, සහමාද අධිකරණ උපදවන්නෝ, ඩබර කරණ, කලහ කරණ, විවාද කරණ, වාක්කලහ කරණ, සහමාද අධිකරණ උපදවන, අන් යම් මහණහු වෙත් නම්, ඔවුන් කරා එළැබි ‘ආයුෂමත්වරුනි, මේ මහණතෙම නොප නොපරදවා. තෙපි වඩා බලවත් සේ ප්‍රතිවාද කරවු. තෙපි ඔහුට වඩා පණ්ඩිත ද වඩා ව්‍යාකත ද වඩා බහුශ්‍රැත ද වඩා සමම්භ ද වු. ඔහුට නොබවු. අපි දු තොපට පක්ෂ වන්නමු’ මෙසේ කියු ද, එයින් නොඋපත් කලහ උපදී. උපන් කලහ බොහෝ විම පිණිසත් මහත් විම පිණිසත් පවතී” යනු සි.

2. අථ බො භගවා ඵතස්මිං තිදුතො ඵතස්මිං පහරණෙ හික්ඛුසම්ඝං සනතිපාතාපෙත්වා හික්ඛු පටිපුච්ඡි: “සච්චං කිර හික්ඛවෙ පණ්ඩුක-ලොභිතකා හික්ඛු අත්තනා භණ්ඩනකාරකා කලහකාරකා විවාදකාරකා භාසාකාරකා සමේස අධිකරණකාරකා, යෙපි ච්ඤෙඤු හික්ඛු භණ්ඩන-කාරකා කලහකාරකා විවාදකාරකා භාසාකාරකා සමේස අධිකරණකාරකා, තෙ උපසඝිකම්මවා ඵමං චදෙනති: ‘මා බො භූමෙන ආයස්මන්තො ඵසො අපේසි. බලවාබලවං පහිවිනෙත්ථ. භූමෙන තෙන පණ්ඩිතතරා ව ව්‍යත්තතරා ව බහුස්සුතතරා ව අලමත්තතරා ව. මා වස්ස භාසිත්ථ. මයමපි භූමිභාකං පකඛා භවිස්සාමා’ති. තෙන අනුප්පනාති වෙව භණ්ඩනාති උප්පජ්ජති. උප්පනාති ව භණ්ඩනාති භියොසාභාවාය වෙජුලාය සංවත්තනති?’”ති. “සච්චං භගවා”. විරහි බුද්ධා භගවා: ‘අනුච්ඡිතිකං හික්ඛවෙ තෙසං මොක්ඝරිසානං අනුලොමිකං අප්පතිරුපං අස්සාමණකං අකප්පියං අකරුණීයං. කථං හි නාම තෙ හික්ඛවෙ මොක්ඝරිසා අත්තනා භණ්ඩනකාරකා -පෙ- සමේස අධිකරණකාරකා, යෙපි ච්ඤෙඤු හික්ඛු භණ්ඩනකාරකා -පෙ- සමේස අධිකරණකාරකා, තෙ උපසඝිකම්මවා ඵමං චක්ඛන්ති: ‘මා බො භූමෙන ආයස්මන්තො ඵසො අපේසි. බලවාබලවං පහිවිනෙත්ථ. භූමෙන තෙන පණ්ඩිතතරා ව ව්‍යත්තතරා ව බහුස්සුතතරා ව අලමත්තතරා ව. මා වස්ස භාසිත්ථ. මයමපි භූමිභාකං පකඛා භවිස්සාමා’ති. තෙන අනුප්පනාති වෙව භණ්ඩනාති උප්පජ්ජති. උප්පනාති ව භණ්ඩනාති භියොසාභාවාය වෙජුලාය සංවත්තනති. තෙන හික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදාය පසන්නානං වා භියොසාභාවාය. අථ බෙවතං හික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වෙව අප්පසාදාය පසන්නානං ඵකම්මානං අඤ්ඤාඵනායාති.

3. අථ බො භගවා තෙ හික්ඛු අනෙකප්පියායෙන විරහිත්වා දුහරතාය දුප්පාසතාය මභිච්ඡතාය අසනතුට්ඨියා<sup>1</sup> සම්බණ්ඩකාය කොසරුස්ස අවණ්ණං නාසිවා අනෙකප්පියායෙන දුහරතාය<sup>2</sup> දුප්පාස-තාය අප්පිච්ඡස්ස දනතුට්ඨස්ස සලෙබස්ස ධුතස්ස පාසාදිකස්ස අප්පමස්ස විරියාරම්භස්ස වණ්ණ භාසිවා හික්ඛුතං නදනුච්ඡිතිකං නදනුලොමිකං ධම්මිං කථං නඛා හික්ඛු ආවිනෙතසි: තෙන හි හික්ඛවෙ සමේස පණ්ඩුකලොභිතකානං හික්ඛුතං නාස්නියකම්මං කරොතු. ඵච්ඤා පන හික්ඛවෙ කාතබ්බං: පඨමං පණ්ඩුකලොභිතකා හික්ඛු වොදෙතබ්බා. වොදෙත්වා සාරතබ්බා. සාරත්වා ආපනති<sup>3</sup> ආරොපෙතබ්බා. ආපනති ආරොපෙත්වා ව්‍යපොතන හික්ඛුතා පටිබලෙන සමේසා ඤාපෙතබ්බා:

1. අසනතුට්ඨිතාය - සෘෂ්. 2. දුප්පාසතාය - මජ්ඣ. 3. ආපනති - මජ්ඣ.

2. ඉක්බිති ඒ මහණනු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැල කලහ. එකල්හි භගවත්තු මේ නිදනසෙහි මේ කාරණයෙහි බික්සහන රැස් කරවා, “සැබැද, මහණෙනි පණ්ඩුකාලාභිකා මහණනු තුමු ඩබර කරන්නෝ, කලහ කරන්නෝ, විවාද කරන්නෝ, පාක්කලහ කරන්නෝ, සහමැද අභිකරණ උපදවන්නෝ, ඩබර කරණ, කලහ කරණ, විවාද කරණ, වාක්කලහ කරණ, සහමැද අභිකරණ උපදවන, අන් යම් මහණ කෙනෙක් වෙත් නම්, ඔවුන් කරා පැමිණ, “ආයුෂමත්-වරැනී, මේ තෙමේ තොප නොදිනාවා. තෙපි ඔහුට වඩා බලවත් සේ ප්‍රතිවාද කරවු... අපි දු තොපට පක්‍ෂ වන්නමුයි මෙසේ කියත් ද? එසින් තොටපන් කලහ උපදි. උපන් කලහ බෝ වීම පිණිසත් මහත් වනු පිණිසත් පවති යනු සැබැද?”යි මෙසේ භික්‍ෂූන් පුදවුත්හ. “සැබැව, භාග්‍යවතුන් වහන්සැ”යි (ඒ මහණනු කිය.) “මහණෙනි, ඒ හිස් පුරුෂයන්ගේ නුසුදුසු ක්‍රියාවක. සස්තට අනුලොම නොවූයෙක. අසෝග්‍ය ක්‍රියාවෙක. මහණනුට නුදුසු එකෙක. නොකැපයෙක. නොකළ මතාවෙක. මහණෙනි, කෙසේ නම් ඒ හිස් පුරුෂයෝ තුමු ඩබර කරන්නෝ... සහමැද අභිකරණ උපදවන්නෝ, කලහ කරණ... සහමැද අභිකරණ උපදවන යම් අන් මහණ කෙනෙක් වෙත් නම්, ඔවුන් කරා පැමිණ ‘ආයුෂමත්ති, මේ තෙමේ තොප නොදිනාවා. තෙපි වඩා බලවත් සේ ප්‍රතිවාද කරවු... අපි දු තොපට පක්‍ෂ වන්නමුයි මෙසේ කියු ද? එසින් තොටපන් කලහ උපදි. උපන් කලහ බෝ වීම පිණිසත් මහත් වනු පිණිසත් පවතී. මහණෙනි, මේ කාරණය තොපහන් වූවන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ පහන් වූවන්ගේ ප්‍රසාදය වැඩීම පිණිස හෝ නොවෙයි. වැලි මෙය නොපැහැදුනවුන්ගේ නොපැහැදීම පිණිස ද පැහැදුනු ඇතැමුන්ගේ ටෙනස්බව පිණිස ද පවතී”යි භගවත් බුදුනු ගැරැහුන.

3. ඉක්බිති භගවත්තු ඒ මහණුන් තොසෙක් කරැණින් ගරභා, දුහිරතාවගේ ද දුෂ්පාෂ්ඨතාවගේ ද මෙහෙව්නාවගේ ද අසහනුෂටතාව-ගේ ද ගණසම්භණ්ඩකාවගේ ද කුසිතභාවයාගේ ද ලදුස් වදුරා, තොසෙක් කරැණින් සුතරතාවගේ ද සුපොෂ්ඨතාවගේ ද අල්පෙව්නාවගේ ද සහනුෂටතාවගේ ද සංපලබ්ධතාවගේ ද ධුතානුකූලතාවගේ ද ප්‍රසාද ඵලවන සාරූප්‍යයාගේ ද කෙලහාපව්‍යයාගේ (කෙලෙස් බැහැර ලීමේ)ද විසාරිමහ-යාගේ ද අනුසස් වදුරා, මහණනුට ඒ කාරණයට සුදුසු වූ ඒ කාරණයට අනුලොම වූ බිම්කපාවක් කොට, මහණුන් අමතා මෙසේ වදාළ සේක: ‘මහණෙනි, එසේ නම් සබ්‍ය පනමේ (ඇසුරු කරන්නවුන් සහිත) පණ්ඩුකාලාභිකා යන දෙ මහණනුට තජ්නියකමය හෙරේවා. මහණෙනි, එය කට යුත්තේ මෙසේ ය: පළමු කොට පණ්ඩුකාලාභිකා භික්‍ෂූහු වෙදසිතව්‍යයක (ඒ මහණනුට වොදනා ශබ්ද යුතු ය). වොදනා කොට සමාරසිතව්‍යයක (වරද සිහි කැරැවිය යුතු ය). සිහි කරවා ඇවැත නැංවිය යුතු ය. ඇවැත නංවා, විසන් සමත් මහණක්හු විසින් සබ්‍ය තෙමේ (මෙසේ) දැන්වියයුත්තේ ය:



4. “සුණාදු මෙ භනෙන සඛෙසා. ඉච්ච පණ්ඩුකලොභිතකා භික්ඛු අත්තනා භණ්ඩනකාරකා කල්හකාරකා විවාදකාරකා භස්සකාරකා සඛෙස අභිකරණකාරකා, යෙපි වඤ්ඤෙ භික්ඛු භණ්ඩනකාරකා කල්හකාරකා භස්සකාරකා සඛෙස අභිකරණකාරකා, තෙ උපසඤ්ඤාමිත්වා ඵලං වදෙනති: මා බො භූමෙන ආයස්සනො ඵසො අජෙසි. බලවාබලවං පතිමනොථ. භූමෙන තෙන පණ්ඩිතතරා ව ව්‍යත්තතරා ව බහුස්සුතතරා ව අලමත්තතරා ව. මා වස්ස භාසිත්ථ. මයම්පි භූමිභාකං පකඛා භවිස්සාමාහි. තෙන අනුප්පන්නාහි වෙච භණ්ඩනාහි උප්පජ්ජනති උප්පන්නාහි ව භණ්ඩනාහි භියෙසාභාවාය වෙපුලාය සංවත්තනති. සඛෙසා පණ්ඩුකලොභිතකානං භික්ඛුනං තජ්ජනියකම්මං කරොති. යස්සායස්මතො බමති පණ්ඩුකලොභිතකානං භික්ඛුනං තජ්ජනියස්ස කම්මස්ස කරණං, සො භාසෙය්‍ය.

සුණාදු මෙ භනෙන සඛෙසා. ඉච්ච පණ්ඩුකලොභිතකා භික්ඛු අත්තනා භණ්ඩනකාරකා -පෙ- සඛෙස අභිකරණකාරකා, යෙපි වඤ්ඤෙ භික්ඛු භණ්ඩනකාරකා -පෙ- සඛෙස අභිකරණකාරකා, තෙ උපසඤ්ඤාමිත්වා ඵලං වදෙනති: මා බො භූමෙන ආයස්සනො ඵසො අජෙසි. බලවා-බලවං පතිමනොථ. භූමෙන තෙන පණ්ඩිතතරා ව ව්‍යත්තතරා ව බහුස්සුතතරා ව අලමත්තතරා ව. මා වස්ස භාසිත්ථ. මයම්පි භූමිභාකං පකඛා භවිස්සාමාහි. තෙන අනුප්පන්නාහි වෙච භණ්ඩනාහි උප්පජ්ජනති උප්පන්නාහි ව භණ්ඩනාහි භියෙසාභාවාය වෙපුලාය සංවත්තනති. සඛෙසා පණ්ඩුකලොභිතකානං භික්ඛුනං තජ්ජනියකම්මං කරොති. යස්සායස්මතො බමති පණ්ඩුකලොභිතකානං භික්ඛුනං තජ්ජනියස්ස කම්මස්ස කරණං, සො භාසෙය්‍ය.

දුතියම්පි ඵතමත්ථං වදාමි. සුණාදු මෙ භනෙන සඛෙසා. පණ්ඩුකලොභිතකා භික්ඛු අත්තනා භණ්ඩනකාරකා කල්හකාරකා -පෙ- සඛෙස අභිකරණකාරකා, යෙපි වඤ්ඤෙ භික්ඛු භණ්ඩනකාරකා -පෙ- සඛෙස අභිකරණකාරකා, තෙ උපසඤ්ඤාමිත්වා ඵලං වදෙනති: ‘මා බො භූමෙන ආයස්සනො ඵසො අජෙසි. බලවාබලවං පතිමනොථ. භූමෙන තෙන පණ්ඩිතතරා ව ව්‍යත්තතරා ව බහුස්සුතතරා ව අලමත්තතරා ව. මා වස්ස භාසිත්ථ. මයම්පි භූමිභාකං පකඛා භවිස්සාමාහි. තෙන අනුප්පන්නාහි වෙච භණ්ඩනාහි උප්පජ්ජනති උප්පන්නාහි ව භණ්ඩනාහි භියෙසාභාවාය වෙපුලාය සංවත්තනති. සඛෙසා පණ්ඩුකලොභිතකානං භික්ඛුනං තජ්ජනියකම්මං කරොති. යස්සායස්මතො බමති පණ්ඩුකලොභිතකානං භික්ඛුනං තජ්ජනියස්ස කම්මස්ස කරණං, සො භාසෙය්‍ය.

තතියම්පි ඵතමත්ථං වදාමි. සුණාදු මෙ භනෙන සඛෙසා. ඉච්ච පණ්ඩුකලොභිතකා භික්ඛු අත්තනා භණ්ඩනකාරකා කල්හකාරකා විවාදකාරකා භස්සකාරකා සඛෙස අභිකරණකාරකා, යෙපි වඤ්ඤෙ භික්ඛු භණ්ඩනකාරකා -පෙ- සඛෙස අභිකරණකාරකා, තෙ උපසඤ්ඤාමිත්වා ඵලං වදෙනති: මා බො භූමෙන ආයස්සනො ඵසො අජෙසි. බලවා-බලවං පතිමනොථ. භූමෙන තෙන පණ්ඩිතතරා ව ව්‍යත්තතරා ව බහුස්සුතතරා ව අලමත්තතරා ව. මා වස්ස භාසිත්ථ. මයම්පි භූමිභාකං පකඛා භවිස්සාමාහි. තෙන අනුප්පන්නාහි වෙච භණ්ඩනාහි උප්පජ්ජනති, උප්පන්නාහි ව භණ්ඩනාහි භියෙසාභාවාය වෙපුලාය සංවත්තනති. සඛෙසා පණ්ඩුකලොභිතකානං භික්ඛුනං තජ්ජනියකම්මං කරොති. යස්සායස්මතො බමති පණ්ඩුකලොභිතකානං භික්ඛුනං තජ්ජනියස්ස කම්මස්ස කරණං, සො භාසෙය්‍ය.

කතං සඛෙසෙන පණ්ඩුකලොභිතකානං භික්ඛුනං තජ්ජනියකම්මං. බමති සඛෙසස්ස. තස්මා භූණ්හි. ඵච්චෙනං ධාරයාමි”ති.

1. “වහන්ස, සඛ්‍ය තෙමේ මා කියන්න අසාවා. මේ පණ්ඩුක ලොහිතක හිසුනු තුළු ඩබර කරන්නානු, කලහ කරන්නානු, විවාද උපදවන්නානු, වාක්කලහ කරන්නානු, සහමැද අධිකරණ ඇති කරන්නානු, ඩබර කරණ, කලහ කරණ, විවාද උපදවන, වාක්කලහ කරණ, සහමැද අධිකරණ ඇති කරණ යම් වෙනත් මහණනු ඇත් ද, ඔවුන් කුරු පළාම ‘ආයුෂමත්ති, මේ තෙමේ තොප තො දිනවා. වඩා බලවත් කොට ප්‍රතිවාද කරවු. තෙපි ඔහුට වඩා පණ්ඩිත ද වඩා ව්‍යකත ද වඩා බහුශ්‍රැත ද වඩා සමථ ද වු. ඔහුට තො බවු. අපි දු තොපට පක්‍ෂ වන්නවු’යි මෙසේ කියත්. එසින් තො උපන් ඩබර ද උපදී. උපන් ඩබර ද බොහෝ වනු පිණිස, මහත්බව පිණිස පවති. ඉදින් සඛ්‍යයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම්, සඛ්‍ය තෙමේ පණ්ඩුකලොහිතක මහණනට නජ්නියකමය කරන්නේ ය. මේ ඥාතිය ය.

වහන්ස, සඛ්‍ය තෙමේ මා කියන්න අසාවා. මේ පණ්ඩුකලොහිතක මහණනු තුළු ඩබර කරන්නානු, .. සහමැද අධිකරණ ඇති කරන්නානු, ඩබර කරණ.... සහමැද අධිකරණ ඇති කරණ යම් වෙනත් මහණනු ඇත් ද, ඔවුන් කරා පළාම, ‘ආයුෂමත්ති, මේ තෙමේ තොප තො දිනවා... අපි දු තොපට පක්‍ෂ වන්නවු’යි මෙසේ කියත්. එසින් තො උපන් ඩබර ද උපදී. උපන් ඩබර ද .. මහත්බව පිණිස පවති. සඛ්‍ය තෙමේ පණ්ඩුකලොහිතකමහණනට නජ්නියකමය කෙරෙයි. පණ්ඩුකලොහිතක මහණනට නජ්නිය කමය කිරීම යම් ආයුෂමත්තට රිසියේ නම්, හේ නිගම වේවා. යමකුහට තො රිසියේ නම්, හේ කියවා.

දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි. වහන්ස, සඛ්‍ය තෙමේ මා කියන්න අසාවා. මේ පණ්ඩුකලොහිතකමහණනු තුළු ඩබර කරන්නානු .. අපි දු තොපට පක්‍ෂ වන්නවු’යි මෙසේ කියත්. එසින් තො උපන් ඩබර ද උපදී. උපන් ඩබර ද .. මහත්බව පිණිස පවති. සඛ්‍ය තෙමේ පණ්ඩුකලොහිතකමහණනට නජ්නියකමය කෙරෙයි. පණ්ඩුකලොහිතක මහණනට නජ්නිය කමය කිරීම යම් ආයුෂමත්තට රිසියේ නම්, හේ නිගම වේවා. යමකුහට තො රිසියේ නම්, හේ කියවා.

තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි. වහන්ස, සඛ්‍ය තෙමේ මා කියන්න අසාවා.... යමකුහට තො රිසියේ නම්, හේ කියවා.

පණ්ඩුකලොහිතකමහණනට සඛ්‍යයා මිසින් නජ්නියකමය කරණ උද්දේ ය. එය සඛ්‍යයාට රිසියෙයි. එ හෙයින් නිගම ය. මෙය මෙසේ සලකමි” යනු යි.

අධිමම කමම දමා දසකිං

1. නීති ඒකතව අඹෙති සමනාගතං තජ්ජිසකමං අබමං-  
කමකුට තොති අවිනයකමකුට දුටුපසනකුට: අසමුඛා කතං තොති,  
අපවිපුච්ඡා කතං තොති, අපවිකුඤ්ඤා කතං තොති. ඉතෙති ඛො  
ඒකතව නිහඹෙති සමනාගතං තජ්ජිසකමං අබමකමකුට  
තොති අවිනයකමකුට දුටුපසනකුට.

2. අපරෙත්‍රිව හික්කවෙ තිහබෙහි සමනාගතං තජ්ජනියකමං අබ්මතමකමකුටි තොති අවිතසකමකුටි දුට්ඨසන්තකුටි: අභාපතනියා කතං තොති, අදෙසනානානියා ආපතනියා කතං තොති, දෙසිතාය ආපතනියා කතං තොති. ඉමෙහි බො හික්කවෙ තිහබෙහි සමනාගතං තජ්ජනියකමං, අබ්මතමකමකුටි තොති අවිතසකමකුටි දුට්ඨසන්තකුටි.

3. අපරෙහිපි භික්කුටෙ තිභද්ධගති සමනාගතං තජ්ජනීයකමමං අධමකමමං ච තොති අවිතයකමමං ච දුට්ඨසන්නකුච: අවොදෙච්ඡා කතං තොති, අසාරෙච්ඡා තතං තොති, ආපතතිං අනාරොපෙච්ඡා කතං ගොති. ඉමෙහි බො භික්කුටෙ තිභද්ධගති සමනාගතං තජ්ජනීයකමමං අධමකමමකමකුච ගොති අවිතයකමමකුච දුට්ඨසන්නකුච.

4. අපරෙහිපි භික්ෂුවෙ නිත්‍යමෙහි සමනාගතං තප්පනියකමං අධිමකමංකුලං හොති අවිනයකමංකුලං දුට්ඨසන්නාකුලං අසමුට්ඨා කතං හොති, අධිමෙවත කතං හොති, උග්ගෙන කතං නොහි. ඉමෙහි බො භික්ෂුවෙ නිත්‍යමෙහි සමනාගතං තප්පනියකමං අධිමකමංකුලං හොති අවිනයකමංකුලං දුට්ඨසන්නාකුලං.

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිත්ඛෙහි සමනාගතා: තඤ්ඤිකමමං අබමමකමඤ්ඤා හොති අව්නසකමඤ්ඤා දුට්ඨසන්නාඤ්ඤා: අපට්ඨුච්ඡා කතං හොති, අබමමන කතං හොති, චපගගත භාභා හොති. ශ්‍රමෙහි ලබා භික්ඛවෙ තිත්ඛෙහි සමනාගතං තඤ්ඤිකමමං අබමමකමඤ්ඤා දුට්ඨසන්නාඤ්ඤා.

6. අපරෙත්ති භික්ඛවෙ තිභංඝෙහි සමන්තාගතං නර්ජනීයකමම. අධිමකමමඤ්ච හොති අවිනයකමමඤ්ච දුට්ඨසන්තඤ්ච: අපරිඤ්ඤාය කතං හොති, අධිමෙවන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ තිභංඝෙහි සමන්තාගතං නර්ජනීයකමම. අධිමකමමඤ්ච හොති අවිනයකමමඤ්ච දුට්ඨසන්තඤ්ච.

7. අපරෙහිමි නිකායේ නිතරෙහිම සමනාගතං තණ්හිසකමං අධමකමංකො හොති අනිසකමංකො දුට්ඨසනාකො අනාපතියා කතං හොති, අධමෙන කතං හොති, වගෙන කතං හොති, ඉමෙහි බො නිකායේ නිතරෙහිම සමනාගතං තණ්හිසකමං අධමකමංකො හොති අනිසකමංකො දුට්ඨසනාකො.

എൻ്റെ കയ്യിൽ

1. “මහණෙනි, අභිභවනුයෙකිත් සමන්විත වූ තිස්තිසකම්ම අධම්මකම්ම ද අවිනයකම්ම ද, නොමනා ලෙස සංහිළුනෙක් ද වෙයි: නොහමුයෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොපිළිවස කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිණ නොගෙණ කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අභිභවනුයෙකිත් සමන්විත තිස්තිසකම්ම අධම්මකම්ම ද අවිනයකම්ම ද නොමනා ලෙස සංහිළුනෙක් ද වෙයි.

2. මහනෙති, අතෙකුදු අඩන භූතෙකින් සමන්විත නජීනියකමය අබමකම ද අවිනයකම ද නොමනා ලෙස සංහිදුනෙක් ද වෙයි: නොඇවැ-  
තෙහි කරණ ලද්දේ මේ ද, දෙයනානාමිති නොවන ඇවැතෙහි කරණ  
ලද්දේ මේ ද, දෙසු ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ මේ ද, මහනෙති, මේ අඩන  
භූතෙක් සමන්විත නජීනියකමය අබමකම ද අවිනයකම ද නොමනා  
ලෙස සංහිදුනෙක් ද වෙයි.

3. මහණෙනි, අනෙකුදු අඩංගු තුණකින් සමන්විත තජ්නියකමය අධිමිකමීද අවිනයකමීද නොමනා ලෙස සංහිදුනෙක් ද වෙයි; වොදනා නොකොට කරණ ලදුයේ වේ ද, සිහිපත් පනා කරවා කරණ ලදුයේ වේ ද, අච්චා නොනංවා කරණ ලදුයේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අභිත තුණින් සමන්විත තජ්නියකමය අධිමිකමීද අවිනයකමීද නොමනා ලෙස සංහිදුනෙක් ද වෙයි.

4. මහණෙනි, අනෙකුදු අභය භූෂණයින් සමන්විත තප්පියකමය අධිමිකමී ද අවිනයකමී ද නොමනා ලෙස සංඝිද්ධෙක් ද වෙයි; නො-  
හමුයෙහි කරණ ලද්දේ මේ ද, අධිමියෙන් කරණ ලද්දේ මේ ද, ව්‍යග්‍ර  
(නො සමග)වූ සඤ්ඤා විසින් කරණ ලද්දේ මේ ද, මහණෙනි, මේ අභය  
භූෂණින් සමන්විත තප්පියකමය අධිමිකමී ද අවිනයකමී ද නොමනා  
ලෙස සංඝිද්ධෙක් ද වෙයි.

5. මහභෞතී, අනෙකුත් අඩිතාන්තරයක් සමත්වන වූ තත්ත්වයකිනි අධිමතය ද අවිනිතයකි ද නොමනා ලෙස සංකීර්ණයක් ද වේ: නොසලකා හැරීම ලෙසට වේ ද, අධිමතයක් කරන ලෙසට වේ ද, ව්‍යුහ (සම මතය) සමස්තය වියත් කරන ලෙසට වේ ද, මහභෞතී, මේ අඩිතාන්තරයක් සමත්වන තත්ත්වයකිනි අධිමතය ද අවිනිතයකි ද නොමනා ලෙස සංකීර්ණයක් ද වේ.

[illegible]

7. මහනෙති, අගෙනුදු අඹා තුණකින් සමන්විත තජ්නියකමය අබමිකමී ද අවිතයකමී ද නොමනාසේ සංභිදුනෙක් ද වෙයි: නොඇළා-තෙති කරණ ලදුයේ වේ ද, අබමියෙන් කරණ ලදුයේ වේ ද, වාගු වූ සඹසයා විසින් කරණ ලදුයේ වේ ද, මහනෙති, මේ අඹා තුණින් සමන්විත තජ්නියකමය අබමිකමී ද අවිතයකමී ද නොමනාසේ සංභිදුනෙක් ද වෙයි.

8. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නිගංඛගති සමන්තාගතං නාජනියකම්මං අබම්මකම්මඤ්ච හොති අවිතසකම්මඤ්ච දුට්ඨසන්තඤ්ච: අද්දසනායාපිනියා ආපතනියා කතං හොති, අබම්මෙන කතං හොති, චග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ නිගංඛගති සමන්තාගතං නාජනියකම්මං අබම්මකම්මඤ්ච හොති අවිතසකම්මඤ්ච දුට්ඨසන්තඤ්ච.

9. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නිගංඛගති සමන්තාගතං නාජනියකම්මං අබම්මකම්මඤ්ච හොති අවිතසකම්මඤ්ච දුට්ඨසන්තඤ්ච: දෙසිනාය ආපතනියා කතං හොති, අබම්මෙන කතං හොති, චග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ නිගංඛගති සමන්තාගතං නාජනියකම්මං අබම්මකම්මඤ්ච හොති අවිතසකම්මඤ්ච දුට්ඨසන්තඤ්ච.

10. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නිගංඛගති සමන්තාගතං නාජනියකම්මං අබම්මකම්මඤ්ච හොති අවිතසකම්මඤ්ච දුට්ඨසන්තඤ්ච: අචොදෙචා කතං හොති, අබම්මෙන කතං හොති, චග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ නිගංඛගති සමන්තාගතං නාජනියකම්මං අබම්මකම්මඤ්ච හොති අවිතසකම්මඤ්ච දුට්ඨසන්තඤ්ච.

11. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නිගංඛගති සමන්තාගතං නාජනියකම්මං අබම්මකම්මඤ්ච හොති අවිතසකම්මං ච දුට්ඨසන්තඤ්ච: අසාරෙචා කතං හොති, අබම්මෙන කතං හොති, චග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ නිගංඛගති සමන්තාගතං නාජනියකම්මං අබම්මකම්මඤ්ච හොති අවිතසකම්මඤ්ච දුට්ඨසන්තඤ්ච.

12. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නිගංඛගති සමන්තාගතං නාජනියකම්මං අබම්මකම්මං ච හොති අවිතසකම්මං ච දුට්ඨසන්තඤ්ච: ආපතනිං අනාරොපෙචා කතං හොති, අබම්මෙන කතං හොති, චග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ නිගංඛගති සමන්තාගතං නාජනියකම්මං අබම්මකම්මං ච හොති අවිතසකම්මං ච දුට්ඨසන්තඤ්ච.

**අබම්මකම්මද්වාදසකං නිට්ඨිතං.**

## බම්මකම්මද්වාදසකං

1. කිහි භික්ඛවෙ අබ්බගති සමන්තාගතං නාජනියකම්මං බම්මකම්මං ච හොති විතසකම්මං ච සුට්ඨසන්තඤ්ච: සම්මුඛා කතං හොති, පටිපුච්ඡා කතං හොති, පටිඤ්ඤාය කතං හොති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ නිගංඛගති සමන්තාගතං නාජනියකම්මං බම්මකම්මං ච හොති විතසකම්මං ච සුට්ඨසන්තඤ්ච.

8. මහජනතාව, අනෙකුත් අයට භාග්‍යයක් සමත්වන තර්කානුකූලය අධිකාරීන් අධිකාරීන් ද නොමනා සේ සංකීර්ණයක් ද වේ: දෙසියයක් පිරිසිදු නොවන ඇවැසියා කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනගත් කරණ ලද්දේ වේ ද, නොසලකා හැරීමට සමත් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහජනතාව, මේ අයට භාග්‍යයක් සමත්වන තර්කානුකූලය අධිකාරීන් අධිකාරීන් ද නොමනා සේ සංකීර්ණයක් ද වේ.

9. මහජනතාව, අනෙකුත් අයට භාග්‍යයක් සමත්වන තර්කානුකූලය අධිකාරීන් අධිකාරීන් ද නොමනා සේ සංකීර්ණයක් ද වේ: දෙසියයක් ඇවැසියා කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනගත් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යාප්ත (සමත් නොවූ) සමත් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහජනතාව, මේ අයට භාග්‍යයක් සමත්වන තර්කානුකූලය අධිකාරීන් අධිකාරීන් ද නොමනා සේ සංකීර්ණයක් ද වේ.

10. මහජනතාව, අනෙකුත් අයට භාග්‍යයක් සමත්වන තර්කානුකූලය අධිකාරීන් අධිකාරීන් ද නොමනා සේ සංකීර්ණයක් ද වේ: වෙනම නොකොට කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනගත් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යාප්ත සමත් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහජනතාව, මේ අයට භාග්‍යයක් සමත්වන තර්කානුකූලය අධිකාරීන් අධිකාරීන් ද නොමනා සේ සංකීර්ණයක් ද වේ.

11. මහජනතාව, අනෙකුත් අයට භාග්‍යයක් සමත්වන තර්කානුකූලය අධිකාරීන් අධිකාරීන් ද නොමනා සේ සංකීර්ණයක් ද වේ: සිහි පත් නොකරන කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනගත් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යාප්ත සමත් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහජනතාව, මේ අයට භාග්‍යයක් සමත්වන තර්කානුකූලය අධිකාරීන් අධිකාරීන් ද නොමනා සේ සංකීර්ණයක් ද වේ.

12. මහජනතාව, අනෙකුත් අයට භාග්‍යයක් සමත්වන වූ තර්කානුකූලය අධිකාරීන් අධිකාරීන් ද නොමනා සේ සංකීර්ණයක් ද වේ: ඇවැසියා නොනංවා කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනගත් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යාප්ත සමත් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහජනතාව, මේ අයට භාග්‍යයක් සමත්වන වූ තර්කානුකූලය අධිකාරීන් අධිකාරීන් ද නොමනා සේ සංකීර්ණයක් ද වේ.

**අධිකාරී දෙපොළ නම්.**

## ධර්මයේ දෙපොළ

1. මහජනතාව, අයට භාග්‍යයක් සමත්වන තර්කානුකූලය ධර්මයක්-යෙක් ද විනයයක් යෙක් ද මනා ව සංකීර්ණයක් ද වේ: හමු වෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද. ප්‍රතිභාව රහණ කරණ ලද්දේ වේ ද, මහජනතාව, මේ අයට භාග්‍යයක් සමත්වන තර්කානුකූලය ධර්මයක් යෙක් ද විනයයක් යෙක් ද මනා ව සංකීර්ණයක් ද වේ.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නිග්ගෙහි සමනාගතං නාමකම්මකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව සුචුපසන්නං ව: ආපනතියා කතං හොති, දෙසනානාමිනියා ආපනතියා කතං හොති, අදෙසිතාය ආපනතියා කතං හොති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ නිග්ගෙහි සමනාගතං නාමකම්මකම්මං ධම්මකම්මකං හොති විනයකම්මං ව සුචුපසන්නං ව.

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නිග්ගෙහි සමනාගතං නාමකම්මකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව සුචුපසන්නං ව: චොදෙචා කතං හොති, සාරෙචා කතං හොති, ආපනතිං ආරොපෙචා කතං හොති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ නිග්ගෙහි සමනාගතං නාමකම්මකම්මං ධම්මකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව සුචුපසන්නං ව.

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නිග්ගෙහි සමනාගතං නාමකම්මකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව සුචුපසන්නං ව: සම්මුඛා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සම්මග්ගන කතං හොති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ නිග්ගෙහි සමනාගතං නාමකම්මකම්මං ධම්මකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව සුචුපසන්නං ව.

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නිග්ගෙහි සමනාගතං නාමකම්මකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව සුචුපසන්නං ව: පටිපුච්ඡා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සම්මග්ගන කතං හොති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ නිග්ගෙහි සමනාගතං නාමකම්මකම්මං ධම්මකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව සුචුපසන්නං ව.

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නිග්ගෙහි සමනාගතං නාමකම්මකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව සුචුපසන්නං ව: පටිඤ්ඤාය කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සම්මග්ගන කතං හොති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ නිග්ගෙහි සමනාගතං නාමකම්මකම්මං ධම්මකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව සුචුපසන්නං ව.

7. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නිග්ගෙහි සමනාගතං නාමකම්මකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව සුචුපසන්නං ව: ආපනතියා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සම්මග්ගන කතං හොති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ නිග්ගෙහි සමනාගතං නාමකම්මකම්මං ධම්මකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව සුචුපසන්නං ව.

2. මහණෙනි, අන්‍ය වූත් අඬා තුණකින් සමන්විත තජ්ජිකකමය ධාර්මිකකමයෙක් ද විනයකමයෙක් ද මනා ව සංහිදුනෙක් ද වෙයි: ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දෙසීමෙන් පිරිසිදු වන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, ගොදෙසු ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඬා තුණකින් සමන්විත තජ්ජිකකමය ධාර්මිකකමයෙක් ද විනය කමයෙක් ද මනා ව සංහිදුනෙක් ද වෙයි.

3. මහණෙනි, අන්‍ය වූත් අඬා තුණකින් සමන්විත තජ්ජිකකමය ධාර්මිකකමයෙක් ද විනයකමයෙක් ද මනා ව සංහිදුනෙක් ද වෙයි: වොදනා කොට කරණ ලද්දේ වේ ද, සිහි පත් කරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, ඇවැත නංවා කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඬා තුණෙන් යුක්ත තජ්ජිකකමය ධාර්මිකකමයෙක් ද විනයකමයෙක් ද මනා ව සංහිදු-  
නෙක් ද වෙයි.

4. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඬා තුණකින් සමන්විත තජ්ජිකකමය ධාර්මිකකමයෙක් ද, විනයකමයෙක් ද මනා ව සංහිදුනෙක් ද වෙයි: හමුවෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද දැනමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඬා තුණෙන් සමන්විත තජ්ජිකකමය ධාර්මිකකමයෙක් ද විනයකමයෙක් ද මනා ව සංහිදුනෙක් ද වෙයි.

5. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඬා තුණකින් සමන්විත තජ්ජිකකමය ධාර්මිකකමයෙක් ද විනයකමයෙක් ද මනා ව සංහිදුනෙක් ද වෙයි: පිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, ධර්මයන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඬා තුණෙන් සමන්විත තජ්ජිකකමය ධාර්මිකකමයෙක් ද මනා ව සංහිදුනෙක් ද විනයකමයෙක් ද වෙයි.

6. මහණෙනි, අන්‍ය වූත් අඬා තුණකින් සමන්විත තජ්ජිකකමය ධාර්මිකකමයෙක් ද විනයකමයෙක් ද මනා ව සංහිදුනෙක් ද වෙයි: ප්‍රතිඥ ගෙණ කරණ ලද්දේ වේ ද, ධර්මයන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඬා තුණෙන් සමන්විත තජ්ජිකකමය ධාර්මිකකමයෙක් ද වෙයි, විනයකමයෙක් ද වෙයි, මනා ව සංහිදුනෙක් ද වෙයි,

7. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඬා තුණකින් සමන්විත තජ්ජිකකමය ධාර්මිකකමයෙක් ද, විනයකමයෙක් ද, මනා ලෙස සංහිදුනෙක් ද වෙයි: ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, ධර්මයන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඬා තුණෙන් සමන්විත තජ්ජිකකමය ධාර්මිකකමයෙක් ද විනයකමයෙක් ද මනා ලෙස සංහිදුනෙක් ද වෙයි.



8. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ නිග්ගෙහති සමන්තාගතං තජ්ජනිකමම. බම්මකමමං ව හොති විනයකමමං ව සුචුපසන්නං ව: දෙසනාගාමිනියා ආපනතියා කතං හොති, බලමමත කතං හොති, සමිග්ගහ කතං හොති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ නිග්ගෙහති සමන්තාගතං තජ්ජනිකමම. බම්මකමමං ව හොති විනයකමමං ව සුචුපසන්නං ව.

9. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ නිග්ගෙහති සමන්තාගතං තජ්ජනිකමම. බම්මකමමං ව හොති විනයකමමං ව සුචුපසන්නං ව: අදෙසිතාස ආපනතියා කතං හොති, බලමමත කතං හොති, සමිග්ගහ කතං හොති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ නිග්ගෙහති සමන්තාගතං තජ්ජනිකමම. බම්මකමමං ව හොති විනයකමමං ව සුචුපසන්නං ව.

10. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ නිග්ගෙහති සමන්තාගතං තජ්ජනිකමම. බම්මකමමං ව හොති විනයකමමං ව සුචුපසන්නං ව: මොදෙච්ඡා කතං හොති, බලමමත කතං හොති, සමිග්ගහ කතං හොති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ නිග්ගෙහති සමන්තාගතං තජ්ජනිකමම. බම්මකමමං ව හොති විනයකමමං ව සුචුපසන්නං ව.

11. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ නිග්ගෙහති සමන්තාගතං තජ්ජනිකමම. බම්මකමමං ව හොති විනයකමමං ව සුචුපසන්නං ව: සාරෙච්ඡා කතං හොති, බලමමත කතං හොති, සමිග්ගහ කතං හොති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ නිග්ගෙහති සමන්තාගතං තජ්ජනිකමම. බම්මකමමං ව හොති විනයකමමං ව සුචුපසන්නං ව.

12. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ නිග්ගෙහති සමන්තාගතං තජ්ජනිකමම. බම්මකමමං ව හොති විනයකමමං ව සුචුපසන්නං ව: ආපනතියා ආරොපෙච්ඡා කතං හොති, බලමමත කතං හොති, සමිග්ගහ කතං හොති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ නිග්ගෙහති සමන්තාගතං තජ්ජනිකමම. බම්මකමමං ව හොති විනයකමමං ව සුචුපසන්නං ව.

බම්මකමමදවාසකං නිබ්බිතං.

## ආකඛබ්බානාප්ඝකං

1. නිති භික්ඛවෙ අසෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛබ්බානො සංඛ්ඤා තජ්ජනිකමමං කරෙස්ස: හන්ධාකාරස්සා හොති කලහකාරස්සා විවාදකාරස්සා භස්සකාරස්සා සමෙස්ස අභිකර්ණකාරස්සා, බාලො හොති අමාසතො ආපනතියනුලො අනාදොතො, ගිතිසංසට්ඨො විහරති අනානුලොපිකෙහි ගිතිසංසට්ඨෙහි. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ නිග්ගෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛබ්බානො සංඛ්ඤා තජ්ජනිකමමං කරෙස්ස.

8. මහණෙනි, අන්‍ය වූද අඬන තුණකින් සමන්විත තජ්නියකමය ධම්මකමයෙක්ද විනයකමයෙක්ද මනාලෙස සංහිදුනෙක්ද වෙයි: දෙසීමෙන් පිරිසිදු වන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේද, ධම්මයන් කරණ ලද්දේ වේද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේද, මහණෙනි, මේ අඬන තුණෙන් සමන්විත තජ්නියකමය ධම්මකමයෙක්ද විනයකමයෙක්ද මනාලෙස සංහිදුනෙක්ද වෙයි.

9. මහණෙනි, අන්‍ය වූද අඬන තුණකින් සමන්විත තජ්නියකමය ධාර්මිකකමයෙක්ද විනයකමයෙක්ද මනාලෙස සංහිදුනෙක්ද වෙයි: නොදෙසූ ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේද, ධම්මයන් කරණ ලද්දේ වේද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේද, මහණෙනි, මේ අඬන තුණෙන් සමන්විත තජ්නියකමය ධම්මකමයෙක්ද විනයකමයෙක්ද මනාලෙස සංහිදුනෙක්ද වෙයි.

10. මහණෙනි, අන්‍ය වූත් අඬන තුණකින් සමන්විත තජ්නියකමය ධම්මකමයෙක්ද විනයකමයෙක්ද මනාලෙස සංහිදුනෙක්ද වෙයි. වොදනා කොට කරණ ලද්දේ වේද, ධම්මයන් කරණ ලද්දේ වේද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේද, මහණෙනි, මේ අඬන තුණෙන් සමන්විත තජ්නියකමය ධම්මකමයෙක්ද විනයකමයෙක්ද මනාලෙස සංහිදුනෙක්ද වෙයි.

11. මහණෙනි, අන්‍ය වූත් අඬන තුණකින් සමන්විත තජ්නියකමය ධම්මකමයෙක්ද විනයකමයෙක්ද මනාලෙස සංහිදුනෙක්ද වෙයි: සිහිපත් කරවා කරණ ලද්දේ වේද, ධම්මයන් කරණ ලද්දේ වේද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේද, මහණෙනි, මේ අඬන තුණෙන් සමන්විත තජ්නියකමය ධම්මකමයෙක්ද විනයකමයෙක්ද මනාලෙස සංහිදුනෙක්ද වෙයි.

12. මහණෙනි, අන්‍යවත් අඬන තුණකින් සමන්විත තජ්නියකමය ධම්මකමයෙක්ද විනයකමයෙක්ද මනාලෙස සංහිදුනෙක්ද වෙයි. ඇවැත නංවා කරණ ලද්දේ වේද, ධම්මයන් කරණ ලද්දේ වේද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේද, මහණෙනි, මේ අඬන තුණෙන් සමන්විත තජ්නියකමය ධම්මකමයෙක්ද විනයකමයෙක්ද මනාලෙස සංහිදුනෙක්ද වෙයි.

ධම්මකමී දෙළොස නිමි.

### ආකඩබමානජ්නකය

1. මහණෙනි, අඬන තුණකින් යුක්ත මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ (නම්) තජ්නියකමය කරන්නේ ය: ඔබර කරන්නේ කලහ කරන්නේ පිරිද්ධවාද කරන්නේ වාක්කලහ කරන්නේ සංඝයා විෂයයෙහි අධිකරණ උපදවමානේ වේද, යමක් ප්‍රකට කොට කීමෙහි අදහස් වූ ඇවැත් ඔහුල කොට ඇති දාසකතිපරිච්ඡේදරහිත බාලයෙක් වේද, ගිහියන් හා එකට භිගු වූයේ ශාසනයට අනුලෝම නොවූ ගාභිසංසගියෙන් යුක්ත වූයේ වෙසේද, මහණෙනි, මේ අඬන තුණෙන් යුක්ත මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැති නම් තජ්නියකමය කරන්නේ ය.

2. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ නිත්තමෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛ්ඛමානො සමෙස්ස කප්පකම්මං කරෙය්‍ය: අභිසිලෙ සීලට්ඨනො හොති, අජ්ඣාමාරෙ ආචාරට්ඨනො හොති, අනිද්ධංසා ද්විතිප්පනො හොති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ නිත්තමෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛ්ඛමානො සමෙස්ස කප්පකම්මං කරෙය්‍ය.

3. අපරෙතිපි භික්ඛං නිත්තමෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛ්ඛමානො සමෙස්ස කප්පකම්මං කරෙය්‍ය: ට්ඛුධස්ස අවණණං භාසති, ධම්මස්ස අවණණං භාසති, සම්මස්ස අවණණං භාසති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ නිත්තමෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛ්ඛමානො සමෙස්ස කප්පකම්මං කරෙය්‍ය.

4. යිණණං භික්ඛවෙ භික්ඛුනං ආකඛ්ඛමානො සමෙස්ස කප්පකම්මං කරෙය්‍ය: එකො භණ්ඩාකාරකො හොති, කලහකාරකො විවාදකාරකො භස්සකාරකො සමෙස්ස අභිකරණකාරකො, එකො බාලො හොති අව්‍යහොතො ආපනති ධත්තලො අනපදනො, එකො ගිහිංසවෙස්සා විහරති අනාත්තලොමකොති ගිහිසංසග්ගති. ඉමෙසං බො භික්ඛවෙ යිණණං භික්ඛුනං ආකඛ්ඛමානො සමෙස්ස කප්පකම්මං කරෙය්‍ය.

5. අපරෙසමපි භික්ඛවෙ යිණණං භික්ඛුනං ආකඛ්ඛමානො සමෙස්ස කප්පකම්මං කරෙය්‍ය: එකො අභිසිලෙ සීලට්ඨනො හොති, එකො අජ්ඣාමාරෙ ආචාරට්ඨනො හොති, එකො අනිද්ධංසා ද්විතිප්පනො හොති. ඉමෙසං බො භික්ඛවෙ යිණණං භික්ඛුනං ආකඛ්ඛමානො සමෙස්ස කප්පකම්මං කරෙය්‍ය.

6. අපරෙසමපි භික්ඛවෙ යිණණං භික්ඛුනං ආකඛ්ඛමානො සමෙස්ස කප්පකම්මං කරෙය්‍ය: එකො බ්‍රුධස්ස අවණණං භාසති, එකො ධම්මස්ස අවණණං භාසති, එකො සම්මස්ස අවණණං භාසති. ඉමෙසං බො භික්ඛවෙ යිණණං භික්ඛුනං ආකඛ්ඛමානො සමෙස්ස කප්පකම්මං කරෙය්‍ය.

ආකඛ්ඛමානප්පකං නිබ්බන්ධං.

2. මහණෙනි, අන්‍ය වූත් අඩංගු තුණකින් යුක්ත මහණතට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, තජ්නියකමය කරන්නේ ය: උත්තම ශීලයෙහි විපත් (නට) සිල් ඇත්තේ වේද, උත්තමආචාරයෙහි විපත් ආචාර ඇත්තේ වේද, උතුම් වූ සමයන්ද්‍රවියෙහි විපත් දිටු ඇත්තේ වේද, මහණෙනි, මේ අඩංගු තුණෙන් යුක්ත මහණතට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, තජ්නියකමය කරන්නේ ය.

3. මහණෙනි, අන්‍ය වූද අඩංගු තුණකින් යුක්ත වූ මහණතට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, තජ්නියකමය කරන්නේ ය: බුදුරුවන්හි අසුණු කියාද, දමුරුවන්හි අසුණු කියාද, සතුරුවන්හි අසුණු කියාද, මහණෙනි, මේ අඩංගු තුණෙන් යුක්ත මහණතට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, තජ්නියකමය කරන්නේ ය.

4. මහණෙනි, භික්ෂූන් තිදෙනෙකුන්හට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, තජ්නියකමය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් ඛබර කරන්නේ කලහ කරන්නේ විවාද කරන්නේ වාක්කලහ කරන්නේ සංඝයා විෂය-යෙහි අතිකරණ ඇති කරන්නේ වේද, එකෙක් යමක් ප්‍රකට කොට කීමෙහි අදහස වූයේ ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ පරිවෘත්තරහිත ඇවැත් ඇත්තේ බාලයෙක් වේද, එකෙක් ගිහින් ශා එකට මිශ්‍ර වූයේ ශාසනානුලෝම නොවූ ආභිසංඝගීයෙන් යුක්ත වූයේ වෙසේද, මහණෙනි, මේ භික්ෂූන් තිදෙනාට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, තජ්නියකමය කරන්නේ ය.

5. මහණෙනි, අන්‍ය වූත් භික්ෂූන් තිදෙනෙකුන්හට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, තජ්නියකමය කරන්නේ ය: එකෙක් උත්තම ශීලයෙහි විපත් සිල් ඇත්තේ වේද, එකෙක් උතුම් ආචාරයෙහි විපත් ආචාර ඇත්තේ වේද, එකෙක් උතුම් දෘෂ්ටියෙහි විපත් දිටු ඇත්තේ වේද, මහණෙනි, මේ භික්ෂූන් තිදෙනාට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, තජ්නියකමය කරන්නේ ය.

6. මහණෙනි, අන්‍ය වූද භික්ෂූන් තිදෙනෙකුන්හට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, තජ්නියකමය කරන්නේ ය. එක් මහණෙක් බුදුරුවන්හි අසුණු කියයිද, එක් මහණෙක් දමුරුවන්හි අසුණු කියයිද, එක් මහණෙක් සතුරුවන්හි අසුණු කියයිද, මහණෙනි, මේ භික්ෂූන් තිදෙනාට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ තජ්නියකමය කරන්නේ ය.

## අට්ඨාරසවග්ගං

1. තජ්ජනියකම්මකතෙහි භික්ඛුවො භික්ඛුනා සම්මා වත්තිතම්මං. නත්තං සම්මාවග්ගනා; න උපසම්පාදෙතම්මං. න නිස්සංයො දුතම්මො. න සාමණේරො උපට්ඨපෙතම්මො. න භික්ඛුනොවාදකසම්මති<sup>1</sup> සාදිතම්මො. සම්මතෙනපි භික්ඛුනියො න ඔවදිතම්මො. යාය ආපනතියා සංඝෙහ තජ්ජනියකම්මං කතං භොති නා ආපනති න ආපජ්ජිතම්මො, අඤ්ඤා වා නාදිසිකා, නතො වා පාපිට්ඨකරා. කම්මං න ගර්භිතම්මං. කම්මිකා න ගර්භිතම්මො. න පඤ්ඤානං භික්ඛුනො උපපාසෙවො ධූපෙතම්මො. න පමාරණා ධූපෙතම්මො. න සවච්ඡිදං කාතම්මං. න අනුවාදො පට්ඨපෙතම්මො. න ඔකාසො කාරෙතම්මො. න වොදෙතම්මො. න සාගරෙතම්මො. න භික්ඛුනි සම්පයොජෙතම්මන්ති.

අට්ඨාරසවග්ගං නිමිතං.

## නට්ටපසංස්මේතවග්ගිඅට්ඨාරසකං

1. අථ ඛො සංඝො පඤ්ඤාකප්පාතිතකානා භික්ඛුනං තජ්ජනියකම්මං අකාසි. ජන සංඝෙහ තජ්ජනියකම්මකතා සම්මා වත්තන්ති, ලොමං පාතෙනති, තෙජ්ජාරං වත්තන්ති, භික්ඛු උපසම්මතේනා ඵලං වදෙනති; ඵයං ආවුසො සංඝෙහ තජ්ජනියකම්මකතා සම්මා වත්තාම, ලොමං පාතමි, තෙජ්ජාරං වත්තාම. කථනාදාඛො අමෙහි පට්ටජ්ජිතම්මන්ති. ගතවතො ඵඤ්ඤා ආරොපෙසුං. “ජනනං හි භික්ඛුවො සංඝො පඤ්ඤාකප්පාතිතකානං භික්ඛුනං තජ්ජනියකම්මං පට්ටපසංස්මේතං.”

2. පඤ්ඤා භික්ඛුවො අමෙහි සමග්ගාගතස්ස භික්ඛුනො තජ්ජනියකම්මං න පට්ටපසංස්මේතම්මං: උපසම්පාදෙති, නිස්සංයො දෙති, සාමණේරං උපට්ඨපෙති, භික්ඛුනොවාදකසම්මතියං සාදියති, සම්මතො<sup>2</sup> භික්ඛුනියො ඔවදෙති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛුවො පඤ්ඤානෙහි සමග්ගාගතස්ස භික්ඛුනො තජ්ජනියකම්මං න පට්ටපසංස්මේතම්මං.

3. අපරෙහි<sup>3</sup> භික්ඛුවො පඤ්ඤානෙහි සමග්ගාගතස්ස භික්ඛුනො තජ්ජනියකම්මං න පට්ටපසංස්මේතම්මං: යාය ආපනතියා සංඝෙහ තජ්ජනියකම්මං කතං භොති නා ආපනති ආපජ්ජති, අඤ්ඤා වා නාදිසිකා, තතො වා පාපිට්ඨකරා. කම්මං ගර්භති. කම්මිකෙ ගර්භති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛුවො පඤ්ඤානෙහි සමග්ගාගතස්ස භික්ඛුනො තජ්ජනියකම්මං න පට්ටපසංස්මේතම්මං.

1. භික්ඛු සික්ඛුනි, සහ.

### අටොලොස් වන

1. මහනෙති, නජ්නියකමය කරණු ලැබූ මහණ විසින් මනා ව පැවැත්ම යුතු යි. මේ එහි ලා මනා පැවැත්ම යි: නමා උපසම්පදා කම් නොකළ යුතු යි. නිස නොදිය යුතු යි. හෙරණකු නමනට උවටන් පිණිස නොගත යුතු යි. භික්ෂුවනොවාදකසම්මතිය නො පිළිගත යුතු යි. සම්මතිය ලද්දහු විසින් ද මෙහෙණන්හට අවවාද නොකළ යුතු යි. යම් ඇවැතක් කරණ කොට සංඝයා විසින් නජ්නියකමය කරණ ලද්දේ ද, ඒ ඇවැතට නැවත නොපැමිණිය යුතු යි. එබඳු අනෙක් ඇවැතකට හෝ නොපැමිණිය යුතු යි. එසවන් වඩා පවිටු ඇවැතකට හෝ නොපැමිණිය යුතු යි. විනයකමය නොගැරහිය යුතු යි. නජ්නියකමය කළ භික්ෂුහු නොගැරහිය යුත්තාහ. පුවතක් වනණහුගේ උපොසථකමය නොතැබිය යුතු යි. පවාරණය නොතැබිය යුතු යි. සම්මතිය කමය නොකළ යුතු යි. විහාරයෙහි දෙටුනනතුර නොදැරිය යුතු යි. වොදනාවට අවසර නොගත යුතු යි. (පියෙම් මහණකුට) වොදනා නොකළ යුතු යි. ඇවැත් හිසිපත් නොකරවිය යුතු යි. භික්ෂුන් භික්ෂුන් හා කලහයට නොයෙදිය යුතු යි.

### අටොලොස් වන නමි.

### නොසංහිදුමිය යුතු අටොලොස් වන

1. ඉන්විති සංඝ තෙමේ පණ්ඩුකලොභිතක භික්ෂුන්හට නජ්නිය කමය කෙළේ ය. සංඝයා විසින් නජ්නියකමය කරණු ලැබූ ඔහු මනා ව පවතින්. භික්ෂුන් අනුව තැබිරෙන්. නිස්තරණ වන් පුරන්. භික්ෂුන් වෙත එළඹ, “ඇවැත්නි, සංඝයා විසින් නජ්නියකමය කරණු ලැබූ අපි මනා ව පවතිමු, අනුලොම ව පවතිමු, වරදන් මිදෙනු වස් පැවැත්ම යුතු වන පුරමු. අප විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු ද?” යි මෙසේ කියන්. භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැළකෙන. (එවිට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පමසේ වදාළ සේක:) “මහනෙති, එසේ නම් සංඝ තෙමේ පණ්ඩුකලොභිතක භික්ෂුන්ගේ නජ්නියකමය සංහිදුවාවා.”

2. මහනෙති, අඩං පසෙකින් යුක්ත මහණහුගේ නජ්නියකමය නොසංහිදුමිය යුතු යි: උපසම්පදා කම් කරයි ද, නිස දෙසි ද, හෙරණකු ලවා උවටන් කරවා ගනී ද, මෙහෙණනට ඔවා දිමේ සම්මතිය පිළිගනී ද, සම්මත කරණු ලැබූයෙන් මෙහෙණනට ඔවා දේ ද, මහනෙති, මේ අඩං පසින් යුක්ත මහණහුගේ නජ්නියකමය නොසංහිදුමිය යුතු යි.

3. මහනෙති, අන්‍යවූත් අඩං පසෙකින් යුක්ත මහණහුගේ නජ්නියකමය නොසංහිදුමිය යුතු යි: යම් ඇවැතක් කරණ කොට සංඝයා විසින් නජ්නියකමය කරණ ලද ද, ඒ ඇවැතට නැවත පැමිණෙයි ද, එබඳු අන් ඇවැතකට හෝ පැමිණෙයි ද, එයට වඩා පවිටු ඇවැතකට හෝ පැමිණෙයි ද, විනයකමය ගරහයි ද, කාරක සහනට ගරහයි ද, මහනෙති, මේ අඩං පසෙන් යුක්ත මහණහුගේ නජ්නියකමය නොසංහිදුමිය යුතු යි.

4. අට්ඨති භික්ඛවෙ අබ්බෙති සමනනාගනස්ස භික්ඛුනො තජ්ජනීයකම්මං න පටිපසස්සමෙහතබ්බං. පකතනනස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ධපෙති, පචාරණං ධපෙති, සවමනීයං ගරොති, අනුචාදං පට්ඨපෙති, ඔක්කාසං කාරෙති, වොදෙති, සාරෙති, භික්ඛුති සමපසොජෙති. ඉමෙති ටො භික්ඛවෙ අට්ඨහපෙති සමනනාගනස්ස භික්ඛුනො තජ්ජනීයකම්මං න පටිපසස්සමෙහතබ්බං.

න පටිපසස්සමෙහතබ්බඅට්ඨාරසකං නිට්ඨිතං.

### පටිපසස්සමෙහතබ්බඅට්ඨාරසකං

1. පඤ්චති භික්ඛවෙ අබ්බෙති සමනනාගනස්ස භික්ඛුනො තජ්ජනීයකම්මං. පටිපසස්සමෙහතබ්බං. න උපසම්පාදෙති, න නිස්සයං දෙති, න සාමණේර. උපට්ඨපෙති, න භික්ඛුගොචාදකසමමති. සාදිසති, සමමතොථි භික්ඛුතිසො න ඔවදති, ඉමෙති ටො භික්ඛවෙ පඤ්චතමෙහති සමනනාගනස්ස භික්ඛුනො තජ්ජනීයකම්මං පටිපසස්සමෙහතබ්බං.

2. අපරෙතිථි භික්ඛවෙ පඤ්චතමෙහති සමනනාගනස්ස භික්ඛුනො තජ්ජනීයකම්මං. පටිපසස්සමෙහතබ්බං. යාය ආපනතියා සමෙසන තජ්ජනීයකම්මං කතං. ගොති න ආපනති. න ආපජ්ජති, අඤ්ඤං වා නාදිසිකං, තභො වා පාටිට්ඨිතරු. කමිමං න ගරාගති. කමමිකෙ න ගරාගති. ඉමෙති ටො භික්ඛවෙ පඤ්චතමෙහති සමනනාගනස්ස භික්ඛුනො තජ්ජනීයකම්මං. පටිපසස්සමෙහතබ්බං.

3. අට්ඨති භික්ඛවෙ අබ්බෙති සමනනාගනස්ස භික්ඛුනො තජ්ජනීයකම්මං. පටිපසස්සමෙහතබ්බං. න පකතනනස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ධපෙති, න පචාරණං ධපෙති, න සවමනීයං ගරොති, න අනුචාදං පට්ඨපෙති, න ඔක්කාසං කාරෙති, න වොදෙති, න සාරෙති, න භික්ඛුති සමපසොජෙති. ඉමෙති ටො භික්ඛවෙ අට්ඨහපෙති සමනනාගනස්ස භික්ඛුනො තජ්ජනීයකම්මං. පටිපසස්සමෙහතබ්බං.

පටිපසස්සමෙහතබ්බඅට්ඨාරසකං නිට්ඨිතං.

[පටිපසස්සමෙහතබ්බං]

1. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ පටිපසස්සමෙහතබ්බං. තෙති භික්ඛවෙ පඤ්ඤකලොතිතකෙති භික්ඛුති සමසං උපසඤ්ඤමිච්ච, ඒකංසං උගතරාසඤ්ඤං කප්පිච්චා බුද්ධිසානං භික්ඛුතං පාදෙ වජ්ඣිච්චා උකඤ්චිකං නිසිද්ධිච්චා අඤ්ඤාලං පගගතෙච්චා එවමස්ස වචනීයො: “මයං ගතෙන සමෙසන තජ්ජනීයකම්මකතා සමමා වගනාමි, ලොමං පාතෙමි, තෙජාරං වගනාමි, තජ්ජනීයස්ස කම්මස්ස පටිපසස්සද්ධිං සාධාමා”ති. දුතියමි සාධිතබ්බො, තතියමි සාධිතබ්බො, වෘතතෙන භික්ඛුතා පටිබලෙන සමෙසා ඤ්ඤාපෙතබ්බො:

4. මහණෙනි, අඩංගු අපෙකින් යුක්ත මහණහුගේ තජ්නියකමය නොනැවැත්විය යුතු යි: ගුණ භික්ෂුවගේ උපොසථය තබයි ද, පචාරණය තබයි ද, සවවනියකමය කරයි ද, වෙහෙර දෙවුකම කරයි ද, වොදනාවට අවසර ගනී ද, වොදනා කරයි ද, ඇවැත් සිහිපත් කරවයි ද, භික්ෂුන් භික්ෂුන් හා කලහයට යොදයි ද, මහණෙනි, මේ අඩංගු අපෙකින් යුක්ත මහණහුගේ තජ්නියකමය නොසංහිදුවිය යුතු යි.

**නොසංහිදුවිය යුතු අඩංගු අපොළොස නිමි.**

### සංහිදුවිය යුතු අපොළොස

1. “මහණෙනි, අඩංගු පසෙකින් යුක්ත මහණහුගේ තජ්නියකමය සංහිදුවිය යුතු යි: උපසම්පද කම් නොකරයි ද, නිස නොදෙයි ද, පෙරණකු ලවා උවැට්ට් කරවා නොගනී ද, මෙහෙණනට ඔවා දීමේ සමමතිය නොපිළිගනී ද, සමමතිය ලද්දේ ද මෙහෙණනට ඔවා නොදෙයි ද, මහණෙනි, මේ අඩංගු පසින් යුක්ත මහණහුගේ තජ්නියකමය සංහිදුවිය යුතු යි.

2. මහණෙනි, අත්‍යවූ ද අඩංගු පසෙකින් යුක්ත මහණහුට කළ තජ්නියකමය සංහිදුවිය යුතු යි. යම් ඇවැත් නිසා සංඝයා විසින් තජ්නියකමය කරණ ලද්දේ වේ නම් ඒ ඇවැත්ව නැවත නොපැමිණෙයි ද, එබඳු අන් ඇවැත්කවත් නොපැමිණෙයි ද, එයටත් වඩා පවිටු ඇවැත්කව හෝ නොපැමිණෙයි ද, විනයකමයට නොගරහයි ද, කමය කළ සංඝයාට නොගරහයි ද, මහණෙනි, මේ අඩංගු පසින් යුක්ත මහණහුට කළ තජ්නියකමය සංහිදුවිය යුතු යි.

3. මහණෙනි, අඩංගු අපෙකින් යුක්ත මහණහුගේ තජ්නියකමය සංහිදුවිය යුතු යි: පුට්ඨත් මහණහුගේ උපොසථය නොතබයි ද, පචාරණය නොතබයි ද, සවවනියකමය නොකරයි ද, වෙහෙර දෙවු තනතුර නොදරයි ද, වොදනාවට අවසර නොගනී ද, වොදනා නොකරයි ද, ඇවැත් සිහිපත් නොකරවයි ද, භික්ෂුන් භික්ෂුන් හා කලහයට නොයොදයි ද, මහණෙනි, මේ අඩංගු අපෙකින් යුක්ත මහණහුට කළ තජ්නියකමය සංහිදුවිය යුතු යි.

**සංහිදුවිය යුතු අපොළොස නිමි.**

### [සංහිදුවීම]

1. මහණෙනි, මෙසේ තජ්නියකමය සංහිදුවිය යුතු යි: මහණෙනි ඒ පණ්ණාසකලොභිතක භික්ෂුන් විසින් සංඝයා වෙත එළඹ උතුරුසහ සිවුර එකස් කොට පොරොවා වැඩි මහලු භික්ෂුන්ගේ පා වැද, උලු එයෙන් හිද ඇදීලි බැඳ මෙසේ කිය යුතු වෙයි: “සාමනි, සංඝයා විසින් තජ්නියකමය කරණ ලැබූ අපි මනා ව පවතිමු. භික්ෂුනට අනුව පවතිමු, නිස්තරණ වතෙහි පවතිමු. තජ්නියකමයාගේ සංහිදුවීම යඳිමු” යනු යි. දෙවනුවත් යැදිය යුතු යි, තෙවනුවත් යැදිය යුතු යි. ව්‍යකත වූ ප්‍රතිබල මහණකු විසින් සංඝ තෙමේ දැන්විය යුතු යි:



2. “පුණාදු මෙ භනෙත සබ්බො, ඉමෙ පණ්ඩුකලොභිතකා භික්ඛු සබ්බෙත තප්පනියකම්මකතා සම්මා වතනනති, ලොමං පාතෙනති, නෙත්ථාරං වතනනති, තප්පනියස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධිං යාවනති. යදි සබ්බස්ස පතනකල්ලං, සබ්බො පණ්ඩුකලොභිතකානං භික්ඛුනං තප්පනියකම්මං පටිප්පස්සමෙතස්ස. එසා ඤාතති.

පුණාදු මෙ භනෙත සබ්බො, ඉමෙ පණ්ඩුකලොභිතකා භික්ඛු සබ්බෙත තප්පනියකම්මකතා සම්මා වතනනති, ලොමං පාතෙනති, නෙත්ථාරං වතනනති, තප්පනියස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධිං යාවනති. සබ්බො පණ්ඩුකලොභිතකානං භික්ඛුනං තප්පනියකම්මං පටිප්පස්සමෙතති. යස්සායසම්මතො ඛමති පණ්ඩුකලොභිතකානං භික්ඛුනං තප්පනියස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධිං, සො භුණ්හස්ස. යස්ස නතඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

දුතියමි ඵතමත්ථං වදාමි: පුණාදු මෙ භනෙත සබ්බො, ඉමෙ පණ්ඩුකලොභිතකා භික්ඛු සබ්බෙත තප්පනියකම්මකතා සම්මා වතනනති, ලොමං පාතෙනති, නෙත්ථාරං වතනනති, තප්පනියස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධිං යාවනති. සබ්බො පණ්ඩුකලොභිතකානං භික්ඛුනං තප්පනියකම්මං පටිප්පස්සමෙතති. යස්සායසම්මතො ඛමති පණ්ඩුකලොභිතකානං භික්ඛුනං තප්පනියස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධිං, සො භුණ්හස්ස. යස්ස නතඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

තතියමි ඵතමත්ථං වදාමි. පුණාදු මෙ භනෙත සබ්බො, ඉමෙ පණ්ඩුකලොභිතකා භික්ඛු සබ්බෙත තප්පනියකම්මකතා සම්මා වතනනති, ලොමං පාතෙනති, නෙත්ථාරං වතනනති, තප්පනියස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධිං යාවනති. සබ්බො පණ්ඩුකලොභිතකානං භික්ඛුනං තප්පනියකම්මං පටිප්පස්සමෙතති. යස්සායසම්මතො ඛමති පණ්ඩුකලොභිතකානං භික්ඛුනං තප්පනියස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධිං, සො භුණ්හස්ස. යස්ස නතඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

පටිප්පස්සද්ධිං සබ්බෙත පණ්ඩුකලොභිතකානං භික්ඛුනං තප්පනියකම්මං. ඛමති සබ්බස්ස, තස්මා භුණ්හති. එවට්ඨෙතං ධාරයාමි”ති.

2. “වහන්ස, සංඝ තෙමේ මා කියන්න අසාවා. මේ පණ්ඩුකලොභිතක භික්ෂුහු සංඝයා විසින් තජ්නියකමය කරණු ලැබුවාහු මනා ව පවතින්. භික්ෂුන්හට අනුකූල ව පවතින්. නිසාරණ වතෙහි පිහිටා සිටිත්. තජ්නියකමයාගේ සංහිදුවීම යදිත්. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සංඝ තෙමේ පණ්ඩුකලොභිතක භික්ෂුන්හට තජ්නියකමය සංහිදුවන්නේ ය. මේ ඥාතිය යි.

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. මේ පණ්ඩුකලොභිතක භික්ෂුහු සංඝයා විසින් තජ්නියකමය කරණු ලැබුවාහු මනා ව පවතින්. භික්ෂුන්හට අනුකූල ව පවතින්. නිසාරණ වතෙහි (වරදින් මිදෙනු වස් පැවැතිය යුතු වතෙහි) පවතින්. තජ්නියකමයාගේ සංහිදුවීම යදිත්. සංඝ තෙමේ පණ්ඩුකලොභිතක භික්ෂුන්හට තජ්නියකමය සංහිදුවයි. පණ්ඩුකලොභිතක භික්ෂුන්ගේ තජ්නියකමය සංහිදුවීම යම් ආයුෂ්මතක් හට රූපි වෙයි ද, හෙ තෙමේ නිහඬ වේවා. යම්කුට රූපි නො වෙයි නම්, හෙ තෙමේ කියාවා.

දෙවනුවත් මේ කරුණ කියමි. වහන්ස, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. මේ පණ්ඩුකලොභිතක භික්ෂුහු සංඝයා විසින් තජ්නියකමය කරණු ලැබුවාහු මනා ව පවතින්. භික්ෂුන්හට අනුකූල ව පවතින්. නිසාරණ වතෙහි පවතින්. තජ්නියකමයාගේ සංහිදුවීම යදිත්. සංඝ තෙමේ පණ්ඩුකලොභිතක භික්ෂුන්ගේ තජ්නියකමය සංහිදුවයි. පණ්ඩුකලොභිතක භික්ෂුන්ගේ තජ්නියකමය නැවැත්වීම යම් ආයුෂ්මතක් හට රූපි වෙයි ද, හෙ තෙමේ නිහඬ වේවා. යම්කුට රූපි නො වෙයි නම්, හෙ තෙමේ කියාවා.

තෙවෙනිවන මේ කරුණ කියමි. වහන්ස, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. මේ පණ්ඩුකලොභිතක භික්ෂුහු සංඝයා විසින් තජ්නියකමය කරණු ලැබුවාහු මනා ව පවතින්. භික්ෂුන් අනුව පවතින්. නිසාරණ වතෙහි පවතින්. තජ්නියකමයාගේ සංහිදුවීම යදිත්. සංඝ තෙමේ පණ්ඩුකලොභිතක භික්ෂුන්ගේ තජ්නියකමය සංහිදුවයි. පණ්ඩුකලොභිතක භික්ෂුන්ගේ තජ්නියකමය සංහිදුවීම යම් ආයුෂ්මතක් හට රූපි වෙයි ද, හෙ තෙමේ නිහඬ වේවා. යම්කුට රූපි නො වෙයි නම්, හෙ තෙමේ කියාවා.

පණ්ඩුකලොභිතක භික්ෂුන්ගේ තජ්නියකමය සංඝයා විසින් සංහිදුවන ලදි. සංඝයාට එය රූපි වෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙය මෙසේ සලකමි” යනු යි.

## 2. නියසාකම්මං

1. තෙන බො පන සමසෙන ආයසමා සෙය්‍යසකො බාලො හොති, අබ්‍යතො ආපත්තිබ්‍රලො අනපදො, ගිහිසංසට්ඨො විහරති අනනුලොමිකෙහි ගිහිසංසගෙහි. අපිස්ස භික්ඛු පකතා පරිවාසං දෙනා, මූලාය පටිකස්සනා, මානතං දෙනා, අබ්‍භනා.

2. යෙන භික්ඛු අපට්ඨි, -පෙ-තෙ උප්ඛායනති යිදන්ති විපාවෙන්ති: “කථං හි නාම ආයසමා සෙය්‍යසකො බාලො හවිස්සති අබ්‍යතො ආපත්තිබ්‍රලො අනපදො, ගිහිසංසට්ඨො විහරස්සති අනනුලොමිකෙහි ගිහිසංසගෙහි. අපිස්ස භික්ඛු පකතා පරිවාසං දෙනා, මූලාය පටිකස්සනා, මානතං දෙනා, අබ්‍භනා”ති. අථ බො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමස්මිං ආරොවෙසුං.

3. අථ බො භගවා එතස්මිං නිදන්තෙ එතස්මිං පකරණෙ භික්ඛු-සංඝං සන්තිපාතාපෙතා භික්ඛු පටිපුච්ඡි:

“සච්චං කීර භික්ඛවෙ සෙය්‍යසකො භික්ඛු බාලො හොති අබ්‍යතො ආපත්තිබ්‍රලො අනපදො, ගිහිසංසට්ඨො විහරති අනනුලොමිකෙහි ගිහිසංසගෙහි. අපිස්ස භික්ඛු පකතා පරිවාසං දෙනා, මූලාය පටිකස්සනා, මානතං දෙනා, අබ්‍භනා”ති. “සච්චං භගවා”.

4. විහරති බුද්ධො හගවා: “අනනුච්ඡිතිකා භික්ඛවෙ තස්ස මොඝපුරිසස්ස අනනුලොමිකං අසාතිරූපං අසාමාණකං අකප්පිතං අකරණිකං. කථං හි නාම සො භික්ඛවෙ මොඝපුරිසො බාලො හවිස්සති අබ්‍යතො ආපත්තිබ්‍රලො අනපදො, ගිහිසංසට්ඨො විහරස්සති අනනුලොමිකෙහි ගිහිසංසගෙහි. අපිස්ස භික්ඛු පකතා පරිවාසං දෙනා, මූලාය පටිකස්සනා, මානතං දෙනා, අබ්‍භනා.

## 2. නියෝගය

1. එ සමයෙහි ආයුෂමත් සෙයසක හිඤ්ඤා තෙමේ අව්‍යක්ත වූයේ, ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ, ආපනතිපරිවේජරහිත බාලයෙක් වෙයි. ගිහියන් හා එකට ගැටුනේ අනුලොමී නොවූ ගිහි සංසරියෙන් යුක්ත ව වෙසෙයි. එහෙයින් හිඤ්ඤා පිරිවෙස් දෙන්නාහු, මූලායපරිකාශනා කරන්නාහු, මානන් දෙන්නාහු, අබ්භාන කරන්නාහු කටයුත්තෙහි යෙදුනාහු වෙත්.

2. අපිස් ගුණ ඇති, ලද දෙයින් සතුටු වන සුදු, පවට පිළිකුල් කරණ කාප කො කාප පිළිබද විවෘතීම් කරවා (සාක කරණ) හික්මෙනු කැමැති යම් හිඤ්ඤා වෙත් ද, ඒ හිඤ්ඤා “කෙසේ නම් සෙයසක හිඤ්ඤා තෙමේ බාල වූයේ, අව්‍යක්ත වූයේ, ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ, ආපනතිපරිවේජරහිත වූයේ ගිහියන් හා එකට ගැටුනේ තොගැල-පෙන්නා වූ ගිහිසංසරියෙන් යුක්ත වූයේ වෙසෙයි ද, එහෙයින් හිඤ්ඤා පිරිවෙස් දෙන්නාහු, මූලායපරිකාශනා කරන්නාහු, මානන් දෙන්නාහු අබ්භාන කරන්නාහු බොහෝ කටයුතු ඇත්තාහු වූහ”යි (සෙයසක මහණහුගේ ක්‍රියාව) ලාමක කොට සිටත්, අගුණ කියත්, අගුණ පතුරා-වත්. ඉක්බිති ඒ හිඤ්ඤා මේ කරුණ නාග්‍යවතුන් වහන්සේට සැල කලාහු ය.

3. එ කල්හි නාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදනගෙහි මේ කරුණෙහි හිඤ්ඤාසංඝයා රැස් කරවා, හිඤ්ඤන් විමාල සේක:

“මහණෙනි, සෙයසක මහණ තෙමේ අව්‍යක්ත වූයේ, ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ, ඉමක් නැති ඇවැත් ඇත්තේ, බාලයෙක් වේ ද? ගිහියන් හා එකට ගැටුනේ අනුලොමී නොවූ ගිහිසංසරියෙන් යුක්ත වූයේ වෙසෙයි ද? එහෙයින් හිඤ්ඤා පිරිවෙස් දෙන්නාහු, මූලායපරිකාශනා කරන්නාහු, මානන් දෙන්නාහු, අබ්භාන කරන්නාහු බොහෝ කටයුතු ඇත්තෝ වෙත්” යනු සැබෑද? ”යි (අසු සේක). “නාග්‍යවතුන් වහන්ස, සැබෑ ය”යි ඔහු උත්තර දුන්හ.

4. “මහණෙනි, ඒ හිස් පුරුෂයාගේ නො සුදුසු ක්‍රියාවෙකි. ශාසනයට අනුලොමී නොවූ ක්‍රියාවෙකි. අසුන්තෙකි. යුමිණයකට අයත් නොවූයෙකි, කාප නොවූයෙකි, නොකල යුත්තෙකි. මහණෙනි, ඒ හිස් පුරුෂ තෙමේ කෙසේ නම් බාල වූයේ, අව්‍යක්ත වූයේ, ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ, ආපනතිපරිවේජරහිත වූයේ ගිහියන් හා එකට ගැටුනේ, අනුලොමී නොවූ ගිහිසංසරියෙන් යුක්ත වූයේ වෙසෙයි ද, එහෙයින් හිඤ්ඤා පිරිවෙස් දෙන්නාහු, මූලායපරිකාශනා කරන්නාහු, මානන් දෙන්නාහු, අබ්භාන කරන්නාහු නිතර කටයුත්තෙහි යෙදුනාහු ද වෙත්.

5. “හෙනං භික්ඛවෙ අපසසන්නානං වා පසාදාය -පෙ-.” විගර්හිකා ඛම්මං කථං කතා භික්ඛු ආමනෙතසී: “හෙන භි භික්ඛවෙ සමෙසා සෙය්‍යසකස්ස භික්ඛුනො නියසාකම්මං කරොතු නිසාය තෙ චන්ඛබ්බනති. එවං ච පන භික්ඛවෙ කාතබ්බං: පඨමං සෙය්‍යසකො භික්ඛු වොදෙතබ්බො. වොදෙතා සාරෙතබ්බො. සාරෙතා ආපනති ආරොපෙතබ්බො. ආපනති ආරොපෙතා ව්‍යනෙතන භික්ඛුනා පටිබලෙන සමෙසා සද්දෙතබ්බො:

6. සුණාතු මෙ හනෙත සමෙසා. අයං සෙය්‍යසකො භික්ඛු බාලො අබ්‍යතො ආපනතිබ්‍රලො අනපදානො ගිහිසංසට්ඨො විගර්හි අනනු-ලොමිකෙති ගිහිසංසගෙති. අපිසසු භික්ඛු පකතා පරිවාසං දෙනතා මූලාය පටිකස්සනතා මානතනං දෙනතා අබ්‍යතනා. සදි සමිසස්ස පනතකල්ලං සමෙසා සෙය්‍යසකස්ස භික්ඛුනො නියසාකම්මං කරොය්‍ය නිසාය තෙ චන්ඛබ්බනති. එසා සද්දතති.

සුණාතු මෙ හනෙත සමෙසා. අයං සෙය්‍යසකො භික්ඛු බාලො අබ්‍යතො ආපනතිබ්‍රලො අනපදානො ගිහිසංසට්ඨො විගර්හි අනනු-ලොමිකෙති ගිහිසංසගෙති. අපිසසු භික්ඛු පකතා පරිවාසං දෙනතා මූලායපටිකස්සනතා මානතනං දෙනතා අබ්‍යතනා. සමෙසා සෙය්‍ය-සකස්ස භික්ඛුනො නියසාකම්මං කරොති නිසාය තෙ චන්ඛබ්බනති. යස්සායසමතො ඛම්ති සෙය්‍යසකස්ස භික්ඛුනො නියසා කම්මස්ස කරණං නිසාය තෙ චන්ඛබ්බනති, සො භුණ්හස්ස, යස්ස නකබ්බති සො භාසෙය්‍ය.

දුතියමි ඵතමන්ථං චදුඤ්ඤි. -පෙ- තතියමි ඵතමන්ථං චදුඤ්ඤි. සුණාතු මෙ හනෙත සමෙසා. අයං සෙය්‍යසකො භික්ඛු බාලො අබ්‍යතො ආපනතිබ්‍රලො අනපදානො ගිහිසංසට්ඨො විගර්හි අනනුලොමිකෙති ගිහිසංසගෙති. අපිසසු භික්ඛු පකතා පරිවාසං දෙනතා, මූලාය පටිකස්සනතා, මානතනං දෙනතා, අබ්‍යතනා. සමෙසා සෙය්‍යසකස්ස භික්ඛුනො නියසාකම්මං කරොති නිසාය තෙ චන්ඛබ්බනති. යස්සා-යසමතො ඛම්ති සෙය්‍යසකස්ස භික්ඛුනො නියසාකම්මස්ස කරණං නිසාය තෙ චන්ඛබ්බනති, සො භුණ්හස්ස, යස්ස නකබ්බති සො භාසෙය්‍ය.

කතං සමෙසන සෙය්‍යසකස්ස භික්ඛුනො නියසාකම්මං, නිසාය තෙ චන්ඛබ්බනති. ඛම්ති සමිසස්ස, නසමා භුණ්ති. එවමෙතං බාරයාමි”ති.

5. “මහණෙනි, මෙය නොපහත් වූවන්ගේ පහත් බව පිණිස හෝ නො වෙයි. ... පහත් වූවන්ගේ ඒ පහත් බව වැඩිම පිණිස හෝ නො වෙයි. වැලි දු වහණෙනි, මෙය නොපහත් වූවන්ගේ නොපහත් බව පිණිස ද, පහත් වූ ඇතැමුන්ගේ වෙනස් බව පිණිස ද පවතිය”යි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ ගැඹුණු සේක. ගරභා දුතැමි කපා කොට හිඤ්ඤා ඇමැතු සේක: “මහණෙනි, එසේ නම් සංඝ තෙමේ සෙයසක භික්ෂූහට “භා විසින් නිස ගෙණ ආවායයි ආශ්‍රයයෙහි ම විසිය යුතුයැ”යි නියසාකමය කෙරේවා. මහණෙනි, ඒ නියසාකමය ද මෙසේ කළ යුතු යි; පළමු කොට සෙයසක මහණ තෙමේ වොදනා කළ යුතු යි. වොදනා කොට, ඇවැත සිහිපත් කරවිය යුතු යි. සිහිපත් කරවා ඇවැත නැංවිය යුතු යි. ඇවැත නංවා ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල මහණකු විසින් සංඝ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුත්තේ ය:

6. “වහන්ස, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසවා, මේ සෙයසක මහණ නොවියත් වූයේ ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ ආපනතිපරිච්ඡේද රහිත බාලයෙක් වෙයි. ගිහියන් හා එකට ගැටුනේ අනුලොමී නොවූ ගිහි සංසථියෙන් යුක්ත වූයේ වෙසෙයි. එහෙයින් භික්ෂූහු පිරිවෙස් දෙන්නාහු මූලාශ්‍රපටිකසායනය කරන්නාහු මානත් දෙන්නාහු අබ්භාන කරන්නාහු බොහෝ කටයුතු ඇත්තාහු වෙති. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත් නම්, සංඝ තෙමේ සෙයසක මහණහට ‘භා විසින් නිස ගෙණ ආවායයි ආශ්‍රයයෙහි ම විසිය යුතු ය’යි නියසාකමය කරන්නේ ය. මේ ඤාතිය යි.

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මා නියන්න අසවා. මේ සෙයසක භික්ෂු තෙමේ අව්‍යක්ත වූ, ඇවැත් බහුල කොට ඇති, ආපනතිපරිච්ඡේද රහිත බාලයෙක් වෙයි, ගිහියන් හා එකට ගැටුනේ අනුලොමී නොවූ ගිහි සංසථියෙන් යුක්ත වූයේ වෙසෙයි. එහෙයින් භික්ෂූහු පිරිවෙස් දෙන්නාහු, මූලාශ්‍රපටිකසායනය කරන්නාහු, මානත් දෙන්නාහු අබ්භාන කරන්නාහු කටයුතු ඇත්තාහු වෙති. සංඝ තෙමේ සෙයසක මහණහට ‘භා විසින් නිස ගෙණ ආවායයි ආශ්‍රයයෙහි විසිය යුතු ය’යි නියසාකමය කෙරෙයි. සෙයසක මහණහට ‘භා විසින් නිස ගෙණ ආවායයි ආශ්‍රයයෙහි විසිය යුතු ය’යි නියසාකමය කිරීම යම් ආයුෂ්මතකුට රුචි වෙයි නම් හෙ තෙමේ නිශභබ්ද වේවා. යමකුට රුචි නොවෙයි නම් හෙ තෙමේ කියවා.

දෙවනු වත් මේ කරුණ කියමි... තෙවනු වත් මේ කරුණ කියමි. වහන්ස, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසවා. මේ සෙයසක භික්ෂු තෙමේ අව්‍යක්ත වූයේ, ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ, ආපනතිපරිච්ඡේද රහිත බාලයෙක් වෙයි. ගිහියන් හා එකට ගැටුනේ භාසනයට අනුලොමී නොවූ ගිහි සංසථියෙන් යුක්ත වූයේ වෙසෙයි. එහෙයින් භික්ෂූහු පිරිවෙස් දෙන්නාහු මූලාශ්‍රපටිකසායනය කරන්නාහු මානත් දෙන්නාහු අබ්භාන කරන්නාහු බොහෝ කටයුතු ඇත්තාහු වෙති. සංඝ තෙමේ සෙයසක භික්ෂූහට ‘භා විසින් නිස ගෙණ ආවායයි ආශ්‍රයයෙහි විසිය යුතු ය’යි නියසාකමය කෙරෙයි. සෙයසක භික්ෂූහට ‘භා විසින් නිස ගෙණ ඇදුරු ඇසුරෙහි ම විසිය යුතු ය’යි නියසාකමය කිරීම යම් ආයුෂ්මතකුට රුචි වෙයි නම් හෙ තෙමේ නිශභබ්ද වේවා. යමකුට අනභිමත වේ නම් හෙ තෙමේ කියවා. සංඝයා විසින් සෙයසක භික්ෂූහට ‘භා විසින් නිස ගෙණ ඇදුරු ඇසුරෙහි ම විසිය යුතු ය’යි නියසාකමය කරණ ලදී. සංඝයාට එය අභිමත යි. එහෙයින් නිතරම ය. මේ කරුණ මෙසේ ධරමි” යනු යි.

## අධම්මකම්මදවාදසකං

1. නීති භික්ඛවෙ අබ්බෙති සමන්තාගතං නියසසකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හොති, අවිනයකම්මඤ්ච දුට්ඨසන්තඤ්ච: අසම්මුඛා කතං හොති, අපට්ඨවර්තා කතං හොති, අපට්ඨඤ්ඤාස කතං හොති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ නීතිබ්බෙති සමන්තාගතං නියසසකම්මං අධම්මකම්මං ව හොති, අවිනයකම්මඤ්ච, දුට්ඨසන්තඤ්ච.

2. අපරෙති'පි භික්ඛවෙ නීතිබ්බෙති සමන්තාගතං නියසසකම්මං අධම්මකම්මං ව හොති, අවිනයකම්මඤ්ච, දුට්ඨසන්තඤ්ච: අනාපරිනිසා කතං හොති, අදෙසනාගාමිනිසා ආපරිනිසා කතං හොති, දෙසිකාස ආපරිනිසා කතං හොති...

3. අපරෙති'පි -පෙ- අවොදෙතා කතං හොති, අසාරෙතා කතං හොති, ආපරිනිසා අනාගෙපෙතා කතං හොති...

4. අපරෙති'පි -පෙ- අසම්මුඛා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති...

5. අපරෙති'පි -පෙ- අපට්ඨවර්තා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති...

6. අපරෙති'පි -පෙ- අපට්ඨඤ්ඤාස කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති...

7. අපරෙති'පි -පෙ- අනාපරිනිසා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති...

8. අපරෙති'පි -පෙ- අදෙසනාගාමිනිසා ආපරිනිසා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති...

9. අපරෙති'පි -පෙ- දෙසිකාස ආපරිනිසා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති ...

10. අපරෙති'පි -පෙ- අවොදෙතා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති...

11. අපරෙති'පි -පෙ- අසාරෙතා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති...

12. අපරෙති'පි -පෙ- ආපරිනිසා අනාගෙපෙතා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ නීතිබ්බෙති සමන්තාගතං නියසසකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හොති අවිනයකම්මං ව දුට්ඨසන්තං ව.

නියසසකම්මෙ අධම්මකම්මෙ දවාදසකං නිවසිතං.

## අධම්මකමිදෙලොස

1. “මහණෙනි, අසාන භුණෙකින් යුත් නියසසකමය අධම්මකමියෙක් ද අවිනයකමියෙක් ද, නොසංහිදුනෙක් ද වෙයි: අසමමුඛයෙහි කරණ ලද්දේ වෙයි ද, නොපිළිවිස කරණ ලද්දේ වෙයි ද, ප්‍රතිඥා නොගෙණ කරණ ලද්දේ වෙයි ද, මහණෙනි, මේ අසාන භුණින් යුත් නියසසකමය අධම්මකමියෙක් ද අවිනයකමියෙක් ද මනාව නොසංහිදුනෙක් ද වෙයි.

2. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අසාන භුණෙකින් යුක්ත නියසසකමය අධම්මකමියෙක් ද අවිනයකමියෙක් ද නොසංහිදුනෙක් ද වෙයි: ඇවැත් නැත්තෙහි කරණ ලද්දේ වෙයි ද, දෙසීමෙන් පිරිසිදු නොවන ඇවැත්තෙහි කරණ ලද්දේ වෙයි ද, දෙසු ඇවැත්තෙහි කරණ ලද්දේ වෙයි ද...

3. අන්‍ය වූ ද... මොදනා නොකොට කරණ ලද්දේ වෙයි ද, සිහිපත් නොකරවා කරණ ලද්දේ වෙයි ද, ඇවැත් නොනංවා කරණ ලද්දේ වෙයි ද...

4. අන්‍ය වූ ද... අසමමුඛයෙහි කරණ ලද්දේ වෙයි ද, අධම්මයෙන් කරණ ලද්දේ වෙයි ද, ව්‍යග්‍ර වූ (අසමුග්‍ර වූ) සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වෙයි ද...

5. අන්‍ය වූ ද... නොපිළිවිස කරණ ලද්දේ වෙයි ද, අධම්මයෙන් කරණ ලද්දේ වෙයි ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වෙයි ද...

6. අන්‍ය වූ ද... පිළිණ නොගෙණ කරණ ලද්දේ වෙයි ද, අධම්මයෙන් කරණ ලද්දේ වෙයි ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වෙයි ද...

7. අන්‍ය වූ ද... ඇවැත් නැත්තෙහි කරණ ලද්දේ වෙයි ද, අධම්මයෙන් කරණ ලද්දේ වෙයි ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වෙයි ද...

8. අන්‍ය වූ ද... දෙසීමෙන් පිරිසිදු නොවන ඇවැත්තෙහි කරණ ලද්දේ වෙයි ද, අධම්මයෙන් කරණ ලද්දේ වෙයි ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වෙයි ද...

9. අන්‍ය වූ ද... දෙසු ඇවැත්තෙහි කරණ ලද්දේ වෙයි ද, අධම්මයෙන් කරණ ලද්දේ වෙයි ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වෙයි ද...

10. අන්‍ය වූ ද... මොදනා නොකොට කරණ ලද්දේ වෙයි ද, අධම්මයෙන් කරණ ලද්දේ වෙයි ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වෙයි ද...

11. අන්‍ය වූ ද... සිහිපත් නොකරවා කරණ ලද්දේ වෙයි ද, අධම්මයෙන් කරණ ලද්දේ වෙයි ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වෙයි ද...

12. අන්‍ය වූ ද... ඇවැත් නොනංවා කරණ ලද්දේ වෙයි ද, අධම්මයෙන් කරණ ලද්දේ වෙයි ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වෙයි ද, මහණෙනි, මේ අසාන භුණින් යුක්ත නියසසකමය අධම්මකමියෙක් ද අවිනයකමියෙක් ද මනාව නොසංහිදුනෙක් ද වෙයි.



## බම්මකම්මදවාදසකං

1. නීති භික්ඛවෙ අබ්බන්ති සමන්තාගතං නියස්සකම්මං බම්මකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව සුචුපසන්නං ව: සම්මුඛා කතං හොති, පටිපුච්ඡා කතං හොති, පටිඤ්ඤාය කතං හොති. ඉමෙති ටො භික්ඛවෙ නිත්තමෙහි සමන්තාගතං නියස්සකම්මං බම්මකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව සුචුපසන්නං ව.

2. අපරෙති'පි භික්ඛවෙ නිත්තමෙහි සමන්තාගතං නියස්සකම්මං බම්මකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව සුචුපසන්නං ව: ආපනනිසා කතං හොති, දෙසනාගාමිනිසා ආපනනිසා කතං හොති, අද්දසිතාය ආපනනිසා කතං හොති.

3. අපරෙති'පි -පෙ- වොදෙචා කතං හොති, ආරෙචා කතං හොති, ආපනනිං ආරෙපෙචා කතං හොති.

4. අපරෙති'පි -පෙ- සම්මුඛා කතං හොති, බම්මෙත කතං හොති, සම්ඥෙන කතං හොති.

5. අපරෙති'පි -පෙ- පටිපුච්ඡා කතං හොති, බම්මෙත කතං හොති, සම්ඥෙන කතං හොති.

6. අපරෙති'පි -පෙ- පටිඤ්ඤාය කතං හොති, බම්මෙත කතං හොති, සම්ඥෙන කතං හොති.

7. අපරෙති'පි -පෙ- ආපනනිසා කතං හොති, බම්මෙත කතං හොති, සම්ඥෙන කතං හොති.

8. අපරෙති'පි -පෙ- දෙසනාගාමිනිසා ආපනනිසා කතං හොති, බම්මෙත කතං හොති, සම්ඥෙන කතං හොති.

9. අපරෙති'පි -පෙ- අද්දසිතාය ආපනනිසා කතං හොති, බම්මෙත කතං හොති, සම්ඥෙන කතං හොති.

10. අපරෙති'පි -පෙ- වොදෙචා කතං හොති, බම්මෙත කතං හොති, සම්ඥෙන කතං හොති.

11. අපරෙති'පි -පෙ- ආරෙචා කතං හොති, බම්මෙත කතං හොති, සම්ඥෙන කතං හොති.

12. අපරෙති'පි -පෙ- ආපනනිං ආරෙපෙචා කතං හොති, බම්මෙත කතං හොති, සම්ඥෙන කතං හොති. ඉමෙති ටො භික්ඛවෙ නිත්තමෙහි සමන්තාගතං නියස්සකම්මං බම්මකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව සුචුපසන්නං ව.

නියස්සකම්මෙ බම්මකම්මදවාදසකං නිව්ඤානං.

## ධම්මකම්මෙදොළොස

1. මහණෙනි, අඛණ්ඩ භූතේකින් යුක්ත නියසසකමය ධම්මකම්මයෙක් ද විනයකම්මයෙක් ද මනා ව සංහිදුනෙක් ද වේ: සමමුඛයෙහි කරණ ලද්දේ වෙයි ද, පිළිවිස කරණ ලද්දේ වෙයි ද, පිළිණ ගෙන කරණ ලද්දේ වෙයි ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩ භූතේකින් යුක්ත නියසසකමය ධම්මකම්මයෙක් ද විනයකම්මයෙක් ද, මනා ව සංහිදුනෙක් ද වේ.

2. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඛණ්ඩ භූතේකින් යුක්ත නියසසකමය ධම්මකම්මයෙක් ද විනය කම්මයෙක් ද මනා ව සංහිදුනෙක් ද වේ: ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දෙසීමෙන් පිරිසිදු වන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදෙසූ ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩ භූතේකින් යුත් නියසසකමය ධම්මකම්මයෙක් ද විනයකම්මයෙක් ද මනා ව සංහිදුනෙක් ද වෙයි.

3. අන්‍ය වූ ද... වොදනා කොට කරණ ලද්දේ වේ ද, සිහිපත් කරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, ඇවැත නංවා කරණ ලද්දේ වේ ද...

4. අන්‍ය වූ ද... සමමුඛයෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, ධම්මයෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

5. අන්‍ය වූ ද... පිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, ධම්මයෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

6. අන්‍ය වූ ද... පිළිණ ගෙන කරණ ලද්දේ වේ ද, ධම්මයෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

7. අන්‍ය වූ ද... ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, ධම්මයෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

8. අන්‍ය වූ ද... දෙසීමෙන් පිරිසිදු වන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, ධම්මයෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

9. අන්‍ය වූ ද... නොදෙසූ ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, ධම්මයෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

10. අන්‍ය වූ ද... වොදනා කොට කරණ ලද්දේ වේ ද, ධම්මයෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

11. අන්‍ය වූ ද... සිහිපත් කොට කරණ ලද්දේ වේ ද, ධම්මයෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

12. අන්‍ය වූ ද... ඇවැත නංවා කරණ ලද්දේ වේ ද, ධම්මයෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩ භූතේකින් යුක්ත නියසසකමය ධම්මකම්මයෙක් ද විනය කම්මයෙක් ද මනා ව සංහිදුනෙක් ද වෙයි.

නියසසකමයෙහි ධම්මකම්මෙදොළොස නිමි.

## ආකම්මානුකූලං

1. නිති භික්ඛවෙ අමෙග්ගි සමනාගතස්ස භික්ඛුනො ආකම්මානො සමෙසා නියමානුකූලං කරෙය්‍ය: භණ්ඩකාරකො හොති කල්‍යාණකාරකො විට්ඨකාරකො භස්සකාරකො සමෙස අධිකරණකාරකො. බාලො හොති අබ්‍යතො ආපනතිබ්‍රුලො අනපදානො. ගිතිසංඝට්ඨා විහරති අනනු-ලොමකෙති ගිතිසංඝගෙති. ඉමෙති ටො භික්ඛවෙ නිතමෙග්ගි සමනා-ගතස්ස භික්ඛුනො ආකම්මානො සමෙසා නියමානුකූලං කරෙය්‍ය.

2. අපරෙග්ගි භික්ඛවෙ නිතමෙග්ගි සමනාගතස්ස භික්ඛුනො ආකම්මානො සමෙසා නියමානුකූලං කරෙය්‍ය: අධිසිලෙ සීලවිපතො හොති, අජ්ඣාචාරෙ ආචාරවිපතො හොති, අතිදිට්ඨො දිට්ඨිවිපතො හොති. ඉමෙති ටො භික්ඛවෙ නිතමෙග්ගි සමනාගතස්ස භික්ඛුනො ආකම්මා-නො සමෙසා නියමානුකූලං කරෙය්‍ය.

3. අපරෙග්ගි භික්ඛවෙ නිතමෙග්ගි සමනාගතස්ස භික්ඛුනො ආකම්මානො සමෙසා නියමානුකූලං කරෙය්‍ය: බුද්ධස්ස අට්ඨණං භාසති, ඛම්මස්ස අවණ්ණං භාසති, සමිසස්ස අවණ්ණං භාසති. ඉමෙති ටො භික්ඛවෙ නිතමෙග්ගි සමනාගතස්ස භික්ඛුනො ආකම්මානො සමෙසා නියමානුකූලං කරෙය්‍ය.

4. නිණ්ණං භික්ඛවෙ භික්ඛුනො ආකම්මානො සමෙසා නියමා-නුකූලං කරෙය්‍ය: ඵකො භණ්ඩකාරකො හොති කල්‍යාණකාරකො විට්ඨකාරකො භස්සකාරකො සමෙස අධිකරණකාරකො, ඵකො බාලො හොති අබ්‍යතො ආපනතිබ්‍රුලො අනපදානො, ඵකො ගිතිසංඝට්ඨා විහරති අනනුලොමකෙති ගිතිසංඝගෙති. ඉමෙසං ටො භික්ඛවෙ නිණ්ණං භික්ඛුනො ආකම්මානො සමෙසා නියමානුකූලං කරෙය්‍ය.

5. අපරෙග්ගි භික්ඛවෙ නිණ්ණං භික්ඛුනො ආකම්මානො සමෙසා නියමානුකූලං කරෙය්‍ය: ඵකො අධිසිලෙ සීලවිපතො හොති, ඵකො අජ්ඣාචාරෙ ආචාරවිපතො හොති, ඵකො අතිදිට්ඨො දිට්ඨිවිපතො හොති. ඉමෙසං ටො භික්ඛවෙ නිණ්ණං භික්ඛුනො ආකම්මානො සමෙසා නියමානුකූලං කරෙය්‍ය.

6. අපරෙග්ගි භික්ඛවෙ නිණ්ණං භික්ඛුනො ආකම්මානො සමෙසා නියමානුකූලං කරෙය්‍ය: ඵකො බුද්ධස්ස අට්ඨණං භාසති, ඵකො ඛම්මස්ස අවණ්ණං භාසති, ඵකො සමිසස්ස අවණ්ණං භාසති. ඉමෙසං ටො භික්ඛවෙ නිණ්ණං භික්ඛුනො ආකම්මානො සමෙසා නියමානුකූලං කරෙය්‍ය.

නියමානුකූලං ආකම්මානුකූලං ගිට්ඨිකං.

## ආකඩබලානුමතය

1. මහණෙනි, අඛණ්ඩානුමතය යුක්ත මහණගට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් නියසසකමය කරන්නේ ය: ඔබ්බ කරන්නේ කලහ කරන්නේ (ඇවැත් වෙසි නොවෙසි ආදී) ඒවාද කරන්නේ වාක්කලහ කරන්නේ සංඝයා විෂයයෙහි අභිකරණ කරන්නේ වේද, අවසාන වූ ඇවැත් බහුල කොට ඇති ආපනති පරිච්ඡේද රහිත බාලයෙක් වේද, ගිහියන් හා එකට ගැටුණේ අනුලෝම නොවූ ගිහි සසභියෙන් යුක්ත වූයේ වෙසේද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩානුමතය යුක්ත මහණගට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් නියසසකමය කරන්නේ ය.

2. මහණෙනි, අඛණ්ඩානුමතය යුක්ත මහණගට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් නියසසකමය කරන්නේ ය: උත්තම ගිලයෙහි විපත් සිල් ඇත්තේ වේද, උත්තම ආචාරයෙහි විපත් ආචාර ඇත්තේද, උතුම් සමාග්දෘෂ්ටියෙහි විපත් දිට්ඨ ඇත්තේද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩානුමතය යුක්ත මහණගට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් නියසසකමය කරන්නේ ය.

3. මහණෙනි, අඛණ්ඩානුමතය යුක්ත මහණගට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් නියසසකමය කරන්නේ ය: බුදුරුවන්හි අසුන් කියාද, දුමුරුවන්හි අසුන් කියාද, සතුරුවන්හි අසුන් කියාද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩානුමතය යුක්ත මහණගට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් නියසසකමය කරන්නේ ය.

4. මහණෙනි, භික්ෂූන් තිදෙනෙකුන්ගට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් නියසසකමය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් ඔබ්බ කරන්නේ කලහ කරන්නේ වුවද කරන්නේ වාක් කලහ කරන්නේ සංඝයා කෙරෙහි අභිකරණ කරන්නේ වේද, එක් මහණෙක් අවසාන වූයේ ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ ආපනති පරිච්ඡේද නොදක් බාලයෙක් වේද, එක් මහණෙක් ගිහියන් හා එකට ගැටුණේ ගෘහනගට අනුකූල නොවූ ගිහි සංඝභියෙන් යුක්ත වූයේ වෙසේද, මහණෙනි, මේ භික්ෂූන් තිදෙනාට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් නියසසකමය කරන්නේ ය.

5. මහණෙනි, අඛණ්ඩානුමතය යුක්ත මහණගට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් නියසසකමය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් උත්තම ගිලයෙහි විපත් සිල් ඇත්තේ වේද, එක් මහණෙක් උත්තම ආචාරයෙහි විපත් ආචාර ඇත්තේ වේද, එක් මහණෙක් උත්තම වූ සමාග්දෘෂ්ටියෙහි විපත් දිට්ඨ ඇත්තේ වේද, මහණෙනි, මේ භික්ෂූන් තිදෙනාට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් නියසසකමය කරන්නේ ය.

6. මහණෙනි, අඛණ්ඩානුමතය යුක්ත මහණගට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් නියසසකමය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් බුදුරුවන්හි අසුන් කියාද, එක් මහණෙක් දුමුරුවන්හි අසුන් කියාද, එක් මහණෙක් සතුරුවන්හි අසුන් කියාද, මහණෙනි, මේ භික්ෂූන් තිදෙනාට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් නියසසකමය කරන්නේ ය.

අධ්‍යාපන විකාශන.

[illegible]

නියසස කතමම අධ්‍යාරසවතන. නිවසිත.

නා පරිසරය සුරැකීමට නිලධාරීන් දායක වෙති.

1. අප් බො සමේසා සෙයසහසසා නිකුතො නිසසසකමමා අකාසි නිසසාස හෙ වන්බිනනි පසා සමේසන නිසසසා මමකපනා නාලාණ මිනෙත සෙයමාපනො පණ්මාපනා පසිරුපාසමාපනො උද්දිසාපෙතෙනා පරිද්දිප්පනා ආහසසුතො හොති ආගනාගමා බමමබරෙ විනයබරෙ මානිකාබරෙ පණ්බිපනා ව්‍යපනා පමේසි ලභ්ඤ් කුසානුමිතො සිකා-කාපමා. පසා සමමා විනනනි, පලාපා පාපනනි, පසාපාරං වනනනි. හි ආ උපසකිකිනි පමා වපදනි: “අනං ආවුපනා සමේසන නිසසසකමමකතො සමමා වනනාමි, ලොමා පාපනම්, පනස්ථාරං වනනාමි, කප්ථා නු බො මසා පටිපජ්ජිතබ්බ”නනි. භගවතො එතමිත්ථං ආපදෙවිසුං. “පෙන ගි හිකාබො සමේසා සෙයසහසසා නිකුතො නිසසසකමමා පටිපසසසමෙකු.”

2. පශ්චාති භික්ෂුවේ අවසාන සමන්තානනය සිතුවනා නිසසසකමං න පටිසසසසකමං: උපසමාපදානි, නිසසසසකමං පදානි, සාමනෙරං උපසමාපදානි, භික්ෂුකනාචාරකසමුත්තං සාදිසනි, සමමනාමි භික්ෂුතිට්ඨා ඔට්ඨත්, ඉතෙති ටො භික්ෂුවේ පශ්චාතපති සමන්තානනය සිතුවනා නිසසසකමං න පටිසසසසකමං.

3. අපරෙහි'ප් හිකිකටෙ පඤ්චගෙයෙහි සම්භාගාග්‍රහණ හිකුටුනා නියසසකමම න පටිපසසසෙහෙනබ්බං යාය ආපතනි'ඨ සමෙසන නියසසකමම කතං හොති තං ආපතනි' ආපජ්ජනි, අඤ්ඤා වා නාදිසිකං, තතො වා පාපිඨිතරං, කමමං ගරහති, කමමතෙ ගරහති. ඉතෙති බො හිකිකටෙ පඤ්චගෙයෙහි සම්භාගාග්‍රහණ හිකුටුනා නියසසකමම න පටිපසසසෙහෙනබ්බං.

### අවලෝචන

1. මහණෙනි, නියයකමය කරණ ලැබූ මහණනු විසින් මනාව පැවතිය යුතුයි. එහි මේ මනා පැවැත්මයි: (නමුත් උපායය ව) උපසම්පදා නොකළ යුතුයි, නිස පොදිය යුතුයි, සාමනේරකෙනෙකු උපසම්පාදය පිණිස නොපාඩානන යුතුයි, භික්ෂුනොවාදකසම්මතිය නොපිළිගන යුතුයි, ඒ සමමතිය ලැබුණු විසින් ද මෙහෙණිනට ඔවා නොදිය යුතුයි, යම් ඇවැත්තක් කරුණකට සමසා විසින් නියයකමය කරණ ලද්දේ ද ඒ ඇවැත්ත නොපැමිණිය යුතුයි, එබඳු අත් ඇවැත්තට ද නොපැමිණිය යුතුයි, එයට වඩා පවුල ඇවැත්තට ද නොපැමිණිය යුතුයි, විනයකමයට නොගැරහිය යුතුයි, කම්ස කළ භික්ෂුන්ට නොගැරහිය යුතුයි, පුරාතන් මහණනුගේ පොතොස පොතොස යුතුයි, පවාරණය නොනැබිය යුතුයි, සමමතියකමය නොහළ යුතුයි, විහාරසෙහි දෙටු හතතුරු නොපිහිටිය යුතුයි, වොදනා පිණිස අවසර නොගත යුතුයි, වොදනා නොකළ යුතුයි, ඇවැත් සිතියන් නොකරවිය යුතුයි, භික්ෂුන් ඔවු-නොවුන් හා කලන පිණිස නොසෙදෙවිය යුතුයි.

### නියයකමයෙහි අවලෝචන නිමි.

#### නොසංහිද්විය යුතු අවලෝචන

1. ඉක්බිතිවෙත් සමය තෙවේ පසයාසක මහණනට ‘තා විසින් මහතෙරකෙකකුන් ඇඳුරු කොට විය යුතුය’යි නියයකමය කෙළේය. සමසා විසින් නියයකමය කරණ ලැබූ තෙ තෙම කලණ-විතුරන් සෙව්වේ, රජතුමන්, ඇඳුරු කරණුයේ, උදෙසවනුයේ, නැවත නැවත විවාරණුයේ, පාවොද්ගත කොට ගත් ආගමය ඇති, ඔබ්බර, විනයබර, මානාකාර, පමණිත, පාකත, පුඤ්චන්, ලජ්ජි, සුඵලරදෙහි ද කුකුස් කරණ, ගිණ්ණාකාරි වූ චුළුලානසෙත් වෙයි. තෙ තෙම මනාව පවති. (විත් බැහැරලා) මහතෙරන් අනුව පවති. නිසාරණය පිණිස පවති. භික්ෂුන් හරා වදායි, “ඇවැත්ති, මම සමසා විසින් නියයකමය කරණ ලද්දෙමි මොනොවට පවතිමි, අනුලොම වා පවතිමි, නිසාරණය පිණිස පවතිමි. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැදිය යුතු දැ”යි මෙසේ කියයි. භික්ෂුතු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවත් සැළකළක. “මහණෙනි, එසේ වී නම් සමය තෙවේ පසයාසක මහණනුගේ නියයකමය සංහිද්වාවා.”

2. මහණෙනි, අබ්බ පසෙහිත් යුත් මහණනුගේ නියයකමය නොසංහිද්විය යුතු: උපසම්පත් ගෙරෙහිද, නිස දෙහිද, තෙරණකු හමාට උච්චතෙහි පසාද ගණි ද, වෙහෙණිත්තට ඔවා දීමේ සමමතිය ඉවසයි ද, සමමතිය ලැබුණේත් වෙහෙණිත්තට ඔවා දෙයි ද, මහණෙනි, මේ අබ්බ පසින් යුත් මහණනුගේ නියයකමය නොසංහිද්විය යුතු.

3. මහණෙනි, අභ්‍යවුද අබ්බ පසෙහිත් යුත් මහණනුගේ නියයකමය නොසංහිද්විය යුතු: යම් ඇවැත්තට සමසා විසින් නියයකමය කරණ ලද නම්, ඒ ඇවැත්ත පැමිණේ ද, එවැනි අතින් ඇවැත්තට හෝ පැමිණේ ද, එයට වඩා පවුල ඇවැත්තට හෝ පැමිණේ ද, කම්ස ගරහා ද, කම් කළවුන් ගරහා ද, මහණෙනි, මේ පසෙහිත් යුතු මහණනුගේ නියයකමය නොසංහිද්විය යුතු.

4. අධිකාරී භික්ෂුවට අධිකාරී සමනාගතයා භික්ෂුවා නියෝග-කමට න පරිපාසාමෙහිවැඩෙයි. පනතනායා භික්ෂුවා උපොසථං ධර්මය, පවාරණං ධර්මය, සම්මානියං කරුණි, අනුචාරං පරිපාසෙති, ඔකාසං කාරණි, වොදෙති, සාරණි, භික්ෂුහි සම්පයොජෙති; ඉමෙහි බො භික්ෂුවට අධිකාරී සමනාගතයා භික්ෂුවා නියෝගකමට න පරිපාසාමෙහිවැඩෙයි.

### න පරිපාසාමෙහිවැඩෙයිඅධිකාරයා නිබ්බන්ධන.

#### පරිපාසාමෙහිවැඩෙයිඅධිකාරයා.

1. පඤ්ච භික්ෂුවට අධිකාරී සමනාගතයා භික්ෂුවා නියෝග-කමට පරිපාසාමෙහිවැඩෙයි. න උපසම්පාදෙති, න නියෝගං දෙති, න සාමනෙරං උපසම්පාදෙති, න භික්ෂුවාචාරකසම්මුතිං සාදෙති, සම්මතොපි භික්ෂුහි යො න ඔවදායී; ඉමෙහි බො භික්ෂුවට පඤ්ච සමනාගතයා භික්ෂුවා නියෝගකමට පරිපාසාමෙහිවැඩෙයි.

2. අපරෙහිති භික්ෂුවට පඤ්ච සමනාගතයා භික්ෂුවා නියෝගකමට පරිපාසාමෙහිවැඩෙයි. යාය ආපනතිනා සමෙහි නියෝග-කමට කරන තොත් තං ආපනතිං න ආපජ්ජති, අඤ්ඤං වා නාදිසිකං, නතො වා පාපිඨනරං, කමට න ගරහති, කම්මෙහි න ගරහති. ඉමෙහි බො භික්ෂුවට පඤ්ච සමනාගතයා භික්ෂුවා නියෝගකමට පරිපාසාමෙහිවැඩෙයි.

3. අධිකාරී භික්ෂුවට අධිකාරී සමනාගතයා භික්ෂුවා නියෝගකමට පරිපාසාමෙහිවැඩෙයි. න පනතනායා භික්ෂුවා උපොසථං ධර්මය, න පවාරණං ධර්මය, න සම්මානියං කරුණි, න අනුචාරං පරිපාසෙති, න ඔකාසං කාරණි, න වොදෙති, න සාරණි, න භික්ෂුහි සම්පයොජෙති. ඉමෙහි බො භික්ෂුවට අධිකාරී සමනාගතයා භික්ෂුවා නියෝගකමට පරිපාසාමෙහිවැඩෙයි.

### පරිපාසාමෙහිවැඩෙයිඅධිකාරයා නිබ්බන්ධන.

#### [පරිපාසාමහන]

1. එවඤ්ච පන භික්ෂුවට පරිපාසාමෙහිවැඩෙයි. තෙන භික්ෂුවට සෙයාසකෙන භික්ෂුවා සමසං උපසම්මානිනා එකංසං උත්තරසමනං කරුණා බුද්ධිනං භික්ෂුහි පාදෙ චන්දිනා උකඤ්චිකං නිසිදිනා අඤ්ඤං පනතෙනා එවමසා වචනියො: “අහං නතෙන සමෙහි නියෝගකම-කතො සම්මා වහනාමි, ලොමං පානෙමි, නෙත්තරං චතනාමි, නියෝගකමසා පරිපාසාදායං යාමාමි”ති. දුතියමපි යාමිතබ්බො. තුතියමපි යාමිතබ්බො.

4. මහණෙනි, අඛණ අපෙකින් යුත් මහණහුගේ නියසසකමිය නොසංහිදුවිය යුතු: පුට්ඨකක් මහණහුගේ පොහොසත් වඩාද, පවුරුණු වඩාද, සමවතියකමිය කෙරේද, වෙහෙර දෙවු බව කෙරේද, අනුනව වොදනා කිරීමට අවකාශ කරවා ගනීද, (පුට්ඨකක් මහණකුට) වොදනා කෙරේද, (ඇවැත්) සිහිපත් කරවාද, හිඤ්ඤත් උනුත් හා කලහයෙහි යොදාද. මහණෙනි, මේ අඛණ අපෙකින් යුත් මහණහුගේ නියසසකමිය නොසංහිදුවිය යුතු.

නොසංහිදුවිය යුතු අවලෝස නිමිසේ ය.

### සංහිදුවිය යුතු අවලෝස

1. මහණෙනි, අඛණ පසෙකින් යුත් මහණහුගේ නියසසකමිය සංහිදුවිය යුතු: තමා උපාධ්‍යාය ව උපසපත් නොකෙරෙහිද, නිස නොදෙහිද, හෙරණකු උච්චතව පොදු නොගනීද, මෙහෙණින්-හට ඔවා දීමේ සම්මතිය නොඉවසෙහිද, සමවතිය ලද්දේ නමුත් ඔවා නොදෙහිද, මහණෙනි, මේ පසෙකින් යුත් මහණහුගේ නියසසකමිය සංහිදුවිය යුතු.

2. මහණෙනි, අඛණ වූද පඤ්චායායෙකින් යුක්ත මහණහුගේ නියසසකමිය සංහිදුවිය යුතු: යම් ඇවැත්කට සසකයා විසින් (ඔහුට) නියසසකමිය කරණ ලද්දේ නම්, ඒ ඇවැත්කට නොපැමිණේද, එවැනි අන් ඇවැත්කට හෝ නොපැමිණේද, එසටත් වඩා ලාබක ඇවැත්කට හෝ නොපැමිණේද, (කරණ ලද) විනයකමිය නොගර්භාද, විනය-කමිය කළමුත් නොගර්භාද, මහණෙනි, මේ පසෙකින් යුත් මහණහුගේ නියසසකමිය සංහිදුවිය යුතු.

3. මහණෙනි, අඛණ අපෙකින් යුත් මහණහුගේ නියසසකමිය සංහිදුවිය යුතු. පුට්ඨකක් මහණකුගේ පොහොසත් වඩාද, පවුරුණු වඩාද, සමවතිය කමිය නොකෙරේද, වෙහෙරෙහි දෙවු නැත්හි නොසිටීද, වොදනා පිණිස අවකාශ කරවා නොගනීද, වොදනා නොකරෙහිද, ඇවැත් සිහිපත් නොකරවෙහිද, හිඤ්ඤත් උනුත් කලහයෙහි නොයොදෙහිද, මහණෙනි, මේ අඛණ අපෙකින් යුත් මහණහුගේ නියසසකමිය සංහිදුවිය යුතු.

සංහිදුවිය යුතු අවලෝස නිමිසේ ය.

### [සංහිදුවීම]

1. මහණෙනි, නියසසකමිය මෙසේ සංහිදුවිය යුතු: ඒ සෙයාසක මහණහු විසින් සසකයා වෙත එළඹ උතුරුසක එකස් කොට පොරොවා වැඩිමහලු හිඤ්ඤත්ගේ පා වැද උත්තුලිත ව හිද ඇදිලි බැඳ ගෙන මෙසේ කිය යුතු වන්නේ ය: “ටහන්ස, මම සසකයා විසින් නියසසකමිය කරණ ලැබුයෙමි මැනවින් පවතිමි. හිඤ්ඤත් අනුව පවතිමි. (අපොළොස්) නිසාරණ වත අනුව පවතිමි. නියසසකමියාගේ සංහිදුවීම යදිමි” යි. දෙවෙනුව ද යැදිය යුතු. තෙවෙනුව ද යැදිය යුතු.



2. ව්‍යවහාරික හිඟයානා පරිබලන සලකා සදාපනතකින:

“සුභ්‍යාදු මේ හතරක සැමිය්‍යා: අයං සෙය්‍යසකො භික්ඛු සමෙසනි නියසසුනාමමකතො සමමා විහතති, ලොමං පාතොගි, පොඤාතං චතතති, නියසසසුනාමමසසු පටිපසසද්ධිං යාමති. යදි සමිසසසු පතනානුලං සමෙසා සෙය්‍යසකසස භික්ඛුපතා නියසසුනාමමං පටිපසසං ගොස්‍ය. එසා ඥානති.

[illegible]

ද්විතමේ එනැණි. ටැට්. සුණ්‍යය වේ නැතත් සමයා: අං  
සෙසාසකෝ හිකුටු සමෝන නියසාකමකනෝ සමෝ වනනනි, ලොමි  
පානෙති, නෙණාරං වනනනි, නියසාසා කමමසා පටිපසාද්ධිං යාවති.  
සමයා සෙසාසකයා හිකුටුනා නියසාකම, පටිපසාසෙහෙති  
යසාසකමකෝ බවති සෙසාසකයා හිකුටුනෝ නියසාසා කමමසා  
පටිපසාද්ධි, සෙ: භුණ්‍යසා. යසා නකමට්ඨි, සො භාසෙය්.

තනියමයි එතමන්. වදි. සුණ්නානු වෙ හතනා සබොයා; අයං සෙයාසකො  
භික්ඛු සබොසන නියසානමව්ගතො සමම වනනනි, ලොමං පානනි,  
කෙණරං වනනනි, නියසාසා කමමසා පටිපාසාද්ධිං යාවනි. සබොස  
සෙයාසකසා භික්ඛුනො නියසානමමං පටිපාසාදෙහනි, යසායසමතො  
බමනි සෙයාසකසා භික්ඛුනො නියසාසා කමමසා පටිපාසාද්ධිං, සො  
නුණ්නසා. යසා නාකමනි, සො හාසෙයා.

පරිපූරකයෙහි සඳහන් සේයසකාසය හිනමුණො නියමයකමය.  
බමැසි සමයයය, තසමො භුණ්ති, එවමෙතං ධාරයාමි”ති.

නියමනාමය. නිවේදන. දැනිය.

### 3. ପରିସାର ନିୟମାବଳୀ.

[අසහජිප්පතබ්බසුකාතං අනාචාරං]

[illegible]

2. ව්‍යාකෘති ප්‍රථම මහණකු විසින් සමස්ත තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු:

“වහන්ස, සමස්ත තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. මේ සෙයාසක මහණ තෙමේ සමස්තා විසින් නියායකමය කරණ ලද්දේ මැනවින් පවතී. (භික්ෂුන්හට) අනුලෝම ව පවතී. (අවලෝඡ) නිසාරණ වචන පුරයි. නියායකමයාගේ සංගිදීම යදී. ඉදින් සසංයාප පැමිණි කල් ඇති කමය මේ නම් සමස්ත තෙමේ සෙයාසක මහණහුගේ නියායකමය සංගිදුවන්ටත් ය. මේ සද්ධතිය යි.

වහන්ස, සමස්ත තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා; මේ සෙයාසක මහණ තෙමේ සමස්තා විසින් නියායකමය කරණ ලැබුයේ, මනාව පවතී. අනුලෝම ව පවතී. නිසාරණ වචන පුරයි. නියායකමයාගේ සංගිදීම යදී. සමස්ත තෙමේ සෙයාසක මහණහුගේ නියායකමය සංගිදුවයි. සෙයාසක මහණහුගේ නියායකමය සංගිදුවීම යම් ආයුෂමහකුහට ඊසියේ නම් එය තෙමේ නිහඬ වේවා. යමකුට නො ඊසියේ නම් හේ කියාවා.

දෙවෙනුව ද මේ කාරුණ කියමි. වහන්ස, සමස්ත තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා; මේ සෙයාසක මහණ තෙමේ සමස්තා විසින් නියායකමය කරණ ලැබුයේ මනාව පවතී. අනුලෝම ව පවතී. නිසාරණ වචන පුරයි. නියායකමයාගේ සංගිදීම යදී. සමස්ත තෙමේ සෙයාසක මහණහුගේ නියායකමය සංගිදුවයි. සෙයාසක මහණහුගේ නියායකමය සංගිදුවීම යම් ආයුෂමහකුහට ඊසියේ නම් හේ නිහඬ වේවා. යමකුට නො ඊසියේ නම් හේ කියාවා.

තෙවෙනුව ද මේ කාරුණ කියමි. සමස්ත තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා; සමස්තා විසින් නියායකමය කරණ ලැබු මේ සෙයාසක මහණ තෙමේ මැනවින් පවතී. අනුලෝම ව පවතී. නිසාරණ වචන පුරයි. (හේ) නියායකමයාගේ සංගිදීම යදී. සමස්ත තෙමේ සෙයාසක මහණහුගේ නියායකමය සංගිදුවයි. සෙයාසක මහණහුගේ නියායකමය සංගිදුවීම යම් ආයුෂමහකුහට ඊසියේ නම් හේ නිහඬ වේවා. යමකුට නො ඊසියේ නම් හේ කියාවා.

සමස්තා විසින් සෙයාසක මහණහුගේ නියායකමය සංගිදුවන ලදී. සසංයාප වය ඊසියෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය. මේ කාරුණය මෙසේ සලකමි”යනු යි.

දෙවන නියායකමය නිමිසේ ය.

3. පබ්බාජනියකමය

[අසංඝිප්පනකසුඛයන්ගේ අනාවාර]

1. එ සමයෙහි වූ කලි අසංඝි ප්‍රනාඝිප්පන නම් වූ පථට පිළිකුල් නොකරණ ලාමක මහණහු නිවාරිතියෙහි ආපාතික වෙති. ඔහු මෙබඳු අනාවාර කෙරෙත්: තුමුද මල්පැල සිටුවත්, අනුන් ලවාද සිටුවවත්. තුමුද දිය ඉසිත්, අනුන් ලවාද ඉසවත්. තුමුද මල් තෙලත්, අනුන් ලවාද මල් තෙලවත්. තුමුද මල්දම් නොකත්, අනුන් ලවාද මල්දම් නොකවත්. එක් පසකට නවු සිටුනාසේ මල්දම් තුමුද කරත්, අනුන් ලවාද කරවත්. දෙපසට නවු සිටුනාසේ මල්දම් තුමුද කරත්, අනුන් ලවාද කරවත්. තුමුද මල්කැට් කරත්, අනුන් ලවාද කරවත්. ශිඳි ආදියකින් ඇදුනු මල්දම් (විබුනිකාවන්) තුමුද කෙරෙත්, අනුන් ලවාද කරවත්. මුදුන්මල් කඩ (අවහංසක) තුමුද කෙරෙත්, අනුන් ලවාද කරවත්. කණු පලඳනා මල්දම් තුමුද කරත්, අනුන් ලවාද කරවත්. උර පලඳනාවන් තුමුද කරත්, අනුන් ලවාද කරවත්.

2. හෙ කුලියතං කුලඛිභාතං කුලකුමාරිතං කුලසුණ්භාතං කුලදසිතං එකතොවණ්ඨිකමාලං හරනනිමි, හරපෙනනිමි, උහතොවණ්ඨිකමාලං හරනනිමි, හරපෙනනිමි. මඤ්ජිකං හරනනිමි, හරපෙනනිමි. විබුනිකං හරනනිමි, හරපෙනනිමි. වටංසකං හරනනිමි, හරපෙනනිමි. ආවෙලං හරනනිමි, හරපෙනනිමි. උරමුදං හරනනිමි, හරපෙනනිමි.

3. හෙ කුලවිභිති කුලධිවාහි කුලකුමාරිති කුලසුණ්ඛාහි කුලදසීති සද්ධං ඵකහාජනෙති භුඤ්ජනාති. ඵකපාලංකාති ඕමනාති. ඵකාසංගොති නිසීදනාති. ඵකමඤ්චෙති කුමරෙටනාති. ඵකඝරණාති දාවරෙටනාති. ඵකපාපුරණාති කුමරෙටනාති. ඵකඝරණ පාපුරණාති කුමරෙටනාති. විකාලෙති භුඤ්ජනාති, මජ්ඣමි ඕමනාති, මාලාගනිමිලෙපනාමි ධාරෙතනාති.

නිව්වත්තිමි, ගායනාමි, වාදෙනාමි, ලාසෙනාමි, නිව්වත්තිසාමි  
නිව්වත්ති, නිව්වත්තිසාමි ගායනාමි, නිව්වත්තිසාමි වාදෙනාමි, නිව්වත්තිසාමි  
ලාසෙනාමි, ගායනාමි නිව්වත්ති, ගායනාමි ගායනාමි, ගායනාමි  
සාමි වාදෙනාමි, ගායනාමි ලාසෙනාමි, වාදෙනාමි නිව්වත්ති,  
වාදෙනාමි ගායනාමි, වාදෙනාමි වාදෙනාමි, වාදෙනාමි  
ලාසෙනාමි, ලාසෙනාමි නිව්වත්ති, ලාසෙනාමි ගායනාමි,  
ලාසෙනාමි වාදෙනාමි, ලාසෙනාමි ලාසෙනාමි.-

අවධිපදෙයි කිලනානි, දසපදෙයි කිලනානි, ආකාසෙයි කිලනානි, පරිහාරපදෙයි කිලනානි, සන්නිවාසයි කිලනානි, බලිකාසයි කිලනානි, සවිකාසයි කිලනානි, සලාකතපෙට්තයි කිලනානි, අකෙට්තයි කිලනානි, පඬුමිරෙට්තයි කිලනානි, චක්කකෙට්තයි කිලනානි, චොකාපිකාසයි කිලනානි, පිඬුලකෙට්තයි කිලනානි, පඬුලකෙට්තයි කිලනානි, රජකෙට්තයි කිලනානි, බහුකෙට්තයි කිලනානි, අකකිරිකාසයි කිලනානි, මිනසිකාසයි කිලනානි, යථාමයෙට්තයි කිලනානි, ගජමිසමිසි සිකානනි, අසාසමිසි සිකානනි, රජමිසමි සිකානනි, බහුමිසමි සිකානනි, ඵරුසමිසි සිකානනි, ගජමිසමි පුරතො බාවනනි, අසාසමි පුරතො බාවනනි, රජමිසමි පුරතො බාවනනි, ආබාවනනි, උසසලෙට්තයි, අපථාට්තයි, නිබ්බන්ධනයි, මුට්ඨිමි යුක්තයි, රඬුමෙට්තයි සංඝාරි, පඤ්චා, නවනනි, ඵලං, වදෙතනි, ඉධ හනිති නවමසුත්ති, නලාටිකමි දෙතනි, චිට්ඨමි අනාවාරං ආවරනනි.

4. තෙහා බො පහ සමයෙහා අඤ්ඤාපථෙ හිහු කාසිසු වසසං වුසො සාවහිං ගමිතො හතවතං දසසාය සෙහ කිවාතිරි තදවසරි. අථ බො පසා හිහු පුබ්බන්ධසමිං නිවාපසකා පනත්විවර-මාද්ද සිවාතිරිං පිණ්ණං පාලිසි, පාසාදිකො අභිකකතො පටිකක-තො අංලොකිකො පිලොකිකො සමිඤ්ඤ්ඤො පසාරිකො ඔකකිතතවකු ඉරියාපථසමපනො.

2. ඔහු කුලසත්‍රිතං කුලදුතං, කුලකුමරියතං, කුලසෙතෙලියතං, කුලදුස්සතං එකතොවණ්ඨිකමාලාවන් තුමුද ගෙණ යන්, අනුන් අතද යවන්. උනංතාවණ්ඨිකමාලාවන් තුමුද ගෙණ යන්, අනුන් අතද යවන්. මල්කැන් තුමුද ගෙණ යන්, අනුන් අතද යවන්. දඩුතිකාවන් තුමුද ගෙණ යන්, අනුන් අතද යවන්. මුදුන්මල්කඩ තුමුද ගෙණ යන්, අනුන් අතද යවන්. කණ පලදනා තුමුද ගෙණ යන්, අනුන් අතද යවන්. උරපලදනාවන් තුමුද ගෙණ යන්, අනුන් අතද යවන්.

3. ඒ මහණනු කුලසත්‍රිත් හා කුලදුත් හා කුලකුමරියන් හා කුල-වසුන් හා කුලදුස්සන් හා එක් බදුපනති ද වළඳන්. එක් තලුතැටියෙහි ද බෝන්. එක් අස්පනති ද හිදිත්. එක් ඇඳෙහි ද එකට ගයනය කෙරෙත්. එක ඇතිරියක් ඇත්තාහු එකට නිදන්. එක් පොරෝනාවක් ඇත්තාහු ද එකට වැද හෙත්. එක් ඇතිරි එක් පොරෝනා ඇත්තාහු ද එකට වැදහෙත්. ගොකල්හි ද බුදිත්. මද්දපානය ද කරන්. මල් ගද විලෙපුන් ද දරන්. -

නැවීම ද කරන්. ගැසීම ද කරන්. වැසීම ද කරන්. විලාස දක්වන්. නටන්නියට ද නටන්. නටන්නියට ද යයන්. නටන්නියට ද වයන්. නටන්නියට ද විලාස දක්වන්. ගයන්නියට ද නටන්. ගයන්නියට ද ගයන්. ගයන්නියට ද වයන්. ගයන්නියට ද විලාස දක්වන්. වයන්නියට ද නටන්. වයන්නියට ද වයන්. වයන්නියට ද විලාස දක්වන්. විලාස දක්වන්නියට ද නටන්. විලාස දක්වන්නියට ද ගයන්. විලාස දක්වන්නියට ද වයන්. විලාස දක්වන්නියට ද විලාස දක්වන්. -

අටගස් දු පෝරුවෙහි ද දු කෙළිත්. දසගස් දු පෝරුවෙහි ද දු කෙළිත්. අහසේ ද දු පෝරුව ඇසිසේ සලකා දු කෙළිත්. කම්ම-පෙතෙහි ද ක්‍රිඩා කරන්. සන්නික ක්‍රිඩාව ද කරන්. බලිකාක්‍රිඩාව ද කරන්. සවිකාක්‍රිඩාව ද කරන්. සලාකා හන් ක්‍රිඩාව ද කරන්. පන්දුවෙන් ද ක්‍රිඩා කෙරෙත්. කොළනලා පිළිමෙන් ද ක්‍රිඩා කරන්. කුඩා තහුලින් හැමේ ක්‍රිඩාව ද කරන්. කරනම් ගැසීම ද කෙරෙත්. සුලුපෙති කරකැවීමෙන් ද ක්‍රිඩා කරන්. කොළ නැලියෙන් වැලි ආදිය මැනීමෙන් ද ක්‍රිඩා කරන්. කුඩා රිසෙන් ද ක්‍රිඩා කෙරෙත්. කුඩා දුන්නෙන් ද ක්‍රිඩා කරන්. අහසේ හෝ වටේ අකුට ඇඳ කියැවීම ක්‍රිඩාව ද කරන්. සතුදු කිමේ ක්‍රිඩාව ද කරන්. කණුන් කොරැන් ආදින් සේ ඉරියපු දැක්වීමේ ක්‍රිඩාව ද කරන්. හැනිබලපයෙහි ද හික්වෙත්. අකබලපයෙහි ද හික්වෙත්. රථබලපයෙහි ද හික්වෙත්. බහුබලපයෙහි ද හික්වෙත්. කඩුසිප්හි ද හික්වෙත්. ඇතුට පෙරවු වද දිවෙත්. අසුට පෙරවු වද දිවෙත්. රථයට පෙරවු වද දිවෙත්. දිවු නැක් දුර පෙරලා ද දිව එන්. උස් හඩ ගනන්. අත්පොළසන් දෙත්. මල්ලපොර බදන්. මිහින් පහර දීම ද කරන්. රහම්බල මැද සහල සිවුර එලා 'නැහණියනි, වෙති නටන්නැ' කියන්. 'මැනව, මැනවැ' යි කියා සිය නලලෙහි ඇඟිල්ලක් තබා ඇය නලලෙහි ද ඇඟිල්ල තබන්. විවිධ වූ ද නොපණන් කම් කෙරෙත්.

4. එසමයෙහි වනාහි එක්තරා මහණෙක් කාසි ජනපදයෙහි වස්මාස පැවැරැයේ, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දක්නට සැමැත්තුවර බලා යන්නේ, කිට්ඨරියට පැමිණියේය. ඉක්බිති ඒ මහණ පෙරවැරැයෙහි හැඳ පෙරෙව් පාසිදුරු ගෙණ (දක්නට) පහදවන සේ යෑමෙන් ද, රිමෙන් ද, ඉදිරි බැලීමෙන් ද, දෙපස බැලීමෙන් ද, අත් පා හැකිළීමෙන් ද, දිගු කිරීමෙන් ද යුතු වූ යට බලා හෙළා ඇස් ඇත්තේ, මනා ඉරියව්වෙන් පිරිසුන් වූයේ කිට්ඨරියට පිමු පිණිස පිවිසියේය.

5. මහුසාං භං භික්ඛුං පසෙවිතං ඵ්ථවිභාසු: ක්වායා අබ්බලබ්බලා චිය, මඤ්චංඤා චිය, භාසුච්ඡන්ධාසුච්ඡන්ධා චිය? උත, ඉතිස්ස උපගහස්ස පිණ්ඩකම්මි දස්සාති? අනුභාසං පග අස්සා අස්සාජ්ජාගබ්බස්සකා සන්තො සබ්බලා සුඛසම්බාසා මුතිපාපකම්බටිං ඵ්භිසොගගතොද්දන්තා අබ්බාසුචිකා උත්තොපාළුකා පුබ්බොසිතො, පහසං ධො නාමි පිට්ඨංගා දන්තෙසා”ති.

6. අද්දසං බො අඤ්ඤානරො උපාසකො නං භික්ඛුං කිට්ඨාතිරිසමිං පිණ්ඩාය වරන්තං. දිසවාන පසන පසා හිංසු පෙහුපසසිකමි. උපසසික- මිණා භං භික්ඛුං අභිවාදෙත්ථ, ඵ්ඨදෙවොච: “අපි භංගනා පිණ්ඩා ලබන්ති”ති. “න ධො ආට්ටිසා පිට්ඨංගා ලබන්ති”ති. “ඵභි භංගනා සරං ගමිස්සාමා”ති.

7. අථ බො සො උපාසකො නං භික්ඛුං සරං තෙනො භොජේන්තා ඵ්ඨදෙවොච: “කතං ගන්තො අස්සො ගමිස්සන්ති?”ති. “සාවච්චං බො අතං ආට්ටිසො ගමිස්සාමි ගගමිත්තං දස්සන්තායා”ති. “භගවා භි ගන්තො මම වච්චන්තො ගගමිතො පාද ද සිරිසා ඵග්ග, ඵංග ව ඵදති: ‘උදට්ඨා ජනෙන කිට්ඨාතිරිසමිං ආවාසො, අස්සජ්ජුගාගස්සකා නාම කිට්ඨාතිරිසමිං ආවාසිකා අලංකරිතො පාළතිගුල්ල, උත ඵ්චිරුපා දන්තාරං ආචිරිතාති: මාලාවච්චං රොජෙනති’යි, රොජාපෙනති’යි, සිඤ්ඤති’යි, සිඤ්ඤාපෙනති’යි ඔමිහන්ති’යි, ඔමිහාපෙනති’යි, ගජන්ති’යි, ගජාපෙනති’යි, ඵකපො වණ්ඨිකමාලං කරෙන්නති’යි, කාරාපෙනති’යි, උගගා වණ්ඨිකමාලං කැරෙන්නති’යි, කාරාපෙනති’යි, ඵඤ්ජිකං කැරෙන්නති’යි, කාරාපෙනති’යි විඬුගිකං කැරෙන්නති’යි, කාරාපෙනති’යි, මාසක කැරෙන්නති’යි, කාරාපෙනති’යි, ආමලං කැරෙන්නති’යි, කාරාපෙනති’යි, උරුමදා කැරෙන්නති’යි, කාරාපෙනති’යි. -

භෙ සුළිප්පිතං සුළඬිභාගා සුළඤ්ඤානං සුළඤ්ඤානං සුළඤ්ඤානං ඵකතො වණ්ඨිකමාලං හරන්ති’යි, හරාපෙනති’යි, උගගා වණ්ඨිකමාලං හරන්ති’යි, හරාපෙනති’යි, විඬුගිකං හරන්ති’යි, හරාපෙනති’යි, මාසකං හරන්ති’යි, හරාපෙනති’යි, ආමලං හරන්ති’යි, හරාපෙනති’යි, උරුමදා හරන්ති’යි, හරාපෙනති’යි, සුළිප්පිති සුළඬිභාගි සුළඤ්ඤාති සුළඤ්ඤාති සුළඤ්ඤාති සද්ධිං ඵකභාජ- පනාමි භුඤ්ජන්ති, ඵකපාලකාමි පිට්ඨති, ඵකාසාමාමි නිසිදන්ති, ඵක- මඤ්චාමි භුට්ඨෙවන්ති, ඵකභරණාමි භුට්ඨෙවන්ති, ඵකපාපුරණාමි භුට්ඨෙවන්ති, ඵකභරණපාපුරණාමි භුට්ඨෙවන්ති, විකාලෙමි භුඤ්ජන්ති, මජ්ඣමි පිට්ඨති, මාලාගඤ්චිලෙපනමි ධාරෙන්නති. -

නච්චන්ති’යි, ගාසන්ති’යි, මාදෙන්නති’යි, ලාසන්ති’යි, නච්චන්තිසාමි නච්චන්ති, නච්චන්තිසාමි ගාසන්ති, නච්චන්තිසාමි මාදෙන්නති, නච්චන්තිසාමි ලාසන්ති. [උත්තං කාමබ්බි] -පෙ- ලාසන්තිසාමි නච්චන්ති, ලාසන්තිසාමි ගාසන්ති, ලාසන්තිසාමි මාදෙන්නති, ලාසන්තිසාමි ලාසන්ති. -

අට්ඨපදෙමි කිලන්ති, දසපදෙමි කිලන්ති, ආභාසමි කිලන්ති, පරිභාරපදමි කිලන්ති, සන්තිකාසමි කිලන්ති, බලිකාසමි කිලන්ති, සලාගනන්තෙමි කිලන්ති අනෙත්තිමි කිලන්ති, පඤ්චාරන්තිමි කිලන්ති, වඬකකෙත්තිමි කිලන්ති. -

5. (කිට්ඨිකියෙති) ඕනිස්සු ඒ මහණ දක වෙසේ කින: “ඉතා දුබලයකු බිඳ, ඉතා අලසයකු බිඳ, බැම හා මුව හඳුන්වා ගත් කිපුනන්ට පොත් කැඩිවෙතැයි වැනැන්ගේ කැරේ ද? පවන පැමිණියාවුද පොතට බත් පිසකුදු කැරෙත් නම් දෙන්නේ ද? අපගේ ආර්ථ දාසයේ පුනස්සක දෙ ගැටු කලි තැනට සුදුසු පරිදි කපායෙහි තිපුනගේ ය. ප්‍රියවන්ත ඇත්තෝ ය. සුඛ එළවන පිළිසදර ඇත්තෝය මද සිඟා පෙරුනු කොටැත්තෝ ය. එන්නැ, මුළුගේ ස්වාගතයෙකැයි කියන්නෝ ය. හඳුන්වා නොගත් බැම ඇත්තෝ ය. මුහුණ පා කතා කරන්නෝ ය. පළමු කොට කතා කරන්නෝ ය පිළි දියා පුත්තේ ඔවුන් වහන්සේට ය” යනු යි.

6. එක්තරා උපාංකයක් කිට්ඨිකියෙති පිළු පිණිස හැසිරෙණ ඒ වහන්සේ දිට්ඨ ය. දක ඒ වහන්සේ කරා පළැබිය ය. පළැබ ඒ වහන්සේ වැද, “වහන්ස, මවු ලැබේ ද?” යි ඇසී ය. “ඇවැත්නි, පිළු නො ලැබේ යැ” යි ඒ වහන්සේ කීය. “වහන්ස, පිණිත්තැ, තො යමුන” යි උවසු කී ය.

7. ඉක්බිති ඒ උවසු ඒ වහන්සේ නිය ගමට පැමිණුවා වලදවා “වහන්ස, ආසියන් වහන්සේ කොහි එඩිනා පස්ක් ද?” යි විමසේ ය. “ඇවැත්නි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දක්නට සැවැත්තුවට ය” යි ඒ වහන්සේ කීය.

“වහන්ස, එසේ නම් වැගේ විවිතයෙන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ සිරිපා හිසින් වදිනු මැනැවි. මෙසේත් සැල කල මැනැවි:

“වහන්ස, කිට්ඨිකියෙති ආරාසය දුමිත ය. කිට්ඨිකියෙති ආරාසිකවු දාසයේ පුත්ඛසසුක නම් විහන්ටු අලහ්වු ය, පාපතිකවු ය. ඔහු මේ බඳු දතාවාර කෙරෙත්: හිනිත් සහන්තට තුළුන මල් පැල සිටුවන, අනුත් ලවා ද සිටුවන. තුළු ද දිය ඉසිත්, අනුත් ලවා ද දිය ඉසිත්. තුළු ද මල් ගෙලත්, අනුත් ලවා ද මල් පතලාන. තුළු ද මල්දම් ගොතත්. අනුත් ලවා ද ගොතවත්. එක් පසැ ගවු ඇති පාලා කෙරෙත්, කරවති. දෙපස නවු ඇති මාලා කෙරෙත්, කරවති. මල් කලප් කෙරෙති. කරවති. හිදින් විදු කල මල්දම් කෙරෙති, කරවති. මල්සුමුළු කෙරෙති, කරවති. මල්කැරුලු කෙරෙති, කරවති. උරසැද කරති, කරවති.

ඔහු කැසුනිත් කුලදුන්ට කුලකුමාරිත් කුලසුණිසාවන්ට කුලදුසිත් එක්පසැ නවු ඇති මාලා ගෙණ යෙති, යවති. දෙපසැ නවු ඇති මාලා ගෙණ යෙති, යවති. මල්කලප් ගෙණ යෙති, යවති. හිදින් විදු කල මල්දම් ගෙණ යෙති, යවති. මල්සුමුළු ගෙණ යෙති, යවති. මල්කැරුලු ගෙණ යෙති, යවති. උරසැද ගෙණ යෙති, යවති. කැසුනිත් කුලදුන් කුලකුමාරිත් කුලසුණිසාවන් කුලදුසිත් සමග එක් බඳුගෙහි ද බුදිති. එක් කලියෙහි දු පොති. එක් දස්පනෙහි ද හිදිති. එක් ඇදෙහිද ගොවිති. එක් නලි ඇත්ත ගොවිති. එක් පොරෝණ ඇත්ත ද ගොවිති. එක්නලි පොරෝණ ඇත්ත ද ගොවිති. කොකල්හිද වලදති. මත්පැන් ද බොති. මල්හද විලෙවුනු දරති. -

නවති. ගසති. වසති. ලසන නැටුම් නවති. නිශ්‍රිය නවන කල්හිද නවති. නවන කල්හිද ගසති. නවන කල්හිද වසති. නවන කල්හිද ලසන කෙරෙති. (විහු කට්ඨකු)... ලසන කරණ කල්හිද නවති. ලසන කරණ කල්හිද ගසති. ලසන කරණ කල්හිද වසති. ලසන කරණ කල්හිද ලසන කෙරෙති. -

අපපද දුපෙරුගෙහි කෙලිති. අපපද දුපෙරුගෙහිද කෙලිති. දුපෙරුගෙහි ගෙසින් අපසති කෙලිති. හිරිමෙලෙහිද හියෙන් කැට ඇත් මැත් කොට ද කෙලිති. පසැවිනුද කෙලිති. සිංකෙලියෙහිද කෙලිති. ලහඇතිනුද කෙලිති. ලාවරිනුද කෙලිති. පත්තලිනුද කෙලිති කුඩා නගුලිනුද කෙලිති. -

මොකඩවිකාය'පි කිලනාති, විඛුලකෙන'පි කිලනාති, පහතාලකකෙන'පි කිලනාති, රථකෙන'පි කිලනාති, ඛනුකෙන'පි කිලනාති, අකඛරිකාය'පි කිලනාති, මනෙසිකාය'පි කිලනාති, යථාවජ්ජනා'පි කිලනාති, හඤ්ඤිමපි සිකඛනාති, අසාසමිමපි සිකඛනාති, රථසමිමපි සිකඛනාති, ඛනුසමිමපි සිකඛනාති, ඵරුසමිමපි සිකඛනාති, හඤ්ඤා'පි පුරතො ධාවනාති, අසාසා'පි පුරතො ධාවනාති, රථසා'පි පුරතො ධාවනාති, ආධාවනාති'පි, උසෙසලෙනාති'පි, අපෙඨාපෙනාති'පි, නිබ්බුජ්ඣනාති'පි, මුට්ඨිති'පි සුජ්ඣනාති, රඛනමජෙකි'පි සඤ්ඤාපිං පසාරිකා නච්චනාති. නච්චනාතිං ඵලං ඵදෙනාති: ඉඛං හතිති නච්චස්සු'ති, නලාරිකමපි දෙනාති. චිම්බමපි අනාවාරං ආවරනාති.

සො'පි තෙ භනෙන මනුස්සා පුට්ඨි සද්ධා අහෙසුං පසනනා තෙ'පි ඵතරති අසාසකා අපසසනනා. යානි'පි නාති සඤ්ඤා පුට්ඨි දුනපඨානි, තානි'පි ඵතරති උපච්ඡින්නාති. ඊඤ්ඤාති පෙසලා හිකුක්ක නිවසනාති පාස-හිකුක්ක. “සංගු භනෙන භගවා කිට්ඨිට්ඨං හිකුක්ක පභිජනාය, යථායං කිට්ඨිට්ඨසමිං ආවාසො සඤ්ඤාතෙය්සා”ති.

8. ඵච්චාමුසො'ති ඛො පසා හිකුක්ක නස්ස උපාසකස්ස පටිස්සුතො උට්ඨායාසනා යෙන සාවජ්ඣ පනන පසකාමි. අනුපුට්ඨිත යෙන සාවජ්ඣ, යෙන ජෙතවනං අනාථජිකුක්කායා ආරාමො, යෙන භගවා තෙනුපසඤ්ඤාමි. උපසඤ්ඤාමිතො භගවනං අභිවාදෙතො ඵකච්ඡනං නිසීදි.

9. ආච්ඡිණ්ණං ඛො පනතං බුද්ධානං භගවනානං ආගන්තුකෙති හිකුක්ක සද්ධාං පටිසම්මොදිතුං. අථ ඛො භගවා තං හිකුක්කං ඵතදුට්ඨො: “කච්ඡි හිකුක්ක ඛමනිසං කච්ඡි යාපනිසං, කච්ඡිසි අප්පාදමපෙන අද්ධානං ආගතො. කුතො ච තං හිකුක්ක ආගමස්සි”ති. “ඛමනිසං භගවා, යාපනිසං භගවා, අප්පාදමපෙන වාහං භනෙන අද්ධානං ආගතො.”

10. ඉධාහං භනෙන ඤාසිසු වස්සං වුත්ථො සාවජ්ඣං ආගමි'නොනා භගවනං දස්සනාය යෙන කිට්ඨිට්ඨි නදවසරිං. අථ ඛවාහං භනෙන පුට්ඨිනායමයං නිවාසෙතො පනනමිවර්මාදය කිට්ඨිට්ඨිට්ඨි. පිණ්ණාය පාටිසිං. අද්දසා ඛො මං භනෙන අඤ්ඤාතරො උපාසකො කිට්ඨිට්ඨිසමිං පිණ්ණාය වරනං. දිසමාන යෙනාහං තෙනුපසඤ්ඤාමි. උපසඤ්ඤාමිතො මං අභිවාදෙතො ඵතදුට්ඨො: “අපි භනෙන පිණ්ණා ලබහති”ති. න ඛො ආවුසො පිණ්ණා ලබහති”ති. “ඵති භනෙන සරං ගමිස්සාමි”ති. අථ ඛො භනෙන සො උපාසකො මං සරං තෙතො තොජෙතො ඵතදුට්ඨො: “කතං භනෙන අයෙයා ගමිස්සාති”ති, “සාවජ්ඣං ඛො අහං ආවුසො ගමිස්සාමි භගවනං දස්සනායා”ති. “තෙන හි භනෙන මම වචනෙන භගවතො පාදෙ සිරසා වඤ්ඤා ඵඤ්ඤා වදෙති:-

කරණම් පැනීමෙනුද, කෙළිති. කන්තන්ගුරුවා ඉදි කොට කෙළිති. පත්තැළියෙනුද කෙළිති. කුඩා රියෙනුද කෙළිති. කුඩා දුන්නෙනුද කෙළිති. අකුරුකෙළියෙනුද කෙළිති. මනසිකාගෙනුද (සිතුවෙය කීමෙන්) කෙළිති. යථාචර්යෙනුද (සිරුරු පදය දක්වමින්) කෙළිති. හසනි ගිලපයෙහිද හික්මෙති. අභයගිලපයෙහිද හික්මෙති. රජගිලපයෙහිද හික්මෙති. ධනුශ්ගිලපයෙහිද හික්මෙති. බඩගසිලපයෙහිද හික්මෙති. ඇතු පෙරවුසෙහි ද දුවති. අසු පෙරවුසෙහිද දුවති. රිය පෙරවුසෙහි ද දුවති. පසුපසට ද දුවති. පෙරට ද දුවති. ප්‍රිතිනාද කෙරෙති. අත්පොළසන් ද දෙති, මල්ලුව පොර ද කෙරෙති. මිටු පොර ද කෙරෙති. රහමඩල මැද සහල අතුරු නිශ්‍රියට “නැහැනියනි, වෙති නව්ව”යි මෙසේ කියති. නළලෙහි අත ද තබති. විවිධ වූ ද අනාවාර කෙරෙත්.

වහන්ස, යම් මිනිස් කෙනෙක් පෙර සාදනැතියෝ සස්තැ පැනැදුනෝ වූහ ද, ඔහුන් දැන් සාදනැ නැතැනෝ නොපැනැදුනෝ වෙති. පෙර සසියයට නිරිද්දෙන දුගතයෝ වූහ නම් ඔහු ද දැන් සිදුනාහු වෙති ප්‍රියගිල වහන්ද (ආවාසය) හැර යන් පාපහික්කුහු නොවැසික වූහ මෙසෙන්. වහන්ස, කිවාගිරියෙහි මේ ආවාසය යම්සේ සුසංගමන වන්නේ නම්, එසේ මහු පිණිස භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කිවාගිරියට වහන්ද එවන සේක් නම් ඒ මැනව්” යනු යි.

8. ‘ඇවැත්නි, එසේ යැ’යි කියා ම ඒ වහන්සෙම පිළිවදන් දී හුනස්නෙන් නැති සැවැත්තුවර බලා තික්මුනේය. පිළිවෙළින් ගොස් සැවැත්තුවර රජනවන නම් අනෙපිඩු සිටුපුගේ අරම යම් තැනෙක ද, එහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියේ ය. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සකසා වැද පසෙක හිඳගත්තේ ය.

9. ආනන්දක භික්ෂුන් හා පිළිසදර කථා කිරීම භාග්‍යවත් බුදුවරුන් විසින් ආවේණියක (බුදුවරුන්ගේ පුරුද්දක). ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ මහණහු බණවා, “මහණ, කිම, යැයිද හැකි ද? ඉවැසියා හැකි ද? කිම වෙහෙසක් නැති වැ දික් මහ ගෙවා ආසේ වෙති ද? මහණ තෝ කොසින් එන්නෙහි දැ”යි අසා වදාළ සේක. “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, ඉවැසිය හැකිය. යැයි හැකිය වහන්ස, වෙහෙසෙක් ද නැති වැ මම දික් මහ ගෙවා ආයෙමි මෙමි.

10. වහන්ස, මම කසිපනපදයෙහි වස් වැස පැවැරැයෙමි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දක්නට සැවැතට එනුයෙමි, කිවාගිරියට බටුයෙමි. වහන්ස, ඉක්බිති මම පෙරවැරැයෙහි හැඳ පෙරව පාසිමුරු ගෙණ පිඩු පිණිස කිවාගිරියට පිම්සියෙමි. වහන්ස, එක්තරා උවසුවෙක් කිවාගිරියෙහි පිඩු පිණිස හැසිරෙන මා දුටුයේ ම ය. දක මා වෙත එළඹියේ ය. එළඹ මා සකසා වැද “වහන්ස, පිඩු ලැබෙ දැ”යි මෙය විචල් ය. “ඇවැත්නි, පිඩු නොම ලැබෙ ය”යි මම කිමි “වහන්ස, විසින්න. ගෙට යමහ”යි හේ කී ය. වහන්ස, ඉක්බිති ඒ උවසු තෙම මා සිය ගෙට පමුණුවා වළඳවා, “වහන්ස, ආසියන් වහන්සේ ගොති වඩනා සේක් ඥෙ”යි මෙය ඇසී ය. “ඇවැත්නි, මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දක්නට සැවැතට යමි”යි කිමි. “වහන්ස, එසේ නම් මා බිසින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ සිරිපා හිස් නමා වදින්න. මෙසේත් සැල කරන්න:



“දුට්ඨො භනෙන කිට්ඨාගිකං ආවාදො, අසුඤ්ඤාබ්බසුඤ්ඤා නාම කිට්ඨාගිකං ආවාදො අලංකාරො පාපභික්ඛු, තෙ ඵවරුපා අනාමාරං ආවරන්ති: පාලාචරිතං රොපෙන්නති”යි, රොපෙන්නති”පි-පෙ-විවිධමපි අනාමාරං ආවරන්ති. සෙපි තෙ චන්ද්‍රස්සා පුරෙඛ සද්ධා අනෙපුං පසන්නා, තෙපි ඵගරති අසුඤ්ඤා අපසන්නා, යානිපි තානි සම්මසස්ස පුරෙඛ දුතප්ථානි, තානිපි ඵගරති උපවිජින්නානි; රිඤ්ඤානි පෙසලා භික්ඛු, නිවසන්ති පාපභික්ඛු, සංඛු භනෙන භගවා කිට්ඨාගිකං භික්ඛු පතිනෙසා, සථායං කිට්ඨාගිකං ආවාදො සංඝස්සොපනති”. නයොතං භගවා ආගමජාමිති.

11. අථ ඛො භගවා ඵගතෙති තිදනෙ ඵතස්මිං පහරණෙ භික්ඛුසංඝං සංගතිපානාපථො භික්ඛු පටිපුඤ්ඤා: “කථං කීර් භික්ඛවෙ අසුඤ්ඤාබ්බසුඤ්ඤා නාම කිට්ඨාගිකං ආවාදො අලංකාරො පාපභික්ඛු, තෙ ඵවරුපා අනාමාරං ආවරන්ති: පාලාචරිතං රොපෙන්නති, රොපෙන්නති”පි-පෙ-විවිධමපි අනාමාරං ආවරන්ති. සෙපි තෙ චන්ද්‍රස්සා පුරෙඛ සද්ධා අනෙපුං පසන්නා, තෙපි ඵගරති අසුඤ්ඤා අපසන්නා, යානිපි තානි සම්මසස්ස පුරෙඛ දුතප්ථානි, තානිපි ඵගරති උපවිජින්නානි; රිඤ්ඤානි පෙසලා භික්ඛු, නිවසන්ති පාපභික්ඛු”ති. සච්චං භගවා.

12. ටිගරති බුද්ධා භගවා: අනුපුරිට්ඨකං භික්ඛවෙ ගෙසංමොසපුරිසානං -පෙ-කථං හි නාම තෙ භික්ඛවෙ මොසපුරිසා ඵවරුපා අනාමාරං ආවරිස්සන්ති: පාලාචරිතං රොපෙන්නති”පි, -පෙ- විවිධමපි අනාමාරං ආවරිස්සන්ති.

13. තෙන භික්ඛවෙ අපසන්නානං මා පසාදො පෙ- ටිගරතිවා බම්මං කථං කථා සාරිපුත්තමොග්ගලොභාන ආමනෙන්නති: ගමිංථ භුතෙහ සාරිපුත්තා කිට්ඨාගිකං. ගතන්ති අසුඤ්ඤාබ්බසුඤ්ඤා නාම කිට්ඨාගිකං පබ්බාජනියකමමං ගරොථ. භුංගාකං ඵතෙ සද්ධිමොගිගො”ති.

14. “කථං ඛො භනෙන අසුඤ්ඤාබ්බසුඤ්ඤා නාම කිට්ඨාගිකං පබ්බාජනියකමමං කරොමි. මාග්ගා තෙ භික්ඛු ඵරුසා”ති. “තෙන හි භුතෙහ සාරිපුත්තා බ්‍රහ්මකම් භික්ඛුහි සද්ධා ගම්ජථා”ති. ඵමං භනෙන්”ති ඛො සාරිපුත්තමොග්ගලොභා භගවතො පච්චසෙස්සාසුං.

“මහත්ත, කිට්ඨකියෙහි ආවාසය දමන ස කිට්ඨකියෙහි ආවාසික වූ අසාඨ පුනර්බසුක නම් මහණනු දළස්සිනු ය. පාපහික්කුනු ය. ඔහු මේබදු අනාමාර කෙරෙත්: (ගිහිත් සහන්තං) චුල්පාල සිටුවන්, අනුන් ලවා ද සිටුවන්...විවිධ වූ දතොපණන්කට කෙරෙත්. මහත්ත, යම් මිනිස් කෙනෙක් පෙර සැදුනැතිවසේ සස්නා පැහැදුනේ වුනු ද උනන් දුග් සැදුනැ නැත්තෝ නොපැහැදුනේ වෙති. පෙර සංකයාට නිබද දෙන දුතප්පයෝ වුනු නම්, උනු ද දුග් සිදුනානු පවති. ප්‍රියතිල දහන්ද ආවාසය භාර යත්. පාපහික්කුනු නොවසික වැ පමසෙත්. මහත්ත, කිට්ඨකියෙහි මේ ආවාසය යම්පස් සුසංගිත වන්නේ නම්, එසේ මනු පිණිස නාගාවතුන් වහන්සේ කිට්ඨකියට වහන්දු එවන පස්ක් නම් ඒ වැනම “යනු සි. මහත්ත, මේ එහි සිට එහි යි ඒ මහණ සැල පකළේ ය.

11. ඉක්බිතිවත් නාගාවතුන් වහන්සේ මේ නිදානයෙහි මේ කාරණයෙහි සිත්සහන රැස් කරවා, “මහණෙනි, කිට්ඨකියෙහි ආවාසික වූ අසාඨ පුනර්බසුක නම් මහණනු දළස්සිනු ය. පාපහික්කුනු ය. ඔහු මේබදු අනාමාර කෙරෙත් ය, අනුන් චුල් පාල සිදුවන ය, අනුන් ලවාත් සිටුවන් ය...විවිධ නොපණන්කට කෙරෙත් ය, යනු සැබැද ? (එයින්) පෙර සැදුනැති වූ සස්නා පහන වූ මිනිස්සු දුග් සැදුනැ නැතිවෝ වැ නොපහන් වැ සිටිත් යැ සනු සැබැද ? සංකයාට පෙමි දුග් දුතප්පයෝ දුග් සිදුනානු පමත් ය යනුත්, ප්‍රියතිල හික්කු ආවාසය භාර යත් ය, පාපහික්කු ආවාසයෙහි පමසෙත් ය යනුත් සැබැද ?”යි අසා වදාළ සේක. “මහත්ත, සැබැ යැ සි මහණනු පිළිවදන් දුන්න.

12. එළව නාගාවත් බුරුරානනා වහන්සේ මෙසේ ගැරුනු සේක: “මහණෙනි, ඒ හිස් පුරුපයෝ කටර කරුණෙකින් මේබදු නොපණන්කට කෙරෙත් ද, (කුල යනනු මිණිය) චුල්පාල සිටුවන් ද... විවිධ නොපණන් කම් කෙරෙත් ද, මහණෙනි, මෙය සස්නා නොපහන් වූවන්ගේ පැහැදිම මිණිය හෝ පැහැදුනවුන්ගේ පැහැදිම වැඩෙනු පිණිස හෝ නො මේ.

13. මහණෙනි, මෙය නොපැහැදුනවුන්ගේ පැහැදිම පිණිස නොමේ... සි නාගාවතුන් වහන්සේ අසාඨ පුනර්බසුක හික්කුන් පමසෙසින් ගරන දුහැටි කපා කොට වදා, සැරිසුන් සුභලන් දෙනට අමනා, “ගැරිසුනුසෙහි, පහම් කිට්ඨකියට යවු. ගෙයේ අසාඨ පුනර්බසුක මහණන් කිට්ඨකියෙන් තෙරප ලීමේ කටය කරවු ඔහු පාපගේ සැබිමහාරිකයෝ යැ”යි වදාළ සේක.

14. “මහත්ත, අම් අසාඨ පුනර්බසුක පහණුව කිට්ඨකියෙන් තෙරපාලීමේ කටය (පබ්බාජනිය කටය) කෙසේ නම් කරමෝ ද, ඒ මහණනු සැබය, පෙරස්ක”යි ඒ තෙරණුවෝ දදාලහ. “එසේ නම් ගැරිසුනුසෙහි, පහම් පොහෝ මහණන් කැවිම යවු”යි නාගාවතුන් වහන්සේ වදාළ පස්ක. “එසේ ය මහත්ත” යි සැරිසුන්ටාලෝ දෙනම නාගාවතුන් වහන්සේට පිළිවදන් දුන්න.

15. “එවකදී පන භික්ඛුවෙ කානබ්බං; පඨමං අස්සජ්ජනබ්බසුකා භික්ඛු වොදෙතබ්බා, වොදෙතා ආරතබ්බා, ආරතා ආපනති ආරාපෙනබ්බා, ආපනතී ආරොපෙනා ව්‍යතෙනන භික්ඛුනා පටිබලෙන සම්මෙසා ඤ්ඤපතෙබ්බා:

“සුණාතු මෙ භනෙන සම්මෙසා: ඉමෙ අස්සජ්ජනබ්බසුකා භික්ඛු භූලද්දසකා පාපසමාවාරා, ඉමෙසං පාපකා සමාවාරා දිස්සනති වෙව සුය්‍යනති ව. භූලාති ව ඉමෙහි දුට්ඨාති දිස්සනති වෙව සුය්‍යනති ව. යදි සම්මෙසා පතනකල්පං, සම්මෙසා අස්සජ්ජනබ්බසුකානං භික්ඛුනං කීටාගිරිස්මා පබ්බාජනියකමම. කතරාහි: න අස්සජ්ජනබ්බසුකෙහි භික්ඛුහි කීටාගිරිස්මිං වත්ථබ්බනති, එසා ඤ්ඤනති.

සුණාතු මෙ භනෙන සම්මෙසා: ඉමෙ අස්සජ්ජනබ්බසුකා භික්ඛු භූලද්දසකා පාපසමාවාරා, ඉමෙසං පාපකා සමාවාරා දිස්සනති වෙව සුය්‍යනති ව. භූලාති ව ඉමෙහි දුට්ඨාති දිස්සනති වෙව සුය්‍යනති ව. සම්මෙසා අස්සජ්ජනබ්බසුකානං භික්ඛුනං කීටාගිරිස්මා පබ්බාජනියකමම. කතරාහි: න අස්සජ්ජනබ්බසුකෙහි භික්ඛුහි කීටාගිරිස්මිං වත්ථබ්බනති, යස්සායස්මතො ඛමති අස්සජ්ජනබ්බසුකානං භික්ඛුනං කීටාගිරිස්මා පබ්බාජනියස්ස කමමස්ස කරණං න අස්සජ්ජනබ්බසුකෙහි භික්ඛුහි කීටාගිරිස්මිං වත්ථබ්බනති, සො භුණ්ණස්ස, යස්ස නකබ්බති, සො භාසෙස්ස.

දුතියමි ඵනමිත්ථං වදෙති - පෙ - නතියමි ඵනමිත්ථං වදෙති: සුණාතු මෙ භනෙන සම්මෙසා: ඉමෙ අස්සජ්ජනබ්බසුකා භික්ඛු භූලද්දසකා පාපසමාවාරා, ඉමෙසං පාපකා සමාවාරා දිස්සනති වෙව සුය්‍යනති ව. භූලාති ව ඉමෙහි දුට්ඨාති දිස්සනති වෙව සුය්‍යනති ව. සම්මෙසා අස්සජ්ජනබ්බසුකානං භික්ඛුනං කීටාගිරිස්මා පබ්බාජනියකමම. කතරාහි: න අස්සජ්ජනබ්බසුකෙහි භික්ඛුහි කීටාගිරිස්මිං වත්ථබ්බනති, යස්සායස්මතො ඛමති අස්සජ්ජනබ්බසුකානං භික්ඛුනං කීටාගිරිස්මා පබ්බාජනියස්ස කමමස්ස කරණං න අස්සජ්ජනබ්බසුකෙහි භික්ඛුහි කීටාගිරිස්මිං වත්ථබ්බනති, සො භුණ්ණස්ස, යස්ස නකබ්බති, සො භාසෙස්ස.

කතං සම්මෙසන අස්සජ්ජනබ්බසුකානං භික්ඛුනං කීටාගිරිස්මා පබ්බාජනියකමම. න අස්සජ්ජනබ්බසුකෙහි භික්ඛුහි කීටාගිරිස්මිං වත්ථබ්බනති, ඛමති සම්මෙසා, තස්මා භුණ්ඨි, එවමෙනං ධාරයාමි”ති.

[පබ්බාජනියකමමකරණං නිවසිතං.]

## පබ්බාජනියකමම අධිමමකමම අවාදසකං

1. නීති භික්ඛුවෙ අමෙග්ගති සම්මනාගතං පබ්බාජනියකමමං අධිමමකමමඤ්ඤ හොති අවිතසකමමඤ්ඤ දුටුපසන්නඤ්ඤ: අසමුඛ්ඛා කහං හොති, අපටිපුට්ඨා කහං හොති, අපටිඤ්ඤය කතං හොති. ඉමෙහි බො භික්ඛුවෙ නිභ්බෙග්ගති සම්මනාගතං පබ්බාජනියකමමං අධිමමකමමං ව හොති, අවිතසකමමං ව දුටුපසන්නඤ්ඤ.

15. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදාළ සේක: “මහණෙනි, මෙසේ පබ්ලිකේෂන්ස් කළ යුතු: ‘පළමු කොට අසුන් පුනර්භූත මහණනු වොදිතව්‍යත. වොදිතා කොට වරද සිහිපත් කරවිය යුතු. වරද සිහිපත් කරවා ඇවැත් නැංවිය යුතු. ඇවැත් නංවා ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණකිනු විසින් මෙසේ දැන්විය යුතු:

“වහන්ස, සඤ්ඤා තෙමේ මා කියන්න අසාවා. මේ අසුන් පුනර්භූත මහණනු කුලද්වයයෝ ය. පාප සමාවාර ඇත්තෝ ය. මොවුන්ගේ පාප-සමාවාරයෝ දක්නා ද ලැබෙත්. අසනු ද ලැබෙත්. මොවුන් විසින් දුෂිත වූ කුලයෝ දක්නා ද ලැබෙත්. අසනු ද ලැබෙත්. දුටු සඤ්ඤා පැමිණි කල් ඇත්තෝ නම් සඤ්ඤා තෙමේ ‘අසුන් පුනර්භූත මහණනු කීවාගිරියෙහි නො විසිය යුතු’ යැයි අසුන් පුනර්භූත මහණනුගේ කීවාගිරියෙන් තොරවීමේ කම්ම (පබ්ලිකේෂන්ස්) කෙරෙන්නේ ය මේ ඥාතිය යි.

වහන්ස, සඤ්ඤා තෙමේ මා කියන්න අසාවා. මේ අසුන් පුනර්භූත මහණනු කුලද්වයයෝ ය. ලාමක පැවැතුම් ඇත්තෝ ය. මොවුන්ගේ ලාමක-සමාවාරයෝ දක්නා ද ලැබෙත්. අසනු ද ලැබෙත්. මොවුන් විසින් දුෂිත වූ කුලයෝ දක්නා ද ලැබෙත්. අසනු ද ලැබෙත්. සඤ්ඤා තෙමේ ‘අසුන් පුනර්භූත මහණනු කීවාගිරියෙහි නො විසිය යුතු යැ’ යි අසුන් පුනර්භූත මහණනුගේ කීවාගිරියෙන් තොරවීමේ කම්ම කෙරෙයි. ‘අසුන් පුනර්භූත මහණනු විසින් කීවාගිරියෙහි නො විසිය යුතු යැ’ යි අසුන් පුනර්භූත මහණනු කීවාගිරියෙන් තොරවීමේ කම්ම යම් ආයුෂ්මතකුගේ රිසියේ ද, හේ නිහඬ වේවා. යමකුට නො රිසියේ ද හේ කියාවා.

දෙවනු ද මම කරුණ කියමි...තෙවනු ද මම කරුණ කියමි. වහන්ස, සඤ්ඤා තෙමේ මා කියන්න අසාවා: මේ අසුන් පුනර්භූත මහණනු කුලද්වයයෝ... යමකුට නො රිසියේ ද හේ කියාවා.

‘අසුන් පුනර්භූත මහණනු කීවාගිරියෙහි නො විසිය යුතු යැ’ යි අසුන් පුනර්භූත මහණනුගේ කීවාගිරියෙන් තොරවීමේ කම්ම කරණ ලද්දේ ය. සඤ්ඤා පාප සිහිපත් කිරීම ය. මෙය මෙසේ දරමි (සලකමි)” යනු යි.

[පබ්ලිකේෂන්ස්කරණය නිම.]

### පබ්ලිකේෂන්ස්ගේ අධිකාරීවාදය

1. මහණෙනි, අභ්‍යන්තර කුණකින් සමන්විත පබ්ලිකේෂන්ස් අධිකාරීයෙක් ද අධිකාරීයෙක් ද නොවන ලෙස සංගීථයෙක් ද වෙයි: නොගැලපෙති කරණ ලද්දේ වේ ද, නො පිළිවිසි කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිවිසි නොගැලපෙති කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අභ්‍යන්තර කුණකින් සමන්විත පබ්ලිකේෂන්ස් අධිකාරීයෙක් ද අධිකාරී කම්මයක් ද නොවන ලෙස සංගීථයෙක් ද වෙයි.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඬෙහති සම්මන්ත්‍රායනං පබ්බාජනීයකම්මං අබ්මමකම්මං ච හොති අවිජායකම්මං ච දුටුපසන්නඤ්ච: අනාපනතියා කතං හොති, අද්දෙසනාගාමිනියා ආපනතියා කතං හොති, දෙසිතාය ආපනතියා කතං හොති -පෙ-

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඬෙහති -පෙ- අබ්මමකම්මං ච හොති -පෙ- අවොදෙඤ්චා කතං හොති, අසාරෙඤ්චා කතං හොති, ආපනතීං අනාරොපෙඤ්චා කතං හොති -පෙ-

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඬෙහති -පෙ- අබ්මමකම්මං ච හොති -පෙ- අසම්මුඛා කතං හොති, අබ්මමෙත කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඬෙහති -පෙ- අබ්මමකම්මං ච හොති -පෙ- අපටිපුච්ඡා කතං හොති, අබ්මමෙත කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඬෙහති -පෙ- අබ්මමකම්මං ච හොති -පෙ- අපටිඤ්ඤාය කතං හොති, අබ්මමෙත කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

7. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඬෙහති -පෙ- අබ්මමකම්මං ච හොති -පෙ- අනාපනතියා කතං හොති, අබ්මමෙත කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

8. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඬෙහති -පෙ- අබ්මමකම්මං ච හොති -පෙ- අද්දෙසනාගාමිනියා ආපනතියා කතං හොති, අබ්මමෙත කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

9. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඬෙහති -පෙ- අබ්මමකම්මං ච හොති, -පෙ- දෙසිතාය ආපනතියා කතං හොති, අබ්මමෙත කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

10. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඬෙහති -පෙ- අබ්මමකම්මං ච හොති -පෙ- අවොදෙඤ්චා කතං හොති, අබ්මමෙත කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

2. “ඔහුගේ නි, අන්‍යවූ ද අඛණ්ඩ භූගෝලීය සම්පත් ප්‍රධාන වශයෙන් අධිමිශ්‍රණයක් ද අධිනිෂ්පාදනයක් ද නොවන ලෙස සංකීර්ණයක් ද වේ. නොඇලවෙන නිසා උද්‍යෝගී වේ ද, දෙසීමෙන් පිරිසිදු නොවන ඇලවෙන නිසා උද්‍යෝගී වේ ද, දෙසීමෙන් ලද ඇලවෙන නිසා උද්‍යෝගී වේ ද, ඔහුගේ නි, අධිනිෂ්පාදනයක් සම්පත් ප්‍රධාන වශයෙන් අධිමිශ්‍රණයක් ද අධිනිෂ්පාදනයක් ද නොවන ලෙස සංකීර්ණයක් ද වේ.

3. මහනෙති, අන්‍ය වූ ද අඩග වුනෙකින් සමන්විත පබ්බාජනිය-කමිය අධම්මකමියෙක් ද අමිත්‍යකමියෙක් ද නොමනා ලෙස සංඝිදුනෙක් ද වෙයි: වොදනා නො කොට කරණ ලද ද, සිති පත් නොකරවා කරණ ලද ද, ඇවැහ නො නංවා කරණ ලද ද, මහනෙති, මේ අඩග වුණින් සමන්විත පබ්බාජනිය කමිය අධම්මකමියෙක් ද වෙයි...

4. මහනෙති, අන්‍ය වූ ද අඩංගු තුනෙකින් සමන්විත පබ්බාජනීය කමිය අටමකමියෙන් ද වෙයි... ගොහමුසෙති කරණ ලද ද, ගොදුගැමෙන් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර වූ (ගොසමන) සංඝයා විසින් කරණ ලද ද, මහනෙති, මේ අඩංගු තුනින් සමන්විත පබ්බාජනීය කමිය අටමකමියෙන් ද වෙයි...

5. මහනෙති, අනාවැත් අඹන තුනෙකින් සමන්විත පබ්බාජනීයකමීය අධම්මකමීයෙක් ද වෙයි... නො පිළිපිස කරණ ලද්දේ මේ ද, නොදැහැමෙන් කරණ ලද්දේ මේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ මේ ද, මහනෙති, මේ අඹන තුනෙන් සමන්විත පබ්බාජනීයකමීය අධම්මකමීයෙක් ද වෙයි...

6. මහනෙති, අන්ය වු ද අඩං තුනෙකින් යුත් පබ්බාජනියකමය අධම්මකමියෙක් ද වෙයි... පිළිණ හො හෙණ කරණ ලද ද, අධම්මයෙන් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර වු සංඝ්‍යා විසින් කරණ ලද ද, මහනෙති, මේ අඩං තුනින් සමන්විත පබ්බාජනියකමය අධම්මකමියෙක් ද වෙයි...

7. මහනෙති, අත්‍ය වූ ද අභිත ප්‍රවණතීන් සුඤ්චි පබ්බාචනියකමය අධිමතමයෙන් ද වෙයි.. නොඅවැරැතෙති කරණ ලද ද, අධිමයෙන් කරණ ලද ද, ව්‍යුහ වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද ද, මහනෙති, මේ අභිත ප්‍රවණතීන් සමාජික පබ්බාචනියකමය අධිමතමයෙන් ද වෙයි..

8. මහජන, අත්‍ය වූ ද අඩාල තුරුණකින් යුත් පබ්ලිෂිෂ්-කම් අධිකාරියක් ද වෙයි... දෙව්මෙන් පිරිසිදු නොවන ඇවැතෙහි කරුණ ලද ද, නොදැනමින් කරුණ ලද ද, ව්‍යාග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරුණ ලද ද, මහජන, ඔහු අඩාල තුරුණන් සමත්වන පබ්ලිෂිෂ්-කම් අධිකාරියක් ද වෙයි...

9. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඩන භූතෙකින් සමන්විත පබ්බාජනීයකමය අධිමිකමියෙක් ද වෙයි... අව්‍යාහර දෙසු කල්හි කරණ ලද ද, නොදැනමෙන් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝසා විසින් කරණ ලද ද, මහණෙනි, මේ අඩන භූතෙකින් සමන්විත පබ්බාජනීයකමය අධිමිකමියෙක් ද වෙයි...

10. මහනෙති, අත්‍ය වූත් අඩග තුනෙකින් සමන්විත පබ්බාජනීය-කමීය අධමිකමියෙන් ද වෙයි...වොදනා නො කොට කරණ ලද ද, නොදැනවෙන් කරණ ලද ද, ව්‍යුහ වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද ද, මහනෙති, මේ අඩග තුනින් සමන්විත පබ්බාජනීයකමීය අධමිකමියෙන් ද වෙයි...

11. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඞ්ගහි -පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- අසාරෙඤා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

12. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඞ්ගහි -පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- ආපතතිං අනාරොපෙඤා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තිහඞ්ගහි සම්මනාගතං පබ්බාජනීයකම්මං අධම්මකම්මං භොති, අවිතසකම්මං උට්ඨපසන්නං භොති.

**පබ්බාජනීයකම්මං අධම්මකම්මද්වාදසකං නිබ්බිතං.**

## ධම්මකම්මද්වාදසකං

1. තිහි භික්ඛවෙ අඞ්ගහි සම්මනාගතං පබ්බාජනීයකම්මං ධම්මකම්මං භොති විතසකම්මං උට්ඨපසන්නං භොති, සමුච්ඡා කතං හොති, පටිපුච්ඡා කතං හොති, පටිඤ්ඤා කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තිහඞ්ගහි සම්මනාගතං පබ්බාජනීයකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති විතසකම්මං ච උට්ඨපසන්නං ච.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඞ්ගහි සම්මනාගතං පබ්බාජනීයකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති විතසකම්මං ච උට්ඨපසන්නං ච: ආපතනීයා කතං හොති, දෙසනාගාමිනීයා ආපතනීයා කතං හොති, අද්දෙසිනීයා ආපතනීයා කතං හොති -පෙ-

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඞ්ගහි -පෙ- ධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- වොදෙඤා කතං හොති, සාරෙඤා කතං හොති, ආපතනීයා ආරොපෙඤා කතං හොති -පෙ-

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඞ්ගහි -පෙ- ධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- සමුච්ඡා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සම්මග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඞ්ගහි -පෙ- ධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- පටිපුච්ඡා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සම්මග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඞ්ගහි -පෙ- ධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- පටිඤ්ඤා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සම්මග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

11. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඛණ්ඩානුකූලකමින් සමන්විත පබ්බාජනීයකමීය අබ්බිකමීයෙක් ද වෙයි... සිහිපත් නොකරවා කරණ ලද ද, නොදැහැමෙන් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩානුකූලකමින් සමන්විත පබ්බාජනීයකමීය අබ්බිකමීයෙක් ද වෙයි...

12. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඛණ්ඩානුකූලකමින් සමන්විත පබ්බාජනීයකමීය අබ්බිකමීයෙක් ද අවිනයකමීයෙක් ද නොමනා ලෙස සංහිදුනෙක් ද වෙයි: ඇවැත නො නංවා කරණ ලද ද, නොදැහැමෙන් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩානුකූලකමින් සමන්විත පබ්බාජනීයකමීය අබ්බිකමීයෙක් ද වෙයි. අවිනය කමීයෙක් ද වෙයි. නොමනා ලෙස සංහිදුනෙක් ද වෙයි.

පබ්බාජනීයකමීයෙහි අබ්බිකමී දෙලොස නිමයේ ය.

### බමිකමීදවාදශකය

1. මහණෙනි, අඛණ්ඩානුකූලකමින් සමන්විත පබ්බාජනීයකමීය බමිකමීයෙක් ද විනයකමීයෙක් ද මොනොවට සංහිදුනෙක් ද වේ: සමුඛ්ඛයෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිණ ගෙණ කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩානුකූලකමින් සමන්විත පබ්බාජනීයකමීය බමිකමීයෙක් ද විනයකමීයෙක් ද මොනොවට සංහිදුනෙක් ද වේ.

2. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඛණ්ඩානුකූලකමින් සමන්විත පබ්බාජනීයකමීය බමිකමීයෙක් ද වේ:... ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දෙශනාගාමිනී ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදෙසනලද ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩානුකූලකමින් සමන්විත පබ්බාජනීයකමීය බමිකමීයෙක් ද වෙයි...

3. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඛණ්ඩානුකූලකමින් සමන්විත පබ්බාජනීයකමීය බමිකමීයෙක් ද වේ:... වොදනා කොට කරණ ලද්දේ වේ ද, වරද සිහිපත් කරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, ඇවැත නංවා කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩානුකූලකමින් සමන්විත පබ්බාජනීයකමීය බමිකමීයෙක් ද වෙයි...

4. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඛණ්ඩානුකූලකමින් සමන්විත පබ්බාජනීයකමීය බමිකමීයෙක් ද වෙයි:... හමුයෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමුග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩානුකූලකමින් සමන්විත පබ්බාජනීයකමීය බමිකමීයෙක් ද වෙයි...

5. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඛණ්ඩානුකූලකමින් සමන්විත පබ්බාජනීයකමීය බමිකමීයෙක් ද වෙයි:... පිළිවිස කරණ ලද ද, දැහැමෙන් කරණ ලද ද, සමුග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩානුකූලකමින් සමන්විත පබ්බාජනීයකමීය බමිකමීයෙක් ද වෙයි...

6. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඛණ්ඩානුකූලකමින් සමන්විත පබ්බාජනීයකමීය බමිකමීයෙක් ද වෙයි:... වොදිනසාගෙන් පිළිණ ගෙණ කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමුග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩානුකූලකමින් සමන්විත පබ්බාජනීයකමීය බමිකමීයෙක් ද වෙයි...



7. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නිහඬෙහති -පෙ- ධම්මකම්මං ව හොති -පෙ- ආපත්තියා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සම්ගෙහන කතං හොති -පෙ-

8. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නිහඬෙහති -පෙ- ධම්මකම්මං ව හොති -පෙ- දෙසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සම්ගෙහන කතං හොති -පෙ-

9. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- අදෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සම්ගෙහන කතං හොති -පෙ-

10. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- වොදෙඤා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සම්ගෙහන කතං හොති -පෙ-

11. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- සාරෙඤා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සම්ගෙහන කතං හොති -පෙ-

12. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- ආපත්තියා ආරුපෙඤා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සම්ගෙහන කතං හොති ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ නිහඬෙහති සමන්තාගතං පබ්බාජනීයකම්මං ධම්මකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව සුචුපසන්නං ව.

**පබ්බාජනීයකම්මෙ ධම්මකම්මද්වාදසං නිවසිතං.**

## ආකම්මමානච්ඡදදසං.

1. නිති භික්ඛවෙ අඬෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකම්මමානො සංඝො පබ්බාජනීයකම්මං කරෙය්‍ය: හණ්ඩනකාරකො හොති කලහකාරකො විවාදකාරකො භයංකාරකො සංඝො අභිකරණකාරකො, චාලො හොති අව්‍යතනො ආපත්තිබහුලො අනපදානො, ගිහිසංසට්ඨො විහරති අනනුලොමිකෙහි ගිහිසංසගෙහති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ නිහඬෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකම්මමානො සංඝො පබ්බාජනීයකම්මං කරෙය්‍ය.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නිහඬෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකම්මමානො සංඝො පබ්බාජනීයකම්මං කරෙය්‍ය: අභිසිලෙ සිලවිපකො හොති, අජිකාචාරෙ ආචාරවිපකො හොති, අතිදිට්ඨියා දිට්ඨිවිපකො හොති. ඉමෙහි බො -පෙ-

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නිහඬෙහති -පෙ- බුද්ධස්ස අවණණං භාසති, ධම්මස්ස අවණණං භාසති, සංඝස්ස අවණණං භාසති. ඉමෙහි බො -පෙ-

7. මහණෙනි, අතීත ආරාම භූමියකින් සමන්විත පබ්ලිකේෂනයකිසි දවසක් ද වෙයි... ඇවැත්මනි කරණ ලද්දේ මේ ද, දැනමෙන් කරණ ලද්දේ මේ ද, සමග සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ මේ ද, මහණෙනි, මේ අතීත භූමියකින් සමන්විත පබ්ලිකේෂනයකිසි දවසක් ද වෙයි...

8. මහණෙනි, අතීත ආරාම භූමියකින් සමන්විත පබ්ලිකේෂනයකිසි දවසක් ද වෙයි... දෙවනාදියක ඇවැත්මනි කරණ ලද්දේ මේ ද, දැනමෙන් කරණ ලද්දේ මේ ද, සමග සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ මේ ද, මහණෙනි, මේ අතීත භූමියකින් සමන්විත පබ්ලිකේෂනයකිසි දවසක් ද වෙයි...

9. මහණෙනි...තොදෙසු ඇවැත්මනි කරණ ලද්දේ මේ ද, දැනමෙන් කරණ ලද්දේ මේ ද, සමග සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ මේ ද...

10. මහණෙනි...මොදනා කොට කරණ ලද්දේ මේ ද, දැනමෙන් කරණ ලද්දේ මේ ද, සමග සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ මේ ද...

11. මහණෙනි, ...ඇවැත්මනි සිති පත් කරවා කරණ ලද්දේ මේ ද, දැනමෙන් කරණ ලද්දේ මේ ද, සමග සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ මේ ද, ...

12. මහණෙනි... ඇවැත්මනි කරණ ලද්දේ මේ ද, දැනමෙන් කරණ ලද්දේ මේ ද, සමග සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ මේ ද, මහණෙනි, මේ අතීත භූමියකින් සමන්විත පබ්ලිකේෂනයකිසි දවසක් ද වෙනමකිසි දවසක් ද මොනොවට සංඝයා විසින් ද වෙයි.

පබ්ලිකේෂනයකිසි දවසක් ද වෙනමකිසි දවසක් ද.

## ආකඩකිය වූ ද්වයකිය

1. මහණෙනි, අතීත භූමියකින් සමන්විත මහණහට සංඝ තෙම කැමැති වන්නේ නම් පබ්ලිකේෂනයකිසි දවසක් කරන්නේ ය: ධාරා කරන්නෙක්, කලහ කරන්නෙක්, විරුද්ධවාද කරන්නෙක්, වාක්කලහ කරන්නෙක්, සංඝයා විෂයෙහි අභිකරණ කරන්නෙක් මේ ද, අවසාන වූ, ඇවැත්මනි කොට ඇති, ඉක්කම් දක්ක නොහැකි තරම් බොහෝ වූ ඇවැත්මනි බාලයෙක් මේ ද; මහණෙනි, තොදෙසු වූ ගාඨසංඝයෙක් ගිහින හා එකට මුසු වූයේ වෙසේ ද, මහණෙනි, මේ අතීත භූමියකින් සමන්විත මහණහට සංඝ තෙම කැමැති වන්නේ නම් පබ්ලිකේෂනයකිසි දවසක් කරන්නේ ය.

2. මහණෙනි, අතීත වූ ද අතීත භූමියකින් සමන්විත මහණහට සංඝ තෙම කැමැති වන්නේ නම් පබ්ලිකේෂනයකිසි දවසක් කරන්නේ ය: උත්තමගීරියෙහි ගීරිපත්ත මේ ද, උත්තමාචාරයෙහි ආචාරවිපත්ත (තට ආචාර ඇත්තේ) මේ ද, උතුම් (සමාන) දූෂිතයෙහි නඩුවා වූ දිවු ඇත්තේ මේ ද, මහණෙනි, මේ අතීත භූමියකින් සමන්විත මහණහට සංඝ තෙම කැමැති වන්නේ නම් පබ්ලිකේෂනයකිසි දවසක් කරන්නේ ය.

3. මහණෙනි, අතීත වූ ද අතීත භූමියකින්... බුදුරුවන්හි අසුණු කියා ද, බුදුරුවන්හි අසුණු කියා ද, සතුරුවන්හි අසුණු කියා ද, මේ අතීත භූමියකින් සමන්විත මහණහට...

4. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ නිභඤ්ඤාති -පෙ- කාසිකෙන දවෙන සමන්තාගතො හොති, වාචසිකෙන දවෙන සමන්තාගතො හොති, කාසික-වාචසිකෙන දවෙන සමන්තාගතො හොති, ඉමෙහි බො -පෙ-

5. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ නිභඤ්ඤාති -පෙ- කාසිකෙන අනාමාරෙන සමන්තාගතො හොති, වාචසිකෙන අනාමාරෙන සමන්තාගතො හොති, කාසිකවාචසිකෙන අනාමාරෙන සමන්තාගතො හොති, ඉමෙහි බො -පෙ-

6. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ නිභඤ්ඤාති -පෙ- කාසිකෙන උපසානිකෙන සමන්තාගතො හොති, වාචසිකෙන උපසානිකෙන සමන්තාගතො හොති, කාසිකවාචසිකෙන උපසානිකෙන සමන්තාගතො හොති, ඉමෙහි බො -පෙ-

7. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ නිභඤ්ඤාති -පෙ- කාසිකෙන ට්වජ්ජවෙන සමන්තාගතො හොති, වාචසිකෙන ට්වජ්ජවෙන සමන්තාගතො හොති, කාසිකවාචසිකෙන ට්වජ්ජවෙන සමන්තාගතො හොති, ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ නිභඤ්ඤාති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකසිමානො සඤ්ඤා පබ්බාජනීයකම්මං කරෙය්‍ය.

8. තිණ්ණං භික්ඛවෙ භික්ඛුනං ආකසිමානො සඤ්ඤා පබ්බාජනීයකම්මං කරෙය්‍ය: එකො භණ්ඩාකාරකො හොති කලහකාරකො විවාදකාරකො භස්සකාරකො සඤ්ඤා අධිකරණකාරකො, එකො බාලො හොති අව්‍යතනා ආප්‍යනිකුලො අනපද්‍යනො, එකො ගිහිසංසට්ඨො විහරති අනනුලොභිකෙහි ගිහිසංසට්ඨෙහි. ඉමෙසං බො භික්ඛවෙ තිණ්ණං භික්ඛුනං ආකසිමානො සඤ්ඤා පබ්බාජනීයකම්මං කරෙය්‍ය.

9. අපරෙසමපි භික්ඛවෙ තිණ්ණං භික්ඛුනං ආකසිමානො සඤ්ඤා පබ්බාජනීයකම්මං කරෙය්‍ය: එකො අභිසීලෙ සීලවිපතනො හෙති, එකො අප්ඤ්ඤාමාරෙ අමාරවිපතනො හොති, එකො අනිද්වයිසා දිවසීවිපතනො හොති -පෙ-

10. අපරෙසමපි -පෙ- එකො බුද්ධස්ස අවණ්ණං භාසති, එකො ධම්මස්ස අවණ්ණං භාසති, එකො සම්මස්ස අවණ්ණං භාසති. ඉමෙසං බො -පෙ-

11. අපරෙසමපි -පෙ- එකො කාසිකෙන දවෙන සමන්තාගතො හොති, එකො වාචසිකෙන දවෙන සමන්තාගතො හොති, එකො කාසිකවාචසිකෙන දවෙන සමන්තාගතො හොති -පෙ-

12. අපරෙසමපි -පෙ- එකො කාසිකෙන අනාමාරෙන සමන්තාගතො හොති, එකො වාචසිකෙන අනාමාරෙන සමන්තාගතො හොති, එකො කාසිකවාචසිකෙන අනාමාරෙන සමන්තාගතො හොති -පෙ-

4. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද කාසික ක්‍රියායෙන් සමන්විත වේ ද, වාචසික ක්‍රියායෙන් සමන්විත වේ ද, කාසික වාචසික ක්‍රියායෙන් සමන්විත වේ ද, මහණෙනි, මේ අභ්‍යන්තරයෙන් සමන්විත මහණහට...

5. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අභ්‍යන්තරයෙන් සමන්විත මහණහට... කාසික අනාමාරයෙන් සමන්විත වේ ද, වාචසික අනාමාරයෙන් සමන්විත වේ ද, කාසික වාචසික අනාමාරයෙන් සමන්විත වේ ද, මහණෙනි, මේ අභ්‍යන්තරයෙන් සමන්විත මහණහට...

6. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අභ්‍යන්තරයෙන් සමන්විත මහණහට... කාසික මාර්ගයෙන් සමන්විත වේ ද, වාචසික මාර්ගයෙන් සමන්විත වේ ද, කාසික මාර්ගයෙන් සමන්විත වේ ද, මහණෙනි, මේ අභ්‍යන්තරයෙන් සමන්විත මහණහට...

7. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අභ්‍යන්තරයෙන් සමන්විත මහණහට... කාසික මාර්ගයෙන් සමන්විත වේ ද, වාචසික මාර්ගයෙන් සමන්විත වේ ද, කාසික මාර්ගයෙන් සමන්විත වේ ද, මහණෙනි, මේ අභ්‍යන්තරයෙන් සමන්විත මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, පබ්ලිෂිංග් කිරීමෙන් ය.

8. මහණෙනි, සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, මහණහට නිදේනකුත්තට පබ්ලිෂිංග් කිරීමෙන් ය: එකෙක් ඔබ්බ කිරීමෙන්, කලහ කිරීමෙන්, විරුද්ධ වාද කිරීමෙන්, සංඝයා විෂයෙහි අභිකරණ කිරීමෙන් වේ ද, එකෙක් අවසන් වූ, ඇවැත් බහුල කොටැති, ඉමක් දක්ක නොගෙන තරම් බොහෝ ඇවැත් ඇති බාලයෙක් වේ ද, එකෙක් පැවිදිදහට නොසිදුසු ගාමිසංඝයෙක් ගිහින හා එකට පුසු වූයේ වෙසේ ද, මහණෙනි, සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, මේ තුන් මහණහට පබ්ලිෂිංග් කිරීමෙන් ය.

9. මහණෙනි, සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම් අන්‍ය වූ ද මහණහට නිදේනකුත්තට පබ්ලිෂිංග් කිරීමෙන් ය: එකෙක් අභිකරණයෙහි ශිල්පිපණ වේ ද, එකෙක් උත්තමාරයෙහි අවාරිපණ වේ ද, එකෙක් අභිකරණයෙහි දෘෂ්ටිපණ වේ ද...

10. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද මහණහට නිදේනකුත්තට...එකෙක් බුදුරුවන්හි අසුණ කියා ද, එකෙක් බුදුරුවන්හි අසුණ කියා ද, එකෙක් සභාරුවන්හි අසුණ කියා ද, මහණෙනි, මේ මහණහට නිදේනකුත්තට...

11. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද මහණහට නිදේනකුත්තට...එකෙක් කාසික දවයෙන් සමන්විත වේ ද, එකෙක් වාචසික දවයෙන් සමන්විත වේ ද, එකෙක් කාසික වාචසික දවයෙන් සමන්විත වේ ද, මහණෙනි, මේ මහණහට නිදේනකුත්තට...

12. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද මහණහට නිදේනකුත්තට... එකෙක් කාසික අනාමාරයෙන් සමන්විත වේ ද, එකෙක් වාචසික අනාමාරයෙන් සමන්විත වේ ද, එකෙක් කාසික වාචසික අනාමාරයෙන් සමන්විත වේ ද...

13. අපරෙසමි - ටෙ - එකො කාසිකෙන උපසාතිකෙන සමන්තාගතො හොති, එකො වාචසිකෙන උපසාතිකෙන සමන්තාගතො හොති, එකො කාසිකවාචසිකෙන උපසාතිකෙන සමන්තාගතො හොති - ටෙ -

14. අපරෙසමි - ටෙ - එකො කාසිකෙන ට්වජ්ජවෙන සමන්තාගතො හොති, එකො වාචසිකෙන ට්වජ්ජවෙන සමන්තාගතො හොති, එකො කාසිකවාචසිකෙන ට්වජ්ජවෙන සමන්තාගතො හොති. ඉද්දෙසං ටො භික්ඛවෙ තිණ්ණං භික්ඛුතං ආකඞ්ඛවානො සඛෙසා පබ්බාජනීයකම්මං කරෙය්‍ය.

### පබ්බාජනීයකම්මෙ ආකඞ්ඛවාන චුද්දසකං නිවේනං.

#### අධාරසමයතං

1-18. පබ්බාජනීය කම්මකතො භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සමමා වත්තිතබ්බං. නත්‍රායං සමමා වත්තනා: න උපසමපාදෙනබ්බං, න නිස්සයො දුතබ්බො - ටෙ - \* න භික්ඛුනි සමපයොජේතබ්බනති.

### පබ්බාජනීයකම්මෙ අධාරස වත්තං නිවේනං.

#### න පටිපපස්සමෙහතබ්බ අධාරසකං

1. අථ ටො සාප්පුත්තමොග්ගලානප්පුඛො භික්ඛුසඛෙසා කීටාගිරිං ගන්තවා අස්සජ්ජුතබ්බසුකානා භික්ඛුනා කීටාගිරිසමා පබ්බාජනීයකම්මං අකාසි: 'න අස්සජ්ජුතබ්බසුකෙහි භික්ඛුනි කීටාගිරිසමි. වත්තබ්බ'නති. තෙ සඛෙසන පබ්බාජනීයකම්මකතා න සමමා වත්තනති, න ලොමං පාතෙනති, න තෙත්ථාරං වත්තනති, භික්ඛු න බමාපෙහනති, අකෙකාසනති, පරිනාසනති, ඡන්දගාමිතා දෙසගාමිතා මොහගාමිතා භයගාමිතා පාපෙහනතිපි, පක්කමනතිපි, විබ්භමනතිපි. යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨජා - ටෙ - තෙ උප්කායනති භිසනති විපාවෙනති:

“කථං හි නාම අස්සජ්ජුතබ්බසුකා භික්ඛු සඛෙසන පබ්බාජනීයකම්මකතා න සමමා වත්තිස්සනති, න ලොමං පාතෙස්සනති, න තෙත්ථාරං වත්තිස්සනති, භික්ඛු න බමාපෙස්සනති, අකෙකාසස්සනති, පරිනාසස්සනති, ඡන්දගාමිතා දෙසගාමිතා මොහගාමිතා භයගාමිතා පාපෙස්සනතිපි, පක්කමස්සනතිපි, විබ්භමස්සනතිපිති.

¶

\* යථා පුබ්බිකා යථා පසංකාලමුඛෙන ගහනබ්බං.

13. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද මහණුන් තිදෙනෙකුන්හට ...එකෙක් කායආරයෙහි පැණැවූ සිකපද කැඩීමෙන් යුත් වේ ද; එකෙක් වාග්-ආරයෙහි පැණැවූ සිකපද කැඩීමෙන් යුත් වේ ද, එකෙක් කායවාග්ආර දෙකෙහි පැණැවූ සිකපද කැඩීමෙන් යුත් වේ ද...

14. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද මහණුන් තිදෙනෙකුන්හට ...එකෙක් කායික භිජ්‍යාජීවයෙන් යුක්ත වේ ද, එකෙක් වාචික භිජ්‍යාජීවයෙන් යුක්ත වේ ද, එකෙක් කායිකවාචික භිජ්‍යාජීවයෙන් යුක්ත වේ ද, මහණෙනි, සස තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, මේ මහණුන් තිදෙනාට පබ්බාජනීයකමීය කරන්නේ ය.

පබ්බාජනීයකමීයෙහි ආකර්ශමාන වතුදිගකය නිමි.

### අටොළොස් වන

1-18. මහණෙනි, පබ්බාජනීයකමීය කරණු ලැබූ මහණහු විසින් මැනැවින් පැවැතිය යුතු සි. එහි මේ මැනැවින් පවත්නා අයුරු සි: නමා උපාධියාව උපසපත්තො කළ යුතු සි, නිස නො දිය යුතු සි...\* මහණහු උනුනුත් කලහයෙහි නො සෙදිය යුතුසි.

පබ්බාජනීයකමීයෙහි අටොළොස් වන නිමිසේ ය.

### නාට්ටපසසාමෙහනබ්බ අට්ඨාරයකය

1. ඉක්බිති සැරියුත් මුලෙන් දෙනම ප්‍රමුඛ කොටැති භික්‍ෂුසංඝ තෙම කීටාගිරියට වැඩ, ‘අසාජ් පුත්ඛබ්බක මහණුන් කීටාගිරියෙහි නොවිසිය යුතු ය’යි අසාජ්පුත්ඛබ්බක භික්‍ෂුන් කීටාගිරියෙන් තෙරපිම පිළිබඳ චිත්තයකමීය කෙළේ ය. සංඝයා විසින් පබ්බාජනීයකමීය කරණු ලැබූ ඔහු අටොළොස් වන්නි මනා ව නො පවතිත්. අවනත ව නො පවතිත්. නිසාරණ වන අනුව නො පවතිත්. භික්‍ෂුන් නො කමවත්. කාරක සංඝයාට ආදානා කෙරෙත්. පරිනව කෙරෙත්. ඡන්දයෙන් අගනියට ගිය බවට, දොමයෙන් අගනියට ගිය බවට, මොහයෙන් අගනියට ගිය බවට, හසින් අගනියට ගිය බවට පමුණුවත්. (භික්‍ෂුන් සතර අගනියෙන් ත්‍රියා කළ බව නිසත්) ඒ ඒ දිශාවට (බැහැර) යත්. සිවුරු හැර ද යත්. යම් ඒ භික්‍ෂුහු ඉවහා තැත්තෝ ද... ඒ භික්‍ෂුහු (අසාජ් පුත්ඛබ්බක භික්‍ෂුන්ගේ ත්‍රියා) ලාමක කොට සිතත්. අගුණ කියත්, අගුණ පතුරුවත්:

“කෙසේ නම් අසාජ් පුත්ඛබ්බක භික්‍ෂුහු සංඝයා විසින් පබ්බාජනීයකමීය කරණු ලැබුවාහු යහපත් ලෙස නො පවතිත් ද, භික්‍ෂුන්ට අනුව නොයෙක් ද, නිසාරණ වන්නි නො පිහිටත් ද, භික්‍ෂුන් හමා නො කරවත් ද, භික්‍ෂුන්හට ආදානා කරත් ද, නිසු පෙරදුර් දොමායෙපණ කරත් ද, ඡන්දයෙන් අගනියට ගිය බවට, දොමයෙන් අගනියට ගිය බවට, මොහයෙන් අගනියට ගිය බවට, හසෙන් අගනියට ගිය බවට, පමුණුවත් ද, ඒ ඒ දිශාවන්ට පැන යත් ද, සිවුරු හැර යත් ද” කියා සි.

\* මෙහි පෙයාලමෙන් අනකර්ශිත කොටස පෙර මෙන් ගත යුතු.

අථ ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමඤ්ථං ආරොචෙසුං.

2. අථ ඛො භගවා එතස්මිං නිදුතෙ එතස්මිං පඤ්ඤානේ භික්ඛුසංඝං සනනිපාතාපෙඤා භික්ඛු පටිපුච්ඡී. “සච්චං කීර භික්ඛවෙ අස්සජ්ජුනබ්බසුකා භික්ඛු සංඝෙහ පබ්බාජනීයකමමකතා න සමමා වහනනනි -පෙ- විබ්භ-මිස්සනනි”ති. සච්චං භගවා නි. විගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ-\* විගරහික්ඛා ධමමිං කථං කඬා භික්ඛු ආමනෙතසි: තෙන භි භික්ඛවෙ සංඝෙහ පබ්බාජනීයකමමං න පටිපසස්සමෙහතබ්බං.

3. පඤ්චභි භික්ඛවෙ අඤ්ඤාති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුතො පබ්බාජ-නීයකමමං න පටිපසස්සමෙහතබ්බං: උපසමපාදෙති, නිස්සයං දෙති, සාමණේරං උපට්ඨාපෙති, භික්ඛුතොවාදකසමමුත්තිං සාදියති, සමමනොපි භික්ඛුනියො ඔවදති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චභෙගහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුතො පබ්බාජනීයකමමං න පටිපසස්සමෙහතබ්බං.

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චභෙගහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුතො පබ්බාජනීයකමමං න පටිපසස්සමෙහතබ්බං: යාය ආපනනියා සංඝෙහ පබ්බාජනීයකමමං කතං ගොති තං ආපනනිං ආපජ්ජති, අඤ්ඤං වා තාදිසිකං, තතො වා පාටිට්ඨනරං, කමමං ගරහනි, කමමිකෙ ගරහනි. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චභෙගහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුතො පබ්බාජ-නීයකමමං න පටිපසස්සමෙහතබ්බං.

5. අට්ඨහි භික්ඛවෙ අඤ්ඤාති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුතො පබ්බාජ-නීයකමමං න පටිපසස්සමෙහතබ්බං, පකතනතස්ස භික්ඛුතො උපොසථං ධූපෙති, පචාරණං ධූපෙති, සට්ඨනීයං කරොති, අනුචොදං පට්ඨපෙති, ඔකාසං කාරෙති, චොදෙති, සාරෙති, භික්ඛුහි සමපයොජෙති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ අට්ඨභෙගහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුතො පබ්බාජනීයකමමං න පටිපසස්සමෙහතබ්බං.

**පබ්බාජනීයකමම න පටිපසස්සමෙහතබ්බ අට්ඨාරසකං නිබ්බිතං.**

### පටිපසස්සමෙහතබ්බ අට්ඨාරසකං

1. පඤ්චභි භික්ඛවෙ අඤ්ඤාති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුතො පබ්බා-ජනීයකමමං පටිපසස්සමෙහතබ්බං: න උපසමපාදෙති, න නිස්සයං දෙති, න සාමණේරං උපට්ඨාපෙති, න භික්ඛුතොවාදකසමමුත්තිං සාදියති, සමමනොපි භික්ඛුනියො න ඔවදති; ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චභෙගහි සමන්තා-ගතස්ස භික්ඛුතො පබ්බාජනීයකමමං පටිපසස්සමෙහතබ්බං.

\* යථා පුබ්බිකතථා පෙය්‍යාලමුඛෙහි ගතෙතබ්බං.

ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැල කළහ.

2. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදනයෙහිමේ භාරණයෙහි භික්ෂු සංඝයා රැස් කරවා, “සැබෑ ද මහණෙනි, සංඝයා විසින් පබ්ලිකේෂන්ස් කරණු ලැබූ අසාර්ථ ප්‍රකාශන භික්ෂුහු යහපත් සේ නො පවතින් ද?... සිවුරු හැර යන් ද?” යි විචාල සේක. ඔහු “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, සැබෑ යැ” යි කීහ. භාග්‍යවත් බුදුරජාතින් වහන්සේ ගැරැහු සේක. ...\* ගරහා, දැනම කථා පවත්වා භික්ෂුන් ඇමතු සේක: “එසේ නම් මහණෙනි, සංඝ තෙමේ පබ්ලිකේෂන්ස් කරණ නො සංහිදුවා වා” යි වදාළ සේක.

3. “මහණෙනි, අංග පසකින් යුක්ත භික්ෂුහුගේ පබ්ලිකේෂන්ස් නො සංහිදුවිය යුතු යි: (නො නැවැත්විය යුතු යි.) තෙමේ උපාධ්‍යාය ව උපසම්පද කරයි ද, නිස දෙසි ද, හෙරණ ලවා උවටන් කරවා ගණි ද, මෙහෙණිනට ඔවා දීමේ සම්මතිය ඉවසයි ද, සම්මතිය ලද්දේත් මෙහෙණිනට ඔවා දෙසි ද, මහණෙනි, මේ පසකින් යුතු මහණහුගේ පබ්ලිකේෂන්ස් කරණ නො සංහිදුවිය යුතු යි.

4. මහණෙනි, අංග වූ ද පසකින් යුතු මහණහුගේ පබ්ලිකේෂන්ස් නො ම සංහිදුවිය යුතු ය: යම් ඇවැතකට සංඝයා විසින් පබ්ලිකේෂන්ස් කරණ ලද්දේ, ඒ ඇවැතට පැමිණේ ද, එවැනි අන් ඇවැතකට හෝ පැමිණේ ද, එයටත් වඩා ලාභක ඇවැතකට හෝ පැමිණේ ද, කළ කම්යට ගරහයි ද, කාරක සංඝයාට ගරහයි ද, මහණෙනි, මේ පසකින් යුතු මහණහුගේ පබ්ලිකේෂන්ස් කරණ නො සංහිදුවිය යුතු යි.

5. මහණෙනි, අංග අටකින් යුතු මහණහුගේ පබ්ලිකේෂන්ස් කරණ නො සංහිදුවිය යුතු යි: ප්‍රචතත් මහණහුගේ පොහොය තබයි ද, පවුරුණු තබයි ද, සම්මතිය කම් කරයි ද, වෙහෙරෙහි දෙටු තැන් දරයි ද, වොදනාවට අවසර ගැනීම කරයි ද, වොදනා කරයි ද, ඇවැත් සිහිපත් කරවයි ද, භික්ෂුන් හා කලහ පිණිස යෙදෙයි ද, මහණෙනි, ‘මේ අටකින් යුතු මහණහුගේ පබ්ලිකේෂන්ස් කරණ නො සංහිදුවිය යුතු යි.

**පබ්ලිකේෂන්ස් කරණ නො සංහිදුවිය යුතු අංග අටොලොස නිමි.**

**සංහිදුවිය යුතු අංග අටොලොස**

1. “මහණෙනි, අංග පසකින් යුක්ත මහණහුගේ පබ්ලිකේෂන්ස් කරණ සංහිදුවිය යුතු යි. (ඒ පසක නම්) තමන් උපාධ්‍යාය ව උපසම්පද නො කරයි ද, නිස නො දෙසි ද. හෙරණ ලවා උවටන් නො ගණි ද, මෙහෙණිනට අවවාද දීමේ සම්මතිය නො ඉවසයි ද, සම්මතිය ලද්ද වත් මෙහෙණිනට ඔවා නො දෙසි ද, මහණෙනි, මේ පසකින් යුත් මහණහුගේ පබ්ලිකේෂන්ස් කරණ සංහිදුවිය යුතු ය.

\* පටන්පටන් අත්කර්මක කොටස් පෙර මෙන් ගත යුතු.



2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චනඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පබ්බාජනීයකමමං පටිප්පස්සමෙහතබ්බං. යාය ආපනතියා සඛෙසන පබ්බාජනීයකමමං කතං තොති තං ආපනතීං න ආපජ්ජති, අඤ්ඤං වා නාදිසිකං, තනො වා පාපිට්ඨකරං, කමමං න ගරහති, කමමිකෙ න ගරහති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ පඤ්චනඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පබ්බාජනීයකමමං පටිප්පස්සමෙහතබ්බං.

3. අට්ඨති භික්ඛවෙ අඛොති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පබ්බාජනීයකමමං පටිප්පස්සමෙහතබ්බං. න පකතතතස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ධූපෙති, න පචාරණං ධූපෙති, න සවචනියං කරොති, න අනුවාදං පට්ඨපෙති, න ඔකාසං කාරෙති, ආ වොදෙති, න සාරෙති, න භික්ඛුති සමපයොජෙති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ අට්ඨනඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පබ්බාජනීයකමමං පටිප්පස්සමෙහතබ්බං.

### පබ්බාජනීයකමම

පටිප්පස්සමෙහතබ්බ අට්ඨාරඝනං නිවසිතං.

1. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ පටිප්පස්සමෙහතබ්බං. තෙන භික්ඛවෙ පබ්බාජනීයකමමකතෙන භික්ඛුනා සඛිසං උපසම්ඤ්ඤවා එකංසං උත්තරං-සඛිගං කරිත්වා බුද්ධානං භික්ඛුනා පාදෙ වඤ්ඤවා උකකුට්ඨිකං නිසීදිත්වා අඤ්ඤාපිං පග්ගහත්වා එවමස්ස වචනීයො:

“අහං හතෙන සඛෙසන පබ්බාජනීයකමමකතො සමමා වතනාමි, ලොමං පාතෙමි, නෙත්ථාරං වතනාමි, පබ්බාජනීයස්ස කමමස්ස පටිප්පස්සද්ධිං යාවාමි”ති. දුතියමපි යාවිතබ්බා, තතියමපි යාවිතබ්බා.

ව්‍යතෙනන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඛිසා ඤාපෙහබ්බො:

“සුණාහු මෙ හතෙන සඛිසා: අයං ඉත්ථනාමො භික්ඛු සඛෙසන පබ්බාජනීයකමමකතො සමමා වතනති, ලොමං පාතෙති, නෙත්ථාරං වතනති, පබ්බාජනීයස්ස කමමස්ස පටිප්පස්සද්ධිං යාවති. යදි සඛිසස්ස පතකකල්පං, සඛිසා ඉත්ථනාමිස්ස භික්ඛුනො පබ්බාජනීයකමමං පටිප්පස්සමෙහය්‍ය, එසා ඤාතති.

2. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද පංච අභ්‍යන්තරීන් යුක්ත මහණනුගේ පබ්ලිකේෂන්ස් කමිය සංහිද්‍රවිය යුතු යි. සංඝයා විසින් යම් ඇවැතකට පබ්ලිකේෂන්ස් කමිය කරණ ලද්දේ වේද, ඒ ඇවැතට නො පැමිණෙයි ද, එ වැනි අන් ඇවැතකට හෝ නොපැමිණේ ද, එයටත් වඩා ලාමක ඇවැතකට හෝ නොපැමිණේ ද, සංඝයා කළ කමියට නොගරහයි ද, කාරක සංඝයාට නොගරහයි ද, මහණෙනි, මේ පසතින් යුතු මහණනුගේ පබ්ලිකේෂන්ස් කමිය සංහිද්‍රවිය යුතු යි.

3. මහණෙනි, අංග අටකින් යුත් මහණනුගේ පබ්ලිකේෂන්ස් කමිය සංහිද්‍රවිය යුතු යි. ප්‍රචන් මහණනුගේ පොහොස නොතබයි ද, පවුරුණු නොතබයි ද, සංචරණීය කමිය නොකරයි ද, විහාරයෙහි දෙවුනැත නොසිටයි ද, අවසර ගැණීම නොකරයි ද, ඇවැත් සිහි පත් නොකරයි ද, හිඤ්ඤා ලවා කලහ නොකරයි ද, මහණෙනි, මේ අටකින් යුතු මහණනුගේ පබ්ලිකේෂන්ස් කමිය සංහිද්‍රවිය යුතු යි.

### පබ්ලිකේෂන්ස් කමියෙහි සංහිද්‍රවිය යුතු අංග අටොලොස නිමි.

1. මහණෙනි, පබ්ලිකේෂන්ස් කමිය වෙසේ සංහිද්‍රවිය යුතු ය: මහණෙනි, ඒ පබ්ලිකේෂන්ස් කමිය කරණු ලැබූ මහණ විසින් සංඝයා වෙත එළඹ උතුරුසහ එකාංග කොට පෙරෙවැ වැඩිමහලු හිඤ්ඤාගේ පාදයන් වැද උත්කුටුක ව තිද ඇදිලි වැද මෙසේ කීව යුත්තේ ය:

“සමාමිති, මම සංඝයා විසින් පබ්ලිකේෂන්ස් කමිය කරණු ලැබූයෙමි මැනැවින් පවතිමි. හිඤ්ඤාගට අනුලොම ව පවතිමි. නිසාරණ වතට අනුව පවතිමි. පබ්ලිකේෂන්ස් කමියාගේ සංහිද්‍රවිම යදිමි”යි. දෙවනුව යැදිය යුතු ය. තෙවනුව යැදිය යුතු යි.

සමත් වූ ව්‍යක්ත හිඤ්ඤාමත් විසින් සංඝ තෙමේ දූත්විය යුතු යි:

“සමාමිති, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසා වා. මේ නම් ඇති මේ හිඤ්ඤා තෙමේ සංඝයා විසින් පබ්ලිකේෂන්ස් කමිය කරණු ලැබූයේ යහපත් ලෙස පවතියි. හිඤ්ඤා අනුව පවතියි. අටලොස් නිසාරණ වතෙහි පවතියි. පබ්ලිකේෂන්ස් කමියාගේ සංහිද්‍රවිම (නැවැත්වීම) යදිසි. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සංඝ තෙමේ මේ නම් ඇති හිඤ්ඤාගේ පබ්ලිකේෂන්ස් කමිය සංහිදුවා. මේ ඤානය යි.

“සුඤ්ඤාන මෙ භවෙන සංඝස්සා: අයං ඉත්තනාමො භික්ඛු සංඝස්ස පබ්බාජනීයකමකතො සමමා වත්තති, ලොමං පාතෙති, තෙසාරං වත්තති, පබ්බාජනීයස්ස කමමස්ස පටිපස්සද්ධිං යාවති. යදි සංඝස්ස පත්තකල්ලං, සංඝස්සා ඉත්තනාමස්ස භික්ඛුතො පබ්බාජනීයකමමං පටිපස්සමෙහස්ස.

සුඤ්ඤාන මෙ භවෙන සංඝස්සා: අයං ඉත්තනාමො භික්ඛු සංඝස්ස පබ්බාජනීයකමකතො සමමා වත්තති, ලොමං පාතෙති, තෙසාරං වත්තති, පබ්බාජනීයස්ස කමමස්ස පටිපස්සද්ධිං යාවති. සංඝස්සා ඉත්තනාමස්ස භික්ඛුතො පබ්බාජනීයකමමං පටිපස්සමෙහති. යස්සායස්මතො බමති ඉත්තනාමස්ස භික්ඛුතො පබ්බාජනීයස්ස කමමස්ස පටිපස්සද්ධිං, සො භුණ්ණස්ස. යස්ස නකකමති, සො භාසෙස්ස.

දුතියමි ඵතමත්ථං වදාමි - පෙ - තුතියමි ඵතමත්ථං වදාමි. සුඤ්ඤාන මෙ භවෙන සංඝස්සා: අයං ඉත්තනාමො භික්ඛු සංඝස්ස පබ්බාජනීයකමකතො සමමා වත්තති, ලොමං පාතෙති, තෙසාරං වත්තති, පබ්බාජනීයස්ස කමමස්ස පටිපස්සද්ධිං යාවති, සංඝස්සා ඉත්තනාමස්ස භික්ඛුතො පබ්බාජනීයකමමං පටිපස්සමෙහති. යස්සායස්මතො බමති ඉත්තනාමස්ස භික්ඛුතො පබ්බාජනීයස්ස කමමස්ස පටිපස්සද්ධිං, සො භුණ්ණස්ස. යස්ස නකකමති, සො භාසෙස්ස.

පටිපස්සද්ධිං සංඝස්සා ඉත්තනාමස්ස භික්ඛුතො පබ්බාජනීයකමමං, බමති සංඝස්සා. තස්මා භුණ්ති. ඵවමෙතං ධාරයාමි”ති.

පබ්බාජනීයකමමං නිවේනං තතියං.

#### 4. පටිසාරණීයකමම.

1. තෙන ඛො පන සමයෙන ආයස්මා සුඛමෙමා මච්ඡිකාසංඝෙහ විත්තස්ස ගතපතිතො ආවාසිකො භොති නවකමිතො ධූවහතතිකො. යද චිත්තො ගතපති සංඝස්සං වා ගණං වා පුග්ගලං වා නිමිත්තෙනාමො භොති, තද න ආයස්මන්තං සුඛමමං අනප්පොභෙත්වා සංඝස්සං වා ගණං වා පුග්ගලං වා නිමිත්තෙනති.

2. තෙන ඛො පන සමයෙන සමබහුලා ථෙරා භික්ඛු - ආයස්මා ව සාපිපුත්තො ආයස්මා ව මහාමොග්ගලොතො ආයස්මා ව මහාභිච්චාතො ආයස්මා ව මහාකොට්ඨිතො ආයස්මා ව මහාකප්පිතො ආයස්මා ව මහාපුඤ්ඤො ආයස්මා ව අනුරුද්ධො ආයස්මා ව රෙවතො ආයස්මා ව උපාලී ආයස්මා ව ආනන්දො ආයස්මා ව රාහුලො කාසිපු චාරිකං චරමානා යෙන මච්ඡිකාසංඝෙහා තදවසරිංසු.

“සමාමිති, සංඝ තෙමේ මාගේ චචනය අසාවා. මේ නම් ඇති මේ භික්ෂු තෙමේ සංඝයා විසින් පබ්බාජනීයකමිය කරණු ලැබුයේ යහපත් ලෙස පවතියි. භික්ෂුන් අනුව පවතියි. අටලොස් නිසාරණ වතෙහි පවතියි. පබ්බාජනීයකමියාගේ සංභිදුමිම (නැවැත්වීම) යදියි. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සංඝ තෙමේ මේ නම් ඇති මහණුන්ගේ පබ්බාජනීයකමිය සංභිදුමින් තේය.

සමාමිති, සංඝ තෙමේ මාගේ චචනය අසාවා: මේ නම් ඇති භික්ෂු තෙමේ සංඝයා විසින් පබ්බාජනීය කමිය කරණු ලද්දේ මනාසේ පවතියි. භික්ෂුන් අනුව පවතියි. අටලොස් නිසාරණ වතට අනුව පවතියි. පබ්බාජනීය කමියාගේ සංභිදුමිම යදියි. සංඝ තෙමේ මේ නම් ඇති භික්ෂුන්ගේ පබ්බාජනීයකමිය සංභිදුමියි. මේ නම් ඇති භික්ෂුහු පිළිබඳ පබ්බාජනීය කමියාගේ සංභිදුමිම යම් ආයුෂමතකුට රුපි වේ නම් හෙ තෙම නිශ්ශබ්ද වේවා. යමකුට රුපි නො වේ නම් හෙ තෙම කියාවා.

දෙවෙනු වන් මේ කාරණය කියමි: -පෙ- තෙවෙනු වන් මේ කාරණය කියමි: සමාමිති, සංඝ තෙමේ මාගේ චචනය අසාවා. මේ නම් ඇති මේ භික්ෂු තෙමේ සංඝයා විසින් පබ්බාජනීය කමිය කරණු ලැබුයේ මැනවින් පවතියි. භික්ෂුන් අනුව පවතියි. අටලොස් නිසාරණ වතට අනුව පවතියි. පබ්බාජනීය කමියාගේ සංභිදුමිම යදියි. සංඝ තෙමේ මේ නම් ඇති භික්ෂුන්ගේ පබ්බාජනීය කමිය සංභිදුමියි. මේ නම් ඇති භික්ෂුහු පිළිබඳ පබ්බාජනීය කමියාගේ සංභිදුමිම යම් ආයුෂමතකුට රුපි වේ නම් හෙ තෙම නිශ්ශබ්ද වේ වා. යමකුට රුපි නො වේ නම් හෙ තෙම කියාවා.

සංඝයා විසින් මේ නම් ඇති මහණුන්ගේ පබ්බාජනීයකමිය සංභිදුමන ලදි. (එය) සංඝයාට අභිමත යි. එ තෙසින් නිශ්ශබ්ද යි. මේ කාරණය මෙසේ දරමි.”

තෙවැනි වූ පබ්බාජනීයකමිය නිමිසේ ය.

## 4. පටිසාරණීයකමිය

1. එ සමයෙහි ආයුෂමන් සුඤ්චි නම් සථවිර තෙම මමුඡ්ඝාසණං නම් නුවර විහන නම් ගැහැවිහුගේ ආවාසයෙහි වසන්නේ නවකමිහි යෙදුනේ නිසි බත් ලබන්නේ වේ. යම් කලෙක විහන ගැහැවි තෙම සමස්තා හෝ ගණයා හෝ පුද්ගලයකු හෝ පවරණු කැමැති වේද, එ කල්හි ආයුෂමන් සුඤ්චි සථවිරයන් නොවිවාරා සංඝයා හෝ ගණයා හෝ පුද්ගලයකු හෝ නො පවරයි නො කැඳවයි (නො අමතයි).

2. එ සමයෙහි බොහෝ සථවිර භික්ෂුහු (එ නම්) ආයුෂමන් ඝාඤ්චන තෙරණුවෝ ද, ආයුෂමන් මහාමොග්ගලානි තෙරණුවෝ ද, ආයුෂමන් මහාකම්මන තෙරණුවෝ ද, ආයුෂමන් මහාඝොට්ඨිත තෙරණුවෝ ද, ආයුෂමන් මහාසංඝිත තෙරණුවෝ ද, ආයුෂමන් මහාමුඤ්ඤ තෙරණුවෝ ද, ආයුෂමන් අනුරුද්ධ තෙරණුවෝ ද, ආයුෂමන් ජෙට්ඨ තෙරණුවෝ ද, ආයුෂමන් උපාළි තෙරණුවෝ ද, ආයුෂමන් අනඳ තෙරණුවෝ ද, ආයුෂමන් ගුහුල තෙරණුවෝ ද කසිරික සැරි සරන්නාවූ මමුඡ්ඝාසණික නම් නුවරට පැමිණියහ.

3. අසොසි බො විතොගා ගහපති 'ථෙරා කිර භික්ඛු මච්ඡිකාසණ්ඩං අනුප්පන්නා'ති. අථ බො විතොගා ගහපති යෙන ථෙරා භික්ඛු තෙනුපසඤ්ඤාමි. උපසඤ්ඤාමිතා ථෙරෙ භික්ඛු අභිවාදෙතො එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසීන්තං බො විතං ගහපතිං ආයසමා සාරිපුතොගා ධම්මියා කථාය සන්දසොසි සමාදායෙසි සමුතොතජෙසි සමපනංසෙසි. අථ බො විතොගා ගහපති ආයසමා සාරිපුතොගා ධම්මියා කථාය සන්දසොසිතො සමාදායෙතො සමුතොතජෙතො සමපනංසිතො ථෙරෙ භික්ඛු එතදවොච: අභිවාසෙනතු මෙ භනොත ථෙරා සමානතාය ආගන්තුකභන්තනති. අභිවාසෙසුං බො ථෙරා භික්ඛු තුණ්හිතාවෙන.

4. අථ බො විතොගා ගහපති ථෙරානං භික්ඛුනං අභිවාසනං විදිතො උට්ඨාසාසනා ථෙරෙ භික්ඛු අභිවාදෙතො පදකම්ණං කතා යෙනායසමා සුඛමෙමා තෙනුපසංකම්. උපසඤ්ඤාමිතා ආයසමන්තං සුඛමමං අභිවාදෙතො එකමන්තං අට්ඨාසි. එකමන්තං සිතො බො විතොගා ගහපති ආයසමන්තං සුඛමමං එතදවොච: අභිවාසෙනතු මෙ භනොත අයොසා සුඛමෙමා සමානතාය භන්තං සද්ධිං ථෙරෙහිති.

5. අථ බො ආයසමා සුඛමෙමා "පුබ්බෙ බවායං විතොගා ගහපති යදා සඤ්ඤං වා ගණං වා පුග්ගලං වා නිමනොතතුකාමො න මං අනප-ලොකෙතො සඤ්ඤං වා ගණං වා පුග්ගලං වා නිමනොතති. සො'දාහි මං අනපලොකෙතො ථෙරෙ භික්ඛු නිමනොතසි. දුට්ඨො'දානායං විතොගා ගහපති අනපෙබො විරතතරුපො මසි"ති විතං ගහපතිං එතදවොච: 'අලං ගහපති, න අභිවාසෙමි'ති. දුතියමපි බො - පෙ - තතියමපි බො විතොගා ගහපති ආයසමන්තං සුඛමමං එතදවොච: අභිවාසෙනතු මෙ භනොත අයොසා සුඛමෙමා සමානතාය භන්තං සද්ධිං ථෙරෙහිති. 'අලං ගහපති, න අභිවාසෙමි'ති. අථ බො විතොගා ගහපති 'කිං මෙ කරිස්සති අයොසා සුඛමෙමා අභිවාසෙනො වා අනභිවාසෙනො වා'ති ආයසමන්තං සුඛමමං අභිවාදෙතො පදකම්ණං කතා පකසාමි.

6. අථ බො විතොගා ගහපති තස්සා රතතියා අවචයෙන ථෙරානං භික්ඛුනං පණීතං බාදනීයං භොජනීයං ටට්ඨාදායෙසි. අථ බො ආයසමා සුඛමෙමා 'යනුනාහං විතනස්ස ගහපතිතො ථෙරානං භික්ඛුනං පටිසන්තං පසෙය්සනති' පුබ්බන්තසමයං නිවාසෙතො පත්තවිවරමාදාය යෙන විතනස්ස ගහපතිතො නිවෙසනං තෙනුපසඤ්ඤාමි. උපසඤ්ඤාමිතා පඤ්ඤාතො ආසනෙ නිසීදි.

3. විතන ගෘහපති තෙමේ ‘සථවිරභික්ෂුහු මවණිකාසනෙකගරයට පැමිණියාහු ලැ’යි ආසිය ඉක්බිති විතන ගෘහපති තෙමේ සථවිර භික්ෂුන් කරා එළඹියේ ය. එළඹ ඔවුන් වහන්සේ වැද එකත්පසෙක හුන්නේ ය එකත්පසෙක හුන් විතන ගෘහපතිනට ආයුෂමත් සාරිපුතන තෙරණුවෝ දූහැමි කථාවෙන් කරුණු දක්වුහ. කුශලබ්මියෙහි සමාදන් කරවුහ. තෙද ගැන්වුහ. (කුසල් දහම වැඩිමෙහි) මනා ව සතුටු කලහ. ඉක්බිති විතන ගෘහපති තෙමේ ආයුෂමත් සාරිපුතන සථවිරයන් විසින් දූහැමි කථාවෙන් දෙලෝ වැඩ දක්වන ලද්දේ, කුසල්දහමෙහි සමාදන් කරවන ලද්දේ, තෙද ගන්වන ලද්දේ (උත්සාහි කරණ ලද්දේ), මනා ව සතුටු කරණු ලැබුයේ සථවිර භික්ෂුනට මෙසේ සැල කළේය: “සවාමිනි, සථවිරවරුන් වහන්සේ හෙට දවසට මාගේ ආගනතුක බත ඉවසන සේක් වා”යි. සථවිරභික්ෂුහු නිශ්ශබ්ද භාවයෙන් ඉවැසුහ.

4. ඉක්බිති විතන ගෘහපති තෙම සථවිර භික්ෂුන්ගේ ඉවැසීම දහ (අයුළුම පිළිගත් බව දැන) හුනස්තෙන් නැගිට සථවිරභික්ෂුන් වැද පැදකුණු කොට ආයුෂමත් සුබ්මී තෙරුන් කරා එළඹ උන්වහන්සේ වැද එකත්පසෙක සිටියේ ය. එකත්පසෙක සිටි විතන ගෘහපති තෙම ආයුෂමත් සුබ්මී සථවිරයන් අමතා, “සවාමිනි, සුබ්මී ආසියන් වහන්සේ සෙට දවස මාගේ බත සථවිරභික්ෂුන් සමග ඉවසන සේක් වා”යි කී ය.

5. ඉක්බිති ආයුෂමත් සුබ්මී සථවිර තෙම “මේ විතන ගෘහපතියා පෙර යම් දිනක සංඝයා හෝ ගණයා හෝ පුද්ගලයකු හෝ නිමනනු කැමැත්තේ නම්, එකල මා නො විවාර සංඝයා හෝ ගණයා හෝ පුද්ගලයකු හෝ නො පවරයි. එහෙත් හෙතෙම දැන් මා නො විවාර සථවිර භික්ෂුන් පැවැරී ය. මේ විතන ගෘහපති තෙම දැන් මා කෙරෙහි දූෂිත සිතැත්තේ වන, බලාපොරොත්තු නැත්තේ වන, මා කෙරෙහි කලකිරුණේ වනැ”යි සිතී ය. සිතා විතන ගෘහපතිනට ‘ගෘහපතිය, කම් නැත, නො ඉවසමි’යි කී ය. දෙවනුත්... තෙවනුත් විතන ගෘහපති තෙම සුබ්මී සථවිරයනට “සවාමිනි, සුබ්මී ආයුෂියන් වහන්සේ හෙට දවස පිණිස මාගේ බත සථවිර වරුන් වහන්සේ සමග ඉවසන සේක් වා”යි කී ය. ‘ගෘහපතිය, කම් නැත, නො ඉවසමි’යි සුබ්මී තෙර කී ය. ඉක්බිති විතන ගෘහපති තෙම ‘ආයුෂී සුබ්මී තෙමේ ඉවසන්නේ හෝ නොඉවසන්නේ හෝ මට කුමක් කරන්නේ දැ’යි ආයුෂමත් සුබ්මී සථවිරයන් වැද පැදකුණු කොට නික්ම ගියේ ය.

6. ඉක්බිති විතන ගෘහපති තෙමේ ඒ රාත්‍රිය ඇවැමෙන් සථවිර භික්ෂුන් සඳහා ප්‍රණීත වූ කැ යුතු බුදිය යුතු ආහාරපාන පිළියෙල කරවූයේ ය. ඉක්බිති ආයුෂමත් සුබ්මී තෙම ‘විතන ගෘහපති විසින් සථවිර භික්ෂුනට පිළියෙල කරණ ලද්ද දක්නෙම් නම් ඉතා සෙනෙකැ’යි පෙරවැරැයෙහි හැද පෙරෙව පාසිවුරු ගෙණ විතන ගෘහපතියාගේ නිවෙස්ත කරා පැමිණියේ ය. පැමිණ පැණැවූ අස්තෙහි වැඩ හුන්නේ ය.

7. අථ ඛො චිත්තො ගහපති සොනාසමා සුඛමො තෙනුපසඤ්ඤිති. උපසඤ්ඤිතො ආයසමනං සුඛමං අභිවාදෙතො එකමනං නිසීදී. එකමනං නිසින්නං ඛො චිත්තං ගහපතිං ආයසමා සුඛමො එතදවොච: පහුතා ඛො තෙ ඉදං ගහපති ඛාදනීයං නොජනීයං පටිසන්නං. එකා'ව ඛො ඉධ නස්සි යදිදං තිලසඛ්‍යුත්‍රිකා'ති. “බහුමිති වත මෙ හතො රතතො බුද්ධිවතො විජ්ජමානො අයොගො සුඛමෙතො යදෙව කිංකුචි නාසිතං යදිදං තිලසඛ්‍යුත්‍රිකා'ති”.

8 භුතපුබ්බං හතො දකඛිණාපථකා වාණිජා පුරුෂමං ජනපදං අගමංසු වණ්ණිජ්ජාය. තෙ තතො කුකකුටිං ආනෙසුං. අථ ඛො සා හතො කුකකුටි කාකොතො සද්ධිං සංවාසං කප්පෙයි. සා පොතකා ජනෙයි. යදා ඛො සො හතො කුකකුටපොතකො කාකවස්සං වස්සිතුකාමො ගොති, ‘කාකකුකකුටා’ති වස්සති. යදා කුකකුටවස්සං වස්සිතුකාමො ගොති, ‘කුකකුටකාකා’ති වස්සති එවමෙව ඛො හතො බහුමිති රතතො බුද්ධිවතො විජ්ජමානො අයොගො සුඛමෙතො යදෙව කිංකුචි නාසිතං යදිදං ‘තිලසඛ්‍යුත්‍රිකා’ති.

9. “අකෙකාසසි මං නිං ගහපති. පරිනාසසි මං නිං ගහපති. එසො තෙ ගහපති ආවාසො, පකකම්ඤ්ඤිති”ති. “නාහං හතො අයොගො සුඛමො අකෙකාසාමි. න පරිනාසාමි. වසතු හතො අයොගො සුඛමො මච්ඡිකාසණ්ඩං. රමණීයං අඛිට්ඨවතං. අහං අයොගො සුඛමෙසං උපසුකකං කර්ඤ්ඤාමි චිවරපිණ්ඩපාතසන්නාසනිලානසාවමයනොසාජ්ජපරිකාරානන්ති.” දුතියමි ඛො -පෙ- තතියමි ඛො ආයසමා සුඛමො චිත්තං ගහපතිං එතදවොච: “අකෙකාසසි මං නිං ගහපති. පරිනාසසි මං නිං ගහපති. එසො තෙ ගහපති ආවාසො, පකකම්ඤ්ඤිති”ති. “කහං හතො අයොගො සුඛමො ගමස්සති”ති. “ආවජ්ඣං ඛො අහං ගහපති ගමස්සාමි හගවනං දස්සනායා”ති. “තෙන හි හතො යඤ්ච අහනනා හණ්ණිතං, යං ච මයා හණ්ණිතං, තං සබ්බං හගවතො ආරොපෙහි. අනච්ඡරියං ඛො පතෙතං හතො යං අයොගො සුඛමො ඥානදෙව මච්ඡිකාසණ්ඩං පච්චාගච්ඡියා”ති.

10. අථ ඛො ආයසමා සුඛමො සෙතාසනං සංසාමෙතො පත්තං චිවරමාදය යෙන සාවජ්ඣී තෙන පකකාමි. අනුපුබ්බෙන යෙන සාවජ්ඣී, ඡෙතවතං අනාථපිණ්ඩකස්ස ආරුමො, පයන හගවා, තෙනුපසඤ්ඤිති. උපසඤ්ඤිතො හගවනං අභිවාදෙතො එකමනං නිසීදී. එකමනං නිසින්නො ඛො ආයසමා සුඛමො යඤ්ච අහනනා හණ්ණිතං, යඤ්ච චිත්තො ගහපතිතො හණ්ණිතං, තං සබ්බං හගවතො ආරොපෙහි.

7. ඉක්බිති විභත ගෘහපති තෙම ආයුෂමත් සුධම්මයන් කරා පැමිණියේ ය. පැමිණ ආයුෂමත් සුධම්ම සභවිරයන් වැද එකන්පසෙක හුන්නේ ය. එක් පසෙක හුන් විභත ගෘහපතියාට ආයුෂමත් සුධම්ම සභවිර තෙම “ගෘහපතිය, ඔබ විසින් බොහෝ වූ මේ කැපුනු වූ ද බුද්ධියුතු වූ ද ආහාරපාන පිළියෙල කරණ ලද්දේ වෙයි තලසහලා නම් එක ම දෑයක් පමණක් මෙහි නැතැ”යි කී ය. (එවිට ගැහැමි මෙසේ කී ය:) “එකාන්තයෙන් රුවන් වැනි බොහෝ බුදුවදන් ඇති කල්හිත් සුධම්ම ආයතීයන් වහන්සේ විසින් ‘තලසහලා’ යැ යි සුලු දෑයක් ම කියන ලදි.”

8. ස්වාමීනි, පෙර වූවන් කියමි: දක්ෂිණාපථයෙහි වැසි වෙළෙන්ඳෝ වෙළෙඳුම පිරිණිස පෙරදිග ජනපදයට ගියෝ ය. ඔහු එ දෙසින් කිකිළියක ගෙනාවෝ ය. ස්වාමීනි, ඉන් පසු ඒ කිකිළි කවුඩකු හා සංවාස කළා. ඔහු තොටට පැටියකු වැදුවා. “ස්වාමීනි, යම් විටෙක ඒ කුකුළු පැටියා කවුඩුහඬ කරණු නැමැති මේ ද, එ කල්හි ‘කාකකුකකුට’ ය යි හඬ ලයි. යම් කලෙක කුකුළු හඬ හඬ ලනු කැමැති මේ ද, එ කල්හි ‘කුකකුටකාක’ ය යි හඬ ලයි. ස්වාමීනි, එ පරිද්දෙන් ම එකාන්තයෙන් රුවන් වැනි බොහෝ බුදුවචන ඇති කල්හි සුධම්ම ආයතීයන් වහන්සේ විසින් යම් ඒ ‘තලසහලා’ ය යි කියවක් ම කියන ලදා”යි කී ය.

9. “ගෘහපතිය, හෝ මට ආක්‍රොශ කෙරෙහි ය. ගෘහපතිය, හෝ මට පරිභව බෙණෙහි ය. ගෘහපතිය, (මෙන්න,) තෙල තොපගේ ආවාසය, මම නික්ම යන්නෙමි”යි කී ය. “ස්වාමීනි, ආයතී සුධම්මයන් වහන්සේට මම ආක්‍රොශ නො කරමි. පරිභව නො කරමි. ස්වාමීනි, ආයතී සුධම්මයන් වහන්සේ මව්පියාසහතින් නගරයෙහි වසන සේක් වා. මේ ඇඟල්ල එකය සිත් අලවනසුලු ය. මම ආයතී සුධම්මයන් වහන්සේට සිවුරු පිළුවා සෙනසුන් ගිලන්පස බෙහෙත්පිරිසර පිණිස රතා කරමි”යි ගෘහපති තෙම කී ය. දෙවනුව සුධම්ම සභවිර තෙමේ විභත ගෘහපතියාට “ගැහැටිය, හෝ මට ආක්‍රොශ කෙරෙහි ය. පරිභව කෙරෙහි ය. මෙන්න, තොපගේ ආවාසය, මම මෙයින් බැහැර වෙමි”යි කී ය. “ස්වාමීනි, ආයතී සුධම්මයන් වහන්සේ කොහි වසිනසේක් ද”යි හේ ඇසී ය. “ගැහැටිය, මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දකිනු පිණිස සැවැත් නුවරට යන්නෙමි”යි තෙරණුවෝ කීහ. “ස්වාමීනි, එසේ නම් තමන් වහන්සේ විසින් යමක් කියන ලද ද, මව්පියන් යමක් කියන ලද ද, ඒ සියල්ල භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සැලකළ මැනවි. ස්වාමීනි, යම් කෙසකින් සුධම්ම ආයතීයන් වහන්සේ නැවතත් මව්පියාසහතින් පෙරලා එන්නාහ යන මේ කාරණය නම් පුද්ගලයන් තො එන්නෝ ය”යි ගැහැටි කී ය.

10. ඉක්බිති ආයුෂමත් සුධම්ම සභවිර තෙමේ සෙනසුන් තැන් පත් කොට පාසිවුරු රැගෙන සැවැත් නුවර බලා නික්මිණ. පිළිවෙළින් සැවැත් නුවර දෙවරම් වෙතෙර භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත පැමිණියේ ය. පැමිණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද එකන්පසෙක හුන්නේ ය. එකන්පසෙක හුන් සුධම්ම ආයුෂමත් තෙමේ යමක් තමා විසින් කියන ලද ද, යමක් විභත ගෘහපතියා විසින් කියන ලද ද, ඒ සියල්ල භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සැල කෙළේ ය.



11. විගරහි බුද්ධො භගවා: අනුච්ඡිකං මොඤ්ජුරිස අනනුලොභිකං අප්පතිරූපං අස්සාමණකං අකප්පිතං අකරණීයං. කථං හි නාම නිං මොඤ්ජුරිස විතතං ගහපතිං සද්ධං පසන්නං දායකං කාරකං සංඝපට්ඨාකං හිතෙන චුංසෙස්සි, හිතෙන චමොස්සෙස්සි. තෙන මොඤ්ජුරිස අප්පසන්නානං වා පසාදාය -පෙ- විගරහිනා ධම්මං කථං කතා හිනබ්බ ආමනෙහි:

12. තෙන හි හිකඛවෙ සඬෙස්සා සුඛම්මස්ස හිනබ්බතො පටිසාරණීයකම්මං කරොතු ‘විතෙතා තෙ ගහපති ඛමාපෙතබ්බො’ති. එවඤ්ච පන හිකඛවෙ කාතබ්බං:

පඨමං. සුඛම්මො හිනබ්බ වොදෙනබ්බො. වොදෙනා සාරෙතබ්බො, සාරෙනා ආපනති ආරොපෙතබ්බො. ආපනති ආරොපෙනා ව්‍යතෙනන හිනබ්බතා පටිච්චලෙන සඬෙස්සා ඤාපෙතබ්බො:

“සුඤ්ඤාන මේ භගෙන සඬෙස්සා. අයං සුඛම්මො හිනබ්බ විතතං ගහපතිං සද්ධං පසන්නං දායකං කාරකං සංඝපට්ඨාකං හිතෙන චුංසෙස්සි, හිතෙන චමොස්සි. යදි සංඝස්ස පනතකල්ලං සඬෙස්සා සුඛම්මස්ස හිනබ්බතො පටිසාරණීයකම්මං කරොස්ස ‘විතෙතා තෙ ගහපති ඛමාපෙතබ්බො’ති. එසා ඤාතති.

සුඤ්ඤාන මේ භගෙන සඬෙස්සා: අයං සුඛම්මො හිනබ්බ විතතං ගහපතිං සද්ධං පසන්නං දායකං කාරකං සංඝපට්ඨාකං හිතෙන චුංසෙස්සි, හිතෙන චමොස්සි. සඬෙස්සා සුඛම්මස්ස හිනබ්බතො පටිසාරණීයකම්මං කරොති ‘විතෙතා තෙ ගහපති ඛමාපෙතබ්බො’ති. යස්සායසමතො ඛමති සුඛම්මස්ස හිනබ්බතො පටිසාරණීයස්ස කම්මස්ස කරණං ‘විතෙතා තෙ ගහපති ඛමාපෙතබ්බො’ති සො ඤාතෙස්ස. යස්ස නකබ්බති, සො භාසෙස්ස.

11. භාග්‍යවන් බුදුරජානන් වහන්සේ ගඬා කළ සේක: “හිස් පුරුෂය, නොනිසි ය, නොසුදුසු ය, නො ගැලපෙන්නේ ය. මහණදමට නොතරම් ය. නොකැප වූවකි. නොකටයුත්තකි. හිස් පුරුෂය, නෝ කෙසේ නම් සැදුහැනි පැහැදුනු දායක වූ කැපකරු වූ සංඝයාගේ උපසංචායක වූ චිත්ත ගාතපනිහට ලාමක වචනයෙන් නින්දා කෙළෙහි ද? පහත් වචනයෙන් ගඬා කෙළෙහි ද? හිස් පුරුෂය, මේ කාරණය නොපැහැදුනවුන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ පැහැදුනවුන්ගේ ප්‍රසාදබාහුලය පිණිස හෝ නො වෙයි. වැලි දු හිස් පුරුෂය, මෙය නොපහත් වූවන්ගේ නොපහත්බව පිණිස ද, පහත් වූ ද ඇතැමුන්ගේ වෙනස් බව පිණිස ද පවතියි.”... සුබ්බ භික්ෂුහට ගරභා තදනුරූප දැනැම් කථා කොට භික්ෂුන් ඇමතු සේක:

12. මහණෙනි, එහෙයින් සංඝ තෙමේ සුබ්බ භික්ෂුහට ‘නුඹ විසින් චිත්ත ගාතපනි තෙමේ ඤාමා කරවිය යුත්තේ ය’ යි කියා පටිසාරණීය කමීය කෙරේ වා.

මහණෙනි, ඒ පටිසාරණීය කමීය මෙසේ කළ යුතු ය: පළමු කොට සුබ්බ භික්ෂු තෙමේ වොදනා කළ යුතු යි. වොදනා කොට (කරුණ) සිහි පත් කරවිය යුතු යි. සිහිපත් කරවා ඇවැන නැංවිය යුතු යි. ඇවැන නැංවා වාක්‍යන වූ ප්‍රතිබල දක්‍ෂ මහණකු විසින් සංඝ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු යි:

“සවාමිනි, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ සුබ්බ නම් භික්ෂු තෙමේ ශ්‍රද්ධාවන් ප්‍රසන්න වූ දායක වූ කැපකරු වූ සංඝෝපසංචායක වූ චිත්ත නම් ගාතපනිහට ලාමක වචනයෙන් ආක්‍රොශ කෙළේ ය. ලාමක වචනයෙන් ගඬා කෙළේ ය. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත් නම් සංඝ තෙමේ සුබ්බ භික්ෂුහට ‘ඔබ විසින් චිත්ත නම් ගැහැවි තෙම ඤාමා කරවිය යුත්තේ ය’ යි පටිසාරණීය කමීය කරන්නේය. (කළ යුතු ය.) මේ ඥාතකිය යි.

සවාමිනි, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. මේ සුබ්බ නම් භික්ෂු තෙමේ සැදුහැනි පැහැදුනා වූ දායක වූ කාරක වූ සංඝඋපසංචායක වූ චිත්ත නම් ගැහැවිහට ලාමක වචනයෙන් ආක්‍රොශ කෙළේ ය. පහත් වචනයෙන් නින්දා කෙළේ ය. සංඝ තෙමේ සුබ්බ භික්ෂුහට ‘තා විසින් චිත්ත ගාතපනි තෙම ඤාමා කරවිය යුතු ය’ යි පටිසාරණීය කමීය කරයි. යම් ආයුෂමතකුහට ඔබ විසින් චිත්ත ගාතපනි තෙම ඤාමා කරවිය යුත්තේය’ යි සුබ්බ භික්ෂුහට පටිසාරණීය කමීය කිරීම රුචි වේ නම් හෙ-තෙමේ නිශ්ශබ්ද වේවා, යමකුට රුචි නො වේ නම්, හෙ තෙමේ කියාවා.

දුතියමි ඵනලක්ඛං වදමි -පෙ- තතියමි ඵනමසං වදමි: සුණංකු මෙ හනෙන සඤ්ඤා. අයං සුඛමෙමා භික්ඛු චිත්තා ගහපතිං සද්ධං පස්සන්තං දුශකං කාරකං සම්පූර්ණං භිතෙන ඩ්වංසෙයි, භිතෙන වමොයි. සඤ්ඤා සුඛමෙසං භික්ඛුනො පටිසාරණීයකමමං කරොති 'විතොනා ගෙ ගහපති ඛමාපෙතබ්බො'ති. යස්සායස්වතො ඛමති සුඛමෙසං භික්ඛුනො පටිසාරණීයසං කමමසං කරණං 'විතොනා තෙ ගහපති ඛමාපෙතබ්බො'ති, සො කුණ්ඨස්ස. යස්ස නකම්මති සො භාසෙය්‍ය.

කතං සඤ්ඤාන සුඛමෙසං භික්ඛුනො පටිසාරණීයකමමං 'විතොනා තෙ ගහපති ඛමාපෙතබ්බො'ති. ඛමති සම්පස්සං, තස්මා කුණ්ඨී. ඵමසේඨං ධාරයාමි"ති.

### අධම්මකමමදවාදසකං

1. තීහි භික්කවෙ දඬෙහි සමන්තාගතං පටිසාරණීයකමමං අධම්මකමමකු වොති අවිතසකමමකු වදුට්ඨසන්තකු ව: අදම්මො නතං හොති, අපට්ඨුමා කතං හොති, අපට්ඨස්සය කතං හොති ඉමෙහි බො භික්කවෙ තිහඬෙහි සමන්තාගතං පටිසාරණීයකමමං අධම්මකමමං ව හොති අවිතසකමමං ව දුට්ඨසන්තකු ව.

2. අපරෙහිපි භික්කවෙ තිහඬෙහි සමන්තාගතං පටිසාරණීයකමමං අධම්මකමමං ව හොති අවිතසකමමකු වදුට්ඨසන්තකු ව: අනාපතනියා කතං හොති, අදෙසනානාමිනියා ආපතනියා කතං හොති, දෙසිතාය ආපතනියා කතං හොති -පෙ-.

3. අපරෙහිපි භික්කවෙ තිහඬෙහි-පෙ- අධම්මකමමං ව හොති -පෙ- අවොදෙකා කතං හොති, අසාරෙකා කතං හොති, ආපතනි අනාරොපෙකා කතං හොති -පෙ-

4. අපරෙහිපි භික්කවෙ තිහඬෙහි-පෙ- අධම්මකමමං ව හොති -පෙ- අසම්මො කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

5. අපරෙහිපි භික්කවෙ තිහඬෙහි-පෙ- අධම්මකමමං ව හොති -පෙ- අපට්ඨුමා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

6. අපරෙහිපි භික්කවෙ තිහඬෙහි -පෙ- අධම්මකමමං ව හොති -පෙ- අපට්ඨස්සය කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

දෙවනුව මේ කාරණය කියමි. නෙවනුව මේ කාරණය කියමි: සාමාන්‍ය, සංඝ පොතෙහි මාගේ වචනය අසාමා. මේ සුබමි හිඤ්ඤා තෙමේ ඉඬා ඇති පැහැදිලි වූ පසය දෙන්නා වූ සංඝකාන්තා කරන්නා වූ සංඝයාට උච්චත් කරන්නා වූ විභව නම් ගැහැවිතට පහත් වචනයෙන් නිද්ද තෙමේ ය. පහත් වචනයෙන් ගැහැවි ය. සංඝ තෙමේ සුබමි හිඤ්ඤාට 'ඔබ විසින් විභව ගැහැවි තෙමේ ඤා කරවිය යුත්තේ යැ' යි පරිසාරණීය කමය කරයි. යම් ආයුෂ්මතකුට 'විභව ගහපති තෙමේ ඔබ විසින් ඤා කරවිය යුතු ය' යි සුබමි හිඤ්ඤාට පරිසාරණීයකමය කිරීම රුචි වේ නම්, තෙ තෙමේ නිශ්ශබ්ද වේවා. යමකුට රුචි නොවේ නම් හෙ තෙමේ කියාමා.

සංඝයා විසින් සුබමි හිඤ්ඤාට 'විභව ගහපති තෙමේ ඔබ විසින් ඤා කරවිය යුතු ය' යි පරිසාරණීයකමය කරණ ලදී. සංඝයාට එය රුචි යි. එ හෙයින් නිහඬ ය. මේ කාරණය මෙසේ සලකමි" යි.

### අධමමකමමදවාදකකය

1. මහණෙනි, අංග තුනෙකින් යුක්ත වූ පරිසාරණීය කමය නොදැනුම් කමෙක් ද වෙයි. අවිනය කමෙක් ද වෙයි. නොමනාට සංඝිදුනෙක් ද වෙයි: නොහමුයෙහි කරණ ලද්දේ වේද, නොපිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිවිස නො ගෙන කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අංග තුනින් යුක්ත පරිසාරණීයකමය නොදැනුම් කමෙක් ද වෙයි. අවිනය කමෙක් ද වෙයි. මනාව නොසංඝිදුනෙක් ද වෙයි.

2. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අංග තුනෙකින් යුක්ත වූ පරිසාරණීය කමය නොදැනුම් කමෙක් ද වෙයි. අවිනය කමෙක් ද වෙයි. නොමනාව සංඝිදුනෙක් ද වෙයි: ඇවැත් නැති කල්හි කරණලද්දේ වේ ද, දෙසීමෙන් පිරිසිදු නොවන ඇවැත්තෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද ඇවැත් දෙසු කල්හි කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ තෙඅතින් යුතු පරිසාරණීයකමය...

3. මහණෙනි, අතින් තෙඅතකින් යුක්ත වූ පරිසාරණීයකමය ද නොදැනුම් කමෙක් ද වෙයි. වොදනා නොකොට කරණ ලද ද, සිහිපත් නොකරවා කරණ ලද ද, ඇවැත් නොනාමා කරණ ලද ද...

4. මහණෙනි, අතින් තෙඅතකින් යුක්ත වූ පරිසාරණීයකමය ද නො දැනුම්කමෙක් ද වෙයි. නොහමුයෙහි කරණ ලද ද, නොදැනුමින් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද ද...

5. මහණෙනි, අතින් තෙඅතකින් යුක්ත වූ පරිසාරණීයකමය ද නොදැනුම්කමෙක් ද වෙයි. නො පිළිවිස කරණ ලද ද, නොදැනුමින් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද ද...

6. මහණෙනි, අතින් තෙඅතකින් යුක්ත වූ පරිසාරණීයකමය ද නො දැනුම්කමෙක් ද වෙයි. පිළිවිස නොගෙන කරණ ලද ද, නොදැනුමින් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද ද යන තුන යි...

7. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඞ්භෙහති -පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- අපාපතනියා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, චග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

8. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඞ්භෙහති -පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- අද්දෙසනාගාමිනියා ආපතනියා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, චග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

9. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඞ්භෙහති -පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- දෙසිතාය ආපතනියා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, චග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

10. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඞ්භෙහති -පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- අවොදෙඤා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, චග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

11. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඞ්භෙහති -පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- අසාරෙඤා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, චග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

12. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඞ්භෙහති -පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- ආපතනිං අනාරොපෙඤා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, චග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ තිහඞ්භෙහති සමන්තාගතං පටිසාරණීයකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හොති අවිනයකම්මඤ්ච දුට්ඨපසන්නඤ්ච.

**පටිසාරණීයකම්මෙ අධම්මකම්මදවාදසකං නිව්ඤානං.**

## ධම්මකම්මදවාදසකං

1. තිහි භික්ඛවෙ අඞ්භෙහති සමන්තාගතං පටිසාරණීයකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති විනයකම්මඤ්ච සුට්ඨපසන්නඤ්ච: සම්මුඛා කතං හොති, පටිපුච්ඡා කතං හොති, පටිඤ්ඤාය කතං හොති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ තිහඞ්භෙහති සමන්තාගතං පටිසාරණීයකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති විනයකම්මං ච සුට්ඨපසන්නං ච.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඞ්භෙහති සමන්තාගතං පටිසාරණීයකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති, විනයකම්මං ච, සුට්ඨපසන්නං ච: ආපතනියා කතං හොති, දෙසනාගාමිනියා ආපතනියා කතං හොති, අද්දෙසිතාය ආපතනියා කතං හොති -පෙ-

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඞ්භෙහති -පෙ- ධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- වොදෙඤා කතං හොති, සාරෙඤා කතං හොති, ආපතනිං අනාරොපෙඤා කතං හොති -පෙ-

7. මහණෙනි, අනිත් තෙ අහෙකින් යුතු පටිසාරණියකමය ද නොදැහැමිකමෙක් ද වෙයි... නොඇවැතෙහි කරණ ලද ද, නොදැහැමින් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද ද...

8. මහණෙනි, අනිත් තෙ අහෙකින් යුතු පටිසාරණියකමය ද නොදැහැමිකමෙක් ද වෙයි... දෙසීමෙන් පිරිසිදු නොවන ඇවැතෙහි කරණ ලද ද, නොදැහැමින් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද ද...

9. මහණෙනි, අනිත් තෙ අහෙකින් යුතු පටිසාරණියකමය ද නොදැහැමිකමෙක් ද වෙයි... ඇවැත දෙසු කල්හි කරණ ලද ද, නොදැහැමින් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද ද...

10. මහණෙනි, අනිත් තෙ අහෙකින් යුතු පටිසාරණියකමය ද නොදැහැමිකමෙක් ද වෙයි... වොදනා නොකොට කරණ ලද ද, නොදැහැමින් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද ද...

11. මහණෙනි, අනිත් තෙ අහෙකින් යුතු පටිසාරණියකමය ද නොදැහැමිකමෙක් ද වෙයි... සිහි නොකරවා කරණ ලද ද, නොදැහැමින් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද ද...

12. මහණෙනි, අනිත් තෙ අහෙකින් යුතු පටිසාරණියකමය ද නොදැහැමිකමෙක් ද වෙයි... ඇවැත නො නගා කරණ ලද ද, නොදැහැමින් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද ද... මහණෙනි, මේ තෙ අහින් යුතු පටිසාරණිය කමය නොදැහැමිකමෙක් ද වෙයි. අවිතසකමෙක් ද වෙයි. නොමනාව සංහිදුනෙක් ද වෙයි.

**පටිසාරණිය කමයෙහි අධිකමී දෙළොස නිමයේ ය.**

## ධම්කමීද්වාදගකය

1. මහණෙනි, අංග තුණෙකින් යුත් පටිසාරණියකමය දැහැමි කමෙක් ද වෙයි, විනය කමෙක් ද වෙයි, මනාව සංහිදුනෙක් ද වෙයි: හමුවෙහි කරණ ලද ද, පිළිපිස කරණ ලද ද, පිළිණ ගෙණ කරණ ලද ද, මහණෙනි, මේ තෙ අහින් යුත් පටිසාරණියකමය දැහැමි කමෙක් ද වෙයි, විනය කමෙක් ද වෙයි, මනාව සංහිදුනෙක් ද වෙයි.

2. මහණෙනි, අනිත් තෙ අහෙකින් යුත් පටිසාරණියකමය ද දැහැමි කමෙක් ද වෙයි, විනයකමෙක් ද වෙයි, මැනවින් සංහිදුනෙක් ද වෙයි: ඇවැත ඇති කල්හි කරණ ලද ද, දෙසීමෙන් පිරිසිදු වන ඇවැතෙහි කරණ ලද ද, ඇවැත නොදෙසු කල්හි කරණ ලද ද...

3. මහණෙනි, අනිත් තෙ අහෙකින් යුත් පටිසාරණියකමය ද ධම්කමයෙක් ද වෙයි... වොදනා කොට කරණ ලද්දේ වේ ද, සිහිපත් කරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, ඇවැත නංවා කරණ ලද්දේ වේ ද...

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඬෙහති -පෙ- ධම්මකමමං ව හොති -පෙ- සමග්ගො කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඬෙහති -පෙ- ධම්මකමමං ව හොති -පෙ- පටිපුච්ඡා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඬෙහති -පෙ- ධම්මකමමං ව හොති -පෙ- පටිඤ්ඤා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

7. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඬෙහති -පෙ- ධම්මකමමං ව හොති -පෙ- ආපත්තිසා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

8. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඬෙහති -පෙ- ධම්මකමමං ව හොති -පෙ- දෙසනාගාමිනියා ආපත්තිසා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

9. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඬෙහති -පෙ- ධම්මකමමං ව හොති -පෙ- අදෙසිතාය ආපත්තිසා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

10. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඬෙහති -පෙ- ධම්මකමමං ව හොති -පෙ- වොදෙචා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

11. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඬෙහති -පෙ- ධම්ම කමමං ව හොති -පෙ- සාරෙචා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

12. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඬෙහති -පෙ- ධම්මකමමං ව හොති -පෙ- ආපත්ති ආරොපෙචා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තිහඬෙහති සමනාගතං පටිසාරණීය කමමං ධම්මකමමං ව හොති විනයකමමං සුචුපසන්නං ව.

පටිසාරණීයකමමෙ ධම්මකමමද්වාදසකං නිශ්චිතං.

## ආකඩ්ඛමානවතුකකං

1. පඤ්චස් භික්ඛවෙ අඬෙහති සමනාගතං භික්ඛුනො ආකඩ්ඛමානො සබ්බො පටිසාරණීයකමමං කරොස: ගිහිනං අලාභාය පරිඝකකති, ගිහිනං අනත්ථාය පරිඝකකති, ගිහිනං අවාසාය පරිඝකකති, ගිහිනං අකෙකාසති පරිනාසති, ගිහි ගිහිති හෙදෙති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චගඬෙහති සමනාගතං භික්ඛුනො ආකඩ්ඛමානො සබ්බො පටිසාරණීයකමමං කරොස.

4. මහණෙනි, අනිත් අංග තුනෙකින් යුතු පටිසාරණියකමය ද ධම්මකමයෙක් ද වෙයි... හමුවෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද වේ ද...

5. මහණෙනි, අනිත් අංග තුනෙකින් යුතු පටිසාරණියකමය ද ධම්මකමයෙක් ද වෙයි... පිළිවස කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

6. මහණෙනි, අනිත් තෙ අනෙකින් යුතු පටිසාරණියකමය ද ධම්මකමයෙක් ද වෙයි... පිළිණ ගෙන කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

7. මහණෙනි, අනිත් අංග තුනෙකින් යුතු පටිසාරණියකමය ද ධම්මකමයෙක් ද වෙයි... ඇවැන ඇති කල්හි කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

8. මහණෙනි, අනිත් තෙ අනෙකින් යුතු පටිසාරණියකමය ද ධම්මකමයෙක් ද වෙයි... දෙසීමෙන් පිරිසිදු වන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

9. මහණෙනි, අනිත් තෙ අනෙකින් යුතු පටිසාරණියකමය ද ධම්මකමයෙක් ද වෙයි... නොදෙසු ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

10. මහණෙනි, අනිත් අංග තුනෙකින් යුතු පටිසාරණියකමය ද ධම්මකමයෙක් ද වෙයි... වොදනා කොට කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

11. මහණෙනි, අනිත් තෙ අනෙකින් යුතු පටිසාරණියකමය ද ධම්මකමයෙක් ද වෙයි... සිහිපත් කරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

12. මහණෙනි, අනිත් අංග තුනෙකින් යුතු පටිසාරණියකමය ද ධම්මකමයෙක් ද වෙයි... ඇවැන නංවා කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අංග තුනෙන් යුතු පටිසාරණිය නමය දැහැමි කමෙක් ද වෙයි, විනය කමෙක් ද වෙයි, මැනවින් සංහිදුනෙක් ද වෙයි.

පටිසාරණිය කමයෙහි ධම්මකම දෙලොස නිමි.

## ආකඩබමානවතුකකය

1. මහණෙනි, අංග පසෙකින් යුක්ත භික්ෂුහට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම් පටිසාරණිය කමය කරන්නේ ය (කළ යුතු යි): ගිහිනට අලාභය පිණිස උත්සාහ කරයි ද, ගිහිනට අනාභිය පිණිස උත්සාහ කරයි ද, ගිහිනගේ නොසිම පිණිස (වසන තැනින් බැහැර කරණු පිණිස) උත්සාහ කරයි ද, ගිහිනට ආක්‍රොශ කරයි ද, පරිහව කරයි ද, ගිහියන් ගිහියන් හා බිඳුවයි ද, මහණෙනි, මේ අංග පසින් යුක්ත භික්ෂුහට සංඝ තෙමේ කැමැති නම් පටිසාරණියකමය කරන්නේ ය.



2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චබෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඩ්ඛමානො සබ්බෙසා පටිසාරණීයකමමං කරෙය්‍ය: ගිහීනං බුද්ධස්ස අවණණං භාසති, ගිහීනං ධම්මස්ස අවණණං භාසති, ගිහීනං සබ්බස්ස අවණණං භාසති, ගිහී භිනෙන වුංසෙති, ගිහි භිනෙන වමෙහති, ගිහීනං ධම්මිකං පටිස්සවං න සම්මාපෙති. ඉමෙහි භික්ඛවෙ පඤ්චබෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඩ්ඛමානො සබ්බෙසා පටිසාරණීයකමමං කරෙය්‍ය.

3. පඤ්චන්තං භික්ඛවෙ භික්ඛුනං ආකඩ්ඛමානො සබ්බෙසා පටිසාරණීයකමමං කරෙය්‍ය: එකො ගිහීනං අලාභාය පරිසකකති, එකො ගිහීනං අනප්ථාය පරිසකකති, එකො ගිහීනං අවාසාය පරිසකකති, එකො ගිහීනං අකේකාසති පරිනාසති, එකො ගිහී ගිහීහි හෙදෙති. ඉමෙසං බො භික්ඛවෙ පඤ්චන්තං භික්ඛුනං ආකඩ්ඛමානො සබ්බෙසා පටිසාරණීයකමමං කරෙය්‍ය.

4. අපරෙසල්ථි භික්ඛවෙ පඤ්චන්තං භික්ඛුනං ආකඩ්ඛමානො සබ්බෙසා පටිසාරණීයකමමං කරෙය්‍ය: එකො ගිහීනං බුද්ධස්ස අවණණං භාසති, එකො ගිහීනං ධම්මස්ස අවණණං භාසති, එකො ගිහීනං සබ්බස්ස අවණණං භාසති, එකො ගිහි භිනෙන වුංසෙති, ගිහි භිනෙන වමෙහති, එකො ගිහීනං ධම්මිකං පටිස්සවං න සම්මාපෙති. ඉමෙසං බො භික්ඛවෙ පඤ්චන්තං භික්ඛුනං ආකඩ්ඛමානො සබ්බෙසා පටිසාරණීයකමමං කරෙය්‍ය.

ආකඩ්ඛමාන වතුකකං නිබ්බිතං.

## පටිසාරණීයකමම අධාරස්වතනං.

1. පටිසාරණීයකමමකතෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සමමා වත්ති-තබ්බං. තත්‍රායං සමමා වත්තනා: න උපසම්පාදෙතබ්බං. න නිස්සයො දුතබ්බො. න සාමණේරො උපට්ඨාපෙතබ්බො. න භික්ඛුනොවාදකසමුත්ති සාදිතබ්බො. සමමතෙනපි භික්ඛුනියො න ඔවදිතබ්බො. යාය ආපත්තියා සබ්බෙන පටිසාරණීයකමමං කතං හොති සා ආපත්ති න ආපජ්ජතබ්බො, අඤ්ඤා වා නාදිසිකා, තතො වා පාටිට්ඨතරා කමමං න ගර්හිතබ්බං. කමමිකා න ගර්හිතබ්බො. න පකහතස්ස භික්ඛුනො උපොසථොධිපෙතබ්බො. න පචාරණා ධිපෙතබ්බො. න සම්මානියං කාතබ්බං. න අනුචාරෙදා පට්ඨපෙතබ්බො. න ඔකාසො කාරෙතබ්බො. න වොදෙතබ්බො. න සාරෙතබ්බො. න භික්ඛුති සමපයොජෙතබ්බන්ති.

පටිසාරණීයකමම අධාරස්වතනං නිබ්බිතං.

2. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අංග පසෙකින් යුක්ත භික්ෂුහට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම් පරිසාරණීය කමය කරන්නේය (කළ යුතු යි): ගිහියනට බුදුන්ගේ අගුණ කීයයි ද, ගිහියනට ධර්මයේ අගුණ කීයයි ද, ගිහියනට සංඝයාගේ අගුණ කීයයි ද, ගිහියනට පහත් වචනයෙන් ආක්‍රොශ කරයි ද, ගිහියනට ලාමක බසින් ගරභයි ද, ගිහියනට දුන් ධාමීක ප්‍රතිඥාව සත්‍ය නොකරයි ද (කඩ කෙරේ ද), මහණෙනි, මේ අංග පසින් යුක්ත මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැති නම් පරිසාරණීය කමය කරන්නේ ය.

3. මහණෙනි, භික්ෂුන් පස්නමකට සංඝ තෙමේ කැමැති නම් පරිසාරණීය කමය කරන්නේය. එක් මහණෙක් ගිහියනට අලාභය පිණිස උත්සාහ කරයි. එක් මහණෙක් ගිහියනට අනථි පිණිස උත්සාහ කරයි. එක් මහණෙක් ගිහියන්ගේ නොවිසීම පිණිස උත්සාහ කරයි. එක් මහණෙක් ගිහියනට ආක්‍රොශ පරිභව කරයි. එක් මහණෙක් ගිහියන් ගිහියන් හා බිඳවයි. මහණෙනි, මේ භික්ෂුන් පස් නමට සංඝ තෙමේ කැමැති නම් පරිසාරණීය කමය කරන්නේ ය.

4. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද භික්ෂුන් පස්නමකට සංඝ තෙමේ කැමැති නම් පරිසාරණීය කමය කරන්නේය. එක් නමක් ගිහියනට බුදුරුවන්හි අසුණු කීයයි. එක් නමක් ගිහියනට දමුරුවන්හි අසුණු කීයයි. එක් නමක් ගිහියනට සතුරුවන්හි අසුණු කීයයි. එක් නමක් ගිහියනට ලාමක වචනයෙන් අවමන් කරයි ගිහියනට පහත් බසින් ගරභයි. එක් නමක් ගිහියනට කළ දැහැමි පිළිණ කඩ කරයි මහණෙනි, මේ භික්ෂුන් පස් නමට සංඝ තෙමේ කැමැති නම් පරිසාරණීයකමය කරන්නේ ය.

**ආකඩබමානවතුකකය නිමි.**

## පරිසාරණීයකමයෙහි අටොලොස්වන

1. මහණෙනි, පරිසාරණීය කමය කරණු ලැබූ මහණහු විසින් (අටලොස් නිසාරණ වනට) අනුව මැනැවින් පැවැතිය යුතු යි එහිමේ මැනැවින් පවතින පරිදි යි. තමන් උපාධ්‍යාය ව උපසම්පදා නො කළ යුතු යි. නිස නො දිය යුතු යි. හෙරණතු ලවා උවටත් කරවා නොගත යුතු යි මෙහෙණින්ට ඔවා දීමේ සමමතිය නො ඉවැසිය යුතු යි. සමමතිය ලදහු විසින්ට ඔවා නො දිය යුතු යි. යම් ඇවැතකට සංඝයා විසින් පරිසාරණීය කමය කරණ ලද ද, ඒ ඇවැතට නො පැමිණිය යුතු යි. එවැනි අන් ඇවැතකට හෝ නො පැමිණිය යුතු යි. එයටත් වඩා ලාමක ඇවැතකට හෝ නො පැමිණිය යුතු යි. කමයට නො ගැරැහිය යුතු යි. කම කළ සංඝයාට නො ගැරැහිය යුතු යි. ප්‍රචතන් මහණහුගේ පොතෝ තැබීම නො කළ යුතු ය. එ වැන්නහුගේ පවුරුණු තැබීම නොකළයුතු ය. සවචතිය කමය නො කළයුතු ය. විහාරයෙහි දෙටු තනතුරෙහි තොපිහිටිය යුතු ය. අවකාශ නො කරවිය යුතුය. වොදනා නො කළ යුතු ය. සාරණා නොකළ යුතු ය. භික්ෂුන් ඔටුනොටුන් කලහයෙහි නො යෙදිය යුතු යි.

**පරිසාරණීය කමයෙහි අටොලොස් වන නිමි.**

## නාපටිපසස්සමෙහනබ්බආට්ඨාරසකං

1. අථ බො සමෙසා සුඛමමස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකමමං අකාසී,  
 “විතොනා තෙ ගහපති බමාපෙනබ්බො”ති, සො සමෙසන පටිසාරණීය-  
 කමමකතො මච්ඡිකාසණ්ඩං ගන්තවා මඛතුභුතො නාසකඛි විතතං ගහපතිං  
 බමාපෙතුං, සො පුනදෙව සාවණං පච්චාගඤ්ඡි. භික්ඛු එවමාගංසු:  
 “බමාපිතො තයා ආවුසො සුඛමම විතොනා ගහපති”ති. ඉදං ආවුසො  
 මච්ඡිකාසණ්ඩං ගන්තවා මඛතුභුතො නාසකඛි, විතතං ගහපතිං බමා-  
 පෙතුනති. භගවතො එතමන්ථ ආරොවෙසුං.

2. තෙන භි භික්ඛවෙ සමෙසා සුඛමමස්ස භික්ඛුනො අනුදුතං දෙතු  
 විතතං ගහපතිං බමාපෙතුං, එවං ච පන භික්ඛවෙ දුතබ්බො: පඨමං භික්ඛු  
 යාවිතබ්බො, යාවිතා ව්‍යතෙනන භික්ඛුනා පටිබලෙන සමෙසා  
 ඤාපෙනබ්බො:

“සුණාතු මෙ හතෙන සමෙසා, යදි සමසස්ස පත්තකල්ලං, සමෙසා  
 ඉත්තනාමං භික්ඛුං සුඛමමස්ස භික්ඛුනො අනුදුතං දදෙය්‍ය විතතං ගහපතිං  
 බමාපෙතුං, එසා ඤාතති.

සුණාතු මෙ හතෙන සමෙසා, සමෙසා ඉත්තනාමං භික්ඛුං සුඛමමස්ස  
 භික්ඛුනො අනුදුතං දෙනි විතතං ගහපතිං බමාපෙතුං, යස්සායසමතො  
 බමති ඉත්තනාමස්ස භික්ඛුනො සුඛමමස්ස භික්ඛුනො අනුදුතස්ස දුතං  
 විතතං ගහපතිං බමාපෙතුං, සො තුණ්හස්ස, යස්ස තකබමති, සො භාසෙය්‍ය.

දිනොනා සමෙසන ඉත්තනාමො භික්ඛු සුඛමමස්ස භික්ඛුනො අනුදුතො  
 විතතං ගහපතිං බමාපෙතුං, බමති සමසස්ස, තස්මා තුණ්හි. එවමෙන  
 ධාරයාමි”ති.

3. තෙන භික්ඛවෙ සුඛමමෙන භික්ඛුනා අනුදුතෙන භික්ඛුනා සද්ධිං  
 මච්ඡිකාසණ්ඩං ගන්තවා විතොනා ගහපති බමාපෙනබ්බො. “බම ගහපති,  
 පසාදෙමි තං”ති. එවං වෙ වුච්චමානො බමති, ඉදෙවතං කුසලං. නො  
 වෙ බමති, අනුදුතෙන භික්ඛුනා වත්තබ්බො: “බම ගහපති ඉමස්ස භික්ඛුනො,  
 පසාදෙති තතති” එවං වෙ වුච්චමානො බමති, ඉදෙවතං කුසලං.  
 නො වෙ බමති අනුදුතෙන භික්ඛුනා වත්තබ්බො: “බම ගහපති ඉමස්ස  
 භික්ඛුනො, අගං තා පසාදෙමි”ති. එවං වෙ වුච්චමානො බමති ඉදෙවතං  
 කුසලං. නො වෙ බමති අනුදුතෙන භික්ඛුනා වත්තබ්බො: “බම ගහපති ඉමස්ස  
 භික්ඛුනො සමසස්ස චවතෙනා”ති. එවං වෙ වුච්චමානො බමති ඉදෙවතං  
 කුසලං.

### නොසන්හිදු විය යුතු අංග අටොළොස

1. ඉක්බිති සංඝ තෙමේ සුඛමී භික්ෂුහට ‘ඔබ වහන්සේ විසින් විතන ගැහැවි තෙමේ ඝෂමා කරවිය යුතු ය’ යි පරිසාරණියකමිය කෙළේ ය. සංඝයා විසින් පරිසාරණියකමිය කරනු ලැබූ ඒ සුඛමී භික්ෂු තෙමේ ඔහු වූයේ, තේජස් රහිත වූයේ විතන ගැහැවියා කම්මන්තට නො හැකි විය. ඒ සුඛමී භික්ෂු තෙමේ නැවතත් සැළැත් නුවරට පෙරළා පැමිණියේ ය. භික්ෂුහු “ඇවැත්නි, සුඛමීයිනි, ඔබ විසින් විතන ගැහැවි තෙමේ කම්මන ලද ද?” යි මෙසේ කීහ. “ඇවැත්නි, මම වනාහි මච්ඡිකාසණ්ඩයට ගොස් තෙද නැති වූයෙමි, විතන ගෘහපතියා කම්මන්තට නොහැකි වීම” යි තේකිය. (භික්ෂුහු) ගාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැල කළේ ය.

2. එහෙයින් “මහණෙනි, සංඝ තෙමේ සුඛමී භික්ෂුහට විතන ගැහැවියා කම්මන්තට අනුදුතයකු දේවා. මහණෙනි, මෙසේ දිය යුතු යි: පළමු ව මහණ තෙමේ යැදිය යුතු යි. එසේ යැද ප්‍රතිබල වියත් මහණකු විසින් සංඝ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු යි:

“සවාමිනි, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම්, සංඝ තෙමේ විතන ගැහැවියා කමා කරවනු පිණිස සුඛමී නම් භික්ෂුහට මේ නම් මහණහු අනුදුතයකු කොට දේවා. මේ ඤාත්තිය යි.

සවාමිනි, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. සංඝ තෙමේ සුඛමී භික්ෂුහට විතන ගැහැවියා කම්මනු පිණිස මේ නම් මහණ අනුදුතයකු කොට දෙයි. විතන ගෘහපතියා කම්මනු පිණිස සුඛමී භික්ෂුහට මේ නම් මහණහු අනුදුතයකු කොට දීම යම් ආයුෂ්මතකුහට රූපි වේ නම්, හෙ තෙමේ නිශ්ශබ්ද වේවා. යමකුට රූපි නො වේ නම්, හෙ තෙමේ කථා කෙරේවා (කියාවා).

සංඝයා විසින් සුඛමී භික්ෂුහට විතන ගැහැවියා කම්මනු පිණිස මේ නම් ඇති භික්ෂු තෙමේ අනුදුතයකු කොට දෙන ලදී. එය සංඝයාට රූපි යි (අභිමත යි). එහෙයින් නිශ්ශබ්ද යි. මෙය මෙසේ දරමි (සලකමි)” යි.

3. මහණෙනි, සුඛමී භික්ෂුහු විසින් ඒ අනුදුත මහණහු සමග මච්ඡිකාසණ්ඩයට ගොස් “ගෘහපතිය, කවනු මැනැව් නොප පහදවමි” යි (නොපගේ පැහැදීම පතමි) යි විතන ගෘහපති තෙමේ කැමැතිය යුතු යි. ඉදින් මෙසේ කියනු ලබන්නේ කමා නම් තෙල මැනවි, ඉදින් නො කමා නම් අනුදුත මහණහු විසින් “ගැහැවිය, මේ භික්ෂුහට ඝෂමා කළ මැනව්. නොප පහදවා ය යි (නොපගේ ප්‍රසාදය පතා ය යි) කිය යුතු යි. මෙසේ කියනු ලබන්නේ ඉදින් කමා නම්, එසේ එය යහපති. ඉදින් කමා නො කෙරේ නම් අනුදුත භික්ෂු විසින් “ගැහැවියා මේ භික්ෂුහට කමා කළ මැනවි. මම නොප පහදවමි” යි (නොපගේ පැහැදීම පතමි) කිය යුතු යි. ඉදින් මෙසේ කියනු ලබන්නේ කමා නම් ඒ මැනවි. ඉදින් නො කමා නම් අනුදුත භික්ෂුහු විසින් “සංඝයාගේ වචනයෙන් මේ භික්ෂුහට කම්ම” යි කිය යුතු යි. ඉදින් මෙසේ කියනු ලබන්නේ කමෙයි ද ඒ මැනවි.

නො වේ බවත්, අනුදුන්න නිකායා සුබමමං නිකුටං විනාසං ගහපතිනො, දසසුඤ්චාරං අවිජ්ඣාපෙතො සමණුපචාරං අවිජ්ඣාපෙතො එකංසං උත්තරසංඝො භාරාපෙතො උක්ඛුටිකං නිසීදුපෙතො අඤ්ජිං පග්ගණ්ණාපෙතො සා ආපනති දෙසාපෙනබ්බා'ති.

1. අළු බෝ ආසන්න සබවෙම අනුදුන්න නිකායා සද්ධිං මච්ඡිකා-සන්ධිං ගන්හි, විනාසං ගහපතිං බලාපෙති. නො සමමා චන්තති, ලොමා පාතෙති, කොණ්ඨ ච නාගති නිකුටං උපසංකප්පිතො එවා වදෙති: 'අහං ආදිසො සමෙසන පටිසාරණීයකම්මකංවා සමමා චන්තාමි, ලොමං පාතෙමි, කොණ්ඨාරං පාතාමි. තථා හු බො මහා පටිජ්ඣිතබ්බ'නති. හගවතො එනමන්ම ආරොපවස්සා, නොන නිතිකම්මෙ සමෙසා සුබවෙසං නිකුටනො පටිසාරණීය-කම්මං පටිපාසංගෙනතු.

1. පඤ්චති භික්ඛවෙ අමෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකම්මං න පටිපාසංගෙනබ්බං: උපසමපාදෙති, නිසංසං දෙති, සාමණේරං උපට්ඨාපෙති, නිකායනොපාදකසමමුතිං සාදියති, සමමනොපි නිකුටනිකො යවද්දති. ඉමෙති බො භික්ඛවෙ පඤ්චගමෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකම්මං න පටිපාසංගෙනබ්බං.

2. අපරෙහිති භික්ඛවෙ පඤ්චගමෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකම්මං න පටිපාසංගෙනබ්බං: යාය ආපනතියා සමෙසන පටිසාරණීයකම්මං ගතා හොගි න ආපනතිං ආපජ්ජති, අඤ්ඤං වා කාදිසිකා, ගංනො වා පාමිට්ඨතරං, තමිං ගරහති, කම්මකෙ ගරහති. ඉමෙති බො භික්ඛවෙ පඤ්චගමෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකම්මං න පටිපාසංගෙනබ්බං.

3. අවංගිති භික්ඛවෙ අමෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීය-කම්මං න පටිපාසංගෙනබ්බං: පකායගතස්ස භික්ඛුනො උපොසථං යපෙති, පචාරණං යපෙති, සමච්ඡිතං කුරෙති, අනුචාදං පට්ඨපෙති, ඔකාසං භාරෙති, වොදෙති, සාපරෙති, භික්ඛුති සමපයොජෙති. ඉමෙති බො භික්ඛවෙ අවංගමෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකම්මං න පටිපාසංගෙනබ්බං.

**පටිසාරණීයකම්මෙ**  
**න පටිපාසංගෙනබ්බං අවංගං නිබ්බිතං.**

ඉදින් කමා නො කෙරේ නම්, අනුදාන හිසයු විසින් සුඛම හිසයු තෙම විකතානන්තිතාට පෙණෙන තෙමේ මාසය තොරන්ම මා අසෙන තෙක් මාසය තොරන්ම මා උතුරුසන එකස් කරමා උනකුටුකයෙන් හිදුවා ඇදිලි බදවා ඒ ඇවැත දෙසවිය යුතු යි.

4. ඉක්බිති ආශුමේන් සුඛම මාසය උනනහිස සමග මෙහිගාසණකයට ගොස් විත්තගාහපත්තියා කමා කරවිය. ඒ සුඛම හිසයු තෙම මැනවින් පවතියි. හිසයුන් තෙමේ හැසිරෙයි. අපොලොස් නිස්තරණ වන යුරයි. හිසයුන් පවත එකම පෙණෙයි යි: “ඇමුළුනි, මම සංඝයා විසින් පරිසාරණීයකමිය කරන අදාලය මැනවින් පවතිමි. හිසයුන් අනුව හැසිරෙමි නිස්තරණ මා උතුරු පවතිමි මෙයින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු ද?” යි. හිසයුන් මේ කරණය නිසා අවිනුන් වහන්සේට සැලකෙන. මහණෙනි, එසේ ම මා විසින් පවතිමි සුඛම හිසයුගේ පරිසාරණීය කමිය සන්තිදුවා ලත්තේ ය.

1. “මහණෙනි, අනෙ පසෙකින් යුක්ත හිසයුගේ පරිසාරණීය කමිය නොසන්තිදුවිය යන යි: තමා උපමාසයට උපසම්පද කෙරෙයි ද, නිස දෙයි ද, හෙරණද ලවා උඩින් කරමා ගණි ද, වෙහෙණින්ට ඔවා දීමේ සමමය දවනමි ද, සම්මමය ප්‍රදනු විසින්ට වෙහෙණින්ට ඔවා දෙයි ද, මහණෙනි, මේ පසෙකින් යුතු හිසයුගේ පරිසාරණීය කමිය නො සන්තිදුවිය යුතු යි.

2. මහණෙනි, අනෙ විට පසට ලවාසකින් යුක්ත මහණුගේ පරිසාරණීය කමිය නොසන්තිදුවිය යුතු යි: මේ ඇවැතකින් සංඝයා විසින් පරිසාරණීයකමිය කරන අදාලයට නම් ඒ ඇවැතට පැමිණේ ද, එ බඳු වූ අන් ඇවැතකට පත් පමණක් ද, එයටත් එමා ලාමක ඇවැතකට හෝ පැමිණේ ද, කමයට ගරහයි ද, කරක සංඝයාට ගරහයි ද, මහණෙනි, මේ පසෙකින් යුතු මහණුගේ පරිසාරණීය කමිය නො සන්තිදුවිය යුතු යි.

3. මහණෙනි, අනෙ අයෙකින් යුතු මහණෙගේ පරිසාරණීය කමිය නො නැවැත්විය යුතු යි: සුළුමන් මහණුට පොපොය තකා ද, පවුරුණු තකා ද, සම්මමියා කම් කරයි ද, පෙරෙර දෙවු නැත් අදි ප්‍රසාන කම් කරයි ද, අවකාශ කරවයි ද, පවාදනා රැයි ද, ඇවැත් සිහිපත් කරවයි ද, හිසයුන් ඔවුනොවුන් හා කැනට පොදෙයි ද, වහණෙනි, මේ අයෙකින් යුතු මහණුගේ පරිසාරණීය කමිය නොසන්තිදුවිය යුතු යි.

පරිසාරණීය කමියෙහි නො සන්තිදුවිය යුතු අංග අපොලොස ගිමි.

### පටිපපසසංචෙහනබ්බිආට්ඨාරසකං.

1. පඤ්චගිහිකවෙ අබොගි සමනනාගනස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකමම පටිපසසංචෙහනබ්බං: න උපසම්පාදෙති, න නිස්සංසං දෙති, න සාමණේර උපට්ඨාපෙති, න භික්ඛුනොවාදකසමමුතිං සාදියති, සමමනොපි භික්ඛනියො න ඔට්ඨෙති, ඉමෙති බො භික්ඛවෙ පඤ්චගමෙහති සමනනාගනස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකමම පටිපසසංචෙහනබ්බං.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චගමෙහති සමනනාගනස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකමම පටිපසසංචෙහනබ්බං: යාය ආපනතියා සමෙසන පටිසාරණීයකමම කතං භානි, නා ආපනතී න ආපජ්ජති, අඤ්ඤා වා නාදිසිකා, තතො වා පාපිට්ඨිතරං, කමමං න ගරහති, කමමිකෙ න ගරහති, ඉමෙති බො භික්ඛවෙ පඤ්චගමෙහති සමනනාගනස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකමම පටිපසසංචෙහනබ්බං.

3. අට්ඨගිහිකවෙ අබොගි සමනනාගනස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකමම පටිපසසංචෙහනබ්බං: න පකතනතස්ස භික්ඛුනො උපෙසථං ධූපෙති, න පචාරණං ධූපෙති, න සව්වනියං කරෙති, න අනුවාදා පට්ඨපෙති, න ඔකාසං කරොති, න වොදෙති, න සාරෙති, න භික්ඛුති සමපප්පාපෙති. ඉමෙති බො භික්ඛවෙ අට්ඨගමෙහති සමනනාගනස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකමම පටිපසසංචෙහනබ්බං.

#### පටිසාරණීයකමම

පටිපසසංචෙහනබ්බිආට්ඨාරසකං නිවසිතං.

#### [පටිපසසංචනං:]

1. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ පටිපසසංචෙහනබ්බං: තෙන<sup>1</sup> භික්ඛවෙ සුඛමෙව භික්ඛුනා සමස්ස උපසම්භවිතා එකංසං උත්තරාසම්භං කරුනා බුඩ්ධිනං භික්ඛුනං පාද වජ්ඣනා උක්ඛාපිකං නිසීදිතා අඤ්ජලිං පග්ගංගෙනා එවමස්ස වචනියො: අහං හනෙතා සමෙසන පටිසාරණීයකමමකතො සමවා වතනාමි, ලොමං පාතෙමි, තෙජ්ජාරං වතනාමි, පටිසාරණීයස්ස කමමස්ස පටිපසසංඤ්ඤාං යාවමිති. දුතියමපි යාවිතබ්බො, තතියමපි යාවිතබ්බො.

ච්ඡාදෙනන භික්ඛුනා පටිබලෙභා සමෙසා ඤාපෙතබ්බො:

“සුඤ්ඤානං මෙ හනෙතා සමෙසා: අයං සුඛමෙවා භික්ඛු සමෙසන පටිසාරණීයකමමකතො සමවා වතනාමි, ලොමං පාතෙමි, තෙජ්ජාරං වතනාමි, පටිසාරණීයස්ස කමමස්ස පටිපසසංඤ්ඤාං යාවමි. යදි සමස්ස පතනකල්ලං, සමෙසා සුඛමස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකමම පටිපසසංචෙහනස්ස, එසා ඤානති.

1. තෙනති - සිමු.

### සන්තිද්වය යුතු අංග අටොළොය

1. මහණෙනි, අංග පසනින් යුත් මහණුන් පරිසාරණියකමය සන්තිද්වය යුතු යි: උපසම්පදා නො කරවයි ද, නිස නො දෙයි ද, හෙරණකු ලවා උවටන් නොකරවයි ද, ප්‍රේමණිකුට ඔවා දීමේ සමමතිය නො ඉවසයි ද, සම්මතිය ලද්දේ නමුදු පෙතෙණිකුට ඔවා නො දෙයි ද, මහණෙනි, මේ පසනින් යුතු මහණුන් පරිසාරණියකමය සන්තිද්වය යුතු ය.

2. මහණෙනි, අනිග අංග පසෙකින් යුතු මහණුන් පරිසාරණියකමය සන්තිද්වය යුතු යි: යම් ඇවැතකින් සංඝයා විසින් පරිසාරණියකමය කරණ ලද්දේ නම් ඒ ඇවැතට නො පැමිණෙයි ද, එ වැනි අත් ඇවැතකට හෝ නො පැමිණෙයි ද, එයට වඩා පාමක ඇවැතකට හෝ නො පැමිණෙයි ද, කමයට නො ගරහයි ද, කමය කලටුනට නො ගරහයි ද, මහණෙනි, මේ පසනින් යුතු මහණුන් පරිසාරණියකමය සන්තිද්වය යුතු ය.

3. මහණෙනි, අංග අටකින් යුතු මහණුන් පරිසාරණියකමය සන්තිද්වය යුතු ය: පුවතත් මහණුන්ගේ පොහොස නො තබයි ද, පවුරුණු නො තබයි ද, සමමතිය කම් නො කරයි ද, ප්‍රධානකම් නො කරයි ද, අවකාශ නො කරවයි ද, වොදනා නො කරයි ද, ඇවැත් සිහි පත් නො කරවයි ද, හිඤ්ඤාත් කලහ පිණිස නො යොදවයි ද, මහණෙනි, මේ අටකින් යුත් හිඤ්ඤාත් පරිසාරණියකමය සන්තිද්වය යුතු යි.

### පරිසාරණියකමයෙහි සන්තිද්වය යුතු අංග අටොළොය නිමි.

#### [සන්තිද්වම]

1. මහණෙනි, මෙසේ (පරිසාරණියකමය) සන්තිද්වය යුතු ය: මහණෙනි, ඒ සුඛමි යම් හිඤ්ඤා විසින් සංඝයා වෙත එළඹ උත්තරාසංගය එකස් කොට පොරොවා වැඩි මහලු හිඤ්ඤාත් පා වැද උකකුටික ව හිද ඇදිලි බැඳ මෙසේ කිය යුතු යි: “සඛාමිනි සංඝයා විසින් පරිසාරණියකමය කරණු ලැබූ මම මනා ව පවතිමි. හිඤ්ඤාත් අනුකුල ව පවතිමි. අටොළොස් නිසාරණ වන්නි පවතිමි. පරිසාරණියකමයාගේ සන්තිද්වම යදිමි”යි. දෙවෙනුවන් යැදිය යුතු යි තෙවෙනුවන් යැදිය යුතු යි.

ව්‍යක්ත මහණකු විසින් සංඝ තෙමේ දැන්විය යුත්තේ යි:

“සඛාමිනි, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ සුඛමි හිඤ්ඤා තෙමේ සංඝයා විසින් පරිසාරණියකමය කරණු ලැබුයේ මනා ව පවතිමි. අනුකුල ව පවතිමි. නිසාරණවන්නි පවතිමි. පරිසාරණියකමයාගේ සන්තිද්වම යදිමි. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත් නම් සංඝ තෙමේ සුඛමි හිඤ්ඤාත් පරිසාරණියකමය සන්තිද්වමන්තෝ ය මේ ඤාතරිය යි.



සුණාභු මෙ භතෙන සමෙකා: අයං සුඛමො භික්ඛු සමෙකන පටිසාරණියකමමකතො සම්මා චිත්තානි, ලොචං පාඨෙති, තෙත්ථාරං චන්තති, පටිසාරණියං භාවිතං පටිපාසංදායං යාචති. සමෙකා සුඛමෙකං භික්ඛුනා පටිසාරණියකමං පටිපාසංදායං යසායසමතො බමති. සුඛමෙකං භික්ඛුනො පටිසාරණියං කම්මෙකං පටිපාසංදායං, සො තුණ්හං, යසං නකම්මති, සො භාසෙය්‍ය.

දුතියමි ඵනමත්ථං චදුමි -පෙ- තුතියමි ඵනමත්ථං චදුමි. සුණාභු මෙ භතෙන සමෙකා: අයං සුඛමො භික්ඛු සමෙකන පටිසාරණියකමමකතො සමමා චිත්තානි, ලොචං පාඨෙති, තෙත්ථාරං චිත්තානි, පටිසාරණියං කම්මෙකං පටිපාසංදායං යාචති. සමෙකා සුඛමෙකං භික්ඛුනා පටිසාරණියකමමං පටිපාසංදායං යසායසමතො බමති. සුඛමෙකං භික්ඛුනො පටිසාරණියං කම්මෙකං පටිපාසංදායං, සො තුණ්හං, යසං නකම්මති, සො භාසෙය්‍ය. පටිපාසංදායං සමෙකන භවිතං භික්ඛුනො පටිසාරණියකමමං, බමති සමෙකං, තසමා තුණ්ති. ඵමමෙතං ධාරයාමි”ති.

පටිසාරණියකමමං චතුත්ථං නිවසිතං.

## 5. ආපනනියා අදස්සානං උත්තමපනියකමමං.

1. තෙන සමෙකෙහ බුද්ධො භගවා සොසමිකං විහරති පසාසිතාරාමෙ. තෙන බො පන සමෙකෙහ ආසනං ඡන්තො ආපනනිං ආපජ්ජති න ඉච්ඡති ආපනනිං පසසිතුං. සෙ තො භික්ඛු අපමාණං -පෙ- උත්තමපනියා නිසන්ති විපාවෙනති: කථං හි කථං ආසනං ඡන්තො ආපනනිං ආපජ්ජති න ඉච්ඡස්සති ආපනනිං පසසිතුං. අථ බො තෙ භික්ඛු භගවතො ඵනමත්ථං ආරොචෙසුං.

2. අථ බො භගවා ඵනසමිං නිදනෙ ඵනසමිං පහරණෙ භික්ඛු-සමසං සන්තිපාතාපෙනි භික්ඛු උටුට්ඨි “භවිං නිර් භික්ඛවෙ ඡන්තො භික්ඛු ආපනනිං ආපජ්ජති න ඉච්ඡති ආපනනිං පසසිතුං” තති. සමමං භගවා,

3. විහරති බුද්ධො භගවා: “කථං හි නාම සො භික්ඛවෙ මොහපුරිසො ආපනනිං අපජ්ජති න ඉච්ඡස්සති ආපනනිං පසසිතුං, තෙන භික්ඛවෙ දසසන්තාරාං පා පාදායං -පෙ- විහරිතො ධම්මං කථං කතො භික්ඛු ආමනෙතසි:

සාමිනි, සභ්‍ය තෙමේ මාගේ වචනය ආසාවා: මේ සුළුමන හිඤ්ඤා තෙමේ සංඝයා විසින් පරිසාරණීය කම ස කරණ ලද්දේ නො ව පවතියි. අනුකූල ව පවතියි. නිසාරණවත් පවතියි. පරිසාරණීයකමයාගේ සන්තිද්වය යදිසි. සභ්‍ය තෙමේ සුළුමන හිඤ්ඤාගේ පරිසාරණීය කම සන්තිද්වය යම් ආයුෂ්‍යවතයාට සුළුමන හිඤ්ඤාගේ පරිසාරණීයකමය සන්තිද්වය රැඳී වෙනම, හෝ තෙමේ නිශ්ශබ්ද වේවා. යළිකුට රැඳී නො වේ තම් හෙ තෙමේ කියවා).

දෙවනුව පමි කරුණ කියමි. තෙවනුව මේ කරුණ කියමි: සභ්‍ය තෙමේ මාගේ වචනය ආසාවා: මේ සුළුමන හිඤ්ඤා තෙමේ සංඝයා විසින් පරිසාරණීය කම ස කරණ ලද්දේ නො ව පවතියි. අනුකූල ව පවතියි. නිසාරණවත් පවතියි. පරිසාරණීය කමයාගේ සන්තිද්වය යදිසි. සභ්‍ය තෙමේ සුළුමන හිඤ්ඤාගේ පරිසාරණීයකමය සන්තිද්වය යම් ආයුෂ්‍යවතයාට අතිමහ නම හෙතෙම නිශ්ශබ්ද වේවා. යළිකුට අතිමහ තෙමේ නම් හෙ තෙමේ කියවා. සභ්‍යයා විසින් සුළුමන හිඤ්ඤාගේ පරිසාරණීය කම ස සන්තිද්වයාදි. සභ්‍යයාට එය අතිමහ යි. එතෙමින් නිශ්ශබ්ද ය. පමි කරුණ මෙසේ පිළියණි’.

### සිවුවැනි වූ පරිසාරණීය කමය නමි.

## 5. ඇවැත් නොදැක්වෙති දුකෙකපනිය කමය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මොග්ගල්ලාන (සමපයෙහි) සොඹිතාරාමපයෙහි වැඩ මාසය කරණ සේක. එකල්හි ආයුෂ්‍යවත් ජනන තෙමේ ඇවැත්ව පැමිණ ඇවැත් දකිනු පොකැමැති වෙයි. යම් ඒ හිඤ්ඤා කෙතෙක් දළොස්සයෝ ද, ... ඒ හිඤ්ඤා ලාමක ගොට පිතත්. දෙස පවසන්. නුගුණ පතුරවා. ඉක්බිති එ හිඤ්ඤා පමි කරුණය භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සැල කළානු ය.

2. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදනසෙහි පමි ප්‍රාණා-වසරසෙහි හිඤ්ඤා සභ්‍ය රැස් කරවා හිඤ්ඤා විමාල සේක: “පහණෙනි, ජනන හිඤ්ඤා තෙමේ ඇවැත්ව පැමිණ ඇවැත් දකින්නට නො කැමැති වෙයි’ යනු සැබෑද ?” “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, සැබෑ ය.”

3. භාග්‍යවත් වූදුරජානන් වහන්සේ “මහණෙනි, කෙසේ නම් ඒ හිස් පුරාණයා ඇවැත්ව පැමිණ ඇවැත් දකින්නට නො කැමැති මේ දු” යි නිසු කළ සේක. “මහණෙනි, මෙය නොපැහැදිනවුන්ට පැහැදීමට හෝ නො වෙයි...” ගරභා දූහැමි කථා වදුරා හිඤ්ඤා ඇමතු සේක:

4. තෙන හි භික්ඛවෙ සඛෙසා ඡන්තස්ස භික්ඛුනො ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙඛපනියකමම. කරොභු අසංමොගං සඛෙසන. එවඤ්ච පත භික්ඛවෙ කාතබ්බං. පඨමං ඡන්තො භික්ඛු වොදෙනබ්බො. වොදෙනා සාරෙනබ්බො. සාරෙනා ආපනති ආරොපෙනබ්බො. ආපනතිං ආරොපෙනා ව්‍යතෙනන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඛෙසා ඤාපෙනබ්බො.

5. “සුඤ්ඤාදු මෙ භන්තෙ සඛෙසා: අයං ඡන්තො භික්ඛු ආපනතිං ආපජ්ජතා න ඉවජති ආපනතිං පසයිදුං. යදි සඛස්ස පතතකල්ලං සඛෙසා ඡන්තස්ස භික්ඛුනො ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙඛපනියකමම. කරොස්ස අසමොගං සඛෙසන. එසා ඤාතති.

සුඤ්ඤාදු මෙ භන්තෙ සඛෙසා: අයං ඡන්තො භික්ඛු ආපනතිං ආපජ්ජතා න ඉවජති ආපනතිං පසයිදුං. සඛෙසා ඡන්තස්ස භික්ඛුනො ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙඛපනියකමම. කරොති අසමොගං සඛෙසන. යස්සායසමනො බමති ඡන්තස්ස භික්ඛුනො උකෙඛපනියස්ස කමමස්ස කරණං අසමොගං සඛෙසන, සො ඤාණස්ස. යස්ස නකම්මති සො භාසෙය්‍ය.

දුතියමපි ඵකමත්ථං වදාදි -පෙ- තතියමපි ඵකමත්ථං වදාදි: සුඤ්ඤාදු මෙ භන්තෙ සඛෙසා: අයං ඡන්තො භික්ඛු ආපනතිං ආපජ්ජතා න ඉවජති ආපනතිං පසයිදුං. සඛෙසා ඡන්තස්ස භික්ඛුනො ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙඛපනියකමම. කරොති අසමොගං සඛෙසන. යස්සායසමනො බමති ඡන්තස්ස භික්ඛුනො ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙඛපනියස්ස කමමස්ස කරණං අසමොගං සඛෙසන, සො ඤාණස්ස. යස්ස නකම්මති සො භාසෙය්‍ය.

කතං සඛෙසන ඡන්තස්ස භික්ඛුනො ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙඛපනියකමම. අසමොගං සඛෙසන. බමති සඛස්ස. තස්මා ඤාතති. එවමෙනං ධාරයාමි”ති.

6. ආවාසපරමපරඤ්ච භික්ඛවෙ සංසථ ‘ඡන්තො භික්ඛු ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙඛපනියකමමකතො අසමොගං සඛෙසනා’ති.

4. “එසේ නම් මහණෙනි, සංඝ තෙමේ ඡන්ත භික්ෂුහට ඇවැත් නොදැක්මෙහි සංඝයා හා සමොග නැති උකෙඛපනියකමීය (ධම්මිඡ සමොගයෙන් වෙන් කිරීමේ කමීය) කෙරේවා. මහණෙනි, එය මෙසේ කළ යුතු යි: පළමු ව ඡන්ත භික්ෂු තෙමේ වොදනා කළ යුතු යි. වොදනා කොට ඇවැත් සිහිපත් කැරැටිය යුතු යි. සිහිපත් කරවා ඇවැත් නැවිය යුතු යි. ඇවැත් නැවා ප්‍රතිබල වූ වෘත්ත මහණකු විසින් සංඝ තෙමේ දැන්විය යුතු යි:

5. “සවාමිනි, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ ඡන්ත භික්ෂු තෙම ඇවැත්ව පැමිණ ඇවැත් දක්නට නොකැමැති වෙයි. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්නම් සංඝ තෙම ඡන්ත භික්ෂුහට සංඝයා සමග ධම්මිඡසමොගය නොපවත්වන සේ ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙඛපනියකමීය කරන්නේ ය. මේ ඤානනය යි.

සවාමිනි, සංඝ තෙම මාගේ වචනය අසාවා: මේ ඡන්ත භික්ෂු තෙම ඇවැත්ව පැමිණ ඇවැත් දක්නට නොකැමැති වෙයි. සංඝ තෙම ඡන්ත භික්ෂුහට සංඝයා සමග ධම්මිඡසමොගය නොපවත්වන සේ ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙඛපනියකමීය කරයි. යම් ආයුෂමනකුට ඡන්ත භික්ෂුහට සංඝයා සමග ධම්මිඡසමොගය නොපවත්වන සේ ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙඛපනියකමීය කිරීම රුචි නම් හෙතෙම නිශ්ශබ්ද වන්නේය. යමකුට රුචි නො වේ නම් හෙතෙම කියන්නේ ය.

දෙවනුව මේ කරුණ කියමි... තෙවනුව මේ කරුණ කියමි: සවාමිනි, සංඝ තෙම මාගේ වචනය අසාවා: මේ ඡන්ත භික්ෂු තෙම ඇවැත්ව පැමිණ ඇවැත් දැකීමට නොකැමැති වෙයි. සංඝ තෙම ඡන්ත භික්ෂුහට සංඝයා සමග ධම්මිඡසමොගය නොපවත්වන සේ ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙඛපනියකමීය කරයි. ඡන්ත භික්ෂුහට සංඝයා සමග ධම්මිඡසමොගය නොපවත්වන සේ ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙඛපනියකමීය කිරීම යම් ආයුෂමනකුට රුචි වේ නම් හෙතෙම නිශ්ශබ්ද වන්නේ ය. යමකුට රුචි නො වේ නම් හෙතෙම කියන්නේ ය.

සංඝයා විසින් ඡන්ත භික්ෂුහට සංඝයා සමග ධම්මිඡ සමොගය නොපවත්වන සේ ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙඛපනියකමීය කරණ ලදී. සංඝයාට එය අභිමත යි. එහෙයින් නිශ්ශබ්ද යි. මේ කරුණ මෙසේ දරමි.

9. ‘මහණෙනි, ඡන්ත භික්ෂු තෙම සංඝයා සමග ධම්මිඡ සමොගය නොපවත්වන ලෙස ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙඛපනියකමීය කරණ ලද්දේය’යි කැම ආවාසයෙහි ආරොචනය කරවු.

## අධම්මකම්මදවාදසකං

1. නිති භික්ඛවෙ අබ්බෙති සමන්තාගතං ආරතනියා අදස්සනෙ උකෙබ්පනියකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හොති අවිනයකම්මඤ්ච දුට්ඨසන්නඤ්ච: අසම්මුඛා ඤානං හොති, අප්පිජ්ච්ඡා ඤානං හොති, අප්පිඤ්ඤාය ඤානං හොති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ නිග්ඛෙහති සමන්තාගතං ආරතනියා අදස්සනෙ උකෙබ්පනියකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හොති අවිනයකම්මඤ්ච දුට්ඨසන්නඤ්ච.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නිග්ඛෙහති සමන්තාගතං ආරතනියා අදස්සනෙ උකෙබ්පනියකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හොති අවිනයකම්මඤ්ච දුට්ඨසන්නඤ්ච: අනාප්තනියා ඤානං හොති, අදෙසනාගාමිනියා ආරතනියා ඤානං හොති, දෙසිතාය ආරතනියා ඤානං හොති -පෙ-

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නිග්ඛෙහති -පෙ- අවොදෙඤා ඤානං හොති, ආපනතිං අසාරණිඤා ඤානං හොති, අනාරොපෙඤා ඤානං හොති -පෙ-

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නිග්ඛෙහති -පෙ- අසම්මුඛා ඤානං හොති, අධම්මෙන ඤානං හොති, වග්ගෙන ඤානං හොති -පෙ-

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නිග්ඛෙහති -පෙ- අප්පිජ්ච්ඡා ඤානං හොති, අධම්මෙන ඤානං හොති, වග්ගෙන ඤානං හොති -පෙ-

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නිග්ඛෙහති -පෙ- අප්පිඤ්ඤාය ඤානං හොති, අධම්මෙන ඤානං හොති, වග්ගෙන ඤානං හොති -පෙ-

7. අපරෙහි භික්ඛවෙ නිග්ඛෙහති -පෙ- අනාප්තනියා ඤානං හොති, අධම්මෙන ඤානං හොති, වග්ගෙන ඤානං හොති -පෙ-

8. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නිග්ඛෙහති -පෙ- අදෙසනාගාමිනියා ආරතනියා ඤානං හොති, අධම්මෙන ඤානං හොති, වග්ගෙන ඤානං හොති -පෙ-

## අධම්මකම්මදායකය

1. මහණෙනි, තෙ අතකින් යුක්ත වූ ඇවැත් නොදැක්වෙහි උකෙවෙනිය කමය නොදැනැම් කම් ද වෙයි. අවිනය කම් ද වෙයි. නොමනා ව සන්නිදනක් ද වෙයි; නොහමුවෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොපිළිවිය කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිණ නොගෙන කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මෙ අංග භූතකින් යුක්ත වූ ඇවැත් නොදැක්වෙහි උකෙවෙනිය කමය නොදැනැම් කම් ද අවිනය කම් ද නොසන්නිදනා ලද ද වෙයි.

2. මහණෙනි, අනය වූ ද අංග භූතකින් යුත් ඇවැත් නොදැක්වෙහි උකෙවෙනිය කමය නොදැනැම් කම් ද වෙයි. අවිනය කම් ද වෙයි. නොසාසිඳුනා ලද ද වෙයි; ඇවැත් නැත කල්හි කරණ ලද්දේ වේ ද, දෙසිමෙන පිරිසිදු ශාචන ඇවැත්වෙහි කරණ ලද්දේ ද, ඇවැත් දෙසු කල්හි කරණ ලද්දේ වේ ද...

3. මහණෙනි, අනය වූ ද අංග භූතකින් යුතු ඇවැත් නොදැක්වෙහි උකෙවෙනිය කමය. පොදනා නොකොට කරණ ලද්දේ වේ ද, සිහිපත් නො කරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, ඇවැත් නොතංවා කරණ ලද්දේ වේ ද...

4. මහණෙනි, අතින් අංග භූතකින් යුතු ඇවැත් නොදැක්වෙහි උකෙවෙනිකම් නොදැනැම් කම් ද වෙයි... නොහමුවෙහි කරණ ලද්දේ ද අදමන් කරණ ලද්දේ ද, වංගු වූ සහන විසින් කරණ ලද්දේ ද .

5. මහණෙනි, අතින් තෙ අතකින් යුතු ඇවැත් නොදැක්වෙහි උකෙවෙනිය කම් නොදැනැම් කම් ද වෙයි... නොපිළිවිය කරණ ලද්දේ ද, නොදැනැම් කරණ ලද්දේ ද, වංගු වූ සහන විසින් කරණ ලද්දේ ද...

6. මහණෙනි, අතින් තෙ අතකින් යුතු ඇවැත් නොදැක්වෙහි උකෙවෙනිකම් නොදැනැම් කම් ද වෙයි.... පිළිණ නොගෙන කරණ ලද්දේ ද, අදමන් කරණ ලද්දේ ද, වංගු වූ සහන විසින් කරණ කරණ ලද්දේ ද.

7. මහණෙනි, අතින් තෙ අතකින් යුතු ඇවැත් නොදැක්වෙහි උකෙවෙනිකම් නොදැනැම් කම් ද වෙයි... ඒ ඇවැත් නැතියා වා කරණ ලද්දේ ද, අදමන් කරණ ලද්දේ ද, වංගු වූ සහන විසින් කරණ ලද්දේ ද...

8. මහණෙනි, අතින් පත අතකින් යුතු ඇවැත් නොදැක්වෙහි උකෙවෙනි කම් නොදැනැම් කම් ද වෙයි... දෙසුමෙන් පිරිසිදු නොපන ඇවැත්වෙහි කරණ ලද්දේ ද, අදමන් කරණ ලද්දේ ද, වංගු වූ සහන විසින් කරණ ලද්දේ ද...

9. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නිගඛෙහති -පෙ- දෙසිතාය ආපනනියා කතං හොති, අබමෙමන කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

10. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නිගඛෙහති -පෙ- අවොදෙතා කතං හොති, අබමෙමන කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

11. අපරෙහි භික්ඛවෙ නිගඛෙහති -පෙ- අසාරෙතා කතං හොති, අබමෙමන කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

12. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නිගඛෙහති -පෙ- ආපනනියා අනාරොපෙතා කතං හොති, අබමෙමන කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ නිගඛෙහති සමන්තාගතං ආපනනියා අදස්සනෙ උකෙඛපනියකම්මං අබමකම්මඤ්ච හොති අවිනයකම්මඤ්ච සුච්චසන්නඤ්ච.

**අබමකම්මද්වාදසකං නිවසිතං.**

## බමකම්මද්වාදසකං

1. නිති භික්ඛවෙ අඛෙහි සමන්තාගතං ආපනනියා අදස්සනෙ උකෙඛපනියකම්මං බමකම්මං ව හොති විනයකම්මඤ්ච සුච්චසන්නඤ්ච: සමමුඛා කතං හොති, පටිපුච්ඡා කතං හොති, පටිඤ්ඤාය කතං හොති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ නිගඛෙහති සමන්තාගතං ආපනනියා අදස්සනෙ උකෙඛපනියකම්මං බමකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව සුච්චසන්නං ව.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නිගඛෙහති සමන්තාගතං ආපනනියා අදස්සනෙ උකෙඛපනියකම්මං බමකම්මඤ්ච හොති, විනයකම්මං ව, සුච්චසන්නං ව: ආපනනියා කතං හොති, දෙසනාගාමිනියා ආපනනියා කතං හොති, අදෙසිතාය ආපනනියා කතං හොති -පෙ-

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නිගඛෙහති -පෙ- වොදෙතා කතං හොති, සාරෙතා කතං හොති ආපනනියා අරොපෙතා කතං හොති -පෙ-

9. මහණෙනි, අනිත් තෙඅහකින් යුතු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙට්ටි කම් නොදැහැමි කම් ද වෙයි... ඇවැත් දෙසු කල්හි කරණ ලද්දේ ද, නොදැහැමින් කරණ ලද්දේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සහන විසින් කරණ ලද්දේ ද...

10. මහණෙනි, අනිත් තෙඅහකින් යුතු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙට්ටි කම් නොදැහැමි කම් ද වෙයි... වොදනා නොකොට කරණ ලද්දේ ද අදමින් කරණ ලද්දේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සහන විසින් කරණ ලද්දේ ද...

11. මහණෙනි, අනිත් තෙ අහකින් යුත් ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙට්ටි කම් නොදැහැමි කම් ද වෙයි... සිහිපත් නොකරවා කරණ ලද්දේ ද, නොදැහැමින් කරණ ලද්දේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සහන විසින් කරණ ලද්දේ ද...

12. මහණෙනි, අනිත් තෙඅහකින් යුතු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙට්ටි කම් නොදැහැමි කම් ද වෙයි... ඇවැත් නොනඟා කරණ ලද්දේ ද, නොදැහැමින් කරණ ලද්දේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සහන විසින් කරණ ලද්දේ ද, මහණෙනි, මේ තෙඅහින් යුතු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙට්ටි කම් නොදැහැමි කම් ද වෙයි. අවිනය කම් ද වෙයි. නොසන්තිලුනේ ද වෙයි.

**අබම් කම් දෙළොස නිමි.**

## බම් කම් දෙළොස

1. මහණෙනි, තෙඅහකින් යුතු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙට්ටිකම් දැහැමි කම් ද වෙයි. විනය කම් ද වෙයි, මනා ව සන්තිලුනක් ද වෙයි: හමුළුවහි කරණ ලද්දේ ද, පිළිවිස කරණ ලද්දේ ද, පිළිණ ගෙණ කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ තෙඅහින් යුතු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙට්ටි කම් දැහැමි කම් ද වෙයි. විනය කම් ද වෙයි. මනා ව සන්තිලුනේ ද වෙයි.

2. මහණෙනි, අනිත් තෙඅහකින් යුතු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙට්ටිකම් දැහැමි කම් ද ... ඇවැත් ඇති කල්හි කරණ ලද්දේ ද දෙසීමෙන් පිරිසිදු වන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ ද, ඇවැත් නොදෙසු කල්හි කරණ ලද්දේ වේ ද...

3. මහණෙනි, අනිත් තෙඅහකින් යුතු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙට්ටි කම් දැහැමි කම් ද වෙයි... සොසා (වොදනා කොට) කරණ ලද්දේ වේ ද, සිහිපත් කරවා කරණ ලද ද, ඇවැත් නොවන කරණ ලද්දේ ද...



4. අපරන්ති හිඛතව තිහබෙය් -උප- සමුච්චා කතං තොනි,  
බිමෙමන කතං තොනී සමග්ගෙන කතං භොති -පෙ-

5. අපරෙහිපි හිකාවෙ හිහැඩයානි -පෙ- පටිපුරුහි හිහිං ගොනි,  
බිමෙමන කහං ගොනි, සමනගන කහං ගොනි -පෙ-

6. අපරෙහිති හිතකරව තිහසලාති -පො. පටිඥායා කතං හොති,  
බමේමන කතං හොති, සමගෙන කතං හොති -පෙ-

7. අපරේශ්‍රී භික්ෂුවෝ නිහඬෝති - ෧෩- ආරාධනා කතා හොඳි,  
බමෝන කතා හොඳි, සම්භේදන කතා හොඳි - ෧෪-

8. අප්‍රේල් 1978 ටිකිට්ටුව නිවැසීම - 05 - දෙසතියාවකින් ආපසු නිකුත් කෙරුණි, බිම්වල කහ කොට, සම්පන්න කළ පොත - 05 -

9. අපරෙත්ති විකාවෙ තිත්තෙති - පෙ - අද්දිසාස අපත්තියා  
කතා තොති, ධම්මෙතකතා තොති, සම්මෙතන ගාතා තොති - පෙ -

10. අප්‍රේල් 2013 ටිකිට්ටුව නිකුත්වන විට - පේ - මොදදකා කතා හොඳි,  
බිමේමක කතා හොඳි, සම්ප්‍රේමය කතා හොඳි - පේ -

11. අපරෙහිපි භික්කුවෙ නිකුයෙහි -෧෪- සාරෙඩා කතං හොති,  
බමෙමිත කතං හොති, සමයෙහන කතං හොති -෧෫-

12. අපරෙහිමි හිකඩවෙ නිහඬෙහි -ලෙ- ආපනාං ආරොපෙභා කතං හොති, ධම්මෙන කතං පනාති, සම්මෙනා කතං හොති. ඉමෙහි බොහිකඩවෙ නිහඬෙහි සම්මනාගතං ආපනාං අදස්සනෙ උකෙඨපනිසකම්මං ධම්මකම්මං ව හොති විතසකම්මං ව සුච්ඡසන්නං ව.

4. මහණෙනි, අනිත් තෙ අනකිත් යුතු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙට්ටනිකම් දැනැම් කම් ද වෙයි... හමුවෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දැනැම්ත් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග වූ සහන විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

5. මහණෙනි, අනිත් තෙ අනකිත් යුතු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙට්ටනිකම් දැනැම් කම් ද වෙයි... පිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, දැනැම්ත් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග වූ සහන විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

6. මහණෙනි, අනිත් තෙ අනකිත් යුතු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙට්ටනිකම් දැනැම් කම් ද වෙයි... පිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, දැනැම්ත් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග වූ සහන විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

7. මහණෙනි, අනිත් තෙ අනකිත් යුතු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙට්ටනිකම් දැනැම් කම් ද වෙයි... ඇවැත් ඇති කරණ ලද්දේ ද, දැනැම්ත් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග වූ සහන විසින් කරණ ලද්දේ ද...

8. මහණෙනි, අනිත් තෙ අනකිත් යුතු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙට්ටනිකම් දැනැම් කම් ද වෙයි... දෙසමෙන් පිරිසිදු වන ඇවැත් ඇති කරණ ලද්දේ වේ ද, දැනැම්ත් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග වූ සහන විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

9. මහණෙනි, අනිත් තෙ අනකිත් යුතු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙට්ටනිකම් දැනැම් කම් ද වෙයි... ඇවැත් නොදෙසු කරණ ලද්දේ වේ ද, දැනැම්ත් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග වූ සහන විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

10. මහණෙනි, අනිත් අග වුණකින් යුතු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙට්ටනිකම් දැනැම් කම් ද වෙයි... විනය කමක් ද වෙයි මනා ව සංහිදුකක් ද වෙයි සොයා කරණ ලද්දේ වේ ද, දැනැම්ත් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග වූ සහන විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

11. මහණෙනි, අනිත් තෙ අනකිත් යුතු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙට්ටනිකම් දැනැම් කම් ද වෙයි... සිහිපත් කරවා කරණ ලද්දේ ද, දැනැම්ත් කරණ ලද්දේ ද, සමග වූ සහන විසින් කරණ ලද්දේ ද...

12. මහණෙනි, අනිත් තෙ අනකිත් යුතු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙට්ටනිකම් දැනැම් කම් ද වෙයි විනය කම ද වෙයි. මනා ව සන්තිදුතේ ද වෙයි: ඇවැත් තොරා කරණ ලද්දේ වේ ද, දැනැම්ත් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග වූ සහන විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ තෙ අනිත් යුතු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙට්ටනිකම් දැනැම් කම් ද වෙයි. විනයකම් ද වෙයි. මනා ව සන්තිදුතේ ද වෙයි.

## ආකඛ්ඛමානප්පකං

1. කිඨි භික්ඛවෙ අඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛ්ඛමානො සඛෙසා ආපතනියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකම්මං කරෙය්‍ය: භණ්ඩන්-කාරකො හොති කල්‍යාකාරකො විවාදකාරකො භස්සකාරකො සඛෙස අභිකාරණකාරකො, බාලො හොති අව්‍යතෙනා ආපතනිබහුලො අනපදුනො, ගිහිසංසට්ඨො විහරති අනනුලොමිකෙහි ගිහිසංසගෙහි. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ නිගඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛ්ඛමානො සඛෙසා ආපතනියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකම්මං කරෙය්‍ය.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නිගඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛ්ඛමානො සඛෙසා ආපතනියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකම්මං කරෙය්‍ය: අභිසීලෙ සීලවිපතො හොති, අජ්ඣාචාරෙ ආචාරවිපතො හොති, අනිද්දසීයා දිට්ඨිවිපතො හොති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ නිගඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛ්ඛමානො සඛෙසා ආපතනියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකම්මං කරෙය්‍ය.

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නිගඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛ්ඛමානො සඛෙසා ආපතනියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකම්මං කරෙය්‍ය: බුද්ධස්ස අවණණං භාසති, ඛම්මස්ස අවණණං භාසති, සඛ්ඤ්ඤා අවණණං භාසති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ නිගඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛ්ඛමානො සඛෙසා ආපතනියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකම්මං කරෙය්‍ය.

4. තිණණං භික්ඛවෙ භික්ඛුනං ආකඛ්ඛමානො සඛෙසා ආපතනියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකම්මං කරෙය්‍ය: එකො භණ්ඩකාරකො හොති කල්‍යාකාරකො විවාදකාරකො භස්සකාරකො සඛෙස අභිකාරණකාරකො, එකො බාලො හොති අව්‍යතෙනා ආපතනිබහුලො අනපදුනො, එකො ගිහිසංසට්ඨො විහරති අනනුලොමිකෙහි ගිහිසංසගෙහි. ඉමෙසං බො භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකඛ්ඛමානො සඛෙසා ආපතනියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකම්මං කරෙය්‍ය.

5. අපරෙසමපි භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකඛ්ඛමානො සඛෙසා ආපතනියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකම්මං කරෙය්‍ය: එකො අභිසීලෙ සීලවිපතො හොති, එකො අජ්ඣාචාරෙ ආචාරවිපතො හොති, එකො අනිද්දසීයා දිට්ඨිවිපතො හොති. ඉමෙසං බො භික්ඛවෙ භික්ඛුනං ආකඛ්ඛමානො සඛෙසා ආපතනියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකම්මං කරෙය්‍ය.

## ආකර්මමානිජකය

1. මහණෙනි, අංග තුණකින් යුක්ත භික්ෂුහට සංඝ තෙමේ කැමැති නම් ඇවැත් තොදුක්මෙහි උකෙවනියකමය කරන්නේ ය: යම් මහණෙක් ඔබර කරන්නේ ද, කලහ කරන්නේ ද, මිරුබ්බාද කරන්නේ ද, වාක්කලහ කරන්නේ ද, සංඝයා පවුලේ අභිකරණ කරන්නේ ද, අවශ්‍යතාව වූ ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තාවූ ඉමක් නැති ඇවැත් ඇත්තා වූ බාලයෙක් වෙයි ද, ගිහියන් හා එකට ගැටුනේ අනුලෝම නොවූ ගිහිසංඝගීයෙන් යුක්ත වූයේ වාසය කරයි ද, මහණෙනි, මේ තෙ අගින් යුතු මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම් ඇවැත් තොදුක්මෙහි උකෙවනියකමය කරන්නේ ය.

2. මහණෙනි, අනෙකුත් තෙ අගකින් යුතු මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැති නම් ඇවැත් තොදුක්මෙහි උකෙවනියකමය කරන්නේ ය: උත්තම ගිලයෙහි (සංචාර සංචාර සිල්ලි) නටුවා වූ සිල් ඇත්තේ ද, උත්තමාවාරයෙහි නටුවා වූ අවාර ඇත්තේ ද, උත්තම සම්මන්ද්‍රමයෙහි නටුවා වූ දිවු ඇත්තේ ද, මහණෙනි, මේ අංග තුණකින් යුතු මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැති නම් ඇවැත් තොදුක්මෙහි උකෙවනියකමය කරන්නේ ය.

3. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අංග තුණකින් යුක්ත වූ මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැති නම් ඇවැත් තොදුක්මෙහි උකෙවනියකමය කරන්නේ ය. බුදුරුවන්හි අයුණු කියයි ද, දමුරුවන්හි අයුණු කියයි ද, සතුරුවන්හි අයුණු කියයි ද, මහණෙනි, මේ තෙ අගින් යුතු මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැති නම් ඇවැත් තොදුක්මෙහි උකෙවනියකමය කරන්නේ ය.

4. මහණෙනි, භික්ෂුන් තිදෙනකුන්හට සංඝ තෙමේ කැමැති නම් ඇවැත් තොදුක්මෙහි උකෙවනියකමය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් ඔබර කරන්නේ කලහ කරන්නේ මිරුබ්බාද ඇති කරන්නේ වාක්කලහ කරන්නේ සංඝයා ඉදිරියෙහි අභිකරණ ඇති කරන්නේ වෙයි ද, එක් මහණෙක් අවශ්‍යතාව වූ ඇවැත් බහුල කොට ඇති, සීමාරහිත ඇවැත් ඇති බාලයෙක් වෙයි ද, එක් මහණෙක් ගිහියන් හා එකට ගැටුනේ අනුලෝම නොවූ ගිහි සංඝගීන් යුක්ත වූයේ වෙසෙයි ද, මහණෙනි, මේ අංග තුණකින් යුතු මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැති නම් ඇවැත් තොදුක්මෙහි උකෙවනියකමය කරන්නේ ය.

5. අන්‍ය වූ ද භික්ෂුන් තිදෙනකුන්හට සංඝ තෙමේ කැමැති නම් ඇවැත් තොදුක්මෙහි උකෙවනියකමය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් උත්තම ගිලයෙහි නටුවා වූ සිල් ඇත්තේ ද, උතුම් අවාරයෙහි මිටත් අවාර ඇත්තේ ද, උතුම් සම්මන්ද්‍රමයෙහි මිටත් දිවු ඇත්තේ ද, මහණෙනි, මේ භික්ෂුන් තිදෙනාට සංඝ තෙමේ කැමැති නම් ඇවැත් තොදුක්මෙහි උකෙවනියකමය කරන්නේ ය.

6. අපරෙතමපි භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකඛමාමානො සංඝො ආපනනියා අදස්සනෙ උකෙබ්පනියකමමං කරෙය්‍ය: ඒකො බුද්ධස්ස අවණණං භාසති. ඒකො ධම්මස්ස අවණණං භාසති. ඒකො සංඝස්ස අවණණං භාසති. ඉමෙසං බො භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකඛමාමානො සංඝො ආපනනියා අදස්සනෙ අකෙබ්පනියකමමං කරෙය්‍ය.

ආපනනියා අදස්සනෙ උකෙබ්පනියකමමං  
ආකඛමාමානජ්ඣානං නිවෙසිතං.

## ආපනනියා අදස්සනෙ උකෙබ්පනියකමමං තෙවනනාරියවතනං

1. ආපනනියා අදස්සනෙ උකෙබ්පනියකමමකතෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සමමා වතතිතබ්බං. තනුසං සමමා වතනනා: න උපසමපාදෙනබ්බං. න නිස්සයො දතබ්බො. න සාමනෙරො උපට්ඨාපෙනබ්බො. න භික්ඛුනො-වාදකසමමති සාදිතබ්බො. සමමතෙනපි භික්ඛුනියො න ඔවදිතබ්බො. යාය ආපනනියා සංඝෙන ආපනනියා අදස්සනෙ උකෙබ්පනියකමමං කතා නොති සා ආපනති න ආපජ්ජිතබ්බො, අඤ්ඤා වා නාදිසිකා, තනොවා පාපිට්ඨචාරා, කමමං න ගරභිතබ්බං. කම්මිකා න ගරභිතබ්බො. න පකතනනස්ස භික්ඛුනො අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං අඤ්ජලිකමමං සාමිවි-කමමං ආසනානිභාරො සෙය්‍යානිභාරො පාදෙදකං පාදපිඨං-පාදකඨලිකා පතනවිවරපටිග්ගනනං නහානෙ පිට්ඨිපජ්ජකමමං සාදිතබ්බං. න පකතනෙනා භික්ඛු සිලවිපතනියා අනුභංසෙනබ්බො. න ආචාරවිපතනියා අනුභං-සෙනබ්බො. න දිට්ඨිවිපතනියා අනුභංසෙනබ්බො. න ආජීවවිපතනියා අනුභංසෙනබ්බො. න භික්ඛු භික්ඛුති හෙදෙනබ්බො. න ගිහිධරො ධාරෙතබ්බො. න නිජ්ජයධරො ධාරෙතබ්බො. න නිජ්ජයා යෙවිතබ්බො. භික්ඛු සෙවිතබ්බො. භික්ඛුසිතකියා සිකඛිතබ්බං. න පකතනෙනා භික්ඛුනා සද්ධිං එකච්ඡන්තො ආවාසෙ වජ්ඣබ්බං. න එකච්ඡන්තො අනාවාසෙ වජ්ඣබ්බං. න එකච්ඡන්තො ආවාසෙ වා අනාවාසෙ වා වජ්ඣබ්බං. පකතනනං භික්ඛු දිස්වා ආසනා චුට්ඨාතබ්බං. න පකතනෙනා භික්ඛු ආසාදෙ-තබ්බො අනෙතා වා බිති වා. න පකතනනස්ස භික්ඛුනො උපොසථො ධූපෙනබ්බො. න පචාරණං ධූපෙනබ්බො. න සවචනියං කාතබ්බං. න අනුවාදෙ පට්ඨපෙනබ්බො. න ඔකාසො කාරෙතබ්බො. න වොදෙනබ්බො. න සාරෙතබ්බො. න භික්ඛුති සමපයොජ්ජෙතබ්බන්ති.

ආපනනියා අදස්සනෙ උකෙබ්පනියකමමං  
තෙවනනාරියවතනං නිවෙසිතං.

6. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද භික්ෂූන් නිදෙනතුන්හට සබ්බ තෙවේ කැමැති වන්නේ නම්, ඇවැහ තොදක්මෙහි උකෙබපනිය කමය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් බුදුරුවන්හි අසුණු කියයි. එක් මහණෙක් දමුරුවන්හි අසුණු කියයි. එක් මහණෙක් සතුරුවන්හි අසුණු කියයි. මහණෙනි, මේ භික්ෂූන් නිදනට සබ්බ තෙවේ කැමැත්තේ නම් ඇවැත් තොදක්මෙහි උකෙබපනිය කමය කරන්නේ ය.

**ඇවැහ තොදක්මෙහි උකෙබපනිය කමයෙහි  
ආකඩබ්‍රාහ ජකකය නිමිසේ ය.**

**ඇවැහ තොදක්මෙහි උකෙබපනිය කමයෙහි  
තෙසාලිස් වන**

1 මහණෙනි, ඇවැහ තොදක්මෙහි උකෙවනිකම කරණු ලැබූ මහණහු විසින් මොනොවට පැවැතිය යුතු. එහි මේ මොනොවට පැවැතමි යි: උපසපත් නො හටයුතු. නිස යොදිය යුතු. පහරණතු උපසායක කොට නොගත යුතු. භික්ෂුනොවාදකසම්මතිය නො ඉවැසිය යුතු. සම්මතිය ලද්දහු විසිනුදු මෙතෙණනට ඔවා නොදිය යුතු. යම් ඇවැහක් හෙතු කොට සබ්බසා විසින් ඇවැත් තොදක්මෙහි උකෙවනිකම කරණ ලද නම්, ඒ ඇවැහ හෝ, එබඳු අන් ඇවැහක් හෝ, එයට වඩා පවු ඇවැහක් හෝ නො ඇවැද්ද යුතු. චන්ද්‍රයකමය නොගැරැ-  
තිය යුතු. කමය කළහු නොගැරැතිය යුතුහ. පුවතන් මහණක්හුගේ වැදිම ද, දක හුනක්හුගේ නැති සිටිම ද, ඇදිලි බැඳුම ද, සාමිපිකමය ද, අසුන් එළැමිම ද, යහන් එළැමිම ද, පාදෙතාදිය එළැමිම ද, පාපුටුව-  
පාදකප්පිකාව එළැමිම ද, (සිහු නම්) පාසිවුරු පිලිගැන්ම ද නැවෙහි (සිහු නම්) පිට පිරිසට කිරිම ද නොඉවැසිය යුතු. පුවතන් මහණෙක් ගිලවිපතනියෙන් මොදින නො කටයුතු. ආචාරවිපතනියෙන් මොදින නො කටයුතු. දෘඪවිපතනියෙන් මොදින නො කටයුතු. ආජීව-  
විපතනියෙන් මොදින නො කටයුතු. මහණක් වහණුන් කෙරෙන් නො බිඳවිය යුතු. ගිහිදද (සුදුවන් ආදිය) නොදූරිය යුතු. නොවුදද (කුසවාගැරි ආදිය) නො දූරිය යුතු නොවුවෝ නො සෙවිය යුතුහ. මහණහු සෙවිය යුතුහ. මහණකෙහි ශික්මය යුතු. පුවතන් මහණක්හු හා එක් සෙවෙණිය ඇති ආවාසයෙහි නොවිසිය යුතු. එක් සෙවෙණිය ඇති අනාවාසයෙහි නොවිසිය යුතු. එක් සෙවෙණිය ඇති ආවාසයෙහි ද අනාවාසයෙහි ද නොවිසිය යුතු. පුවතන් මහණක්හු දක හුනක්හුගේ නැති සිටිය යුතු. පුවතන් මහණ තෙම වෙහෙර තුළ දී හෝ වෙහෙරින් බැහැර හෝ නොගැටිය යුතු. පුවතන් මහණක්හුගේ පොහෝ කිරිම නොගැතිය යුතු. පචාරණාව නොනැබිය යුතු. සම්මතිය කමය නොකළ යුතු. වෙහෙර පදවුකම් නොහට යුතු. අවකාශ නොකරවිය යුතු. මොදනා නොකටයුතු. ඇවැත් සිහි කරවීම නොකළ යුතු. මහණුන් හා කුත්‍රහයෙහි නොයොද ලිය යුතු.

**ඇවැහ තොදක්මෙහි උකෙබපනිය කමයෙහි  
තෙසාලිස් වන නිමිසේ ය.**

## [ඡන්දාසස් භික්ඛුනො සමමාවනනං]

1. අථ ඛො සමෙසා ඡන්දාසස් භික්ඛුනො ආපනනියා අදස්සනෙ උකෙට්ඨිකමමං අකාඨි අසමෙතං සමෙසන සො සමෙසන ආපනනියා අදස්සනෙ උකෙට්ඨිකමමකතො තමො ආවාසං අඤ්ඤං ආවාසං අගමාසි. නත්ථ භික්ඛු තෙව අභිවාදෙසුං. න පච්චුට්ඨෙසුං. න අඤ්ඤාලිකමමං. න සාමිච්ඡිකමමං අකංසු. න සකකරිංසු. න ගරුකරිංසු. න මානෙසුං. න පුජෙසුං.

සො භික්ඛුති අසකකරිකමානො අගරුකරිකමානො අමානිකමානො අපුජිකමානො අසකකාරපකතො නමොපි ආවාසං අඤ්ඤං ආවාසං අගමාසි.

තත්ථපි භික්ඛු තෙව අභිවාදෙසුං. න පච්චුට්ඨෙසුං. න අඤ්ඤාලිකමමං. න සාමිච්ඡිකමමං අකංසු. න සකකරිංසු. න ගරුකරිංසු. න මානෙසුං. න පුජෙසුං.

සො භික්ඛුති අසකකරිකමානො අගරුකරිකමානො, අමානිකමානො අපුජිකමානො අසකකාරපකතො නමොපි ආවාසං අඤ්ඤං ආවාසං අගමාසි.

තත්ථපි භික්ඛු තෙව අභිවාදෙසුං. න පච්චුට්ඨෙසුං. න අඤ්ඤාලිකමමං. න සාමිච්ඡිකමමං අකංසු. න සකකරිංසු. න ගරුකරිංසු. න මානෙසුං. න පුජෙසුං.

සො භික්ඛුති අසකකරිකමානො අගරුකරිකමානො අමානිකමානො අපුජිකමානො අසකකාරපකතො ඥානදෙව කොසමිං පච්චාගඤ්ඤි.

2. සො සමමා වනනති. ලොමං පාතෙති, තෙත්තාරං වනනති. භික්ඛු උපසඤ්ඤානං එවං වදෙති: “අනං ආවුසො සමෙසන ආපනනියා අදස්සනෙ උකෙට්ඨිකමමකතො සමමා වනනාමි. ලොමං පාතෙමි. තෙත්තාරං වනනාමි. කථානු ඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බි?”නති.

හගවතො එතමත්තං ආරොචෙසුං. “තෙන හි භික්ඛුවෙ සමෙසා ඡන්දාසස් භික්ඛුනො ආපනනියා අදස්සනෙ උකෙට්ඨිකමමං පටිපජ්ජංසමෙනතු”.

## න පටිපජ්ජංසමෙනහබ්බි තෙවනාර්ය්‍යකං

1. පඤ්චති භික්ඛුවෙ අසමහති සමනනාගතස්ස භික්ඛුනො ආපනනියා අදස්සනෙ උකෙට්ඨිකමමං. න පටිපජ්ජංසමෙනහබ්බි: උපසමපාදෙති, නිසංසං දෙති, සාමිකෙරං උපට්ඨංඝෙති, භික්ඛුනොවාදකසමමතිං සාදියති, සමමතොපි භික්ඛුතිසො ඔවදති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛුවෙ පඤ්චගමෙහි සමනනාගතස්ස භික්ඛුනො ආපනනියා අදස්සනෙ උකෙට්ඨිකමමං. න පටිපජ්ජංසමෙනහබ්බි.

2. අපරෙතිපි භික්ඛුවෙ පඤ්චගමෙහි සමනනාගතස්ස භික්ඛුනො ආපනනියා අදස්සනෙ උකෙට්ඨිකමමං. න පටිපජ්ජංසමෙනහබ්බි: යාය ආපනනියා සමෙසන ආපනනියා අදස්සනෙ උකෙට්ඨිකමමං. නාතං හොති. තං ආපනනියා ආපජ්ජති, අඤ්ඤං වා තාදිසිකං, කතො වා පාපිට්ඨකරං. කමමං ගරහති. කමමිකෙ ගරහති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛුවෙ පඤ්චගමෙහි සමනනාගතස්ස භික්ඛුනො ආපනනියා අදස්සනෙ උකෙට්ඨිකමමං. න පටිපජ්ජංසමෙනහබ්බි.

### [ජනනාතිකත්වයේ මනාපවැඩ]

1. ඉක්බිති සමය තෙමේ ජනනා මහණහට ඇවැත නො දැක්මෙහි, සමයයා හා සමයාන රහිත වූ උකෙට්ඨකතාවය කමය කෙළේය. හේ ඇවැත නොදැක්මෙහි සමයයා විසින් උකෙට්ඨකතාවය කරණ ලද්දේ ඒ ආවාසයෙන් අනෙක් ආවාසයකට ගියේය. එහි මහණහු ඔහු නොම වැන්දහ. දැක හුණත්තෙන් නොම නැගී සිටියහ. ඇදිලි බැදිලි ද සාමිවි කමය ද නොම කළහ. සත්කාර නොම කළහ. ගරුකාර නොම කළහ. බුහුමන් නොම කළහ. නොම පිදුහ.

හෙ තෙම මහණුන් විසින් සත්කාර ගරුකාර නොකරණු ලබනුයේ බුහුමන් නොකරණු ලබනුයේ, නොපුදනු ලබනුයේ, අසත්කාරයෙන් මඬනා ලද්දේ ඒ ආවාසයෙන් අනෙක් ආවාසයකට ගියේය. එහි ද භික්ෂුහු නොම වැන්දහ. දැක හුණත්තෙන් නොම නැගී සිටියහ. අසද්ද්විකමය නොම කළහ. සාමිවිකමය නොම කළහ. සත්කාර නොම කළහ. ගරුකාර නොම කළහ. බුහුමන් නොම කළහ. නොම පිදුහ.

හෙ තෙම භික්ෂුන් විසින් සත්කාර ගරුකාර නොකරණු ලබනුයේ, බුහුමන් නොකරණු ලබනුයේ, නොපුදනු ලබනුයේ, අසත්කාරයෙන් මඬනා ලද්දේ ඒ ආවාසයෙන් අනෙක් ආවාසයකට ගියේය. එහි ද භික්ෂුහු නොම වැන්දහ. දැක හුණත්තෙන් නොම නැගී සිටියහ. අසද්ද්විකමය නොම කළහ. සාමිවිකමය නොම කළහ. සත්කාර නොම කළහ. ගරුකාර නොම කළහ. බුහුමන් නොම කළහ. නොම පිදුහ.

හෙ තෙම භික්ෂුන් විසින් සත්කාර ගරුකාර බුහුමන් කරණු නොලබනුයේ, නොපුදනු ලබනුයේ, අසත්කාරයෙන් මඬනා ලද්දේ, යළි ද කොසොඹා නුවරට පෙරළා ආයේය.

2. හෙ තෙම මොනොවට පවති. අනුලොම ව පවති. නිස්තරණ වන අනුට පවති. මහණුන් කරා එළඹ “ඇවැත්නි මම සමයයා විසින් ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙට්ඨකතාවය කරණ ලද්දෙමි මනා ව පවතිමි, අනුලොම ව පවතිමි, නිස්තරණ වන අනුට පවතිමි. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැද්ද යුතු ද?”යි මෙසේ කියයි.

භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවන් සැල කළහ. “මහණෙනි, එසේ වී නම් සමය තෙමේ ජනනා මහණහට ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙට්ඨකතාවය සන්තිද්වාවා”යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ සේක.

### නොසන්තිද්විකමය සුභු නොසාලිස

1. “මහණෙනි, අඛණ පසෙකින් සමනිත මහණහුගේ ඇවැත නො දැක්මෙහි උකෙට්ඨකතාව නොසන්තිද්විකමය යුතු: උපසපන් කෙරේ ද, නිස දේ ද, තෙරණතු ලවටුවක කොට තමා වෙත සිටුවා ද, හිතකුනො-වාදක සමමතිස ඉවසා ද, අමමන වූයේත් මෙහෙණතට ඔවා දෙසී ද, මහණෙනි, මේ පසෙකින් යුත් මහණහුගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙට්ඨකතාව නොසන්තිද්විකමය යුතු.

2. මහණෙනි, අන් අඛණ පසෙකින් යුත් මහණහුගේ ඇවැත නො දැක්මෙහි උකෙට්ඨකතාව නොසන්තිද්විකමය යුතු: සමයයා විසින් යම් ඇවැතෙකින් ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙට්ඨකතාවය කරණ ලද්දේ වේ නම් ඒ ඇවැතට පැමිණේ ද, එබඳු අන් ඇවැතකට හෝ, එයට වඩා ලාභක ඇවැතකට හෝ පැමිණේ ද, විනය කමයට ගරුතා ද, කමය කළවුන් හට ගරුතා ද, මහණෙනි, මේ අඛණ පසින් සමනිත මහණහුගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙට්ඨකතාව නොසන්තිද්විකමය යුතු.



3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චගඛෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙඛපනියකම්මං න පටිපසස්සථෙහතඛං: පකතනතස්ස භික්ඛුනො අභිවාදනං, පච්චුට්ඨානං, අඤ්ජලිකම්මං, සාමිමිකම්මං, ආසනාහිතාරං සාදියති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චගඛෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙඛපනියකම්මං න පටිපසස්සථෙහතඛං.

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චගඛෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙඛපනියකම්මං න පටිපසස්සථෙහතඛං: පකතනතස්ස භික්ඛුනො සෙය්‍යාහිතාරං, පාදෙද්දා, පාදපිඨං-පාදකඨලිකං, පතනවිමරපටිග්ගහණං, නභානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං සාදියති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චගඛෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙඛපනියකම්මං න පටිපසස්සථෙහතඛං.

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චගඛෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙඛපනියකම්මං න පටිපසස්සථෙහතඛං: පකතනතං භික්ඛුං ඕලපිපතතියා අනුඤ්ඤෙහි, ආචාරපිපතතියා අනුඤ්ඤෙහි, දිට්ඨිපිපතතියා අනුඤ්ඤෙහි, ආජිවපිපතතියා අනුඤ්ඤෙහි, භික්ඛුං භික්ඛුහි හෙදෙහි. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චගඛෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙඛපනියකම්මං න පටිපසස්සථෙහතඛං.

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චගඛෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙඛපනියකම්මං න පටිපසස්සථෙහතඛං: ගිහිඛජං. ධාරෙහි, නික්ඛේසජං. ධාරෙහි, නික්ඛේසෙ ඤෙහි, භික්ඛු න ඤෙහි, භික්ඛුසිකායා න සිකාහි. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චගඛෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙඛපනියකම්මං න පටිපසස්සථෙහතඛං.

7. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චගඛෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙඛපනියකම්මං න පටිපසස්සථෙහතඛං: පකතනතෙත භික්ඛුනා සද්ධිං එකච්ඡන්තා ආවාසෙ වසති, එකච්ඡන්තා අනාවාසෙ වසති, එකච්ඡන්තා ආවාසෙවා අනාවාසෙවා වසති, පකතනතං භික්ඛුං දිස්වා ආසනා න උට්ඨාති, පකතනතං භික්ඛුං ආසාදෙහි අනෙතාවා බහිවා. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චගඛෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙඛපනියකම්මං න පටිපසස්සථෙහතඛං.

8. අට්ඨති භික්ඛවෙ අඛෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙඛපනියකම්මං න පටිපසස්සථෙහතඛං: පකතනතස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ඨපෙති, පචාරණං ඨපෙති, සච්චතියං කරොති, අනුවාදා පට්ඨපෙති, ඕකාසං කාරෙති, වොදෙති, සාරෙහි, භික්ඛුහි සමපසොපෙති, ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ අට්ඨනඛෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙඛපනියකම්මං න පටිපසස්සථෙහතඛං.

ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙඛපනියකම්මෙ  
න පටිපසස්සථෙහතඛං හෙවෙහිඤ්ඤං. නිබ්බිතං.

3. මහණෙනි, අන් අඛග පසෙකිනුදු යුත් මහණහුගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවනිකම නොසන්හිදුවිය යුතු: පුවතත් මහණක්හුගේ අභිවාදන, පවුට්ඨාන, අකුප්ලිකම, සාමිවිකම, ආසනානිහාර ඉවසාද, මහණෙනි, මේ අඛග පසින් යුත් මහණහුගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවනිකම නොසන්හිදුවිය යුතු.

4. මහණෙනි, අන් අඛග පසෙකිනුදු යුත් මහණහුගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවනිකම නොසන්හිදුවිය යුතු: පුවතත් මහණක්හුගේ ගයනානිහාර, පාදෙදක, පාදපිට්ඨ-පාදකප්පිකා, පාත්‍රවිවර-ප්‍රතිග්‍රහණ, නිවෙහි පාසැපරිකම් යන මේ දෑ ඉවසාද, මහණෙනි, මෙකි අඛග පසින් යුත් මහණහුගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවනිකම නොසන්හිදුවිය යුතු.

5. මහණෙනි, අන් අඛග පසෙකිනුදු යුත් මහණහුගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවනිකම නොසන්හිදුවිය යුතු: පුවතත් මහණකුට ගිලිප්පතියෙන් වොදනා කෙරේද, ආචාර විපතතියෙන් වොදනා කෙරේද, දෂ්ඨිවිපතතියෙන් වොදනා කෙරේද, ආජිවිප්පතතියෙන් වොදනා කෙරේද, මහණකු මහණුන් කෙරෙන් බිදුවාද, මහණෙනි, මේ අඛග පසින් යුත් මහණහුගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවනිකම නොසන්හිදුවිය යුතු.

6. මහණෙනි, අන් අඛග පසෙකිනුදු යුත් මහණහුගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවනිකම නොසන්හිදුවිය යුතු: ගිහිදද දරාද, නොවුදද දරාද, නොවුටත් සොයාද, මහණුන් නොසොයාද, මහණ-සිකෙහි නොසික්මේද, මහණෙනි, මේ පසයින් යුත් මහණහුගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවනිකම නොසන්හිදුවිය යුතු.

7 මහණෙනි, අන් අඛග පසෙකිනුදු යුත් මහණහුගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවනිකම නොසන්හිදුවිය යුතු: අපකත් මහණක්හු හා එකවර්තන ආවාසයෙහි උවසේද, එකවර්තන අනාවාසයෙහි වෙසේද, එකවර්තන ආවාසයෙහිත් අනාවාසයෙහිත් වෙසේද, පුවතත් මහණහු දෑක හුනුපැනෙන් නොනැගි සිටීද, පුවතත් මහණක්හු ආවාසය තුළ දී හෝ එසින් බැහැර දී හෝ ගවාද, මහණෙනි, මේ අඛග පසින් යුත් මහණහු ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවනිකම නොසන්හිදුවිය යුතු.

8. මහණෙනි, අඛග අටෙන් යුත් මහණහු ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවනිකම නොසන්හිදුවිය යුතු: පුවතත් මහණක්හු පොතෝකම් නවත්වාද, පටුරුණු නවත්වාද, සවවනිය කෙරේද, අනුවාදය පිහිටුවාද, අවකාශ කරවාද, වොදනා කෙරේද, ඇවැත් සිහි කරවාද, මහණුන් හා කලහ කරවාද, මහණෙනි, මේ අඛග අටින් යුත් මහණහු ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවනිකම නොසන්හිදුවිය යුතු.

ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවනිකම නොසන්හිදුවිය යුතු  
නෙසාලිය ගිමිසේ ය.

### පටිපසසුසෙහන්ඛි තෙවනනාරියකං

1. පඤ්චති භික්ඛවෙ අසෙවති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙබ්පනියකමමං පටිපසසුසෙහන්ඛිකං: න උපසම්පාදෙති, න නිස්සං දෙති, න සාමංඝරං උපමාපෙති, න භික්ඛුනොවාදක සමමත්තං සාදියති, සමමතොපි භික්ඛුනොවාදකං න ඔවදති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චගසෙවති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙබ්පනියකමමං පටිපසසුසෙහන්ඛිකං.

2. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ පඤ්චගසෙවති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙබ්පනියකමමං පටිපසසුසෙහන්ඛිකං: යාය ආපනතියා සංඝොන ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙබ්පනියකමමං කතං හොති නා ආපනතියා න අපරෙති, අඤ්ඤං වා නාදිසිකං, තතො වා පාපිට්ඨකරං, කමමං න ගරහති, කමමතෙ න ගරහති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චගසෙවති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙබ්පනියකමමං පටිපසසුසෙහන්ඛිකං.

3. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ පඤ්චගසෙවති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙබ්පනියකමමං පටිපසසුසෙහන්ඛිකං: න පකතභාසස්ස භික්ඛුනො අභිවාදනං, පච්චුට්ඨානං, අඤ්ඤාලිකමමං, සාමිච්චිකමමං, ආසනානිකාරං සාදියති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චගසෙවති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙබ්පනියකමමං පටිපසසුසෙහන්ඛිකං.

4. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ පඤ්චගසෙවති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙබ්පනියකමමං පටිපසසුසෙහන්ඛිකං: න පකතභාසස්ස භික්ඛුනො සෙය්‍යානිකාරං, පාදෙදකං, පාදපිට්ඨ-පාදකුළුලිකං, පනනම්චරපටිගහණං, නහානෙ පිට්ඨිපරිකමමං සාදියති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චගසෙවති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙබ්පනියකමමං පටිපසසුසෙහන්ඛිකං.

5. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ පඤ්චගසෙවති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙබ්පනියකමමං පටිපසසුසෙහන්ඛිකං: න පකතභාසා භික්ඛුං ඔලම්පනතියා අනුඛංසෙති, න ආචාරම්පනතියා අනුඛංසෙති, න දිට්ඨිම්පනතියා අනුඛංසෙති, න ආච්චිම්පනතියා අනුඛංසෙති, න භික්ඛුං භික්ඛුනි හෙදෙති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චගසෙවති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙබ්පනියකමමං පටිපසසුසෙහන්ඛිකං.

6. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ පඤ්චගසෙවති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙබ්පනියකමමං පටිපසසුසෙහන්ඛිකං: න ගිහිකං ඛාතෙති, න නිජ්ඣෙධරං ඛාතෙති, න නිජ්ඣෙසෙවති, භික්ඛු සෙවති, භික්ඛුසිකාය සිකාති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චගසෙවති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙබ්පනියකමමං පටිපසසුසෙහන්ඛිකං.

## සන්තිද්වය යුතු තොසාලිය

1. මහණෙනි, අත් අඹන පසෙකින් යුත් මහණහුගේ ඇවැන නොදැක්මෙහි උකෙවිතිකම සන්තිද්වය යුතු: උපසපත් නොකෙරේ ද, නිස නොදේ ද, තෙරණතු වැටුමිනි නොලා ද, භික්ෂුනොවාදක සමමතිය නොඉවසා ද, සම්මත වූයේ නමුදු මෙහෙණනව ඔවා නොදේ ද, මහණෙනි, මේ අඹන පසින් යුත් මහණහුගේ ඇවැන නොදැක්මෙහි උකෙවිතිකම සන්තිද්වය යුතු.

2. මහණෙනි, අත් අඹන පසෙකින් යුත් මහණහුගේ ඇවැන නොදැක්මෙහි උකෙවිතිකම සන්තිද්වය යුතු: සංඝයා පිළිගත් යම් ඇවැනෙකින් ඇවැන නොදැක්මෙහි උකෙවිතිකම කරණ ලද්දේ වේ නම් ඒ ඇවැන නොඅවදි ද, එබඳු වූ අත් ඇවැනක් හෝ, එයට වඩා ලාමක ඇවැනක් ගො අවදි ද, විනයකමය නොගරහා ද, කමය කලමුත් නොගරහා ද, මහණෙනි, මේ පසගින් යුත් මහණහුගේ ඇවැන නොදැක්මෙහි උකෙවිතිකම සන්තිද්වය යුතු.

3. මහණෙනි, අත් අඹන පසෙකින් යුත් මහණහුගේ ඇවැන නොදැක්මෙහි උකෙවිතිකම සන්තිද්වය යුතු: පුවතත් මහණක්හු අභිවාදන, පච්චුඨාන, අසඤ්ජිකම්, සාප්පිකම්, ආසනාභිනාර නොඉවසා ද, මහණෙනි, මේ අඹන පසින් යුත් මහණහුගේ ඇවැන නොදැක්මෙහි උකෙවිතිකම සන්තිද්වය යුතු.

4. මහණෙනි, අත් අඹන පසෙකින් යුත් මහණහුගේ ඇවැන නොදැක්මෙහි උකෙවිතිකම සන්තිද්වය යුතු: පුවතත් මහණක්හුගේ ශය්‍යාභිනාර, පාදෙදහ, පාදේඨ පාදකඨලිකා, පාසිදුරු පිළිගැනුම්, නැමෙහි පිට පිරිසම නොඉවසා ද, මේ අඹන පසින් යුත් මහණහු ඇවැන නොදැක්මෙහි උකෙවිතිකම සන්තිද්වය යුතු.

5. මහණෙනි, අත් අඹන පසෙකින් යුත් මහණහු ඇවැන නොදැක්මෙහි උකෙවිතිකම සන්තිද්වය යුතු: පුවතත් මහණකුට ශිල-විපතනියෙන් වොදනා නොකෙරේ ද, ආචාරවිපතනියෙන් වොදනා නොකෙරේ ද, දූෂට්විපතනියෙන් වොදනා නොකෙරේ ද, ආජීවට්විපතනියෙන් වොදනා නොකෙරේ ද, මහණතු මහණුන් කෙරෙන් පනා පිළවා ද, මහණෙනි, මේ අඹන පසින් යුත් මහණහු ඇවැන නොදැක්මෙහි උකෙවිතිකම සන්තිද්වය යුතු.

6. මහණෙනි, අත් අඹන පසෙකින් යුත් මහණහු ඇවැන නොදැක්මෙහි උකෙවිතිකම සන්තිද්වය යුතු: ගිහිදද නොදර ද, තොටුදද නොදර ද, තොටුවත් නොසොයා ද, භික්ෂුන් සොයා ද, භික්ෂුගිහානි තිත්මේ ද, මහණෙනි, මේ පසගින් යුත් මහණහුගේ ඇවැන නොදැක්මෙහි උකෙවිතිකම සන්තිද්වය යුතු.

7. අපරෙභි භික්ඛවෙ පඤ්චහමෙහි සමනනාගනස්ස භික්ඛුනො ආපනනියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකම්මං. පටිපසස්සමෙහනබ්බං: න පගගනනෙන භික්ඛුනා සද්ධිං එකච්ඡෙනෙ ආවාසෙ වසති, න එකච්ඡෙනෙ අනාවාසෙ වසති, න එකච්ඡෙනෙ ආවාසෙ වා අනාවාසෙ වා වසති, පකතනනං භික්ඛුං දිස්වා ආසනා වුට්ඨාති, න පකතනනං භික්ඛුං ආසාදෙති අනෙතාවා බති වා. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ පඤ්චහමෙහි සමනනාගනස්ස භික්ඛුනො ආපනනියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකම්මං පටිපසස්සමෙහනබ්බං.

8 අට්ඨති භික්ඛවෙ අමෙහි සමනනාගනස්ස භික්ඛුනො ආපනනියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකම්මං. පටිපසස්සමෙහනබ්බං: න පකතනනස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ධූපෙති, න පචාරණං ධූපෙති, න සච්චනීයං කරොති, න අනුචාදං පට්ඨපෙති, න ඕක්කාසං කරොති, න වොදෙති, න සාරෙති, න භික්ඛුහි සමපයොජෙති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ අට්ඨ-හමෙහි සමනනාගනස්ස භික්ඛුනො ආපනනියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකම්මං පටිපසස්සමෙහනබ්බං.

ආපනනියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකම්මං  
පටිපසස්සමෙහනබ්බං තෙවනනාථස්සං නිබ්බිතං.

### [පටිපසස්සමෙනං]

1. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ පටිපසස්සමෙහනබ්බං: තෙන භික්ඛවෙ ඡන්තෙන භික්ඛුනා සස්සං උපසඤ්ඤා, එක්කං උනතරුසඤ්ඤා කරිත්වා බුද්ධිනං භික්ඛුනං පාදෙ වන්දිත්වා උක්ඛුට්ඨං නිසීදිත්වා අඤ්ජලිං පගගනෙත්වා එවමස්ස වචනියො:

“අහං හතෙන සමෙසෙන ආපනනියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකම්මං-කතො සම්මා වතනාමි. ලොමං පාතෙමි. තෙජාරං වතනාමි. ආපනනියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයස්ස කම්මස්ස පටිපසස්සද්ධිං යාවාමි”ති. දුතියමපී යාවිතබ්බො, තතියමපී යාවිතබ්බො.

ව්‍යභොගන භික්ඛුනා පටිබලෙන සමෙසං ඤ්ඤපෙතබ්බො:

“සුඤ්ඤා මෙ හතො සමෙසං. අයං ඡන්තො භික්ඛු සමෙසෙන ආපනනියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකම්මකතො සම්මා වතනති. ලොමං පාතෙති. තෙජාරං වතනති. ආපනනියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයස්ස කම්මස්ස පටිපසස්සද්ධිං යාවති. යදි සමිසස්ස පනතකල්ලං, සමෙසං ඡන්තස්ස භික්ඛුනො ආපනනියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකම්මං පටිපසස්ස-මෙහයං, එසං ඤ්ඤති.

සුඤ්ඤා මෙ හතො සමෙසං: අයං ඡන්තො භික්ඛු සමෙසෙන ආපනනියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකම්මකතො සම්මා වතනති. ලොමං පාතෙති. තෙජාරං වතනති. ආපනනියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයස්ස කම්මස්ස පටිපසස්සද්ධිං යාවති. සමෙසං ඡන්තස්ස භික්ඛුනො ආපනනියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකම්මං පටිපසස්සමෙහති. යස්සායසම්මො බමති ඡන්තස්ස භික්ඛුනො ආපනනියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයස්ස කම්මස්ස පටිපසස්සද්ධිං, සො භුණ්ණස්ස, යස්ස නකම්මති, සො භාසෙය්‍ය.

7. මහණෙනි, අන් අයුතු පසෙකින්ද යුත් මහණෙකුගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවනිකම සන්තිද්වය යුතු: ප්‍රචයන් මහණකු හා එක් සෙවෙති අවස්ති නොවෙසේ ද, එක් සෙවෙති නොඅවස්ති නොවෙසේ ද, එක් සෙවෙති අවස්තින් නොඅවස්තින් නොවෙසේ ද, ප්‍රචයන් මහණකු දැක හුනස්නෙන් නැගී සිටී ද, ප්‍රචයන් මහණකු වෙහෙර තුළ දී හෝ බැහැර දී හෝ නොගටා ද, මහණෙනි, මේ පසෙකින් යුත් මහණකු ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවනිකම සන්තිද්වය යුතු.

8. මහණෙනි, අවහෙතින් යුත් මහණකු ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවනිකම සන්තිද්වය යුතු: ප්‍රචයන් මහණකු පොතොකම නොනිවනා ද, පවුරුණු නොනිවනා ද, සව්වනිය නොකෙරේ ද, අනුවාද නොපිහිටවා ද, අවකාශ නොකරවා ද, වොදනා නොකෙරේ ද, ඇවැත් සිහි නොකරවා ද, මහණකු හා කලහ නොයොදා ද, මහණෙනි, මේ අවහින් යුත් මහණකු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙවනිකම නොසන්තිද්වය යුතු.

### ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවනිකම සන්තිද්වය යුතු තෙසාලිය නිමසේ ය.

#### [සන්තිද්වීම]

1. මහණෙනි, මෙසේ සන්තිද්වය යුතු: මහණෙනි, ඒ ඡනා මහණකු විසින් සමසයා කරා එළඹ උතුරාසන එකස් කොට, වැඩිපලු මහණකු පා වැද උත්තුලක ව හිඳ දෙපසින් මුදුන් තබා මෙසේ කියා යුතු:

“මහත්ත, මම ඇවැත නොදැක්මෙහි සමසයා විසින් උකෙවනිකම කරණ ලද්දෙමි මනා ව පවතිමි. අනුලොම ව පවතිමි, නිසාරණ වත් අනුව පවතිමි. ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවනිකම සන්තිද්වීම යැයි”යි. දෙවනු ද යැද්ද යුතු. තෙවනු ද යැද්ද යුතු.

වසනා ප්‍රතිචල මහණකු විසින් සමස තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු:

“මහත්ත, සමස තෙමේ මමස අසාවා: මේ ඡනා මහණ සමසයා විසින් ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවනිකම කරණ ලද්දෙමි මනා ව පවති. අනුලොම ව පවති. නිසාරණ වත් අනුව පවති. ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවනිකම සන්තිද්වීම යැයි. ඉදින් සහනට පැමිණි කල් ඇත්තේ මිනම් සමස තෙමේ ඡනා මහණහට ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවනිකම සන්තිද්වත්තේ ය. මේ අප්තිසයි.

මහත්ත, සමස තෙමේ මමස අසාවා: මේ ඡනා මහණ සමසයා විසින් ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවනිකම කරණ ලද්දෙමි මනා ව පවති. අනුලොම ව පවති. නිසාරණ වත් අනුව පවති. ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙවනිකම සන්තිද්වීම යැයි. සමස තෙමේ ඡනා මහණහට ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙවනිකම සන්තිද්වයි. ඡනා මහණහට ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙවනිකම සන්තිද්වීම යම් ආයුෂමනකුහට රැස්තේ ද, හේ නිහඬ වේවා. යම් ආයුෂමනකුහට තොරැස්තේ ද, හේ කියවා.

දුතියමි ඵතමන්ථං වදුමි -පෙ- තතියමි ඵතමන්ථං වදුමි: සුණ්ණානු මෙ භන්තෙ සමෙසා: අයං ඡන්තො හික්ඛු සමෙසන ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙඛපනියකමමකතො සමවා වත්තති. ලොමං පානෙති. තෙන්ථාරං වහාති ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙඛපනියස්ස කමමස්ස පටිපස්සද්ධිං යාටිති. සමෙසා ඡන්තාස්ස හික්ඛුතො ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙඛපනියකමමං පටිපස්සස්මෙහායී. යස්සායසමතො ඛමති ඡන්තාස්ස හික්ඛුතො: ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙඛපනියස්ස කමමස්ස පටිපස්සද්ධි, සො තුණ්හස්ස, යස්ස නකම්මති, සො භාසෙය්‍ය.

පටිපස්සද්ධිං සමෙසන ඡන්තාස්ස හික්ඛුතො ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙඛපනියකමමං. ඛමති සමසස්ස, තස්මා තුණ්හි, ඵවමෙතං ධාරයාමි”ති.

**ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙඛපනියකමමං නිවසිතං පසඛමං.**

## 6. ආපනතියා අපපටිකමෙම උකෙඛපනියකමමං.

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා කොසමබ්බං විහරති සොඤ්ඤානංගමෙ. තෙන බො පන සමයෙන අයස්මා ඡන්තො ආපතති. ආපඡ්ඡවා න ඉච්ඡති ආපතතිං පටිකාතුං. යෙ තෙ හික්ඛු අපටිච්ඡා -පෙ- තෙ උග්ගායනාහි තියන්ති විපාවෙනාහි: “කථං හි නාම ආයස්මා ඡන්තො ආපතති. ආපඡ්ඡවා න ඉච්ඡස්සති ආපතතිං පටිකාතු”නති.

2. අථ බො තෙ හික්ඛු භගවතො ඵතමන්ථං අරොචෙසුං. අථ බො භගවා ඵතස්මිං නිදුතෙ ඵතස්මිං පකරණෙ හික්ඛුසමිසං සන්තිපානාපෙතො හික්ඛු පටිපුච්ඡි. “සච්චං කිර හික්ඛවෙ ඡන්තො හික්ඛු ආපතතිං ආපඡ්ඡවා න ඉච්ඡති ආපතතිං පටිකාතු”නති. “සච්චං භගවා”.

3. විහරති බුද්ධො භගවා: කථං හි නාම සො හික්ඛවෙ මොසුරිසො ආපතතිං ආපඡ්ඡවා න ඉච්ඡස්සති ආපතතිං පාටිකාතුං. තෙන හික්ඛවෙ අපසසන්නාතං වා පසාදිය -පෙ- විහරතිත්වා ධමමිං කථං කතො හික්ඛු ආමනෙත්ති.

4. “තෙන හි හික්ඛවෙ සමෙසා ඡන්තාස්ස හික්ඛුතො ආපනතියා අපපටිකමෙම උකෙඛපනියකමමං කුරොතු අසමොගං සමෙසන. ඵවඤ්ච පන හික්ඛවෙ කාතබ්බං: පඨමං ඡන්තො හික්ඛු වොදෙතබ්බො, වොදෙත්වා සාරෙතබ්බො. සාරෙත්වා ආපනති ආරොපෙතබ්බො, ආපතතිං ආරොපෙත්වා ව්‍යතෙත්වා හික්ඛුතො පටිබ්බලෙන සමෙසා සදුපෙතබ්බො;

දෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි... තෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි: වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ ඔබ්බ අසාවා මේ ඡන්ත මහණ තෙම සඞ්ඝයා විසින් ඇවැත් නොදැක්වෙහි උකෙවිතිකමි කරුණ ලද්දේ මනා ව පවති. අනුලොම ව පවති. නිසාරණ වන අනුව පවති. ඇවැත් නො දැක්වෙහි උකෙවිතිකමි සන්තිදුමි යදි. සඞ්ඝ තෙමේ ඡන්ත මහණහට ඇවැත් නොදැක්වෙහි කළ උකෙවිතිකමි සන්තිදුමි. යම් ආයුෂමකකුහට ඡන්ත මහණහුගේ ඇවැත් නොදැක්වෙහි උකෙවිතිකමි සන්තිදුමි රැස්වේ ද, හේ නිහඬ වන්නේ ය. සමික්ඛට නොරැස්වේ ද, හේ කියන්නේ ය.

සඞ්ඝයා විසින් ඡන්ත මහණහුගේ ඇවැත් නොදැක්වෙහි උකෙවිතිකමි සන්තිදුමි ලද්දේ ය. සඞ්ඝයාට ඊෂ්ඨයෙහි. එතෙයින් නිතම ය. මෙසේ මෙය දරමි.

පස්වනු ඇවැත් නොදැක්වෙහි උකෙවිතිකමි නිමිට්ඨ ය.

## 6. ඇවැත්ව පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙබපනියකමිය

1. එ සමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ නොසොබා නුවර නිසා පොම්භායාමයෙහි වෙසෙන සේක. එ සමයෙහි ආයුෂමන් ඡන්ත තෙම ඇවැත් ඇවැද ඇවැත්ව පිළියම් කරන්නට නොකැමැති වෙහි. යම් මහණ කෙනෙක් අලොච්ඡ ද... ඔහු “ආයුෂමන් ඡන්ත තෙම ඇවැත් ඇවැද ඇවැත්ව පිළියම් කරන්නට කෙසේ නම් පො කැමැත්තේ ද”යි ලාමක කොට කියත්, පොගුණ පවසත්, පොගුණ පවුරවත්.

2. ඉක්බිත්තෙන් ඒ හිඤ්ඤ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැල කළහ. එ කල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ කරුණෙහි මේ ප්‍රසංගාමයෙහි බික්ඝහන රැස් කරවා “මහණෙනි, සැබෑ ද? ඡන්ත මහණ ඇවැත් ඇවැද ඇවැත්ව පිළියම් කරන්නට නො කැමැත්තේ ද?”යි පුළුවන් සේක. “සැබෑ වහන්සැ”යි හිඤ්ඤ කීහ.

3. භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ හැරුනු සේක: “මහණෙනි, කෙසේ නම් ඒ හිස් පුරිස් තෙම ඇවැත් ඇවැද ඇවැත්ව පිළියම් කරන්නට කැමැති නොවේ ද? මහණෙනි, මෙය සස්තෙහි නොපහනුන්ගේ පැහැදීම පිණිස නෝ... නොවේ යැ”යි ගරුනා දහැරී කතා කොට හිඤ්ඤත් බණවා මෙසේ වදළ සේක:

4. මහණෙනි, එසේ මි නම්, සඞ්ඝ තෙමේ ඡන්ත මහණහට ඇවැත්ව පිළියම් නො කිරීමෙහි සඞ්ඝයා හා සමාන සමොග රහිත වූ උකෙවිතිකමි කෙරේවා. මහණෙනි, එය මෙලස් කළ යුතු: “පළමු කොට ඡන්ත මහණ තෙම වුද්ධ කළ යුතු. වොදනා කොට ඇවැත් සිහි කැරවිය යුතු. සිහි කරවා ඇවැත් නැංවිය යුතු. ඇවැත් නංවා ව්‍යක්ක ප්‍රතිවළ මහණක්හු විසින් සඞ්ඝ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු:



“සුණාභු මෙ හන්ත සබ්බසා. අයං ඡන්තො භික්ඛු ආපනතිං ආපජ්ජිතා න ඉවජති ආපනතිං පටිකාභුං. යදි සබ්බසා පනතකලුං, සබ්බසා ඡන්තාසා භික්ඛුනො ආපනතියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙකපනියකම්මෙ කරොසා අසමෙහානං සබ්බසන. එසා ඤාති.

සුණාභු මෙ හන්ත සබ්බසා. අයං ඡන්තො භික්ඛු ආපනතිං ආපජ්ජිතා න ඉවජති ආපනතිං පටිකාභුං. සබ්බසා ඡන්තාසා භික්ඛුනො ආපනතියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙකපනියකම්මෙ, කරොති අසමෙහානං සබ්බසන. යස්සායසමනො ඛමගි ඡන්තාසා භික්ඛුනො ආපනතියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙකපනියාසා කම්මසා කරණං අසමෙහානං සබ්බසන, සො භුණ්ණසා. යස්ස නකම්මති, සො භාසෙය්ස.

දුතියමි එතමන්. වදම් --පෙ-- තනියමි එතමන්. වදම්: සුණාභු මෙ හන්ත සබ්බසා. අයං ඡන්තො භික්ඛු ආපනතිං ආපජ්ජිතා න ඉවජති ආපනතිං පටිකාභුං. සබ්බසා ඡන්තාසා භික්ඛුනො ආපනතියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙකපනියකම්මෙ, කරොති අසමෙහානං සබ්බසන. යස්සායසමනො ඛමගි ඡන්තාසා භික්ඛුනො ආපනතියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙකපනියාසා කම්මසා කරණං අසමෙහානං සබ්බසන, සො භුණ්ණසා. යස්ස නකම්මති, සො භාසෙය්ස.

කතං සබ්බසන ඡන්තාසා භික්ඛුනො ආපනතියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙකපනියකම්මෙ අසමෙහානං සබ්බසන. ඛමගි සබ්බසා. තස්මා භුණ්ඨි. එවමෙන ධාරයාමි 'ති.

ආවාසපරමපරඤ්ච භික්ඛවෙ සංසථ: “ඡන්තො භික්ඛු ආපනතියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙකපනියකම්මකතො අසමෙහානං සබ්බසනා”ති.

## අධම්මකම්මදවාදසකං

1. තිති භික්ඛවෙ අබෙහති සමන්තාගතං ආපනතියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙකපනියකම්මෙ. අධම්මකම්මඤ්ච හොති අවිතයකම්මඤ්ච දුට්ඨපසන්නඤ්ච: අසමමුඛා කතං හොගි, අපට්ඨජ්ජිතා කතං හොගි, අපට්ඨඤ්ඤාය කතං හොගි. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ නිගමෙහති සමන්තාගතං ආපනතියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙකපනියකම්මෙ. අධම්මකම්මඤ්ච හොති අවිතයකම්මඤ්ච දුට්ඨපසන්නඤ්ච.

2. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ තිතබ්බොති සමන්තාගතං ආපනතියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙකපනියකම්මෙ. අධම්මකම්මඤ්ච හොගි, අවිතයකම්මඤ්ච, දුට්ඨපසන්නඤ්ච: අනාපනතියා කතං හොගි, ආදෙසනාගාමිතියා ආපනතියා කතං හොගි, දෙසිතාය ආපනතියා කතං හොගි.- පෙ-

“මහත්තය, සඛස හෙමෙ මාස් අසාවා. මේ ජනන මහණ ඇවැත් ඇවැද ඇවැතට පිළියම් කරන්නට නොකැමැත්තේ ය. ඉදින් සඛසයාට පැමිණි හල් ඇත්තේ යම්, සඛස හෙමෙ ජනන මහණහට ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි සඛසයා හා සමොගාග රහිත වූ උකෙච්චනියම් කරන්නේ ය. මේ ඥප්තිය යි.

මහත්තය, සඛස හෙමෙ මාස් අසාවා. මේ ජනන මහණ ඇවැත් ඇවැද ඇවැතට පිළියම් කරන්නට නොකැමැත්තේ ය. සඛස හෙම ජනන මහණහට ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි සඛසයා හා සමොගාග රහිත වූ උකෙච්චනියම් කෙරෙයි. ජනන මහණහට ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි සඛසයා හා සමොගාග රහිත වූ උකෙච්චනියම් කිරීම යම් ආයුමෙතක්හට රහියේ නම් හේ නිහඬ වන්නේ ය. යමෙකුහට නොරහියේ නම් හේ කියන්නේ ය.

දෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි. හෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි: සඛස හෙමෙ මාස් අසාවා. මේ ජනන මහණ ඇවැත් ඇවැද ඇවැතට පිළියම් කරන්නට නොකැමැති වෙයි. සඛස හෙමෙ ජනන මහණහට ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි සඛසයා හා සමොගාග රහිත වූ උකෙච්චනියම් කෙරෙයි. ජනන මහණහට ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි සඛසයා හා සමොගාග රහිත වූ උකෙච්චනියම් කිරීම යම් ආයුමෙතක්හට රහියේ නම් හේ නිහඬ වෙවා. යමකුට නොරහියේ නම්, හේ කියවා.

සඛසයා විසින් ජනන මහණහට ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි සඛසයා හා සමොගාග රහිත වූ උකෙච්චනියම් කරණ ලද්දේ ය. සඛසයාට රහියෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය දරමි” යි.

මහණෙනි, “ජනන මහණ හෙම ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි සඛසයා හා සමොගාග රහිත වූ උකෙච්චනියම් කරණ ලද්ද” යි ආවාසපරම්-පරාවට ද (ආවාසයක් පාසා) දන්වමු” යි වදාළ සේක.

## අධම්මකම් දෙළොස

1. මහණෙනි, ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උත්සෙසණිය කමය අඞග භුණෙකින් සමන්විත වූයේ අධම්මකම් ද අවිනයකම් ද දුරුපශාන්ත ද වෙයි: නොහමුයෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොපිළිස කරණ ලද්දේ වේ ද, නොපිළිණෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞග භුණින් යුත්, ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උත්සෙසණිය කමය අධම්මකම් ද අවිනයකම් ද දුරුපශාන්ත ද වෙයි.

2. මහණෙනි, ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උත්සෙසණියකමය අන් තෙඅනකින් ද සමන්විත වූයේ අධම්මකම් ද අවිනයකම් ද දුරුපශාන්ත ද වෙයි: නොඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දෙකනාහාමිනි නොවන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දෙසන ලද ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද...

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නිගඛොති -පෙ- අවාදෙඤා කතං හොති, අසාරඤා කතං හොති, ආපනතීං අනාරොපෙඤා කතං හොති. -පෙ-

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නිගඛොති -පෙ- අසම්මුඛා කතං හොති, අධිමෙමන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. -පෙ-

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නිගඛොති -පෙ- අපටිපුච්ඡා කතං හොති, අධිමෙමන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. -පෙ-

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නිගඛොති -පෙ- අපටිඤ්ඤා කතං හොති, අධිමෙමන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. -පෙ-

7. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නිගඛොති -පෙ- අපාපතනියා කතං හොති, අධිමෙමන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. -පෙ-

8. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නිගඛොති -පෙ- අදෙසනාභිතිශා ආපනතියා කතං හොති, අධිමෙමන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. -පෙ-

9. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නිගඛොති -පෙ- දෙසිතාය ආපනතියා කතං හොති, අධිමෙමන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. -පෙ-

10. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නිගඛොති -පෙ- අවාදෙඤා කතං හොති, අධිමෙමන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. -පෙ-

11. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නිගඛොති -පෙ- අසාරඤා කතං හොති, අධිමෙමන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. -පෙ-

12. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නිගඛොති -පෙ- ආපනතීං අනාරොපෙඤා කතං හොති, අධිමෙමන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ නිගඛොති සමන්තාගතං ආපනතියා අපටිකමම උකෙඛපනීය-කම්මං අධිමකමඤ්ච හොති, අපිනසකමඤ්ච දුට්ඨසන්තඤ්ච.

ආපනතියා අපටිකමම උකෙඛපනීයකමම  
අධිමකමඤ්චාදසකං නිවසිතං.

## ධම්මකමමඤ්චාදසකං

1. නිති භික්ඛවෙ අඤ්ඤාති සමන්තාගතං ආපනතියා අපටිකමම උකෙඛපනීයකම්මං ධම්මකමමං ව හොති විනයකමමඤ්ච සුට්ඨසන්තඤ්ච: සම්මුඛා කතං හොති, පටිපුච්ඡා කතං හොති, පටිඤ්ඤා කතං හොති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ නිගඛොති සමන්තාගතං ආපනතියා අපටිකමම උකෙඛපනීයකම්මං ධම්මකමමඤ්ච හොති විනයකමමඤ්ච සුට්ඨසන්තඤ්ච.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නිගඛොති සමන්තාගතං ආපනතියා අපටි-කමම උකෙඛපනීයකම්මං ධම්මකමමඤ්ච හොති, විනයකමමං ව සුට්ඨසන්තං ව: ආපනතියා කතං හොති, දෙසනාභිතිශා ආපනතියා කතං හොති, අදෙසිතාය ආපනතියා කතං හොති-පෙ-

3. මහණෙනි, අන් තෙඅභනින් ද ... වොදනා නොකොට කරණ ලද්දේ වේ ද, සිති නොකරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, ඇවැත නොනංවා කරණ ලද්දේ වේ ද...

4. මහණෙනි, අන් තෙඅභනින් ද ... නොහමුයෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනුමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සඤ්ඤා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

5. මහණෙනි, අන් තෙඅභනින් ද ... නොපිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනුමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

6. මහණෙනි, අන් තෙඅභනින් ද ... පිළිණ නොනොට කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනුමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

7. මහණෙනි, අන් තෙඅභනින් ද ... නොඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනුමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

8. මහණෙනි, අන් තෙඅභනින් ද ... දෙශනානාමිති නොවන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනුමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

9. මහණෙනි, අන් තෙඅභනින් ද ... දෙසන ලද ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනුමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

10. මහණෙනි, අන් තෙඅභනින් ද ... වොදනා නොකොට කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනුමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

11. මහණෙනි, අන් තෙඅභනින් ද ... ඇවැත සිහිපත් නොකරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනුමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

12. මහණෙනි, අන් තෙඅභනින් ද ... ඇවැත නොනංවා කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනුමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අසා භූතන් සුත්, ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උකෙමනිකම් අධිකම් ද අවිනයකම් ද දුරුපශානන ද වෙයි.

ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උකෙමනිකම්  
අධිකම් දවාදශකය නිමසේ ය.

### ධම්මකම්දවාදශකය

1. මහණෙනි, අසා භූතනින් සුත්, ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උකෙමනිකම් ධම්මකම් ද විනයකම් ද සුපශානන ද වෙයි: නමුයෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිණ කිරීමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අසා භූතන් සුත්, ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උකෙමනිකම් ධම්මකම් ද විනයකම් ද සුපශානන ද වෙයි.

2. මහණෙනි, අන් තෙඅභනින් සුත්, ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ කළ උකෙමනිකම් ධම්මකම් ද විනයකම් ද සුපශානන ද වෙයි: ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දෙශනානාමිති ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදෙසු ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද...

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- වොදෙඤා කතං හොති, සාරෙඤා කතං හොති, ආපනතී ආරොපෙඤා කතං හොති -පෙ-

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- සම්මුඛා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සම්භෙගන කතං හොති-පෙ-

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- පටිපුච්ඡා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සම්භෙගන කතං හොති-පෙ-

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- පටිඤ්ඤා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සම්භෙගන කතං හොති-පෙ-

7. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- ආපනතියා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සම්භෙගන කතං හොති-පෙ-

8. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- දෙසනාගාමිනියා ආපනතියා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සම්භෙගන කතං හොති-පෙ-

9. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- අදෙසිතාය ආපනතියා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සම්භෙගන කතං හොති -පෙ-

10. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- වොදෙඤා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සම්භෙගන කතං හොති-පෙ-

11. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- සාරෙඤා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සම්භෙගන කතං හොති-පෙ-

12. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- ආපනතී ආරොපෙඤා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සම්භෙගන කතං හොති, ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ නිභ්බෙගති සමනාගතං ආපනතියා අප්පටිකම්ම උකෙඛපනීයකම්මං ධම්මකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව සුට්ඨසන්නං ව.

### ආපනතියා අප්පටිකම්ම උකෙඛපනීයකම්මං ධම්මකම්මද්වාදසකං නිවසිතං.

1. නීති භික්ඛවෙ අබ්බෙගි සමනාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඤ්චානො සබ්බෙසා ආපනතියා අප්පටිකම්ම උකෙඛපනීයකම්මං කරෙය්‍ය: හණ්ඩන-කාරකො හොති කල්පකාරකො විවාදකාරකො හස්සකාරකො සබ්බෙ අභිකරණකාරකො, චාලො හොති අව්‍යතො ආපනතිඛණ්ඩලො අනපදො, නිසංසට්ඨො විහරති අනුමුලොච්ඡෙති නිසංසගෙහි, ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ නිභ්බෙගති සමනාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඤ්චානො සබ්බෙසා ආපනතියා අප්පටිකම්ම උකෙඛපනීයකම්මං කරෙය්‍ය.

3. මහණෙනි, අන්‍යවූ ද තෙඅහකින් ... වොදනා කොට කරණ ලද්දේ වේ ද, සිහිපත් කරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, ඇවැත නාවා කරණ ලද්දේ වේ ද...

4. මහණෙනි, අන්‍යවූ ද තෙඅහකින් ... හමුවෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දූහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

5. මහණෙනි, අන්‍යවූ ද තෙඅහකින් ... පිළිපිස කරණ ලද්දේ වේ ද, දූහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

6. මහණෙනි, අන්‍යවූ ද තෙඅහකින් ... පිළිණෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, දූහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

7. මහණෙනි, අන්‍යවූ ද තෙඅහකින් ... ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දූහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

8. මහණෙනි, අන්‍යවූ ද තෙඅහකින් ... දෙශනාගාමිනි ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දූහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

9. මහණෙනි, අන්‍යවූ ද තෙඅහකින් ... නොදෙසු ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දූහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

10. මහණෙනි, අන්‍යවූ ද තෙඅහකින් ... වොදනා කොට කරණ ලද්දේ වේ ද, දූහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

11. මහණෙනි, අන්‍යවූ ද තෙඅහකින් ... ඇවැත සිහිපත් කරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, දූහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

12. මහණෙනි, අන්‍යවූ ද තෙඅහකින් ... ඇවැත නාවා කරණ ලද්දේ වේ ද, දූහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඛ්‍ය භූතීන් යුත්, ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙවනිකම් ධම්කම් ද විනයකම් ද සුප්පානන ද වේ.

ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙවනිකම්  
ධම්කම්දවාදගතය නිමිසේ ය.

1. මහණෙනි, අඛ්‍ය භූතකින් යුක්ත මහණහට සමස තෙම කැමැති නම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙබපනියකමිය කරන්නේ ය: ඔබර කරන්නේ වේ ද කලහ කරන්නේ වේ ද විවාද කරන්නේ වේ ද වාක්කලහ කරන්නේ වේ ද සමසයා හමුයෙහි අභිකරණ කරන්නේ වේ ද, අව්‍යක්ත වූ ඇවැත බහුල කොට ඇත්තාවූ සීමාරහිත ඇවැත ඇති බාලයෙක් වේ ද, ගිහියන් හා එකට ගැටුනේ අනුලොම තොවූ ගිහිසංසරියෙන් යුක්ත වූයේ ඵසසිද, මහණෙනි, මේ අඛ්‍ය භූතකින් යුක්ත මහණහට සමස තෙම කැමැති නම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙබපනියකමිය කරන්නේ ය.

2. අපරෙතපි භික්ඛවෙ තිහමෙති සමනනාගතස්ස භික්ඛුනො ආකම්මමානො සමෙසා ආපත්තියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙට්ඨකම්මං කරෙය්‍ය: අභිසිලෙ ඩිලවිප්පනො හොති, අභිකම්මාපරෙ ආචාරවිප්පනො හොති, අනිද්ධස්ස දිට්ඨිවිප්පනො හොති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ තිහමෙති සමනනාගතස්ස භික්ඛුනො ආකම්මමානො සමෙසා ආපත්තියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙට්ඨකම්මං කරෙය්‍ය.

3. අපරෙතපි භික්ඛවෙ තිහමෙති සමනනාගතස්ස භික්ඛුනො ආකම්මමානො සමෙසා ආපත්තියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙට්ඨකම්මං කරෙය්‍ය: බුද්ධස්ස අවණණං භාසති, ධම්මස්ස අවණණං භාසති, සමස්සස්ස අවණණං භාසති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ තිහමෙති සමනනාගතස්ස භික්ඛුනො ආකම්මමානො සමෙසා ආපත්තියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙට්ඨකම්මං කරෙය්‍ය.

4. තිණණං භික්ඛවෙ භික්ඛුනං ආකම්මමානො සමෙසා ආපත්තියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙට්ඨකම්මං කරෙය්‍ය: එකො භණ්ඩාකාරකො හොති ඤාපකාරකො විවාදකාරකො භස්සකාරකො සමෙස අභිකරණකාරකො, එකො ආලො හොති අව්‍යතො ආපත්තිබහුලො අනට්ඨනො, එකො ගිහිසංසට්ඨා විහරති අනනුලොමෙති ගිහිසංසට්ඨාති. ඉමෙසං බො භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකම්මමානො සමෙසා ආපත්තියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙට්ඨකම්මං කරෙය්‍ය.

5. අපරෙසමපි භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකම්මමානො සමෙසා ආපත්තියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙට්ඨකම්මං කරෙය්‍ය: එකො අභිසිලෙ ඩිලවිප්පනො හොති, එකො අභිකම්මාපරෙ ආචාරවිප්පනො හොති, එකො අනිද්ධස්ස දිට්ඨිවිප්පනො හොති. ඉමෙසං බො භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකම්මමානො සමෙසා ආපත්තියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙට්ඨකම්මං කරෙය්‍ය.

6. අපරෙසමපි භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකම්මමානො සමෙසා ආපත්තියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙට්ඨකම්මං කරෙය්‍ය: එකො බුද්ධස්ස අවණණං භාසති, එකො ධම්මස්ස අවණණං භාසති, එකො සමස්සස්ස අවණණං භාසති. ඉමෙසං බො භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකම්මමානො සමෙසා ආපත්තියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙට්ඨකම්මං කරෙය්‍ය.

ආපත්තියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙට්ඨකම්මෙ  
ආකම්මමානාපකං ගිට්ඨිතං.

2. අන්‍ය වූ ද අභිගත වූණෙකින් යුක්ත මහණහට සමස තෙම කැමැති නම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙබපනියකමය කරන්නේ ය: උතතම ශීලයෙහි නවුවා වූ සිල් ඇත්තේ ද, උතතම ආචාරයෙහි නවුවා වූ ආචාර ඇත්තේ ද, උතුම් වූ සමාග්දූෂටියෙහි විපත්දිවු ඇත්තේ ද, මහණෙහි, මේ අභිගත වූණෙන් යුක්ත මහණහට සමස තෙම කැමැති නම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙබපනියකමය කරන්නේ ය.

3. මහණෙහි, අන්‍ය වූ ද අභිගත වූණෙකින් යුක්ත මහණහට සමස තෙම කැමැති නම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙබපනියකමය කරන්නේ ය: බුදුරුවන්හි අසුණු කියයි ද, දමුරුවන්හි අසුණු කියයි ද, සතුරුවන්හි අසුණු කියයි ද, මහණෙහි, මේ අභිගත වූණෙන් යුතු මහණහට සමස තෙම කැමැති නම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙබපනියකමය කරන්නේ ය.

4. මහණෙහි, භික්ෂූන් තිදෙනෙකුට සමස තෙම කැමැති නම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙබපනියකමය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් ඔබර කරන්නේ මේ ද, කලහ කරන්නේ ද, පිරුඳු වාද ඇති කරන්නේ ද, වාක් කලහ කරන්නේ ද, සංඝයා හමුවෙන් අධිකරණ කරන්නේ ද, එක් මහණෙක් බාල වූයේ අවසාන වූයේ ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ කෙළවරක් නැති ඇවැත් ඇත්තේ ද, එක් මහණෙක් ගිහියන් හා එකට ගැටුනේ අනුලෝම නොවූ ගිහිසංසතියෙන් යුක්ත ව වෙසෙයි ද, -පෙ- මහණෙහි, මේ භික්ෂූන් තෙනමට සමස තෙම කැමැති නම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙබපනියකමය කරන්නේ ය.

5. මහණෙහි, අන්‍ය වූ ද භික්ෂූන් තිදෙනෙකුට සමස තෙම කැමැති නම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙබපනියකමය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් උතතම ශීලයෙහි නවුවා වූ සිල් ඇත්තේ ද, උතතම ආචාරයෙහි නවුවා වූ ආචාර ඇත්තේ ද, උතතම සමාග්දූෂටියෙහි නවුවා වූ දිවු ඇත්තේ ද, මහණෙහි, මේ භික්ෂූන් තෙනමට සමස තෙම කැමැති නම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙබපනියකමය කරන්නේ ය.

6. මහණෙහි, අන්‍ය වූ ද භික්ෂූන් තෙනමකට සමස තෙම කැමැති නම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙබපනියකමය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් බුදුරුවන්හි අසුණු කියයි ද, එක් මහණෙක් දමුරුවන්හි අසුණු කියයි ද, එක් මහණෙක් සතුරුවන්හි අසුණු කියයි ද, මහණෙහි, මේ භික්ෂූන් තිදෙනෙකුට සමස තෙම කැමැති නම්, ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙබපනියකමය කරන්නේ ය.

ඇවැතට පිළියම් නොකිරීම පිළිබඳ උකෙබපනිය කම්මයෙහි  
ආකඩබමාන ජක්කය නිමි.



## තෙවනතාරීසමයං

1. ආපනතියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙඛපනීයකම්මකතො භික්ඛුවෙ භික්ඛුනා සමමා වතතිතබ්බං. නත්තායං සමමා වතනතා: න උපසම්පා-  
දෙතබ්බං, න නිස්සයො දුතබ්බො, න සාමනෙත්තො උපට්ඨාපෙතබ්බො,  
න භික්ඛුනොපාදකසම්මුඛි සාදිතබ්බො, සමමනෙතපි භික්ඛුනියො න  
ඔවදිතබ්බො. යාය ආපනතියා සමෙක්ඛො ආපනතියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙඛ-  
පනීයකම්මං කතං හොති සා ආපනති න ආපජ්ජිතබ්බො, අඤ්ඤා වා  
නාදිසිකා, තතො වා පාට්ටිඨතරා. කම්මං න ගරහිතබ්බං. කම්මිකා න  
ගරහිතබ්බො. න පකතත්තස්ස භික්ඛුනො අභිවාදනං පවුට්ඨානං  
අඤ්ඤාලිකම්මං සාමිච්ඡිකම්මං ආසනාභිගාරො සෙය්‍යාභිගාරො පාදෙදකං  
පාදපිඨං පාදකඨලිකං පතනවිවරපට්ඨගහණං නතානෙ පිට්ඨිපට්ඨකම්මං  
සාදිතබ්බං. න පකතතෙතා භික්ඛු සීලවිපතනියා අනුභංගෙතබ්බො, න  
ආචාරවිපතනියා අනුභංගෙතබ්බො, න දිට්ඨිවිපතනියා අනුභංගෙතබ්බො,  
න ආජීවවිපතනියා අනුභංගෙතබ්බො. න භික්ඛු භික්ඛුහි හෙදෙතබ්බො.  
න ගිහිබජ්ජො ධාරෙතබ්බො, න නිජ්ජිගබ්බො ධාරෙතබ්බො, න නිජ්ජියා  
සෙවිතබ්බො, භික්ඛු සෙවිතබ්බො, භික්ඛුසිකතිය සිකතිතබ්බං, න පකත-  
තෙන භික්ඛුනා සද්ධිං එකච්ඡන්තො ආවාසෙ චත්ථබ්බං, න එකච්ඡන්තො  
අනාවාසෙ වත්ථබ්බං, න එකච්ඡන්තො ආවාසෙ වා අනාවාසෙ වා වත්ථබ්බං.  
පකතත්තං භික්ඛු දිස්වා ආසනා මුට්ඨාතබ්බං, න පකතතෙතා භික්ඛු  
ආසාදෙතබ්බො අනෙතා වා බහි වා, න පකතත්තස්ස භික්ඛුනො  
උපොසථො ධූපෙතබ්බො, න පචාරණා ධූපෙතබ්බො, න සවචනීයං  
කාතබ්බං, අනුවාදෙ පට්ඨපෙතබ්බො, න ඔහාසො කාරෙතබ්බො, න  
වොදෙතබ්බො, න සාරෙතබ්බො. න භික්ඛුහි සමපයොජෙතබ්බනති.

ආපනතියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙඛපනීයකම්මෙ  
තෙවනතාරීසමයං නිබ්බන්ධං.

## [පටිපසස්සමනං]

1. අථ බො සමෙක්ඛො ජනනස්ස භික්ඛුනො ආපනතියා අප්පට්ඨකම්මෙ  
උකෙඛපනීයකම්මං අකාසි අසමොගං සමෙක්ඛන. සො සමෙක්ඛන ආපනතියා  
අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙඛපනීයකම්මකතො නමො ආවාසා අඤ්ඤා ආවාසං  
අගමාසි.

තෙසාලියුවන

1. මහනෙති, ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ටනියකමය කරණු ලැබූ මහණහු විසින් වැනැවන් පැවැතිය යුතු යි. එහි මේ මනා ව පැවැත්ම ය: (උකෙට්ටනියකම කරණු ලැබූ මහණහු විසින්) තමන් උපාධාරය ව) උපසම්පද නොකළ යුතු යි. ගිහ නොදිය යුතු යි. ගෙරණතුගෙන් උවචන් නොලැබිය යුතු යි. මෙහෙණිතට ඔවා දීමේ සම්මතය නොඉවසිය යුතු යි. සම්මතය ලද්දේත් මෙහෙණිතට ඔවා නොදිය යුතු යි. යම් ඇවැතකින් සංඝයා විසින් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ටනිය කමය කරණ ලද්දේ වේද ඒ ඇවැතට නොපැමිණිය යුතු යි. එවැනි අන් ඇවැතකට හෝ නොපැමිණිය යුතු යි. එයටත් වඩා ලාමක ඇවැතකට හෝ නොපැමිණිය යුතු යි. විනයකමයට නොගැරතිය යුතු යි. කම් කළ හිඤ්ඤා නොගැරතිය යුත්තාහ. පුවතත් මහණන්හුගේ අභිවාදනය, දක හුනස්නෙන් නැගිටීම, අඤ්ඤාලිකමය, වෙනත් පවත් සැලීම ආදී සාම්ප්‍රදායික, හිඳිනා ආසන එළවා තැබීම, හෝනා ශයන එළවා තැබීම, පාදොදින් දිය නැබීම, සේද පා තබන පුටුව ගෙණ තැබීම - නොසේද පා තබන පුවරුව ගෙණ තැබීම, පාසිවුරු පිළිගැනීම, නානසපාතයෙහි පිට පිරියම් කිරීම යන මේ උපහාර නොඉවසිය යුතු යි. පුවතත් මහණහට ධීලවිපනතියෙන් වොදනා නොකළ යුතු යි. ආචාරවිපනතියෙන් වොදනා නොකළ යුතු යි. දිට්ඨිවිපනතියෙන් වොදනා පනා කළ යුතු යි. ආජීවිපනතියෙන් වොදනා නොකළ යුතු යි. හිඤ්ඤාත් හිඤ්ඤාත් සමග භික්ෂා නොකළ යුතු යි ගිහිනුගේ ලක්ෂණයක් වූ සෙවන වස්ත්‍ර ධාරණාදිය නොකළ යුතු යි. නිවික ලක්ෂණයක් වූ කුසවැහැරි-දුරුම් ආදිය නොකළ යුතු යි. නිවිකයෝ නොසෙවිය යුත්තාහ. හිඤ්ඤා සෙවනය කළ යුත්තාහ. හිඤ්ඤාසාවෙහි භික්ෂිය යුතු යි. පුවතත් හිඤ්ඤා සමග එක් සෙවෙති ආවාසයෙහි නොවිසිය යුතු යි එක් සෙවෙති අනාපාසයෙහි ද නොවිසිය යුතු යි. එක් සෙවෙති ආවාස-යෙහි ද අනාපාසයෙහි ද නොවිසිය යුතු යි. පුවතත් මහණහු දක ආසනයෙන් නැගිටිය යුතු යි. පුවතත් මහණහු විහාරය තුළ දී හෝ පිටත දී හෝ නොගැටිය යුතු යි. පුවතත් මහණහුගේ පොතෝ තැබීම නොකළ යුතු යි. පවුරුණු තැබීම නොකළ යුතු යි. සවවතිය කම් නොකළ යුතු යි. විහාරයෙහි අභිපති තනතුරෙහි නොවිසිවිය යුතු යි. අවසර ගැනීම නොකරවිය යුතු යි. පුවතත් මහණහට වොදනා නොකළ යුතු යි. ඇවැත් සිහිපත් නොකරවිය යුතු යි. හිඤ්ඤාත් සමග කලහ නොසෙදිය යුතු යි”.

ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ  
උකෙට්ටනිය කමයෙහි තෙසාලිය වන නිමි.

[සංහිදුම්ම]

1. ඉක්බිති සමූහ තෙම ජනන හිඤ්ඤාට ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි සමූහයා හා සමමාග රහිත උකෙට්ටනිය කමය කෙළේ ය. ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ටනිය කමය කරණු ලැබූ ඒ ජනන තෙම ඒ ආවාසයෙන් අතින් ආවාසයකට ගියේ ය.

2. තත්ත්ව භික්ෂු තෙව අභිවාදෙසුං, න පච්චුට්ඨෙසුං, න අඤ්ඤාපිකමමං න සාමිච්ඡිකමමං අකංසු, න සකකරිංසු, න ගරුකරිංසු, න මානෙසු, න පුජෙසුං. සො භික්ෂුහි අසකකරියමානො අගරුකරියමානො අමානියමානො අපුජියමානො අසකකාරපකතො තමාපි ආවාසා අඤ්ඤං ආවාසං අගමාසි.

3. තත්ත්ව භික්ෂු තෙව අභිවාදෙසුං, න පච්චුට්ඨෙසුං, න අඤ්ඤාපිකමමං න සාමිච්ඡිකමමං අකංසු, න සකකරිංසු, න ගරුකරිංසු, න මානෙසු, න පුජෙසුං. සො භික්ෂුහි අසකකරියමානො අගරුකරියමානො අමානියමානො අපුජියමානො අසකකාරපකතො තමාපි ආවාසා අඤ්ඤං ආවාසං අගමාසි. තත්ත්ව භික්ෂු තෙව අභිවාදෙසුං, න පච්චුට්ඨෙසුං, න අඤ්ඤාපිකමමං න සාමිච්ඡිකමමං අකංසු, න සකකරිංසු, න ගරුකරිංසු, න මානෙසු, න පුජෙසුං. සො භික්ෂුහි අසකකරියමානො අගරුකරියමානො අමානියමානො අපුජියමානො අසකකාරපකතො පුනරෙව කොසලිං පච්චාගඤ්ඤි.

4. සො සමා වහනති, ලොමං පානෙති, නෙත්තාරං වහනති. භික්ෂු උපසංඝකම්මා ඵලං වදෙති: අහං ආට්ඨසො සංඝෙන ආපනතියා අප්පට්ඨකමෙ උද්දේශනාපදායකමයං සමා වහනාමි, ලොමං පානෙමි, නෙත්තාරං වහනාමි, කථං නු බො මයා පටිපජ්ජිතබ්බන්ති. හගවතො ඵලමත්තං ආරොචෙසුං. “තෙන හි භික්ෂුවෙ සංඝො ඡන්දාසො භික්ෂුනො ආපනතියා අප්පට්ඨකමෙ උද්දේශනාපදායකමයං පටිපජ්ජමොහං.”

## නපටිපසංස්මේහනබ්බි තෙවනාර්යකං.

1. පඤ්චති භික්ෂුවෙ අබ්බහති සමන්තාගතස්ස භික්ෂුනො ආපනතියා අප්පට්ඨකමෙ උද්දේශනාපදායකමයං න පටිපජ්ජමොහනබ්බි: උපසංඝපාදෙති, නිසංසං දෙති, සාමනේරං උපට්ඨාපෙති, භික්ෂුනොවාදකසමමුතිං සාදියති, සමමනොපි භික්ෂුනියො ඔවදති. ඉමෙහි බො භික්ෂුවෙ පඤ්ච-හබ්බහති සමන්තාගතස්ස භික්ෂුනො ආපනතියා අප්පට්ඨකමෙ උද්දේශනාපදායකමයං න පටිපජ්ජමොහනබ්බි.

2. එහි භික්ෂුහු නොම වැන්ද්දහුය. දැක නොනැගිටිවහ. ඇඳිලි-කම් නොසැලහ. සැමිවකම් නොකළහ. සත්කාර නොකළහ. ගරුකාර නොකළහ. බුහුමන් නොහළහ. නොපිදුහ. ඒ ජනන නම් භික්ෂු හෙම භික්ෂුන් පිසින් සත්කාර කරණු නොලබන්නේ ගරුකරණු නොලබන්නේ බුහුමන් කරණු නොලබන්නේ පුදනු නොලබන්නේ අසත්කාරයෙන් මිඩන ලද්දේ ඒ ආවාසයෙන් ද අනෙක් ආවාසයකට ගියේය.

3. එහිදී ද භික්ෂුහු නොම වැන්දහුය. දෑක නොනැගිටිවහුය. අඳිලිකම් නොකළාහුය. සැමිවිකම් නොකළාහුය. සත්කාර නොකළාහුය. ගරුභාර නොකළාහුය. බුහුමන් නොකළාහුය. නොම පිදුවාහුය. ඒ ඡන්ත භික්ෂු තෙම භික්ෂුන් විසින් සත්කාර කරණු නොලබන්නේ ගරු කරණු නොලබන්නේ බුහුමන් කරණු නොලබන්නේ පුදනු නොලබන්නේ අසත්කාරයෙන් මඬනා ලද්දේ ඒ ආවාසයෙන් ද අන් ආවාසයකට ගියේය. එහිදී ද භික්ෂුහු නොම වැන්දහුය. දෑක නොනැගිටිවහුය. අඤ්ඤාලිකම් නොකළාහුය. සැමිවිකම් නොකළාහුය. සත්කාර නොකළාහුය. ගරු නොකළාහුය. බුහුමන් නොකළාහුය. නොපිදුවාහුය. ඒ ඡන්ත භික්ෂු තෙම භික්ෂුන් විසින් සත්කාර කරණු නොලබන්නේ ගරු කරණු නොලබන්නේ බුහුමන් කරණු නොලබන්නේ පුදනු නොලබන්නේ අසත්කාරයෙන් මඬනා ලද්දේ නැවතත් කොසඹා-නුවරට ම පෙරලා පැමිණියේය.

4. ඒ ජනන හිඤ්ඤ තෙම (ඉන් පසු) මැනවින් පවතියි. හිඤ්ඤන් අනුව පවතියි. තිස්සාරණ වහෙහි පවතියි. (ඒ ජනන හිඤ්ඤ තෙම) හිඤ්ඤන් පවත එළඹි ‘අච්චාඤ්ඤි, මම සංඝඝා පිහිටි අච්චාඤ්ඤ පිළිසම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ටනියකමය කරණු ලැබූයෙමි මනා කොට පවතිමි. හිඤ්ඤන් අනුව පවතිමි. තිස්සාරණ වහෙහි පවතිමි. මා පිහිටි කෙසේ පිළිපැදිය යුතු ද’ යි මෙසේ හිඤ්ඤන්ගට කියයි. භාග්‍යවතුන් පහන්සේට මේ කාරණය සැල කළාහු ය. “මහණෙනි, එසේ නම් සංඝ තෙම ජනන හිඤ්ඤන්ට අච්චාඤ්ඤ පිළිසම් නොකිරීමෙහි කළ උකෙට්ටනියකමය සැලකුවා”.

[illegible]

1. මහනෙති, අංග පසකින් යුක්ත භික්ෂුහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ටනය කමීය නොසංහිදුවිය යුතු යි. උපසම්පද කරයි ද නිස දෙයි ද ගෙරණකු ලවා උවටැන් කරවා ගනිද මෙහෙණින්ට ඔවා දීමේ සම්මතය ඉවසයි ද සම්මතය ලද්දේත් මෙහෙණින්ට ඔවා දෙයි ද, මහනෙති, මේ අංග පසින් යුක්ත මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ටනය කමීය නොසංහිදුවිය යුතු යි.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චගග්ගෙහි සමනනාගතස්ස භික්ඛුනො ආපනනියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙට්ඨකම්මං න පටිපස්සාලෝභනබ්බං යාය ආපනනියා සමෙක්ඛන ආපනනියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙට්ඨකම්මං කතං කොති, තං ආපනනි ආපජ්ඡති, අඤ්ඤං වා නාදිසිතං, තයො වා පාපිට්ඨනරං, කම්මං ගරන්ති, කම්මකෙ ගරන්ති. ඉමෙහි බො -පෙ-.

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- පකතනනස්ස භික්ඛුනො අභිවාදනං, පච්චුට්ඨානං, අඤ්ඤිකම්මං, සාමිච්ඡිකම්මං, ආසනාභිනාරං සාදිසති ඉමෙහි බො -පෙ-.

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- පකතනනස්ස භික්ඛුනො සෙය්‍යාභිනාරං, පාලොද්දහං, පාදපීඨං පාදකඨලිකා, පනනච්චරපට්ඨගහණං, නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං සාදිසති. ඉමෙහි බො -පෙ-.

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- පකතනනං භික්ඛුං සීලවිපහනියා අනුඥංසෙති, ආචාරවිපහනියා අනුඥංසෙති, දිට්ඨිවිපහනියා අනුඥංසෙති, ආච්චිවිපහනියා අනුඥංසෙති, භික්ඛු භික්ඛුහි තෙදෙති. ඉමෙහි බො -පෙ-.

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- ගිහිබජ්. ධාරෙති, නිජ්ඣිබජ්. ධාරෙති, නිජ්ඣසෙ සෙවති, භික්ඛු න සෙවති, භික්ඛුසිකතාය න සිකති. ඉමෙහි බො -පෙ-.

7. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- පකතනනන භික්ඛුනා සද්ධිං ඵකච්ඡන්තො ආවාසෙ වසති, ඵකච්ඡන්තො අනාවාසෙ වසති, ඵකච්ඡන්තො ආවාසෙ වා අනාවාසෙ වා වසති, පකතනනං භික්ඛුං දිස්වා ආසනා න උට්ඨායි, පකතනනං භික්ඛුං ආසාදෙති අනෙතො වා වති වා. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ පඤ්චගග්ගෙහි සමනනාගතස්ස භික්ඛුනො ආපනනියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙට්ඨකම්මං න පටිපස්සාලෝභනබ්බං.

2. මහනෙති, අත්‍ය වූ ද අංග පසකින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි කළ උකෙටපනිය කමය නොසංහිදුවිය යුතු යි: යම් ඇවැතකින් සංඝයා වසින් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උකෙටපනිය කමය කරණ ලද්දේ වේ ද ඒ ඇවැතට පැමිණෙයි ද, එවැනි අත් ඇවැතකට හෝ පැමිණෙයි ද, එයටත් වඩා ලාභක ඇවැතකට හෝ පැමිණෙයි ද, කමයට ගරහයි ද, කාරක සංඝයාට ගරහයි ද, මහනෙති, මේ පසහින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙටපනිය කමය නොසංහිදුවිය යුතු යි.

3. මහනෙති, අත්‍ය වූ ද අංග පසකින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි කළ උකෙටපනිය කමය නොසංහිදුවිය යුතු යි: පුවතත් මහණහුගේ අභිවාදනය, හුතස්තෙන් නැගීම, අසුරිකමය, සාමීවකමය, හිදිනා අසුන් එළවා තැබීම (යන මේ පස) ඉවසයි ද, මහනෙති, මේ පසහින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙටපනිය කමය නොසංහිදුවිය යුතු යි.

4. මහනෙති, අත්‍ය වූ ද පසහකින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උකෙටපනිය කමය නොසංහිදුවිය යුතු යි: පුවතත් මහණහුගේ හෝනා යහත් එළවා තැබීම, පාදෙළුන් දිය තැබීම, සේදු පා තබන පුටුව නොපස්සු පාතබන පුවරුව තැබීම, පාසිවුරු පිළිගැනීම, නැමෙහි පිට පිරියම් කිරීම ඉවසයි ද, මහනෙති, මේ පසහින් යුතු... නොසංහිදුවිය යුතු යි.

5. මහනෙති, අත්‍ය වූ ද පසහකින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙටපනිය කමය නොසංහිදුවිය යුතු යි: පුවතත් මහණහුට සිල්වපහින් වොදනා කරයි ද, ආචාරිවපහින් වොදනා කරයි ද, දිවසිවපහින් වොදනා කරයි ද, ආච්චිවපහින් වොදනා කරයි ද, හික්කුන් හික්කුන් කෙරෙන් බිදුවයි ද, මහනෙති, මේ පසහින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙටපනිය කමය නොසංහිදුවිය යුතු යි.

6. මහනෙති, අත්‍ය වූ ද පසහකින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙටපනිය කමය නොසංහිදුවිය යුතු යි: හිනින්ගේ ලක්ෂණ වූ භෙවතවස්ත්‍රාදිය දරයි ද, නිච්ඡිකයන්ගේ ලක්ෂණ වූ කුස-වැහැරි ආදිය දරයි ද, නිච්ඡිකයන් ඇසුරු කරයි ද, හික්කුන් සෙවනය නොකරයි ද, හික්කුයික්ෂාවෙහි නොහික්මෙයි ද...

7. මහනෙති, අත්‍ය වූ ද අංග පසකින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙටපනිය කමය නොසංහිදුවිය යුතු යි: පුවතත් මහණහු සමග එක් සෙවෙති ආවාසයේ වසයි ද, එක් සෙවෙති අනා-වාසයෙහි වසයි ද, එක් සෙවෙති ආවාසයෙහි හෝ අනාවාසයෙහි හෝ වසයි ද, පුවතත් මහණහු දෑක හුතස්තෙන් නොනැගීම් ද, අරම තුලදී හෝ පිටතදී හෝ පුවතත් මහණහු ගවසී ද, මහනෙති, මේ පසහින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙටපනිය කමය නොසංහිදුවිය යුතු යි.

8. අට්ඨභි භික්ඛවෙ අබොගි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපනතියා අප්පට්ඨකමෙම උකෙබපනියකමම න පටිප්පස්සමොගතබ්බං: පකතන්තස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ධපෙති, පචාරණං ධපෙති, සච්චතීයං කරොති, අනුවාදං පට්ඨපෙති, ඔකාසං ඤාරෙති, වොදෙති, සාරෙති, භික්ඛුති සමපයොජෙති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ අට්ඨභයබොගි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපනතියා අප්පට්ඨකමෙම උකෙබපනියකමම න පටිප්පස්සමොගතබ්බං.

**ආපනතියා අප්පට්ඨකමෙම උකෙබපනියකමම  
න පටිප්පස්සමොගතබ්බං භෙවනාරියකං නිබ්බිතං.**

### පටිප්පස්සමොගත බ්බවොවනාරියකං

1. පඤ්චභි භික්ඛවෙ අබොගි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපනතියා අප්පට්ඨකමෙම උකෙබපනියකමම පටිප්පස්සමොගතබ්බං: න උපසම්පාදෙති, න නිස්සයං දෙති, න සාමණේරං උපට්ඨාපෙති, න භික්ඛුනොවාදක-සමමුත්තං සාදියති, සමමතොපි භික්ඛුනියො න ඔවදති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ පඤ්චගබොගි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපනතියා අප්පට්ඨකමෙම උකෙබපනියකමම පටිප්පස්සමොගතබ්බං.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චගබොගි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපනතියා අප්පට්ඨකමෙම උකෙබපනියකමම පටිප්පස්සමොගතබ්බං: යාය ආපනතියා සමෙසන ආපනතියා අප්පට්ඨකමෙම උකෙබපනියකමම කතං තොති තං ආපනතියං න ආපර්ජති, අඤ්ඤං වා තාදිසිකං, තතො වා පාපිට්ඨකරං, කමම න ගරන්ති, කමමිකෙ න ගරන්ති. ඉමෙහි බො -පෙ-

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- න පකතන්තස්ස භික්ඛුනො අභිවාදනං, පච්චුට්ඨානං, අඤ්ඤාලිකමම, සාමිච්ඡිකමම, ආසනාභිභාරං සාදියති. ඉමෙහි බො -පෙ-

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- න පකතන්තස්ස භික්ඛුනො සෙය්‍යාභි-භාරං, පාදොදකං, පාදපිඨං පාදකඨලිකං, පන්තමිවරපටිග්ගනණං, තහානෙ පිට්ඨිපරිකමම සාදියති. ඉමෙහි බො -පෙ-

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- න පකතන්තං භික්ඛුනො සීලවිපතතියා අනුභංසෙති, න ආචාරවිපතතියා අනුභංසෙති, න දිට්ඨිවිපතතියා අනුභංසෙති, න ආජීවිවිපතතියා අනුභංසෙති, න භික්ඛු භික්ඛුති හෙදෙති. ඉමෙහි බො -පෙ-

8. මහණෙනි, අංග අටකින් යුක්ත මහණනුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උකෙට්ඨාසකම්ම නොසංඝිද්විය යුතු යි: පුවතන් මහණක්නුගේ පොතොය තැබීම කරයි ද, පවුරුණු තබයි ද, සවවනිය කම් කරයි ද, විහාරයෙහි දෙටුතනතුරෙහි සිටියි ද, අවකාශ ගැණීම කරවයි ද, වොදනා කරයි ද, ඇවැත් සිහිපත් කරවයි ද, හිඤ්ඤා හා ඤලහ පිණිස යොදවයි ද, මහණෙනි, මේ අංග අටින් යුතු මහණනුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ඨාසකම්ම නොසංඝිද්විය යුතු යි.

### ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උකෙට්ඨාසකම්ම නොසංඝිද්විය යුතු අංග තෙසාලිය නිමි.

1. මහණෙනි, අංග පසකින් යුක්ත හිඤ්ඤාගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උකෙට්ඨාසකම්ම සංඝිද්විය යුතු යි: උපසම්පදා නො කරයි ද, නිස නොදෙයි ද, හෙරණුහ ලවා උව්වැත් නොකරවා ගණි ද, මෙහෙණිතට ඔවා දීමේ සම්මතිය නො ඉවසයි ද, සම්මතිය ලද්දේත් මෙහෙණිතට ඔවා නොදෙයි ද, මහණෙනි, මේ පසකින් යුතු මහණනුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උකෙට්ඨාසකම්ම සංඝිද්විය යුතු යි.

2. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අංග පසකින් යුක්ත මහණනුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ඨාසකම්ම සංඝිද්විය යුතු යි: යම් ඇවැතකින් සමූහයා විසින් උකෙට්ඨාසකම්ම කරණ ලද නම් ඒ ඇවැතට නො පැමිණෙයි ද, අන්‍ය වූ ද එවැනි ඇවැතකට නො පැමිණෙයි ද, එයටත් වඩා ලාභික ඇවැතකට හෝ නො පැමිණෙයි ද, කම්මයට නො ගර- හයි ද, මහණෙනි, මේ අංග පසින් යුතු මහණනුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උකෙට්ඨාසකම්ම සංඝිද්විය යුතු යි.

3. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අංග පසකින් යුත් මහණනුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ඨාසකම්ම සංඝිද්විය යුතු යි: පුවතන් මහණනුගේ වැදීම ද, හුතස්තෙන් නැගිටීම ද, අඤ්ඤාකම්මය ද, සාවිච්ඡාකම්මය ද, හිදිනා අසුන් පණවා තැබීම ද යන පස නො ඉවසයි ද, මහණෙනි, මේ අංග පසින් යුතු මහණනුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ඨාසකම්ම සංඝිද්විය යුතු යි.

4. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අංග පසකින් යුතු මහණනුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උකෙට්ඨාසකම්ම සංඝිද්විය යුතු යි: පුවතන් මහණනුගේ හෝනා යහන් ඵලවා තැබීම, පාදෙවුන් දිය තැබීම, පාසුටුව තැබීම නොසේදු පා තබන පුවරුව තැබීම, පාසිවුරු පිළිගැණීම, නැමෙහි පිට පිරියම් කිරීම නො ඉවසයි ද...

5. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අංග පසකින් යුක්ත මහණනුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ඨාසකම්ම සංඝිද්විය යුතු යි: පුවතන් මහණනුට පිළිපොතියෙන් වොදනා නො කරයි ද, ඇවැතට පතනියෙන් වොදනා නො කරයි ද, දිට්ඨිපතනියෙන් වොදනා නො කරයි ද, ඇස්වම්පතනියෙන් වොදනා නො කරයි ද, හිඤ්ඤා හිඤ්ඤා කෙරෙත් නො බිඳවයි ද...



6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- න ගිහිඛජං ධාරෙති, න තිණ්ණඛජං ධාරෙති, න තිණ්ණසෙවෙති, භික්ඛු සෙවෙති, භික්ඛුසික්ඛාය සික්ඛති, ඉමෙහි ඛො -පෙ-.

7. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පෙ- න පක්ඛනනෙතන භික්ඛුතා සද්ධිං එකච්ඡන්තො ආවාසෙ වසති, න එකච්ඡන්තො අනාවාසෙ වසති, න එකච්ඡන්තො ආවාසෙ වා අනාවාසෙ වා වසති, පක්ඛනනං භික්ඛුං දිස්වා ආසනා චුට්ඨාති, න පක්ඛනනං භික්ඛුං ආසාදෙති අනොතා වා ඛති වා, ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පක්ඛනනෙතන සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපනනියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙට්ඨකම්මං පටිප්පස්සමෙතතබ්බං.

8. අට්ඨති භික්ඛවෙ අමෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපනනියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙට්ඨකම්මං පටිප්පස්සමෙතතබ්බං: න පක්ඛනනස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ධූපෙති, න පචාරණං ධූපෙති, න සච්චනියං කරොති, න අනුවාදං පට්ඨපෙති, න ඔක්කාසං කාරෙති, න වොදෙති, න සාරෙති, න භික්ඛුති සමපයොජෙති, ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ අට්ඨ-ගමෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපනනියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙට්ඨකම්මං පටිප්පස්සමෙතතබ්බං.

ආපනනියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙට්ඨකම්මෙ  
පටිප්පස්සමෙතතබ්බං තෙවනනාදිසංගං නිවසිතං.

## [පටිප්පස්සමෙතනං]

1. එවක්ඛං පන භික්ඛවෙ පටිප්පස්සමෙතතබ්බං: තෙන භික්ඛවෙ ඡන්තොන භික්ඛුතා සමිසං උපසමිකමිත්වා එකංසං උත්තරාසමිගං කරිත්වා බ්‍රහ්මානං භික්ඛුතං පාදෙ වජ්ඣනා උක්ඛුට්ඨකං නිසීදිත්වා අඤ්ඤාං පගගහෙත්වා එවමස්ස වචනියො: අහං හන්තො සමෙසන ආපනනියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙට්ඨකම්මකතො සමමා වතනාමි, ලොමං පාතෙමි, තෙතාරං වතනාමි, ආපනනියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙට්ඨකම්මස්ස කමමස්ස පටිප්පස්සද්ධිං යාවමිති. දුතියමපි යාවිතබ්බා, තතියමපි යාවිතබ්බා, චතුත්තො භික්ඛුතා පටිඛලෙත සමෙසා ඤාපෙතබ්බා:

“සුණාතු පම හන්තො සමෙසා: අසං ඡන්තො භික්ඛු සමෙසන ආපනනියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙට්ඨකම්මකතො සමමා වතනති, ලොමං පාතෙති, තෙතාරං වතනති, ආපනනියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙට්ඨකම්මස්ස කමමස්ස පටිප්පස්සද්ධිං යාවති. යදි සමිසස්ස පක්ඛනකල්ලං සමෙසා ඡන්තස්ස භික්ඛුතො ආපනනියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙට්ඨකම්මං පටිප්පස්සමෙතතස්ස එසා ඤාතති.

6. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද පසහතින් යුතු මහණහුගේ... හිති ලක්ෂණ වූ හෙවන චස්ත්‍රාදිය නොදරයි ද, නිව්ඛයන්ගේ ලක්ෂණ වූ කුසමානැරි ආදිය නොදරයි ද, නිව්ඛයන් සෙවනය නොකරයි ද, හිඤ්ඤාත් සෙවනය කරයි ද, හිඤ්ඤානිකාවෙහි හික්මෙයි ද...

7. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද පසහතින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උදෙසාපනිය කමය සංහිදුවිය යුතු යි: පුවතන් මහණක්හු සමග එක් සෙවෙති ආවාසයෙහි නොවසයි ද, එක් සෙවෙති අනාවාසයෙහි නොවසයි ද, එක් සෙවෙති ආවාසයෙහි හෝ අනාවාසයෙහි හෝ නොවසයි ද, පුවතන් මහණහු දෑක හුණස්තෙන් නැගිටී ද, විහාරය තුළදී හෝ පිටතදී පුවතන් මහණහු නොගටයි ද, මහණෙනි, මේ පසහිත් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උදෙසාපනිය කම සංහිදුවිය යුතු යි.

8. මහණෙනි, අන්‍ය අටතින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උදෙසාපනිය කමය සංහිදුවිය යුතු යි: පුවතන් මහණහුගේ උපොසථය නොනබයි ද, පටරණය නොනබයි ද, සව්වනිය කමය නොකරයි ද, විහාරයෙහි අධිපතිබැවෙහි නොසිටී ද, අවසර ගැනීම නොකරවයි ද, වොදනා නොකරයි ද, ඇවැත් සිහිපත් නොකරවයි ද, හිඤ්ඤාත් හා කලහ නොයොදවයි ද, මහණෙනි, මේ අටතින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උදෙසාපනිය කමය සංහිදුවිය යුතු යි.

**ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උදෙසාපනිය කමය  
සංහිදුවිය යුතු අංග තෙසාලිය නිමි.**

### [සංහිදුවීම]

1. මහණෙනි, (ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උදෙසාපනිය කමය) මෙසේ සංහිදුවිය යුතු ය: මහණෙනි, ඒ ඡන්ත හිඤ්ඤා විසින් සංඝයා වෙත එළඹ උතුරුසහ එකස් කොට වැඩිමහලු හිඤ්ඤාගේ පා වැද උත්කුලුකයෙන් හිඳ ඇඳිලි බැඳ මෙසේ කිය යුතු යි: ස්වාමිනි, මම ඇවැතට පිළියම් නොකිරීම නිසා සංඝයා විසින් උදෙසාපනිය කමය කරණු ලැබුයෙමි මැනවින් පවතිමි. හිඤ්ඤාත් අනුව පවතිමි. නිස්තරණ වනෙහි පිහිටා සිටිමි. ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උදෙසාපනිය කමයාගේ සංහිදුවීම යාවඤ්ඤා කරමි යි. දෙවනුවත් යැදිය යුතු යි. තෙවනුවත් යැදිය යුතු යි. ප්‍රතිබල ව්‍යක්ත මහණකු විසින් සංඝ තෙමෙ දැන්විය යුතු යි:

“ස්වාමිනි, සංඝ උත්තම මාගේ චරිතය අසාවා. මේ ඡන්ත හිඤ්ඤා-තෙම ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උදෙසාපනිය කමය කරණු ලැබුයේ මැනවින් පවතියි. හිඤ්ඤාත් අනුව පවතියි. නිස්තරණ වනෙහි පවතියි. ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උදෙසාපනිය කමයාගේ සංහිදුවීම යාවඤ්ඤා කරමි. දෙවන් සංඝයාට පැමිණි බැල් ඇත්තේ නම් සංඝ තෙම ඡන්ත හිඤ්ඤාගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උදෙසාපනිය කමය සංහිදු-වන්නේ ය. මේ ඤානනය යි.

සුණාතු මෙ භනෙන සමෙසා: අයං ඡනනා භික්ඛු සමෙසන ආපනතියා අප්පට්ඨකමම උකෙබපනියකමමකනො සමමා වතතති, ලොමං පාතෙති, නෙත්ථාරං වතතති, ආපනතියා අප්පට්ඨකමම උකෙබපනියසසු කමමසසු පටිප්පසසුද්ධිං යාවති සමෙසා ඡනනාසසු භික්ඛුනො ආපනතියා අප්පට්ඨකමම උකෙබපනියකමමං පටිප්පසසුමෙහති. යසසායසමනො බමති ඡනනාසසු භික්ඛුනො ආපනතියා අප්පට්ඨකමම උකෙබපනියසසු කමමසසු පටිප්පසසුද්ධි, සො තුණ්හසසු. යසසු නකබමති, සො භාසෙය්‍ය.

දුතියමපි එතමත්ථං වදුමි, -පෙ- තතියමපි එතමත්ථං වදුමි:- සුණාතු මෙ භනෙන සමෙසා: අයං ඡනනා භික්ඛු සමෙසන ආපනතියා අප්පට්ඨකමම උකෙබපනියකමමකනො සමමා වතතති ලොමං පාතෙති නෙත්ථාරං වතතති. ආපනතියා අප්පට්ඨකමම උකෙබපනියසසු කමමසසු පටිප්පසසුද්ධිං යාවති. සමෙසා ඡනනාසසු භික්ඛුනො ආපනතියා අප්පට්ඨකමම උකෙබපනියකමමං පටිප්පසසුමෙහති. යසසායසමනො බමති ඡනනාසසු භික්ඛුනො ආපනතියා අප්පට්ඨකමම උකෙබපනියසසු කමමසසු පටිප්පසසුද්ධි, සො තුණ්හසසු. යසසු නකබමති, සො භාසෙය්‍ය.

පටිප්පසසුද්ධිං සමෙසන ඡනනාසසු භික්ඛුනො ආපනතියා අප්පට්ඨකමම උකෙබපනියකමමං, බමති සමසසු, නාමො තුණ්හි, එවමෙනා ධාරයාමිති.”

ආපනතියා අප්පට්ඨකමම උකෙබපනියකමමං නිවසිතං ඡට්ඨං.

## 7. පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිසසුගෙන උකෙබපනියකමම.

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවකජීයං විහරති, ජෙතවනෙ අනාථපිණ්ඩකසසු ආරාමෙ තෙන බො පන සමයෙන අද්ධියසසු නාම භික්ඛුනො ගඬබාසිපුබ්බසසු එවරුපං පාපකං දිට්ඨිගතං උප්පන්නං නොති: ‘තථාහං නගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි යථා යෙ’මෙ අනතරාසිකා ධම්මා චූන්තා භගවතා, තෙ පටිසෙවතො නාලං අනතරායා-යා’ති.

2. අය්‍යොසං බො සංභුත්‍රො භික්ඛු අද්ධියසසු නාම නිර භික්ඛුනො ගඬබාසිපුබ්බසසු එවරුපං පාපකං දිට්ඨිගතං උප්පන්නං: ‘තථාහං නගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි යථා යෙ’මෙ අනතරාසිකා ධම්මා චූන්තා භගවතා තෙ පටිසෙවතො නාලං අනතරායායා’ති.

සාමිනි, සංඝ තෙම මාගේ වචනය අසාවා. මේ ඡන්ත භික්ඛු-  
තෙම සංඝයා විසින් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීම පිළිබඳ උකෙකපනිය කමය  
කරණ ලද්දේ මැනවින් පවතියි. භික්ඛුන් අනුව පවතියි. නිසාරණ-  
වතෙහි පිහිටයි ඇවැතට පිළියම් නොකිරීම පිළිබඳ උකෙකපනියකමයාගේ  
සංහිදුවීම යාවිසූ කරයි. සංඝ තෙම ඡන්ත භික්ඛුහුගේ ඇවැතට පිළියම්  
නොකිරීම පිළිබඳ උකෙකපනිය කමය සංහිදුවයි. ඡන්ත භික්ඛුහුගේ ඇවැතට  
පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙකපනියකමය සංහිදුවීම යම් ආයුෂමනකුහට  
අභිමත නම් හෙ තෙම නිශ්ශබ්ද වේවා. යමකුට අභිමත නො වේ නම්  
හෙ තෙම කියවා.

දෙවනුත් මේ කාරණය කියමි... තෙවනුත් මේ කාරණය කියමි.  
සාමිනි, සංඝතෙම මාගේ වචනය අසාවා. මේ ඡන්ත භික්ඛු තෙම  
ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙකපනිය කමය කරණ ලද්දේ මැනවින්  
පවතියි. භික්ඛුන් අනුව පවතියි. අටළොස් නිසාරණ වතෙහි පවතියි.  
ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උකෙකපනියකමයාගේ සංහිදුවීම යදිසි  
සංඝ තෙම ඡන්ත භික්ඛුහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීම පිළිබඳ  
උකෙකපනිය කමය සංහිදුවයි. ඡන්ත භික්ඛුහුගේ ඇවැතට පිළියම්  
නොකිරීමෙහි උකෙකපනිය කමයාගේ සංහිදුවීම යම් ආයුෂමනකුහට  
අභිමත නම් හෙ තෙම නිශ්ශබ්ද වේවා. යමකුට අභිමත නො වේ නම්  
හෙ තෙම කියවා.

සංඝයා විසින් ඡන්ත භික්ඛුහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීම පිළිබඳ  
උකෙකපනිය කමය සංහිදුවන ලදී. එය සංඝයාට අභිමත යි. එහෙයින්  
නිශ්ශබ්ද යි. මේ කාරණය මෙසේ දරමි”.

ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උකෙකපනිය කමය සවැනි යි.

## 7. පටිච්ඡදාජට්ඨ නොදැරීමේ උකෙකපනිය කමය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ සැවැත්තුවර  
සම්පයෙහි වූ සේතවත නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ ආරාමයෙහි වැඩ වසන  
සේක. එකල වනාහි පෙර ගිපුලිහිණියන් නැසූ කුලයෙහි උපන්නා වූ  
අරිට්ඨ භික්ඛුහට “යම් මේ අන්තරායකර බම් කෙනෙක් භාග්‍යවතුන්  
වහන්සේ විසින් යම්සේ වදරණ ලද්දහු ද, ඒ බම් සෙවනය කරන්නාට  
අන්තරාය පිණිස ප්‍රමාණ නො වෙති යි සිතිය හැකිසේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ  
විසින් දෙසූ දහමක් මම දනිමි” යි. මෙබඳු ලාමක දෘෂටියක් උපන්නේ  
වෙයි.

2. පෙර ගිපුලිහිණියන් මැරූ කුලයෙහි උපන් අරිට්ඨ භික්ඛුහට “යම්  
බම් කෙනෙක් අන්තරායකර හ යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදරණ ලද  
හු ද, ඒ බම් සෙවනාහට සවිමොක්ඛ අන්තරාය පිණිස ප්‍රමාණවත් නොවෙ-  
ති යි. සිතිය හැකි සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දෙසූ දහමක් මම  
දනිමි” යි මෙබඳු ලාමක දෘෂටියක් උපන්නේ වේ යැ යි මෙ පවත්  
බොහෝ භික්ඛුහු ඇසූහ.

3. අථ ඛො තෙ භික්ඛු යෙන අරියො භික්ඛු ගඞ්ඛබ්බපුබ්බො, තෙත්ථසසඞ්කමිංසු. උපසඞ්කමිත්ථා අරියං භික්ඛුං ගඞ්ඛබ්බපුබ්බං එතදවොචුං:

“සචං කීර තෙ ආවුසො අරියං එවරුපං පාපකං දිට්ඨිගතං උපානනං: ‘තථානං භගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි: යථා යෙ මෙ අනනරාසිකා ධම්මා වුත්තා භගවතා, තෙ පටිසෙවතො නාලං අනනරා-යායා”ති.

“එවං ඛො ඛො අහං ආවුසො භගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි: යථා යෙ මෙ අනනරාසිකා ධම්මා වුත්තා භගවතා, තෙ පටිසෙවතො නාලං අනනරායායා”ති.

4. “මා ආවුසො අරියං එවං අච්ච. මා භගවන්නා අඛොචිකම්. න භි සාධු භගවතො අඛහංකානං. න භි භගවා එවං චදෙය්‍ය. අනෙක-පටිසායෙත ආවුසො අරියං අනනරාසිකා ධම්මා අනනරාසිකා වුත්තා භගවතා, දලඤ්ච පන තෙ පටිසෙවතො අනනරායාය.

“අප්පසායාදා කාමා වුත්තා භගවතා බහුදුකඛා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භියෙය්‍යා.

දට්ඨිකබ්බප්පමා කාමා වුත්තා භගවතා බහුදුකඛා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භියෙය්‍යා.

මංසපෙසුපමා කාමා වුත්තා භගවතා බහුදුකඛා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භියෙය්‍යා.

භිණ්ණකුපමා කාමා වුත්තා භගවතා බහුදුකඛා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භියෙය්‍යා.

අඛාරකාසුපමා කාමා වුත්තා භගවතා බහුදුකඛා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භියෙය්‍යා.

සුපිණ්ණකුපමා කාමා වුත්තා භගවතා බහුදුකඛා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භියෙය්‍යා.

යාචිතකුපමා කාමා වුත්තා භගවතා බහුදුකඛා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භියෙය්‍යා.

3. ඉක්බිති ඒ හිසුනු පෙර හිසුනුණිගත් මැරු කුලයෙහි උපන් අරිය හිසු කර එළඹියහ. එළම එහඹබාබිප්පබ අරිය හිසුනට මෙසේ කිනු:

“ඇවැත්නි අරියයෙනි, යම් ඒ ධම් කෙතෙක් සගමොක් දෙකට අනතුරුකරන සි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් යම්සේ වදාරණ ලදු ද, ඒ ධම් සෙවනය කරන්නනුට එසේ සවග්ගොස අනතුරු පිණිස ප්‍රමාණ නොවෙත් ය සි සිතිය හැකි සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දෙසු ධම්සක්\* මම දනිමි” සි. මෙබදු ලාමක දෘෂ්ටියක් බවට උපන්නේ ල. ඒ සැබැද ?” සි.

“ඇවැත්නි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් යම් මේ අනතුරුකර ධම්සෝ යම්සේ දෙසන ලදු ද, ඒ ධම් සෙවනය කරන්නනුට සගමොක් දෙකට අනතුරු පිණිස ප්‍රමාණ නොවෙත් යැ සි මෙසේ සිතිය හැකිසේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දෙසු ධම්සක් මම දනිමි” සි හේ කිය.

4. “ඇවැත් අරියයෙනි, එසේ නො කියව. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට බොරුවෙන් දෙමාරොපණය නො කරව. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට බොරුවෙන් දෙමාරොපණය නො මැනවි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ නො වදාරණ සේක් ම ය. ඇවැත් අරියයෙනි, අනතුරුකර ධම්සෝ නොයෙක් ආකාරයෙන් අනතුරුකරන සි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදහ. ඒ ධම් සෙවනය කරන්නාට (සගමොක්) අවුරණ පිණිස සමත් ම ය.

“කාමයෝ අලු වූ ආශාද ඇත්තෝ ය. බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය. දැඩි ආයාස ඇත්තෝ ය. මෙහි උවදුරු බොහෝ ය සි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදී.

කාමයෝ ඇවැත්තලකට උපමා ඇත්තෝ ය. බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය. දැඩි ආයාස ඇත්තෝ ය. මෙහි ආදිතව බොහෝ ය සි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදී.

කාමයෝ මස්වැදුල්ලකට උපමා ඇත්තෝ ය. බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය. දැඩි ආයාස ඇත්තෝ ය. මෙහි ආදිතව බොහෝ ය සි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදී.

කාමයෝ තණසුලකට උපමා ඇත්තෝ ය. බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය. දැඩි ආයාස ඇත්තෝ ය. මෙහි ආදිතව බොහෝ ය සි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදී.

කාමයෝ අතුරුවලකට උපමා ඇත්තෝ ය. බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය. දැඩි ආයාස ඇත්තෝ ය. මෙහි ආදිතව බොහෝ ය සි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදී.

කාමයෝ සිහිනයකට උපමා ඇත්තෝ ය. බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය. දැඩි ආයාස ඇත්තෝ ය. මෙහි ආදිතව බොහෝ ය සි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදී.

කාමයෝ (තාවකාලිකව) ඉල්ලා ගන්නා ලද්දකට උපමා ඇත්තෝ ය. බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය. දැඩි ආයාස ඇත්තෝ ය. මෙහි ආදිතව බොහෝ ය සි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදී.

\* මේ මෙමුක ධම්ස අනතුරුකර නොවෙති සි සිතා කියු සේය.

රුකකථලුපමා කාමා වුත්තා භගවතා බහුදුක්ඛා බහුපායාසා, ආදීතවො එත්ථ භියෙසා.

අසිසුහුපමා කාමා වුත්තා භගවතා බහුදුක්ඛා බහුපායාසා, ආදීතවො එත්ථ භියෙසා.

සත්ඨිසුලුපමා කාමා වුත්තා භගවතා බහුදුක්ඛා බහුපායාසා, ආදීතවො එත්ථ භියෙසා.

සය්‍යසිරුපමා කාමා වුත්තා භගවතා බහුදුක්ඛා බහුපායාසා, ආදීතවො එත්ථ භියෙසා”ති.

5. එවමපි බො අර්ධෙය්‍ය භික්ඛු ගඬබ්බාධිපුබ්බො තෙති භික්ඛුති චුච්චමානො තපෙව තං පාපකං දිට්ඨිගතං එමසා පරාමස්ස අභිනිවිස්ස වොහරති: “එවං බ්‍යා බො අහං ආවුසො භගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි: යථා සෙ මෙ අනන්තරාසිකා ධම්මා වුත්තා භගවතා, තෙ පටිසෙවතො නාලං අනන්තරායායා”ති.

සතො ව බො තෙ භික්ඛු නාසකම්මංසු අර්ධං භික්ඛු ගඬබ්බාධිපුබ්බං එතස්මා පාපකා දිට්ඨිගතා විවෙචෙදාං, අථ බො තෙ භික්ඛු යෙන භගවා තෙනුපසංකම්මංසු උපසංකම්මිනා භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං.

6. අථ බො භගවා එතස්මිං නිදානෙ එතස්මිං පඤ්ඤා භික්ඛු-සසංසං සන්තිපාතාපෙකා අර්ධං භික්ඛු ගඬබ්බාධිපුබ්බං පටිපුච්ඡි: සච්චං කීර තෙ අර්ධෙ එවරුපං පාපකං දිට්ඨිගතං උපසන්තං ‘තථාහං භගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි: යථා සෙමෙ අනන්තරාසිකා ධම්මා වුත්තා භගවතා තෙ පටිසෙවතො නාලං අනන්තරායායා’ති.

“එවං බ්‍යා බො අහං භනෙත භගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි: යථා සෙ මෙ අනන්තරාසිකා ධම්මා වුත්තා භගවතා, තෙ පටිසෙවතො නාලං අනන්තරායායා”ති.

කස්ස භු බො නාම චං මොඝපුරිස මයා එවං ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි ? නභු මයා මොඝපුරිස අනෙකපරියායෙන අනන්තරාසිකා ධම්මා අනන්තරාසිකා වුත්තා, අලඤ්ච පත පත පටිසෙවතො අනන්තරායාය.

7. අය්‍යස්සාදු කාමා වුත්තා මයා බහුදුක්ඛා බහුපායාසා, ආදීතවො එත්ථ භියෙසා.

කාමයෝ නසක හෙවි හා උපමා ඇත්තෝ ය. බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය. දැඩි ආයාස ඇත්තෝ ය. මෙහි ආදිනව බෙහෙවි සි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදී.

කාමයෝ මස්කපන කැත්ත හා මස්ලොඹුවකට උපමා ඇත්තෝ ය. බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය. දැඩි ආයාස ඇත්තෝ ය. මෙහි ආදිනව බෙහෙවි සි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදී.

කාමයෝ සිරියක් හා සුලාසුරියකට උපමා ඇත්තෝ ය. බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය. දැඩි ආයාස ඇත්තෝ ය. මෙහි ආදිනව බෙහෙවි සි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදී.

කාමයෝ සමිහිමියකට උපමා ඇත්තෝ ය. බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය. දැඩි ආයාස ඇත්තෝ ය. මෙහි ආදිනව බොහෝ යයි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදී.

5. ගඟබාධිපුබ්බ අරිට්ඨ භික්ෂුගොම ඒ භික්ෂුන් විසින් මෙසේ කියනු ලැබුයේ “අච්චත්ති, යම් මේ අන්තරායකර ධර්මයෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් යම් දෙය වදාරණ ලද ද, ඒ ධර්ම සෙවනය කරන්නාට අන්තරාය පිණිස ප්‍රමාණ නොවෙය යයි සිතිය හැකි සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දෙසකලද ධර්මයක් මම දනිමි” යි ඒ ලාමක දෘෂ්ටිය එ ලෙස ම දැඩි කොට ගෙන ඊට ඇතුල්වී ව්‍යවහාර කෙරෙයි

ගඟබාධිපුබ්බ අරිට්ඨ මහණ මේ ලාමක ඡිත්තාදෘෂ්ටියෙන් වෙන් කරන්නට යම් හෙයකින් ඒ භික්ෂුහු අසමත් වුවාහු ද, එකල්හි ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් තැනක ද එතැනට එළඹියාහුය. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කාරණය සැල කලාහුය.

6. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදනයෙහි මේ ප්‍රකරණයෙහි භික්ෂුසංඝයා රැස් කරවා “අරිට්ඨය, යම් මේ අන්තරායකර ධර්මයෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් යම් සේ වදාරණලද ද, ඒ ධර්මයෝ සෙවනය කරන්නාට අන්තරාය පිණිස ප්‍රමාණ නොවෙත් යයි සිතිය හැකි සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දෙසූ ධර්මයක් මම දනිමි” යි මෙ බඳු ලාමක දෘෂ්ටියක් තට උපන්නේ ය යනු සැබෑ” යි අරිට්ඨ මහණහු ප්‍රථමත් සේක.

“යම් මේ අන්තරායකර ධර්මයෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණලදහු ද, ඒ ධර්මයෝ සෙවනය කරන්නාට අන්තරාය පිණිස සමච්ඡි නො වෙත් යැයි සිතිය හැකි සේ, සමාමිති, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දෙසූ ධර්මයක් මම දනිමි” යි (අරිට්ඨ මහණ කී ය).

“හිස් පුරුෂය, මවිසින් කවරකුට එසේ දෙසූ ධර්මයක් නුඹ දනිති ද, හිස් පුරුෂය, මවිසින් නන් අයුරින් අන්තරායකර ධර්මයෝ අන්තරායකරහ යි ප්‍රකාශ කරණ ලද්දහු නො වෙත් ද. සෙවනය කරන්නාට සහමොක් වලකනු පිණිස ඒ දහම් සමත් නො වෙත් ද?

7. මවිසින් කාමයෝ අලප ආශ්වාද (රස විදහැණුම්) ඇත්තෝ ය, බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය, දැඩි ආයාස ඇත්තෝ ය, මේ කාමයෙහි ආදිනව බොහෝ යයි පවසන ලදහ.



අට්ඨිකම්මදුපමා කාමා චුතතා මයා බහුදුකඛා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භියෙය්‍යා.

මංසපෙසුපමා කාමා චුතතා මයා බහුදුකඛා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භියෙය්‍යා.

තිණ්ණකකුපමා කාමා චුතතා මයා බහුදුකඛා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භියෙය්‍යා.

අබ්භාරකාසුපමා කාමා චුතතා මයා බහුදුකඛා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භියෙය්‍යා.

සුපිණ්ණකුපමා කාමා චුතතා මයා බහුදුකඛා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භියෙය්‍යා.

යාමිතකුපමා කාමා චුතතා මයා බහුදුකඛා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භියෙය්‍යා.

රුකඛඵලුපමා කාමා චුතතා මයා බහුදුකඛා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භියෙය්‍යා.

අසිසුභුපමා කාමා චුතතා මයා බහුදුකඛා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භියෙය්‍යා.

සත්තිසුලුපමා කාමා චුතතා මයා බහුදුකඛා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භියෙය්‍යා.

සප්පසිරුපමා කාමා චුතතා මයා බහුදුකඛා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භියෙය්‍යා.

8. අථ ච උත නිං මොඤ්ජුරිස අතතනා දුග්ගභිතෙන අමො ච අබ්බාවිකඛසි, අතතාතඤ්ච බණ්ඨි, බහුඤ්ච අපුඤ්ඤං පඤ්චසි. තං හි තෙ මොඤ්ජුරිස භවිස්සති දීඝරතනං අභිතාය දුක්ඛාය. තෙනං මොඤ්ජුරිස අප්පසන්නාතං චා පසාදය -පෙ- විගර්හිතාං ධම්මං කථං කතා භික්ඛු ආමනෙතභි:

තෙන හි භික්ඛවෙ සඤ්ඤා අර්ථස්ස භික්ඛුනො ගඤ්ඤාධිපුබ්බස්ස පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිතස්සෙග්ග උකෙඛපනීයකම්මං කරොතු අසමොගං සඤ්ඤත.

එවඤ්ච උත භික්ඛවෙ කාතඛං: පඨමං අර්ථෙය්‍යා භික්ඛු ගඤ්ඤාධිපුබ්බො වොදෙතඛෙය්‍යා. වොදෙත්වා සාරෙතඛෙය්‍යා. සාරෙත්වා ආපත්ති ආරොපෙතඛෙය්‍යා. ආපත්තිං ආරොපෙත්වා ව්‍යතෙතන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඤ්ඤා ඤාපෙතඛෙය්‍යා:

ම විසින් කාමයෝ ඇටසැකිල්ලකට උපමා ඇත්තෝ ය යි... පවසන ලදහ.

ම විසින් කාමයෝ මස්වැදූල්ලකට උපමා ඇත්තෝ ය යි... පවසන ලදහ.

ම විසින් කාමයෝ තණ්සුලකට උපමා ඇත්තෝ ය යි... පවසන ලදහ.

ම විසින් කාමයෝ අඟුරුවලකට උපමා ඇත්තෝ ය යි... පවසන ලදහ.

ම විසින් කාමයෝ සිහිනයකට උපමා ඇත්තෝ ය යි... පවසන ලදහ.

ම විසින් කාමයෝ ඉල්ලාගන්නා ලද්දකට උපමා ඇත්තෝ ය යි... පවසන ලදහ.

ම විසින් කාමයෝ ගසක නෙහි හා උපමා ඇත්තෝ ය යි... පවසන ලදහ.

ම විසින් කාමයෝ මස් කපන කැත්ත හා මස්ලොඹුවකට උපමා ඇත්තෝ ය යි... පවසන ලදහ.

ම විසින් කාමයෝ සිරිය හා සුලාසුබයට උපමා ඇත්තෝ ය යි... පවසන ලදහ.

ම විසින් කාමයෝ සජ්ජිකයකට උපමා ඇත්තෝය, බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය, බොහෝ ආයාස ඇත්තෝ ය, මේ කාමයෙහි ආදීනව බොහෝ යයි ප්‍රකාශ කරණ ලදහ.

8. එසේ ඇති කල්හිත් හිස්පුරුෂය, තෝ තමන් වරදවා ගත් අදහසින් අපට ද බොරුවෙන් වොදනා කරන්නෙහි ය තමන් ගුණ සාරලත්තෙහි ය. බොහෝ අකුසල් රැස් කරන්නෙහි ය. හිස්පුරුෂය, එය නුඹට බොහෝ කාලයක් අහිත පිණිස දුක් පිණිස වන්නේ ය. හිස්පුරුෂය, මෙය නොපැහැදුනවුන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ... නො වෙයි. (අර්ථය හිඤ්ඤාව) ගරහා දහැමි කථා කොට හිඤ්ඤා ඇමතු සේක:

මහණෙනි, එසේ නම් සංඝ තෙම ගඬබ්බාසිපුබ්බ අර්ථය හිඤ්ඤාව ලාමක දූෂ්ටිය නොදුරලීමෙහි සංඝයා සමග සමොග නැති උකෙටනිය-කමිය කෙරේවා.

මහණෙනි, (ඒ උකෙටනියකමිය) මෙසේ කටයුතු යි. පළමු කොට ගඬබ්බාසිපුබ්බ අර්ථය හිඤ්ඤාව වොදනා කළ යුතු යි. වොදනා කොට (ඇවැත) සිහිපත් කරවිය යුතු යි. (ඇවැත) සිහිපත් කරවා ඇවැත නැංවිය යුතු යි. ඇවැත නංවා ප්‍රතිබල වූ විසත් මහණකු විසින් සංඝතෙමේ දෑත්විය යුතු යි:

9. “සුණාභු මෙ භනෙත සඛෙසා: අර්ධස්ස භික්ඛුනො ගඞ්ඛාඛි-  
පුබ්බස්ස ඵවරුපං පාපකං දිට්ඨිගතං උප්පන්නං, “තථාහං භගවතා ධම්මං  
දෙසිතං ආඡානාමි: යථා යෙ’මෙ අනන්තරාසිකා ධම්මා චූන්තා භගවතා  
තෙ පටිසෙවනො නාලං අනන්තරායායා”ති. සො තං දිට්ඨිං නප්පට්ඨි-  
තිස්සජ්ජති. යදි සඛෙසස්ස පහතකල්ලං, සඛෙසා අර්ධස්ස භික්ඛුනො  
ගඞ්ඛාඛිපුබ්බස්ස පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සග්ගෙ උකෙඛපනීයකම්මං  
කරොස, අසමොගං සඛෙසන්. එසා ඤානති.

සුණාභු මෙ භනෙත සඛෙසා: අර්ධස්ස භික්ඛුනො ගඞ්ඛාඛි  
පුබ්බස්ස ඵවරුපං පාපකං දිට්ඨිගතං උප්පන්නං, “තථාහං භගවතා ධම්මං  
දෙසිතං ආඡානාමි: යථා යෙ’මෙ අනන්තරාසිකා ධම්මා චූන්තා භගවතා  
තෙ පටිසෙවනො නාලං අනන්තරායායා”ති. සො තං දිට්ඨිං නප්පට්ඨි-  
තිස්සජ්ජති. සඛෙසා අර්ධස්ස භික්ඛුනො ගඞ්ඛාඛිපුබ්බස්ස පාපිකාය  
දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සග්ගෙ උකෙඛපනීයකම්මං කරොති අසමොගං  
සඛෙසන්. යස්සායසමතො ඛමති අර්ධස්ස භික්ඛුනො ගඞ්ඛාඛිපුබ්බස්ස  
පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සග්ගෙ උකෙඛපනීයස්ස කම්මස්ස කරණං  
අසමොගං සඛෙසන්, සො භුණ්හස්ස. යස්ස නකම්මති, සො භාසෙය්ස.

දුතියමි ඵතමස්සං වදාමි-පෙ- තතියමි ඵතමස්සං වදාමි. සුණාභු  
මෙ භනෙත සඛෙසා: අර්ධස්ස භික්ඛුනො ගඞ්ඛාඛිපුබ්බස්ස ඵවරුපං  
පාපකං දිට්ඨිගතං උප්පන්නං “තථාහං භගවතා ධම්මං දෙසිතං ආඡානාමි:  
යථා යෙ’මෙ අනන්තරාසිකා ධම්මා චූන්තා භගවතා තෙ පටිසෙවනො  
නාලං අනන්තරායායා”ති. සො තං දිට්ඨිං නප්පට්ඨිතිස්සජ්ජති. සඛෙසා අර්ධස්ස  
භික්ඛුනො ගඞ්ඛාඛිපුබ්බස්ස පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සග්ගෙ උකෙඛප-  
නීයකම්මං කරොති අසමොගං සඛෙසන්. යස්සායසමතො ඛමති අර්ධස්ස  
භික්ඛුනො ගඞ්ඛාඛිපුබ්බස්ස පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සග්ගෙ උකෙඛප-  
නීයස්ස කම්මස්ස කරණං අසමොගං සඛෙසන්, සො භුණ්හස්ස. යස්ස  
නකම්මති, සො භාසෙය්ස.

කතං සඛෙසන් අර්ධස්ස භික්ඛුනො ගඞ්ඛාඛිපුබ්බස්ස පාපිකාය  
දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සග්ගෙ උකෙඛපනීයකම්මං අසමොගං සඛෙසන්. ඛමති  
සඛෙසස්ස. තස්මා භුණති. ඵවමෙතං ධාරයාමි”ති.

10. ආවාසපරමපරඤ්ච භික්ඛවෙ සංසථ, “අර්ධස්ස භික්ඛු ගඞ්ඛාඛි-  
පුබ්බා සඛෙසන් පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සග්ගෙ උකෙඛපනීයකම්මකතො  
අසමොගං සඛෙසන්”ති.

9. “සාමිනි, සංඝ තෙම මාගේ වචනය අසාවා. ගඬබාධිපුබ්බ අර්ථය හිඤ්ඤාට “යම් මේ ධම්ම කෙතෙක් අනන්තරායකරන සි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් යම් සේ වදාරණ ලද්ද ද, ඒ ධම්ම සෙවනය කරන්නනුට අනන්තරාය පිණිස නොවෙන් යැයි සිතිය හැකි සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දෙසූ ධම්මයක් මම දනිමි” යි මෙබඳු ලාමක දූෂටියෙක් උපන්නේ වෙයි. හෙ තෙම ඒ දූෂටිය නො දුරලයි. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම්, සංඝතෙම ගඬබාධිපුබ්බ අර්ථය හිඤ්ඤාට සංඝයා සමග ධර්මාමිඝ සමෙහාග නැති, ලාමක දූෂටිය නොදුරලීමෙහි උනෙකපනියකමය කරන්නේ ය. මේ ඥානනය යි.

සාමිනි, සංඝ තෙම මාගේ වචනය අසාවා. ගඬබාධිපුබ්බ අර්ථය හිඤ්ඤාට “යම් මේ අනන්තරායකර ධම්මයෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් යම් සේ දෙසන ලද්ද ද, ඒ ධම්ම සෙවනය කරන්නනුට අනන්තරාය පිණිස නොවෙන් යැයි සිතිය හැකි සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දෙසූ ධම්මයක් මම දනිමි” යි මෙබඳු ලාමක දූෂටියෙක් උපන්නේ වෙයි. හෙ තෙම ඒ ලාමක දූෂටිය නො දුරලයි. සංඝතෙම ගඬබාධිපුබ්බ අර්ථය හිඤ්ඤාට සංඝයා සමග සමෙහාග නැති ඒ ලාමක දූෂටිය නොදුරලීමෙහි උනෙකපනියකමය කරයි ගඬබාධිපුබ්බ අර්ථය හිඤ්ඤාට සංඝයා සමග සමෙහාග නැති, ලාමක දූෂටිය නොදුරලීමෙහි උනෙකපනියකමය කිරීම යම් ආයුෂ්මතකුට අහිමි නම්, හෙ තෙම නිශ්ශබ්ද වේවා. යමකුට අහිමි නම් හෙ තෙම කියාවා.

දෙවනුවත් මේ කාරණය කියමි... තෙවනුවත් මේ කාරණය කියමි. සාමිනි, සංඝ තෙම මාගේ වචනය අසාවා. ගඬබාධිපුබ්බ අර්ථය හිඤ්ඤාට “යම් මේ අනන්තරායකර ධම්මයෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් යම් සේ වදාරණ ලද්ද ද, ඒ ධම්ම සෙවනය කරන්නනුට අනන්තරාය පිණිස නොවෙන් යැයි සිතිය හැකි සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දෙසූ ධම්මයක් මම දනිමි” යි, මෙබඳු ලාමක දූෂටියෙක් උපන්නේ වෙයි. ඒ අර්ථය හිඤ්ඤා තෙම ඒ ලාමක දූෂටිය නො දුරලයි. සංඝ තෙම ගඬබාධිපුබ්බ අර්ථය හිඤ්ඤාට සංඝයා සමග සමෙහාග නැති, ඒ ලාමක දූෂටිය නොදුරලීමෙහි උනෙකපනිය කමය කරයි. ගඬබාධිපුබ්බ අර්ථය හිඤ්ඤාට සංඝයා සමග ධර්මාමිඝ සමෙහාග නැති, ලාමක දූෂටිය නො දුරලීමෙහි උනෙකපනියකමය කිරීම යම් ආයුෂ්මතකුට රුචි වේ නම්, හෙ තෙම නිශ්ශබ්ද වේවා. යමකුට රුචි නොවේ නම් හෙ තෙම කියාවා.

සංඝයා විසින් ගඬබාධිපුබ්බ අර්ථය හිඤ්ඤාට සංඝයා සමග සමෙහාග නැති, ලාමක දූෂටිය නො දුරලීමෙහි උනෙකපනිය කමය කරණ ලදී. සංඝයාට එය අහිමි යි. එහෙයින් නිශ්ශබ්ද යි. මෙය මෙසේ පිළිගැනිමි” යි.

10. මහණෙනි, ගඬබාධිපුබ්බ අර්ථය හිඤ්ඤාට සංඝයා සමග සමෙහාග නැති, ලාමක දූෂටිය නො දුරලීමෙහි උනෙකපනිය කමය කරණ ලද්දේ යැයි ආවාසයක් පාසා ද දන්වමි.

**අබමමකමමදවාදසක.**

1 තීර්ති භික්ෂුවෙ අභිභූති සම්භාගතං පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිසංගෙහ උතෙතිපජ්ජියකමමං අධම්මකමමඤ්ච හොති අවිනයකමමඤ්ච දුට්ඨසන්නඤ්ච: අසමමුඛා ඤානං භොති, අපටිපුච්ඡා නතං හොති, අපටිඤ්ඤාය කතං භොති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ තීර්තිභි භික්ෂවෙ සම්භාගතං පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිසංගෙහ උතෙතිපජ්ජියකමමං අධම්මකමමඤ්ච හොති අවිනයකමමඤ්ච දුට්ඨසන්නඤ්ච.

2. අපරෙහිපි හිකඩවෙ නිහඬෙහි සමනාගතං පාපිකාය දිට්ඨිං  
අප්පට්ඨිසායෙහි උතෙවනිසකමමං අබ්මමකමමඤ්ච හොති අවිතස-  
කමමඤ්ච දුට්ඨපසන්නඤ්ච: අනාපනතියා කතං හොති, අදෙසකාගාමිනියා  
ආපනතියා කතං හොති, දෙසිතාය ආපනතියා කතං හොති -පෙ-

3. අපරෙහිපි හිකබ්බෙ තිහබ්බෙහි -පෙ- අච්චාදදුච්චා කතං හොති,  
අසාපරෙඤා කතං හොති, ආරභ්බං අනාරොපෙඤා කතං හොති -පෙ-

4. අපරෙහිති භික්ඛවෙ තිහඛෙහි -පෙ- අසමුඛා කතං හොති,  
අභිවෙච්චන කතං කොති, චණ්ණන කතං හොති -පෙ-

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නිහබ්බෙහි -පෙ- අරට්ඨව්ණි කතං හොති,  
අබමෙමන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ භිහබෙහති -පෙ- අපටිඤ්ඤාය කතං හොති,  
අබමෙච්ඡන් කතං හොති, චගෙහන් කතං හොති -පෙ-

7. අපරෙශ්වරී භික්ෂුවෙ නිහඬෙහි -පේ- අනාපනතිසා සතං භොති,  
අබමමන සතං භොති, වග්ගෙන සතං භොති -පේ-

8. අපරෙකිපි හිකඩවෙ නිහබෙහි -පෙ- අදෙසනාගාමිනියා අපනනියා කනං හොනි, අබමෙවන කනං හොනි, වගෙහන කනං හොනි -පෙ-

9. අපරෙහිපි හිකබ්බෙ නිහඬබාහි -පෙ- දෙසිතාය ආපත්තිසා කතං  
හොති, අබමෙවන කතං හොති, චග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

10. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහබ්බහි -පෙ- අවොදෙඛා කතං හොති,  
අබ්බමන කතං හොති, චහෙහන කතං හොති -පෙ-

## අධිකම් දෙලොස

1. මහණෙනි, ලාමක දූෂ්ටය නොදුර්ලබ්ධික ලෙස අඛණ්ඩයක් සුන් උකෙටනියකමය නොදැනුම් කමෙන් ද වෙයි. අවිනය කමෙන් ද නොසංහිද්ධතෙන් ද වෙයි. නොහමුවෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොපිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිණ නොගෙණ කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, ලාමක දූෂ්ටය නොදුර්ලබ්ධික ලෙස මෙ අඛණ්ඩයක් සුන් උකෙටනියකමය නොදැනුම්කමෙන් ද වෙයි. අවිනයකමෙන් ද වෙයි. නොසංහිද්ධතෙන් ද වෙයි.

2. මහණෙනි, ලාමක දූෂ්ටය නොදුර්ලබ්ධික අන්ය වූ ද අඛණ්ඩයක් සුන් උකෙටනියකමය නොදැනුම්කමෙන් ද වෙයි. අවිනය කමෙන් ද වෙයි. නොසංහිද්ධතෙන් ද වෙයි. නොඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දෙසීමෙන් පිරිසිදු නොවන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, ඇවැත දෙසු කල්හි කරණ ලද්දේ වේ ද...

3. මහණෙනි, අන්ය වූ ද අඛණ්ඩයක් සුන්... වොදනා නොකොට කරණ ලද ද, සිහිපත් නොකරවා කරණ ලද ද, ඇවැතට නොනංවා කරණ ලද ද...

4. මහණෙනි, අන්ය වූ ද අඛණ්ඩයක් සුන්... නොහමුවෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනුමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

5. මහණෙනි, අන්ය වූ ද අඛණ්ඩයක් සුන්... නොපිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනුමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

6. මහණෙනි, අන්ය වූ අඛණ්ඩයක් සුන්... පිළිණ නොගෙණ කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනුමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

7. මහණෙනි, අන්ය වූ අඛණ්ඩයක් සුන්... නොඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනුමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

8. මහණෙනි, අන්ය වූ ද අඛණ්ඩයක් සුන්... දෙසීමෙන් පිරිසිදු නොවන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනුමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

9. මහණෙනි, අන්ය වූ ද අඛණ්ඩයක් සුන්... ඇවැත දෙසු කල්හි කරණ ලද ද, නොදැනුමින් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද ද...

10. මහණෙනි, අන්ය වූ ද අඛණ්ඩයක් සුන්... වොදනා නොකොට කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනුමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

11. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඤ්ඤාති -පෙ- අසාරෙඤ්ඤා කතං හොති, අබ්බේවන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

12. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඤ්ඤාති -පෙ- ආපනතිං අනාරොපෙඤ්ඤා කතං හොති, අබ්බේවන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තිහඤ්ඤාති සමන්තාගතං පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සග්ගෙ උකෙඛපනීයකම්මං අබ්බේවනම්මඤ්ඤා හොති අවිනයකම්මඤ්ඤා දුට්ඨසන්නඤ්ඤා.

### අබ්බේවනම්මද්වාදසකං නිවේදනං.

### බ්බේවනම්මද්වාදසකං

1. තිහි භික්ඛවෙ අබ්බේවන සමන්තාගතං පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සග්ගෙ උකෙඛපනීයකම්මං බ්බේවනම්මඤ්ඤා හොති විනයකම්මඤ්ඤා සුට්ඨසන්නං ව: සම්මුඛා කතං හොති, පටිපුච්ඡා කතං හොති, පටිඤ්ඤා කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තිහඤ්ඤාති සමන්තාගතං පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සග්ගෙ උකෙඛපනීයකම්මං බ්බේවනම්මඤ්ඤා හොති විනයකම්මඤ්ඤා සුට්ඨසන්නඤ්ඤා.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඤ්ඤාති සමන්තාගතං පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සග්ගෙ උකෙඛපනීයකම්මං බ්බේවනම්මඤ්ඤා හොති, විනයකම්මඤ්ඤා සුට්ඨසන්නං ව: ආපනතියා කතං හොති, දෙසනාගාමිනියා ආපනතියා කතං හොති, අදෙසිනාය ආපනතියා කතං හොති -පෙ-

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඤ්ඤාති -පෙ- චොදෙඤ්ඤා කතං හොති, සාරෙඤ්ඤා කතං හොති, ආපනතිං අනාරොපෙඤ්ඤා කතං හොති -පෙ-

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඤ්ඤාති -පෙ- සම්මුඛා කතං හොති, බ්බේවන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඤ්ඤාති -පෙ- පටිපුච්ඡා කතං හොති, බ්බේවන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඤ්ඤාති -පෙ- පටිඤ්ඤා කතං හොති, බ්බේවන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

7. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඤ්ඤාති -පෙ- ආපනතියා කතං හොති, බ්බේවන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

11. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඛණ්ඩානුකූලයින් යුතු... සිහිපත් නො කරවා කරණ ලද්දේ මේ ද, නොදැනමින් කරණ ලද්දේ මේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සමස්ත විසින් කරණ ලද්දේ මේ ද...

12. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඛණ්ඩානුකූලයින් යුතු, ලාමක දූෂ්ටය නො දුරලීමෙහි කළ උනෙකපනිය කමය නොදැනමින් ද වෙයි. අවිනය කමෙන් ද වෙයි. නොසංහිද්‍යනෙන් ද වෙයි. ඇවැත නො නංවා කරණ ලද්දේ මේ ද, නොදැනමින් කරණ ලද්දේ මේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සමස්ත විසින් කරණ ලද්දේ මේ ද මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩානුකූලයින් යුක්ත වූ ලාමක දූෂ්ටය නො දුර-ලීමෙහි කළ උනෙකපනිය කමය නොදැනමින් ද වෙයි. අවිනය කමෙන් ද වෙයි. නො සංහිද්‍යනෙන් ද වෙයි.

අධම්මකම් දෙලොස නිමි.

## ධම්මකම් දෙලොස

1. මහණෙනි, අඛණ්ඩානුකූලයින් යුක්ත වූ ලාමක දූෂ්ටය නොදුරලීමෙහි කළ උනෙකපනිය කමය දැනමින් ද වෙයි, විනයකමෙන් ද වෙයි, මනාව සංහිද්‍යනෙන් ද වෙයි: හමුවෙහි කරණ ලද්දේ මේ ද, පිළිවිස කරණ ලද්දේ මේ ද, පිළිණගෙන කරණ ලද්දේ මේ ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩානුකූලයින් යුතු ලාමක දූෂ්ටය නොදුරලීමේ උනෙකපනිය කමය දැනමින් ද වෙයි. විනයකමෙන් ද වෙයි. මනාව සංහිද්‍යනෙන් ද වෙයි.

2. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඛණ්ඩානුකූලයින් යුතු ලාමක දූෂ්ටය නොදුරලීමේ උනෙකපනිය කමය දැනමින් ද වෙයි, විනයකමෙන් ද මනාව සංහිද්‍යනෙන් ද වෙයි: ඇවත ඇති කල්හි කරණ ලද ද, දෙසීමෙන් පරිසිදු වන ඇවැතෙහි කරණ ලද ද, ඇවැත නො දෙසූ කල්හි කරණ ලද ද...

3. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඛණ්ඩානුකූලයින් යුත්... වොදනා කොට කරණ ලද ද, සිහිපත් කරවා කරණ ලද ද, ඇවැත නංවා කරණ ලද ද...

4. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඛණ්ඩානුකූලයින් යුත්... හමුවෙහි කරණ ලද ද, දැනමින් කරණ ලද ද සමග වූ සමස්ත විසින් කරණ ලද ද...

5. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඛණ්ඩානුකූලයින් යුත්... පිළිවිස කරණ ලද ද, දැනමින් කරණ ලද ද සමග වූ සමස්ත විසින් කරණ ලද ද...

6. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඛණ්ඩානුකූලයින් යුත්... පිළිණ ගෙන කරණ ලද ද, දැනමින් කරණ ලද ද, සමග වූ සමස්ත විසින් කරණ ලද ද,

7. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඛණ්ඩානුකූලයින් යුත්... ඇවැත ඇති කල්හි කරණ ලද ද, දැනමින් කරණ ලද ද, සමග වූ සමස්ත විසින් කරණ ලද ද,



8. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඤ්ඤති -පෙ- දෙසනාගාමිනියා ආපනතියා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සම්ගෙහන කතං හොති -පෙ-

9. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඤ්ඤති -පෙ- අදෙසිතාය ආපනතියා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සම්ගෙහන කතං හොති -පෙ-

10. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඤ්ඤති -පෙ- වොදෙඤා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සම්ගෙහන කතං හොති -පෙ-

11. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඤ්ඤති -පෙ- සාරෙඤා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සම්ගෙහන කතං හොති -පෙ-

12. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඤ්ඤති -පෙ- ආපනතියා ආරොපෙඤා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සම්ගෙහන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තිහඤ්ඤති සමන්තාගතං පාටිකාය දිට්ඨියා අප්පටිතිස්සග්ගෙ උකෙඛපනීයකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති, විනයකම්මංඤ්ඤ, සුචුට්ඨසන්තංඤ්ඤ.

ධම්මකම්මදාදසකං නිවසිතං.

## ආකම්මමානජකකං

1. නිති භික්ඛවෙ අඤ්ඤති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකම්මමානො සඤ්ඤා පාටිකාය දිට්ඨියා අප්පටිතිස්සග්ගෙ උකෙඛපනීයකම්මං කරෙය්‍ය: භණ්ඩාකාරකො හොති කලහකාරකො විවාදකාරකො භස්සකාරකො සඤ්ඤා අධිකාරණකාරකො, බාලො හොති අව්‍යතො ආපනතිබහුලො අනපද්‍රණො, ගිහිසංසට්ඨො විහරති අනනුලොමිකෙහි ගිහිසංසගෙහති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තිහඤ්ඤති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකම්මමානො සඤ්ඤා පාටිකාය දිට්ඨියා අප්පටිතිස්සග්ගෙ උකෙඛපනීයකම්මං කරෙය්‍ය.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඤ්ඤති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකම්මමානො සඤ්ඤා පාටිකාය දිට්ඨියා අප්පටිතිස්සග්ගෙ උකෙඛපනීයකම්මං කරෙය්‍ය: අධිසීලෙ සීලවිපකො හොති, අඤ්ඤාචාරෙ ආචාරවිපකො හොති, අනිදිට්ඨියා දිට්ඨිවිපකො හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තිහඤ්ඤති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකම්මමානො සඤ්ඤා පාටිකාය දිට්ඨියා අප්පටිතිස්සග්ගෙ උකෙඛපනීයකම්මං කරෙය්‍ය.

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඤ්ඤති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකම්මමානො සඤ්ඤා පාටිකාය දිට්ඨියා අප්පටිතිස්සග්ගෙ උකෙඛපනීයකම්මං කරෙය්‍ය: බුද්ධස්ස අවණණං භාසති, ධම්මස්ස අවණණං භාසති, සඤ්ඤා අවණණං භාසති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තිහඤ්ඤති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකම්මමානො සඤ්ඤා පාටිකාය දිට්ඨියා අප්පටිතිස්සග්ගෙ උකෙඛපනීයකම්මං කරෙය්‍ය.

8. මහණෙනි, අත්‍ය වූ ද අඛණ්ඩ භූතේකිත් යුත්... දෙසීමෙන් පිරිසිදු වන ආචාරෙහි කරණ ලද ද, දූහැමින් කරණ ලද ද, සමග වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද ද...

9. මහණෙනි, අත්‍ය වූ ද අඛණ්ඩ භූතේකිත් යුත්... දෙසූ ආචාරෙහි කරණ ලද ද, දූහැමින් කරණ ලද ද, සමග වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද ද...

10. මහණෙනි, අත්‍ය වූ ද අඛණ්ඩ භූතේකිත් යුත්... වොදනා කොට කරණ ලද ද, දූහැමින් කරණ ලද ද, සමග වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද ද...

11. මහණෙනි, අත්‍ය වූ ද අඛණ්ඩ භූතේකිත් යුත්... සිහිපත් කරවා කරණ ලද ද, දූහැමින් කරණ ලද ද, සමග වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද ද...

12. මහණෙනි, අත්‍ය වූ ද අඛණ්ඩ භූතේකිත් යුත්... ලාමක දූෂටිය නො දුරුලීමෙහි කළ උකෙබ්බනිය කමය දූහැමකමෙන් ද වෙයි විනය කමෙන් ද වෙයි. මනා ව සංහිදුනෙක් ද වෙයි. ආචාර නාවා කරණ ලද ද, දූහැමින් කරණ ලද ද, සමග වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩ භූතේකිත් යුත්, ලාමක දූෂටිය නො දුරුලීමෙහි කළ උකෙබ්බනිය කමය දූහැම කමෙන් ද වෙයි. විනය කමෙන් ද වෙයි. මනාව සංහිදුනෙක් ද යෙයි.

දූහැමකම් දෙළොස නිමි.

### ආකබ්බමානා ඡටකය

1. මහණෙනි, අඛණ්ඩ භූතේකිත් යුක්ත භික්ෂුහට සංඝ තෙම කැමැති වන්නේ තම ලාමක දූෂටිය නො දුරුලීමෙහි උකෙබ්බනිය කමය කරන්නේ ය. ඔබ කරන්නේ කලහ කරන්නේ විරුද්ධවාද ඇති කරන්නේ වාක්කලහ කරන්නේ සංඝයා විෂයෙහි අධිකරණ ඉදිරිපත් කරන්නේ වේ ද, අඟු වූයේ නොවියත් වූයේ ආචාර බහුල කොට ඇත්තේ කෙළවරක් නැති ආචාර ඇත්තේ වේ ද, ගිහියන් හා එකට ගැටුනේ අනුලෝම නොවූ ගිහිසංසථියෙන් යුක්ත වූ වයසි ද මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩ භූතේකිත් යුතු මහණහට සංඝ තෙම කැමැති නම් ලාමක දූෂටිය නො දුරුලීමෙහි උකෙබ්බනිය කමය කරන්නේ ය.

2. මහණෙනි, අත්‍ය වූ ද අඛණ්ඩ භූතේකිත් යුත් මහණහට සංඝ තෙම කැමැති නම් ලාමක දූෂටිය නො දුරුලීමේ උකෙබ්බනිය කමය කරන්නේ ය. උත්තම ශිලයෙහි නටුවාවූ සිල් ඇත්තේ ද, උතුම් ආචාරයෙහි නටුවාවූ ආචාර ඇත්තේ ද, උතුම් සමාස්දෂටියෙහි විපත් දිටු ඇත්තේ ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩ භූතේකිත් යුත් මහණහට සංඝ තෙම කැමැති නම් ලාමක දූෂටිය නො දුරුලීමෙහි උකෙබ්බනිය කමය කරන්නේ ය.

3. මහණෙනි, අත්‍ය වූ ද අඛණ්ඩ භූතේකිත් යුත් මහණහට සංඝ තෙම කැමැති නම් ලාමක දූෂටිය නො දුරුලීමෙහි උකෙබ්බනිය කමය කරන්නේ ය. බුදුරුවන්හි අසුණු කියයි ද, දමුරුවන්හි අසුණු කියයි ද, සතුරුවන්හි අසුණු කියයි ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩ භූතේකිත් යුත් මහණහට සංඝ තෙම කැමැති නම් ලාමක දූෂටිය නො දුරුලීමෙහි උකෙබ්බනිය කමය කරන්නේ ය.

4. තිණණං භික්ඛවෙ භික්ඛුනං ආකඛබ්බමානො සමෙසා පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සග්ගෙ උකෙඛපනීයකම්මං කරොය්‍ය: එකො භණ්ඩන-කාරකො හොති කල්‍යාකාරකො විවාදකාරකො භස්සකාරකො සමෙස අභිකරණකාරකො, එකො බාලො හොති අව්‍යානෙනා ආපනතිබ්‍රහ්මලො අතපදො, එකො ගිහිසංසට්ඨො විතරනි අනුබ්‍රහ්මකෙති ගිහිසංසග්ගෙති. ඉමෙසං බො භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකඛබ්බමානො සමෙසා පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සග්ගෙ උකෙඛපනීයකම්මං කරොය්‍ය.

5. අපරෙසමි භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකඛබ්බමානො සමෙසා පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සග්ගෙ උකෙඛපනීයකම්මං කරොය්‍ය: එකො අභිසිලෙ සීලවිප්පනෙනා හොති, එකො අජ්ඣාචාරෙ ආචාරවිපනෙනා හොති, එකො අතිදිට්ඨියා දිට්ඨිවිපනෙනා හොති. ඉමෙසං බො භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකඛබ්බමානො සමෙසා පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සග්ගෙ උකෙඛපනීයකම්මං කරොය්‍ය.

6. අපරෙසමි භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකඛබ්බමානො සමෙසා පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සග්ගෙ උකෙඛපනීයකම්මං කරොය්‍ය: එකො බ්‍රහ්මස්ස අවණණං භාසති, එකො ධම්මස්ස අවණණං භාසති, එකො සමස්ස අවණණං භාසති. ඉමෙසං බො භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකඛබ්බමානො සමෙසා පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සග්ගෙ උකෙඛපනීයකම්මං කරොය්‍ය.

**පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සග්ගෙ උකෙඛපනීයකම්මෙම  
ආකඛබ්බමානජකං නිට්ඨිතං.**

### තෙවනපාළි සවතනං

1. පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සග්ගෙ උකෙඛපනීයකම්මකතෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සමමා වතතිකබ්බං. තුග්‍රායං සමමා වතතනා: න උපසම්පා-දෙනබ්බං, න ත්‍රිස්සයො දුග්ගබ්බො, න සාමණෙරො උපට්ඨාපෙතබ්බො, න භික්ඛුනොවාදකසමුත්ති සාදිතබ්බො, සමමතෙනාපි භික්ඛුහියො න ඔවදිතබ්බො, යාය ආපතනියා සමෙසන පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සග්ගෙ උකෙඛපනීයකම්මං කරං හොති සා ආපතනි න ආපජ්ජිතබ්බො, අඤ්ඤා වා නාදිසිකා, තයො වා පාපිට්ඨනරා, කමමං න ගරහිතබ්බං, කමමිකා න ගරහිතබ්බො, -පෙ- න පකතතතස්ස භික්ඛුනො උපොසප්ථා ඨපෙතබ්බො, න පචාරණා ඨපෙතබ්බො, න සවමනියං කාතබ්බං, න අනුචාදෙ පට්ඨිපෙතබ්බො, න ඔකාසො කාරෙතබ්බො, න වොදෙනබ්බො, න සාරෙතබ්බො, න භික්ඛුහි සම්පයොජෙතබ්බනති.

**පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සග්ගෙ උකෙඛපනීයකම්මෙම  
තෙවනපාළිසමතං නිට්ඨිතං.**

4. මහණෙනි, භික්ෂුන් තිදෙනකුන්හට සංඝ තෙම කැමැති නම් පාපදූෂ්ටිය නො දුරලීමෙහි උකෙබ්බකය කමය කරන්නේය: එක් මහණෙක් ධර්ම කරන්නේ කලහ කරන්නේ විරුද්ධවාද ඇතිකරන්නේ වාක්කලහ කරන්නේ සංඝයා හමුවේ අභිකරණ කරන්නේ මේ ද, එක් මහණෙක් බාල වූයේ නො වියත් වූයේ ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ සීමාරහිත ඇවැත් ඇත්තේ මේ ද, එක් මහණෙක් ගිහියන් හා එකට ගැටුනේ අනුලෝම නොවූ ගිහිසංඝභීයෙන් යුක්ත වූයේ වෙසෙයි ද, මහණෙනි, මේ භික්ෂුන් තිදෙනාට සංඝ තෙම කැමැති නම් පාපදූෂ්ටිය නො දුරලීමේ උකෙබ්බකය කමය කරන්නේ ය.

5. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද භික්ෂුන් තිදෙනකුන්හට සංඝ තෙම කැමැති නම් පාපදූෂ්ටිය නො දුරලීමේ උකෙබ්බකය කමය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් උත්තමශිලයෙහි පිපත් සිල් ඇත්තේ ද, උත්තමාවාරයෙහි නටුවා වූ ආචාර ඇත්තේ ද, එක් මහණෙක් උතුම් දූෂ්ටියෙහි නටුවා වූ දිටු ඇත්තේ මේ ද, මහණෙනි, මේ භික්ෂුන් තිදෙනාට සංඝ තෙම කැමැති නම් පාපදූෂ්ටිය නො දුරලීමේ උකෙබ්බකය කමය කරන්නේ ය.

6. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද භික්ෂුන් තිදෙනකුන්හට සංඝ තෙම කැමැති නම් පාපදූෂ්ටිය නො දුරලීමේ උකෙබ්බකය කමය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් බුදුරුවන්හි අගුණ කියයි ද, එක් මහණෙක් දුමුරුවන්හි අගුණ කියයි ද, එක් මහණෙක් සතුරුවන්හි අගුණ කියයි ද, මහණෙනි, මේ භික්ෂුන් තිදෙනාට සංඝ තෙම කැමැති නම්, පාපදූෂ්ටිය නො දුරලීමෙහි උකෙබ්බකය කමය කරන්නේ ය.

**ලාමක දූෂ්ටිය නො දුරලීමේ උකෙබ්බකය කමයෙහි ආකබ්බමාන ඝටිකය නිමි.**

### තෙසාලිස් වහ

1. මහණෙනි, පාපදූෂ්ටිය නො දුරලීමෙහි උකෙබ්බකය කමය කරණු ලැබූ මහණ විසින් මැනවින් පැවැතිය යුතුයි. එහි මේ මනා ව පැවැත්ම යි: (තමා උපාධ්‍යාය ව) උපසම්පද නො කළ යුතු යි. නිස නො දිය යුතු යි. තෙරණතු ලවා උවටැත් නො කරවා ගත යුතු යි. මෙහෙණින්හට ඔවා දීමේ සම්මතිය නො ඉවසිය යුතු යි. සම්මතිය ලද්දේත් මෙහෙණින්හට ඔවා නො දිය යුතු යි. යම් ඇවැතකින් සංඝයා විසින් ලාමක දූෂ්ටිය නො දුරලීමෙහි උකෙබ්බකය කමය කරණ ලද ද ඒ ඇවැතට නො පැමිණිය යුතු යි. එවැනි අත් ඇවැතකට හෝ නො පැමිණිය යුතු යි. එයට වැඩි ලාමක ඇවැතකට හෝ නො පැමිණිය යුතු යි. කමය නො ගැරැහිය යුතු යි. කමය කළවුනට නො ගැරැහිය යුතු යි.... පුවතත් මහණනුගේ පොතොය තැබීම නො කළ යුතු යි. පවාරණය නො තැබිය යුතු යි. සවමනිය කම් නො කළ යුතු යි. විහාරයෙහි අධිපති-බවහි නො සිටිය යුතු යි. අවසර ගැණීම නො කරවිය යුතු යි. වොදනා නො කළ යුතු යි. ඇවැත් සිහිපත් කරවීම නො කළ යුතු යි භික්ෂුන් ඔවුනොවුන් කලහයට නො යෙදවිය යුතු යි.

**පාපදූෂ්ටිය නො දුරලීමේ උකෙබ්බකය කමයෙහි තෙසාලිස් වහ නිමි.**

1. අථ බො සඛෙසා අරිට්ඨස්ස භික්ඛුනො ගඤ්ඛාඛිපුඛෙස්ස පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සග්ගෙ උකෙඛපතීයකම්මං අකාසී අසමේනාගං සඛෙසන, සො සඛෙසන පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සග්ගෙ උකෙඛ-පතීයකම්මකතො විබ්භමි.

2. යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨල්ලං -පෙ- තෙ උඡ්ඤායනති බියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම අරිට්ඨො භික්ඛු ගඤ්ඛාඛිපුඛෙස්ස සඛෙසන පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සග්ගෙ උකෙඛපතීයකම්මකතො විබ්භමිස්සති”ති. අථ බො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමස්මං ආරොචෙසුං.

3. අථ බො භගවා එතස්මිං නිදුගෙ එතස්මිං පකරණේ භික්ඛුසමිසං සනතිපාතාපේඤ්ඤා භික්ඛු පටිපුච්ඡි: “සච්චං කිර භික්ඛවෙ අරිට්ඨො භික්ඛු ගඤ්ඛාඛිපුඛෙස්ස සඛෙසන පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සග්ගෙ උකෙඛ-පතීයකම්මකතො විබ්භමි”ති. “සච්චං භගවා”.

4. විගර්හි බුද්ධො භගවා: අනන්තවල්ලිකං -පෙ- කථං හි නාම සො භික්ඛවෙ මොඝපුරිසො සඛෙසන පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සග්ගෙ උකෙඛපතීයකම්මකතො විබ්භමිස්සති. තෙනං භික්ඛවෙ අප්පසන්නාතං වා පසාදය -පෙ- විගර්හිත්වා ධම්මි: කථං කත්වා භික්ඛු ආමනෙතඤ්ඤි: “තෙන හි භික්ඛවෙ සඛෙසා පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සග්ගෙ උකෙඛපතීයකම්මං පටිප්පස්සමොගු”.

5. පඤ්චති භික්ඛවෙ අමේගති සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සග්ගෙ උකෙඛපතීයකම්මං න පටිප්පස්සමොගතඛං: උපසම්පාදෙති, නිස්සයං දෙති, සාමණේරං උපට්ඨාපෙති, භික්ඛුනො-වාදකසමුච්ඡිති, සාදියති, සම්මතො'පි භික්ඛුනිසො ඔවදති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ පඤ්චතමෙගති සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සග්ගෙ උකෙඛපතීයකම්මං න පටිප්පස්සමොගතඛං.

1. ඉක්බිති සංඝ තෙම පෙර කිප්පිතිණියන් මැරූ කුලයෙහි උපන් අරිට්ඨ භික්ෂුහට පාපදූෂටිය නො බැහැරලීමෙහි සංඝයා සමග සමොහ නැති උකෙබපනිය කමිය කළේ ය. ඒ අරිට්ඨ භික්ෂු තෙම සංඝයා විසින් පාපදූෂටිය නො බැහැරලීමෙහි උකෙබපනිය කමිය කරණු ලැබුයේ සිවුරු හැර ගියේ ය.

2. අවිස්සතොස් ගුණ ඇති, පවට පිළිකුල් කරන, හික්මෙනු කැමැති යම් ඒ භික්ෂුහු වෙන් ද, ඔහු “ගඬබ්බාධිප්පබ්බ අරිට්ඨ භික්ෂුතෙම සංඝයා විසින් පාපදූෂටිය නො බැහැරලීමෙහි උකෙබපනිය කමිය කරණ ලද්දේ කෙසේ නම් සිවුරු හැර ගියේ දැ යි” අවඥ කෙරෙත්. දෙස් කියත්. නුගුණ පතුරුවත්. ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මු කාරණය සැලකළහ.

3. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදහසෙහි මේ කාරණයෙහි භික්ෂු සංඝයා රැස් කරවා, “මහණෙනි, ගඬබ්බාධිප්පබ්බ අරිට්ඨ භික්ෂු තෙම සංඝයා විසින් පාපදූෂටිය නො බැහැරලීමෙහි උකෙබපනිය කමිය කරණු ලැබුයේ සිවුරු හැර ගියේ ය යනු සැබෑ දැ”යි විචාල සේක. “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, සැබෑ යැ” යි (භික්ෂුහු පිළිතුරු දුන්හ.)

4. “මහණෙනි, නුසුදුස්සෙක... කෙසේ නම් ඒ හිස් පුරුෂ තෙම සංඝයා විසින් පාපදූෂටිය නො බැහැරලීමෙහි උකෙබපනිය කමිය කරණ ලද්දේ සිවුරු හැර ගියේ දැ” මහණෙනි, මෙය නොපහත් වුවන්ගේ පැහැදීම පිණිස... නොවේ යැ යි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ වෙසෙසින් ගැරහු සේක. ගරහා දැනැම් කපා කොට භික්ෂුන් ඇමතු සේක: “මහණෙනි, එසේ නම් සංඝ තෙම පාපදූෂටිය නො බැහැරලීමෙහි උකෙබපනිය කමිය සංහිදුවාවා.

5. මහණෙනි, අඛග පසෙකින් සුක්ක භික්ෂුහුගේ පාපදූෂටිය නො දුරලීමෙහි උකෙබපනිය කමිය නො සංහිදුවිය යුතු යි. උපසම්පද කරයි ද, නිස දෙයි ද, හෙරණකු ලවා උටවන් කරවා ගනී ද, මෙහෙණිනට ඔවා දීමේ සමමය ඉටසයි ද, සමානිය ලදුවන් මෙහෙණිනට ඔවා දෙයි ද, මහණෙනි, මේ පසතින් යුතු මහණහට පාපදූෂටිය නො බැහැරලීමෙහි උකෙබපනිය කමිය නො සංහිදුවිය යුතු යි.

6. අපරෙති භික්ඛවෙ පඤ්චගඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකස්සගෙහ උකෙඛපනීයකම්මං න පටිපසස්සලෙහනබ්බං යාය ආපනතියා සංඝෙහන පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකස්සගෙහ උකෙඛපනීයකම්මං ඝනං හොති භං ආපනතීං ආපජ්ජති, අඤ්ඤං වා තාදිසිකං, තතො වා පාපිට්ඨතරං, කම්මං ගරහති, කම්මිකෙ ගරහති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චගඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකස්සගෙහ උකෙඛපනීයකම්මං න පටිපසස්සලෙහනබ්බං.

7. අට්ඨති භික්ඛවෙ අඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකස්සගෙහ උකෙඛපනීයකම්මං න පටිපසස්සලෙහනබ්බං පකතත්තස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ධපෙති, පචාරණං ධපෙති, සච්චනියං කරොති, අනුචාදං පට්ඨපෙති, ඔකාසං කරොති, වොදෙති, සාරෙති, භික්ඛුති සම්පයොජෙති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ අට්ඨගඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකස්සගෙහ උකෙඛපනීයකම්මං න පටිපසස්සලෙහනබ්බං.

**පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකස්සගෙහ උකෙඛපනීයකම්මං  
පටිපසස්සලෙහනබ්බං අට්ඨාරසකං නිබ්බන්තං.**

### පටිපසස්සලෙහනබ්බං අට්ඨාරසකං

1. පඤ්චති භික්ඛවෙ අඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකස්සගෙහ උකෙඛපනීයකම්මං පටිපසස්සලෙහනබ්බං න උපසම්පාදෙති, න නිස්සයං දෙති, න සාමණේරං උපට්ඨාපෙති, න භික්ඛුනොචාදකසම්මුතිං සාදියති, සම්මතොපි භික්ඛුනියො න ඔවදති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චගඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකස්සගෙහ උකෙඛපනීයකම්මං පටිපසස්සලෙහනබ්බං.

2. අපරෙති භික්ඛවෙ පඤ්චගඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකස්සගෙහ උකෙඛපනීයකම්මං පටිපසස්සලෙහනබ්බං යාය ආපනතියා සංඝෙහන පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකස්සගෙහ උකෙඛපනීයකම්මං ඝනං හොති භං ආපනතීං න ආපජ්ජති, අඤ්ඤං වා තාදිසිකං, තතො වා පාපිට්ඨතරං, කම්මං න ගරහති, කම්මිකෙ න ගරහති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චගඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකස්සගෙහ උකෙඛපනීයකම්මං පටිපසස්සලෙහනබ්බං.

3. අට්ඨති භික්ඛවෙ අඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකස්සගෙහ උකෙඛපනීයකම්මං පටිපසස්සලෙහනබ්බං න පකතත්තස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ධපෙති, න පචාරණං ධපෙති, න සච්චනියං කරොති, න අනුචාදං පට්ඨපෙති, න ඔකාසං කරොති, න වොදෙති, න සාරෙති, න භික්ඛුති සම්පයොජෙති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ අට්ඨගඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකස්සගෙහ උකෙඛපනීයකම්මං පටිපසස්සලෙහනබ්බං.

**පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකස්සගෙහ උකෙඛපනීයකම්මං  
පටිපසස්සලෙහනබ්බං අට්ඨාරසකං නිබ්බන්තං.**

6. මහණෙනි, අනෙකුදු අඩංගු පසෙකින් යුත් මහණහුගේ පාපදූෂටිය නොබැහැරලීමේ උකෙබපනිය කමිය නොසංහිදුවිය යුතු යි. යම් ඇවැතෙකින් සංඝයා විසින් පාපදූෂටිය නොබැහැරලීමේ උකෙබපනිය කමිය කරණ ලද නම් ඒ ඇවැතට පැමිණෙයි ද, එවැනි අන් ඇවැතකට හෝ පැමිණෙයි ද, එයටත් වඩා ලාමක ඇවැතකට හෝ පැමිණෙයි ද, කමියට ගරහයි ද, කමිය කළවුනට ගරහයි ද, මහණෙනි, මේ අඩංගු පසින් යුත් මහණහුගේ පාපදූෂටිය නොබැහැරලීමේ උකෙබපනිය කමිය නොනැවැත්විය යුතු යි.

7. මහණෙනි, අඩංගු අටෙකින් යුත් මහණහුගේ පාපදූෂටිය නොබැහැරලීමේ උකෙබපනිය කමිය නොසංහිදුවිය යුතු යි. පුටුනත් මහණහුගේ පොහොසත් තබයි ද, පවාරණය තබයි ද, සවච්ඡය කම් කරයි ද, විහාරයෙහි අභිපති බවහි සිටියි ද, අවසර ගැනීම කරවයි ද, වොදනා කරයි ද, ඇවැත් සිහිපත් කරවයි ද, හික්කුන් ඔටුනොවුන් කලහ පිණිස යොදවයි ද, මහණෙනි, මේ පසකින් යුත් මහණහුගේ පාපදූෂටිය නොබැහැරලීමේ උකෙබපනිය කමිය නොසංහිදුවිය යුතු යි.

### පාපදූෂටිය නොබැහැරලීමේ උකෙබපනිය කමියෙහි නොසංහිදුවිය යුතු අංග අටොළොස නිමි

### සංහිදුවිය යුතු අංග අටොළොස

1. මහණෙනි, අඩංගු පසෙකින් යුත් මහණහුගේ පාපදූෂටිය නොබැහැරලීමේ උකෙබපනිය කමිය සංහිදුවිය යුතු යි: උපසම්පදා නොකරයි ද, නිස නොදෙයි ද, හෙරණකු උවටනෙහි නොයොදයි ද, මෙහෙණිනට ඔවා දීමේ සම්මුතිය නොඉවසයි ද, සම්මුතිය ලද්දේත් මෙහෙණිනට ඔවා නොදෙයි ද, මහණෙනි, මේ පසකින් යුත් මහණහුගේ පාපදූෂටිය නොබැහැරලීමේ උකෙබපනිය කමිය සංහිදුවිය යුතු යි.

2. මහණෙනි, අනෙකුදු අඩංගු පසෙකින් යුත් මහණහුගේ පාපදූෂටිය නොබැහැරලීමේ උකෙබපනිය කමිය සංහිදුවිය යුතු යි: යම් ඇවැතෙකින් සංඝයා විසින් පාපදූෂටිය නොබැහැරලීමේ උකෙබපනිය කමිය කරණ ලද්දේ නම් ඒ ඇවැතට නොපැමිණෙයි ද, එවැනි අන් ඇවැතකට හෝ නොපැමිණෙයි ද, එයටත් වඩා ලාමක ඇවැතකට හෝ නොපැමිණෙයි ද, කමියට නොගරහයි ද, කමිය කළවුනට නොගරහයි ද, මහණෙනි, මේ පසකින් යුත් මහණහුගේ පාපදූෂටිය නොබැහැරලීමේ උකෙබපනිය කමිය සංහිදුවිය යුතු යි.

3. මහණෙනි, අඩංගු අටෙකින් යුත් මහණහුගේ පාපදූෂටිය නොබැහැරලීමේ උකෙබපනිය කමිය සංහිදුවිය යුතු යි. පුටුනත් මහණහුගේ පොහොසත් නොතබයි ද, පවාරණය නොතබයි ද, සවච්ඡය කම් නොකරයි ද, විහාරයේ අභිපති බවහි නොසිටියි ද, අවසර ගැන්වීම නොකරයි ද, වොදනා නොකරයි ද, ඇවැත් සිහිපත් නොකරවයි ද, හික්කුන් ඔටුනොවුන් කලහයට නොයොදයි ද, මහණෙනි, මේ අඩංගු අටින් යුත් මහණහුගේ පාපදූෂටිය නොබැහැරලීමේ උකෙබපනිය කමිය සංහිදුවිය යුතු යි.



### පටිපසස්සමනනං

1. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ පටිපසස්සමෙහතබ්බං: තෙන භික්ඛවෙ පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකස්සගෙහ උකෙබපනියකමමකතො භික්ඛුනා සස්සං උපසම්ඤ්චා එකංසං උත්තරාසම්මං කරිතා බුද්ධිනං භික්ඛුනං පාදෙ වරුදිතා උකකුට්ඨං නිසිදිතා අඤ්ජලං පග්ගහෙතා එවමස්ස වචනියො:

“අහං භනෙන සමෙසන පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකස්සගෙහ උකෙබ-පනියකමකතො සමමා වතනාමි, ලොමං පාතෙමි, නෙත්ථාරං වතනාමි. පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකස්සගෙහ උකෙබපනියස්ස කම්මස්ස පටිපසස්සද්ධිං යාවමි”ති. දුතියමපි යාවතංසා. තතියමපි යාවතංසා.

ව්‍යතෙනන භික්ඛුනා පටිබලෙන සමෙසා ඤාපෙතබ්බො:

“සුඤ්ඤානං මෙ භනෙන සමෙසා. අයං ඉත්ථනාමො භික්ඛු සමෙසන පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකස්සගෙහ උකෙබපනියකමකතො සමමා වතනාමි, ලොමං පාතෙමි, නෙත්ථාරං වතනාමි. පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකස්සගෙහ උකෙබපනියස්ස කම්මස්ස පටිපසස්සද්ධිං යාවමි. යදි සමස්සං පතනකල්ලං, සමෙසා ඉත්ථනාමස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකස්සගෙහ උකෙබපනියකමමං පටිපසස්සමෙහය. එසා ඤාතති.

සුඤ්ඤානං මෙ භනෙන සමෙසා. අයං ඉත්ථනාමො භික්ඛු සමෙසන පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකස්සගෙහ උකෙබපනියකමකතො සමමා වතනාමි, ලොමං පාතෙමි, නෙත්ථාරං වතනාමි. පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකස්සගෙහ උකෙබපනියස්ස කම්මස්ස පටිපසස්සද්ධිං යාවමි. සමෙසා ඉත්ථනාමස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකස්සගෙහ උකෙබ-පනියකමමං පටිපසස්සමෙහති. යස්සායසමතො ඛමති ඉත්ථනාමස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකස්සගෙහ උකෙබපනියස්ස කම්මස්ස පටිපසස්සද්ධිං, සො භුඤ්ඤාස්ස. යස්ස නකම්මති, සො භාසෙය්‍ය.

දුතියමපි එතමත්ථං වදාමි -පෙ- තතියමපි එතමත්ථං වදාමි:

සුඤ්ඤානං මෙ භනෙන සමෙසා. අයං ඉත්ථනාමො භික්ඛු සමෙසන පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකස්සගෙහ උකෙබපනියකමකතො සමමා වතනාමි, ලොමං පාතෙමි, නෙත්ථාරං වතනාමි. පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකස්සගෙහ උකෙබපනියස්ස කම්මස්ස පටිපසස්සද්ධිං යාවමි. සමෙසා ඉත්ථනාමස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකස්සගෙහ උකෙබපනියකමමං පටිපසස්සමෙහති. යස්සායසමතො ඛමති ඉත්ථනාමස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකස්සගෙහ උකෙබපනියස්ස කම්මස්ස පටිපසස්සද්ධිං, සො භුඤ්ඤාස්ස. යස්ස නකම්මති, සො භාසෙය්‍ය.

පටිපසස්සද්ධිං සමෙසන ඉත්ථනාමස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකස්සගෙහ උකෙබපනියකමමං. ඛමති සමස්සං. තස්මා භුඤ්ඤා. එවමෙනං බාරයාමි”ති.

පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකස්සගෙහ උකෙබපනියකමමං නිට්ඨිතං සත්තමං.

කම්මකම්මකතො නිට්ඨිතො පඨමො.

## සංඝිද්විම

1. මහණෙනි, පාපදූෂටිය නොබැහැරලීමෙහි උකෙබ්බකය කමය මෙසේ සංඝිද්විම සුතු සි: මහණෙනි, පාපදූෂටිය නොබැහැරලීමේ උකෙබ්බකය කමය කරණ ලැබූ ඒ මහණ විසින් සංඝයා වෙත ඵලඛි පොරෝණය එකාංශ කොට වැඩිමහලු හිඤ්ඤාත් පා වැද උත්තුටුකයෙන් හිඳ දෙත් මුද්දන තබා වැද මෙසේ කිය සුතු සි:

“වහන්ස, මම සංඝයා විසින් පාපදූෂටිය නොබැහැරලීමෙහි උකෙබ්බකය කමය කරණ ලැබූයෙමි. මනා ව පවතිමි. හිඤ්ඤාත් අනුව පවතිමි. නිසාරණ වතෙහි පවතිමි. පාපදූෂටිය නොබැහැරලීමෙහි උකෙබ්බකය කමයාගේ සංඝිද්විම යදිමි” යනුයි. දෙවනුත් යැදිය සුතුයි. තෙවනුත් යැදිය සුතුයි.

වියත් ප්‍රතිබල මහණක්ෂු විසින් සංඝ තෙම දැන්විය සුතු සි:

“වහන්ස, සංඝ තෙම මාගේ වචනය අසාවා. මෙ නම් ඇති මේ හිඤ්ඤා තෙම සංඝයා විසින් පාපදූෂටිය නොබැහැරලීමෙහි උකෙබ්බකය කමය කරණ ලද්දේ මැනවින් පවතියි. හිඤ්ඤාත් අනුව පවතියි. නිසාරණ වතෙහි පවතියි. පාපදූෂටිය නොබැහැරලීමෙහි උකෙබ්බකය කමයාගේ සංඝිද්විම යදියි. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සංඝ තෙම මෙ නම් ඇති හිඤ්ඤාගේ පාපදූෂටිය නොබැහැරලීමෙහි උකෙබ්බකය කමය සංඝිද්වන්තේ ය. මේ ඤාතිය යි.

වහන්ස, සංඝ තෙම මාගේ වචනය අසාවා. මේ නම් ඇති මේ හිඤ්ඤා තෙම සංඝයා විසින් පාපදූෂටිය නොබැහැරලීමෙහි උකෙබ්බකය කමය කරණ ලැබූයේ මැනවින් පවතියි. හිඤ්ඤාත් අනුව පවතියි. අටොළොස් නිසාරණ වතෙහි පවතියි. පාපදූෂටිය නොබැහැරලීමේ උකෙබ්බකය කමයාගේ සංඝිද්විම යදියි. සංඝ තෙම මෙ නම් ඇති හිඤ්ඤාගේ පාපදූෂටිය නොබැහැරලීමේ උකෙබ්බකය කමය සංඝිද්වයි. මෙ නම් ඇති හිඤ්ඤාගේ පාපදූෂටිය නොබැහැරලීමේ උකෙබ්බකය කමයාගේ සංඝිද්විම යම් ආයුෂ්මතකුට අභිමත නම්, හෙ තෙම නිශ්ශබ්ද වේවා. යමකුට අනභිමත නම් හෙ තෙම කියාවා.

දෙවනුත් මේ කාරණය කියමි... තෙවනුත් මේ කාරණය කියමි.

වහන්ස, සංඝ තෙම මාගේ වචනය අසාවා. මෙ නම් ඇති මේ හිඤ්ඤා තෙම සංඝයා විසින් පාපදූෂටිය නොබැහැරලීමේ උකෙබ්බකය කමය කරණ ලද්දේ මැනවින් පවතියි. හිඤ්ඤාත් අනුව පවතියි. අටොළොස් නිසාරණ වතෙහි පවතියි. පාපදූෂටිය නොබැහැරලීමේ උකෙබ්බකය කමයාගේ සංඝිද්විම යදියි. සංඝ තෙම මෙ නම් ඇති හිඤ්ඤාගේ පාපදූෂටිය නොබැහැරලීමේ උකෙබ්බකය කමය සංඝිද්වයි. මෙ නම් හිඤ්ඤාගේ පාපදූෂටිය නොබැහැරලීමෙහි උකෙබ්බකය කමයාගේ සංඝිද්විම යම් ආයුෂ්මතකුට අභිමත නම් හෙ තෙම නිශ්ශබ්ද වේවා. යමකුට අනභිමත නම් හෙ තෙම කියාවා.

සංඝයා විසින් මෙ නම් හිඤ්ඤාගේ පාපදූෂටිය නොබැහැරලීමෙහි උකෙබ්බකය කමය සංඝිද්වන ලදී. එය සංඝයාට රිසියෙයි. එහෙයින් මෙසේ නිහඬ ය. මේ කාරණය පිළිගනිමි” යි.

සන්වැහි වූ පාපදූෂටිය නොබැහැරලීමෙහි උකෙබ්බකය කමය නිමි

පලමු වන කම්කකකය නිමිසේ ය.

## ඉමමහි බන්ධනෙ වස්සු සහනං.

තස්සද්දානං:

1. පණ්ඩුලොභිතකා භික්ඛු සං භණ්ඩනකාරකා  
තාදිසෙ උප්පඤ්ඤම උසස්සිංසු ව භණ්ඩනෙ.
2. අනුප්පන්නානි ජායනති උප්පන්නානි ව වඛ්ඤ්ඤෙ  
අප්පිච්ඡා පෙසලා භික්ඛු උප්පායනති පරිසරො<sup>1</sup>.
3. සද්ධම්මවර්තකො බුද්ධො සයම්භු අග්ගපුග්ගලො  
ආණාපෙසි තජ්ජනියකම්මං සාවඤ්ඤං ජිනො.
4. අසම්මුඛා පටිපුච්ඡා උපිඤ්ඤාය කතං ව සං  
අනාපනති අදෙසනෙ දෙසිතාය කතං ව සං.
5. අවොදෙකා අසාරෙකා තාරොපෙකා ව සං කතං  
අසම්මුඛා අබ්බෙඤ්ඤා වග්ගෙන වාපි සං කතං.
6. අප්පටිපුච්ඡා'බ්බෙඤ්ඤා පුත වග්ගෙන සං කතං  
අප්පටිඤ්ඤායාබ්බෙඤ්ඤා වග්ගෙන වාපි සං කතං.
7. අනාපනති අබ්බෙඤ්ඤා වග්ගෙන වාපි සං කතං  
අදෙසනායාමිනියා අබ්බෙඤ්ඤාමෙව ව.
8. දෙසිතාය අබ්බෙඤ්ඤා වග්ගෙනාපි තපෙව ව  
අවොදෙකා අබ්බෙඤ්ඤා වග්ගෙනාපි තපෙව ව.
9. අසාරෙකා අබ්බෙඤ්ඤා වග්ගෙනාපි තපෙව ව  
තාරොපෙකා අබ්බෙඤ්ඤා වග්ගෙනාපි තපෙව ව.
10. කණ්ණවාරතසෙතෙව සුක්කවාරං විජානියා<sup>2</sup>  
සබ්බස්සා ආකඛ්ඛිමානො ව තස්ස තජ්ජනියං කරෙ.
11. භණ්ඩනං බාලො සංසට්ඨො අබ්බිසුලො අප්පායාපාරෙ  
අතිදිට්ඨිවිපරිනා'ස්ස සබ්බස්සා තජ්ජනියං කරෙ.

1. පදසසනො, මජ්ඣං පරසසනො, සීමු, පදසසනො, PTS.

2. සුක්කවාරමපි ජානියං, PTS.

## මේ බන්ධනයෙහි වස්තු සහෙකි.

## එහි උද්දාය:

1. පණ්ඩුකලෝභිතක වනණුහු හුමු කලහ කරන්නෝ ව එබඳුවන් වෙත එළඹ ඔවුහුද කලහයෙහි උත්සාහවත් කලහ.
2. එසින් නොඋපන් කලහ උපදි. උපන් කලහ වැඩේ. අලෙවස් වූ ප්‍රියශීල හික්කුහු පිරිස් වශයෙන් (පිරිස් පිරිස් වැ) දෙස් පවසන්.
3. ලොවට අගපුගුල් වූ, තමන් ම සියල්ල දන්, සදහම් බොහෝ කල් පවතිනු කැමැති සම්බුදුරජුහු සැවැත් නුවරදී තජ්නිය කමිය ඇණවූහ.
4. නොහමුයෙහිද නොපිළිවිසද, පිළිණ නොගෙණ ද යම් කම්යෙක් කරණ ලද ද, නො ඇවැතෙහි ද දෙසනාගාමිනී නොවූ ඇවැතෙහි ද දෙසු ඇවැතෙහි ද යම් කම්යෙක් කරණ ලද ද,
5. වොදනා නොකොට ද සිහිපත් නොකරවා ද ඇවැත නොනංවා ද යමක් කරණ ලද ද, නොහමුයෙහි ද නොදහඬින් ද ව්‍යග්‍ර වූ සහන විසින් ද යම් කම්යෙක් කරණ ලද ද,
6. නොපිළිවිස ද අධම්යෙන් ද නැවැත ව්‍යග්‍ර වූ සහන විසින් ද යම් කම්යෙක් කරණ ලද ද, පිළිණ නොගෙණ ද අධම්යෙන් ද ව්‍යග්‍ර වූ සහන විසින් ද යම් කම්යෙක් කරණ ලද ද,
7. නො ඇවැතෙහි ද අධම්යෙන් ද ව්‍යග්‍ර වූ සහන විසින් ද යම් කම්යෙක් කරණ ලද ද, දෙසීමෙන් පිරිසිදු නොවන ඇවැතෙහි ද අධම්යෙන් ද ව්‍යග්‍ර වූ සහන විසින් ද යම් කම්යෙක් කරණ ලද ද,
8. ඇවැත දෙසු කල්හි ද අධම්යෙන් ද එසේ ම ව්‍යග්‍ර වූ සහන විසින් ද යම් කම්යෙක් කරණ ලද ද, වොදනා නොකොට ද අධම්යෙන් ද එසේ ම ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් ද යම් කම්යෙක් කරණ ලද ද,
9. සිහිපත් නො කරවා ද අධම්යෙන් ද එසේ ම ව්‍යග්‍ර වූ සහන විසින් ද යම් කම්යෙක් කරණ ලද ද, එසේ ම ඇවැත නොනංවා ද අධම්යෙන් ද ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් ද යම් කම්යෙක් කරණ ලද ද, ඒ හැම අධම්කම් හි.
10. කෘෂණපායේ වාර ක්‍රමයෙන් ගුහලපායේ වාරගණන ද දැන ගන්නේය. සංඝ තෙම කැමැති වන්නේ ද, ඔහුට තජ්නිය කමිය කරන්නේ ය.
11. ඔබර කරන්නේ ද බාලයෙක් වේ ද ගිහිසංඝභියෙන් යුක්ත ද, උත්තම ශීලයෙහිත් උතුම් ආචාරයෙහිත් උතුම් දෘෂ්ටියෙහිත් නවුවා වූ ශීලාදිය ඇත්තේ ද සංඝ තෙම ඔහුට තජ්නිය කමිය කරන්නේ ය.

12. බුද්ධධම්මස්ස සබ්බස්ස අවණණං යො ව භාසති  
තිණණ්ණනම්ච ච භික්ඛුතං සබ්බෙසා තජ්ජනීයං කරෙ.
13. භණ්ඩනකාරකො එකො බාලො සංසග්ගතිස්සිතො  
අභිසිලෙ අජකාචාරෙ තථෙව අතිදිට්ඨියා.
14. බුද්ධධම්මස්ස සබ්බස්ස අවණණං යො ව භාසති  
තජ්ජනීයකම්මකතස්සෙවං සම්මානුවතනනා.
15. උපසම්පදනිස්සයා සාමණේරඋපට්ඨනා  
ඔවාදං සම්මතොචාපි න කරෙ තජ්ජනීකතො.
61. නාපජේ තං ව ආපතති තාදිසං ව තතො පරං  
කම්මං ව කම්මිකෙ චාපි ගරහෙ ත තථාච්ඤා.
17. උපොසථං පචාරණං පකතතතස්ස නට්ඨතෙ  
සවචති අනුචාදෙ ඔකාසො චොදතෙන ව.
18. සාරණං සම්පයොගඤ්ච ත කරෙය්‍ය තථාච්ඤා  
උපසම්පදනිස්සයං සාමණේරඋපට්ඨනං.
19. ඔවාදසම්මතොචාපි පංචබ්ගෙහි ත සම්මති  
තං චාපජ්ජති ආපතති තාදිසිං ව තතො පරං.
20. කම්මං ව කම්මිකෙ චාපි ගරහනො න සම්මති.  
උපොසථං පචාරණං සවචනීයං අනුචාදෙ.
21. ඔකාසො චොදනා චෙව සාරණං සම්පයොජනා.  
ඉමෙහට්ඨගඤ්චෙ යො යුතො තජ්ජනා නුපසම්මති.
22. කණ්ණවාරතසෙනෙව සුඤ්ඤවාරං විජානියා.  
බාලො ආපතතිඛුලො සංසට්ඨො'පි ව සෙය්‍යසො.

12. යමෙක් බුදුරජුන් අගුණ කියාද යමෙක් දහමිති අගුණ කියාද යමෙක් සංඝයාගේ අගුණ කියාද ඒ තුන් මහණුන්ට ම සහ තෙමේ තජ්ජික කමිය කරන්නේය.

13. එකෙක් කලහකරු වේ ද, එකෙක් තොටියන් වේ ද, එකෙක් හිඟිසසතින් යුත් වේ ද, මේ තුන් දෙනාට ම සහ තෙමේ තජ්ජික කමිය කරන්නේය. එකෙක් අබිසිලයෙහින් අනෙකෙක් අධ්‍යාපාරයෙන් එසේ ම අනෙකෙක් අතිදූෂිතයෙහින් විපක්‍ෂ වේ ද, (මේ තිදෙනාටම සහ තෙමේ තජ්ජික කමිය කරන්නේ ය.)

14. යමෙක් බුදුරජුන්ගේ අගුණ කියා ද, ධර්මයේ අගුණකියා ද, සංඝයාගේ අගුණ කියා ද, සහ තෙමේ ඔවුන් තිදෙනාට ම තජ්ජික කමිය කරන්නේ ය. තජ්ජික කමිය කරණු ලැබුවහුගේ මෙසේ (මතු දැක්වෙන සේ) මනා පැවැත්ම විය යුතු:

15. තජ්ජික කමිය කරණු ලැබූ මහණ තෙම තමා උපාධ්‍යාය ව උප-සම්පදව ද, තමා ඇදුරු වැ නිස දීම ද, හෙරණකුගෙන් උච්චත ගැන්ම ද, සමචත වූ බුමුදු මෙහෙණිතට ඔවා දීම ද, නො කරන්නේ ය.

16. ඒ ඇවැතට ද එබඳු ඇවැතකට ද එයට වඩා පවිටු ඇවැතකට ද නො පැමිණිය යුතු. එවැනි මහණ තෙම කමියට ද කමිය කළවුනට ද නො ගරහන්නේ ය.

17. හේ ප්‍රචතන් මහණකුහුගේ පොතෝ කිරීම ද පවාරණාව ද නො තබන්නේ ය. සමචනිය කමිය ද නො කරන්නේ ය. අනුවාදය නො පිහිටුවන්නේ ය. ප්‍රචතන් මහණකුට වොදනා කරණු පිණිස අවකාශ නො කරවන්නේ ය. වොදනා නො කරන්නේ ය.

18. ප්‍රචතන් මහණකුට ඇවැත් සිහි කරවීම ද, මහණුන් උඩුන් හා කලහයෙහි යෙදීම ද, තමා උපාධ්‍යාය වැ උපසම්පදව ද, ආවාසී ව නිස-දීම ද, හෙරණකුගෙන් උච්චන් ගැන්ම ද නො කරන්නේ ය.

19. අවවාදකසමාජීය ලද්දහු විසින්ද මෙහෙණිතට අවවාද නො කරන්නේ ය. ඉදින් මේ පස කරන්නේ නම්, මේ අභග පස කරණ කොට ගෙන තජ්ජික කමිය නො සංභිදේ. ඒ ඇවැතට පැමිණේ ද, එතැන ඇවැතකට පැමිණේ ද, එයට වඩා පවිටු ඇවැතකට පැමිණේ ද,

20. කමියටත් කමිය කළවුනටත් ගරහන්නේ ද, ඔහුට කළ තජ්ජික කමිය නො සංභිදේ. උපොසථය ද පවාරණාව ද සමචනිය කමි ද අනු-වාදපට්ඨපතය ද,

21. අවකාශ කරවීම ද; වොදනා ද, ඇවැත් සිහි කරවීම ද, මහණුන් කලහයෙහි යෙදවීම ද යන මේ අභග අටින් යමෙක් යුක්ත ද, ඔහුට කළ තජ්ජික කමිය නො සංභිදෙයි.

22. කෘෂණවාරයට කී තසින් ම ගුහලවාරය ද දැන ගන්නේ ය. සෙය්‍යසක මහණ තෙම අව්‍යක්‍ෂණ ද, ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ ද, හිතින් හා අනනුලෝමික සංසිතියෙන් හැඩුනේ ද වෙයි.

23. නියසසකමමං සලබ්බෙදධා ආණාපෙසි මහාමුනි.  
කීවාගිරිසමිං දො භික්ඛු අසසජ්ච පුතබ්බසු.
24. අනාවාරං ච විවිධං ආවරිංසු අසඤ්ඤනා  
පබ්බාජනියං සලබ්බෙදධා කමමං සාවතියං ජනො  
මච්ඡිකාසණ්ඩ සුඛමෙමා විහතස්සාවාසිකො අහු.
25. ජාතිවාදෙන බුංසෙති සුඛමෙමා විහතුපාසකං  
පටිසාරණියං කමමං ආණාපෙසි තථාගතො.
26. කොසමභියං ජනනා භික්ඛු නිව්ඡන්තාපතතිං පසසිකුං  
අදස්සනෙ උකඛිපිතුං ආණාපෙසි ජිත්තනමො.
27. ඡන්තො තං යෙව ආපතතිං පටිකාතුං න ඉච්ඡති  
උකෙඛපතාපාරිකමෙම ආණාපෙසි විනායකො.
28. පාපදිට්ඨි අරිට්ඨස්ස ආසි අඤ්ඤාණනිසසිනා  
දිට්ඨියාපාරිකියාගෙහ උකෙඛපං ජිතනාසිකං.
29. නියසසකමමං පබ්බාජං තථෙව පටිසාරණී  
අදස්සනාපාරිකමෙම අනියාගෙහ ව දිට්ඨිකා.
30. දවානාවාරුපසාතමච්ඡාආජ්චමෙව ච  
පබ්බාජනියකමමති අභිරෙකපද ඉමෙ.
31. අලාභාවණ්ණො දො පංච දො පංචකාති නාමකා  
පටිසාරණියකමමති අභිරෙකපද ඉමෙ.
32. තජ්ජනියං නියසසං ච දුට්ඨෙ කමමාපි සාදිසා  
පබ්බාජං පටිසාරිතං අනි පදාතිරිතතතා.
33. තස්ස උකෙඛපතා කමමා සාදිසා තෙ විහතතිතො  
තජ්ජනියතයෙනාපි සෙසං කමමං විජානියාති.

කම්මකඩකො නිබ්බිතො.

23. මහාමුනි වූ සම්බුදුහු නියසාකමය ඇණවුන. අසාන ද පුතබ්බසු ද යන දෙමහණු කිට්ඨාසිරිසෙති වෙසෙති.

24. සංයම නැති මහණු විවිධ අනාචාර කළහ. බුදුරජුහු ඔවුන් සඳහා සැවැත්හිදි පබ්බාජනිය කමය පැණවුන. සුඛම් සභරිතෙම මවජිකාසණ්ඩ නුවරෙහි විත්‍ර ගාහපනියාගේ ආවාසයෙහි වසන්නේ විය.

25. ඒ සුදම් තෙර විනය උවසුහට ජාතිවාදයෙන් ගටා බෙණෙයි. තථාගත බුදුහු ඒ කරුණෙහි පරිසාරණිය කමය පැණවුන

26. ජිනොත්තම බුදුරජුහු කොසොඹැහිදි ඇවැත දක්නට නො කැමැති ජනත මහණහට ඇවැත් නොදැක්මෙහි උත්තොපණිය කමය කරන්නට ඇණවුන

27. ජනත තෙමේ ඒ ඇවැතට පිළියම් කරන්නට නො කැමැත්තේ වෙයි. විතෙතා වූ බුදුරජුහු ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උබෙවනි කම් ඇණවුන.

28. අරිට්ඨ මහණහට නොදැන්ම නිසා උපන් පාපදාමවිය නො බැහැර ලීමෙහි උත්තොපණිය කමය බුදුරජුන් විසින් වදාරණ ලද්දේ ය.

29. නියසා කමයන් පබ්බාජනිය කමයන්, එසේම පරිසාරණිය කමයන්, ඇවැත නොදැක්ම, ඇවැතට පිළියම් නොකිරීම, පාපදාමවිය බැහැර නො කිරීම යන මෙහි (උකෙඛපනිය) කමයන් (බුදුරජුහු ඇණවුන )

30. ත්‍රිඛා අනාචාර උපසාන මථාසාජිව යන මොහු පරිසාරණිය කමයෙහි අතිරෙක පදයෝ යැ.

31. ගිහිනට අලාභ පිණිස තැන් කිරීම පිළිබඳ වූ ගිහින් අගුණ කීම පිළිබඳ වූ ද පංචක දෙකෙක් දෙකෙකැ යි පරිසාරණිය කමයෙහි මොහු අතිරෙක පදයෝ නම් වෙති.

32. තජ්නිය නියසා යන කම් දෙදෙන ම සමානහ. පබ්බාජනිය පරිසාරණිය යන කම් දෙදෙනාගේ අතිරෙක පදඇති බව ද වේ.

33. උකෙඛපණිය කම් තිදෙනෙක. විභාග විසින් ඔහු සමාන හ. තජ්නිය කමයට නී නසින් ම සෙසු කම් දෑන ගන්නේ ය.



## පාරිවාසිකතාවය

### I. පාරිවාසිකවත්ත.

1. තෙත සමයෙන බුද්ධෝ හගවා ආවර්ජයං විහරති ජේතවනෙ අනාථපිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ. තෙත බෝ පන සමයෙන පාරිවාසිකා භික්ඛු සාදිසනති පක්කතත්තානං භික්ඛුනං අභිවාදනං උච්චුට්ඨානං අඤ්ඤාලිකමමං සාමිච්ඡිකමමං ආසනාභිහාරං සෙය්‍යාභිහාරං පාදෙදකං පාදපිඨං පාදකඨලිකං පත්තවිවරපටිග්ගහණං. නභානෙ පිට්ඨිපරිකමමං. යෙ තෙ භික්ඛු අප්පෙඡ්ඡා -පෙ- තෙ උඡ්ඤායනති බියනති ට්පාවෙනති “කථං හි නාම පාරිවාසිකා භික්ඛු සාදිසස්සනති පක්කතත්තානං භික්ඛුනං අභිවාදනං උච්චුට්ඨානං -පෙ- නභානෙ පිට්ඨිපරිකමමං” නති. අථ බෝ තෙ භික්ඛු හගවතො ඵතමන්ථං ආරොචෙසුං.

2. අථ බෝ හගවා ඵතසමිං නිදනෙ ඵතසමිං පකරණෙ භික්ඛුසංඝං සනතිපාතාපෙකා භික්ඛු පටිපුච්ඡි: “සච්චං කිර භික්ඛවෙ පාරිවාසිකා භික්ඛු සාදිසනති පක්කතත්තානං භික්ඛුනං අභිවාදනං උච්චුට්ඨානං -පෙ- නභානෙ පිට්ඨිපරිකමමං” නති. ‘සච්චං හගවා’.

3. විහරති බුද්ධෝ හගවා: අනුභුච්ඡිතිං -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ පාරිවාසිකා භික්ඛු සාදිසස්සනති පක්කතත්තානං භික්ඛුනං අභිවාදනං උච්චුට්ඨානං අඤ්ඤාලිකමමං සාමිච්ඡිකමමං ආසනාභිහාරං සෙය්‍යාභිහාරං පාදෙදකං පාදපිඨං පාදකඨලිකං පත්තවිවරපටිග්ගහණං. නභානෙ පිට්ඨිපරිකමමං. තෙතං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාද්‍යං -පෙ- විහරතිතා ධම්මං කථං කතා භික්ඛු ආමනෙතසි:

4. “ත භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙත භික්ඛුනා සාදිසිතබ්බං පක්කතත්තානං භික්ඛුනං අභිවාදනං උච්චුට්ඨානං අඤ්ඤාලිකමමං සාමිච්ඡිකමමං ආසනාභිහාරං සෙය්‍යාභිහාරං පාදෙදකං පාදපිඨං පාදකඨලිකං පත්තවිවරපටිග්ගහණං. නභානෙ පිට්ඨිපරිකමමං. යො සාදිසෙස්ස, ආපනති දුක්ඛං සංඝං.”

5. අනුජානාමි භික්ඛවෙ පාරිවාසිකානං භික්ඛුනං මිථු යථාබුඤ්ඤං අභිවාදනං උච්චුට්ඨානං අඤ්ඤාලිකමමං සාමිච්ඡිකමමං ආසනාභිහාරං සෙය්‍යාභිහාරං පාදෙදකං පාදපිඨං පාදකඨලිකං පත්තවිවරපටිග්ගහණං. නභානෙ පිට්ඨිපරිකමමං.”

## 2.

# පාරිවාසිකතනකය

### 1. පාරිවාසික වන

1. එ සමයෙහි භාග්‍යවන් බුදුරජානන් වහන්සේ සැවැත්නුවර නිසා දෙවරම් නම් වූ අගේපිටු සිටුහුගේ අරමෙහි වැඩ වසන සේක. එසමයෙහි පිරිවෙස් වසන මහණනු පුවතන් මහණුන්ගේ වැදීම, දෑක හුනස්තෙන් නැගීම, ඇදිලි බැදීම, සාමිච්ඡාමය, අසුන් එළැවීම, යහන් එළැවීම, පාදේනා දිය එළැවීම, පාපුටු හා පාදකැප්පිකාව එළවා තැබීම, පාසිවුරු පිළිගැනීම, නැමෙහි පිට පිරියම් කිරීම යන මේ කී දෑ ඉවසන්. අපිස් ගුණ ඇති... යම් මහණ කෙතෙක් වෙන් ද, ඔහු “කෙසේ නම් පිරිවෙස් වසන මහණනු පුවතන් මහණුන්ගේ වැදීම, දෑක හුනස්තෙන් නැගීම සිටීම... නැමෙහි පිට පිරියම් කිරීම ඉවසන් ද?” යි අවඥ කෙරෙත්, දෙස් කියත්, නුගුණ පතුරුවන්. ඉක්බිති ඒ මහණනු මෙ පවන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සැල කළහ.

2. එකල්හි භාග්‍යවතුන්වහන්සේ මේ නිදනසෙහි මෙ කාරණයෙහි බිත්සහන රැස් කරවා, “මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණනු පුවතන් මහණුන්ගේ වැදීම, දෑක හුනස්තෙන් නැගීම සිටීම... නැමෙහි පිටු පිරියම් ඉවසන් යනු සැබෑ ද?” යි අසා වදාළසේක. “සැබෑව, භාග්‍යවතුන් වහන්සැ” යි මහණනු පිළිවදන් ඇස්වූහ.

3. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණනු කෙසේ නම් පුවතන් මහණුන්ගේ වැදීම, දෑක හුනස්තෙන් නැගීම සිටීම, ඇදිලි බැදීම, සාමිච්ඡාමය, අසුන් එළැවීම, යහන් එළැවීම, පාදේනා දිය එළැවීම, පාපුටු පාකටෙලිය එළැවීම, පාසිවුරු පිළිගැනීම, නැමෙහි පිටුපිරියම් යන මෙකී වන් ඉවසන් ද, මහණෙනි, මෙය සස්තා නො පහනුන්ගේ පැහැදීම පිණිස ද... නො පවතියැ යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙසෙසින් ගැඹුණු සේක. ගරභා දූහැමි කතා කොට මෙසේ වදාළ සේක:

4. “මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණනු විසින් පුවතන් මහණුන්ගේ වැදීම, දෑක හුනස්තෙන් නැගීම සිටීම, ඇදිලි බැදීම, සාමිච්ඡාමය, අසුන් එළැවීම, යහන් එළැවීම, පාදේනා දිය එළැවීම, පාපුටු පාකටෙලිය එළැවීම, පාසිවුරු පිළිගැනීම, නැමෙහි පිටුපිරියම් යන මෙකී වන් නො ඉවැසිය යුතු. යම් මහණෙක් ඉවසන්නේ ද, ඔහුට දුකුලා ඇවැත් වන්නේ ය.

5. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණුන්හට උනුන් මහලු පිළිවෙළින් වැදීම, දෑක හුනස්තෙන් නැගීම සිටීම, ඇදිලි බැදීම, සාමිච්ඡාමය, අසුන් එළැවීම, යහන් එළැවීම, පාදේනා දිය තැබීම, පාපුටු පාකටෙලිය එළැවීම, පාසිවුරු පිළිගැනීම, නැමෙහි පිටුපිරියම් යන මේ කී වන් උනුනට මහලු පිළිවෙළින් කිරීම අනුදනිමි.”

6. අනුජාතාමි භික්ඛවෙ පාරිවාසිකානං භික්ඛුනං පඤ්ච සථාබ්බස්සං: උපොසථං, පචාරණං, වස්සිකසාරිකං, ඔනොජනං, හතනං.

7. තෙන හි භික්ඛවෙ පාරිවාසිකානං භික්ඛුනං වහනං පඤ්ඤපෙස්සාමි සථා. පාරිවාසිකෙහි භික්ඛුහි වහනිතබ්බං. පාරිවාසිකෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සමවා වහනිතබ්බං. තත්‍රායං සමවා වහනනා:

8. න උපසම්පාදෙනබ්බං, න නිස්සයොදානබ්බං, න සාමණේරෙ උපට්ඨපෙතබ්බං, න භික්ඛුනොවාදකසම්මති සාදිතබ්බං, සම්මතෙනාපි භික්ඛුනියො න ඔවදිතබ්බං, යාය ආපනතියා සමෙසන පරිවාසො දිනෙනා හොති සා ආපනති න අපජ්ජිතබ්බං, අඤ්ඤා ථා තාදිසිකා, තනො වා පාප්‍රිට්ඨිතරු, කම්මං න ගර්භිතබ්බං, කම්මිකා න ගර්භිතබ්බං, න පක්කතනාස්ස භික්ඛුනො උපොසථො ථිපෙතබ්බං, න පචාරණං ථිපෙතබ්බං, න සව්චන්ද්‍රියං කාතබ්බං, න අනුවාදෙ පට්ඨපෙතබ්බං, න ස්කාසො කාරෙතබ්බං, න වොදෙතබ්බං, න සාජරතබ්බං, න භික්ඛුහි සම්පයොජේතබ්බං.

9. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා පක්කතනාස්ස භික්ඛුනො පුරතො ගන්තබ්බං, න පුරතො නිසීදිතබ්බං, යො හොති සම්ඝස්ස ආසන-පරිශ්ඤනා සෙය්‍යාපරිශ්ඤනා විහාරපරිශ්ඤනා සො තස්ස පදානබ්බං, තෙන ව සො සාදිතබ්බං.

10. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා පක්කතෙනන භික්ඛුනා පුරෙසමණෙන වා පචජාසමණෙන වා කුලානි උපාසිකම්භිතබ්බානි. න ආරඤ්ඤිකම්භං සමාදිතබ්බං, න පිණ්ඩපාඨිකම්භං සමාදිතබ්බං, න ව නිසුච්චියා පිණ්ඩපාතො නිහරුපෙතබ්බං 'වා මං ජාතිංසු'ති.

11. පාරිවාසිකෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා ආගන්තුකෙන ආරොචෙතබ්බං, ආගන්තුකස්ස ආරොචෙතබ්බං, උපොසථෙ ආරොචෙතබ්බං, පචාරණං ආරොචෙතබ්බං, සවෙ ගිලානො හොති දුතෙනපි ආරොචෙතබ්බං.

12. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා අභික්ඛුකො ආවාසො ගන්තබ්බො අඤ්ඤත්‍ර පක්කතෙනන, අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා අභික්ඛුකො අතාවාසො ගන්තබ්බො අඤ්ඤත්‍ර පක්කතෙනන, අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා අභික්ඛුකො ආවාසො වා අතාවාසො වං ගන්තබ්බො අඤ්ඤත්‍ර පක්කතෙනන, අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා.

6. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණනට උපොසථ, පචාරණා, වස්සිකසාරිකා ඔනොජන (පසුව ලබන අදහසින් ඵදනට නියම බත නොහොදා හැරීම) වතුශංඤාල බත ඉවසීම යන පස වැඩිමහලු පිළිවෙල අනුව කිරීම අනුදැනිමි.

7. එහෙයින් මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණනට ඔවුන් විසින් පැවැත්විය යුතු පරිදි වුවත් පණවන්නෙමි. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණනු විසින් මොනොවට පැවැත්විය යුතු. මේ එහි මොනොවට පැවැත්ම යි:

8. පිරිවෙස් වසන මහණනු විසින් තමා උපාධ්‍යාය වැ උපසම්පදා නොකටයුතු. තමා ඇලුරු වැ නිස නො දියයුතු. හෙරණක් උටුව නො කොට යුතු. හිතබුනිමවාදක සමමායීය නො ඉවැසිය යුතු. සමමායීය ලද්දකු විසිනුදු මෙහෙණනට ඔවා නොදිය යුතු. යම් ඇවැතෙකින් සහන විසින් පිරිවෙස් දෙන ලද ද, ඒ ඇවැත හෝ එ වල අන් ඇවැතන් හෝ එයට වඩා ලාභක ඇවැතක් හෝ නො ඇවැද්ද යුතු. කමය නො ගැරුණි යුතු යැ. කමය කළ මහණනු නො ගැරුණි යුතුය. පුටතන් මහණක්නුගේ පොහොය නො නැබිය යුතු. පටුරුණු නො නැබිය යුතු. සවවනිය කමය නො කළ යුතු. වෙහෙරු දෙටුතන්හි නො සිටිය යුතු. අවසර හැත්ම නො කරවිය යුතු. පුටතන් මහණක්නට වොදනා නො කට යුතු. ඇවැත් සිහිකරවනු නො කට යුතු. මහණුන් උනුන් හා කලහයෙහි නො යෙදිය යුතු.

9. මහණෙනි, පිරිවෙස් පුරණ මහණනු විසින් පුටතන් මහණක්නට පෙරවු වැ නො යැ යුතු. පෙරවු වැ නො හින්ද යුතු. සමසයාගේ යම් කෙලවර අස්තෙක් කෙලවර යනතාක් කෙලවර වෙහෙරෙක් වේ ද, එය ඔහුට දිය යුතු. ඔහු විසිනුත් එය ඉවැසිය යුතු.

10. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණනු විසින් පුටතන් මහණක්නු හා පෙරවු වැ යන මහණකු වැ හෝ පසු වැ යන මහණකු වැ හෝ කුලයෝ නො ඵලැබිය යුතුය. 'මා පිරිවෙස් පුරන්තකු කොට සෙස්සෝ නො දැනුවා' යි යන ඒ කාරණයෙන් ආරණ්‍යකාමනය සමාදන් නො විය යුතු. පිණ්ඩපාතිකාමනය සමාදන් නො විය යුතු. පිණ්ඩපාතය නො ගෙන්වා ගත යුතු.

11. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන ආගන්තුක මහණනු විසින් නෙවාසික මහණනට තමා පිරිවෙස් වසන බව සැළ කළ යුතු. පිරිවෙස් වසන නෙවාසික මහණනු විසින් ආගන්තුක මහණනට තමා පිරිවෙස් වසන බව සැළ කළ යුතු. පොහෝ කිරීමෙහිදී (තමා පිරිවෙස් පුරන බව) සැළ කළ යුතු. පටුරුණුයෙහිදී සැළ කළ යුතු. ඉදින් සේ ගිලන් වේ තම් දුතයකු ලවා නුමුදු සැළ කැරැවිය යුතු.

12. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණනු විසින් පුටතන් මහණක්නු නැති වැ, අසවිධ අන්තරය අතුරෙන් යම් කිසි අන්තරයක් නැති වැ, මහණුන් ඇති ආවාසයෙන් මහණුන් නැති ආවාසයට නො යැ යුතු. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණනු විසින් මහණුන් ඇති ආවාසයෙන් මහණුන් නැති අනාවාසයට පුටතන් මහණක්නු නැති වැ, අන්තරයක් නැති වැ, නො යැ යුතු යි. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණනු විසින්, පුටතන් මහණක්නු නැති වැ, අන්තරයක් නැති වැ, මහණුන් ඇති ආවාසයෙන් මහණුන් නැති ආවාසයට හෝ අනාවාසයට නො යැ යුතු.



14. මහනෙති, පිරිවෙස් වසන මහණනු විසින් ද්‍රවතත් මහණක්නු නැති වැ, අනතරායයක් නැති වැ, මහණුන් ඇති ආවාසයෙන් හෝ අනාවාසයෙන් හෝ මහණුන් නැති ආවාසයට නො යා යුතු. මහනෙති, පිරිවෙස් වසන මහණනු විසින් ද්‍රවතත් මහණක්නු නැති වැ, අනතරායයක් නැති වැ, මහණුන් ඇති ආවාසයෙන් හෝ අනාවාසයෙන් හෝ මහණුන් නැති අනාවාසයට නො යා යුතු. මහනෙති, පිරිවෙස් වසන මහණනු විසින් ද්‍රවතත් මහණක්නු නැති වැ, අනතරායයක් නැති වැ, මහණුන් ඇති ආවාසයෙන් හෝ අනාවාසයෙන් හෝ මහණුන් නැති ආවාසයට නො යා යුතු.

15. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින් මහණුන් ඇති ආවාසයෙකින් (නික්ම) යම් තැනෙක නානාසංවාසක මහණහු ඇත් ද, එසේ වූ මහණුන් ඇති ආවාසයට පුවතත් මහණක්හු නැති වූ, අන්තරායයක් නැති වූ නො යා යුතු. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින් මහණුන් ඇති ආවාසයෙකින් (නික්ම) යම් තැනෙක නානාසංවාසක මහණහු ඇත් ද, එසේ වූ මහණුන් ඇති අනාවාසයකට පුවතත් මහණකු නැති වූ, අන්තරායයක් නැති වූ, නො යා යුතු. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින් මහණුන් ඇති ආවාසයෙන් (නික්ම) යම් තැනෙක නානාසංවාසක මහණහු ඇත් ද, එසේ වූ මහණුන් ඇති ආවාසයකට හෝ අනාවාසයකට හෝ පුවතත් මහණක්හු නැති වූ, අන්තරායයක් නැති වූ, නො යා යුතු.

16. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණතු විසින් මහණුන් ඇති අනාවාසයෙන් (නින්මැ) යම් තැනෙක නානාසංවාසක මහණතු ඇත් ද, එසේ වූ මහණුන් ඇති ආවාසයකට ප්‍රචතත් මහණක්කු නැති වැ, අනතරායයක් නැති වැ නො යා යුතු. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණතු විසින් මහණුන් ඇති අනාවාසයෙන් (නින්මැ) යම් තැනෙක නානාසංවාසක මහණතු ඇත් ද, එසේ වූ මහණුන් ඇති අනාවාසයකට ප්‍රචතත් මහණකු නැති වැ, අනතරායයක් නැති වැ නො යා යුතු. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණතු විසින් මහණුන් ඇති අනාවාසයෙන් (නින්මැ) ය තැනෙක නානාසංවාසක මහණතු ඇත් ද, එසේ වූ මහණුන් ඇති ආවාසයකට හෝ අනාවාසයකට හෝ ප්‍රචතත් මහණකු නැති වැ, අනතරායයක් නැති වැ නො යා යුතු.

17. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා වා අනා-  
වාසා වා සභික්ඛුකො ආවාසො ගන්තබ්බො, යථස්ස භික්ඛු නානාසංවාසකා,  
අඤ්ඤානු පකතතොන, අඤ්ඤානු අනන්තරාසා. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන  
භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා වා අනාවාසා වා සභික්ඛුකො අනාවාසො  
ගන්තබ්බො, යථස්ස භික්ඛු නානාසංවාසකා, අඤ්ඤානු පකතතොන,  
අඤ්ඤානු අනන්තරාසා. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා  
ආවාසා වා අනාවාසා වා සභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා  
ගන්තබ්බො, යථස්ස භික්ඛු නානාසංවාසකා, අඤ්ඤානු පකතතොන,  
අඤ්ඤානු අනන්තරාසා.

18. ගනනලේඛා හිතකිවෙ පාරිවාසිකෙන හිතවුනා සහිතවුකා ආවාසා සහිතවුකො ආවාසො, යත්ඤ්ඤ හිතවු සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤ සකෙකාමී අජේව ගනතුනති. ගනනලේඛා හිතකිවෙ පාරිවාසිකො හිතවුනා සහිතවුකා ආවාසා සහිතවුකො අනාවාසො, යත්ඤ්ඤ හිතවු සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤ සකෙකාමී අජේව ගනතුනති. ගනනලේඛා හිතකිවෙ පාරිවාසිකෙන හිතවුනා සහිතවුකා ආවාසා සහිතවුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා, යත්ඤ්ඤ හිතවු සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤ සකෙකාමී අජේව ගනතුනති.

19. ගනනලේඛ, හිකිබ්ලේ පාරිවාසිකෙත හිකුඩා සහිකුඩා දනාවාසා සහිකුඩා දාවාසෝ, යන්සු හිකුඩා සමානසංවාසකා, යං ජකුසු සකෙකාමි අලේච ගනනනහි. ගනනලේඛ, හිකිබ්ලේ පාරිවාසිකෙත හිකුඩා සහිකුඩා දනාවාසා සහිකුඩා දාවාසෝ, යන්සු හිකුඩා සමානසංවාසකා, යං ජකුසු සකෙකාමි අලේච ගනනනහි. ගනනලේඛ, හිකිබ්ලේ පාරිවාසිකෙත හිකුඩා සහිකුඩා දනාවාසා සහිකුඩා දාවාසෝ වා දනාවාසෝ වා, යන්සු හිකුඩා සමානසංවාසකා, යං ජකුසු සකෙකාමි අලේච ගනනනහි.

20. ගනනබෙබ් හිකබ්ලෙ පාර්ලාමේන්ත හිකබ්ලා සහිකබ්ලා ආවාසා වා අනාවාසා වා සහිකබ්ලෙකො ආවාසො, යත්සු හිකබ්ල සමානසංවාසකා, යං ජකුසු සකෙකාඞ් අපේච් ගනනහා. ගනනබෙබ් හිකබ්ලෙ පාර්ලාමේන්ත හිකබ්ලා සහිකබ්ලා ආවාසා වා අනාවාසා වා සහිකබ්ලෙකො අනාවාසො, යත්සු හිකබ්ල සමානසංවාසකා යං ජකුසු සකෙකාඞ් අපේච් ගනනහා. ගනනබෙබ් හිකබ්ලෙ පාර්ලාමේන්ත හිකබ්ලා සහිකබ්ලා ආවාසා වා අනාවාසා වා සහිකබ්ලෙකො ආවාසො වා අනාවාසො වා, යත්සු හිකබ්ල සමානසංවාසකා, යං ජකුසු සකෙකාඞ් අපේච් ගනනහා.





21. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙත භික්ඛුනා පකතනෙතන භික්ඛුනා සද්ධිං එකච්ඡන්තො ආවාසෙ වත්ථබ්බං. න එකච්ඡන්තො අනාවාසෙ වත්ථබ්බං. න එකච්ඡන්තො ආවාසෙ වා අනාවාසෙ වා වත්ථබ්බං. පකතනතං භික්ඛුං දිස්වා ආසනා වුට්ඨාතබ්බං. පකතනෙතා භික්ඛු ආසනෙන නිමනෙතතබ්බො. න පකතනෙතන භික්ඛුනා සද්ධිං එකාසනෙ නිසීදිතබ්බං. න නිවෙ ආසනෙ නිසිනො උචෙව ආසනෙ නිසීදිතබ්බං. න ඡමාය නිසිනො ආසනෙ නිසීදිතබ්බං. න එකච්ඡකමෙ වඩ්ඤමිතබ්බං. න නිවෙ වඩ්ඤමෙ වඩ්ඤමනො උචෙව වඩ්ඤමෙ වඩ්ඤමිතබ්බං. න ඡමාය වඩ්ඤමනො වඩ්ඤමෙ වඩ්ඤමිතබ්බං. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙත භික්ඛුනා පාරිවාසිකෙත බුද්ධිතරොත භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- මූලායපටිකස්සනාරගෙන භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- මානතතාරගෙන භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- මානතතවාරිකෙත භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- අබ්භානාරගෙන භික්ඛුනා සද්ධිං එකච්ඡන්තො ආවාසෙ වත්ථබ්බං. න එකච්ඡන්තො අනාවාසෙ වත්ථබ්බං. න එකච්ඡන්තො ආවාසෙ වා අනාවාසෙ වා වත්ථබ්බං. න එකාසනෙ නිසීදිතබ්බං. න නිවෙ ආසනෙ නිසිනො උචෙව ආසනෙ නිසීදිතබ්බං. න ඡමාය නිසිනො ආසනෙ නිසීදිතබ්බං. න එකච්ඡකමෙ වඩ්ඤමිතබ්බං. න නිවෙ වඩ්ඤමෙ වඩ්ඤමනො උචෙව වඩ්ඤමෙ වඩ්ඤමිතබ්බං. න ඡමාය වඩ්ඤමනො වඩ්ඤමෙ වඩ්ඤමිතබ්බං.

22. පාරිවාසිකවතුසො වෙ භික්ඛවෙ පරිවාසං දදෙය්‍ය; මූලාය පටිකස්සෙය්‍ය, මානතතං දදෙය්‍ය, තබ්බිසො අබ්භෙය්‍ය, අකමමං. න ච කරණේසනති.

### වතුනවුති පාරිවාසිකවග්ගං නිවසිතං.

23. අථ බො අයස්මා උපාලි යෙන භගවා තෙනුපසංඝකමි. උපසංඝකමිත්වා භගවතං අභිවාදෙත්වා එකමනං නිසීදී. එකමනං නිසිනො බො ආයස්මා උපාලි භගවතං එතදවොච: “කති නු බො භනොත පාරිවාසිකස්ස භික්ඛුනො රතතිචෙජ්ද?” ති. “තයො බො උපාලි පාරිවාසිකස්ස භික්ඛුනො රතතිචෙජ්ද; සභවාසො, විප්පවාසො, අනාරොචනා, ඉමෙ බො උපාලි තයො පාරිවාසිකස්ස භික්ඛුනො රතතිචෙජ්ද” ති.

24. තෙන බො පන සමයෙන සාවස්ඨො මහාභික්ඛුසබ්බෙස්ස සනති-පතිතො හොති. න සකෙකානති පාරිවාසිකා භික්ඛු පරිවාසං සොඥාදාං භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙත්තං.

21. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින් පුටතත් මහණක්හු හා එක් සෙවෙතියක් ඇති ආවාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් සෙවෙතියක් ඇති ආවාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් සෙවෙතියක් ඇති ආවාසයෙහි හෝ ආවාසයෙහි නො විසිය යුතු. පුටතත් මහණකු දක හුනස්නෙන් නැගී සිටිය යුතු. පුටතත් මහණ අස්නෙන් නිමැතිය යුතු. පුටතත් මහණක්හු හා එක් අස්නෙහි නො හින්ද යුතු. පුටතත් මහණක්හු මිටි අස්නැ හුන් කල්හි තමා උස් අසුනැ නො හින්ද යුතු. පුටතත් මහණක්හු බිමැ හුන් කල්හි තමා අස්නෙකැ නො හින්ද යුතු. පුටතත් මහණක්හු හා එක් සක්මන් මළයෙහි සක්මන් නො කළයුතු. පුටතත් මහණක්හු මිටි සක්මන් මළයෙහි සක්මන් කරන කල්හි තමා උස් සක්මන් මළවෙකැ සක්මන් නො කළ යුතු. පුටතත් මහණක්හු බිමැ සක්මන් කරන කල්හි තමා සක්මන් මළවෙකැ සක්මන් නො කළ යුතු. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින් පිරිවෙස් වසන වැඩි මහලු මහණකු හා... මූලායපටිකසානාවට සුදුසු මහණකු හා... මානතට සුදුසු මහණකු හා... මානතෙහි හැසිරෙන මහණකු හා... අබ්භාතයට සුදුසු මහණකු හා එක් සෙවෙතියක් ඇති ආවාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් සෙවෙතියක් ඇති ආවාසයෙහි හෝ ආවාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් අස්නෙහි නො හින්ද යුතු. ඔහු මිටි අස්නැ උන් කල්හි තමා උස්සනෙක නො හින්ද යුතු. ඔහු බිමැ හුන් කල්හි තමා අස්නෙකැ නො හින්ද යුතු. ඔහු හා එක් සක්මන් මළයෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු මිටි සක්මන් මළයෙහි සක්මන් කරන කලැ තමා උස් සක්මන් මළයෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු බිමැ සක්මන් කරන කලැ තමා සක්මන් මළයෙහි සක්මන් නො කළ යුතු.

22. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු සතර වැනි කොටැති වැ පිරි-වෙස් දෙන්නේ නම්, මූලායපටිකසානාව කරන්නේ නම්, මානත දෙන්නේ නම්, ඔහු පිහිටැති කොටැති වැ අබ්භාත කරන්නේ නම්, එය අකමියෙක් වෙයි. එය නො කටයුතු ද වෙයි.

### සිවුඅතු පිරිවෙසිවත් නිමිසේ ය.

23. ඉක්බිත්තෙන් ආයුෂමත් උපාලි තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කරා එළැඹියහ. එළැඹ ඔබ වැද පසෙක ඉදගත්හ. පසෙක හුන් ආයුෂමත් උපාලි තෙරණුවෝ “වහන්ස, පිරිවෙස් වසන මහණහට රුත්‍රිවෙජ්ජ කියෙක් ද?” යි විචලහ. “උපාලිනි, සහවාසය (පුටතත් මහණන් හා එක් වැ, විසීම), විතාවාසය (පුටතත් මහණන්ගෙන් වෙන් ව විසීම), අතාරොචනය (අනනතුකාදීනට තමා පිරිවෙස් වසන බව නොදන්නීම) යැ යි පිරිවෙස් වසන මහණහට රුත්‍රිවෙජ්ජ තුනෙකැ” යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ සේක.

24. එ සමයෙහි සැවැත්හි මහත් මහණමුළුවෙක් මුළු දෙටුණේ වෙයි. පිරිවෙස් වසන මහණහු පරිවාස කොටනය කරන්නට නො හැක්කාහ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැල කළහ.

25. “අනුජාතාමි හික්කවෙ පරිවාසං නික්කිපිතුං. එවක්ඛං පන හිතානවෙ නික්කිපිතබ්බො: තොන පාරිවාසිකෙන හිතානුතං එකං හිතත්ථං උපසඬකමිචාං එකංසං උත්තරාසඬගං කරිචාං උක්ඛවිතං නිසිදිචාං අඤ්ජලං පගගෙඬාං එවමස්ස වචනීසො: “පරිවාසං නාක්කිපාමිති” නාක්කිතොතා හොති පරිවාසො. “වත්තං නික්කිපාමිති” නික්කිතොතා හොති පරිවාසො,” ති.

26. තෙත බෝ පන සම්පූර්ණ සාමාජිකයා හිතැති තහං තහං පකක-  
මිංසු, න සකෙකානගි පාරිච්ඡිකා හිතැති පරිවාසං සොබෙත්තුං, හගච්ඡො  
ඵතමත්ථං ආරොචෙත්සං.

27. “අනුජාතාමි භික්ඛවෙ පරිවාසං සමාදිසිතුං. එවංඤා පභ භික්ඛවෙ සමාදික්ඛෙබ්බො; තෙන පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා එකං භික්ඛුං උපසඛන්තිත්වා එකංසං උත්තරාසඛන්තරිත්වා උක්ඛුට්ඨං නිසිදිත්වා අඤ්ඤාලිපග්ගහෙත්වා එවමස්ස වචනීයො; ‘පරිවාසං සමාදියාමි’ති. සමාදිහොනා හොති පරිවාසො. ‘වත්තං සමාදියාමි’ති. සමාදිහොනා හොති පරිවාසො’ති.

ප්‍රතිවාසීතාවය. නිවස.

## 2. මූලාශ්‍ර පරීක්ෂණය කර ගන්න.

1. තෙත බො පන සමයෙන මූලායපටිකසාරනා හික්කු සාදි-  
යනනි; පකතනනානං හික්කුනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං අසුළුකමමං  
සාමිපිකමමං ආසනාභිනාරං සෙය්‍යාභිනාරං පාදෙදුකං පාදපීඨං පාදකථලිකං  
පතනමීටරපටිකගණං නතානෙ පිට්ඨිපටිකමමං. යෙ තෙ හික්කු අප්පච්ඡා  
සනතුට්ඨා ලජ්ජිතො කුක්කුචවකා සිකායාතාමා, තෙ උඤ්ඤායනනි බිසනනි  
විපාලෙනනි: “කථං භි නාම මූලායපටිකසාරනා හික්කු සාදිසිසනනි  
පකතනනානං හික්කුනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -ලෙ- නතානෙ පිට්ඨිපටි-  
කමම”නනි. අථ බො තෙ හික්කු හතව්‍යතා එතමන්ථං ආරොපෙසු.

2. අළු බො නගවා එතැනම නිදනෙ එතැනම පකරණේ හිකුටුසමය, සනතිපාතාපේක්ෂා හිකුටු පරිප්පුමේ: “සුවම කිර හිනාවෙ මුළායපටි-කසාකාරණා හිකුටු සාදියනව පකහනනාන හිකුටුන හව්වාදනං පවුටුට්ඨානං-පෙ- නුහනෙ පිටිපරිකම”නනි. “සුවම හගවා.”

3. විගර්හි බ්‍රදේශය හතලා: අනුමැතියිකං - ෧෪ - කථා හි නාම භික්ඛුවෙ මූලාය පටිකසාසනාරතා භික්ඛු සාද්දිසානති පසන්නානං භික්ඛුං අභිවාදනං උච්චුට්ඨානං - ෧෪ - නසානෙ පිට්ඨිපරිකමිං, නෙතං භික්ඛුවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය පසන්නානං වා භිදෙය්‍යාභාවාය, අථ ඛො තං භික්ඛුවෙ අප්පසන්නානං චෙව අප්පසාදය, පසන්නානංව එකච්චානං අඤ්ඤාථත්තායා'ති, විගර්හිචා ධම්මං කථං කතා භික්ඛු ආමනෙතසි.

25. “මහණෙනි, පිරිවෙස නික්මගොස් කරන්නට (බහා තබන්නට) අනුද-  
නිමි. මහණෙනි, මෙසේ නික්මගොස් ද කළ යුතු: ඒ පිරිවෙස වසන මහණහු විසින්  
එක් මහණකුට කරන ඵලය උතුරුසහ එකස් කොට උත්කුට්ඨක වැ හිඳ  
දෙතොත් උදුනැ තබා “පිරිවෙස බහා තබමි යි” මෙසේ කියැ යුතු.  
(මෙතෙකින්) පිරිවෙස බහා තබන ලද්දේ වෙයි. “වන බහා තබමි යි” කියැ  
යුතු. පිරිවෙස බහා තබන ලද්දේ වෙයි.

26. එ සමයෙහි සාවතෙහි හිඤ්ඤා ඒ ඒ අත නික්ම ගියහ. පිරිවෙස්  
වසන මහණහු පිරිවෙස් කොට්ඨාස කරණට ගොහැකි වෙන්. මේ කරුණ  
භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සැල කළහ.

27. මහණෙනි, පිරිවෙස සමාදාන කොට ගන්නට අනුදනිමි යි.  
මහණෙනි, මෙසේ සමාදානවිම කළයුතුයි: ඒ පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින්  
එක් මහණකු වෙත ඵලය උතුරුසහ එකස් කොට උත්කුට්ඨකවැ හිඳ ඇඳිලි  
බැඳ “පිරිවෙස සමාදාන කොට ගනිමි යි” කිය යුතු. පිරිවෙස සමාදාන  
කොට ගන්නා ලද්දේ වෙයි. “වන සමාදාන කොට ගනිමි” යි, කිය යුතු.  
පිරිවෙස සමාදාන කොට ගන්නා ලද්දේ වෙයි.

### පාරිවාසික වන නිමිසේ ය.

## 2. මූලාසපටිකසාරාංග වන

1. එ සමයෙහි මූලාසපටිකසාරාංගවට සුදුසු මහණහු පුළුඬන්  
මහණන්ගේ අභිවාදන, පච්චුට්ඨාන, අඤ්ඤා, සාමීපි කමී, ආසනාභිභාර,  
සෙය්‍යාභිභාර, පාදොදක, පාදපිඨ, පාදකඨාලිකා, පහනවිවර පටිග්ගහණ,  
නැමෙහි පිටිසිප්පිකමම යන මේ වන් ඉවසන්. අපිස් ගුණැති... සත්‍යානුමුද්ධි  
ලප්ථි වූ කුකුළුව වූ සිංහාකාම වූ යම් මහණ කෙනෙක් වෙත් ද, ඔහු “කෙසේ  
නම් මූලාසපටිකසාරාංගවට සුදුසු මහණහු පුළුඬන් මහණන්ගේ අභිවාදන,  
පච්චුට්ඨාන... නැමෙහි පිටිසිප්පිකමම යන මේ කී වන් ඉවසන්නාහු ද?” යි  
ලාමක කොට සිතත්, දෙස් කියත්, නුගුණ පතුරුවත්. ඉක්බිතිවත්  
ඒ මහණහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැල කළාහු ය.

2. එ කලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ කරුණෙහි මේ ප්‍රකාශයෙහි  
බික්සහන රැස් කරවා, “මහණෙනි, මූලාසපටිකසාරාංගවට සුදුසු මහණහු  
පුළුඬන් මහණන්ගේ අභිවාදන, පච්චුට්ඨාන... නැමෙහි පිටිසිප්පිකමම යන  
මේ වන් ඉවසන්නාහු ය යනු සැබෑ ද? යි අසා වදාළ සේක. “සැබෑව,  
භාග්‍යවතුන් වහන්සැ” යි එ මහණහු පිළිවදන් ඇස්සුන.

3. “මහණෙනි, කෙසේ නම් මූලාසපටිකසාරාංගවට සුදුසු මහණහු  
පුළුඬන් මහණන්ගේ අභිවාදන, පච්චුට්ඨාන... නැමෙහි පිටිසිප්පිකමම  
යන මෙකී වන් ඉවසන්නාහු ද? මහණෙනි, මෙය සස්තෙහි නොපහනුන්ගේ  
පැහැදීම පිණිස ද... පහනුන්ගේ භුසොභාවය පිණිස ද තො වේ. මහණෙනි,  
වැලිදු මෙය නොපහනුන්ගේ නොපැහැදීම පිණිස ද, පහන් වූ ඇතැමුන්ගේ  
අත්‍යවශ්‍යතාවය පිණිස ද වේ යැ” යි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ වෙසෙසින්  
ගැරැහූ සේක. ගරුහ, දූහැමි කතා කොට හිඤ්ඤා මෙසේ ඇමතු සේක.

4. “න භික්ඛවෙ මූලායපටිකස්සනාරගෙන භික්ඛුනා සාදිතබ්බං පකතනනානං භික්ඛුනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං අඤ්ජලිකමමං සාමිට්ඨිකමමං ආසනාභිභාරං සෙය්‍යාභිභාරං පාදොදකං පාදපීඨං පාදකඨලිකං පතනවිවර-පටිග්ගහණං තනානෙ පිට්ඨිපරිකමමං. යො සාදිසෙය්‍ය, ආපනති දුක්ඛවස්ස.

5. අනුජානාමි භික්ඛවෙ මූලායපටිකස්සනාරභානං භික්ඛුනං මිථු යථා-බුඬ්ඨිං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- තනානෙ පිට්ඨිපරිකමමං.

6. අනුජානාමි භික්ඛවෙ මූලායපටිකස්සනාරභානං භික්ඛුනං පඤ්ච යථාබුඬ්ඨිං උපොසථං පචාරණං වසිකසාට්ඨිකං ඔතොජනං භතනං.

7. තෙන හි භික්ඛවෙ මූලායපටිකස්සනාරභානං භික්ඛුනං වතනං පඤ්ඤපෙසාමි යථා මූලායපටිකස්සනාරගෙහි භික්ඛුහි වතතිතබ්බං. මූලාය-පටිකස්සනාරගෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සමමා වතතිතබ්බං. තත්‍රායං සමමා වතනනා:

8. න උපසමපාදෙනබ්බං. න නිස්සයො දුතබ්බො. න සාමණේරො උපට්ඨාපෙනබ්බො. න භික්ඛුනොවාදකසමමුති සාදිතබ්බො. සමමතෙනපි භික්ඛුනියො න ඔවදිතබ්බො. යාය ආපනතියා මූලායපටිකස්සනාරගො කතො හොති සබ්බෙන, සා අපනති න ආපජ්ජිතබ්බො, අඤ්ඤ වා තාදිසිකා, තතො වා පාපිට්ඨිතරා. කමමං න ගර්භිතබ්බං. කමමිකා න ගර්භිතබ්බො. න පකත-නනස්ස භික්ඛුනො උපොසථො ඨපෙනබ්බො. න පචාරණං ඨපෙනබ්බො. න සච්චතීයං කාතබ්බං. න අනුවාදො පට්ඨිපෙනබ්බො. න ඕකාසො කාරො-තබ්බො. න වොදෙනබ්බො. න සාරෙතබ්බො. න භික්ඛුහි සමපයොජ්ජෙනබ්බං.

9. න භික්ඛවෙ මූලායපටිකස්සනාරගෙන භික්ඛුනා පකතනනස්ස භික්ඛුනො පුරතො ගනනබ්බං. න පුරතො නිසීදිතබ්බං. යො හොති ස ඔසස්ස ආසනපරිශනො, සෙය්‍යාපරිශනො, විහාරපරිශනො, සො තස්ස පදුතබ්බො. තෙන ච සො සාදිතබ්බො.

10. න භික්ඛවෙ මූලායපටිකස්සනාරගෙන භික්ඛුනා පකතනෙන භික්ඛුනා පුරෙසමණෙන වා පච්ජාසමණෙන වා කුලාති උපසඬ්ඛා-මිතබ්බාති. න ආරඤ්ඤිකඬ්ඛං සමාදිසිතබ්බං. න පිණ්ඩපාතිකඬ්ඛං සමාදිසි-තබ්බං. න ච තප්පච්චයා පිණ්ඩපාතො නිහරාපෙනබ්බො ‘මා මං ජාතිංසු’ති.

4. “මහණෙනි, මූලාසපටිකසාහාරවත සුදුසු මහණහු විසින් ප්‍රචතන් මහණන්ගේ වැදීම, දෑක හුනාස්තෙන් නැගී සිටීම, ඇදිලි බැදීම, සාමිතිකම්, අසුන් ඵලාවීම, යහන් ඵලාවීම, පාදෝනා දිය ඵලාවීම, පාපුටුව ඵලාවීම, පාකටෙලිය ඵලාවීම, පාසිවුරු පිළිගැන්ම, නැමෙහි පිට පිරියම යන මේ කී වන් නො ඉවැසියා යුතු. යමෙක් ඉවසන්නේ නම් දුකුලා ඇවැත් වන්නේ ය.

5. මහණෙනි, මූලාසපටිකසාහාරවත සුදුසු මහණහුට මහලු පිළිවෙළින් උනුන් වැදීම, දෑක හුනාස්තෙන් නැගී සිටීම, ... නැමෙහි පිට පිරියම යන මේ කී වන් අනුදනිමි.

6. මහණෙනි, මූලාසපටිකසාහාරවත සුදුසු මහණහුට මහලු පිළිවෙළින් පොතෝ කිරීම, පවාරණාව, වැසියළුව පිළිගැණීම, ඔනොජ් නය (පසු ව ලබන අදහසින් ඵදිනට නියමිත බත නො පිළිගෙන හැරු) දැමීම, (පාරිවාසිකයන් උදෙසා පැණවු) වතුශාල බත පිළිගැණීම යන පස අනුදනිමි.

7. එසේ වී නම් මහණෙනි, මූලාසපටිකසාහාරවත සුදුසු වූ මහණන් විසින් යම්සේ පැවැතිය යුතු ද, මූලාසපටිකසාහාරවත සුදුසු මහණහුට ඔවුන් විසින් පැවැතිය යුතු පරිදි වූ වන් පණවන්නෙමි. මහණෙනි, මූලාස-පටිකසාහාරවත සුදුසු මහණහු විසින් මොනොවට පැවැතිය යුතු. එහි මේ මොනොවට පැවැත්ම යි:

8. තමා උපාධ්‍යාය වැ උපසම්පද නො කට යුතු. (ආවාසී වැ) නිස නො දිය යුතු. හෙරණෙක් උවටනට තමා වෙතැ නො තබා ගත යුතු. හිකඛුනොවාදක සමමතිය නො ඉවැසිය යුතු. සම්මත වූවහු විසිනුදු මෙහෙණහු නො ඔවැසිය යුතු. යම් ඇවැතෙකින් මූලාසපටිකසාහාරවත සුදුසු කෙළේ චේ ද, ඒ ඇවැත හෝ එබදු වූ අන් ඇවැතක් හෝ එයටත් වඩා පවිටු ඇවැතක් නො ඇවැද්ද යුතු. විනයකමිය නො ගැරුහිය යුතු. විනයකමිය කළ මහණහු නො ගැරුහිය යුතු. ප්‍රචතන් මහණක්හුගේ උපොසථය නො වැළැක්විය යුතු. පවාරණාව නො වැළැක්විය යුතු. සවචනිය කමිය නො කටයුතු. අනුවාදය (වෙහෙරු අභිපති බව) නො කළ යුතු. අවසර ගැන්වීම නො කළ යුතු. වොදනා නො කළ යුතු. ඇවැත් සිහිපත් නො කැරවිය යුතු. මහණන් උනුන් කලහයෙහි නො යෙදිය යුතු.

9. මහණෙනි, මූලාසපටිකසාහාරවත සුදුසු මහණහු විසින් ප්‍රචතන් මහණක්හට පෙරවූ වැ නො යා යුතු. පෙරවූ වැ නො හින්ද යුතු. සංඝයාගේ යම් පිරියන් අස්තෙක් පිරියන් යහතෙක් පිරියන් වෙහෙරෙක් වේ ද එය ඔහුට දිය යුතු. ඔහු විසිනුත් එය ඉවැසියා යුතු.

10. මහණෙනි, මූලාසපටිකසාහාරවත සුදුසු මහණහු විසින් පෙරවූ වැ යන මහණකු වැ හෝ පසු වැ යන මහණකු වැ හෝ ප්‍රචතන් මහණකු හා කුලයෝ නො ඵලාභියා යුතු. ආරණ්‍යකාභිතය සමාදන් කොට නො ගත යුතු. පිණ්ඩපාතිකාභිතය සමාදන් කොට නො ගත යුතු. ‘මා පිරිවෙස් වසන නියා නො දනින්වා’ යි ඒ හෙතුයෙන් පිණ්ඩපාතය තමා වෙත නො ගෙන්වා ගත යුතු.

11. න භික්‍ෂුවේ මූලාශ්‍රපටිකසංචාරයෙන් හික්වුනා සහිතවූකා දාවාසා අභිකවුකෝ දාවාසෝ ගන්නලේබ්බා, අඤ්ඤානු පකතනෝනන, අඤ්ඤානු අනන්තරායා. න භික්‍ෂුවේ මූලාශ්‍රපටිකසංචාරයෙන් හික්වුනා සහිතවූකා දාවාසා අභිකවුකෝ අනාවාසෝ ගන්නලේබ්බා, අඤ්ඤානු පකතනෝනන, අඤ්ඤානු අනන්තරායා. න භික්‍ෂුවේ මූලාශ්‍රපටිකසංචාරයෙන් හික්වුනා සහිතවූකා දාවාසා අභිකවුකෝ දාවාසෝ වා අනාවාසෝ වා ගන්නලේබ්බා. අඤ්ඤානු පකතනෝනන, අඤ්ඤානු අනන්තරායා.

12. නීතිගතවේ මුද්‍රාපටිපිකා සහතිකයන් ගෙන නීතිකයන් සහතිකයන් අනාවාසය අනිකුත්කොට අනාවාසය ගන්නා බෙහෙ - පෙ - න - පෙ - සහතිකයන් අනාවාසය අනිකුත්කොට අනාවාසය ගන්නා බෙහෙ - පෙ - න - පෙ - අනිකුත්කොට අනාවාසය වා අනාවාසය වා ගන්නා බෙහෙ, අනිකුත් පිකුත්කොට, අනිකුත් අනතුරු.

[illegible]

14. නීතිකවේ මූලාශ්‍ර විකසනයකාරයෙහි හිතවුනා සහිතවුනා ආවාසා සහිතවුනො ආවාසො ගන්නලෙය් යන්සු හිතවු නානාසංවාසකා, අඤ්ඤානු පකතනෙනන, අඤ්ඤානු අනාරායා. න -පෙ- සහිතවුනො අනාවාසො ගන්නලෙය් -පෙ- න -පෙ- සහිතවුනො ආවාසො වා අනාවාසො වා ගන්නලෙය්, යන්සු හිතවු නානාසංවාසකා, අඤ්ඤානු පකතනෙනන, අඤ්ඤානු අනාරායා.

15. නීතිකව ළමුරු සහ අනාගත භික්ෂුණිකා සභිකාවන්ගේ අනාගත භික්ෂුණිකා ආවාසය ගන්නා බවට, යථාසූත්‍ර භික්ෂු නානාසංවාසකා, අඤ්ඤා පකනනෙනන, අඤ්ඤා අනතරායා -පෙ- සභිකාවකුගේ අනාගත භික්ෂුණිකා ආවාසය ගන්නා බවට -පෙ- සභිකාවකුගේ අනාගත භික්ෂු නානාසංවාසකා, අඤ්ඤා පකනනෙනන, අඤ්ඤා අනතරායා.

16. නීතිකව ශ්‍රී ලාංකික සහ භාරතීය නීතිකයා සහිතව සාමාන්‍ය අනාවැසා වා සහිතව සාමාන්‍ය අනාවැසා ගන්නා බව, යන සියලුම නීතික නීති සංවිධාන, අදාළ පනත්, අදාළ අනුරූප. -පෙ-සහිතව සාමාන්‍ය අනාවැසා ගන්නා බව, -පෙ-සහිතව සාමාන්‍ය අනාවැසා වා ගන්නා බව, යන සියලුම නීතික නීති සංවිධාන, අදාළ පනත්, අදාළ අනුරූප.

17. ගනනලියො භික්කුවෙ මුලාශ්වකසායාඋගෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසො, සභික්ඛුකො ආවාසො, යන්සසු භික්ඛු සමානසංවාසකා, ශං ජ්ඤාසු සනෙකාමි අපෙච ගගභුනනි. -ථෙ- සභික්ඛුකො අනාවාසො -පෙ- සභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා -ථෙ-

18. ගනනලොහි කඩවෙළුලා යටි වහසයා රහෙන භික්ෂුනා සභිකිකා අනාචාසා සභිකිකො ආචාසො. යන්සු භික්ෂු සමානසංචාසකා, යං ජංගුසු සකෙකාමි අප්පෙව ගනනුනති. -රෙ- සභිකිකො අනාචාසො -රෙ- සභිකිකො ආචාසො වා අනාචාසො වා -රෙ-

18. මහණෙනි, මූලාසවිකසානාරාම මහණත්‍ර විසින් සතිසූත අනාමසයෙහි සමානසංවාසක නිසූග් ඇති, අද ම යැ හැක්කා සි දන්තා සතිසූත ආවාසයට... සතිසූත අනාමසයට... සතිසූත ආවාසයට හෝ අනාමසයට යැ යුතු.



19. ගන්තබ්බො භික්ඛවෙ මූලායපටිකස්සනාරහෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසො වා අනාවාසො වා සභික්ඛුකො ආවාසො යත්ථස්ස භික්ඛු සමාන-සංවාසිකා, යං ජඤ්ඤ සකෙකාමී අජේජව ගන්තුනති. -පෙ- සභික්ඛුකො අනාවාසො -පෙ- සභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා. -පෙ- අජේජව ගන්තුනති.

20. න භික්ඛවෙ මූලායපටිකස්සනාරහෙන භික්ඛුනා පකතතෙනන භික්ඛුනා සද්ධිං එකච්ඡන්තො ආවාසෙ වත්ථබ්බං, න එකච්ඡන්තො අනාවාසෙ වත්ථබ්බං, න එකච්ඡන්තො ආවාසෙ වා අනාවාසෙ වා වත්ථබ්බං, පකතතනං භික්ඛුං දිස්වා ආසනා වුට්ඨාතබ්බං, පකතතො භික්ඛු ආසනෙන නිමිනො-තබ්බො. පකතතෙනන භික්ඛුනා සද්ධිං එකාසනෙ නිසීදිතබ්බං, න නීවෙ ආසනෙ නිසීනො උච්චෙ ආසනෙ නිසීදිතබ්බං, න ඡමාය නිසීනො ආසනෙ නිසීදිතබ්බං. න එකච්ඡිකමෙ වසිකමිතබ්බං, න නීවෙ වසිකමෙ වසිකමනො උච්චෙ වසිකමෙ වසිකමිතබ්බං, න ඡමාය වසිකමනො වසිකමෙ වසිකමිතබ්බං. න භික්ඛවෙ මූලායපටිකස්සනාරහෙන භික්ඛුනා පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- මූලායපටිකස්සනාරහෙන බුඤ්ඤතරෙත භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- මානන්තාරහෙන භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- මානන්තවාරිකෙන භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- අබ්භානාරහෙන භික්ඛුනා සද්ධිං එකච්ඡන්තො ආවාසෙ වත්ථබ්බං, න එකච්ඡන්තො අනාවාසෙ වත්ථබ්බං, න එකච්ඡන්තො ආවාසෙ වා අනාවාසෙ වා වත්ථබ්බං, න එකාසනෙ නිසීදිතබ්බං, න නීවෙ ආසනෙ නිසීනො උච්චෙ ආසනෙ නිසීදිතබ්බං, න ඡමාය නිසීනො ආසනෙ නිසීදිතබ්බං, න එකච්ඡිකමෙ වසිකමිතබ්බං, න නීවෙ වසිකමෙ වසිකමනො උච්චෙ වසිකමෙ වසිකමිතබ්බං, න ඡමාය වසිකමනො වසිකමෙ වසිකමිතබ්බං.

12. මූලායපටිකස්සනාරහවතුසො වෙ භික්ඛවෙ පරිවාසං දදෙය්‍ය, මූලායපටිකස්සෙය්‍ය, මානන්තා දදෙය්‍ය, තබ්බිසො අබ්භෙය්‍ය, අකමමං. න ව කරණීයනති.

19. මහණෙනි, මූලාශ්‍රපරිකාශනාර්ථක මහණහු විසින් අද ම යා හැක්කැ සි දන්නා සහිසුක ආවාසයෙන් හෝ අනාවාසයෙන් හෝ සමාන-සංවාසක හිසුන් ඇති, සහිසුක ආවාසයට ... සහිසුක අනාවාසයට ... සහිසුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට යා යුතු.

20. මහණෙනි, මූලාශ්‍රපරිකාශනාර්ථක මහණහු විසින් පුටතත් මහණක්හු හා එක් සෙවෙතියක් ඇති ආවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. එක් සෙවෙතියක් ඇති අනාවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. එක් සෙවෙතියක් ඇති ආවාසයෙහි හෝ අනාවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. පුටතත් මහණක්හු දැක හුනස්නෙන් නැගී සිටියැ යුතු. පුටතත් මහණ තෙම අස්නෙන් නිමැනියැ යුතු. පුටතත් මහණක්හු හා එක් අස්නෙහි නො හින්දු යුතු. ඔහු මිටි අස්නෙක හුන් කලැ තමා උසස්නෙහි නො හින්දු යුතු. ඔහු බිමැ හුන් කලැ තමා අස්නෙක නොහින්දු යුතු. ඔහු හා එක් සක්මන් මෙයෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු මිටි සක්මන් මෙයෙහි සක්මන් කරන කලැ තමා උස් සක්මන් මෙවෙකැ සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු බිමැ සක්මන් කරන කලැ තමා සක්මන් මෙයෙකැ සක්මන් නො කළ යුතු. මහණෙනි, මූලාශ්‍රපරිකාශනාර්ථක මහණහු විසින් පිරිවෙස් වසන මහණක්හු හා ... වඩා මහලු මූලාශ්‍රපරිකාශනාර්ථක මහණක්හු හා ... මානතතාර්ථක මහණක්හු හා ... මානතතවාර්ථක මහණක්හු හා... අබ්භානාර්ථක මහණක්හු හා එක් සෙවෙති ඇති ආවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. එක් සෙවෙති ඇති අනාවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. එක් සෙවෙති ඇති ආවාසයෙහි හෝ අනාවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. එක් අස්නෙහි නො හින්දු යුතු. ඔහු මිටි අස්නෙක හුන් කලැ තමා උසස්නෙකැ නො හින්දු යුතු. ඔහු බිමැ හුන් කලැ තමා අස්නෙක නො හින්දු යුතු. එක් සක්මන් මෙයෙහි ඔහු හා සක්මන් නො කළයුතු. ඔහු මිටි සක්මන් මෙයෙක සක්මන් කරද්දී තමා උස් සක්මන් මෙයෙක සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු බිමැ සක්මන් කරන කලැ තමා සක්මන් මෙවෙකැ සක්මන් නො කළ යුතු.

21. මහණෙනි, මූලාශ්‍රපරිකාශනාර්ථක සුදුසු මහණහු සතරවනු කොටැති වැ පිරිවෙස් දෙන්නේ නම්, මූලාශ්‍රපරිකාශනාර්ථක කරන්නේ නම්, මානත දෙන්නේ නම්, ඔහු විසිවනු කොටැති වැ අබ්භානකමය කරන්නේ නම්, ඒ අකමියෙකි. නො ද කළ යුතු.

### 3. මානවතාරහවතනං

1. තෙන ඛො පන සමයෙන මානවතාරහා භික්ඛු සාදිසනති පක්කවතනානං භික්ඛුනං අභිවාදනං, පච්චුට්ඨානං, අඤ්ඤාලිකමමං, සංචිචිකමමං, ආසනානිසාරං, සෙසනානිසාරං, පාදද්දක, පාදපිඨං, පාදනඨලිකා, පහනවිමර පටිග්ගනණා, නහානෙ පිට්ඨිපරිකමමං. යො තෙ භික්ඛු අපජ්චන් සනතුට්ඨා ලජ්ජිනො කුක්කුමචකා සිනාකාමා, තෙ උප්පිකායනති සිසානා විපාචෙතති: “කථං හි නාම මානවතාරහා භික්ඛු සාදිසිසානති පක්කවතනානං භික්ඛුනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකමමනති. අථ ඛො තෙ භික්ඛු හගවතො එතමන් ආරුචෙසුං.

2. අථ ඛො හගවා එතස්මි නිදුතො එතස්මි පකරණ භික්ඛුසංඝං සනතිපාතාපෙනා භික්ඛු පටිපුච්ඡී: “සච්චං නිර භික්ඛුවෙ මානවතාරහා භික්ඛු සාදිසනති පක්කවතනානං භික්ඛුනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකමමනති. “සච්චං හගවා.”

3. විහරති බුද්ධො හගවා: කථං හි නාම භික්ඛුවෙ මානවතාරහා භික්ඛු සාදිසිසානති පක්කවතනානං භික්ඛුනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකමමං. තෙතං භික්ඛුවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- විහරතිවා බමමිං කථං කන්වා භික්ඛු ආමනෙතසි.

4. න භික්ඛුවෙ මානවතාරහෙන භික්ඛුනා සාදිතබ්බං පක්කවතනානං භික්ඛුනං අභිවාදනං, පච්චුට්ඨානං, -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකමමං. යො සාදිසෙසස, අපනාති දුක්ඛාසස. අනුජානාමි භික්ඛුවෙ මානවතාරහානා භික්ඛුනං ඉප්ප් යථාබ්බසිං අභිවාදනං, පච්චුට්ඨානං, -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකමමං.

5. අනුජානාමි භික්ඛුවෙ මානවතාරහානං භික්ඛුනං පඤ්ච යථාබ්බසිං උපොසථං, පචාරණං, වසසිකසාටිකං, ඔනොජනං, හගනං.

6. තෙන හි භික්ඛුවෙ මානවතාරහානා භික්ඛුනං වතනං පඤ්ඤාපෙසසාමි, යථා මානවතාරහෙති භික්ඛුති වතනිතස්සං. මානවතාරහෙන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනා සමමා වතනිතබ්බං, තත්ත්වං සමමා වතනතා:

7. න උපසම්පාදෙනබ්බං. න නිසසයො දුඛබ්බො. න සාමණේරො උපට්ඨාපෙතබ්බො. -පෙ- න භික්ඛුති සම්පයොජෙනබ්බං. න භික්ඛුවෙ මානවතාරහෙන භික්ඛුනා පක්කවතනාසා භික්ඛුතො පුරතො ගන්තබ්බං, න පුරතො නිසිදිතබ්බං, යො තොති සම්ඝස්ස ආයතපරිසරොනා සෙසොපරිසරොනා විහාරපරිසරොනා, යො තස්ස පදුතබ්බො, තෙන ව සො සාදිතබ්බො.

8. න භික්ඛුවෙ මානවතාරහෙන භික්ඛුනා පක්කවතනාසා භික්ඛුතො<sup>1</sup> පුරෙසමනෙන වා පච්ඡාසමණෙන වා කුලාති උපසම්ඝනිකබ්බං නි, න ආරඤ්ඤිකබ්බං සමාදිසිතබ්බං, වා පිණ්ඩිපානිකබ්බං සමාදිසිතබ්බං, න තප්පච්චයා පිණ්ඩිපානො නිහරාපෙනබ්බො ‘වො වො නිති-සු’ති.

1. පක්කතෙනන සික්ඛුතා. කන්චි.

### 3. මානවතාරහවන

1. එ සමයෙහි මානවතාරහ මහණහු පුවතත් මහණුන්ගේ වැදිම්, දැක හුනස්තෙන් නැගී සිටිමි, ඇදිලි බැලුම්, සාම්පිකම්, අසුන් එළැවිම්, යහන් එළැවිම්, පාදෙවුන් දිය එළැවිම්, පාපුවු එළැවිම්, පාකටෙලි එළැවිම්, පාසිවුරු පිළිගැණුම්, නැමෙහි පිටුපිරියම් යන මෙකී වත් ඉවසන්. අපිස් ගුණැති සනතුළුවූ ලජ්ජිවු කුකකුවනවු ශිෂ්‍යාකාලෙවු යම් මහණ කෙනෙක් වෙන් ද, ඔහු “කෙසේ නම් මානවතාරහ භික්ෂුහු පුවතත් මහණුන්ගේ වැදිම් දැක හුනස්තෙන් නැගී සිටිමි ... නැමෙහි පිටුපිරියම් යන මෙ කී වත් ඉවසන්නාහුද?” යි ආමක කොට සිතත්, දෙස් කියත්, හුගුණ පතුරුවත්. ඉක්බිති එ මහණහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙපවත් සැල කලහ.

2. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදනයෙහි මේ කාරණයෙහි බික්සහන රැස්කරවා “මහණෙනි, මානවතාරහ භික්ෂුහු පුවතත් මහණුන්ගේ වැදිම්, දැක හුනස්තෙන් නැගී සිටිමි ... නැමෙහි පිටුපිරියම් යන මෙකී වත් ඉවසන් යහු සැබැදෑ?” යි භික්ෂුන් විචාර සේක. “සැබැව භාග්‍යවතුන් වහන්සැ” යි ඔහු කීහ.

3. භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ “මහණෙනි, කෙසේ නම් මාන-  
වතාරහ භික්ෂුහු පුවතත් මහණුන්ගේ වැදිම්, දැක හුනස්තෙන් නැගී සිටිමි ... නැමෙහි පිටුපිරියම් යන මෙකී වත් ඉවසන්නාහුද? මහණෙනි, මෙය තොපහහුන්ගේ පැහැදිම් පිණිස හෝ නො මේ යැ යි වෙසෙසින් ගැරැහු සේක. ගරහා දැහැමි කතා කොට භික්ෂුන් ඇමතු සේක:

4. “මහණෙනි, මානවතාරහ මහණහු විසින් පුවතත් මහණුන්ගේ වැදිම්, දැක හුනස්තෙන් නැගී සිටිමි ... නැමෙහි පිටුපිරියම් යන මෙ කී වත් නො ඉවැසියැ යුතු. යමෙක් ඉවසන්නේ නම්, ඔහුට දුකුලා ඇවැත් වන්නේ ය. මහණෙනි, මානවට සුදුසු මහණුනට මහලු පිළිවෙළින් උනුන් වැදිම්, දැක හුනස්තෙන් නැගී සිටිමි ... නැමෙහි පිටුපිරියම් අනුදනිමි.

5. මහණෙනි, මානවතාරහ මහණුනට උපොසථය, පවාරණාව, වැසි-  
සඵ පිළිගැන්ම, ඔනොජනය, (පසුවට පිළිගන්නා අදහසින් එ දිනට නියමිත බත අත් හැරීම), වතුශාල බත පිළිගැන්ම, යන පස මහලු පිළිවෙළින් කිරීමට අනුදනිමි.

6. එහෙයින් මහණෙනි, යම්සේ මානවතාරහ මහණුන් විසින් පැවැතිය යුතු ද, එසේ ඔවුනට වත් පණවන්නෙමි. මහණෙනි, මානවතාරහ මහණහු විසින් මොනොවට පැවැතියැ යුතු. මේ එහි මොනොවට පැවැත්ම යි:

7. කමා උපාධ්‍යාය වැ උපසම්පදා නො කල යුතු. නිස නො දියයුතු. සාමණේරයෙක් උපස්ථානයට නො ගතයුතු. ... මහණුන් උනුන් හා කලනයෙහි නො යෙදියැ යුතු. මහණෙනි, මානවතාරහ මහණහු විසින් පුවතත් මහණුනට පෙරවු ව නො යැ යුතු. පෙරවු වැ නො හින්දැ යුතු. සංඝයාගේ යම් අනුමි අස්තෙක්, අනුමි යහතෙක්, අනුමි වෙහෙරෙක් මේ ද, එය ඔහුට දියැ යුතු. ඔහු විසිනුත් එය ඉවැසියැ යුතු.

8. මහණෙනි, මානවතාරහ මහණහු විසින් පුවතත් මහණක්හු හා පෙරවු වැ හෝ පසු වැ යන මහණකු වැ කුලයෝ නො එළැඹියැ යුතුහ. ආරණ්‍යකාශනය සමාදන් කොට නො ගත යුතු. පිණ්ඩපාතිකාශනය සමාදන් කොට නො ගත යුතු. මා (පිරිවෙස් පුරණව) නොදනිත්වා’ යි එ කැරැණින් පිණ්ඩපානය ගෙන්වා නො ගත යුතු.

17. ගනනබෙබා හිකබවෙ මානනනාරහෙන හිකබුනා සහිකබුකා ආවාසා වා අනාවාසා වා සහිකබුකො ආවාසො -පෙ- සහිකබුකො අනාවාසො -පෙ- සහිකබුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා, යථස්ස හිකබු සමාන-සංවාසකා, යං ජස්ස සනෙකාමි අපේච ගනතුනති.

9. මහණෙනි, මානවතාරභ මහණහු විසින් ප්‍රචතත් මහණක්‍ර නැති වූ අනතරායයක් නැති වූ සභික්‍රක ආවාසයෙන් අභික්‍රක ආවාසයට නො යා යුතු... මහණෙනි, මානවතාරභ මහණහු විසින් ප්‍රචතත් මහණක්‍ර නැති වූ අනතරායයක් නැති වූ සභික්‍රක ආවාසයෙන් අභික්‍රක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට නො යා යුතු.

10. මහණෙනි, මානවතාරහ ගෙනෙහි විසින් දාවතත් මහණකු නැති වූ අනන්තරයයක් නැති වූ සතියුක්ත අනාවාසයෙන් අතියුක්ත ආවාසයට නො යා යුතු ... අතියුක්ත අනාවාසයට නො යා යුතු ... අතියුක්ත ආවාසයට හෝ අනාවාසයට නො යා යුතු.

11. මහණෙනි, මානවතාරක මහණනු විසින් පුවතත් මහණක්නු නැති වූ අනන්තරයයක් නැති වූ අභිඤ්ඤක ආවාසයෙන් හෝ අනාවාසයෙන් හෝ අභිඤ්ඤක ආවාසයට නො යා යුතු. ... අභිඤ්ඤක අනාවාසයට නො යා යුතු ... අභිඤ්ඤක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට නො යා යුතු.

12. මහණෙනි, මානවතාරක මහණනු විසින් සතියුක්ත ආවාසයෙන් නානාසංවාසක මහණුන් ඇති සතියුක්ත ආවාසයට පුවතත් මහණක්වු නැති වූ අන්තරායයක් නැති වූ නො යා යුතු ... සතියුක්ත අනාවාසයට නො යා යුතු ... නානාසංවාසක මහණුන් ඇති සතියුක්ත ආවාසයට හෝ අනාවාසයට පුවතත් මහණක්වු නැතිවූ අන්තරායක් නැතිවූ නො යා යුතු.

13. මහණෙනි, මානවතාරභ මහණු විසින් සතිසූක්ක අනාවාසයෙන් නානාසංවාසක මහණුන් ඇති සතිසූක්ක ආවාසයට ප්‍රචතන් මහණක්හු නැතිවැ අනතරුයක් නැතිවැ නො යා යුතු. ... සතිසූක්ක අනාවාසයට ... නානාසංවාසක මහණුන් ඇති සතිසූක්ක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට ප්‍රචතන් මහණක්හු නැතිවැ අනතරුයක් නැතිවැ නො යා යුතු.

14. මහණෙනි, මානවතාරහ මහණහු විසින් සහිසුක ආවාසයෙන් හෝ අනාවාසයෙන් නානාසංවාසක මහණුන් ඇති සහිසුක ආවාසයට ප්‍රචචන් මහණක්හු නැති වූ අනන්තරායයක් නැති වූ නො යා යුතු ... සහිසුක අනාවාසයට නො යා යුතු ... සහිසුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට නො යා යුතු.

15. මහනෙති, මානවතාරහ මහණුහු විසින් සහිෂ්‍යක ආවාසයෙන් සමානසංවාසක භික්‍ෂූන් ඇති, ‘අද ම යා හැක්කෙමි’යි දන්තා, සහිෂ්‍යක ආවාසයට යා යුතු. ...සහිෂ්‍යක අනාවාසයට... සමානසංවාසක මහණුන් ඇති, ‘අදම යා හැක්කෙමි’යි දන්තා සහිෂ්‍යක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට යා යුතු.

16. මහණෙනි, මානවතාරක මහණහු විසින් සහිෂ්ඤක අනාවාසයෙන් සමානසංවාසක හිෂ්ඤත් ඇති ‘අදම යා හැක්කෙමි’යි දන්වා සහිෂ්ඤක අනාවාසයට ... සහිෂ්ඤක අනාවාසයට ... සහිෂ්ඤක අනාවාසයට හෝ අනාවාසයට යා යුතු.

17. මහණෙනි, මානවතාරහ මහණු විසින් සහිඤ්ඤා ආවාසයෙන් හෝ අනාවාසයෙන් හෝ සමානසංවාසක භිඤ්ඤාත් ඇති, ‘අද ම යා හැක්කෙමි’ යි දන්නා සහිඤ්ඤා ආවාසයට ... සහිඤ්ඤා අනාවාසයට ... සහිඤ්ඤා ආවාසයට හෝ අනාවාසයට යා යුතු.

18. න භික්ඛවෙ මානත්තාරගෙන භික්ඛුනා උක්ඛතෙනන භික්ඛුනා සද්ධිං එකච්ඡන්තො ආවාසෙ වත්ථබ්බං, න එකච්ඡන්තො අනාවාසෙ වත්ථබ්බං, න එකච්ඡන්තො ආවාසෙ වා අනාවාසෙ වා වත්ථබ්බං, පක්ඛත්තං භික්ඛු දිස්වා ආසනා වුට්ඨාතබ්බං, පක්ඛත්තො භික්ඛු ආසනෙන ග්‍රිමන්තො තබ්බො, න පක්ඛත්තෙන භික්ඛුනා සද්ධිං එකාසනෙ නිසීදිතබ්බං, න නිවෙ ආසනෙ නිසීනො උච්චෙ ආසනෙ නිසීදිතබ්බං, න ඡමාය නිසීනො ආසනෙ නිසීදිතබ්බං, න එකච්ඛිකමෙ චඛිකමිතබ්බං, න නිවෙ චඛිකමෙ චඛිකමන්තො උච්චෙ චඛිකමෙ චඛිකමිතබ්බං, න ඡමාය චඛිකමන්තො චඛිකමෙ චඛිකමිතබ්බං.

19. න භික්ඛවෙ මානත්තාරගෙන භික්ඛුනා පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- මුදායපටිකස්සනාරගෙන භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- මානත්තවාරිකෙන භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- අබ්භානාරගෙන භික්ඛුනා සද්ධිං එකච්ඡන්තො ආවාසෙ වත්ථබ්බං, න එකච්ඡන්තො අනාවාසෙ වත්ථබ්බං, න එකච්ඡන්තො ආවාසෙ වා අනාවාසෙ වා වත්ථබ්බං, න එකාසනො ග්‍රිමිදිතබ්බං, න නිවෙ ආසනෙ නිසීනො උච්චෙ ආසනෙ නිසීදිතබ්බං, න ඡමාය නිසීනො ආසනෙ නිසීදිතබ්බං, න එකච්ඛිකමෙ චඛිකමිතබ්බං, න නිවෙ චඛිකමෙ චඛිකමන්තො උච්චෙ චඛිකමෙ චඛිකමිතබ්බං, න ඡමාය චඛිකමන්තො චඛිකමෙ චඛිකමිතබ්බං.

20 මානත්තාරභවතුන්ථො වෙ භික්ඛවෙ පරිවාසං දදෙය්‍ය, මුලායපටිකස්සෙය්‍ය, මානත්තං දදෙය්‍ය, තබ්බස්සො අබ්භෙය්‍ය, අකමමං, න ව කරණීයන්ති.

මානත්තාරභවග්ගං නිව්ඛිතං.

#### 4. මානත්තවාරිකවග්ගං

1. තෙන බො පන සමස්සෙ මානත්තවාරිකා භික්ඛු සාදිසගති පක්ඛත්තානං භික්ඛුනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං අක්ඛුලිකමමං සාමිතිකමමං ආසනාභිහාරං සෙය්‍යාභිහාරං පාදදායං පාදපිඨං පාදකාඨලිකං පත්තං චිවරපටිග්ගහණං නහානෙ පිට්ඨිපරිකමමං යෙ තෙ භික්ඛු අප්පච්ඡා -පෙ- තෙ උක්ඛායගති තිසගති විපාවෙනති: “කථං හි නාම මානත්තවාරිකා භික්ඛු සාදිසිස්සගති පක්ඛත්තානං භික්ඛුනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකමම” නති. අථ බො තෙ භික්ඛු ගගවන්තො එතමන්ථො ආරොවෙසුං.

18. මහණෙනි, මානවභාවාර්ත මහණහු විසින් පුවතත් මහණක්හු හා එක් සෙවෙති ඇති ආවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. එක් සෙවෙති ඇති අනාවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. එක් සෙවෙති ඇති ආවාසයෙහි හෝ අනාවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. පුවතත් මහණක්හු දැක හුනස්නෙන් නැගී සිටියැ යුතු. පුවතත් මහණ තෙම අස්නෙන් නිමැනියැ යුතු. පුවතත් මහණක්හු හා එකස්නෙහි නො ඉන්ද්‍ර යුතු. ඔහු මිටි අස්නැ හුන් කල්හි තමා උසස්නැ නො ඉන්ද්‍ර යුතු. ඔහු බිම උන් කල්හි තමා අස්නෙක නො ඉන්ද්‍ර යුතු. ඔහු හා එක් සක්මන්මඵයෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු මිටි සක්මන්මඵවෙක සක්මන් කරණ කල්හි තමා උස් සක්මන් මඵවෙක සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු බිම සක්මන් කරණ කල්හි තමා සක්මන්මඵවෙක සක්මන් නො කළ යුතු.

19. මහණෙනි, මානවභාවාර්ත මහණහු විසින් පිරිවෙස් වසන මහණකු හා ... මූලාසපටිකස්සනාර්ත මහණකු හා ... මානවභාවාර්ත (වඩා මහළු) මහණකු හා ... මානව පුරණ මහණකු හා ... අබ්භාතයට සුදුසු මහණකු හා එක් සෙවෙතිස්සක් ඇති ආවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. එක් සෙවෙතිස්සක් ඇති අනාවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. ඔහු හා එකස්නෙහි නො ඉන්ද්‍ර යුතු. ඔහු මිටි අස්නැ උන් කලැ තමා උසස්නෙහි නො ඉන්ද්‍ර යුතු. ඔහු බිම උන් කලැ තමා අස්නෙක නො ඉන්ද්‍ර යුතු. ඔහු හා එක් සක්මන්මඵයෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු මිටි සක්මන් මඵයෙහි සක්මන් කරණ කලැ තමා උස් සක්මන්මඵවෙක සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු බිම සක්මන් කරණ කලැ තමා සක්මන් මඵවෙක සක්මන් නො කළ යුතු.

20. මහණෙනි, මානවට සුදුස්සා පිටුවහු කොටැහි වැ පිරිවෙස දෙන්නේ නම්, මූලාසපටිකස්සනාව කරන්නේ නම්, මානව දෙන්නේ නම්, ඔහු විසිවහු කොටැහි වැ අබ්භාත කරන්නේ නම්, ඒ අකමිසෙක. නො ද කටයුතු.

මානවභාවාර්තා පිළිබඳ වන නිමිසේ ය.

#### 4. මානවභාවාර්ත වන

1. එ සමයෙහි මානවභාවාර්ත (මානව පුරණ) මහණහු පුවතත් මහණුන්ගේ වැදීම, දැක හුනස්නෙන් නැගී සිටීම, ඇදිලිබැඳීම, සාමිවි කමිය, අසුන් එළැවීම, යහන් එළැවීම, පා දෙතා දිය එළැවීම, පාසුවු එළැවීම, පාකට්ඨිය එළැවීම, පාසිවුරු පිළිනැන්ම, නැමෙහි පිටුපිරියම යන මේ වත් ඉවසන්. යම් මහණ කෙනෙක් අපිස් ගුණැත්තෝ ද, ... ඔහු “කෙසේ නම් මානව පුරණ මහණහු පුවතත් මහණුන්ගේ වැදීම, දැක හුනස්නෙන් නැගී සිටීම... නැමෙහි පිටුපිරියම යන මෙකී වත් ඉවසන් ද?” යි ලාමක කොට සිතත්, දෙස් නගත්, නුගුණ පතුරුවත්. ඉක්බිති ඒ මහණහු මේ පවත් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සැල කළහ.



2. අථ ඛො භගවා එතස්මිං නිදුතෙ එතස්මිං පකරණේ භික්ඛුසංඝං සන්නිපාතාපෙතා භික්ඛු පටිපුච්ඡි “සච්චං කිර භික්ඛවෙ මානත්ත-වාරිකා භික්ඛු සාදියනති පකතන්තානං භික්ඛුනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකමම?”නති. “සච්චං භගවා.” විගරහි බුද්ධො භගවා: කථං හි නාම භික්ඛවෙ මානත්තවාරිකා භික්ඛු සාදිසිස්සනති පකතන්තානං භික්ඛුනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරි-කමමං? තෙනං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- විගරහිත්වා ධම්මං කථං කතා භික්ඛු ආමනෙතසි:

3. න භික්ඛවෙ මානත්තවාරිකොන භික්ඛුනා සාදිතඛං පකතන්තානං භික්ඛුනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකමමං. යො සාදියෙය්‍ය, ආපතති දුක්ඛකට්ඨස්ස.

4. අනුජානාමි භික්ඛවෙ මානත්තවාරිකානං භික්ඛුනං ඡුට්ඨ යථාබ්‍රහ්මිං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකමමං.

5. අනුජානාමි භික්ඛවෙ මානත්තවාරිකානං භික්ඛුනං පඤ්ච යථාබ්‍රහ්මිං: උපොසථං පචාරණං වසිසිඤ්ඤාපිකං ඔනොජ්ඣං භවතං.

6. තෙන හි භික්ඛවෙ මානත්තවාරිකානං භික්ඛුනං වත්තං පඤ්ඤා-පෙස්සාමි යථා මානත්තවාරිකෙහි භික්ඛුහි වත්තිතඛං.

7. මානත්තවාරිකොන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සමමා වත්තිතඛං. නත්‍රායං සමමා වත්තන්තා: න උපසමපාදෙතඛං. න නිස්සයො දුතඛං. න සාම-ණෙරො උපට්ඨපෙතඛං. න භික්ඛුනොවාදකසමමති සාදිතඛං. සමම-තෙනාපි භික්ඛුනියො න ඔවදිතඛං. යාය ආපතති යා සමෙසන මානත්තං දින්නං හොති, සා ආපතති න ආපජ්ජිතඛං, අඤ්ඤා වා තාදිසිකා, තතො වා පාපිට්ඨතරා. කමමං න ගරහිතඛං. කමමිකා න ගරහිතඛං. න පකත-න්තස්ස භික්ඛුනො උපොසථො ධූපෙතඛං. න පචාරණං ධූපෙතඛං. න සච්චතීයං කාතඛං. න අනුවාදො පට්ඨිපෙතඛං. න ඔකාසො කාමරතඛං. න වොදෙතඛං. න සාරෙතඛං. න භික්ඛුහි සමපයො-ජේතඛං.

8. න භික්ඛවෙ මානත්තවාරිකොන භික්ඛුනා පකතන්තස්ස භික්ඛුනො පුරතො ගන්තඛං. න පුරතො නිසිදිතඛං. යො හොති සංඝස්ස ආසන-පරිසන්තො සෙය්‍යාපරිසන්තො විහාරපරිසන්තො සො තස්ස පදුතඛං. තෙන ව සො සාදිතඛං.

9. න භික්ඛවෙ මානත්තවාරිකොන භික්ඛුනා පකතන්තස්ස භික්ඛුනො පුරෙසමණෙන වා පච්ඡාසමණෙන වා කුලාති උපසංඝිකමිතඛං. න ආරඤ්ඤිකමිතං සමාදුතඛං. න පිණ්ඩපාතිකමිතං සමාදුතඛං. න ව තප්පවච්ඡා පිණ්ඩපාතො නිහරාපෙතඛං ‘මා මං ජාතිංසු’ති.

2. එකල භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදනසෙයින්ම කාරණයෙහි බික්සනන රැස් කරවා, “මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණහු පුවතත් මහණුන්ගේ වැදීම, දැක හුනස්තෙන් නැගී සිටීම ... නැමෙහි පිටුපිරියම යන මෙකී වත් ඉවසන් යනු සැබෑ දෑ” යි අසා වදාළ සේක. “සැබැව, වනන්සැ” යි ඔහු පිළිවදන් දුන්න. “මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණහු කෙසේ නම් පුවතත් මහණුන්ගේ වැදීම, දැක හුනස්තෙන් නැගී සිටීම ... නැමෙහි පිටුපිරියම ඉවසන්තානු ද? මහණෙනි, මෙය නොපහ-  
නුන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ ... නො වෙ යැ” යි භාග්‍යවතුන්වහන්සේ ඒ මහණුන්ට ගැඹුණු සේක. හරහා දැනමී සතා කොට මහණුන් බණවා වදාළ සේක:

3. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණහු විසින් පුවතත් මහණුන්ගේ වැදීම, දැක හුනස්තෙන් නැගී සිටීම ... නැමෙහි පිටුපිරියම නො ඉවැසියැ යුතු. යමෙක් ඉවසන්නේ නම් ඔහුට දුකුලා ඇවැත් වන්නේ ය.

4. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණුන්ට වැඩි මහළු පිළිවෙලින් උනුත් වැදීම, දැක හුනස්තෙන් නැගී සිටීම ... නැමෙහි පිටුපිරියම අනුදනිමි.

5. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණුන්ට මහළු පිළිවෙලින් ඔවුනොවුන් පොහෝ කිරීම, පවාරණය, වැසි සළුපිළිගැන්ම, පසු වැ පිළිගන්නා පිණිස එදිනට නියමිත බතක් අත් හැරීම, වතුශාල බත පිළිගැන්ම යන පස අනුදනිමි.

6. එහෙයින් මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණුන්ට ඔවුන් විසින් පැවැතිය යුතු පරිදි වත් පණවන්නෙමි.

7. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණහු විසින් මොනොවට පැවැතියැ යුතු. එහි මේ මනා පැවැත්ම යි: තමා උපාධ්‍යාය වැ උපසම්පද නො කළ යුතු. තමා ඇඳුරු වැ තිසා නො දියැ යුතු. හෙරණෙක් උට්ටන් පිණිස තමා වෙත නො නැබියැ යුතු. භික්ෂුනොවාදක සම්මතිය නො ඉවැසියැ යුතු. සමමත වූ ද මහණහු විසින් වෙහෙණන්ට ඔවා නො දියැ යුතු. යම් ඇවැතෙකින් සමසයා විසින් මානව දෙන ලද්දේ නම් ඒ ඇවැත නො ඇවැද්ද යුතු. අන් එබඳු ඇවැතක් හෝ එයට වඩා පවිටු ඇවැතක් හෝ නො ඇවැදියැ යුතු. උතයකමිය නො ගැරැහියැ යුතු. කමිය කළ මහණහු නො ගැරැහියැ යුතුහ. පුවතත් මහණක්හුගේ පොහොය නො නැබියැ යුතු. පවාරණාව නො නැබියැ යුතු. සම්මතිය නො කළ යුතු. වෙහෙර දෙටු තන්හි නො සිටියැ යුතු. අවකාශ නො කැරැවිය යුතු. මොදනා නො කළ යුතු. ඇවැත් සිහිපත් නො කැරැවියැ යුතු. මහණුන් හා කලහ නො යෙදියැ යුතු.

8. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණහු විසින් පුවතත් මහණහට පෙරවු වැ නො යැ යුතු. පෙරවු වැ නො ඉන්දු යුතු. සමසයාගේ යම් අනතිම අස්තෙක්, යනතෙක්, වෙහෙරෙක් වේ ද, එය ඔහුට දියැ යුතු. ඔහු විසින් ද එය ඉවැසියැ යුතු.

9. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණහු විසින් පුවතත් මහණහට පෙරවු වැ යන හෝ පසු වැ යන මහණකු වැ කුලයෝ නො එළැඹිය යුතුහ. ආරණ්‍යකාභිය සමාදන් කොට නො ගත යුතු. පිණ්ඩපාතිකාභිය සමාදන් කොට නො ගත යුතු. ‘මා නො දනිත්වා’ යි එ කැරැහිත් පිණ්ඩපාතය ගෙත්වා නො ගත යුතු.

10. මානවත්වයිරිකෙන හිකබවෙ හිකබුනා ආගනතුකෙන ආරො-  
වෙතබබ. ආගනතුකසා ආරොවෙතබබ. උපොසථෙ ආරොවෙතබබ.  
පමාරණාය ආරොවෙතබබ. දෙවසිකා ආරොවෙතබබ. සවෙ හිලානො  
කොති දුකෙනාපි ආරොවාපෙතබබ.

11. න භික්ඛවෙ මානවත්වාරිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා අභික්ඛුකො ආවාසො ගන්තබ්බො අඤ්ඤානු සමෙසන අඤ්ඤානු අනතරායා. න භික්ඛවෙ මානවත්වාරිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා අභික්ඛුකො අනාවාසො ගන්තබ්බො අඤ්ඤානු සමෙසන අඤ්ඤානු අනතරායා. න භික්ඛවෙ මානවත්වාරිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා අභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා ගන්තබ්බො අඤ්ඤානු සමෙසන අඤ්ඤානු අනතරායා.

12. නීතිකව මානවතාවර්තයෙන් හික්කුණා සහික්කුණා අනාවාසය අහික්කුණො දාවාසො ගනනබො දඤ්ඤා සමෙසන දඤ්ඤා අනතරයා -පෙ-අහික්කුණො අනාවාසො ගනනබො -පෙ- අහික්කුණො දාවාසො වා අනාවාසො වා ගනනබො දඤ්ඤා සමෙසන දඤ්ඤා අනතරයා.

13. නීතිකව මානවත්වාර්තෙන් භික්ෂු හා සභිකයා වශයෙන් ආවාසය වා අනාවාසය වා අභිකුට්ඨකයා ආවාසය ගන්නා බවට අයදා ඇති සමස්ත අයදා ඇති අනන්තරයා -පෙ- අභිකුට්ඨකයා අනාවාසය ගන්නා බවට -පෙ- අභිකුට්ඨකයා ආවාසය වා අනාවාසය වා ගන්නා බවට අයදා ඇති සමස්ත අයදා ඇති අනන්තරයා.

14. න භික්ඛවේ මානවත්වාර්ථකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා සභික්ඛුකො ආවාසො ගන්තාබ්බො යන්සස්ස භික්ඛු තානාසංවාසකා අඤ්ඤානු සමෙසන අඤ්ඤානු අනුරාසා. -රෙ- සභික්ඛුකො අනාවාසො ගන්තාබ්බො -රෙ- සභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා ගන්තාබ්බො යන්සස්ස භික්ඛු තානාසංවාසකා අඤ්ඤානු සමෙසන අඤ්ඤානු අනුරාසා.

15. නීතිකව මානවත්වාර්තෙන් හිඬුනා සහිතකුකා අනාවාසා සහිතකුකෝ ආවාසෝ ගනනබෙබා යථස්ස හිඬු නානාසංවාසකා අඤ්ඤානු සමෙසන අඤ්ඤානු අනාරායා -පෙ- සහිතකුකෝ අනාවාසෝ ගනනබෙබා -පෙ- සහිතකුකෝ ආවාසෝ වා අනාවාසෝ වා ගනනබෙබා, යථස්ස හිඬු නානාසංවාසකා අඤ්ඤානු සමෙසන අඤ්ඤානු අනාරායා.

16. නීතිකව මානවවාදීකෘත හික්මනා සහික්මනා ආචාර්ය වා අනාවාස වා සහික්මකො ආචාර්ය ගනනබෙබ් යන්සු හික්ම නානා-සංවාසකා අඤ්ඤා සමෙසන අඤ්ඤා අනතරායා, -පෙ- සහික්මකො අනාවාස ගනනබෙබ් -පෙ- සහික්මකො ආචාර්ය වා අනාවාස වා ගනනබෙබ් යන්සු හික්ම නානාසංවාසකා අඤ්ඤා සමෙසන අඤ්ඤා අනතරායා.

10. මහණෙනි, මානන පුරණ මහණහු විසින් තෙවාසික මහණුන්ට ආරෝචනා කළ යුතු. තෙවාසික මහණහු විසින් ආගන්තුක මහණන්ට ආරෝචනා කළ යුතු. උපොසථසෙති ආරෝචනා කළ යුතු. පචාරණයෙති ආරෝචනා කළ යුතු. ඉදින් මානන පුරණ මහණ ගිලන් වේ නම් දූත මහණකු ලවා ආරෝචනා කැරැවිය යුතු.

11. මහණෙනි, මානන පුරණ මහණහු විසින් සමසයාගෙන් වෙන් වූ දහවිධ අන්තරායයෙන් කිසික් නැති වූ මහණුන් දැති ආවාසයෙන් මහණුන් නැති ආවාසයට නොයා යුතු. මහණෙනි, මානන පුරණ මහණහු විසින් සමසයාගෙන් වෙන් වූ අන්තරායයක් නැති වූ සභිකුක ආවාසයෙන් අභිකුක අනාවාසයට නොයා යුතු. මහණෙනි, මානන පුරණ මහණහු විසින් සමසයාගෙන් වෙන් වූ අන්තරායයක් නැති වූ සභිකුක ආවාසයෙන් අභිකුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට නොයා යුතු.

12. මහණෙනි, මානන පුරණ මහණහු විසින් සමසයාගෙන් වෙන් වූ අන්තරායක් නැතිවූ සභිකුක අනාවාසයෙන් අභිකුක ආවාසයට නොයා යුතු ... අභිකුක අනාවාසයට නොයා යුතු ... සමසයාගෙන් වෙන්වූ අන්තරායක් නැතිවූ අභිකුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට හෝ නොයා යුතු.

13. මහණෙනි, මානන පුරණ මහණහු විසින් සමසයාගෙන් තොර වූ අන්තරායක් නැති වූ සභිකුක ආවාසයෙන් හෝ අනාවාසයෙන් හෝ අභිකුක ආවාසයට නොයා යුතු ... අභිකුක අනාවාසයට නොයා යුතු ... සමසයාගෙන් වෙන් වූ අන්තරායක් නැති වූ අභිකුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට නොයා යුතු.

14. මහණෙනි, මානන පුරණ මහණහු විසින් සංඝයා නැති වූ අන්තරායයක් නැති වූ සභිකුක ආවාසයෙන් නානාසංවාසක භිකුන් දැති සභිකුක ආවාසයට නොයා යුතු ... සභිකුක අනාවාසයට ... සමසයාගෙන් තොර වූ අන්තරායක් නැති වූ නානාසංවාසක භිකුන් දැති සභිකුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට නොයා යුතු.

15. මහණෙනි, මානන පුරණ මහණහු විසින් සමසයාගෙන් තොර වූ අන්තරායක් නැති වූ සභිකුක අනාවාසයෙන් නානාසංවාසක භිකුන් දැති සභිකුක ආවාසයට නොයා යුතු ... සභිකුක අනාවාසයට නොයා යුතු ... සමසයාගෙන් තොර වූ අන්තරායක් නැති වූ නානාසංවාසක භිකුන් දැති සභිකුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට නොයා යුතු.

16. මහණෙනි, මානන පුරණ මහණහු විසින් සමසයාගෙන් තොර වූ අන්තරායක් නැති වූ සභිකුක ආවාසයෙන් හෝ අනාවාසයෙන් නානාසංවාසක භිකුන් දැති සභිකුක ආවාසයට ... සභිකුක අනාවාසයට ... සමසයාගෙන් තොරවූ අන්තරායක් නැතිවූ නානාසංවාසක භිකුන් දැති සභිකුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට නොයා යුතු.

17. ගන්තබ්බො භික්ඛවෙ මානවත්වාර්තෙත භික්ඛුනා සභික්ඛකා ආවාසා සභික්ඛකො ආවාසො යත්ඤ්ඤ භික්ඛු සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤ සකෙකාමි අජෙථ ගන්තුනති -පෙ- සභික්ඛකො අනාචාසො -පෙ- සභික්ඛකො ආවාසො වා අනාචාසො වා -පෙ-

18. ගන්තබ්බො භික්ඛවෙ මානවත්වාර්තෙත භික්ඛුනා සභික්ඛකා අනාචාසා සභික්ඛකො ආවාසො -පෙ- සභික්ඛකො අනාචාසො -පෙ- සභික්ඛකො ආවාසො වා අනාචාසො වා යත්ඤ්ඤ භික්ඛු සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤ සකෙකාමි අජෙථ ගන්තුනති.

19. ගන්තබ්බො භික්ඛවෙ මානවත්වාර්තෙත භික්ඛුනා සභික්ඛකා ආවාසා වා අනාචාසා වා සභික්ඛකො ආවාසො -පෙ- සභික්ඛකො අනාචාසො -පෙ- සභික්ඛකො ආවාසො වා අනාචාසො වා යත්ඤ්ඤ භික්ඛු සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤ සකෙකාමි අජෙථ ගන්තුනති.

20. න භික්ඛවෙ මානවත්වාර්තෙත භික්ඛුනා පකතතෙතන භික්ඛුනා සද්ධිං එකච්ඡන්තො ආවාසෙ වත්ථබ්බං. න එකච්ඡන්තො අනාචාසෙ වත්ථබ්බං. න එකච්ඡන්තො ආවාසෙ වා අනාචාසෙ වා වත්ථබ්බං. පකතතනං භික්ඛුං දිස්වා ආසනා වුට්ඨාතබ්බං. පකතතෙනා භික්ඛු ආසනෙන නිමන්තෙතබ්බො. න පකතතෙනා භික්ඛුනා සද්ධිං එකාසනෙ නිසිද්ධතබ්බං. න නිවෙ ආසනෙ නිසිනෙන උච්චෙ ආසනෙ නිසිද්ධතබ්බං. න ඡමාය නිසිනෙන ආසනෙ නිසිද්ධතබ්බං. න එකච්ඡන්තෙ වත්ථබ්බං. න නිවෙ වත්ථබ්බෙ වත්ථබ්බෙන උච්චෙ වත්ථබ්බෙ වත්ථබ්බං. න ඡමාය වත්ථබ්බෙන වත්ථබ්බෙ වත්ථබ්බං.

21. න භික්ඛවෙ මානවත්වාර්තෙත භික්ඛුනා පාරිවාසිකෙත භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- මුලායපටිකස්සනාරහෙන භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- මානවත්වාර්තෙත භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- මානවත්වාර්තෙත බ්වසිතරෙන භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- අබ්බාතාරහෙන භික්ඛුනා සද්ධිං එකච්ඡන්තො ආවාසෙ වත්ථබ්බං. න එකච්ඡන්තො අනාචාසෙ වත්ථබ්බං. න එකච්ඡන්තො ආවාසෙ වා අනාචාසෙ වා වත්ථබ්බං. න එකාසනෙ නිසිද්ධතබ්බං. න නිවෙ ආසනෙ නිසිනෙන උච්චෙ ආසනෙ නිසිද්ධතබ්බං. න ඡමාය නිසිනෙන ආසනෙ නිසිද්ධතබ්බං. න එකච්ඡන්තෙ වත්ථබ්බං. න නිවෙ වත්ථබ්බෙ වත්ථබ්බෙන උච්චෙ වත්ථබ්බෙ වත්ථබ්බං. න ඡමාය වත්ථබ්බෙන වත්ථබ්බෙ වත්ථබ්බං.

22. මානවත්වාර්තවතුන්තො වෙ භික්ඛවෙ පරිවාසං දදෙය්‍ය, මුලායපටිකස්සය්‍ය, මානවත්තං දදෙය්‍ය, තබ්බිසො අබ්බෙය්‍ය, අකම්මං. න ව කරණීයනති.

17. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණහු විසින් සහික්ෂුක ආවාසයෙන් 'අද ම යන්නට හැක්කෙමි'යි තමා දන්නා, සමානසංවාසක භික්ෂුන් ඇති සහික්ෂුක ආවාසයට ... සහික්ෂුක අනාවාසයට ... සහික්ෂුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට යා යුතු.

18. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණහු විසින් සහික්ෂුක අනාවාසයෙන් 'අද ම යන්නට හැක්කෙමි'යි තමා දන්නා, සමානසංවාසක භික්ෂුන් ඇති සහික්ෂුක ආවාසයට ... සහික්ෂුක අනාවාසයට ... සහික්ෂුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට යා යුතු.

19. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණහු විසින් සහික්ෂුක ආවාසයෙන් හෝ අනාවාසයෙන් 'අද ම යන්නට හැක්කෙමි'යි තමා දන්නා, සමාන-සංවාසක භික්ෂුන් ඇති සහික්ෂුක ආවාසයට ... සහික්ෂුක අනාවාසයට ... සහික්ෂුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට යා යුතු.

20. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණහු විසින් ප්‍රචතන් මහණක්හු හා එක් ම සෙවෙතියක් ඇති ආවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. එක් ම සෙවෙතියක් ඇති අනාවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. එක් ම සෙවෙතියක් ඇති ආවාසයෙහි හෝ අනාවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. ප්‍රචතන් මහණකු දෑක අස්තෙන් නැගී සිටියැ යුතු. ප්‍රචතන් මහණ තෙම අස්තෙන් පැවැරියැ යුතු. ප්‍රචතන් මහණක්හු හා එක් අස්තෙහි නො හින්ද යුතු. ඔහු මිටි අස්තැ හුන් කල්හි තමා උස්අස්තැ නො හින්ද යුතු. ඔහු බිමැ හුන් කලැ තමා අස්තෙකැ නො හින්ද යුතු. ඔහු හා එක් සක්මන්මඵ-යෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු මිටි සක්මන්මඵයෙහි සක්මන් කරණ කලැ තමා උස් සක්මන්මඵවෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු බිමැ සක්මන් කරණ කලැ තමා සක්මන්මඵයෙකැ සක්මන් නො කළ යුතු.

21. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණහු විසින් පිරිවෙස් වෘත මහණහු හා ... මූලාශරටිකස්සනාවට සුදුසු මහණකු හා ... මානව පුරුෂ වැඩිමහඵ මහණකු හා ... අබ්භාතයට සුදුසු මහණකු හා එක් සෙවෙතියක් ඇති ආවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. එක් සෙවෙතියක් ඇති අනාවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. එක් සෙවෙතියක් ඇති ආවාසයෙහි හෝ අනාවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. එක් අස්තෙහි නො හින්ද යුතු. ඔහු මිටි අස්තැ හුන් කල්හි තමා උස් අස්තැ නො හින්ද යුතු. ඔහු බිමැ හුන් කල්හි තමා අස්තෙක නො හින්ද යුතු. එක් සක්මන්මඵයෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු මිටි සක්මන්මඵයෙහි සක්මන් කරණ කලැ තමා උස්-සක්මන්මඵවෙක සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු බිමැ සක්මන් කරණ කලැ තමා සක්මන්මඵවෙකැ සක්මන් නො කළ යුතු.

22. මහණෙනි, මානව පුරුෂහු සිටුවනු කොටැති ව පිරිවෙස් දෙන්නේ නම්, මූලාශරටිකස්සනාව කරන්නේ නම්, මානව දෙන්නේ නම්, ඔහු විසිවනු කොටැති ව අබ්භාත කරන්නේ නම්, ඒ අකම මේ. නො කටයුතු ය.

23. අථ ඛො අයස්මා උපාලි යෙන භගවා තෙනුපසඞ්කම්. උපසං-  
කම්භා භගවනාං අභිවාදෙඤා එකමනාං නිසීදි. එකමනාං නිසීනො  
ඛො ආයස්මා උපාලි භගවනාං එතද්වොච: “කභි නු ඛො භනො මාන-  
නනවාරිකස්ස භික්ඛුනො රතතිචෙජ්දා” ති. “චනනාරො ඛො උපාලි  
මානනවාරිකස්ස භික්ඛුනො රතතිචෙජ්දා: සභවාසො විප්පවාසො අනා-  
රොවනා උදනෙ ගණේ වරණනාති. ඉමෙ ඛො උපාලි චනනාරො මානන-  
වාරිකස්ස භික්ඛුනො රතතිචෙජ්දා” ති.

24. තෙන ඛො උත සමයෙන සාවභියං මනා භික්ඛුසඬ්ඤා සනති-  
පතීතො හොති. න සකෙකානති මානනවාරිකා භික්ඛු මානනං සොබෙදාං  
භගවතො එතමන්ථං අරොවෙදුං.

25. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ මානනං නිකම්පිදාං. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ  
නිකම්පිතඛබ්බං: තෙන මානනවාරිකෙන භික්ඛුනා එකං භික්ඛුං උපසඞ්ක-  
ම්භා එකංසං උතතරාසඞ්ගං කර්ථා උකතුට්ඨං නිසීදිඤා අඤ්ඤා  
පග්ගහෙඤා එවමස්ස වචනියො ‘මානනං නිකම්පාමි’ ති. නිකම්පනං  
හොති මානනං. ‘චනනං නිකම්පාමි’ ති. නිකම්පනං හොති මානනං.” ති

26. තෙන ඛො උත සමයෙන සාවභියං භික්ඛු තභං තභං පකකම්භංසු,  
න සකෙකානති මානනවාරිකා භික්ඛු මානනං සොබෙදාං. භගවතො  
එතමන්ථං අරොවෙදුං. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ මානනං සමාදියිදාං. එවඤ්ච  
පන භික්ඛවෙ සමාදිතඛබ්බං: තෙන මානනවාරිකෙන භික්ඛුනා එකං  
භික්ඛුං උපසඞ්කම්භා එකංසං උතතරාසඞ්ගං කර්ථා උකතුට්ඨං නිසීදිඤා  
අඤ්ඤා පග්ගහෙඤා එවමස්ස වචනියො ‘මානනං සමාදියාමි’ ති. සමා-  
දිතං හොති මානනං. ‘චනනං සමාදියාමි’ ති. සමාදිතං හොති මාන-  
නං” නති.

මානනවාරිකවනං නිවේශනං.

## 5. අබ්භානාරභවනං

1. තෙන ඛො පන සමයෙන අබ්භානාරභා භික්ඛු සාදියනති පකත-  
නනානං භික්ඛුනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං අඤ්ඤාලිකමමං සාමීචිකමමං  
ආසනාභිභාරං සෙය්‍යාභිභාරං පාදෙදකං පාදපිඨං පාදකඨලිකං පතනවි-  
වරපට්ඨග්ගණං නතානෙ පිට්ඨිපරිකමමං. යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨිඡා සනතුට්ඨා  
ලජ්ජිතො කුකුඤ්චිකා සිකාකාමා, තෙ උපකායනති බියනති විපාවෙනති:  
කථං හි නාම අබ්භානාරභා භික්ඛු සාදියස්සනති පකතනනානං. භික්ඛුනං  
අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නතානෙ පිට්ඨිපරිකමමනති.

23. ඉක්බිත්තෙන් ආයුෂමත් උපාලි තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කරා එළඹිහ. එළඹූ වැද එක් පසෙක හුන්හ. එකක්පසෙක හුන් ආයුෂමත් උපාලි තෙරණුවෝ “වහන්ස, මාතන පුරන්තහුව රාත්‍රිවේද කියෙක් ද?” යි මෙය විමාළේ ය. “උපාලිනි, සහවාසය (පුවතත් මහණත් හා එක් වැ විසීම), විප්‍රවාසය (හුදෙකලා ව විසීම), අනාරොවනාව (අනන්‍යකාමිත්ව නමා වත් පුරණ බව නොදැන්වීම), උත්තරණයෙහි හැසිරීම (භික්ෂුන් සිටුවනමකට අඩු භික්ෂුපිරිසෙහි හැසිරීම) යැ යි මාතන පුරණ මහණහට රාත්‍රිවේද සකරෙක. උපාලිනි, මොහු සතර දෙන මාතන පුරණ මහණහට රාත්‍රිවේදයෝ යැ” යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළසේක.

24. එකල්හි සැවැත්හි මහත් භික්ෂුසමූහයෙක් රැස් වූයේ වෙයි. මාතන පුරන්තාහු මාතන ගුහා කරන්නට නො හැකි වෙත්. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැළ කළහ.

25. “මහණෙනි, මාතන නික්මයා කරන්නට අනුදනිමි. මහණෙනි, මෙසේ ම මාතන නික්මයා කළ යුතු: ඒ මාතන පුරණ මහණහු විසින් එක් මහණක්හු කරා එළඹ උතුරුසහ එකස් කොට උත්කුට්ඨ වැ හිඳ, දෙහොත් මුදුන් තබා, ‘මාතන නික්මයා කරමි (බහා තබමි)’ යි මෙසේ කිය යුතු වන්නේ ය. (එසින්) මාතන නික්මයා කරණ ලද්දේ වෙයි. ‘වහ නික්මයා කරමි’ යි කියුව ද මාතන නික්මයා වෙයි.

26. එ සමයෙහි මහණහු සැවැත්කුවරින් නික්මැ ඒ ඒ අත ගියහ. (භික්ෂුන් නැති වැඩින්) මාතන පුරණ මහණහු මාතන ගුහා කරන්නට නො හැකි වෙත්. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැළ කළහ. “මහණෙනි, මාතන සමාදන් කරන්නට අනුදනිමි. මහණෙනි, මෙසේ සමාදන් කළ යුතු: ඒ මාතන පුරණ මහණහු විසින් එක් මහණකු කරා එළඹ, උතුරුසහ එකස් කොට, උත්කුට්ඨ වැ හිඳ, දෙහොත් මුදුන් තබා, ‘මාතන සමාදන් කරමි’ යි මෙසේ කිය යුතු වන්නේ ය. මාතන සමාදන් කරණ ලද්දේ වෙයි. ‘වහ සමාදන් කෙරෙමි’ යි කියුව ද මාතන සමාදන් කරණ ලද්දේ වෙයි.

මාතනවාදික වහ නිමිසේ ය.

## 5. අබ්ගානාරහ වහ

1. එ සමයෙහි වහාහි අබ්ගානසට සුදුසු මහණහු පුවතත් මහණන්ගේ වැදීම හුනස්තෙන් නැගී සිටීම ඇදිලිබැදීම, සාමිච්ඡම, අසුන් එළවීම, යහන් එළවීම, පාසුරුව එළවීම, පාකටෙලිය එළවීම, තැමෙහි පිටුපිරියම ඉවසන්. යම් මහණ කෙනෙක් අපිස් ගුණැත්තෝ ද ... ඔහු තුමු “කෙසේ නම් අබ්ගානසට සුදුසු මහණහු පුවතත් මහණන්ගේ වැදීම හුනස්තෙන් නැගී සිටීම ... නැමෙහි පිටුපිරිමැදීම යන මෙකී වත් ඉවසන්-නාහු ද?” යි ලාමක කොට සිතත්, දෙස් නගත්, හුණු පතුරුවත්.



2. අථ බො තෙ භික්‍ෂු භගවතො එතමන්ථං අරොචෙත්සං. අථ බො භගවා එතස්මිං නිදුතෙ එතස්මිං පකරණේ භික්‍ෂුසංඝං සන්තිපාතාපෙක්ඛා භික්‍ෂු පටිට්ඨති: “සචං කිර භික්‍ෂුවෙ අබ්භානාරභා භික්‍ෂු සාදියනති පකත-  
තතානං භික්‍ෂුනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරි-  
කමම”නති? “සචං භගවා”. විගරහී බුද්ධො භගවා: “කථං හි නාම භික්‍ෂුවෙ අබ්භානාරභා භික්‍ෂු සාදියස්සනති පකතතතානං භික්‍ෂුනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකමමං. තෙනං භික්‍ෂුවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- විගරහිනා ධම්මං කථං කතා භික්‍ෂු ආමනෙතසි:

3. න භික්‍ෂුවෙ අබ්භානාරභෙත භික්‍ෂුතා සාදිතබ්බං පකතතතානං භික්‍ෂුනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකමමං. යො සාදියෙය්‍ය, ආපනති දුක්ඛවස්ස.

4. අනුජානාමි භික්‍ෂුවෙ අබ්භානාරභානං භික්‍ෂුනං ඡිප්ථං යථාබුද්ධිං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකමමං.

5. අනුජානාමි භික්‍ෂුවෙ අබ්භානාරභානං භික්‍ෂුනං පඤ්ච යථාබුද්ධිං: උපොසථං පචාරණං වස්සිකසාටිකං ඔනොජනං හතනං.

6. තෙන හි භික්‍ෂුවෙ අබ්භානාරභානං භික්‍ෂුනං වතනං පඤ්ඤපෙස්සාමි යථා අබ්භානාරභෙති භික්‍ෂුති වතතිතබ්බං.

7. අබ්භානාරභෙන භික්‍ෂුවෙ භික්‍ෂුතා සමමා වතතිතබ්බං. නත්‍රායං සමමාවතතතා: න උපසමපාදෙනබ්බං -පෙ- න භික්‍ෂුති සමපයොජේතබ්බං. [යථා මූලායපටිකස්සනාරභස්ස වතනං, තථා මානතතාරභස්ස ව මානතන-  
චාරිකස්ස ව අබ්භානාරභස්ස වා ති තිණණං එකසද්දිසං විජාරෙතබ්බං.]

8. න භික්‍ෂුවෙ අබ්භානාරභෙන භික්‍ෂුතා පකතතතාස්ස භික්‍ෂුතො පුරතො ගතතබ්බං. න පුරතො නිසීදිතබ්බං. යො හොති සඬ්ඝස්ස ආසන පරියනො සෙය්‍යාපරියනො පිඨාරපරියනො සො තස්ස පද්‍යතබ්බො. තෙන ව සො සාදිතබ්බො.

9. න භික්‍ෂුවෙ අබ්භානාරභෙන භික්‍ෂුතා පකතතෙන න භික්‍ෂුතා පුරෙසමණෙන වා පච්ඡාසමණෙන වා කුලාති උපසඬ්ඝමිතබ්බාති. න ආර-  
ඤ්ඤිකභිගං සමාද්‍යතබ්බං. න පිණ්ඩපාතිකභිගං සමාද්‍යතබ්බං. න ව තප්පවිවරා පිණ්ඩපාතො නිහරාපෙතබ්බො ‘මා මං ජාතියං’ති.

2. ඉක්බිත්තෙන් ඒ මහණනු භාග්‍යවතුන්වහන්සේට මෙ පවත් සැල කළහ. ඒ කල්හි භාග්‍යවතුන්වහන්සේ මේ නිදහසෙහි මේ කාරණයෙහි බිත්සහන රැස් කරවා, “මහණෙනි, අභ්‍යන්තරතාවන සුදුසු මහණනු සුවතත් මහණුන්ගේ වැළුම් හුනස්නෙන් නැගී සිටුම් ... නැමෙහි පිටුපිරියම් ඉවසන් යනු සැබෑ දෑ” යි අසා වදාළ සේක. “සැබෑව, භාග්‍යවතුන්වහන්සැ” යි ඔහු කීය. මහණෙනි, කෙසේ නම් අභ්‍යන්තරතාවන සුදුසු මහණනු සුවතත් මහණුන්ගේ වැළුම්, හුනස්නෙන් නැගී සිටුම් ... නැමෙහි පිටුපිරියම් ඉවසන්නාහු ද? මහණෙනි, මෙය නොපහනුන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ ... නො වේ” යැ යි භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ වෙසෙසින් ගැඹුණු සේක. ගරභා දහමි කතා කොට මහණුන්ට මෙසේ වදාළ සේක:

3. මහණෙනි, අභ්‍යන්තරතාවන සුදුසු මහණනු විසින් සුවතත් මහණුන්ගේ වැළුම්, දෑක හුනස්නෙන් නැගී සිටුම් ... නැමෙහි පිටුපිරියම් නො ඉවැසියැ යුතු. යමෙක් ඉවසන්නේ නම්, ඔහුට දුකුලා ඇවැත් වන්නේ ය.

4. මහණෙනි, අභ්‍යන්තරතාවන සුදුසු මහණුන්ට උනුත් මහළුපිළිවෙළින් වැළීම, දෑක හුනස්නෙන් නැගී සිටීම ... නැමෙහි පිටුපිරියම් අනුදනම්.

5. මහණෙනි, අභ්‍යන්තරතාවන සුදුසු මහණුන්ට මහළු පිළිවෙළින් පොහෝ කිරීම, පවාරණාව, වැසිසළු පිළිගැන්ම, පසු ව පිළිගණු පිණිස එ දිනට නියමිත බව අත් හැරීම, වතුශ්‍යාල බව පිළිගැන්ම යන පස අනුදනම්.

6. එතෙසින් මහණෙනි, අභ්‍යන්තරතාවන සුදුසු මහණුන් විසින් පැවැතියැ යුතු යම්සේ ද, එසේ ඔවුන්ට වත් පණවන්නෙහි.

7. මහණෙනි, අභ්‍යන්තරතාවන (අභ්‍යන්තරතාවන සුදුසු) මහණනු විසින් මනාව පැවැතියැ යුතු. එහි මේ මනා පැවැත්ම යි: තමා උපාධ්‍යාය වැ උපසම්පද නො කළ යුතු ... භික්ෂූන් කලහසෙහි නො යෙදිය යුතු. [මූලාසපටිකස්සානාරන මහණනු පිළිබඳ වන යම්සේ ද මානවතාරන මහණනුගේ ද මානවතාවාරික මහණනුගේ ද අභ්‍යන්තරතාවන මහණනුගේ ද යන තුන් දෙකාගේ වත් ද එසේ ම එක් සැටියෙන් විසාර කළ යුතු.]

8. මහණෙනි, අභ්‍යන්තරතාවන සුදුසු මහණනු විසින් සුවතත් මහණුන්ට පෙරවු වැ නො යැ යුතු පෙරවු වැ නො හින්දු යුතු සංඝයාගේ යම් අනනිම අස්නෙක්, යහනෙක්, වෙහෙරෙක් වේ ද, එය ඔහුට දියැ යුතු. ඔහු විසිනුත් එය ඉවැසියැ යුතු.

9. මහණෙනි, අභ්‍යන්තරතාවන මහණනු විසින් සුවතත් මහණක්හු හා පෙරමහණකු වැ හෝ පසුමහණකු වැ කුලයෝ නො එළැඹියැ යුතුහ. ආරණ්‍යකාභියා සමාදන් කොට නො ගත යුතු. පිණ්ඩපාතිකාභියා සමාදන් කොට නො ගත යුතු. “මා නො දනිත්ව” යි එකරුණින් පිණ්ඩපාතය ගෙන්වා නො ගත යුතු.

10. න භික්ඛවෙ අභ්‍යන්තරතෙහි භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා අභික්ඛුකො ආවාසො ගන්තබ්බො අඤ්ඤානු පක්ඛතෙහින අඤ්ඤානු අන්තරායා. න භික්ඛවෙ අභ්‍යන්තරතෙහි භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා අභික්ඛුකො අනාචාසො ගන්තබ්බො, අඤ්ඤානු පක්ඛතෙහින අඤ්ඤානු අන්තරායා. -පෙ- [යථා හෙට්ඨා තථා විජාරෙතබ්බො.]

11. ගන්තබ්බො භික්ඛවෙ අභ්‍යන්තරතෙහි භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා -පෙ- අනාචාසා -පෙ- ආවාසා වා අනාචාසා වා සභික්ඛුකො ආවාසො -පෙ- සභික්ඛුකො අනාචාසො -පෙ- සභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාචාසො වා, යත්ඤ්ඤ භික්ඛු සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤ සකෙකාමි අජේව ගතතුනති.

12. න භික්ඛවෙ අභ්‍යන්තරතෙහි භික්ඛුනා පක්ඛතෙහින භික්ඛුනා සද්ධිං එකව්ජ්ඣෙන ආවාසෙ වත්ථබ්බො. න එකව්ජ්ඣෙන අනාචාසෙ වත්ථබ්බො. න එකව්ජ්ඣෙන ආවාසෙ වා අනාචාසෙ වා වත්ථබ්බො. පක්ඛතතං භික්ඛුං දිස්වා ආසනා වුට්ඨාතබ්බො. පක්ඛතෙහින භික්ඛු ආසනෙන නිවහොතබ්බො. න පක්ඛතෙහින භික්ඛුනා සද්ධිං එකාසනෙ නිසීදිතබ්බො. න නිවෙ ආසනෙ නිසිනො උච්ච ආසනෙ නිසීදිතබ්බො. න ඡමාය නිසිනො ආසනෙ නිසීදිතබ්බො. න එකව්ඤ්ඤාමෙ වඤ්ඤාමිතබ්බො. න නිවෙ වඤ්ඤාමෙ වඤ්ඤාමිතො උච්ච වඤ්ඤාමෙ වඤ්ඤාමිතබ්බො. න ඡමාය වඤ්ඤාමිතො වඤ්ඤාමෙ වඤ්ඤාමිතබ්බො.

13. න භික්ඛවෙ අභ්‍යන්තරතෙහි භික්ඛුනා පාරිවාසිකෙහි භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- මූල්‍යපටිකසංස්කාරතෙහි භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- මානතතාරතෙහි භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- මානතතාරතෙහි භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- අභ්‍යන්තරතෙහි බුද්ධිතරෙහි භික්ඛුනා සද්ධිං එකව්ජ්ඣෙන ආවාසෙ වත්ථබ්බො. න එකව්ජ්ඣෙන අනාචාසෙ වත්ථබ්බො. න එකව්ජ්ඣෙන ආවාසෙ වා අනාචාසෙ වා වත්ථබ්බො. න එකාසනෙ නිසීදිතබ්බො. න නිවෙ ආසනෙ නිසිනො උච්ච ආසනෙ නිසීදිතබ්බො. න ඡමාය නිසිනො ආසනෙ නිසීදිතබ්බො. න එකව්ඤ්ඤාමෙ වඤ්ඤාමිතබ්බො. න නිවෙ වඤ්ඤාමෙ වඤ්ඤාමිතො උච්ච වඤ්ඤාමෙ වඤ්ඤාමිතබ්බො. න ඡමාය වඤ්ඤාමිතො වඤ්ඤාමෙ වඤ්ඤාමිතබ්බො.

14. අභ්‍යන්තරතවතුජ්ඣා ඡව භික්ඛවෙ පරිවාසං දදෙය්‍ය, මූල්‍ය පටිකසංස්කාරය, මානතතං දදෙය්‍ය, තබ්බිසො අබ්බෙය්‍ය, අකම්මං. න ව කරණීයනති

අභ්‍යන්තරතවනතං නිබ්බිතං.

පාරිවාසිකකඩකඩකො නිබ්බිතො දුතිසො,

10. මහණෙනි, අභිභානාරත මහණහු විසින් ප්‍රචතන් මහණක්හු නැති ව, සහිස්සුක ආවාසයෙන් අහිස්සුක ආවාසයට නො යා යුතු. මහණෙනි, අභිභානාරත මහණහු විසින් ප්‍රචතන් මහණකු නැති වූ, අනාරාධයක් නැති වූ, සහිස්සුක ආවාසයෙන් අහිස්සුක අනාවාසයකට නො යා යුතු... [සට දැක්වුණ පරිදි විකාර කටයුතු]

11. මහණෙනි, අභිභානාරත මහණහු විසින් 'අද ම යන්නට හැක්කෙමි' යි තමා දන්නා, සමානසාවාසක මහණුන් ඇති සහිස්සුක ආවාසයෙන් ... අනාවාසයෙන් ... ආවාසයෙන් හෝ අනාවාසයෙන් හෝ සහිස්සුක ආවාසයට ... සහිස්සුක අනාවාසයට ... සහිස්සුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට හෝ යා යුතු.

12. මහණෙනි, අභිභානාරත මහණහු විසින් ප්‍රචතන් මහණක්හු හා එක් සෙවෙතියක් ඇති ආවාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් සෙවෙතියක් ඇති අනාවාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් සෙවෙතියක් ඇති ආවාසයෙහි හෝ අනාවාසයෙහි හෝ නො විසිය යුතු. ප්‍රචතන් මහණක්හු දැක අස්තෙන් නැති සිටිය යුතු. ප්‍රචතන් මහණ තෙම අස්තෙන් පැවැරිය යුතු. ප්‍රචතන් මහණක්හු හා එකස්තෙහි නො හින්ද යුතු. ප්‍රචතන් මහණහු මිටි අස්තැ හුන් කලා තමා උස්තැ නො හින්ද යුතු. ඔහු බිමැ හුන් කලා තමා අස්තෙහි නො හින්ද යුතු. ඔහු හා එක් සක්මන්මඵලෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු මිටි සක්මන්මඵලෙහි සක්මන් කරණ කලා තමා උස් සක්මන්මඵලෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු බිමැ සක්මන් කරණ කලා තමා සක්මන්මඵලෙහි සක්මන් නො කළ යුතු.

13. මහණෙනි, අභිභානාරත මහණහු විසින් පාරිවාසික මහණහු හා ... මූලාසපටිකස්සනාරත මහණහු හා ... මානනාරත මහණහු හා ... මානනවාරික මහණහු හා ... අභිභානාරත වඩා මහළු මහණහු හා එක් සෙවෙති ඇති ආවාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් සෙවෙති ඇති අනාවාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් සෙවෙති ඇති ආවාසයෙහි හෝ අනාවාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් අස්තෙහි නො හින්ද යුතු. ඔහු මිටි අස්තැ උන්කලා තමා උස්තැ නො හින්ද යුතු. ඔහු බිමැ හුන් කලා තමා අස්තැ නො හින්ද යුතු. ඔහු හා එක් සක්මන්මඵලෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු මිටි සක්මන්මඵලෙහි සක්මන් කරණ කලා තමා උස් සක්මන් මඵලෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු බිමැ සක්මන් කරණ කලා තමා සක්මන්මඵලෙහි සක්මන් නො කළ යුතු.

14. මහණෙනි ඉදින් අභිභානාරත සුදස්සනු සතර වැනි කොටැති ව පිරිවෙස දෙන්නේ ද, මූලාසපටිකස්සන ව නරන්නේ ද, මානන දෙන්නේ ද, ඔහු විසිවැනි කොටැති ව අභිභාන කරන්නේ ද, ඒ අකමිසි. නො ද කටයුතු සි.

අභිභානාරත වත නිමිසේ ය

දෙවෙනි පාරිවාසිකකඩකිය නිමිසේ ය.

## ඉමං මං ඛනිතෙ වත්ථු පඤ්ච.

නිසංසදානං:

1. පාරිවාසිකා සාදියනනි පකතතනාන භික්ඛුනං,  
අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං අඤ්ජලිඤ්ච සාමිවිශං.
2. ආසනං සෙය්‍යාභිනාරං පාදෙදකං පාදපිඨං,  
පාදකඨලිකං පතනවිවරපටිග්ගාහණං,  
නහානෙ පිට්ඨිපරිකමමං උජ්ඣායනනි ව පෙසලා.
3. දුක්ඛං සාදියනනස්ස මුළු පඤ්ච යථාබුඞ්ඝං,  
උපොසථං පචාරණං වස්සිකොනොජ්ජොජනං.
4. සමමා ව වතනනා තත්ථ පකතතොන ගච්ඡරෙ,  
යො ව නොති පරිසන්තො න පුරෙ පච්ඡා සමණෙන.
5. අරඤ්ඤං පිණ්ඩනිනාරො ආනන්දුකෙ උපොසථෙ,  
පචාරණං ව දුතෙන ගන්තබ්බො ව සභික්ඛුකො.
6. එකච්ඡන්තො න වත්ථබ්බං න ඡමායං නිසජ්ජිතෙ,  
ආසනෙ නිවෙ චබ්බකමෙ ඡමායං වබ්බකමෙන ව.
7. බුඞ්ඝිතරෙන අකමමං රතනිචේජ්ජ ව සොධනා,  
නික්ඛිපනං සමාදානං ඤ්ඤබ්බං පාරිවාසිකං.
8. මූලායමානතතාරකං තථා මානතතවාරිකං,  
අබ්භාතාරකකං වාපි සමෙහදනසතො පුත.
9. පාරිවාසිකෙසු තයො චතුමානතතවාරිකෙ,  
න සමෙතනි රතනිචේජ්ජෙසු මානතතෙසු ව දෙවසි,  
දො කමමා සාදියා සෙසා තයො කමමා සමා'සමාති.

## මේ බැකියෙහි වස්තු පසෙකි.

එහි උද්දනය:

1. පිරිවෙස් සමාදන් කොට ගන්නෝ පුවතන් මහණන්ගේ වැළඹි ද දැක හුනස්නෙන් තැනී සිටීම් ද ඇදිලිබැළුම් ද, සාවිකම් ද,

2. අසුන් එළවීම් ද, යනන් එළවීම් ද, පාඤ්ඤාදිය පාසුටුව පාද කළුලිකාව එළවීම් ද, පාසිවුරු පිළිනැහුම් ද, නැමෙහි පිටුපිරියම් ද ඉවසන්. පියවිල මහණහු දෙස් නගන්.

3. මේ දෑ ඉවසන්නහුට දුකුලා ඇවැත් වේ. පාරිවාසිකයනට මහළු පිළිවෙළින් ඔවුනොවුන්ගේ උපාසා පමාරණා වසසිකසාරිකා ඔනොප්ත හඟන යන මෙය අනුදන් සේක.

4. එහි පාරිවාසිකයාගේ මනා පැවැත්ම ද, පුවතන් මහණකුට පෙරටුව යාම ඉදිම නො කළෙහු බව ද, සංඝයාගේ යම් අනනිම ආසනයෙක් ගයනයෙක් විගාරයෙක් වේ නම් එහි විසිය යුතු බව ද, එසේ ම පුවතන් මහණකු හා පෙරු ව හෝ පසු ව හෝ කුලයන් කර නො එළැඹිය යුතු බව ද පැණවූ සේක.

5. ආරක්ෂකකය සමාදනය ද, පිණිසපායකකය සමාදනය හා පිණිසපානනිහාරය ද පාරිවාසික මහණහු විසින් නො කටයුතු ය. ආගනතුකයා හා ආරොචනාව ද, උපොසථයෙහි ආරොචනාව ද, පමාරණයෙහි ආරොචනාව ද, ගිලන් වේ නම් දුතයකු ලවා ආරොචනා කරවීම ද, සහිසුක ආවාසයෙන් අභික්ෂුක ආවාසයකට නො යායුතු බව ද පැණවූ සේක.

6. පාරිවාසික මහණහු විසින් පුවතන් මහණක්හු හා එක්ස්දනයක් ඇති තැන නො විසිය යුතු. පුවතන් මහණහු බිමැ හුන් කලා පාරිවාසිකයා අස්නෙක නො හින්දු යුතු. පුවතන් මහණහු ලිට්පන්නැ උන් කලා පාරිවාසිකයා උසස්නැ නො හින්දු යුතු. පුවතන් මහණහු බිම සක්මන්කරණ කලා පාරිවාසිකයා සක්මනෙහි සක්මන් නො කළයුතු.

7. එකවිස්තනයෙහි වැඩිමහලු මහණකු හා නො විසිය යුතු බැව් ආදීන් නො කටයුතු දෑ ද, රාත්‍රිවේදයෝ ද, පරිවාසගොඩනය ද, පරිවාස නිෂේධය ද, පරිවාසය නැවත සමාදන් කොට ගැන්ම ද යන පාරිවාසිකයා අයත් මේ දෑ දත යුතු.

8. මූලාසපටිකසාරක වන ද, මානනකාරක වන ද, එසේ ම මානනනවාරකයා පිළිබඳ වන් ද, අබ්බාකාරක පුද්ගලයා අයත් වන් ද ප්‍රභේද නය වශයෙන් දත යුතු.

9. පාරිවාසික භික්ෂුන් විෂයයෙහි රාත්‍රිවේද කුනෙක් ද, මානනකාරක භික්ෂුන් විෂයයෙහි රාත්‍රිවේද සතරෙක් ද පණවන ලදහ. රාත්‍රිවේදයන්හි ඔහු සම නො වෙත්. මානන් විෂයයෙහි දිහපතා ආරොචනා කටයුතු. කමීයෝ දෙදෙනෙක් සමයක. සෙසු තුන් කමීයෝ ඇතැම් කරුණින් සම ද ඇතැම් කරුණින් අසම ද වෙත්.

### 3.

## සමුච්චයකට නැංවීම.

1. තෙත සමයෙහි බුද්ධා භවතා සාවස්සියා විහරති ජෙනවහෙ අනාථිකේනස්ස ආරාමෙ තෙත බො පන සමයෙහි ආයස්මා උද්ඝ්ථි එකං ආපතති. ආපනෙතා ගොති සංඝොවනතිකං සුක්කච්ඡිට්ඨිං.<sup>1</sup> අපට්ච්ඡන්තං. සො භික්ඛුනං ආරොවෙසි: “අහං ආවුසො එකං ආපතති. ආපජ්ජිං සංඝොවනතිකං සුක්කච්ඡිට්ඨිං. අපට්ච්ඡන්තං. කථං හු බො මයා පටිපජ්ජිතබ්බනති.” භගවතො<sup>2</sup> එතමස්මිං ආරොවෙසුං.

2. තෙත භි භික්ඛවෙ සංඝො උද්ඝ්ථියා භික්ඛුනො එකියා ආපතතියා සංඝොවනතිකාය සුක්කච්ඡිට්ඨියා අපට්ච්ඡන්තාය ඡාරතනං මානතනං දෙතු. එවංඤා පන භික්ඛවෙ දතබ්බො:

තෙත භික්ඛවෙ උද්ඝ්ථො භික්ඛුනා සංඝො උපසංඝාමිකා එකං. උත්තරාසංඝො භරිතා බුද්ධානං පාදෙ වජ්ඣතා උක්කුට්ඨං නිසීදිතා අඤ්ඤාං පග්ගන්තවා එවමස්ස වට්ඨතියො:

“අහං භනෙත එකං ආපතති. ආපජ්ජිං සංඝොවනතිකං සුක්කච්ඡිට්ඨිං. අපට්ච්ඡන්තං. සො’හං භනෙත සංඝො එකියා ආපතතියා සංඝොවනතිකාය සුක්කච්ඡිට්ඨියා අපට්ච්ඡන්තාය ඡාරතනං මානතනං යාවාමි. අහං භනෙත<sup>3</sup> එකං ආපතති. ආපජ්ජිං සංඝොවනතිකං සුක්කච්ඡිට්ඨිං. අපට්ච්ඡන්තං. දුතියමපි භනෙත<sup>3</sup> සංඝො එකියා ආපතතියා සංඝොවනතිකාය සුක්කච්ඡිට්ඨියා අපට්ච්ඡන්තාය ඡාරතනං මානතනං යාවාමි. අහං භනෙත එකං ආපතති. ආපජ්ජිං සංඝොවනතිකං සුක්කච්ඡිට්ඨිං. අපට්ච්ඡන්තං. තතියමපි භනෙත<sup>3</sup> සංඝො එකියා ආපතතියා සංඝොවනතිකාය සුක්කච්ඡිට්ඨියා අපට්ච්ඡන්තාය ඡාරතනං මානතනං යාවාමි”ති.

3. ව්‍යාකේතන භික්ඛුනා පටිබලන සංඝො ඤාපෙතබ්බො:

සුඤ්ඤානු මෙ භනෙත සංඝො: අයං උද්ඝ්ථි භික්ඛු එකං ආපතති. ආපජ්ජි සංඝොවනතිකං සුක්කච්ඡිට්ඨිං. අපට්ච්ඡන්තං. සො සංඝො එකියා ආපතතියා සංඝොවනතිකාය සුක්කච්ඡිට්ඨියා අපට්ච්ඡන්තාය ඡාරතනං මානතනං යාවති. යදි සංඝො පනතකලලං, සංඝො උද්ඝ්ථියා භික්ඛුනො එකියා ආපතතියා සංඝොවනතිකාය සුක්කච්ඡිට්ඨියා අපට්ච්ඡන්තාය ඡාරතනං මානතනං දදෙය්‍ය, එසා ඤාතති.

“සුඤ්ඤානු මෙ භනෙත සංඝො: අයං උද්ඝ්ථි භික්ඛු එකං ආපතති. ආපජ්ජි සංඝොවනතිකං සුක්කච්ඡිට්ඨිං. අපට්ච්ඡන්තං. සො සංඝො එකියා ආපතතියා සංඝොවනතිකාය සුක්කච්ඡිට්ඨියා අපට්ච්ඡන්තාය ඡාරතනං මානතනං යාවති. සංඝො උද්ඝ්ථියා භික්ඛුනො එකියා ආපතතියා සංඝොවනතිකාය සුක්කච්ඡිට්ඨියා අපට්ච්ඡන්තාය ඡාරතනං මානතනං දෙති. යසංගස්මනො බමති උද්ඝ්ථියා භික්ඛුනො එකියා ආපතතියා සංඝොවනතිකාය සුක්කච්ඡිට්ඨියා අපට්ච්ඡන්තාය ඡාරතනං මානතනං දතං, සො හුඤ්ඤාය, යස්ස නකම්මති, සො භාසෙය්‍ය.

1. සුක්කච්ඡිට්ඨිං, මජ්ඣ. 2. තෙ භික්ඛු භගවතො, සො.

3. සොහං භනෙත, සො. PTS.

### 3.

## සමුදායකතාකර්මය

1. එ සමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ සැවත්තුටර සමීපයෙහි පේතවන නම් වූ අනේපිඬුසිටුහුගේ ආරාමයෙහි වැඩ වසන සේක. එ කල්හි ආයුෂමත් උදයී තෙම අපරිච්ඡින්න වූ එක් සංඝෝචනනිකා සුක්කවිසංඛි (දූත දූත සුකුරුමිදිම වූ) ඇවැතකට පැමිණියේ වෙයි. හෙ තෙම “ඇවැත්නි, මම අපරිච්ඡින්න වූ සංඝෝචනනිකා සුක්කවිසංඛි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. මා විසින් කෙසේ නම් පිළිපැදිය යුතු ද?” යි භික්ෂුතට මේ කරුණ සැල කෙළේ ය. ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සැල කළහ.

2. “මහණෙනි, එසේ වී නම් සඤ්ඤා තෙමේ උදයී මහණහට අපරිච්ඡින්න වූ එක් සංඝෝචනනිකා සුක්කවිසංඛි ඇවැතට ඡායාරාත්‍රික (සරයක් පිරිය යුතු) මානව දේවා, මහණෙනි, ඒ මානව ද මෙසේ දිය යුතු:

මහණෙනි, ඒ උදයී මහණහු විසින් සඤ්ඤා වෙත එළැඹි, උතුරුසහ එකස් කොට, වැඩි මහලු මහණුන්ගේ පා වැද, උත්තුවූක වැ හිඳ දෙහොත් බුදුන් තබා, මෙසේ කියා යුතු වන්නේ ය:

“වහන්ස, මම පිළිසන් නොවූ එක් සංඝෝචනනිකා සුක්කවිසංඛි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. වහන්ස, ඒ මේ පිළිසන් නොවූ එක් සංඝෝචනනිකා සුක්කවිසංඛි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානව සඤ්ඤාගෙන් ඉල්ලමි. වහන්ස, මම පිළිසන් නොවූ එක් සංඝෝචනනිකා ඇවැතකට පැමිණියෙමි. වහන්ස, පිළිසන් නොවූ එක් සංඝෝචනනිකා සුක්කවිසංඛි ඇවැතට ඡායාරාත්‍රික (සරයක් පිරිය යුතු) මානව දෙවනුව ද සඤ්ඤාගෙන් ඉල්ලමි. වහන්ස, මම පිළිසන් නොවූ එක් සංඝෝචනනිකා ඇවැතකට පැමිණියෙමි. වහන්ස, මම පිළිසන් නොවූ එක් සංඝෝචනනිකා සුක්කවිසංඛි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානව තෙවනුව ද සඤ්ඤාගෙන් ඉල්ලමි” යනු යි.

3. ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සඤ්ඤා තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු:

“වහන්ස, සඤ්ඤාතෙමේ මිඬස් අසාචා: මේ උදයී මහණ තෙමේ නොපිළිසන් වූ එක් සංඝෝචනනිකා සුක්කවිසංඛි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම නොපිළිසන් වූ එක් සංඝෝචනනිකා සුක්කවිසංඛි ඇවැතට සඤ්ඤාගෙන් ඡායාරාත්‍රික මානව ඉල්ලයි. ඉදින් සඤ්ඤාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම්, සඤ්ඤා තෙමේ උදයී මහණහට නොපිළිසන් එක් සංඝෝචනනිකා සුක්කවිසංඛි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානව දෙන්නේ ය. මේ ඥප්තිය යි.

“වහන්ස, සඤ්ඤා තෙමේ මිඬස් වචනාය අසාචා: මේ උදයී මහණ තෙමේ නොපිළිසන් එක් සංඝෝචනනිකා සුක්කවිසංඛි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම සඤ්ඤාගෙන් නොපිළිසන් එක් සංඝෝචනනිකා සුක්කවිසංඛි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානව ඉල්ලයි. සඤ්ඤා තෙමේ උදයී මහණහට නොපිළිසන් එක් සංඝෝචනනිකා සුක්කවිසංඛි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානව දෙයි. උදයී මහණහට නොපිළිසන් එක් සංඝෝචනනිකා සුක්කවිසංඛි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානව දීම යම් ආයුෂමතක්කට රිසියේ නම්, සේ කිහිප වෙ වා. යමක්හට එය නො රිසියේ නම් හේ කියාමා.



දුන්යමපි එතමන්. වදාමි: සුණාතු මෙ භනෙන සඛෙසා අයං උදයී භික්ඛු එකං ආපතති. ආපජ්ජී සංඝොවනතිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං අපට්ඨජනනං. සො සඛස් එකිස්සා ආපතති යා සංඝොවනතිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ඨජනනාය ඡාරතනං මානතනං යාවති. සඛෙසා උදයීස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපතති යා සංඝොවනතිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ඨජනනාය ඡාරතනං මානතනං දෙනි. යස්සායසමනො ඛමති උදයීස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපතති යා සංඝොවනතිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ඨජනනාය ඡාරතනං මානතනස්ස දුනං, සො තුණ්හස්ස, යස්ස නකඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

තතියමපි එතමන්. වදාමි: සුණාතු මෙ භනෙන සඛෙසා අයං උදයී භික්ඛු එකං ආපතති. ආපජ්ජී සංඝොවනතිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං අපට්ඨජනනං. සො සඛස් එකිස්සා ආපතති යා සංඝොවනතිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ඨජනනාය ඡාරතනං මානතනං යාවති. සඛෙසා උදයීස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපතති යා සංඝොවනතිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ඨජනනාය ඡාරතනං මානතනං දෙනි. යස්සායසමනො ඛමති උදයීස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපතති යා සංඝොවනතිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ඨජනනාය ඡාරතනං මානතනස්ස දුනං, සො තුණ්හස්ස, යස්ස නකඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

දිනනං සඛෙසන උදයීස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපතති යා සංඝොවනතිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ඨජනනාය ඡාරතනං මානතනං. ඛමති සඛස්ස, තස්මා තුණ්හී, එවමෙනං ධාරයාමි”ති.

අපට්ඨජනනමානන්තං නිබ්බතං.

## අපට්ඨජනනඅබ්භානං

1. සො විණ්ණමානතෙනා භික්ඛුනං ආරොවෙසි: “අහං ආට්ඨසො එකං ආපතති. ආපජ්ජං සංඝොවනතිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං අපට්ඨජනනං. සො’හං සඛස් එකිස්සා ආපතති යා සංඝොවනතිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ඨජනනාය ඡාරතනං මානතනං යාවිං. තස්ස මෙ සඛෙසා එකිස්සා ආපතති යා සංඝොවනතිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ඨජනනාය ඡාරතනං මානතනං අදයී. සො’හං විණ්ණමානතෙනා. කථං භු ඛො මයා පට්ඨජ්ජතබ්බනාති?”. හගවතො එතමන්. ආරොවෙසුං.

“තෙන ශ්‍රී භික්ඛවෙ සඛෙසා උදයීං භික්ඛුං අබ්බොතු. එවංඤා පන භික්ඛවෙ අබ්බොතබ්බො: තෙන භික්ඛවෙ උදයීනා භික්ඛුනා සඛස් උපසංඝමිතා එකංසං උත්තරාසංඝං කප්පා බ්‍රහ්මානං භික්ඛුනං පාදො වසුතා උකඤ්චිකං නිසීදිතා අඤ්ජලිං පග්ගහෙතා එවමස්ස වචනීයො:

අහං භනෙන එකං ආපතති. ආපජ්ජං සංඝොවනතිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං අපට්ඨජනනං. සො’හං සඛස් එකිස්සා ආපතති යා සංඝොවනතිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ඨජනනාය ඡාරතනං මානතනං යාවිං. තස්ස මෙ සඛෙසා එකිස්සා ආපතති යා සංඝොවනතිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ඨජනනාය ඡාරතනං මානතනං අදයී. සො’හං භනෙන විණ්ණමානතෙනා සඛස් අබ්භානං යාවාමි.”

දෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි: වහන්ස, සඛ්‍ය තෙමේ මඬස් අසාවා. මේ උද්ධි මහණ තෙම නොපිළිසන් වූ එක් සඤ්චනතිකා සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම නොපිළිසන් වූ එක් සඤ්චනතිකා සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානන සඛ්‍යයාගෙන් ඉල්ලයි. සඛ්‍ය තෙමේ උද්ධි මහණහට නොපිළිසන් එක් සඤ්චනතිකා සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානන දෙයි. උද්ධි මහණහට නොපිළිසන් එක් සඤ්චනතිකා සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානන දීම යම් ආයුෂ්මතක්හට රිසියේ නම්, හේ නිහඬ වේවා. යමක්හට නො රිසියේ නම් හේ කියාවා.

තෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි: වහන්ස, සඛ්‍ය තෙමේ මඬස් අසාවා. මේ උද්ධි මහණ තෙම නොපිළිසන් එක් සඤ්චනතිකා සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම නොපිළිසන් එක් සඤ්චනතිකා සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානන සඛ්‍යයාගෙන් ඉල්ලයි. සඛ්‍ය තෙමේ උද්ධි මහණහට නොපිළිසන් එක් සඤ්චනතිකා සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානන දෙයි. උද්ධි මහණහට නොපිළිසන් එක් සඤ්චනතිකා සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානන දීම යම් ආයුෂ්මතක්හට රිසියේ නම්, හේ නිහඬ වේවා. යමක්හට නො රිසියේ නම් හේ කියාවා.

උද්ධි මහණහට නොපිළිසන් එක් සඤ්චනතිකා සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානන සඛ්‍යයා විසින් දෙන ලද්දේ ය. සඛ්‍යයාට රිසියෙයි. එ හෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය සලකමි” යනු යි.

අප්‍රිව්ණන මානන නිමිසේ ය.

## අප්‍රිව්ණන නැතිවනු පිළිබඳ අඛ්‍යානය

1. හෙ තෙම පිරු මානන ඇත්තේ, භික්ෂුහට මෙසේ සැල කෙළේ ය: “ඇවැත්ති, මම් නොපිළිසන් එක් සඤ්චනතිකා සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම් නොපිළිසන් එක් සඤ්චනතිකා සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානන සඛ්‍යයාගෙන් ඉල්ලිමි. ඒ මට සඛ්‍ය තෙමේ නොපිළිසන් එක් සඤ්චනතිකා සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානන දුන්නේ ය. ඒ මම් පිරු මානන ඇත්තෙමි. මා විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු ද?” යනුයි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ කරුණ සැල කළහ.

2. “මහණෙනි, එසේ වී නම් සඛ්‍ය තෙම උද්ධි මහණහට අඛ්‍යානය කෙරේවා. මහණෙනි, මෙසේ අඛ්‍යානය ද කළ යුතු මේ: “මහණෙනි, ඒ උද්ධි මහණහු විසින් සඛ්‍යයා කරු එළැඹී උතුරුසහ එකස් කොට, වැඩි මහලු භික්ෂුන්ගේ පා වැද, උත්කුටුක වැ හිද, දොහොත් මුදුන් තබා මෙසේ කිය යුතු වන්නේය:

“වහන්ස මම් නොපිළිසන් එක් සඤ්චනතිකා සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම් නොපිළිසන් එක් සඤ්චනතිකා සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානන සඛ්‍යයාගෙන් ඉල්ලිමි. ඒ මට සඛ්‍ය තෙම නොපිළිසන් එක් සඤ්චනතිකා සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානන දුන්නේ ය. වහන්ස, ඒ මම් පිරු මානන ඇත්තෙමි සඛ්‍යයාගෙන් අඛ්‍යානය ඉල්ලමි.

අහං හන්තන ඵකං ආපනතිං ආපජ්ජිං සංඝොචනතිකං සුක්කච්ඡෙධිං අපට්ඨන්තං. සො'හං සඬ්ඝං ඵකිස්සා ආපනතිං සංඝොචනතිකාය සුක්කච්ඡෙධියා අපට්ඨන්තාය ඡාරතං මානතං යාචිං. තස්ස මෙ සඬ්ඝා ඵකිස්සා ආපනතිං සංඝොචනතිකාය සුක්කච්ඡෙධියා අපට්ඨන්තාය ඡාරතං මානතං අද්දමි. සො'හං විණණමානතො ඤාතියමි හන්තන සඬ්ඝං අබ්භානං යාචාමි.

අහං හන්තන ඵකං ආපනතිං ආපජ්ජිං සංඝොචනතිකං සුක්කච්ඡෙධිං අපට්ඨන්තං. සො'හං සඬ්ඝං ඵකිස්සා ආපනතිං සංඝොචනතිකාය සුක්කච්ඡෙධියා අපට්ඨන්තාය ඡාරතං මානතං යාචිං. තස්ස මෙ සඬ්ඝා ඵකිස්සා ආපනතිං සංඝොචනතිකාය සුක්කච්ඡෙධියා අපට්ඨන්තාය ඡාරතං මානතං අද්දමි. සො'හං විණණමානතො ඤාතියමි හන්තන සඬ්ඝං අබ්භානං යාචාමිති.

### 3. ව්‍යභොගන භික්ඛුනා පටිච්චෙත සඬ්ඝා ඤාපෙතබ්බා:

“සුණංඛු මෙ හන්තන සඬ්ඝා අයං උද්ගි භික්ඛු ඵකං ආපනතිං අපජ්ජි සංඝොචනතිකං සුක්කච්ඡෙධිං අපට්ඨන්තං. සො සඬ්ඝං ඵකිස්සා ආපනතිං සංඝොචනතිකාය සුක්කච්ඡෙධියා අපට්ඨන්තාය ඡාරතං මානතං යාචිං. සඬ්ඝා උද්ගිස්ස භික්ඛුනො ඵකිස්සා ආපනතිං සංඝොචනතිකාය සුක්කච්ඡෙධියා අපට්ඨන්තාය ඡාරතං මානතං අද්දමි. සො විණණමානතො සඬ්ඝං අබ්භානං යාචති. යදි සඬ්ඝස්ස පහාකලලං, සඬ්ඝා උද්ගිං භික්ඛුං අබ්භෙය්‍ය, ඵසා ඤාතති.

සුණංඛු මෙ හන්තන සඬ්ඝා අයං උද්ගි භික්ඛු ඵකං ආපනතිං ආපජ්ජි සංඝොචනතිකං සුක්කච්ඡෙධිං අපට්ඨන්තං. සො සඬ්ඝං ඵකිස්සා ආපනතිං සංඝොචනතිකාය සුක්කච්ඡෙධියා අපට්ඨන්තාය ඡාරතං මානතං යාචිං. සඬ්ඝා උද්ගිස්ස භික්ඛුනො ඵකිස්සා ආපනතිං සංඝොචනතිකාය සුක්කච්ඡෙධියා අපට්ඨන්තාය ඡාරතං මානතං අද්දමි. සො විණණමානතො සඬ්ඝං අබ්භානං යාචති. සඬ්ඝා උද්ගිං භික්ඛුං අබ්භෙති. යස්සායසමනො බමති උද්ගිස්ස භික්ඛුනො අබ්භානං, සො භුණ්හස්ස, යස්ස නකබමති, සො භාසෙය්‍ය.

ඤාතියමි ඵතමන්ථං වදමි: සුණංඛු මෙ හන්තන සඬ්ඝා අයං උද්ගි භික්ඛු ඵකං ආපනතිං ආපජ්ජි සංඝොචනතිකං සුක්කච්ඡෙධිං අපට්ඨන්තං. සො සඬ්ඝං ඵකිස්සා ආපනතිං සංඝොචනතිකාය සුක්කච්ඡෙධියා අපට්ඨන්තාය ඡාරතං මානතං යාචිං. සඬ්ඝා උද්ගිස්ස භික්ඛුනො ඵකිස්සා ආපනතිං සංඝොචනතිකාය සුක්කච්ඡෙධියා අපට්ඨන්තාය ඡාරතං මානතං අද්දමි. සො විණණමානතො සඬ්ඝං අබ්භානං යාචති. සඬ්ඝා උද්ගිං භික්ඛුං අබ්භෙති, යස්සායසමනො බමති උද්ගිස්ස භික්ඛුනො අබ්භානං, සො භුණ්හස්ස, යස්ස නකබමති, සො භාසෙය්‍ය.

චගන්ස, මම් නොපිළිසන් එක් සඤ්චනතිකා සුකකවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම් නොපිළිසන් එක් සඤ්චනතිකා සුකකවිසට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානන සමසයාගෙන් ඉල්ලමි. ඒ මට සමස තෙම නොපිළිසන් එක් සඤ්චනතිකා සුකකවිසට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානන දුන්නේ ය. චගන්ස, ඒ මම් පිරු මානන ඇතිනෙමි දෙවනු ද සමසයාගෙන් අඛානය ඉල්ලමි.

චගන්ස, මම් නොපිළිසන් එක් සඤ්චනතිකා සුකකවිසට්ඨි ඇවැත කට පැමිණියෙමි. ඒ මම් නොපිළිසන් එක් සඤ්චනතිකා සුකකවිසට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානන සමසයාගෙන් ඉල්ලමි. ඒ මට සමස තෙම නොපිළිසන් එක් සඤ්චනතිකා සුකකවිසට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානන දුන්නේ ය. චගන්ස, ඒ මම් පිරු මානන ඇතිනෙමි නෙවනු ද සමසයාගෙන් අඛානය ඉල්ලමි” යනු යි.

3. වසනා ප්‍රතිබල මහණන්හු විසින් සසස තෙමේ මෙසේ දුන්විය යුතු:

සමස තෙමේ මඛ් අසාවා: මේ උද්ඛි මහණ එක් නොපිළිසන් සඤ්චනතිකා සුකකවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම නොපිළිසන් එක් සඤ්චනතිකා සුකකවිසට්ඨි ඇවැතට සමසයාගෙන් සරයක් පිරිය යුතු මානන ඉල්ලී ය. සමස තෙම උද්ඛි මහණතට නොපිළිසන් වූ එක් සඤ්චනතිකා සුකකවිසට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානන දුන්නේ ය. හේ පිරු මානන ඇත්තේ සමසයාගෙන් අඛානය ඉල්ලයි. ඉදින් සමසයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සමස තෙමේ උද්ඛි මහණ අඛානය කෙරේවා. මේ ඥාපනියයි.

චගන්ස, සමස තෙමේ මඛ් අසාවා. මේ උද්ඛි මහණ තෙම නොපිළිසන් එක් සඤ්චනතිකා සුකකවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම එක් නොපිළිසන් සඤ්චනතිකා සුකකවිසට්ඨි ඇවැතට සමසයාගෙන් සරයක් පිරිය යුතු මානන ඉල්ලී ය. සමස තෙම උද්ඛි මහණතට නොපිළිසන් එක් සඤ්චනතිකා සුකකවිසට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානන දුන්නේ ය. හේ පිරු මානන ඇත්තේ සමසයාගෙන් අඛානය ඉල්ලයි. සමස තෙමේ උද්ඛි මහණ අඛානය කෙරෙයි. යම් ආයුෂ්ඨිකත්තට උද්ඛි මහණහුගේ අඛානය රිසියේ නම්, හේ නිහඬ වන්නේ ය. යමකුට නො රිසියේ නම් හේ කියන්නේ ය.

දෙවනු ද මෙ කැරුණ කියමි: චගන්ස, සමස තෙම මගේ වචනය අසාවා: මේ උද්ඛි මහණ තෙම නොපිළිසන් එක් සඤ්චනතිකා සුකකවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හේ ඒ නොපිළිසන් සඤ්චනතිකා සුකකවිසට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානන සමසයාගෙන් ඉල්ලී ය. සමස තෙම උද්ඛි මහණතට එක් නොපිළිසන් සඤ්චනතිකා සුකකවිසට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානන දුන්නේ ය. හේ පිරු මානන ඇත්තේ සමසයාගෙන් අඛානය ඉල්ලයි. සමස තෙමේ උද්ඛි මහණ අඛානය කෙරෙයි. යම් ආයුෂ්ඨිකත්තට උද්ඛි මහණහුගේ අඛානය රිසියේ නම් හේ නිහඬ වේවා. යමකුට නොරිසියේ නම්, හේ කියවා.

තනියමි එතමනා චදුමි: සුණාදු මෙ හන්තෙ සමෙසා අයං උදුමි භික්ඛු එකං ආපනතිං ආපජ්ජි සංඝොචනතිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං අපරිච්ඡන්තං. සො සමිසං එකිස්සා ආපනතියා සංඝොචනතිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපරිච්ඡන්තාය ඡාරතනං මානතනං යාචි. සමෙසා උදුමිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපනතියා සංඝොචනතිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපරිච්ඡන්තාය ඡාරතනං මානතනං අදුමි. සො විණ්ණමානතෙනො සමිසං අබ්භානං යාචති. සමෙසා උදුමි භික්ඛු අබ්භති. යස්සායසමනො ඛමති උදුමිස්ස භික්ඛුනො අබ්භානං, සො භුණ්ණස්ස, යස්ස නානමති, සො භාසෙය්‍ය.

අබ්භිතො සමෙසන උදුමි භික්ඛු. ඛමති සමිසස්ස, තස්මා භුණ්ඨි, එවමෙතං ධාරයාමි” ති.

### අපරිච්ඡන්ත අබ්භානං නිවේදනං.

### එකාහපරිච්ඡන්තාපරිවාසො

1. තෙන බො පන සමසෙන අයස්මා උදුමි එකං ආපනතිං ආපනො හොති සංඝොචනතිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං එකාහපරිච්ඡන්තං. සො භික්ඛුනං ආරොචෙයි: “අහං ආවුසො එකං ආපනතිං ආපජ්ජි සංඝොචනතිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං එකාහපරිච්ඡන්තං, කථං භු බො මයා පරිපජ්ජිතබ්බන්ති. හගචතො එතමන්ථ ආරොචෙසුං.

2. “තෙන හි භික්ඛවෙ සමෙසා උදුමිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපනතියා සංඝොචනතිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා එකාහපරිච්ඡන්තාය එකාහපරිවාසං දෙතු. එවංඤ්ච පන භික්ඛවෙ දුතබ්බො:

තෙන භික්ඛවෙ උදුමිනා භික්ඛුනා සමිසං උපසංඝමිත්වා එකංසං උත්තරුසභිං කරන්තා බුද්ධිනං භික්ඛුනං පාදෙ වජ්ඣන්තා උත්තරිකං නිසීදිත්වා අඤ්ඤාං පග්ගන්තො එවමස්ස වචනීයො: “අහං හන්තෙ එකං ආපනතිං ආපජ්ජි සංඝොචනතිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං එකාහපරිච්ඡන්තං. සො’හං හන්තෙ සමිසං එකිස්සා ආපනතියා සංඝොචනතිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා එකාහපරිච්ඡන්තාය එකාහපරිවාසං යාමාමිති.” දුතියමි යාචිතබ්බො -පෙ- තතියමි යාචිතබ්බො -පෙ-

### 3 ව්‍යන්තොති භික්ඛුනා පරිබලෙන සමෙසා ඤාපෙතබ්බො:

“සුණාදු මෙ හන්තෙ සමෙසා: අයං උදුමි භික්ඛු එකං ආපනතිං ආපජ්ජි සංඝොචනතිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං එකාහපරිච්ඡන්තං. සො සමිසං එකිස්සා ආපනතියා සංඝොචනතිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා එකාහපරිච්ඡන්තාය එකාහපරිවාසං යාචති. යදි සමිසස්ස පත්තකල්ලං, සමෙසා උදුමිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපනතියා සංඝොචනතිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා එකාහපරිච්ඡන්තාය එකාහපරිවාසං දදෙය්‍ය එසා ඤාතති.

තෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි. වහන්ස, සඛ්‍ය තෙම මගේ වචනය අසාවා: මේ උද්ධි මහණ තෙම නොපිළිසන් එක් සංඝෙවනනිකා සුක්ක-  
විසංඛි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම නොපිළිසන් එක් සංඝෙව-  
නිකා සුක්කවිසංඛි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු. මානත සඛ්‍යයාගෙන්  
ඉල්ලී ය. සඛ්‍ය තෙම උද්ධි මහණහට එක් නොපිළිසන් සංඝෙවනනිකා  
සුක්කවිසංඛි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානත දුන්නේ ය. හේ පිරු  
මානත ඇත්තේ සඛ්‍යයාගෙන් අබ්භානස ඉල්ලයි. සඛ්‍ය තෙමේ උද්ධි  
මහණ අබ්භානස කෙරෙයි. යම් ආයුෂමත්තංගට උද්ධි මහණහුගේ  
අබ්භානස රිසියේ නම්, හේ නිහඬ වේවා. යමකුහට නො රිසියේ නම්  
හේ කියවා.

සඛ්‍යයා විසින් උද්ධි මහණ තෙම අබ්භිත ය. සඛ්‍යයාට රිසියෙයි.  
එතෙසින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය සලකමි යනු යි.

**අපට්ඨජනා අබ්භානස නිමිසේ ය.**

### එකාහපට්ඨජනා පිරිවෙස

1 එ සමයෙහි ආයුෂමත් උද්ධි තෙම එක් දවසක් පිළිසන් වූ  
සංඝෙවනනිකා සුක්කවිසංඛි ඇවැතකට පැමිණියේ වෙයි. හෙ තෙම  
“ඇවැත්නි, මම එක් දවසක් පිළිසන් වූ සංඝෙවනනිකා සුක්කවිසංඛි  
ඇවැතකට පැමිණියෙමි. මා විසින් කෙසේ නම් පිළිපැදිය යුතුද? යි භික්ෂුනට  
සැල කෙළේ ය. භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් දුන්වූහ. (භාග්‍ය-  
වතුන් වහන්සේ මෙසේ වදාළ සේක:)

“මහණෙනි, එසේ වී නම්, සඛ්‍ය තෙමේ උද්ධි මහණහට එක් දවසක්  
පිළිසන් වූ සංඝෙවනනිකා සුක්කවිසංඛි ඇවැතට එක් දවසක් වසන  
පිරිවෙස දේවා. මහණෙනි, එය මෙසේ දිය යුතු:

2. මහණෙනි, ඒ උද්ධි මහණහු විසින් සඛ්‍යයා වෙත ඵලාභී  
උතුරුසහ එකස් කොට වැඩි මහලු මහණුන්ගේ පා වැද, උක්කුටුක වැ  
හිද, දෙපොත් මුදුන් තබා, “වහන්ස, මම එක් දවසක් පිළිසන් වූ  
සංඝෙවනනිකා සුක්කවිසංඛි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. වහන්ස, ඒ මම  
එක් දවසක් පිළිසන් එක් සංඝෙවනනිකා සුක්කවිසංඛි ඇවැතට  
සඛ්‍යයාගෙන් එක් දවසක් වසන පිරිවෙස ඉල්ලමි” යි මෙසේ කිය යුතු  
වන්නේ ය දෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු... තෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු...

3. ව්‍යකත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සඛ්‍ය තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු.

“වහන්ස, සඛ්‍ය තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා මේ උද්ධි මහණ තෙම  
එක් දවසක් පිළිසන් එක් සංඝෙවනනිකා සුක්කවිසංඛි ඇවැතකට  
පැමිණියේ ය. හෙ තෙම එක් දවසක් පිළිසන් වූ එක් සංඝෙවනනිකා  
සුක්කවිසංඛි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස ඉල්ලයි. ඉදින් සඛ්‍යයාට  
පැමිණි කල් ඇත්තේ වී නම් සඛ්‍ය තෙමේ උද්ධි මහණහට එක් දවසක්  
පිළිසන් වූ එක් සංඝෙවනනිකා සුක්කවිසංඛි ඇවැතට එක් දවසක් වසන  
පිරිවෙස දේවා. මේ ඥානිය යි.

සුඤ්ඤා මෙ භනෙත සමෙසා: අයං උද්ඝ්ථි භික්ඛු එකං ආපනතීං ආපජ්ජී සංකප්පනතිකං සුක්කඛිසංඛිං එකාගපටිච්ඡන්තං. සො සමසං එකිස්සා ආපනතියා සංකප්පනතිකාය සුක්කඛිසංඛියා එකාගපටිච්ඡන්තාය එකාගපරිවාසං යාවගී. සමෙසා උද්ඝ්ථස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපනතියා සංකප්පනතිකාය සුක්කඛිසංඛියා එකාගපටිච්ඡන්තාය එකාගපරිවාසං දෙති. යස්සායසමනො බමති උද්ඝ්ථස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපනතියා සංකප්පනතිකාය සුක්කඛිසංඛියා එකාගපටිච්ඡන්තාය එකාගපරිවාසස්ස දුතං, සො භුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්හ.

දුතියමි ඵතමත්ථං වදාමි. -පෙ- තතියමි ඵතමත්ථං වදාමි -පෙ-

දිනෙතා සමෙසන උද්ඝ්ථස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපනතියා සංකප්පනතිකාය සුක්කඛිසංඛියා එකාගපරිවාසො. බමති සමසස්ස තස්මා භුණ්හී ඵවමෙන. ධාරයාමී හි.

### එකාගපටිච්ඡන්තපරිවාසො නිවසිතො.

## එකාගපටිච්ඡන්තමානතාං

1. සො පරිවුත්ථරිවාසො භික්ඛුනං ආරොවෙයි: “අහං ආවුසො එකං ආපනතීං ආපජ්ජී සංකප්පනතිකං සුක්කඛිසංඛිං එකාගපටිච්ඡන්තං. සො’හං සමසං එකිස්සා ආපනතියා සංකප්පනතිකාය සුක්කඛිසංඛියා එකාගපටිච්ඡන්තාය එකාගපරිවාසං යාවං. තස්ස මෙ සමෙසා එකිස්සා ආපනතියා සංකප්පනතිකාය සුක්කඛිසංඛියා එකාගපටිච්ඡන්තාය එකාගපරිවාසං අදාසී. සො’හං පරිවුත්ථරිවාසො. කථං හු බො මයා පටිපජ්ජිතබ්බනති.” භගවතො ඵතමත්ථං ආරොවෙසුං.

2. තෙන හි භික්ඛවෙ සමෙසා උද්ඝ්ථස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපනතියා සංකප්පනතිකාය සුක්කඛිසංඛියා එකාගපටිච්ඡන්තාය ඡාරතනං මානතනං දෙතු. ඵවංකප්ප පන භික්ඛවෙ දුතබ්බං:

තෙන භික්ඛවෙ උද්ඝ්ථා භික්ඛුනා සමසං උපසඤ්ඤිත්වා එකංසං උපනතරාසභිතං කරිත්වා බුද්ධිතං භික්ඛුනං පාදෙ වැදිත්වා උක්කුටිකං නිසීදිත්වා අඤ්ඤා පගගෙතො ඵවමස්ස වචනියො “අහං භනෙත එකං ආපනතීං ආපජ්ජී සංකප්පනතිකං සුක්කඛිසංඛිං එකාගපටිච්ඡන්තං. සො’හං සමසං එකිස්සා ආපනතියා සංකප්පනතිකාය සුක්කඛිසංඛියා එකාගපටිච්ඡන්තාය එකාගපරිවාසං යාවං. තස්ස මෙ සමෙසා එකිස්සා ආපනතියා සංකප්පනතිකාය සුක්කඛිසංඛියා එකාගපරිවාසං අදාසී. සො’හං භනෙත පරිවුත්ථරිවාසො සමසං එකිස්සා ආපනතියා සංකප්පනතිකාය සුක්කඛිසංඛියා එකාගපටිච්ඡන්තාය ඡාරතනං මානතනං යාවාමි” හි. දුතියමි යාවිතබ්බො. තතියමි යාවිතබ්බො.

වහන්ස, සඛ්‍ය තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ උද්ඝ්‍රී මහණ තෙමේ එක් දවසක් පිළිසන් වූ එක් සඤ්චනනිකා සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. තෙතෙම එක් දවසක් පිළිසන් වූ එක් සඤ්චනනිකා සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස සඛ්‍යයාගෙන් ඉල්ලයි. සඛ්‍ය තෙමේ උද්ඝ්‍රී මහණහට එක් දවසක් පිළිසන් වූ එක් සඤ්චනනිකා සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස සඛ්‍යයාගෙන් ඉල්ලයි. සඛ්‍ය තෙමේ උද්ඝ්‍රී මහණහට එක් දවසක් පිළිසන් වූ එක් සඤ්චනනිකා සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දෙයි. උද්ඝ්‍රී මහණහට එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දීම යම් ආයුෂ්මතක්හට රිසියේ නම්, හෙ නිකඛ වන්නේ ය. යමක්හට නො රිසියේ නම් හේ කියන්නේ ය.

දෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි ...

සඛ්‍යයා විසින් උද්ඝ්‍රී මහණහට එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දෙන ලද්දේ ය. සඛ්‍යයාට රිසියෙයි. එතෙසින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය සලකමි” යනු සි

එකාහපටිච්ඡන්ත පිරිවෙස නිමියේ ය.

### එකාහපටිච්ඡන්තමානන

1. හෙ තෙමේ වුසු පිරිවෙස ඇත්තේ, “ඇවැත්නි, මම එක් දවසක් පිළිසන් වූ එක් සඤ්චනනිකා සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි ඒ මම එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස සඛ්‍යයාගෙන් ඉල්ලමි. ඒ මට සඛ්‍ය තෙමේ එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දුන්නේ ය. ඒ මම වුසු පිරිවෙස ඇතිසෙමි වෙමි මා විසින් කෙසේ නම් පිළිපැදිය යුතු දැ? සි හික්කුනට කි ය. ඔහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැලකලහ.

2. මහණෙනි, එසේ වී නම් සඛ්‍ය තෙමේ උද්ඝ්‍රී මහණහට එක් දවසක් පිළිසන් වූ එක් සඤ්චනනිකා සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානන දේවා. මහණෙනි, එය මෙසේ දිය යුතු:

ඒ උද්ඝ්‍රී මහණහු විසින් සඛ්‍යයා වෙත එදාම උතුරුසන එකස් කොට, මහලු මහණුන් පා වැද උත්තුවුක වැ ගිඳ දෙහොත් මුදුන් දී “වහන්ස, මම එක් දවසක් පිළිසන් වූ එක් සඤ්චනනිකා සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස සඛ්‍යයාගෙන් ඉල්ලමි. ඒ මට සඛ්‍ය තෙමේ එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දුන්නේ ය. වහන්ස, ඒ මම වුසු පිරිවෙස ඇතිසෙමි, එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානන සඛ්‍යයාගෙන් ඉල්ලමි” සි මෙසේ කිය යුතු වන්නේ ය. දෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු... තෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු...





3. වාක්ක වූ ප්‍රතිබල මහණක්ෂු විසින් සමස තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු:

“සමස තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ උද්ධි මහණ තෙම එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කතිසට්ඨි ඇවැතනට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කතිසට්ඨි ඇවැතනට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස සමසයාගෙන් ඉල්ලී ය. සමස තෙම උද්ධි මහණහට එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කතිසට්ඨි ඇවැතනට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ වුසු පිරිවෙස් ඇත්තේ, එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කතිසට්ඨි ඇවැතට සමසයාගෙන් සරයක් පිරිය යුතු මානන ඉල්ලයි. ඉදින් සමසයාට පැමිණි කල් ඇත්ත නම් සමස තෙමේ උද්ධි මහණහට එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කතිසට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානන දේවා, මේ ඥාතිය යි.

වහන්ස, සමස තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ උද්ධි මහණ තෙම එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කතිසට්ඨි ඇවැතනට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම සමසයාගෙන් එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කතිසට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස ඉල්ලී ය. සමස තෙම උද්ධි මහණහට එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කතිසට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ වුසු පිරිවෙස් ඇත්තේ, එක් දවසක් පිළිසන් සඤ්චනනිකා සුක්කතිසට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානන සමසයාගෙන් ඉල්ලයි. සමස තෙමේ උද්ධි මහණහට එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කතිසට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානන දෙයි. උද්ධි මහණහට එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කතිසට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානන දීම යම් ආයුෂ්මතක්හට රිසියේ නම්, හේ නිහඬ වේවා. යමකුහට නො රිසියේ නම්, හේ කියාවා.

දෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි... තෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි...

සමසයා විසින් උද්ධි මහණහට එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කතිසට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානන සමසයා විසින් දෙන ලදී. එය සමසයාට රිසියෙයි. එ හෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය සලකමි” යනු යි.

**එකාභපට්ඨන්ත මානන නිමිසේ ය.**

## එකාභපට්ඨන්ත අබ්භානියයි

1. හෙ තෙම පිරු මානන අත්තේ, “ඇවැත්නි, මම එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කතිසට්ඨි ඇවැතනට පැමිණියෙමි. ඒ මම එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කතිසට්ඨි ඇවැතට සමසයාගෙන් එක් දවසක් පිරිය යුතු පිරිවෙස ඉල්ලමි. ඒ මට සමස තෙමේ එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කතිසට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දුන්නේ ය. ඒ මම වුසු පිරිවෙස් ඇතියෙමි, සමසයාගෙන් එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කතිසට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානන ඉල්ලමි. ඒ මට සමස තෙමේ එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කතිසට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානන දුන්නේ ය. ඒ මම පිරු මානන ඇතියෙමි. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැදිය යුතු දෑ හිසුනට කිය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ සැලකලහ.

2. තෙන හි භික්ඛවෙ සමෙසා උදසිං භික්ඛුං අබ්බෙතු. එවං ච පත භික්ඛවෙ අබ්බෙතතබ්බො:

තෙන භික්ඛවෙ උදසිංහා භික්ඛුතා සමසා උපසඬකමිත්වා එකංසං උත්තරුසඬා කරිත්වා බුඩ්ධානං භික්ඛුතං පදෙ වඤ්ඤිත්වා උක්ඛවිකං නිසිදිත්වා අඤ්ඤාං පගගතෙත්වා එවමස්ස වචනීයො: අතං හතෙන්න එකං ආපතති. ආපජ්ජි සංඤ්ඤානතිකා සුක්කතිසංඛිං. එකානපට්ච්ඡන්තං සො'හං සමසං එකිස්සා ආපතති. සංඤ්ඤානතිකාය සුක්කතිසංඛිං. එකානපට්ච්ඡන්තාය එකානපට්ඨාසං යාචිං. තස්ස මෙ සමෙසා එකිස්සා ආපතති. සංඤ්ඤානතිකාය සුක්කතිසංඛිං. එකානපට්ච්ඡන්තාය එකානපට්ඨාසං අදසි. සොහං පරිවුත්ථ පරිවාසො සමසං එකිස්සා ආපතති. සංඤ්ඤානතිකාය සුක්කතිසංඛිං. එකානපට්ච්ඡන්තාය ඡාරතතං මානතතං යාචිං. තස්ස මෙ සමෙසා එකිස්සා ආපතති. සංඤ්ඤානතිකාය සුක්කතිසංඛිං. එකානපට්ච්ඡන්තාය ඡාරතතං මානතතං අදසි. සො'හං හතෙන්න විණ්ණමානතෙනා සමසං අබ්බාතං යාචමිති. දුතියමි යාචිතබ්බො. තතියමි යාචිතබ්බො.

3. ව්‍යතෙන්න භික්ඛුතා පට්ඨලෙන් සමෙසා ඤාපෙතබ්බො:

“සුඤ්ඤානං මෙ හතෙන්න සමෙසා: අයං උදසිං භික්ඛු එකං ආපතති. ආපජ්ජි සංඤ්ඤානතිකා සුක්කතිසංඛිං. එකානපට්ච්ඡන්තං. සො සමසං එකිස්සා ආපතති. සංඤ්ඤානතිකාය සුක්කතිසංඛිං. එකානපට්ච්ඡන්තාය එකානපට්ඨාසං යාචි. සමෙසා උදසිස්ස භික්ඛුතො එකිස්සා ආපතති. සංඤ්ඤානතිකාය සුක්කතිසංඛිං. එකානපට්ච්ඡන්තාය එකානපට්ඨාසං අදසි. සො පරිවුත්ථ පරිවාසො සමසං එකිස්සා ආපතති. සංඤ්ඤානතිකාය සුක්කතිසංඛිං. එකානපට්ච්ඡන්තාය ඡාරතතං මානතතං යාචි. සමෙසා උදසිස්ස භික්ඛුතො එකිස්සා ආපතති. සංඤ්ඤානතිකාය සුක්කතිසංඛිං. එකානපට්ච්ඡන්තාය ඡාරතතං මානතතං අදසි. සො විණ්ණමානතෙනා සමසං අබ්බාතං යාචති. යදි සමසස්ස පහතකල්ලා, සමෙසා උදසිං භික්ඛුං අබ්බෙත්තං. එසා ඤාතති.

සුඤ්ඤානං මෙ හතෙන්න සමෙසා: අයං උදසිං භික්ඛු එකං ආපතති. ආපජ්ජි සංඤ්ඤානතිකා සුක්කතිසංඛිං. එකානපට්ච්ඡන්තං. සො සමසං එකිස්සා ආපතති. සංඤ්ඤානතිකාය සුක්කතිසංඛිං. එකානපට්ච්ඡන්තාය එකානපට්ඨාසං යාචි. සමෙසා උදසිස්ස භික්ඛුතො එකිස්සා ආපතති. සංඤ්ඤානතිකාය සුක්කතිසංඛිං. එකානපට්ච්ඡන්තාය එකානපට්ඨාසං අදසි. සො පරිවුත්ථ පරිවාසො සමසං එකිස්සා ආපතති. සංඤ්ඤානතිකාය සුක්කතිසංඛිං. එකානපට්ච්ඡන්තාය ඡාරතතං මානතතං යාචි. සමෙසා උදසිස්ස භික්ඛුතො එකිස්සා ආපතති. සංඤ්ඤානතිකාය සුක්කතිසංඛිං. එකානපට්ච්ඡන්තාය ඡාරතතං මානතතං අදසි. සො විණ්ණමානතෙනා සමසං අබ්බාතං යාචති. සමෙසා උදසිං භික්ඛුං අබ්බෙති. යස්සායස්මතො බමති, උදසිස්ස භික්ඛුතො අබ්බාතං, සො ඤාතස්ස. යස්ස නාබමති, සො භාසෙත්තං.

දුතියමි එතමත්ථං වදාමි - පෙ - තතියමි එතමත්ථං වදාමි - පෙ -

අබ්බිත්තො සමෙසා උදසිං භික්ඛු බමති සමසස්ස තස්මා ඤාතස්සි එව මෙතං ධාරයාමි” ති.

**එකානපට්ච්ඡන්තඅබ්බාතං නිවසිතං.**

2 (නාගාවතූන් වහන්සේ වදාළ සේක:) “මහණෙනි, එසේ වී නම් සඤ්ඤා තෙමේ උද්ධම මහණ අබ්බාත කෙරේවා. මහණෙනි, මෙසේ අබ්බාත කට යුතු:

ඒ උද්ධම මහණහු විසින් සඤ්ඤා වෙත ඵලම උතුරුසහ එකස් කොට වැඩිමහලු මහණන් පා වැද උත්තරාසන වැ හිඳ දෙහොත් මුදුනා තබා මෙසේ කිය යුතු: “වහන්ස, මම ඵත් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට පැමිණියෙමි. ඒ මගි සඤ්ඤාතනෙන් ඵත් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට ඵත් දවසක් වසන පිරිවෙස ඉල්ලිමි. ඒ මට සඤ්ඤාතනෙම ඵත් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට ඵත් දවසක් වසන පිරිවෙස දුන්නේ ය. ඒ මගි දුසු පිරිවෙස ඇතිසෙමි, සඤ්ඤාතනෙන් ඵත් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානන දුන්නේ ය. වහන්ස, ඒ මගි පිරු මානන ඇතිසෙමි, සඤ්ඤාතනෙන් අබ්බාතය ඉල්ලමි” කියා යි. දෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු... තෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු...

3. වසනන ප්‍රතිලල මහණන්හු විසින් සඤ්ඤා තෙමේ දැන්විය යුතු:

“සඤ්ඤා තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ උද්ධම මහණ එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට පැමිණියේ ය. හේ සඤ්ඤාතනෙන් ඵත් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට ඵත් දවසක් වසන පිරිවෙස ඉල්ලි ය. සඤ්ඤා තෙමේ උද්ධම මහණහට ඵත් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට ඵත් දවසක් වසන පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ දුසු පිරිවෙස ඇත්තේ, සඤ්ඤාතනෙන් ඵත් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානන ඉල්ලි ය. සඤ්ඤා තෙමේ උද්ධම මහණහට ඵත් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානන දුන්නේ ය. හේ පිරු මානන ඇත්තේ, සඤ්ඤාතනෙන් අබ්බාතය ඉල්ලයි. ඉදින් සඤ්ඤාතන ප්‍රාප්ත කාල වේනම්, සඤ්ඤා තෙමේ උද්ධම මහණ අබ්බාත කෙරේවා. මේ දැන්විය යි.

සඤ්ඤා තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ උද්ධම මහණ තෙමේ එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට පැමිණියේ ය. හේ තෙමේ සඤ්ඤාතනෙන් ඵත් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට ඵත් දවසක් වසන පිරිවෙස ඉල්ලි ය. සඤ්ඤා තෙමේ උද්ධම මහණහට ඵත් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට ඵත් දවසක් වසන පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ දුසු පිරිවෙස ඇත්තේ, එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානන සඤ්ඤාතනෙන් ඉල්ලි ය. සඤ්ඤා තෙමේ උද්ධම මහණහට ඵත් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානන දුන්නේ ය. හේ පිරු මානන ඇත්තේ සඤ්ඤාතනෙන් අබ්බාතය ඉල්ලයි. සඤ්ඤා තෙමේ උද්ධම මහණ අබ්බාතය කෙරෙයි. උද්ධම මහණහුගේ අබ්බාතය යම් ආයුෂ්මතකිහට රිසියේ නම්, හේ නිහඬ වේවා, යමකුට තො රිසියේ නම්, හේ කියාවා.

දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ...

සඤ්ඤා විසින් උද්ධම මහණ අබ්බාත වෙයි. එය සඤ්ඤාතන රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය සලකමි” යි

පඤ්චාහපට්චජනනපට්චාසො

1. තෙන ඛො පන සමයෙන ආයස්මා උද්ඝි එකං ආපනතිං ආපනොනොති සංඥොතනිකං සුක්කඛිසට්ඨිං දභීතපට්චජනනං -පෙ- තිතපට්චජනනං -පෙ- චතුහපට්චජනනං -පෙ- තෙන ඛො පන සමයෙන ආයස්මා උද්ඝි එකං ආපනතිං ආපනොනොති සංඥොතනිකං සුක්කඛිසට්ඨිං පඤ්චාහපට්චජනනං. සො භික්ඛූහං ආරොවෙසි: “අහං ආවුසො එකං ආපනතිං ආපජ්ජිං සංඥොතනිකං සුක්කඛිසට්ඨිං පඤ්චාහපට්චජනනං. කථං හු ඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බො”නති. හතචතො එතමන්. ආරොවෙසුං.

2. තෙන හි භික්ඛවෙ සඛෙසා උද්ඝිස්ස භික්ඛුතො එකිස්සා ආපනතියා සංඥොතනිකාය සුක්කඛිසට්ඨියා පඤ්චාහපට්චජනනාය පඤ්චාහපට්චාසං දෙතු. එවංඥා පන භික්ඛවෙ දුතබ්බො: තෙන භික්ඛවෙ උද්ඝිනා භික්ඛුතා සඛසං උපසංඝමානා එකංසං උත්තරාසඛනං කර්මා බුද්ධිසංතං භික්ඛුතං පාදෙ චන්දිතා උක්ඛුරිකං නිසීදිතා අඤ්ඤං පගගතොති එවමස්ස චචතියො: අහං හන්තො එකං ආපනතිං ආපජ්ජිං සංඥොතනිකං සුක්කඛිසට්ඨිං පඤ්චාහපට්චජනනං. සො’හං හන්තො සඛසං එකිස්සා ආපනතියා සංඥොතනිකාය සුක්කඛිසට්ඨියා පඤ්චාහපට්චජනනාය පඤ්චාහපට්චාසං යාමාමි ති. දුතියමපි යාමිතබ්බො -පෙ- තතියමපි යාමිතබ්බො. වෘත්තෙන භික්ඛුතා පටිබලෙන සඛෙසා ඤාපෙතබ්බො:

3. “සුඤ්ඤානං මෙ හන්තො සඛෙසා: අයං උද්ඝි භික්ඛු එකං ආපනතිං ආපජ්ජි සංඥොතනිකං සුක්කඛිසට්ඨිං පඤ්චාහපට්චජනනං. සො සඛසං එකිස්සා ආපනතියා සංඥොතනිකාය සුක්කඛිසට්ඨියා පඤ්චාහපට්චජනනාය පඤ්චාහපට්චාසං යාමති. යදි සඛසස්ස පත්තකල්ලං, සඛෙසා උද්ඝිස්ස භික්ඛුතො එකිස්සා ආපනතියා සංඥොතනිකාය සුක්කඛිසට්ඨියා පඤ්චාහපට්චජනනාය පඤ්චාහපට්චාසං දදෙය්. එසා ඤාතති.

සුඤ්ඤානං මෙ හන්තො සඛෙසා: අයං උද්ඝි භික්ඛු එකං ආපනතිං ආපජ්ජි සංඥොතනිකං සුක්කඛිසට්ඨිං පඤ්චාහපට්චජනනං. සො සඛසං එකිස්සා ආපනතියා සංඥොතනිකාය සුක්කඛිසට්ඨියා පඤ්චාහපට්චජනනාය පඤ්චාහපට්චාසං යාමති. සඛෙසා උද්ඝිස්ස භික්ඛුතො එකිස්සා ආපනතියා සංඥොතනිකාය සුක්කඛිසට්ඨියා පඤ්චාහපට්චජනනාය පඤ්චාහපට්චාසං දෙති. යස්සායස්මතො ඛමති උද්ඝිස්ස භික්ඛුතො එකිස්සා ආපනතියා සංඥොතනිකාය සුක්කඛිසට්ඨියා පඤ්චාහපට්චජනනාය පඤ්චාහපට්චාසස්ස දුතං, සො තුඤ්ඤස්ස. යස්ස නතබ්බොති, සො භාසෙය්.

දුතියමපි එතමන්. චද්දමි -පෙ- තතියමපි එතමන්. චද්දමි -පෙ-

දිනො සඛෙසන උද්ඝිස්ස භික්ඛුතො එකිස්සා ආපනතියා සංඥොතනිකාය සුක්කඛිසට්ඨියා පඤ්චාහපට්චාසො. ඛමති සඛසස්ස. තස්මා තුඤ්ඤා. එවමෙන. ධාරයාමි” ති.

පඤ්චාහපට්චජනනපට්චාසො නිවසිතො.

## පඤ්චාහපටිච්ඡන්තපටිච්ඡාසය

1. එසමයෙහි ආග්‍රණමත් උද්ධි තෙම දෙදවසක් පිළිසන් ... භූත් දවසක් පිළිසන් ... සතර දවසක් පිළිසන් ... එක් සංඥානතක සුක්කඛිසංඛි ඇවැතනට පැමිණියේ වෙයි... එ සමයෙහි ආග්‍රණමත් උද්ධි තෙම පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඥානතක සුක්කඛිසංඛි ඇවැතනට පැමිණියේ වෙයි. හේ හික්ෂුතට “ඇවැත්නි, පස්දිනක් පිළිසන් එක් සංඥානතක සුක්කඛිසංඛි ඇවැතනට පැමිණියෙමි. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැදිය යුතු ද” යි සැල කෙළේ ය. ඔහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැල කළහ.

2. (භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විදාර සේක:) මහණෙනි, එසේ වී නම් සංඛ්‍ය තෙමේ උද්ධි මහණහට පස්දිනක් පිළිසන් එක් සංඥානතක සුක්කඛිසංඛි ඇවැතට පස් දිනක් වසන පිරිවෙස දේවා. මහණෙනි, එය ද මෙසේ දිය යුතු: ඒ උද්ධි මහණහු විසින් සංඛ්‍යා වෙත එළැඹ උතුරුසහ එකස් කොට වැඩි මහලු මහණුන් පා වැද, උත්තුටුක වැ හිඳ දෙහොත් මුදුන් තබා “වහන්ස, මම පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඥානතක සුක්කඛිසංඛි ඇවැතනට පැමිණියෙමි. වහන්ස, ඒ මම සංඛ්‍යාගෙන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඥානතක සුක්කඛිසංඛි ඇවැතට පස් දිනක් වසන පිරිවෙස ඉල්ලමි” යි මෙසේ කිය යුතු වන්නේ ය. දෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු... තෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු... ව්‍යංකන ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සංඛ්‍ය තෙමේ දැන්විය යුතු:

3. “වහන්ස, සංඛ්‍ය තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ උද්ධි මහණ තෙම පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඥානතක සුක්කඛිසංඛි ඇවැතනට පැමිණියේ ය. තෙ තෙම සංඛ්‍යාගෙන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඥානතක සුක්කඛිසංඛි ඇවැතට පස්දිනක් වසන පිරිවෙස ඉල්ලති. ඉදින් සංඛ්‍යාට පැමිණි කල් ඇත්තේ වී නම්, සංඛ්‍ය තෙමේ උද්ධි මහණහට පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඥානතක සුක්කඛිසංඛි ඇවැතට පස් දිනක් වසන පිරිවෙස දේවා. මේ ඥප්තිය යි.

වහන්ස, සංඛ්‍ය තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ උද්ධි මහණ පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඥානතක සුක්කඛිසංඛි ඇවැතනට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම සංඛ්‍යාගෙන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඥානතක සුක්කඛිසංඛි ඇවැතට පස් දිනක් වසන පිරිවෙස ඉල්ලති. සංඛ්‍ය තෙමේ උද්ධි මහණහට පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඥානතක සුක්කඛිසංඛි ඇවැතට පස් දිනක් වසන පිරිවෙස දෙයි. උද්ධි මහණහට පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඥානතක සුක්කඛිසංඛි ඇවැතට පස් දිනක් වසන පිරිවෙස දීම යම් ආග්‍රණමත්හට රිසිමය් නම්, හේ තිහඬ වේවා. යමකුහට තො රිසිමය් නම්, හේ කියාවා.

දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ...

සංඛ්‍යා විසින් උද්ධි මහණහට පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඥානතක සුක්කඛිසංඛි ඇවැතට පස් දිනක් වසන පිරිවෙස දෙන ලදී. සංඛ්‍යාට රිසියෙයි. එ හෙයින් තිහඬ ය. මෙසේ මෙය සලකමි.

පඤ්චාහපටිච්ඡන්ත පිරිවෙස හිමියේ ය.

## පාරිවාසිකමූලායපටිකස්සනා

1. සො පරිවසනො අනතරා එකං ආපනතිං ආපජ්ජි සඤ්චතනිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං අපට්ච්ඡන්තං. සො භික්ඛුනං ආරෙ වෙසී අහං ආට්ඨසො එකං ආපනතිං ආපජ්ජිං සඤ්චතනිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං පඤ්චාහපට්ච්ඡන්තං. සො'හං සම්මං එකිස්සා ආපනතියා සඤ්චතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා පඤ්චාහපට්ච්ඡන්තාය පඤ්චාහපරිවාසං යාමිං. තස්ස මෙ සම්මං එකිස්සා ආපනතියා සඤ්චතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා පඤ්චාහපට්ච්ඡන්තාය පඤ්චාහපරිවාසං අදුසි. සො'හං පරිවසනො අනතරා එකං ආපනතිං ආපජ්ජිං සඤ්චතනිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං අපට්ච්ඡන්තං. කථං හු බො මයා පටිපජ්ජකබ්බනති. හතවතො එතමන්. ආරෙවෙසුං.

2 තෙන භි භික්ඛවෙ සම්මං උදුසිං භික්ඛුං අනතරා එකිස්සා ආපනතියා සඤ්චතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ච්ඡන්තාය මූලාය පටිකස්සතු. එවං ච පන භික්ඛවෙ මූලාය පටිකස්සිතබ්බො; තෙන භික්ඛවෙ උදුසිනා භික්ඛුනා සම්මං උපසම්ඛම්ඤා -පෙ- එවමස්ස වචනීයො: “අහං හනෙන එකං ආපනතිං ආපජ්ජිං සඤ්චතනිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං පඤ්චාහපට්ච්ඡන්තං. සො'හං සම්මං එකිස්සා ආපනතියා සඤ්චතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා පඤ්චාහපට්ච්ඡන්තාය පඤ්චාහපරිවාසං යාමිං. තස්ස මෙ සම්මං එකිස්සා ආපනතියා සඤ්චතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා පඤ්චාහපට්ච්ඡන්තාය පඤ්චාහපරිවාසං අදුසි සො'හං පරිවසනො අනතරා එකං ආපනතිං ආපජ්ජිං සඤ්චතනිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං අපට්ච්ඡන්තං. සො'හං හනෙන සම්මං අනතරා එකිස්සා ආපනතියා සඤ්චතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ච්ඡන්තාය මූලායපටිකස්සනං යාමාමි” ති. දුතියමපි යාමිතබ්බො -පෙ- තතියමපි යාමිතබ්බො -පෙ- ව්‍යතෙනන භික්ඛුනා පටිබලෙන සම්මං ඤ්ජෙතබ්බො;

3. “සුණාතු මෙ හනෙන සම්මං; අයං උදුසි භික්ඛු එකං ආපනතිං ආපජ්ජි සඤ්චතනිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං පඤ්චාහපට්ච්ඡන්තං. සො සම්මං එකිස්සා ආපනතියා සඤ්චතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා පඤ්චාහපට්ච්ඡන්තාය පඤ්චාහපරිවාසං යාමි. සම්මං උදුසිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපනතියා සඤ්චතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා පඤ්චාහපට්ච්ඡන්තාය පඤ්චාහපරිවාසං අදුසි. සො පරිවසනො අනතරා එකං ආපනතිං ආපජ්ජි සඤ්චතනිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං අපට්ච්ඡන්තං. සො සම්මං අනතරා එකිස්සා ආපනතියා සඤ්චතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ච්ඡන්තාය මූලායපටිකස්සනං යාමති. යදි සම්මස්ස පතතකල්ලං. සම්මං උදුසිං භික්ඛුං අනතරා එකිස්සා ආපනතියා සඤ්චතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ච්ඡන්තාය මූලාය පටිකස්සෙය්‍ය. එසා ඤ්ජති.



## පාරිවාසිකමූලායපටිකසාධනාච

1. හෙතෙම පිරිවෙස් වසනුයේ ඒ අතර නොපිළිසන් එක් සංකෘතනක සුකකවිසංඛි ඇවැතනට පැමිණියේ ය. හෙතෙම භික්ෂුනට “ඇවැත්නි, මම පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංකෘතනක සුකකවිසංඛි ඇවැතනට පැමිණියෙමි. ඒ මම සංඝසාගෙන් පස්දිනක් පිළිසන් එක් සංකෘතනක සුකකවිසංඛි ඇවැතනට පස් දිනක් වසන පිරිවෙස සංඝසාගෙන් ඉල්ලිමි. ඒ මට සංඝ තෙමේ පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංකෘතනක සුකකවිසංඛි ඇවැතනට පස් දිනක් වසන පිරිවෙස දුන්නේ ය. ඒ මම පිරිවෙස් වසන්නෙමි ඒ අතර නොපිළිසන් එක් සංකෘතනක සුකකවිසංඛි ඇවැතනට පැමිණියෙමි. මා විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු ද” යි සැලකෙළේ ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවත් දැන්වූහ.

2. මහණෙනි, එසේ විනම් සංඝ තෙමේ උද්ඝ්ථි මහණනට අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සංකෘතනක සුකකවිසංඛි ඇවැතනට (පිළියම් පිණිස) මූලායපටිකසාධනාච කෙරේවා. මහණෙනි, මෙසේ මූලායපටිකසාධනාච කළ යුතු: ඒ උද්ඝ්ථි මහණනු විසින් සංඝසා වෙත එළැඹ මෙසේ කිය යුතු වන්නේ ය: “වහන්ස, මම පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංකෘතනක සුකකවිසංඛි ඇවැතනට පැමිණියෙමි. ඒ මම සංඝසාගෙන් පස්දිනක් පිළිසන් එක් සංකෘතනක සුකකවිසංඛි ඇවැතනට පස් දිනක් වසන පිරිවෙස ඉල්ලිමි. ඒ මට සංඝ තෙමේ පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංකෘතනක සුකකවිසංඛි ඇවැතනට පස් දිනක් වසන පිරිවෙස දුන්නේ ය. ඒ මම පිරිවෙස් වසන්නෙමි, ඒ අතර, නොපිළිසන් එක් සංකෘතනක සුකකවිසංඛි ඇවැතනට පැමිණියෙමි. වහන්ස, ඒ මම සංඝසාගෙන් ඒ අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සංකෘතනක සුකකවිසංඛි ඇවැතනට (පිළියම් පිණිස) මූලායපටිකසාධනාච (මුල් ඇවැතනට පෙරලා ඇදීම) ඉල්ලෙමි” යි දෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු. තෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු... ව්‍යාකෘත ප්‍රතිඵල මහණන්හු විසින් සංඝ තෙමේ දැන්විය යුතු:

3. “වහන්ස, සංඝ තෙමේ මගේ වචනය අසාවා: මේ උද්ඝ්ථි මහණ පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංකෘතනක සුකකවිසංඛි ඇවැතනට පැමිණියේ ය. හෙතෙම සංඝසාගෙන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංකෘතනක සුකකවිසංඛි ඇවැතනට පඤ්චානපරිවාසය ඉල්ලී ය. සංඝ තෙමේ උද්ඝ්ථි මහණනට පඤ්චානපරිවාසන වූ එක් සංකෘතනක සුකකවිසංඛි ඇවැතනට පඤ්චානපරිවාසය දුන්නේ ය. හේ පිරිවෙස වසනුයේ ඒ අතර නොපිළිසන් එක් සංකෘතනක සුකකවිසංඛි ඇවැතනට පැමිණියේ ය. හෙතෙම ඒ අතර අවන් ඒ නොපිළිසන් එක් සංකෘතනක සුකකවිසංඛි ඇවැතනට (පිළියම් පිණිස) සංඝසාගෙන් මූලායපටිකසාධනාච ඉල්ලෙයි. ඉදින් සංඝසාට ප්‍රාජාකාල නම්, සංඝ තෙමේ උද්ඝ්ථි මහණනට අතර අවන් එක් නොපිළිසන් සංකෘතනක සුකකවිසංඛි ඇවැතනට මූලායපටිකසාධනාච කරන්නේ ය. මේ යුජ්ඣිය යි.



සුභ්‍යාසය මෙ හතෙක සමූහය. අයං උද්ධි භික්ෂු ඵණං ආපනතිං ආපජ්ජි සංකප්පනතිකං සුකකපිසංඛිං පඤ්චානපට්ඨන්තං. සො සමිසං ඵකිසං ආපනතියං සංකප්පනතිකං සුකකපිසංඛිං පඤ්චානපට්ඨන්තං පඤ්චානපට්ඨන්තං යාමි. සමූහය උද්ධිසං භික්ෂුනො ඵකිසං ආපනතියං සංකප්පනතිකං සුකකපිසංඛිං පඤ්චානපට්ඨන්තං පඤ්චානපට්ඨන්තං යාමි. සො පරිවසනො අනතරා ඵකං ආපනතිං ආපජ්ජි සංකප්පනතිකං සුකකපිසංඛිං අපට්ඨන්තං. සො සමිසං අනතරා ඵකිසං ආපනතියං සංකප්පනතිකං සුකකපිසංඛිං අපට්ඨන්තං මූලාශ්‍රය පරික්ෂණයං යාමි. සමූහය උද්ධිං භික්ෂුං අනතරා ඵකිසං ආපනතියං සංකප්පනතිකං සුකකපිසංඛිං අපට්ඨන්තං මූලාශ්‍රය පරික්ෂණයං. යසංසංසමතො ඛමති උද්ධිසං භික්ෂුනො අනතරා ඵකිසං ආපනතියං සංකප්පනතිකං සුකකපිසංඛිං අපට්ඨන්තං මූලාශ්‍රය පරික්ෂණයං, සො සුභ්‍යාසං. යසං නිකමති, සො භාසෙය්‍ය.

දුතියමි ඵකමත්තං වදාමි - පෙ - තතියමි ඵකමත්තං වදාමි - පෙ -

පරික්ෂණයක සමූහය උද්ධි භික්ෂු අනතරා ඵකිසං ආපනතියං සංකප්පනතිකං සුකකපිසංඛිං අපට්ඨන්තං මූලාශ්‍රය පරික්ෂණයං. ඛමති සමිසංසං, තසං සුභ්‍යාසං, ඵකමතං ධාරයාමි” ති.

### පාටිච්ඡාසන මූලාශ්‍රය පරික්ෂණය නිවැසිනා.

### මානවත්වය මූලාශ්‍රය පරික්ෂණය

1. සො පරිවුත්ථරිවසො මානවත්වයො අනතරා ඵකං ආපනතිං ආපජ්ජි සංකප්පනතිකං සුකකපිසංඛිං අපට්ඨන්තං. සො භික්ෂුනං ආරොචෙසි: “අහං ආප්‍රසො ඵකං ආපනතිං ආපනතිං සංකප්පනතිකං සුකකපිසංඛිං පඤ්චානපට්ඨන්තං. සො’හං සමිසං ඵකිසං ආපනතියං සංකප්පනතිකං සුකකපිසංඛිං පඤ්චානපට්ඨන්තං පඤ්චානපට්ඨන්තං යාමි. තසං මෙ සමූහය ඵකිසං ආපනතියං සංකප්පනතිකං සුකකපිසංඛිං පඤ්චානපට්ඨන්තං පඤ්චානපට්ඨන්තං අදාසි. සො’හං පරිවසනො අනතරා ඵකං ආපනතිං ආපජ්ජි සංකප්පනතිකං සුකකපිසංඛිං අපට්ඨන්තං. සො’හං සමිසං අනතරා ඵකිසං ආපනතියං සංකප්පනතිකං සුකකපිසංඛිං අපට්ඨන්තං මූලාශ්‍රය පරික්ෂණයං යාමි. තං මං සමූහය අනතරා ඵකිසං ආපනතියං සංකප්පනතිකං සුකකපිසංඛිං අපට්ඨන්තං මූලාශ්‍රය පරික්ෂණයං. සො’හං පරිවුත්ථරිවසො මානවත්වයො අනතරා ඵකං ආපනතිං ආපජ්ජි සංකප්පනතිකං සුකකපිසංඛිං අපට්ඨන්තං. කථං නු ඛො මයං පටිපජ්ජිතං” තති. හගෙතො ඵකමත්තං ආරොචෙසුං.

2. තෙන හි භික්ෂුවෙ සමූහය උද්ධිං භික්ෂු අනතරා ඵකිසං ආපනතියං සංකප්පනතිකං සුකකපිසංඛිං අපට්ඨන්තං මූලාශ්‍රය පරික්ෂණයං.

වහන්ස, සඛස් තෙමේ මගේ වචනය අසාවා: මේ උදයී මහණ පඤ්චානපට්ඨන්තා එක් සංඥානතක සුක්ඛවිසංඛි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම සඛස්සාගෙන් පඤ්චානපට්ඨන්තා වූ එක් සංඥානතක සුක්ඛ- විසංඛි ඇවැතකට පඤ්චානපට්ඨවාසය ඉල්ලී ය. සඛස් තෙමේ උදයී මහණහට පඤ්චානපට්ඨන්තා එක් සංඥානතක සුක්ඛවිසංඛි ඇවැතට පඤ්චානපට්- වාසය දුන්නේ ය. හේ පිරිවෙස් වසන්නේ ඒ අතර නොපිළිසන් එක් සංඥානතක සුක්ඛවිසංඛි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම සඛස්සා- ගෙන් අතර අවන් නොපිළිසන් ඒ සංඥානතක සුක්ඛවිසංඛි ඇවැතට මූලායපටිකසායනාව (මුල් ඇවැතට ඇදීම) ඉල්ලයි. සඛස් තෙමේ උදයී මහණහට අතර අවන් නොපිළිසන් වූ එක් සංඥානතක සුක්ඛවිසංඛි ඇවැතට මූලායපටිකසායනාව කෙරේ. උදයී මහණහට අතර අවන් එක් අපට්ඨන්තා සංඥානතක සුක්ඛවිසංඛි ඇවැතට මූලායපටිකසායනාව යම් ආයුෂමතක්තට රිසියේ නම් හෙ තෙම නිහඬ වේවා. යමකුට නො රිසියේ නම් හේ කියවා.

දෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි ...

සඛස්සා විසින් උදයී මහණ තෙම අතර පැමිණි නොපිළිසන් එක් සංඥානතක සුක්ඛවිසංඛි ඇවැතට මූලායපටිකසායනාව කරණ ලද්දේ ය. සඛස්සාට රිසියෙයි. එ හෙයින් නිහඬ වෙයි. මෙසේ මෙ කරුණ සලකමි”යි

පාටිච්ඡාසකමූලායපටිකසායනාව නිමි.

## මානනාරහමුලායපටිකසායනාව

1. හේ වුසු පිරිවෙස් ඇතිනේ, මානතට සුදුසු වූයේ, ඒ අතර එක් නොපිළිසන් සංඥානතක සුක්ඛවිසංඛි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම මහණහට “ඇවැත්නි, මම පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඥානතක සුක්ඛ- විසංඛි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම සඛස්සාගෙන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඥානතක සුක්ඛවිසංඛි ඇවැතකට පඤ්චානපට්ඨවාසය ඉල්ලිමි. ඒ මට සඛස් තෙමේ පස්දිනක්පිළිසන් එක් සංඥානතක සුක්ඛවිසංඛි ඇවැතට පඤ්චානපට්ඨවාසය දුන්නේ ය. ඒ මම පිරිවෙස් වසන්නෙමි, ඒ අතර නොපිළිසන් එක් සංඥානතක සුක්ඛවිසංඛි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම සඛස්සාගෙන් අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සංඥානතක සුක්ඛවිසංඛි ඇවැතට මූලායපටිකසායනාව ඉල්ලිමි. සඛස් තෙමේ ඒ මට නොපිළිසන් අතර අවන් එක් සංඥානතක සුක්ඛවිසංඛි ඇවැතට මූලායපටිකසායනාව කෙළේ ය. ඒ මම වුසු පිරිවෙස් ඇතියෙමි, මානතට සුදුසු වූයෙමි, ඒ අතර නොපිළිසන් එක් සංඥානතක සුක්ඛවිසංඛි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැදිය යුතු දෑ” යි සැල කෙළේ ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවන් සැල කළහ. (භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ සේක:)

2. මහණෙනි, එසේ වී නම් සඛස් තෙමේ අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සංඥානතක සුක්ඛවිසංඛි ඇවැතට උදයී මහණහට මූලායපටිකසායනාව කෙරේවා.-

එම. ව. පන නිකායවේ මූලාය පටිකසීතයෙහි: තෙන නිකායවේ උදයනා නිකායා සමස්සං උපසංකම්භා එකංසා උත්තරාසමා කර්ථා බ්‍රහ්මානං නිකායානං පාදෙ වර්ධා උනකුටිකං නිසිදිභා අසුඤ්චං පගගෙභා එමමස්ස වචනීයො: “අහං භනෙන එකා ආපනති ආපජ්ජිං සංඝොවනනිකං සුක්කවිසංඛිං පඤ්චාභපටිච්ඡන්තං. සො’හං සමස්සං එකිස්සා ආපනතියා සංඝොවනනිකාය සුක්කවිසංඛියා පඤ්චාභපටිච්ඡන්තාය පඤ්චාභපටිච්ඡන්තාය යාමි. තස්ස මෙ සමෙසා එකිස්සා ආපනතියා සංඝොවනනිකාය සුක්කවිසංඛියා පඤ්චාභපටිච්ඡන්තාය පඤ්චාභපටිච්ඡන්තාය අදුගි. සො’හං පටිවසනො අනතරා එකං ආපනති ආපජ්ජිං සංඝොවනනිකං සුක්කවිසංඛිං අපටිච්ඡන්තං. සො’හං සමස්සං අනතරා එකිස්සා ආපනතියා සංඝොවනනිකාය සුක්කවිසංඛියා අපටිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකසීතං යාමි. තං මං සමෙසා අනතරා එකිස්සා ආපනතියා සංඝොවනනිකාය සුක්කවිසංඛියා අපටිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකසීතං යාමි. තං මං සමෙසා අනතරා එකිස්සා ආපනතියා සංඝොවනනිකාය සුක්කවිසංඛියා අපටිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකසීතං යාමි. සො’හං පටිවුත්ථපටිච්ඡන්තො මානන්තාරෙහො අනතරා එකං ආපනති ආපජ්ජිං සංඝොවනනිකං සුක්කවිසංඛිං අපටිච්ඡන්තං. සො’හං භනෙන සමස්සං අනතරා එකිස්සා ආපනතියා සංඝොවනනිකාය සුක්කවිසංඛියා අපටිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකසීතං යාමාමි”ති. දුතියමපි යාමිතබ්බො, තතියමපි යාමිතබ්බො, ව්‍යතොතන නිකායා පටිපලෙන සමෙසා සදුපෙතයෙහි:

[illegible]

පුණ්‍යානු මේ හතෙන් සමෂ්‍යා: අයං උදයී භික්ඛු ඵකං ආරතනිං ආපජ්ජි  
 සංඝොතනිකං සුක්කච්ඡෙධිං පඤ්ඤාහරවිච්ඡන්තං - පෙ - සො පරිවුත්ථපරි-  
 වාසො මානන්තාරතො අනන්තරං ඵකං ආරතනිං ආපජ්ජි සංඝොතනිකං  
 සුක්කච්ඡෙධිං අපරිච්ඡන්තං. සො සමසං අනන්තරං ඵනිස්සා ආරතනියා  
 සංඝොතනිකාය සුක්කච්ඡෙධියා අපරිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකාස්සනං යාවති.  
 සමෂ්‍යා උදයී භික්ඛුං අනන්තරං ඵනිස්සා ආරතනියා සංඝොතනිකාය සුක්ක-  
 ච්ඡෙධියා අපරිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකාස්සනි. යස්සාය සමතො ඛමති උදයීස්සා  
 භික්ඛුනො අනන්තරං ඵනිස්සා ආරතනියා සංඝොතනිකාය සුක්කච්ඡෙධියා  
 අපරිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකාස්සනා, සො භුණ්හස්ස. යස්ස නිකමති, සො  
 භාසෙය්‍ය.

මහණෙනි, මෙසේ මූලට ඇද්ද යුතු: මහණෙනි, ඒ උදයී මහණහු විසින් සමස්තයා වෙත ඵලාමි, උතුරුසහ ඵකස් කොට, වැඩි මහලු මහණුන් පා වැද උත්තුටුක වැ හිද, දෙහොත් මුදුන් තබා, ‘වහන්ස, මම් පස්දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චසංඝී ඇවැතකට පැමිණියෙමි ඒ මම් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චසංඝී ඇවැතට පස්දිනකට පිරිවෙස් ඉල්ලිමි. ඒ මට සමස්ත තෙමේ පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චසංඝී ඇවැතට පස්දිනක පිරිවෙස් දුන්නේ ය. ඒ මම් අතර අවන් අපට්ච්ඡන්ත වූ ඒ එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චසංඝී ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව ඉල්ලිමි. ඒ මට සමස්ත තෙමේ අතර අවන් අපට්ච්ඡන්ත වූ එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චසංඝී ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. ඒ මම් වුසු පිරිවෙස් ඇතිසෙමි, මානවට සුදුසු වූයෙමි, ඒ අතර නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චසංඝී ඇවැතකට පැමිණියෙමි. වහන්ස, ඒ මම් අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චසංඝී ඇවැතට සමස්තයාගෙන් මූලායපටිකස්සනාව ඉල්ලිමි” යි මෙසේ කිය යුතු වන්නේ ය. දෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු. තෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු. චාක්ක ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සමස්ත තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු:

“වහන්ස, සමස්ත තෙමේ මඬස් අසාවා: මේ උදයී මහණ පස්දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චසංඝී ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම සමස්තයාගෙන් පස්දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චසංඝී ඇවැතට පස් දවසට පිරිවෙස් ඉල්ලී ය. ඔහුට සමස්ත තෙම පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චසංඝී ඇවැතට පස් දවසකට පිරිවෙස් දුන්නේ ය. හේ පිරිවෙස් චසනුයේ අතර නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චසංඝී ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හේ අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චසංඝී ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව ඉල්ලී ය ඔහුට සමස්ත තෙමේ අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චසංඝී ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. හේ වුසු පිරිවෙස් ඇත්තේ මානවට සුදුසු වූයේ, ඒ අතර නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චසංඝී ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චසංඝී ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව සමස්තයාගෙන් ඉල්ලයි. ඉදින් සමස්තයාට ප්‍රාජ්ඣ කාල නම්, සමස්ත තෙමේ උදයී මහණහට අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චසංඝී ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙරේවා. මේ ඥප්තිය යි.

වහන්ස, සමස්ත තෙමේ මඬස් අසාවා: මේ උදයී මහණ පස්දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චසංඝී ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හේ වුසු පිරිවෙස් ඇත්තේ මානවට සුදුසු වූයේ ඒ අතර නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චසංඝී ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චසංඝී ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව සමස්තයාගෙන් ඉල්ලයි. සමස්ත තෙමේ උදයී මහණහට අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චසංඝී ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙරෙයි. උදයී මහණහට අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චසංඝී ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කිරීම යම් ආයුෂමකක්හට රිසියේ නම්, හේ නිහඬ වේවා. යමකුට නො රිසියේ නම් හේ කියාවා.

දුතියමි ඵතමස්සං වදාමි -පෙ- තතියමි ඵතමස්සං වදාමි -පෙ-

පටිකසිනො සමෙසන උදයි භික්ඛු අනතරං ඵකිස්සා ආපතනියා සඤ්චතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්චන්තනාය මූලායපටිකස්සනා, බමති සමසස්ස, තස්මා භුණ්ති, ඵවමෙතං ධාරයාමි”ති.

මානනාරහමූලායපටිකස්සනා නිවසිනා,

තිකාපතනිමානනං

1. සො පරිවුත්ථරිවාසො භික්ඛුනං ආරොවෙසි; අහං ආවුසො ඵකං ආපතනිං ආපජ්ජිං සඤ්චතනිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං පඤ්චාහපට්චන්තනං -පෙ- සො’හං පරිවුත්ථරිවාසො, කපං නු බො මයා පටිපජ්ජිතබ්බන්ති, හගවතො ඵතමස්සං ආරොවෙසුං.

2. තෙන හි භික්ඛවෙ සමෙසා උදයස්ස භික්ඛුනො තිස්සනං ආපතනිනං ඡාරතං මානනං දෙභු, ඵලං ව පන භික්ඛවෙ දුතබ්බං; තෙන භික්ඛවෙ උදයිනා භික්ඛුනා සමසං උපසඤ්චමිත්වා ඵකංසං උත්තරසමගං කරිත්වා බුද්ධිනං භික්ඛුනං පාදෙ වඤ්චත්වා උක්ඛුට්ඨං තිසිදිත්වා අඤ්ඤිං පගගහෙත්වා ඵවමස්ස වමනියො; අහං හන්තෙ ඵකං ආපතනිං ආපජ්ජිං සඤ්චතනිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං පඤ්චාහපට්චන්තනං, සො’හං සමසං ඵකිස්සා ආපතනියා සඤ්චතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා පඤ්චාහපට්චන්තනාය පඤ්චාහපට්චාසං යාමිං, තස්ස මෙ සමෙසා ඵකිස්සා ආපතනියා සඤ්චතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා පඤ්චාහ පට්චන්තනාය පඤ්චාහපට්චාසං අදාසි, සො’හං පරිවසන්තො අනතරං ඵකං ආපතනිං ආපජ්ජිං සඤ්චතනිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං අපට්චන්තනං, සො’හං සමසං අනතරං ඵකිස්සා ආපතනියා සඤ්චතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්චන්තනාය මූලායපටිකස්සනං යාමිං, තං මං සමෙසා අනතරං ඵකිස්සා ආපතනියා සඤ්චතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්චන්තනාය මූලාය පටිකසි, සො’හං පරිවුත්ථරිවාසො මානනාරහො අනතරං ඵකං ආපතනිං අපජ්ජිං සඤ්චතනිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං අපට්චන්තනං, සො’හං සමසං අනතරං ඵකිස්සා අපතනියා සඤ්චතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්චන්තනාය මූලාය-පටිකස්සනං යාමිං, තස්ස මෙ සමෙසා අනතරං ඵකිස්සා අපතනියා සඤ්චතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්චන්තනාය මූලාය පටිකසි, සො’හං හන්තෙ පරිවුත්ථරිවාසො සමසං තිස්සනං ආපතනිනං ඡාරතං මානනං යාවාමි ති, දුතියමි යාවතබ්බො -පෙ- තතියමියාවතබ්බො -පෙ- වහන්තන භික්ඛුනා පට්ඨලෙන සමෙසා ඤ්ඤපෙතබ්බො;

3. “සුණාහු මෙ හන්තෙ සමෙසා, අයං උදයි භික්ඛු ඵකං ආපතනිං ආපජ්ජිං සඤ්චතනිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං පඤ්චාහපට්චන්තනං -පෙ- සො පරිවුත්ථරිවාසො සමසං තිස්සනං ආපතනිනං ඡාරතං මානනං යාවති, යදි සමසස්ස පත්තකල්ලං, සමෙසා උදයස්ස භික්ඛුනො තිස්සනං ආපතනිනං ඡාරතං මානනං දෙදෙය්‍ය, ඵසා ඤ්ඤති.

දෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි ...

සඛ්‍යයා විසින් උද්ධි මහණ තෙම අතරු අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චනනක සුක්කච්චසංඛි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කරුණ ලද්දේ ය. සඛ්‍යයාට රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය සලකමි”යි.

මානනාරහමූලායපටිකස්සනාව නිමි.

තිකාපනි මානන

1. තෙ තෙම වුසු පිරිවෙස් ඇතියේ, “ඇවැත්නි, මම පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනක සුක්කච්චසංඛි ඇවැතට පැමිණියෙමි .... ඒ මම වුසු පිරිවෙස් ඇතියෙමි. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැදිය යුතු ද” යි මහණුන්ට සැල කෙළේ ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවන් දුන්වූහ.

2. මහණෙනි, එසේ වී නම් සඛ්‍ය තෙමේ උද්ධි මහණහට තුන් ආපනතිනට ආබිරුත්‍රික මානන දේවා. මහණෙනි, මෙසේ එය දිය යුතු: ඒ උද්ධි මහණහු විසින් සඛ්‍යයා වෙත එළැඹ “වහන්ස, මම පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනක සුක්කච්චසංඛි ඇවැතට පැමිණියෙමි. ඒ මම සඛ්‍යයාගෙන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනක සුක්කච්චසංඛි ඇවැතට පඤ්චාහපරිවාසය ඉල්ලිමි. ඒ මට සඛ්‍ය තෙම පඤ්චාහප්‍රතිව්ත්තන එක් සඤ්චනනක සුක්කච්චසංඛි ඇවැතට පඤ්චාහපරිවාසය දුන්නේ ය. ඒ මම පිරිවෙස් වසන්නෙමි, අතරු නොපිළිසන් එක් සඤ්චනනක සුක්කච්චසංඛි ඇවැතට පැමිණියෙමි. ඒ මම නොපිළිසන් එක් සඤ්චනනක සුක්කච්චසංඛි අතුරු ඇවැතට සඛ්‍යයාගෙන් මූලායපටිකස්සනාව ඉල්ලිමි. සඛ්‍ය තෙමේ මට අතරු අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චනනක සුක්කච්චසංඛි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. ඒ මම වුසු පිරිවෙස් ඇතියෙමි, මානනට සුදුසු වුයෙමි, අතරු නොපිළිසන් එක් සඤ්චනනක සුක්කච්චසංඛි ඇවැතට පැමිණියෙමි. ඒ මම නොපිළිසන් එක් සඤ්චනනක සුක්කච්චසංඛි අතුරු ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව සඛ්‍යයාගෙන් ඉල්ලිමි. ඒ මට සඛ්‍ය තෙමේ නොපිළිසන් එක් සඤ්චනනක සුක්කච්චසංඛි අතුරු ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. වහන්ස, ඒ මම වුසු පිරිවෙස් ඇතියෙමි, සඛ්‍යයාගෙන් තුන් ඇවැත්නට ආබිරුත්‍රික මානන ඉල්ලමි” යනු යි. දෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු ... තෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු වෘක්ක වූ ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සඛ්‍ය තෙමේ මෙසේ දුන්විය යුතු:

3. “වහන්ස, සඛ්‍ය තෙමේ මබස් අසාවා. මේ උද්ධි මහණ පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනක සුක්කච්චසංඛි ඇවැතට පැමිණියේ ය ... හේ වුසු පිරිවෙස් ඇත්තේ සඛ්‍යයාගෙන් තුන් ඇවැත්නට ආබිරුත්‍රික මානන ඉල්ලයි. ඉදින් සඛ්‍යයාට ප්‍රාජාකල වී නම්, සඛ්‍ය තෙමේ උද්ධි මහණහට තුන් ඇවැත්නට ආබිරුත්‍රික මානන දේවා. මේ ඥාපනිය යි.

සුභෝග්‍ය මේ හඳුනා සමූහය, අයං උද්‍යම භික්‍ෂු එකං ආපනතිං ආපජ්ජිං සංකප්පනතිකං සුකකපිසංචිං පඤ්චානපට්ඨනං - පෙ - සො පරි-  
වුත්තරිවාසො සමිසං නිසංභනං ආපනතිනං ඡාරතනං මානවතං යාවති.  
සමූහය උද්‍යමය භික්‍ෂුනො නිසංභනං ආපනතිනං ඡාරතනං මානවතං  
දෙති. යසංගසමනො ඛමති උද්‍යමය භික්‍ෂුනො නිසංභනං ආපනතිනං  
ඡාරතනං මානවතං දනං, සො තුණ්හසං, යසං නකමති, සො භාසෙය්.

දුතියමි එතමසං වදාමි - පෙ - තතියමි එතමසං වදාමි - පෙ -

දිනං සමූහය උද්‍යමය භික්‍ෂුනො නිසංභනං ආපනතිනං ඡාරතනං  
මානවතං, ඛමති සමිසං, තසම තුණ්හි, එවමෙනං ධාරයාමි” ති.

### නිකාපනතිමානවතං නිවසිතං.

## මානවත්වයක් මූල්‍යමාලීයය

1. සො මනවතං වරනො අනතරු එකං ආපනතිං ආපජ්ජි  
සංකප්පනතිකං සුකකපිසංචිං අපට්ඨනං, සො භික්‍ෂුනං ආරුචෙසි:  
අහං ආවුසො එකං ආපනතිං ආපජ්ජි සංකප්පනතිකං සුකකපිසංචිං පඤ්චාන-  
පට්ඨනං - පෙ - සො’හං මානවතං වරනො අනතරු එකං ආපනතිං  
ආපජ්ජි සංකප්පනතිකං සුකකපිසංචිං අපට්ඨනං, කථං භු ඛො මයා  
පට්ඨනතිකති, හඟවතො එතමසං ආරුචෙසි.

2. තෙන හි භික්‍ෂුවෙ සමූහය උද්‍යම භික්‍ෂු අනතරු එකිසං  
ආපනතිං සංකප්පනතිකං සුකකපිසංචිං අපට්ඨනං පට්ඨනසිකා:  
ඡාරතනං මානවතං දෙතු. එවං ව පන භික්‍ෂුවෙ මූල්‍ය  
පට්ඨනසිකාවො: තෙන භික්‍ෂුවෙ උද්‍යම භික්‍ෂුනො සමිසං උපසංඝාතො:  
එකං උපසංඝාතං කරුණා වුසිසංචිං භික්‍ෂුනං පාදෙ වදාමි උපසංඝාතං  
නිසිදිකං අඤ්ඤාං පහනෙකං එවමසං වචනිකො: අහං හඳුනා එකං  
ආපනතිං ආපජ්ජි සංකප්පනතිකං සුකකපිසංචිං පඤ්චානපට්ඨනං, සො’හං  
සමිසං එකිසං ආපනතිං සංකප්පනතිකං සුකකපිසංචිං පඤ්චාන-  
පට්ඨනං පඤ්චානපට්ඨනං යාමි. තසං මේ සමූහය එකිසං ආපනතිං  
සංකප්පනතිකං සුකකපිසංචිං පඤ්චානපට්ඨනං පඤ්චානපට්ඨනං  
අදාමි. සො’හං පරිවසනො අනතරු එකං ආපනතිං ආපජ්ජි සංකප්පනතිකං  
සුකකපිසංචිං අපට්ඨනං, සො’හං සමිසං අනතරු එකිසං ආපනතිං  
සංකප්පනතිකං සුකකපිසංචිං අපට්ඨනං මූල්‍ය පට්ඨනසිකා:  
යාමි. තං මං සමූහය අනතරු එකිසං ආපනතිං සංකප්පනතිකං  
සුකකපිසංචිං අපට්ඨනං මූල්‍ය පට්ඨනසිකා, සො’හං පරිවුත්තරිවාසො  
මානවතං අනතරු එකං ආපනතිං ආපජ්ජි සංකප්පනතිකං සුකකපිසංචිං  
අපට්ඨනං, සො’හං සමිසං අනතරු එකිසං ආපනතිං සංකප්පනතිකං  
සුකකපිසංචිං අපට්ඨනං මූල්‍ය පට්ඨනසිකා යාමි. තසං මේ  
සමූහය අනතරු එකිසං ආපනතිං සංකප්පනතිකං සුකකපිසංචිං  
අපට්ඨනං මූල්‍ය පට්ඨනසිකා, සො’හං හඳුනා පරිවුත්තරිවාසො  
සමිසං නිසංභනං ආපනතිං ඡාරතනං මානවතං යාමි.



වහන්ස, සඬ්ඝ තෙමේ මඬස් අසාවා: මේ උදයි මහණ පඤ්චාන ප්‍රතිවර්තන එක් සඤ්චනතක සුක්කවිසංඛි ඇවැතකට පැමිණියේ ය ... හේ පිරු පිරිවෙස් ඇතිවේ සඬ්ඝයාගෙන් තුන් ඇවැත්තට ආචිරුත්‍රික මානන ඉල්ලයි. සඬ්ඝ තෙමේ උදයි මහණනට තුන් ඇවැත්තට ආචිරුත්‍රික මානන දෙයි. උදයි මහණනට තුන් ඇවැත්තට ආචිරුත්‍රික මානන දිම යම් ආයුෂමතකට රිසියේ නම් හේ නිහඬ වේවා. යම්කුට නො රිසියේ නම්, හේ කියාවා.

දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි . තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ...

සඬ්ඝයා විසින් උදයි මහණනට තුන් ඇවැත්තට ආචිරුත්‍රික මානන දෙන ලද්දේ ය. සඬ්ඝයාට රිසියෙයි. එ තෙසින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය සලකමි” යි.

නිකායෙහි මානන නිමිසේ ය.

## මානනනවාරිකමුලායපරිකසානාව

1. හේ මානන පුරණයේ, අතරු නොපිළිසන් වූ එක් සඤ්චනතක සුක්කවිසංඛි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හේ භික්ෂුනට “ඇවැත්ති, පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කවිසංඛි ඇවැතකට මම පැමිණියෙමි ... ඒ මම මානන පුරණයෙමි, නොපිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කවිසංඛි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැදිය යුතු දෑ” යි සැල කෙළේ ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවත් දැන්වූහ.

2. (භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදාළ සේක:) මහණෙනි, එසේ නම් සඬ්ඝ තෙමේ උදයි මහණනට අතරු අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට මුලායපරිකසානාව කොට, ආචිරුත්‍රික මානන දේවා. මහණෙනි, මෙසේ මුලායපරිකසානාව කළ යුතු: මහණෙනි, ඒ උදයි මහණනු විසින් සඬ්ඝයා වෙත එළැඹි උතුරු සහ එකස් කොට වැඩිමහලු තෙරුන් පා වැද උත්කුට්‍රික වැ හිඳ, දෙහොත් මුදුනැ තබා මෙසේ කියා යුතු වන්නේය: “වහන්ස, මම පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කවිසංඛි ඇවැතක් අවතිමි. ඒ මම පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට පස්දිනක් පිරිවෙස සඬ්ඝයා වෙතින් ඉල්ලිමි. ඒ මට සඬ්ඝ තෙමේ පස්දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට පස් දිනක් පිරිවෙස දුන්නේ ය. ඒ මම පිරිවෙස් වසන්නෙමි, අතරු, නොපිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කවිසංඛි ඇවැතක් අවතිමි. ඒ මම අතරු අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට මුලාය-පරිකසානාව සඬ්ඝයා වෙතින් ඉල්ලිමි. ඒ මට සංඝ තෙමේ අතරු අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට මුලායපරිකසානාව කෙළේ ය. ඒ මම චූළු පිරිවෙසැත්තෙමි, මානනට සුදුසු වූයෙමි, ඒ අතරු නොපිළිසන් සඤ්චනතක සුක්කවිසංඛි ඇවැතක් අවතිමි. ඒ මම අතරු, අවන් නොපිළිසන් සඤ්චනතක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට මුලායපරිකසානාව ඉල්ලිමි. ඒ මට සඬ්ඝ තෙමේ අතරු අවන් නොපිළිසන් සඤ්චනතක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට මුලායපරිකසානාව කෙළේ ය. වහන්ස, ඒ මම පිරිවුළු පිරිවෙස ඇඟියෙමි, තුන් ඇවැතුන් සදහා සරුසෙක මානන සහනු යැදිමි.



තමා මේ සමයේ තිස්සනාං ආපනනිං ඡාරතනං මානවතං අදායි. සෝ'හං මානවතං චරතො අනතරා එකං ආපනනිං ආපජ්ජිං සංකප්පනනිකං සුකකප්පනිකං. අපට්ඨනනං. සෝ'හං හතො සමසං අනතරා එකිස්සා ආපනනියා සංකප්පනනියා සුකකප්පනියා අපට්ඨනනියා මූලාශ්‍රය පටිකසසනං යාවාමි"ති. දුතියමපි යාවතබ්බො -පෙ- තතියමපි යාවතබ්බො. -පෙ- වාතොතන භික්ඛුනා පටිබලොත සමසං සංකප්පනනිකං:

3. "සුඤ්ඤා මේ හතො සමසං. අයං උදායි භික්ඛු එකං ආපනනිං ආපජ්ජිං සංකප්පනනිකං සුකකප්පනිකං. පඤ්ඤාහට්ඨනනං. -පෙ-. සෝ පට්ඨනනිකං චරතො අනතරා එකං ආපනනිං ආපජ්ජිං සංකප්පනනිකං සුකකප්පනිකං. අපට්ඨනනං. සෝ සමසං අනතරා එකිස්සා ආපනනියා සංකප්පනනියා සුකකප්පනියා අපට්ඨනනියා මූලාශ්‍රය පටිකසසනං යාවති. යදි සමසං පඤ්ඤා සමසං උදායි භික්ඛු අනතරා එකිස්සා ආපනනියා සංකප්පනනියා සුකකප්පනියා අපට්ඨනනියා මූලාශ්‍රය පටිකසසනං, එසා සංකප්පනනිකං.

සුඤ්ඤා මේ හතො සමසං. අයං උදායි භික්ඛු එකං ආපනනිං ආපජ්ජිං සංකප්පනනිකං සුකකප්පනිකං. පඤ්ඤාහට්ඨනනං. -පෙ-. සෝ මානවතං චරතො අනතරා එකං ආපනනිං ආපජ්ජිං සංකප්පනනිකං සුකකප්පනිකං. අපට්ඨනනං. සෝ සමසං අනතරා එකිස්සා ආපනනියා සංකප්පනනියා සුකකප්පනියා අපට්ඨනනියා මූලාශ්‍රය පටිකසසනං යාවති. සමසං උදායි භික්ඛු අනතරා එකිස්සා ආපනනියා සංකප්පනනියා සුකකප්පනිකං අපට්ඨනනියා මූලාශ්‍රය පටිකසසනං. යසො'සමතො බමති උදායියා භික්ඛුනො -පෙ- මූලාශ්‍රය පටිකසසනං, සෝ තුණ්හසං, යසං තනනමිති, සෝ භාසෙය්.

දුතියමපි එතමන්. වදාමි: -පෙ- තතියමපි එතමන්. වදාමි: -පෙ-.

පටිකසසනො සමසං උදායි භික්ඛු අනතරා එකිස්සා ආපනනියා සංකප්පනනියා සුකකප්පනියා මූලාශ්‍රය පටිකසසනං. බමති සමසං. තසො තුණ්හි, එවමෙතං ධාරයාමි"ති.

4. එවං ව පන භික්ඛුවෙ ඡාරතනං මානවතං දායබ්බො: තෙන භික්ඛුවෙ උදායියා භික්ඛුනා සමසං උපසංකප්පනිකං. -පෙ- එවමසං වචනියො: අහං හතො එකං ආපනනිං ආපජ්ජිං සංකප්පනනිකං සුකකප්පනිකං. අපට්ඨනනං. -පෙ- තං මං සමසං. -පෙ- මූලාශ්‍රය පටිකසසනි. සෝ'හං පට්ඨනනිකං චරතො අනතරා එකං ආපනනිං ආපජ්ජිං සංකප්පනනිකං සුකකප්පනිකං. අපට්ඨනනං. -පෙ- තං මං සමසං. -පෙ- මූලාශ්‍රය පටිකසසනි. -පෙ-. සෝ'හං හතො පට්ඨනනිකං සමසං තිස්සනාං ආපනනිං ඡාරතනං මානවතං යාවා. තසං මේ සමසං තිස්සනාං ආපනනිං ඡාරතනං මානවතං අදායි සෝ'හං මානවතං චරතො අනතරා එකං ආපනනිං ආපජ්ජිං සංකප්පනනිකං සුකකප්පනිකං. අපට්ඨනනං. සෝ'හං හතො සමසං අනතරා එකිස්සා ආපනනියා සංකප්පනනියා සුකකප්පනිකං අපට්ඨනනියා ඡාරතනං මානවතං යාවාමිති.

ඒ මට සහ තෙමේ තුන් ඇවැත්තට සරයෙක මානව දුනි. ඒ මම මානව පුරුෂයෙමි, අතර නොපිළිසන් එක් සංකෘතනක සුක්ඛසාරි ඇවැත්තක් අවතිමි. වහන්ස, (ඒ මම අතර අවන්) නො පිළිසන් එක් සංකෘතනක සුක්ඛසාරි ඇවැත්තට මූලාශ්‍රපරිකාශනාව සහනු යදිමි” යනු යි. දෙවනුදු යැදියැ යුතු ... තෙවනුදු යැදියැ යුතු. විශන් පිළිබල මහණක්හු විසින් මෙසේ සහ තෙමේ දැන්වියැ යුතු:

3. “සහ තෙමේ මබස් අසාවා. මේ උදයි මහණ පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංකෘතනක සුක්ඛසාරි ඇවැත්තක් අවන ... හේ වුසු පිරිවෙස් ඇත්තේ තුන් ඇවැත්තට සහනු සරයෙක මානව යැදි. සහ තෙමේ උදයි මහණහට තුන් ඇවැත්තට සරයෙක මානව දුන. හේ මානව පුරුෂයේ අතර එක් නොපිළිසන් සංකෘතනක සුක්ඛසාරි ඇවැත්තක් අවන. හේ අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සංකෘතනක සුක්ඛසාරි ඇවැත්තට මූලාශ්‍රපරිකාශනාව සහනු යදි. ඉදින් (මෙය) සහනට ප්‍රාණා-කාල කම්යෙක් වේ නම්, සහ තෙමේ උදයි මහණහට අතර අවන් නොපිළිසන් සංකෘතනක සුක්ඛසාරි ඇවැත්ත සදහා මූලාශ්‍රපරිකාශනාව කරන්නේ ය. මේ ඥාපති යැ.

සහ තෙමේ මබස් අසාවා: මේ උදයි මහණ පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංකෘතනක සුක්ඛසාරි ඇවැත්තක් අවන ... හේ මානව පුරුෂයේ, අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සංකෘතනක සුක්ඛසාරි ඇවැත්තට මූලාශ්‍රපරි-කාශනාව සහනු යදි. සහ තෙමේ උදයි මහණහට අතර අවන් නො පිළිසන් එක් සංකෘතනක සුක්ඛසාරි ඇවැත්තට මූලාශ්‍රපරිකාශනා කෙරෙයි උදයි මහණහට ... මූලාශ්‍රපරිකාශනාව යම් ආයුෂ්මතක්හට ජිවියේ නම්, හේ නිහඬ වන්නේ ය. යමක්හට නො ඊසියේ නම්, හේ කියන්නේ ය. දෙවනුදු මේ කරුණ කියමි ... තෙවනුදු මේ කරුණ කියමි ... සහනු විසින් උදයි මහණ තෙම අතර අවන් එක් සංකෘතනක සුක්ඛසාරි ඇවැත්ත සදහා මූලාශ්‍රපරිකාශනායෙන් පිළිකස්නා ලද. සහනට කැමෙයි. එහෙයින් නිහඬ යැ. මෙසේ මෙය දරමි” යනු යි.

4. මහණෙනි, මානව ද මෙසේ දියැ යුතු: මහණෙනි, ඒ උදයි මහණ විසින් සහන කරු එළැඹ ... මෙසේ කියැ යුතු: “වහන්ස, මම එක් නොපිළිසන් සංකෘතනක සුක්ඛසාරි ඇවැත්තක් අවතිමි...ඒ මා සහ තෙමේ මූලට පිළිකැසි. ඒ මම පිරිවුසු පිරිවෙස් ඇත්තෙමි, මානවට සුදුසු-යෙමි, අතර එක් නොපිළිසන් සංකෘතනක සුක්ඛසාරි ඇවැත්තක් අව-තිමි ... සහ තෙමේ ඒ මා ... මූලට පිළිකැසි ... වහන්ස, ඒ මම පිරිවුසු පිරිවෙස් ඇත්තෙමි, තුන් ඇවැත්තන් සදහා සරයක් පිරිය යුතු මානව සහනු යැදිමි. ඒ මට සහ තෙමේ තුන් ඇවැත්තට සරයක් පිරිය-යුතු මානව දුන ඒ මම මානව පුරුෂයෙමි, අතර එක් නොපිළිසන් සංකෘතනක සුක්ඛසාරි ඇවැත්තක් අවතිමි. වහන්ස, ඒ මම අතර අවන් එක් නොපිළිසන් සංකෘතනක සුක්ඛසාරි ඇවැත්තට සරයක් පිරියැ යුතු මානව යදිමි” යි.

දුතියමි යාවතබ්බො -පෙ- තතියමි යාවතබ්බො -පෙ- ව්‍යතෙතන භික්ඛුනා පටිබලෙන සබ්බසා ඤාපෙතබ්බො:

“සුණාදු මෙ නතෙන සබ්බසා: අයං උද්ධි භික්ඛු -පෙ- ඡාරතනං මානතනං යාවති. යදි සබ්බස්ස පතන කල්ලං සබ්බසා උද්ධස්ස භික්ඛුනො -පෙ- ඡාරතනං මානතනං දදෙය්‍ය එසා ඤාතති.

සුණාදු මෙ භතො සබ්බසා: -පෙ- සබ්බසා, උද්ධස්ස භික්ඛුනො ඡාරතනං මානතනං දෙති -පෙ- දුතියමි එතමන්: වදාමි: -පෙ- තතියමි එතමන්: වදාමි: -පෙ-

දිනනං සබ්බසන උද්ධස්ස භික්ඛුනො: අනතරා එකිස්සා ආපනතියා සඤ්චතනිකාය සුක්කවිසමයීයා අපටිච්ඡන්තාය ඡාරතනං මානතනං. බමති සබ්බස්ස, තස්මා තුණති, එවමෙනං ධාරයාමි”ති.

### මානතනවාජිකමූලායපටිකස්සනා නිධිතා.

### අබ්භානාරහමූලායපටිකස්සනා

1. සො විණ්ණමානතො අබ්භානාරහො අනතර එකං ආපනතිං ආපජ්ජි සඤ්චතනිකං සුක්කවිසමයීං අපටිච්ඡන්තං. සො භික්ඛුනං ආරො-  
වෙසි: අහං ආවුසො එකං ආපනතිං ආපජ්ජි සඤ්චතනිකං සුක්කවිසමයීං පඤ්චාභපටිච්ඡන්තං. -පෙ- සො’හං විණ්ණමානතො අබ්භානාරහො අනතර එකං ආපනතිං ආපජ්ජි සඤ්චතනිකං සුක්කවිසමයීං අපටිච්ඡන්තං. කපං හු බො මයා පටිපජ්ජිතබ්බන්ති. භගවතො එතමන්: ආරොවෙසුං.

2. “තෙන හි භික්ඛවෙ සබ්බසා උද්ධි භික්ඛුං අනතර එකිස්සා ආපනතියා සඤ්චතනිකාය සුක්කවිසමයීයා අපටිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකස්සිතබ්බො: ඡාරතනං මානතනං දෙතු. එවං ච පන භික්ඛවෙ මූලාය පටිකස්සිතබ්බො: -පෙ- එවං ච පන භික්ඛවෙ ඡාරතනං මානතනං දතබ්බං. -පෙ- දිනනං සංඝෙන උද්ධස්ස භික්ඛුනො අනතර එකිස්සා ආපනතියා සඤ්චතනිකාය සුක්කවිසමයීයා අපටිච්ඡන්තාය ඡාරතනං මානතනං. බමති සබ්බස්ස, තස්මා තුණති, එවමෙනං ධාරයාමි”ති.

### අබ්භානාරහමූලායපටිකස්සනා නිධිතා.

### මූලායපටිකස්සිතස්ස අබ්භානං

1. සො විණ්ණමානතො භික්ඛුනං ආරොවෙසි: අහං ආවුසො එකං ආපනතිං ආපජ්ජි සඤ්චතනිකං සුක්කවිසමයීං පඤ්චාභ පටිච්ඡන්තං. -පෙ- සො’හං විණ්ණමානතො. කපං හු බො මයා පටිපජ්ජිතබ්බන්ති. භගවතො එතමන්: ආරොවෙසුං.

දෙවනු ද යැද්ද යුතු: තෙවනු ද යැද්ද යුතු ... විසින් පිළිමුල් මහණක්හු විසින් සහ තෙමේ (මෙසේ) දැන්විය යුතු: “වහන්ස, සහ තෙමේ මබස් අසාවා: මේ උදයි මහණ ... සරයක් පිරිය යුතු මානව යදී. ඉදින් මේ කමිය සහනට ප්‍රාප්තකාල නම් සහ තෙමේ උදයි මහණනට සරයක් පිරිය යුතු මානව දෙන්නේ ය. මේ ඥාපි යැ.

“වහන්ස, සහ තෙමේ මබස් අසාවා ... සහ තෙමේ උදයි මහණනට සරයක් පිරිය යුතු මානව දෙයි ... දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ...

සහ හු විසින් උදයි මහණනට අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චනනක සුක්ඛිසාරි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානව දෙන ලදී. සහනට රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඬ යැ. මෙසේ මෙය දරමි” යි.

මානවකවාසිකමුලායපටිකසසනාව නිමි.

### අබ්භානාරහමුලායපටිකසසනාව

1. හේ පිරු මානව ඇත්තේ අබ්භානායට සුදුසු වූයේ, ඒ අතර එක් නොපිළිසන් සඤ්චනනක සුක්ඛිසාරියෙහි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හේ භික්ෂුනට “ඇවැත්නි, මම එක් පඤ්චාගප්‍රතිපත්තන සඤ්චනනක සුක්ඛිසාරියෙහි ඇවැතකට පැමිණියෙමි ... ඒ මම පිරු මානව ඇතිසෙමි, අබ්භානායට සුදුසු වූයෙමි, ඒ අතර එක් නොපිළිසන් සඤ්චනනක සුක්ඛිසාරියෙහි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. මා විසින් කෙසේ නම් පිළිපැදිය යුතුද” යි සැල කෙළේ ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවත් සැල කලහ.

2. (භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළසේක:) “මහණෙනි, එසේ නම් සබ්බ තෙමේ උදයි මහණනට අතර අවන් නො පිළිසන් එක් සඤ්චනනක සුක්ඛිසාරියෙහි ඇවැතට මුලායපටිකසසනාව කොට, භාග්‍යවතුනු මානව දේවා. මහණෙනි, මෙසේ මුලායපටිකසසනාව කල යුතු... මහණෙනි, මෙසේ භාග්‍යවතුනු මානව දිය යුතු ... සබ්බයා විසින් උදයි මහණනට අතර අවන් එක් නොපිළිසන් සඤ්චනනක සුක්ඛිසාරියෙහි ඇවැතට භාග්‍යවතුනු මානව දෙන ලද්දේ ය. සබ්බයාට රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය සලකමි” යි.

අබ්භානාරහමුලායපටිකසසනාව නිමි.

### මුලායපටිකසසිත අබ්භානාය

1. හේ පිරු මානව ඇත්තේ භික්ෂුනට “ඇවැත්නි, මම පඤ්චාගප්‍රතිපත්තන එක් සඤ්චනනක සුක්ඛිසාරියෙහි ඇවැතකට පැමිණියෙමි ... ඒ මම පිරු මානව ඇතිසෙමි වෙමි. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැදිය යුතු ද” යි මෙය කී ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවත් සැල කලහ.

තෙන හි භික්ඛවෙ සමෙසා උදුසිං හියුටුං අබ්භතු. එවං ච පන භික්ඛවෙ අබ්භතඛො. තෙන භික්ඛවෙ උදුසිතා භික්ඛුතා සමසං උප-සමකමිත්වා -පෙ- එවමස්ස වචනියො:

“අහං ගතො ඵකං ආපනතිං ආපජ්ජිං සංඥොතනිකං සුක්කමිසංඛිං පඤ්චාගපට්චන්තාං. සො’හං ඵකිස්සා ආපනතියා සංඥොතනිකාය සුක්කමිසංඛියා පඤ්චාගපට්චන්තාය පඤ්චාගපජ්ජාසං යාමිං. තස්ස මෙ සමෙසා ඵකිස්සා ආපනතියා සංඥොතනිකාය සුක්කමිසංඛියා පඤ්චාග-පට්චන්තාය පඤ්චාගපජ්ජාසං අදුසි. සො’හං පට්චසන්තො අනතරං ඵකං ආපනතිං ආපජ්ජිං සංඥොතනිකං සුක්කමිසංඛිං අපරිච්ඡන්තං. සො’හං සමසං අනතරං ඵකිස්සා ආපනතියා සංඥොතනිකාය සුක්කමිසංඛියා අපරිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකස්සනං යාමිං. තං මං සමෙසා අනතරං ඵකිස්සා ආපනතියා සංඥොතනිකාය සුක්කමිසංඛියා අපරිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකස්සි. සො’හං පට්ඨන්තපජ්ජාසො මානන්තාරො අනතරං ඵකං ආපනතිං ආපජ්ජිං සංඥොතනිකං සුක්කමිසංඛිං අපරිච්ඡන්තං. සො’හං සමසං අනතරං ඵකිස්සා ආපනතියා සංඥොතනිකාය සුක්කමිසංඛියා අපරිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකස්සනං යාමිං. තං මං සමෙසා අනතරං ඵකිස්සා ආපනතියා සංඥොතනිකාය සුක්කමිසංඛියා අපරිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකස්සි. සො’හං පට්ඨන්තපජ්ජාසො සමසං නිස්සන්තා ආපනතිං ඡාරතං මානන්තං යාමිං. තස්ස මෙ සමෙසා නිස්සන්තා ආපනතිං ඡාරතං මානන්තං අදුසි. සො’හං මානන්තං චරන්තො අනතරං ඵකං ආපනතිං ආපජ්ජිං සංඥොතනිකං සුක්කමිසංඛිං අපරිච්ඡන්තං. සො’හං සමසං අනතරං ඵකිස්සා ආපනතියා සංඥොතනිකාය සුක්කමිසංඛියා අපරිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකස්සනං යාමිං. තං මං සමෙසා අනතරං ඵකිස්සා ආපනතියා සංඥොතනිකාය සුක්කමිසංඛියා අපරිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකස්සි. සො’හං සමසං අනතරං ඵකිස්සා ආපනතියා සංඥොතනිකාය සුක්කමිසංඛියා අපරිච්ඡන්තාය මාරතනං මානන්තං යාමිං. තස්ස මෙ සමෙසා අනතරං ඵකිස්සා ආපනතියා සංඥොතනිකාය සුක්කමිසංඛියා අපරිච්ඡන්තාය මාරතනං මානන්තං අදුසි. සො’හං විණ්ණමානන්තො අබ්භතාරො අනතරං ඵකං ආපනතිං ආපජ්ජිං සංඥොතනිකං සුක්කමිසංඛිං අපරිච්ඡන්තං. සො’හං සමසං අනතරං ඵකිස්සා ආපනතියා සංඥොතනිකාය සුක්කමිසංඛියා අපරිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකස්සනං යාමිං. තං මං සමෙසා අනතරං ඵකිස්සා ආපනතියා සංඥොතනිකාය සුක්කමිසංඛියා අපරිච්ඡන්තාය මාරතනං මානන්තං යාමිං. තස්ස මෙ සමෙසා අනතරං ඵකිස්සා ආපනතියා සංඥොතනිකාය සුක්කමිසංඛියා අපරිච්ඡන්තාය මාරතනං මානන්තං අදුසි. සො’හං විණ්ණමානන්තො සමසං අබ්භතං යාමාමි” කි. දුනිසමිප් යාමිතඛො. තනිසමිප් යාමිතඛො.



## 2. ව්‍යතෙනන භික්ඛුනා පටිඛලෙන සමෙසා ඤාපෙහබ්බො:

“සුඤ්ඤාං මෙ හතෙන සමෙසා, අයං උදයී භික්ඛු එකං ආපනතිං ආපජ්ජී සංඥොත්තනිකං සුක්කඛිසංඛී, පඤ්චාහපට්ඨන්තං, සො සමසං එකිස්සා ආපනතියා සංඥොත්තනිකාය සුක්කඛිසංඛියා පඤ්චාහපට්ඨන්තාය පඤ්චාහපරිවාසං යාචි, සමෙසා උදයීස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපනතියා සංඥොත්තනිකාය සුක්කඛිසංඛියා පඤ්චාහපට්ඨන්තාය පඤ්චාහපරිවාසං අදුසී, සො පරිචසනෙනා අනතරං එකං ආපනතිං ආපජ්ජී සංඥොත්තනිකං සුක්කඛිසංඛී, අපට්ඨන්තං, සො සමසං අනතරං එකිස්සා ආපනතියා සංඥොත්තනිකාය සුක්කඛිසංඛියා අපට්ඨන්තාය මූලාය පටිකස්සනං යාචි, සමෙසා උදයී භික්ඛු අනතරං එකිස්සා ආපනතියා සංඥොත්තනිකාය සුක්කඛිසංඛියා අපට්ඨන්තාය මූලාය පටිකස්සී, සො පරිවුත්ථපරිවාසො මානත්තාරනො අනතරං එකං ආපනතිං ආපජ්ජී සංඥොත්තනිකං සුක්කඛිසංඛී, අපට්ඨන්තං, සො සමසං අනතරං එකිස්සා ආපනතියා සංඥොත්තනිකාය සුක්කඛිසංඛියා අපට්ඨන්තාය මූලාය පටිකස්සනං යාචි, සමෙසා උදයී භික්ඛු අනතරං එකිස්සා ආපනතියා සංඥොත්තනිකාය සුක්කඛිසංඛියා අපට්ඨන්තාය මූලාය පටිකස්සී, සො පරිවුත්ථපරිවාසො සමසං නිස්සන්නං ආපනතිනං ඡාරතනං මානත්තං යාචි, සමෙසා උදයීස්ස භික්ඛුනො නිස්සන්නං ආපනතිනං ඡාරතනං මානත්තං අදුසී, සො මානත්තං වරතෙනා අනතරං එකං ආපනතිං ආපජ්ජී සංඥොත්තනිකං සුක්කඛිසංඛී, අපට්ඨන්තං, සො සමසං අනතරං එකිස්සා ආපනතියා සංඥොත්තනිකාය සුක්කඛිසංඛියා අපට්ඨන්තාය මූලාය පටිකස්සනං යාචි, සමෙසා උදයී භික්ඛු අනතරං එකිස්සා ආපනතියා සංඥොත්තනිකාය සුක්කඛිසංඛියා අපට්ඨන්තාය මූලාය පටිකස්සී, සො සමසං අනතරං එකිස්සා ආපනතියා සංඥොත්තනිකාය සුක්කඛිසංඛියා අපට්ඨන්තාය මූලාය පටිකස්සී, සො විණ්ණං මානත්තො අබ්භානාරනො අනතරං එකං ආපනතිං ආපජ්ජී සංඥොත්තනිකං සුක්කඛිසංඛී, අපට්ඨන්තං, සො සමසං අනතරං එකිස්සා ආපනතියා සංඥොත්තනිකාය සුක්කඛිසංඛියා අපට්ඨන්තාය මූලාය පටිකස්සනං යාචි, සමෙසා උදයී භික්ඛු අනතරං එකිස්සා ආපනතියා සංඥොත්තනිකාය සුක්කඛිසංඛියා අපට්ඨන්තාය මූලාය පටිකස්සී, සො සමසං අනතරං එකිස්සා ආපනතියා සංඥොත්තනිකාය සුක්කඛිසංඛියා අපට්ඨන්තාය මූලාය පටිකස්සී, සො විණ්ණං මානත්තො සමසං අබ්භානං යාචති, යදි සමසස්ස පත්තකල්ලං, සමෙසා උදයී භික්ඛු අබ්භායසං, එසා ඤාතති.

2. වෘත්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සමස තෙමේ (මෙසේ) දැන්විය යුතු:

“වහන්ස, සමස තෙමේ මබස් අසාවා: මේ උදයි මහණ පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම සමසයාගෙන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට පඤ්චාන පිරිවෙස ඉල්ලී ය. සමස තෙමේ උදයි මහණහට පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට පඤ්චාන පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ පිරිවෙසෙන්නේ ඒ අතර එක් නොපිළිසන් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙතෙම ඒ අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව ඉල්ලී ය. සමස තෙමේ උදයි මහණහට අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. හේ චූසු පිරිවෙස් ඇත්තේ, මානතට සුදුසු වූයේ, ඒ අතර නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම සමසයාගෙන් එක් නොපිළිසන් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව ඉල්ලී ය. සමස තෙමේ උදයි මහණහට අතර අවන් එක් නොපිළිසන් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. හේ චූසු පිරිවෙස් ඇත්තේ, සමසයාගෙන් තුන් ඇවැතට ආවිරුත්‍රික මානස ඉල්ලී ය. සමස තෙමේ උදයි මහණහට තුන් ඇවැත්තට ආවිරුත්‍රික මානස දුන්නේ ය. හේ මානස පුරණයේ, ඒ අතර එක් නොපිළිසන් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම සමසයාගෙන් අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව ඉල්ලී ය. සමස තෙමේ උදයි මහණහට අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. හෙ තෙම සමසයාගෙන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට ආවිරුත්‍රික මානස ඉල්ලී ය. සමස තෙමේ උදයි මහණහට අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. හෙ තෙම සමසයාගෙන් අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට ආවිරුත්‍රික මානස දුන්නේ ය. හෙ තෙම පිරු මානස ඇත්තේ, අබ්භානසට සුදුසු වූයේ, ඒ අතර නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම සමසයාගෙන් අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව ඉල්ලී ය. සමස තෙමේ අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට උදයි මහණහට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. හෙ තෙම සමසයාගෙන් අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට ආවිරුත්‍රික මානස ඉල්ලී ය. සමස තෙමේ උදයි මහණහට අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට ආවිරුත්‍රික මානස දුන්නේ ය. හේ පිරු මානස ඇත්තේ, සමසයාගෙන් අබ්භානස ඉල්ලයි. ඉදින් සමසයාට ප්‍රාජාකාල වේ නම්, සමස තෙමේ උදයි මහණහට අබ්භාන කම්ප කෙරේවා. මේ දෙපත් ය යි.



සුණාතු මෙ හනෙත සමේසා. අයං උද්ගි භික්ඛු එකං ආපනතිං ආපජ්ජ සංකොචනනිකං සුක්කච්චසට්ඨිං. පඤ්චාපපට්චන්තාං. -පෙ- සො විණ්ණමානතො සමිං අබ්භානං යාවති. සමේසා උද්ගි භික්ඛු අරේහති. යස්සායසමතො ඛමති උද්ගිස්ස භික්ඛුතො දිබ්බානං, සො තුණ්හස්ස, යස්ස නකම්මති, සො භාසෙය්ස.

දුතියමි එතමන් වදාමි -පෙ- තතියමි එතමන් වදාමි -පෙ- අබ්භිතො සමේසන උද්ගි භික්ඛු. ඛමති සමිස්සා. නමො තුණ්හි. එවමෙන ධාරයාමි” ති.

### මූලායපටිකසේනඅබ්බානං.

### පකඛපට්චන්තනපට්ඨාසො

1. තෙන ඛො පන සමායන ආයස්මා උද්ගි එකං ආපනතිං ආපනො හොති සංකොචනනිකං සුක්කච්චසට්ඨිං. පකඛපට්චන්තාං. සො භික්ඛුනං ආරුචෙහි: “අහං ආවුසො එකං ආපනතිං ආපජ්ජ සංකොචනනිකං සුක්කච්චසට්ඨිං. පකඛපට්චන්තාං. කථනානුඛො මයා පටිපජ්ජනම්මනති.” හතචතො එතමන්. ආරුචෙසු: තෙන හි භික්ඛුවෙ සමේසා උද්ගිස්ස භික්ඛුතො එකිස්සා ආපනතියා සංකොචනනිකා සුක්කච්චසට්ඨියා පකඛපට්චන්තාය පකඛපට්ඨාසං දෙතු. එවං ච පන භික්ඛුවෙ දුතියමි: තෙන භික්ඛුවෙ උද්ගිතා භික්ඛුතා සමිං උපසම්මතිවා -පෙ- එවමස්ස වචනියො: “අහං හනෙත එකං ආපනතිං ආපජ්ජ සංකොචනනිකං සුක්කච්චසට්ඨිං. පකඛපට්චන්තාං. හො’නා හනෙත සමිං එකිස්සා ආපනතියා සංකොචනනිකා සුක්කච්චසට්ඨියා පකඛපට්චන්තාය පකඛපට්ඨාසං යාවාමි” ති. දුතියමි යාවිතබ්බො. තතියමි යාවිතබ්බො.

2. ව්‍යතෙනන භික්ඛුතා පට්ඨලෙන සමේසා ඤාපෙනබ්බො:

“සුණාතු මෙ හනෙත සමේසා: අයං උද්ගි භික්ඛු එකං ආපනතිං ආපජ්ජ සංකොචනනිකං සුක්කච්චසට්ඨිං. පකඛපට්චන්තාං. සො සමිං එකිස්සා ආපනතියා සංකොචනනිකා සුක්කච්චසට්ඨියා පකඛපට්චන්තාය පකඛපට්ඨාසං යාවති. සදි සමිස්සා පනතකල්ලං, සමේසා උද්ගිස්ස භික්ඛුතො එකිස්සා ආපනතියා සංකොචනනිකා සුක්කච්චසට්ඨියා පකඛපට්චන්තාය පකඛපට්ඨාසං දදෙය්ස. එසා ඤාතති.

සුණාතු මෙ හනෙත සමේසා. අයං උද්ගි භික්ඛු එකං ආපනතිං ආපජ්ජ සංකොචනනිකං සුක්කච්චසට්ඨිං. පකඛපට්චන්තාං. සො සමිං එකිස්සා ආපනතියා සංකොචනනිකා සුක්කච්චසට්ඨියා පකඛපට්චන්තාය පකඛපට්ඨාසං යාවති. සමේසා උද්ගිස්ස භික්ඛුතො එකිස්සා ආපනතියා සංකොචනනිකා සුක්කච්චසට්ඨියා පකඛපට්චන්තාය පකඛපට්ඨාසං දෙති යස්සායසමතො ඛමති උද්ගිස්ස භික්ඛුතො එකිස්සා ආපනතියා සංකොචනනිකා සුක්කච්චසට්ඨියා පකඛපට්චන්තාය පකඛපට්ඨාසං දුතං. සො තුණ්හස්ස, යස්ස නකම්මති, සො භාසෙය්ස.

වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. මේ උද්ග්ගි මහණ තෙමේ පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඝෝධනක සුඤ්ඤාචාර්ය ඇවැතකට පැමිණියේය. හෙතෙම පිරු මානන ඇත්තේ සඞ්ඝයාගෙන් අභිභාන කමය ඉල්ලයි. සඞ්ඝ තෙමේ උද්ග්ගි මහණගේ අභිභානමය කෙරෙයි. යම් ආයුෂමනක්-හට උද්ග්ගි මහණහු පිළිබඳ අභිභාන කමය රිසියේ නම්, හේ නිහඬ වේවා. යමකුට නො රිසියේ නම්, හේ කියාවා.

දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ... හෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ... සඞ්ඝයා විසින් උද්ග්ගි මහණ තෙමේ අභිභාන (=අභිභානකමය කරුණ ලද්දේ) වෙයි එය සඞ්ඝයාට රිසියෙයි. එ හෙයින් නිහඬ වෙයි. මෙසේ ලෙස සලකමි” යනු යි.

මූලායපටිකසුත්තයා පිළිබඳ අභානය යි.

### පක්ඛපරිවර්තනපරිවාසය

1. එ සමයෙහි වහාහි ආයුෂමන් උද්ග්ගි තෙමේ පක්ඝයක් පිළිසන් මූ සංඝෝධනක සුඤ්ඤාචාර්ය ඇවැතකට පැමිණියේ ය. “ඇවැත්නි, මම පක්ඝයක් පිළිසන් එක් සංඝෝධනක සුඤ්ඤාචාර්ය ඇවැතකට පැමිණියෙමි, මා විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු ද?” යි හේ භික්ෂුහට කී ය. ඔහු භාග්‍ය-වතුන් වහන්සේට මේ පවත් සැලකලහ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදාළසේක: “මහරහනි, එසේ වී නම් සඞ්ඝ තෙමේ උද්ග්ගි මහණගේ පක්ඝප්‍රතිවර්තන එක් සංඝෝධනක සුඤ්ඤාචාර්ය ඇවැතකට පිරිවෙස දේවා. එය මෙසේ දිය යුතු: ඒ උද්ග්ගි මහණ විසින් සඞ්ඝයා කර එලැබී ... “වහන්ස, මම පක්ඝයක් පිළිසන් එක් සංඝෝධනක සුඤ්ඤාචාර්ය ඇවැතකට පැමිණියෙමි. වහන්ස, ඒ මම පක්ඝප්‍රතිවර්තන එක් සංඝෝධනක සුඤ්ඤා-චාර්ය ඇවැතට පක්ඝපරිවාසය සඞ්ඝයා යදිමි” යි මෙසේ යැදිද යුතු. දෙවනු ද යැදිද යුතු. තෙවනු ද යැදිද යුතු.

2. වාක්ක ප්‍රතිබල මහණන්හු විසින් සඞ්ඝ තෙමේ දැන්විය යුතු:

“වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මඬස් අසාවා. මේ උද්ග්ගි මහණ පක්ඝයක් පිළිසන් එක් සංඝෝධනක සුඤ්ඤාචාර්ය ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙතෙම පක්ඝයක් පිළිසන් මූ එක් සංඝෝධනක සුඤ්ඤාචාර්ය ඇවැතට පක්ඝපරිවාසය සඞ්ඝයා යදි. උදින් සඞ්ඝයාට පැමිණි කල් ඇති කමියෙක් වේ නම්, සඞ්ඝ තෙමේ උද්ග්ගි භික්ෂුහට පක්ඝයක් පිළිසන් මූ එක් සංඝෝධනක සුඤ්ඤාචාර්ය ඇවැතට පක්ඝපරිවාසය දෙන්නේ ය. මේ ඥාපනිය යි.

වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මඬස් අසාවා. මේ උද්ග්ගි භික්ෂු තෙමේ පක්ඝයක් පිළිසන් මූ එක් සංඝෝධනක සුඤ්ඤාචාර්ය ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙතෙම සඞ්ඝයාගෙන් පක්ඝප්‍රතිවර්තන මූ එක් සංඝෝධනක සුඤ්ඤාචාර්ය ඇවැතට පක්ඝපරිවාසය සඞ්ඝයා යදි. සඞ්ඝ තෙමේ උද්ග්ගි මහණගේ පක්ඝප්‍රතිවර්තන මූ එක් සංඝෝධනක සුඤ්ඤාචාර්ය ඇවැතට පක්ඝපරිවාසය දෙයි. උද්ග්ගි භික්ෂුහට පක්ඝප්‍රතිවර්තන මූ එක් සංඝෝධනක සුඤ්ඤාචාර්ය ඇවැතට පක්ඝපරිවාසය දීම යම් ආයුෂමනක්හට රිසියේ නම්, හේ නිහඬ වේවා. යමකුට නො රිසියේ නම් හේ කියාවා.

දුතියමපි එතමන්ථං වදාමි: -පෙ- තතියමපි එතමන්ථං වදාමි. -පෙ- දිනො සඛෙසන උදසිසං භික්ඛුනො එකිසං ආපතනියා සංඝොවතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා පක්කපට්ච්ඡන්දාය පක්කපට්චාසො, බමති සඛෙසං, තස්මා භුණ්ඨි, එවමෙතං ධාරයාමිති.

පක්කපට්ච්ඡන්දායපට්චාසො.

## පක්කපාර්වාසිකමූලායපටිකස්සනං.

1. සො පරිවසනො අනන්ත එකං ආපතනිං ආපජ්ජි සංඝොවතනිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං. පඤ්චාගපට්ච්ඡන්දාය, සො භික්ඛුනං ආරොවෙසි: අහං ආවුසො එකං ආපතනිං ආපජ්ජි සංඝොවතනිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං. පක්කපට්ච්ඡන්දාය, සො'හං සඛෙසං එකිසං ආපතනියා සංඝොවතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා පක්කපට්ච්ඡන්දාය පක්කපට්චාසං යාමිං. තස්ම මෙ සඛෙසො එකිසං ආපතනියා සංඝොවතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා පක්කපට්ච්ඡන්දාය පක්කපට්චාසං අදාසි. සො'හං පරිවසනො අනන්ත එකං ආපතනිං ආපජ්ජි සංඝොවතනිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං. පඤ්චාගපට්ච්ඡන්දාය, කථං භු ඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බතති?

2. හගචතො එතමන්ථං ආරොවෙසා, තෙන හි භික්ඛවෙ සඛෙසො උදසිං භික්ඛුං අනන්ත එකිසං ආපතනියා සංඝොවතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා පඤ්චාගපට්ච්ඡන්දාය මූලාය පටිකස්සිතො පුරිමාස ආපතනියා සමොධානපට්චාසං දෙඤ්ඤා, එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ මූලාය පටිකස්සිතබ්බො: තෙන භික්ඛවෙ උදසිතො භික්ඛුනො සඛෙසං උපසංඝමිතො එකංසං උත්තරාසංඝං කරිතො වුඩ්ඪානං භික්ඛුනං පාදෙ වදානො උක්කුට්ඨං නිසීදිතො අඤ්ඤාලිං පග්ගතො එවමස්ස උචතියො: අහං හනොන එකං ආපතනිං ආපජ්ජි සංඝොවතනිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං. පක්කපට්ච්ඡන්දාය, සො'හං සඛෙසං එකිසං ආපතනියා සංඝොවතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා පක්කපට්ච්ඡන්දාය පක්කපට්චාසං යාමිං. තස්ම මෙ සඛෙසො එකිසං ආපතනියා සංඝොවතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා පක්කපට්ච්ඡන්දාය පක්කපට්චාසං අදාසි. සො'හං පරිවසනො අනන්ත එකං ආපතනිං ආපජ්ජි සංඝොවතනිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං. පඤ්චාගපට්ච්ඡන්දාය, සො'හං හනොන සඛෙසං අනන්ත එකිසං ආපතනියා සංඝොවතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා පඤ්චාගපට්ච්ඡන්දාය මූලාය පටිකස්සනං යාමාමිති. දුතියමපි යාචිතබ්බො, තතියමපි යාචිතබ්බො, ව්‍යතොනන භික්ඛුනො පටිබලොන සඛෙසො ඤාපෙතතබ්බො:

දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ... සඞ්ඝයා විසින් උද්ඝාත මහණහට පක්‍ෂපතිවන්නා එක් සඤ්චනනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට පක්‍ෂපරිවාසය දෙන ලද්දේ ය. සඞ්ඝයාට රිසියෙයි. එයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය දරමි (පිළිගනිමි).

පක්කපපිට්ඨනපරිවාසය යි.

### පක්කපාදිවාසිකමූලායපටිකස්සනාව

1. හෙ තෙම පිරිවෙස වසන්නේ ඒ අතර පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම හිඤ්ඤාතට “ඇවැත්නි, මම පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට පක්‍ෂපරිවාසය සඞ්ඝයා යැදිමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙමේ පක්‍ෂයක් පිළිසන් සඤ්චනනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට පක්‍ෂපරිවාසය දුන්නේ ය. ඒ මම පිරිවෙස් වසන්නෙමි, ඒ අතර පස් දිනක් පිළිසන් වූ එක් සඤ්චනනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. මා විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු ද?” යි කියේ ය.

2. ඔහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවත් දැන්වූහ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළහ: මහණෙනි, එසේ වී නමු, සඞ්ඝ තෙමේ උද්ඝාත මහණ හට අතර පස් දිනක් පිළිසන් සඤ්චනනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කොට (ඇවැත මූලට නතා) පලමු ඇවැතට සමොධාන පිරිවෙස දේවා. මහණෙනි, මූලායපටිකස්සනාව මෙසේ කළ යුතු: ඒ උද්ඝාත මහණහු විසින් සඞ්ඝයා කරා එළැඹි ... මෙසේ කියැ යුතු වන්නේ ය: “වහන්ස, මම පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට පක්‍ෂපරිවාසය සඞ්ඝයා යැදිමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙමේ පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට පක්‍ෂපරිවාසය දුන්නේ ය. ඒ මම පිරිවෙස් වසනුයෙමි, ඒ අතුරෙහි පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. වහන්ස, ඒ මම ඒ අතර අවන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව සඞ්ඝයා යැදිමි” යනු යි. දෙවනු ද යැද්ද යුතු. තෙවනු ද යැද්ද යුතු. වාක්‍ය වූ ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සඞ්ඝ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු:

3. “සුභාද්‍ර මේ හතරේ සමූහය: අයං උද්ධි භික්ඛු එකං ආපනතියං ආපජ්ජි සංඝොවනතිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං පකංචපට්චන්තං. සො සමිසං එකිසො ආපනතියං සංඝොවනතිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං පකංචපට්චන්තං පකංචපට්චන්තං පකංචපට්චන්තං යාමි. සමූහය උද්ධි භික්ඛුනෝ එකිසො ආපනතියං සංඝොවනතිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං පකංචපට්චන්තං පකංචපට්චන්තං පකංචපට්චන්තං අද්ධි. සො පරිවර්තනො අනන්තරං එකං ආපනතියං ආපජ්ජි සංඝොවනතිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං පකංචපට්චන්තං. සො සමිසං අනන්තරං එකිසො ආපනතියං සංඝොවනතිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං පකංචපට්චන්තං මූලං පටිකස්සනං යාමති. යදි සමිසං පනතකලං, සමූහය උද්ධි භික්ඛු අනන්තරං එකිසො ආපනතියං සංඝොවනතිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං පකංචපට්චන්තං මූලං පටිකස්සනං. එසං ඝරති.

සුභාද්‍ර මේ හතරේ සමූහය: අයං උද්ධි භික්ඛු එකං ආපනතියං ආපජ්ජි සංඝොවනතිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං පකංචපට්චන්තං. සො සමිසං එකිසො ආපනතියං සංඝොවනතිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං පකංචපට්චන්තං පකංචපට්චන්තං යාමි. සමූහය උද්ධි භික්ඛුනෝ එකිසො ආපනතියං සංඝොවනතිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං පකංචපට්චන්තං පකංචපට්චන්තං අද්ධි. සො පරිවර්තනො අනන්තරං එකං ආපනතියං ආපජ්ජි සංඝොවනතිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං පකංචපට්චන්තං. සො සමිසං අනන්තරං එකිසො ආපනතියං සංඝොවනතිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං පකංචපට්චන්තං මූලං පටිකස්සනං යාමති. සමූහය උද්ධි භික්ඛු අනන්තරං එකිසො ආපනතියං සංඝොවනතිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං පකංචපට්චන්තං මූලං පටිකස්සනං. යස්සංයස්මතො බමති උද්ධි භික්ඛුනෝ අනන්තරං එකිසො ආපනතියං සංඝොවනතිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං පකංචපට්චන්තං මූලං පටිකස්සනං, සො භුග්ගස්ස. යස්ස නක්කමති, සො භාසෙය්.

දුතියමි එතමන්. වද්ධි. -පෙ- නතියමි එතමන්. වද්ධි -පෙ-.

පටිකස්සනො සමූහය උද්ධි භික්ඛු අනන්තරං එකිසො ආපනතියං සංඝොවනතිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං පකංචපට්චන්තං මූලං පටිකස්සනං. බමති සමිසං. භුග්ග. එවමෙතං ධාරයාමි’ති.

පකංචපට්චන්තමූලං පටිකස්සනං නිබ්බන්තං.

## සමොධානපට්ඨාසො

1. එවං ව පන භික්ඛුවෙ පුරිමං ආපනතියං සමොධානපට්ඨාසො දුතියමි: තෙන භික්ඛුවෙ උද්ධි භික්ඛුනා සමිසං උපසම්මන්ති -පෙ- එවමස්ස වචනිතො: අනං හතරේ එකං ආපනතියං ආපජ්ජි සංඝොවනතිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං පකංචපට්චන්තං. සො’හං සමිසං එකිසො ආපනතියං සංඝොවනතිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං පකංචපට්චන්තං පකංචපට්චන්තං යාමි.-

3. “වගන්තිය, සඛ්‍ය තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ උදැසි මහණ පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතනට පැමිණියේ ය. හේ පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට සඛ්‍යයා (ගෙන්) පක්‍ෂ පිරිවෙස ඉල්ලී ය. සඛ්‍ය තෙමේ උදැසි මහණහට පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට පක්‍ෂ පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ පිරිවෙස වසන්නේ, ඒ අනුරෙහි පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතනට පැමිණියේ ය හේ අනුරෙහි අවන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව සඛ්‍යයා යදී. ඉදින් සඛ්‍යයාට මේ කමය ප්‍රාජානාල වී නම්, සඛ්‍ය තෙමේ උදැසි මහණහට අතරු අවන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කරන්නේ ය. මේ භූප්තිය යි.

වගන්තිය, සඛ්‍ය තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ උදැසි මහණ තෙම පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතනට පැමිණියේ ය. හේ පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට පක්‍ෂපටිවාසය සඛ්‍යයා යදී ය. සඛ්‍ය තෙම උදැසි මහණහට පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට පක්‍ෂපටිවාසය දුන්නේ ය. හේ පිරිවෙස වසන්නේ ඒ අනුරෙහි පස් දිනක් පිළිසන් වූ එක් සඤ්චනනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතනට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම පස් දිනක් පිළිසන් වූ අතරු අවන් එක් සඤ්චනනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව සඛ්‍යයා යදී සඛ්‍ය තෙමේ පස් දිනක් පිළිසන් වූ අතරු අවන් එක් සඤ්චනනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලාය පටිකස්සනාව කෙරෙහි උදැසි මහණහට පස් දිනක් පිළිසන් අතරු අවන් එක් සඤ්චනනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කිරීම යම් ආයුෂ්මතක්හට රිසියේ ද, හේ නිහඬ වේවා. යමකුට තො රිසියේ ද, හේ කියාවා.

දෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි ...

පස් දිනක් පිළිසන්, අතරු අවන් එක් සඤ්චනනක සුක්ක-විසට්ඨි ඇවැතට උදැසි මහණ තෙමේ මූලායපටිකස්සනායෙන් පටිකස්සිත විය (මූලායපටිකස්සනාව කරණු ලැබී ය.) සඛ්‍යයාට රිසිපයයි. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙ කරුණ සලකමි” යනු යි.

**පක්කපාචාරිකාමූලායපටිකස්සනාව ගිවිසේ ය.**

### සමොධාන පිරිවෙස

1. “මහණෙනි, පලමු ඇවැතට සමොධාන පටිවාසය ද මෙසේ දිය යුතු: මහණෙනි, ඒ උදැසි මහණහු විසින් සඛ්‍යයා කරා ඵලැබී ... මෙසේ කියැ යුතු. “වගන්තිය, මේ පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනක සුක්ක-විසට්ඨි ඇවැතනට පැමිණියෙමි. ඒ මේ සඛ්‍යයාගෙන් පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට පක්‍ෂපටිවාසය යැදීමි.-

තසා මෙ සමඟ්‍යා එකිසායා ආපතනියා සංඥාතනිකාය සුක්කතිසට්ඨියා පකඛපට්ඨන්තාය පකඛපට්ඨාසං අද්දඞි. සො'හං පට්ඨසන්තො අනතරු එකා ආපතනිං ආපජ්ජිං සංඥාතනිකං සුක්කතිසට්ඨිං පඤ්චාභපට්ඨන්තො. සො'හං සමඟ්‍යං අනතරු එකිසායා ආපතනියා සංඥාතනිකාය සුක්කතිසට්ඨියා පඤ්චාභපට්ඨන්තාය මූලාය පටිකස්සනං යාචිං. තං මං සමඟ්‍යං අනතරු එකිසායා ආපතනියා සංඥාතනිකාය සුක්කතිසට්ඨියා පඤ්චාභපට්ඨන්තාය මූලාය පටිකස්සි. සො'හං භන්තො සමඟ්‍යං අනතරු එකිසායා ආපතනියා සංඥාතනිකාය සුක්කතිසට්ඨියා පඤ්චාභපට්ඨන්තාය පුරිමාය ආපතනියා සමොධානපට්ඨායං යාමාමිති. දුතියමිති යාචිතබ්බො, තතියමිති යාචිතබ්බො.

2. ව්‍යාපෘතියේ භූමිමාලිකා පරිච්ඡේදය සමබන්ධයෙන් සැලකිය යුතු වන්නේ:

සුභ්‍යාග්‍ර මෙ හිනොන සමඟිසා, අයං උදයි භික්‍ෂු එකං ආරතනිං ආපජ්ජි සංඝොවනතිකං සුක්කඛිසංඛිං පකඛපට්ච්ඡන්තං. සො සඛිසං එකිසසා ආරතනියා සංඝොවනතිකාය සුක්කඛිසංඛියා පකඛපට්ච්ඡන්තාය පකඛපට්චාසං යාපි. සඛිසං උදයිසස භික්‍ෂුනො එකිසසා ආරතනියා සංඝොවනතිකාය සුක්කඛිසංඛියා පකඛපට්ච්ඡන්තාය පකඛපට්චාසං අදයි. සො පට්චසනො අනතරා එකං ආරතනිං ආපජ්ජි සංඝොවනතිකං සුක්කඛිසංඛිං පඤ්චාහපට්ච්ඡන්තං. සො සඛිසං අනතරා එකිසසා ආරතනියා සංඝොවනතිකාය සුක්කඛිසංඛියා පඤ්චාහපට්ච්ඡන්තාය මූලායපට්ඨකසානං යාපි. සඛිසං උදයි භික්‍ෂුං අනතරා එකිසසා ආපතනියා සංඝොවනතිකාය සුක්කඛිසංඛියා පඤ්චාහපට්ච්ඡන්තාය මූලාය පට්ඨකසී, සො සඛිසං අනතරා එකිසසා ආපතනියා සංඝොවනතිකාය සුක්කඛිසංඛියා පඤ්චාහපට්ච්ඡන්තාය පුරිමාය ආපතනියා සමොධානපට්චාසං යාවති. යදි සඛිසස පත්තකලලං සඛිසං උදයිසස භික්‍ෂුනො අනතරා එකිසසා ආපතනියා සංඝොවනතිකාය සුක්කඛිසංඛියා පඤ්චාහපට්ච්ඡන්තාය පුරිමාය ආපතනියා සමොධානපට්චාසං දදෙය්‍ය. එසා ඤාති.

3. පුණ්‍යාතු මෙ හඟනන සමෂිප්ත, අයං උද්ධි භික්ඛු එකං ආපනතියං ආපජ්ජි සංඝොචනනිකං පුක්කඛිසංඛිං පක්ඛපට්චන්තනං, සො සමිසං එකිස්සා ආපනතියා සංඝොචනනිකාය පුක්කඛිසංඛියා පක්ඛපට්චන්තනාය පක්ඛපට්චමාසා යාමි. සමෂිප්ත උද්ධිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපනතියා සංඝොචනනිකාය පුක්කඛිසංඛියා පක්ඛපට්චන්තනාය පක්ඛපට්චමාසං අද්ධි. සො පරිවසනො අනතරා එකං ආපනතියං ආපජ්ජි සංඝොචනනිකං පුක්කඛිසංඛිං පක්ඛපට්චන්තනං, සො සමිසං අනතරා එකිස්සා ආපනතියා සංඝොචනනිකාය පුක්කඛිසංඛියා පක්ඛපට්චන්තනාය මුලායපටිකස්සනං යාමි. සමෂිප්ත උද්ධිං භික්ඛු අනතරා එකිස්සා ආපනතියා සංඝොචනනිකාය පුක්කඛිසංඛියා පක්ඛපට්චන්තනාය මුලාය පටිකස්සි. සො සමිසං අනතරා එකිස්සා ආපනතියා සංඝොචනනිකාය පුක්කඛිසංඛියා පක්ඛපට්චන්තනාය පුරිමාය ආපනතියා සමොධානපට්චමාසං යාමති. සමෂිප්ත උද්ධිස්ස භික්ඛුනො අනතරා එකිස්සා ආපනතියා සංඝොචනනිකාය පුක්කඛිසංඛියා පක්ඛපට්චන්තනාය පුරිමාය ආපනතියා සමොධානපට්චමාසං දෙති. යස්සායසමනො බමති උද්ධිස්ස භික්ඛුනො අනතරා එකිස්සා ආපනතියා සංඝොචනනිකාය පුක්කඛිසංඛියා පක්ඛපට්චන්තනාය පුරිමාය ආපනතියා සමොධානපට්චමාසස්ස දුතං, සො භුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති සො භාගෙස්ස.

දුතියමයි එනමුත්. වද්දම්. - 65 - තුතියමයි එනමුත්. වද්දම් - 66 -

වහන්ස, සඛ්‍ය තෙමේ ඒ මට පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කතිසංඛි ඇවැතට පක්‍ෂපරිවාසය දුන්නේ ය ඒ මම පිරිවෙස් වසනුයෙමි, ඒ අතර පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කතිසංඛි ඇවැතට පැමිණියෙමි. ඒ මම සඛ්‍යයාගෙන් අතර අවන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කතිසංඛි ඇවැතට මූලායපටිකස්‍යනාව යැදීමි. ඒ මට සඛ්‍ය තෙමේ පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සඤ්චනතක සුක්කතිසංඛි ඇවැතට මූලායපටිකස්‍යනාව කෙළේ ය. වහන්ස, ඒ මම අතර අවන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කතිසංඛි ඇවැතට පළමු ඇවැත පටන් කොට සමොධාන පිරිවෙස යදීමි” යනු සි. දෙවනු ද යැදිය යුතු ... තෙවනු ද යැදිය යුතු.

2 වෘත්ත වූ ප්‍රතිබල මහණක් වූ විසින් සඛ්‍ය තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු:

වහන්ස, සඛ්‍ය තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ උදයි මහණ තෙම පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කතිසංඛි ඇවැතට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කතිසංඛි ඇවැතට පක්‍ෂපරිවාසය සඛ්‍යයා යැදී. සඛ්‍ය තෙම උදයි මහණහට පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කතිසංඛි ඇවැතට පක්‍ෂ පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ පිරිවෙස වසන්නේ, ඒ අනුරෙහි පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කතිසංඛි ඇවැතට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සඤ්චනතක සුක්කතිසංඛි ඇවැතට සඛ්‍යයා ගෙන් මූලායපටිකස්‍යනාව යැදී ය. සඛ්‍ය තෙමේ පස් දිනක් පිළිසන් වූ, අතර අවන් එක් සඤ්චනතක සුක්කතිසංඛි ඇවැතට මූලායපටිකස්‍යනාව කෙළේ ය. හේ සඛ්‍යයාගෙන් අතර අවන් පස් දිනක් පිළිසන් සඤ්චනතක සුක්කතිසංඛි ඇවැතට(පළමු ඇවැත පටන් කොට)සමොධාන පිරිවෙස යදී. ඉදින් සඛ්‍යයාට පැමිණි කල් ඇති කමියෙන් වේ නම්, සඛ්‍ය තෙමේ උදයි මහණහට පස් දිනක් පිළිසන් වූ, අතර අවන් එක් සඤ්චනතක සුක්කතිසංඛි ඇවැතට පළමු ඇවැත පටන් කොට සමොධාන පිරිවෙස දෙන්නේ ය. මේ ඥාපනිය සි.

3. වහන්ස, සඛ්‍ය තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. මේ උදයි මහණ තෙම පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කතිසංඛි ඇවැතට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කතිසංඛි ඇවැතට සඛ්‍යයාගෙන් පක්‍ෂ පිරිවෙස යැදී ය. සඛ්‍ය තෙමේ උදයි මහණහට පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කතිසංඛි ඇවැතට පක්‍ෂ පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ පිරිවෙස වසනුයේ, පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කතිසංඛි ඇවැතට ඒ අතර පැමිණියේ ය. හේ සඛ්‍යයාගෙන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කතිසංඛි ඇවැතට මූලායපටිකස්‍යනාව යැද්දේ ය. සඛ්‍ය තෙමේ පස් දිනක් පිළිසන් වූ අතර අවන් එක් සඤ්චනතක සුක්කතිසංඛි ඇවැතට මූලායපටිකස්‍යනාව කෙළේ ය. හේ සඛ්‍යයාගෙන් අතර අවන් පස් දිනක් පිළිසන් සඤ්චනතක සුක්කතිසංඛි ඇවැතට පළමු ඇවැත පටන් කොට සමොධාන පිරිවෙස ඉල්ලයි. සඛ්‍ය තෙමේ උදයි මහණහට අතර අවන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කතිසංඛි ඇවැතට පළමු ඇවැත පටන් කොට සමොධාන පිරිවෙස දෙයි. උදයි මහණහට අතර අවන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කතිසංඛි ඇවැත සඳහා පළමු ඇවැත පටන් කොට පිරිවෙස දීම යම් ආයුෂ්මතක්හට රිසියේ නම් හේ නිහඬ වන්නේ ය. යම්කුට නො රිසියේ නම්, හේ කියන්නේ ය.

දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ...



දිනො සමසන උදයස්ස භික්ඛුනො අනතරා එනිස්සා ආපනතියා සඤ්චනතිකාය සුක්කච්චසට්ඨිකා පඤ්චාහපට්ච්ඡන්තාය පුරිමාය ආපනතියා සමොධානපරිවාසො, ඛමති සමසස්ස, තස්මා තුණ්හි, එවමෙන, ධාරයාමි”ති.

සමොධානපරිවාසො නිවසිනො.

### මානනාරහමුලායපටිකස්සනාදි

1. සො පරිවුත්ථපරිවාසො මානනාරහො අනතරා එකං ආපනතීං ආපජ්ජි සඤ්චනතිකං සුක්කච්චසට්ඨිං පඤ්චාහපට්ච්ඡන්තං, සො භික්ඛුනො ආරොවෙසී: අහං ආවුසො එකං ආපනතීං ආපජ්ජිං සඤ්චනතිකං සුක්කච්චසට්ඨිං පඤ්ච- පට්ච්ඡන්තං -පෙ- සො’හ පරිවුත්ථපරිවාසො මානනාරහො අනතරා එකං ආපනතීං ආපජ්ජිං සඤ්චනතිකං සුක්කච්චසට්ඨිං පඤ්චාහපට්ච්ඡන්තං, කථං භු ඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බතී? හග්ගතො එතමත්ථො ආරොවෙසුං.

2. තෙන හි භික්ඛුවෙ සමසන උදයස්ස භික්ඛුං අනතරා එනිස්සා ආපනතියා සඤ්චනතිකාය සුක්කච්චසට්ඨිකා පඤ්චාහපට්ච්ඡන්තාය මුලාය පටිකස්සිතා පුරිමාය ආපනතියා සමොධානපරිවාසො දෙනු, එවං ච පත භික්ඛුවෙ මුලාය පටිකස්සිතබ්බො -පෙ-, එවං ච පත භික්ඛුවෙ පුරිමාය ආපනතියා සමොධානපරිවාසො දතබ්බො, -පෙ-

ව්‍යතෙතන භික්ඛුනො පටිබ්බලන සමසන සදුපෙතබ්බො:

3. “සුණ්හු මෙ හතනන -පෙ- සමසන උදයස්ස භික්ඛුං අනතරා එනිස්සා ආපනතියා සඤ්චනතිකාය සුක්කච්චසට්ඨිකා පඤ්චාහපට්ච්ඡන්තාය මුලාය පටිකස්සිතා පුරිමාය ආපනතියා සමොධානපරිවාසො දෙති, සස්සායසමතො ඛමති -පෙ- සො තුණ්හස්ස, සස්ස තතතිමති සො හාසෙය්‍ය.

උතියමි එතමත්ථො, වදාමි තතියමි එතමත්ථො, වදාමි -පෙ-.

දිනො සමසන උදයස්ස භික්ඛුනො අනතරා එනිස්සා ආපනතියා සඤ්චනතිකාය සුක්කච්චසට්ඨිකා පඤ්චාහපට්ච්ඡන්තාය පුරිමාය ආපනතියා සමොධානපරිවාසො, ඛමති සමසස්ස, තස්මා තුණ්හි, එවමෙන, ධාරයාමි”ති.

මානනාරහමුලායපටිකස්සනාදි නිවසිනො.

සංඝයා විසින් උද්ඝ්ථ මහණහට පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඝෝචනනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැන සඳහා පළමු ඇවැන පටන් කොට සමොධාන පිරිවෙස දෙන ලදී. සංඝයාට රිසියෙයි මෙසේ මෙය දරමි”.

සමොධාන පිරිවෙස නිමිසේ ය.

### මානනාරහ මූලායපටිකස්සනාදිය

1. හේ වුසු පිරිවෙස් ඇත්තේ මානනට යොග්‍ය වැසිටියේ, ඒ අතර පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඝෝචනනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැනකට පැමිණියේ ය හේ භික්ෂුහට “ඇවැත්ති, මම පස්සයක් පිළිසන් එක් සංඝෝචනනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැනකට පැමිණියෙමි...ඒ මම වුසු පිරිවෙස් ඇතියෙමි, මානනට යොග්‍ය වැසිටියෙමි, පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඝෝචනනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැනකට ඒ අතර පැමිණියෙමි. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැද්ද යුතු දු”යි කීයේ ය භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැල කළහ.

2. (භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදල සේක: එසේ වී නම් මහණෙනි, සංඝ තෙමේ උද්ඝ්ථ මහණහට පස් දිනක් පිළිසන් වූ අතර අවන් එක් සංඝෝචනනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැනට මූලායපටිකස්සනාව කොට පළමු ඇවැනට සමොධාන පිරිවෙස දේවා. මහණෙනි, මෙසේ මූලාය-පටිකස්සනාව කළ යුතු. මහණෙනි, පළමු ඇවැනට මෙසේ සමොධාන පිරිවෙස දිය යුතු:

ව්‍යකත වූ ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සංඝ තෙමේ දැන්විය යුතු:

3. “වහන්ස, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා... සංඝ තෙමේ උද්ඝ්ථ මහණහට අතර අවන් පස් දිනක් පිළිසන් සංවේදනනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැනට මූලායපටිකස්සනා කොට පළමු ඇවැනට සමොධාන පිරිවෙස දෙයි.... යම් ආශ්‍රමභක්තව රිසියේ නම් හේ නිහඬ වේවා. යමක් හට තොරිසියේ නම්, හේ කියාවා.

දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි... තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි...

සංඝයා විසින් උද්ඝ්ථ මහණහට අතර අවන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංවේදනනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැනට පළමු ඇවැන පටන් කොට සමොධාන පිරිවෙස දෙන ලද්දේ ය. සංඝයාට රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය දරමි”යනු සි.

මානනාරහ මූලායපටිකස්සනාදිය නිමිසේ ය.

## නිකාපනතිමානනං.

1. සො පරිවුත්ථපරිවාසො භික්ඛුනං ආරොවෙසි: අහං ආවුසො එකං ආපනතිං ආපජ්ජිං සඤ්ඤාචන්තිකං සුක්කඛිසංඝිං පක්ඛපට්ච්ඡන්තං. සොහං සමිසං එකිස්සා ආපනතිං -පෙ- පක්ඛපට්ච්ඡන්තාය පක්ඛපරිවාසං යාමිං. තස්ස මෙ සමිසං, -පෙ- පක්ඛපරිවාසං අදුසි. සො'හං පරිවසන්තො අනතරා එකං ආපනතිං ආපජ්ජිං -පෙ- පඤ්ඤාභපට්ච්ඡන්තං, සො'හං සමිසං අනතරා එකිස්සා ආපනතිං -පෙ- පඤ්ඤාභපට්ච්ඡන්තාය මූලායපටිකස්සන්තං යාමිං. තං මං සමිසං අනතරා එකිස්සා ආපනතිං -පෙ- පඤ්ඤාභපට්ච්ඡන්තාය මූලාය පටිකස්සි සො'හං පරිවුත්ථපරිවාසො මානතොරොහො අනතරා එකං ආපනතිං ආපජ්ජිං -පෙ- පඤ්ඤාභපට්ච්ඡන්තං. සො'හං හන්තෙ සමිසං අනතරා එකිස්සා ආපනතිං -පෙ- පඤ්ඤාභපට්ච්ඡන්තාය පුරිමාය ආපනතිං සමොධානපරිවාසං යාමිං. තස්ස මෙ සමිසං අනතරා එකිස්සා ආපනතිං -පෙ- පඤ්ඤාභපට්ච්ඡන්තාය -පෙ- සමොධානපරිවාසං අදුසි. සො'හං පරිවුත්ථපරිවාසො. කථං කු ඛො මයං පටිපජ්ජන්තිහි? හගචන්තො එකමත්ථං ආරොවෙසුං:

තෙන භී භික්ඛවෙ සමිසං උදුසිස්ස භික්ඛුනො තිස්සන්තං ආපනතිං ඡාරන්තං මානනං දෙතු. එවං ව පන භික්ඛවෙ දුතඛං. තෙන භික්ඛවෙ උදුසිතා භික්ඛුනා සමිසං උපසමිකමිතිං -පෙ- එවමස්ස වචනියො: අහං හන්තෙ එකං ආපනතිං ආපජ්ජිං සඤ්ඤාචන්තිකං සුක්කඛිසංඝිං පක්ඛපට්ච්ඡන්තං -පෙ- සො'හං හන්තෙ පරිවුත්ථපරිවාසො සමිසං තිස්සන්තං ආපනතිං ඡාරන්තං මානනං යාමාමිති. දුතියමපි යාමිතඛො තතියමපි යාමිතඛො.

## 2. ව්‍යන්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සමිසං ඤාපෙතඛො:

“සුණාතු මෙ හන්තෙ සමිසං. අයං උදුසි භික්ඛු එකං ආපනතිං ආපජ්ජි සඤ්ඤාචන්තිකං සුක්කඛිසංඝිං පක්ඛපට්ච්ඡන්තං. -පෙ- සො පරිවුත්ථපරිවාසො සමිසං තිස්සන්තං ආපනතිං ඡාරන්තං මානනං යාමති. යදි සමිසස්ස පනතකල්ලං සමිසං උදුසිස්ස භික්ඛුනො තිස්සන්තං ආපනතිං ඡාරන්තං මානනං දදෙය්‍ය. එසා ඤාති.

සුණාතු මෙ හන්තෙ සමිසං: අයං උදුසි භික්ඛු එකං ආපනතිං ආපජ්ජි සඤ්ඤාචන්තිකං සුක්කඛිසංඝිං පක්ඛපට්ච්ඡන්තං -පෙ- සො පරිවුත්ථපරිවාසො සමිසං තිස්සන්තං ආපනතිං ඡාරන්තං මානනං යාමති. සමිසං උදුසිස්ස භික්ඛුනො තිස්සන්තං ආපනතිං ඡාරන්තං මානනං දෙති. යස්සායමන්තො ඛමති උදුසිස්ස භික්ඛුනො තිස්සන්තං ආපනතිං ඡාරන්තං මානනස්ස දුතං, සො තුණ්හස්ස. යස්ස තකමති සො භාසෙය්‍ය. දුතියමපි එතමත්ථං වදාමි -පෙ- තතියමපි එතමත්ථං වදාමි -පෙ-

දින්නා සමිසෙන උදුසිස්ස භික්ඛුනො තිස්සන්තං ආපනතිං ඡාරන්තං මානනං. ඛමති සමිසස්ස. තස්මා තුණ්හි. එවමෙන. ඛාරයාමි”ති

## නිකාපනතිමානනං නිවර්තනං.

## නිකාපනතික මානව

1. හේ වුසු පිරිවෙස් ඇතිසේ, හිඤ්ඤානට “ඇවැත්ති, මම පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සංකල්පනක සුඤ්ඤානවිසමි ඇවැත්තට පැමිණියෙමි. ඒ මම සම්මතයෙන් පක්‍ෂයක් පිළිසන් ... එක් ඇවැත්තට පක්‍ෂ පිරිවෙස් ඉල්ලීම. ඒ මම සම්මතයෙන් පක්‍ෂ පිරිවෙස් දුන ඒ මම පිරිවෙස් වසනුයෙමි ඒ අතර පස් දිනක් පිළිසන් ... එක් ඇවැත්තට පැමිණියෙමි ඒ මම සම්මතයෙන් පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් ... එක් ඇවැත්තට ... මූලායපටිකස්සනාව ඉල්ලීම. ඒ මම සම්මතයෙන් පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් ... එක් ඇවැත්තට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. ඒ මේ වුසු පිරිවෙස් ඇතිසේම, මානවයෙකු වුයෙමි, ඒ අතර පස් දිනක් පිළිසන්. එක් ඇවැත්තට පැමිණියෙමි. වනන්ස, ඒ මේ අතර අවන් පස් දිනක් පිළිසන් ... එක් ඇවැත්තට සම්මතයෙන් පටමු ඇවැත්ත හා එක් කොට සමාධාන පිරිවෙස් ඉල්ලීම ඒ මම සම්මතයෙන් අතර අවන් පස් දිනක් පිළිසන් ... ඇවැත්තට ... සමාධාන පිරිවෙස් දුන ඒ මම වුසු පිරිවෙස් ඇතිසේම. මා විසින් කෙසේ නම් පිළිපැදිය යුතු ද?” යි කියේ ය. ඔහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට එපවත් දුන්වූහ

(භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළ දේක:) “මහණෙනි, එසේ වී නම්, සම්මතයෙන් උද්ධම මනසට වුන් ඇවැත්තට සරයක මනස දේවා මහණෙනි, එය මෙසේ දිය යුතු: මහණෙනි, ඒ උද්ධම මනසට විසින් සම්මතය කරන දේවා මෙය කිය යුතු: “මහණෙනි, මම පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සංකල්පනක සුඤ්ඤානවිසමි ඇවැත්තට පැමිණියෙමි. වනන්ස, ඒ මම වුසු පිරිවෙස් ඇතිසේම, වුන් ඇවැත්තට සම්මතය ගෙන් සරයක මානව යැයි” යනු යි. දෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු. තෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු.

2 වසන්ත ප්‍රතිපත් මනසින් වුන් සම්මතයෙන් (මෙසේ) දැන්විය යුතු:

“මහණෙනි, සම්මතයෙන් මාගේ වචනය අසාමා: මේ උද්ධම මනස තෙම පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සංකල්පනක සුඤ්ඤානවිසමි ඇවැත්තට පැමිණියෙමි ය. හේ වුසු පිරිවෙස් ඇතිසේ, වුන් ඇවැත්තට සම්මතයෙන් සරයක මානව යැයි. ඉදින් සම්මතයට මේ කම්ප ප්‍රාප්තකාල වේ නම්, සම්මතයෙන් උද්ධම මනසට වුන් ඇවැත්තට සරයක මානව දෙන්නේ ය මේ අපරිනිසි ය.

වනන්ස, සම්මතයෙන් මාගේ වචනය අසාමා: මේ උද්ධම මනස තෙම පක්‍ෂයක් පිළිසන් වු එක් සංකල්පනක සුඤ්ඤානවිසමි ඇවැත්තට පැමිණියෙමි ය. හේ වුසු පිරිවෙස් ඇතිසේ, වුන් ඇවැත්තට සම්මතයෙන් සරයක මානව යැයි. සම්මතයෙන් උද්ධම මනසට වුන් ඇවැත්තට සරයක මානව දෙයි. උද්ධම මනසට වුන් ඇවැත්තට සරයක මානව දීම යම් ආයුෂමත්තයට රිසියේ නම් හේ නිත්‍ය වේවා. යම්තෙමට නො රිසියේ නම් හේ කියාමා. දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ...

සම්මතය විසින් උද්ධම මනසට වුන් ඇවැත්තට සරයක මානව දෙන ලද්දේ ය. සම්මතයට රිසියෙයි. එ හෙයින් නිත්‍ය ය. මෙසේ මෙය දරමි” යනු යි.

නිකාපනතික මානව නිමිසේ ය.

## මානනවාටිකමූලායපටිකස්සනාදි

1. සො මානනං වරතොතා අනන්තරං එකං ආපනතිං ආපජ්ජි සංඝො-  
වනිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං පඤ්චාගපටිච්ඡන්තං. සො භික්ඛුනං ආරොවෙසි: අනං  
ආවුසො එකං ආපනතිං ආපජ්ජි සංඝොවනිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං පකකපටිච්ඡන්තං  
-පෙ- සො'හං මානනං වරතොතා අනන්තරං එකං ආපනතිං ආපජ්ජි  
සංඝොවනිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං පඤ්චාගපටිච්ඡන්තං. කථං නු බො මයා  
පටිපජ්ජිතබ්බන්ති? භගවතො එතමසා ආරොවෙසුං. තෙන භි භික්ඛවො  
සංඝො උදසිං භික්ඛුං අනන්තරං එකිස්සා ආපනතිං සංඝොවනිකාය  
සුක්කච්ඡට්ඨිං පඤ්චාගපටිච්ඡන්තාය මූලායපටිකස්සිනා පුරිමාය ආපනතිං  
සමොධානපට්ඨාසං දනා ඡාරතං මානනං දෙතු.

2. එවං ව පන භික්ඛවො මූලායපටිකස්සිතඤ්ඤා. -පෙ- එවං ව පන  
භික්ඛවො පුරිමාය ආපනතිං සමොධානපට්ඨාසො දතඤ්ඤා. -පෙ- එවං ව  
පන භික්ඛවො ඡාරතං මානනං දතඤ්ඤා. -පෙ- සංඝො උදසිස්ස  
භික්ඛුනො ඡාරතං මානනං දෙති. -පෙ-.

දිත්තං සංඝෙන උදසිස්ස භික්ඛුනො අනන්තරං එකිස්සා ආපනතිං  
සංඝොවනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨිං පඤ්චාගපටිච්ඡන්තාය ඡාරතං මානනං.  
බමති සංඝස්ස. තස්මා තුණ්හි. එවමෙතං ධාරයාමිති.

මානනවාටිකමූලායපටිකස්සනාදයො හිට්ඨිතා.

## අබ්භානාරහමූලායපටිකස්සනාදි

1. සො විණ්ණමානතොතො අබ්භානාරහො අනන්තරං එකං ආපනතිං  
ආපජ්ජි සංඝොවනිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං පඤ්චාගපටිච්ඡන්තං. සො භික්ඛුනං  
ආරොවෙසි: අනං ආවුසො එකං ආපනතිං ආපජ්ජි සංඝොවනිකං සුක්ක-  
ච්ඡට්ඨිං පකකපටිච්ඡන්තං. -පෙ- සො'හං විණ්ණමානතොතො අබ්භානාරහො  
අනන්තරං එකං ආපනතිං ආපජ්ජි සංඝොවනිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං පඤ්චාග-  
පටිච්ඡන්තං. කථං නු බො මයා පටිපජ්ජිතබ්බන්ති. භගවතො එතමසං  
ආරොවෙසුං. තෙන භි භික්ඛවො සංඝො උදසිං භික්ඛුං අනන්තරං එකිස්සා  
ආපනතිං සංඝොවනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨිං පඤ්චාගපටිච්ඡන්තාය මූලාය  
පටිකස්සිනා පුරිමාය ආපනතිං සමොධානපට්ඨාසං දනා ඡාරතං මානනං  
දෙතු. එවං ව පන භික්ඛවො මූලායපටිකස්සිතඤ්ඤා. -පෙ- එවං ව පන  
භික්ඛවො පුරිමාය ආපනතිං සමොධානපට්ඨාසො දතඤ්ඤා. -පෙ- එවං ව  
පන භික්ඛවො ඡාරතං මානනං දතඤ්ඤා. -පෙ- සංඝො උදසිස්ස භික්ඛුනො  
ඡාරතං මානනං දෙති. -පෙ-.

දිත්තං සංඝෙන උදසිස්ස භික්ඛුනො අනන්තරං එකිස්සා ආපනතිං  
සංඝොවනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨිං පඤ්චාගපටිච්ඡන්තාය ඡාරතං මානනං.  
බමති සංඝස්ස. තස්මා තුණ්හි. එවමෙතං ධාරයාමිති.

අබ්භානාරහමූලායපටිකස්සනාදයො හිට්ඨිතා.

### මානනවාදිකමූලායපටිකසානාදිය

1. හෙ තෙම මානන පුරුණයෝ, ඒ අතර පස්දිනක් පිළිසන් එක් සංඝෝචනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතනට පැමිණියේ ය. හේ මහණනට “ඇවැත්නි, මම පක්ෂයක් පිළිසන් එක් සංඝෝචනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතනට පැමිණියෙමි ... ඒ මම මානන පුරුණයාම අතරෙහි පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඝෝචනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතනට පැමිණියෙමි. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැද්ද යුතු දෑ”යි කීයේ ය. ඒ මහණහු මෙ පවත් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සැල කළහ. (භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදාළ සේක:) මහණෙනි, එසේ වී නම්, සමස තෙමේ උදැසි මහණහට අතර අවන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඝෝචනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට මූලාය-පටිකසානාව කොට, පළමු ඇවැතට සමොධාන පිරිවෙස දී, සරයක මානන දේවා.

2. මහණෙනි, මෙසේත් මූලායපටිකසානාව කළ යුතු ... මහණෙනි, මෙසේත් පළමු ඇවැතට සමොධාන පිරිවෙස දිය යුතු ... මහණෙනි, මෙසේත් සරයක මානන දිය යුතු ... සමස තෙමේ උදැසි මහණහට සරයක මානන දෙසි ...

සමසා විසින් උදැසි මහණහට අතර අවන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඝෝචනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට සරයක මානන දෙන ලදී. සමසයාට රිසියෙයි. එ හෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය සලකමි යනු යි.

මානනවාදික මූලායපටිකසානාදිහ නිමියහ.

### අබ්බානාරග මූලායපටිකසානාදිය

1. හේ පිරු මානන ඇතියෝ, අබ්බානගට යොග්‍ය වැ සිටියේ, පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඝෝචනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතනට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම භික්ෂුනට “ඇවැත්නි, මම පක්ෂයක් පිළිසන් එක් සංඝෝචනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතනට පැමිණියෙමි ... ඒ මම පිරු මානන ඇතියෙමි, අබ්බානගට යොග්‍ය වූයෙමි, ඒ අතර පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඝෝචනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතනට පැමිණියෙමි. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැද්ද යුතු දෑ”යි සැල තෙළේ ය. ඔහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් දැන්වූහ. (භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදාළ සේක:) “එසේ නම් මහණෙනි, සමස තෙමේ උදැසි මහණහට පස් දිනක් පිළිසන්, අතර අවන් එක් සංඝෝචනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට මූලායපටිකසානාව කොට පළමු ඇවැතට සමොධාන පිරිවෙස දී සරයක මානන දේවා. මහණෙනි, මෙසේ ම මූලායපටිකසානාව කළ යුතු ... මහණෙනි, මෙසේ ම පළමු ඇවැතට සමොධාන පිරිවෙස දිය යුතු ... මහණෙනි, මෙසේ ම සරයක මානන දිය යුතු ... සමස තෙමේ උදැසි මහණහට සරයක මානන දෙසි ...

සමසා විසින් උදැසි මහණහට පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සංඝෝචනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට සරයක් මානන දෙන ලද්දේ ය. සමසයාට රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය සලකමි” යනු යි.

අබ්බානාරග මූලායපටිකසානාදිහ නිමියහ.

1. සෞ විශ්වශ්වාහතෙතො භික්ෂුනං. ආරොවෙයි: දහ, ආට්‍රිසො එකං ආපහති. ආපජ්ජි. සංඥොවනිකං සුකකාට්ඨසම්මිං. පකනිපට්ඨිත්තං - පෙ - සො'හං විශ්වශ්වාහතෙතො කථං නු බො මයා පටිපජ්ජිකම්බනාති? භගවතො එතඤ්ඤං. ආරොවෙසුං. තෙන හි භික්කවෙ සංඛසං, උදුසිං. භික්ෂුං අබ්බොදු.

[illegible]

## පකබපරිච්ඡන්දා අබ්භානිය

1. හෙ තෙමේ පිරු මාතන ඇතිසේ, මහණනට “ඇවැත්නි, මම පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සංඥානතක සුක්කතිසංඛි ඇවැත්තට පැමිණියෙමි. ඒ මම පිරු මාතන ඇතිසේම. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැදිය යුතු දෑ” යි සැල කෙළේ ය. ඔහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් දුන්වූහ. (භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදාළ සේකා:) “මහණනි, එසේ නම් සඛ්‍ය තෙමේ උද්ග්‍ර මහණනට අබ්භානිය කෙරේවා

2. මහණනි, වේසේ අබ්භානිය කටයුතු ය: “මහණනි, ඒ උද්ග්‍ර මහණනු විසින් සඛ්‍යයා වෙත ඵලාම උතුරුසත එකස් කොට වැඩි මහලු හිසුන්සේ පා වැද උන්කුටුකව හිද, දෙහොන් මුදුන් තබා, මෙසේ කිය යුතු වන්නේ ය: “වහන්ස, මම පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සංඥානතක සුක්කතිසංඛි ඇවැත්තට පැමිණියෙමි. ඒ මම සඛ්‍යයා (ගෙන්) පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සංඥානතක සුක්කතිසංඛි ඇවැත්තට පක්‍ෂපරිවාසය යැදීම. ඒ මට සඛ්‍ය තෙමේ පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සංඥානතක සුක්කතිසංඛි ඇවැත්තට පක්‍ෂපරිවාසය දුන්නේ ය. ඒ මම පිරිවෙස වසන්නෙමි, එයතුරුහි පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඥානතක සුක්කතිසංඛි ඇවැත්තට පැමිණියෙමි ඒ මම සඛ්‍යයා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඥානතක සුක්කතිසංඛි ඇතුරු ඇවැත්තට මූලාසපරිකස්සනාව යැදීම. ඒ මට සඛ්‍යයා පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඥානතක සුක්කතිසංඛි ඇතුරු ඇවැත්තට මූලාස-පරිකස්සනාව කෙළේ ය ඒ මම සඛ්‍යයා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඥානතක සුක්කතිසංඛි ඇතුරු ඇවැත්තට පළමු ඇවැත්ත පටන් කොට සමොධාන පිරිවෙස යැදීම. ඒ මට සඛ්‍ය තෙමේ පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඥානතක සුක්කතිසංඛි ඇතුරු ඇවැත්තට පළමු ඇවැත්ත පටන් කොට සමොධාන පිරිවෙස දුන්නේ ය. ඒ මම වුසු පිරිවෙස ඇතියෙමි, මාතනට ගොග්‍ර වැ සිරියෙමි එයතරු පස් දිනක් පිළිසන් වූ එක් සංඥානතක සුක්කතිසංඛි ඇවැත්තට පැමිණියෙමි. ඒ මම සඛ්‍යයා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසන් වූ අතරු අවන් එක් සංඥානතක සුක්කතිසංඛි ඇවැත්තට මූලාසපරිකස්සනාව යැදීම. ඒ මට සඛ්‍ය තෙමේ පස් දිනක් පිළිසන් වූ අතරු අවන් එක් සංඥානතක සුක්කතිසංඛි ඇවැත්තට මූලාස-පරිකස්සනාව කෙළේ ය ඒ මම සඛ්‍යයා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසන් අතරු අවන් එක් සංඥානතක සුක්කතිසංඛි ඇවැත්තට පළමු ඇවැත්ත පටන් කොට සමොධාන පිරිවෙස යැදීම. ඒ මට සඛ්‍ය තෙමේ පස් දිනක් පිළිසන් අතරු අවන් එක් සංඥානතක සුක්කතිසංඛි ඇවැත්තට පළමු ඇවැත්ත පටන් කොට සමොධාන පිරිවෙස දුන්නේ ය. ඒ මම වුසු පිරිවෙස ඇතියෙමි, සඛ්‍යයා (ගෙන්) තුන් ඇවැත්තට සරුසක මාතන යැදීම. ඒ මට සඛ්‍ය තෙමේ තුන් ඇවැත්තට සරුසක මාතන දුන්නේ ය. ඒ මම මාතන පුරණියෙමි, අතරු පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඥානතක සුක්කතිසංඛි ඇවැත්තට පැමිණියෙමි. ඒ මම අතරු අවන් පස් දිනක් පිළිසන් ඒ සංඥානතක සුක්කතිසංඛි ඇවැත්තට සඛ්‍යයා (ගෙන්) මූලාසපරිකස්සනාව යැදීම ඒ මට සඛ්‍ය තෙමේ අතරු අවන් පස් දිනක් පිළිසන් ඒ සංඥානතක සුක්කතිසංඛි ඇවැත්තට මූලාසපරිකස්සනාව කෙළේ ය.



“සො’හං සඛ්ඤා අනන්තර ඵකිස්සා ආපත්තියා සංඥොවනිකාය සුක්ක-  
විසංඛියා පඤ්චානපටිච්ඡන්තාය පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසං යාචිං.  
තස්ස මෙ සඛ්ඤා අනන්තර ඵකිස්සා ආපත්තියා සංඥොවනිකාය සුක්ක-  
විසංඛියා පඤ්චානපටිච්ඡන්තාය පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසං අද්දසි.  
සො’හං සඛ්ඤං<sup>1</sup> අනන්තර ඵකිස්සා ආපත්තියා සංඥොවනිකාය සුක්කවිසංඛියා  
පඤ්චානපටිච්ඡන්තාය ඡාරතනං මානතනං යාචිං. තස්ස මෙ සඛ්ඤා  
අනන්තර ඵකිස්සා ආපත්තියා සංඥොවනිකාය සුක්කවිසංඛියා පඤ්චාන-  
පටිච්ඡන්තාය ඡාරතනං මානතනං අද්දසි. සො’හං<sup>2</sup> විණ්ණමානතො  
අබ්භානාරහො අනන්තර ඵකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සංඥොවනිකං සුක්කවිසංඛිං  
පඤ්චානපටිච්ඡන්තං. සො’හං සඛ්ඤං අනන්තර ඵකිස්සා ආපත්තියා  
සංඥොවනිකාය සුක්කවිසංඛියා පඤ්චාන පටිච්ඡන්තාය මූලායපටික්ඛස්සනං  
යාචිං. තං මං සඛ්ඤා අනන්තර ඵකිස්සා ආපත්තියා සංඥොවනිකාය  
සුක්කවිසංඛියා පඤ්චානපටිච්ඡන්තාය මූලායපටික්ඛසි. සො’හං සඛ්ඤං  
අනන්තර ඵකිස්සා ආපත්තියා සංඥොවනිකාය සුක්කවිසංඛියා පඤ්චාන-  
පටිච්ඡන්තාය පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ  
සඛ්ඤා අනන්තර ඵකිස්සා ආපත්තියා සංඥොවනිකාය සුක්කවිසංඛියා  
පඤ්චානපටිච්ඡන්තාය පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසං අද්දසි.  
සො’හං<sup>3</sup> සඛ්ඤං අනන්තර ඵකිස්සා ආපත්තියා සංඥොවනිකාය සුක්ක-  
විසංඛියා පඤ්චානපටිච්ඡන්තාය ඡාරතනං මානතනං යාචිං. තස්ස මෙ සඛ්ඤා  
අනන්තර ඵකිස්සා ආපත්තියා සංඥොවනිකාය සුක්කවිසංඛියා පඤ්චානපටි-  
ච්ඡන්තාය ඡාරතනං මානතනං අද්දසි. සො’හං හතොන විණ්ණමානතො  
සඛ්ඤං අබ්භානං යාචාමි”ති.

දුතියමපි යාචිතබ්බො, තතියමපි යාචිතබ්බො.

3. ව්‍යතොන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඛ්ඤා ඤාපෙනබ්බො:

“සුණානු මෙ හතොන සඛ්ඤා. අයං උද්දසි භික්ඛු ඵකං ආපත්තිං  
ආපජ්ජි සංඥොවනිකං සුක්කවිසංඛිං පක්ඛපටිච්ඡන්තං. සො සඛ්ඤං ඵකිස්සා  
ආපත්තියා සංඥොවනිකාය සුක්කවිසංඛියා පක්ඛපටිච්ඡන්තාය පක්ඛපරිවාසං  
යාචි. සඛ්ඤා උද්දසියා භික්ඛුතො ඵකිස්සා ආපත්තියා සංඥොවනිකාය  
සුක්කවිසංඛියා පක්ඛපටිච්ඡන්තාය පක්ඛපරිවාසං අද්දසි. සො පරිවසනො  
අනන්තර ඵකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සංඥොවනිකං සුක්කවිසංඛිං පඤ්චාන-  
පටිච්ඡන්තං. සො සඛ්ඤං අනන්තර ඵකිස්සා ආපත්තියා සංඥොවනිකාය  
සුක්කවිසංඛියා පඤ්චානපටිච්ඡන්තාය මූලායපටික්ඛස්සනං යාචි.-

1. සොහං පරිවුළුපරිවාසො - මජ්ඣං.

2. සොහං හතොන - මජ්ඣං.

3. සොහං පරිවුළුපරිවාසො - මජ්ඣං.

“ඒ මම සංඝයා (ගෙන්) අතර අවන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඝෝචනනක සුක්කච්චසට්ඨි ඇවැන සදහා පළමු ඇවැන පටන් කොට සමෝධාන පිරිවෙස යැදිමි. ඒ මට සංඝයා තෙමේ පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සංඝෝචනනක සුක්කච්චසට්ඨි ඇවැන සදහා පළමු ඇවැනට සමෝධාන පිරිවෙස දුන්නේ ය. ඒ මම සංඝයා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසන් වූ අතර අවන් එක් සංඝෝචනනක සුක්කච්චසට්ඨි ඇවැනට සරයක මානන යැදිමි. ඒ මට සංඝයා තෙමේ පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සංඝෝචනනක සුක්කච්චසට්ඨි ඇවැනට සරයක මානන දුන්නේ ය. ඒ මම පිරු මානන ඇතිසෙමි, අබ්භාතයට යොග්‍ය වැ සිටියෙමි, පස් දිනක් පිළිසන් වූ සංඝෝචනනක සුක්කච්චසට්ඨි ඇවැනට අතර පැමිණියෙමි. ඒ මම සංඝයා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සංඝෝචනනක සුක්කච්චසට්ඨි ඇවැනට මූලායපටිකස්සනාව යැදිමි. ඒ මට සංඝයා තෙමේ පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සංඝෝචනනක සුක්කච්චසට්ඨි ඇවැනට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. ඒ මම සංඝයා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සංඝෝචනනක සුක්කච්චසට්ඨි ඇවැන සදහා පළමු ඇවැන පටන් කොට සමෝධාන පිරිවෙස යැදිමි. ඒ මට සංඝයා තෙමේ පස් දිනක් පිළිසන් වූ අතර අවන් එක් සංඝෝචනනක සුක්කච්චසට්ඨි ඇවැන සදහා පළමු ඇවැන පටන් කොට සමෝධාන පිරිවෙස දුන්නේ ය. ඒ මම සංඝයාගෙන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඝෝචනනක සුක්කච්චසට්ඨි අතුරු ඇවැනට සරයක මානන යැදිමි. ඒ මට සංඝයා තෙමේ පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඝෝචනනක සුක්කච්චසට්ඨි අතුරු ඇවැනට සරයක මානන දුන්නේ ය. වහන්ස, ඒ මම පිරු මානන ඇතියෙමි, සංඝයා (ගෙන්) අබ්භාතය යදිමි” යනු සී.

දෙවනු ද ඉල්ලිය සුතු. තෙවනු ද ඉල්ලිය සුතු.

3. වාහන වූ ප්‍රඨිබල මහණක්කු විසින් සංඝයා තෙමේ මෙසේ දැන්වියැ සුතු:

“වහන්ස, සංඝයා තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. මේ උදයී මහණ තෙම පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සංඝෝචනනක සුක්කච්චසට්ඨි ඇවැනට පැමිණියේ ය. ඊන් සංඝයා (ගෙන්) පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සංඝෝචනනක සුක්කච්චසට්ඨි ඇවැනට පක්‍ෂපරිවාසය යැදී ය. සංඝයා තෙමේ උදයී මහණට පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සංඝෝචනනක සුක්කච්චසට්ඨි ඇවැනට පක්‍ෂපරි-වාසය දුන්නේ ය. හේ පිරිවෙස වසන්නේ ඒ අතර පස් දිනක් පිළිසන් සංඝෝචනනක සුක්කච්චසට්ඨි ඇවැනට පැමිණියේ ය. හේ සංඝයා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සංඝෝචනනක සුක්කච්චසට්ඨි ඇවැනට මූලායපටිකස්සනාව යැදිද්දේ ය.-

සමූහයා උදෙසා භික්ෂු අනන්තර ඵකිසාං ආපනනිං සංකල්පනනිකාය සුක්කමිසංඛිතං පඤ්චාගපටිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකසයි සො සමිසං අනන්තර ඵකිසාං ආපනනිං සංකල්පනනිකාය සුක්කමිසංඛිතං පඤ්චාගපටිච්ඡන්තාය පුරිමාය ආපනනිං සමොධානපරිවාසං යාචි සමිසං උදෙසිසා භික්ෂුනො අනන්තර ඵකිසාං ආපනනිං සංකල්පනනිකාය සුක්කමිසංඛිතං පඤ්චාගපටිච්ඡන්තාය පුරිමාය ආපනනිං සමොධානපරිවාසං අද්දසි. සො පරිවුක්ඛපරිවාසො මානවනාරතො අනන්තර ඵකං ආපනනිං ආපජ්ජි සංකල්පනනිකං සුක්කමිසංඛිතං පඤ්චාගපටිච්ඡන්තං. සො සමිසං අනන්තර ඵකිසාං ආපනනිං සංකල්පනනිකාය සුක්කමිසංඛිතං පඤ්චාගපටිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකසානං යාචි. සමූහයා උදෙසා භික්ෂු අනන්තර ඵකිසාං ආපනනිං සංකල්පනනිකාය සුක්කමිසංඛිතං පඤ්චාගපටිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකසයි. සො සමිසං අනන්තර ඵකිසාං ආපනනිං සංකල්පනනිකාය සුක්කමිසංඛිතං පඤ්චාගපටිච්ඡන්තාය පුරිමාය ආපනනිං සමොධානපරිවාසං යාචි. සමූහයා උදෙසිසා භික්ෂුනො අනන්තර ඵකිසාං ආපනනිං සංකල්පනනිකාය සුක්කමිසංඛිතං පඤ්චාගපටිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකසානං යාචි. සමූහයා උදෙසිසා භික්ෂුනො අනන්තර ඵකිසාං ආපනනිං සංකල්පනනිකාය සුක්කමිසංඛිතං පඤ්චාගපටිච්ඡන්තාය පුරිමාය ආපනනිං සමොධානපරිවාසං අද්දසි. සො පරිවුක්ඛපරිවාසො සමිසං නිසානනං ආපනනිනං ඡාරනනං මානවනං යාචි. සමූහයා උදෙසිසා භික්ෂුනො නිසානනං ආපනනිනං ඡාරනනං මානවනං අද්දසි.

[illegible]

සමස්ත තෙමේ උද්‍යම මහණනට පස් දිනක් පිළිසන්, අතර අවන් එක් සංඝෝචනනක සුඤ්ඤාචාර්ය ඇවැනට මූලායපටිකසානාව කෙළේ ය. හේ සමස්ත (හෙත්) පස් දිනක් පිළිසන්, අතර අවන් එක් සංඝෝචනනක සුඤ්ඤාචාර්ය ඇවැන සදහා පළමු ඇවැන පටන් කොට සමෝධාන පිරිවෙස යැද්දේ ය. සමස්ත තෙමේ උද්‍යම මහණනට පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සංඝෝචනනක සුඤ්ඤාචාර්ය ඇවැන සදහා පළමු ඇවැන පටන් කොට සමෝධාන පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ වුසු පිරිවෙස ඇත්තේ, මානනට සොභා වැ සිටියේ, එතෙර පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඝෝචනනක සුඤ්ඤාචාර්ය ඇවැනට පැමිණියේ ය. හේ සමස්ත (හෙත්) පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සංඝෝචනනක සුඤ්ඤාචාර්ය ඇවැනට මූලායපටිකසානාව යැදී ය. සමස්ත තෙමේ උද්‍යම මහණනට පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සංඝෝචනනක සුඤ්ඤාචාර්ය ඇවැනට මූලායපටිකසානාව කෙළේ ය. තෙ තෙම සමස්ත (හෙත්) පස් දිනක් පිළිසන්, අතර අවන් එක් සංඝෝචනනක සුඤ්ඤාචාර්ය ඇවැන සදහා පළමු ඇවැන පටන් කොට සමෝධාන පිරිවෙස යැද්දේ ය. සමස්ත තෙමේ උද්‍යම මහණනට පස් දිනක් පිළිසන්, අතර අවන් එක් සංඝෝචනනක සුඤ්ඤාචාර්ය ඇවැන සදහා පළමු ඇවැන පටන් කොට සමෝධාන පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ වුසු පිරිවෙස ඇතිවේ, සමස්ත (හෙත්) තුන් ඇවැත්තට සරසෙක මානන යැද්දේ ය. සමස්ත තෙමේ උද්‍යම මහණනට තුන් ඇවැත්තට සරසෙක මානන දුන්නේ ය.

හේ මානව පුරුෂයෝ, එයතරු පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඥානනක සුක්කතිසංඛි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හේ සඞ්ඝයා (හෙත්) පස් දිනක් පිළිසන්, අතරු අවන් එක් සංඥානනක සුක්කතිසංඛි ඇවැතට මූලාය පටිකස්සනාව යැද්දේ ය. සඞ්ඝ තෙමේ උද්ග්ගි මහණහට පස් දිනක් පිළිසන් අතරු අවන් එක් සංඥානනක සුක්කතිසංඛි ඇවැතට මූලාය පටිකස්සනාව කෙළේ ය. හෙ තෙමේ සඞ්ඝයා (හෙත්) පස් දිනක් පිළිසන් අතරු අවන් එක් සංඥානනක සුක්කතිසංඛි ඇවැත සදහා පළමු ඇවැත පවත් කොට සමොධාන පිරිවෙස යැද්දේ ය. සඞ්ඝ තෙමේ උද්ග්ගි මහණහට පස් දිනක් පිළිසන් අතරු අවන් එක් සංඥානනක සුක්කතිසංඛි ඇවැත සදහා පළමු ඇවැත පටන් කොට සමොධාන පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ චුත්ත පිරිවෙස ඇත්තේ සඞ්ඝයා (හෙත්) පස් දිනක් පිළිසන්, අතරු අවන් සංඥානනක සුක්කතිසංඛි ඇවැතට සරයෙන මානව යැද්දේ ය. සඞ්ඝ තෙමේ උද්ග්ගි මහණහට පස් දිනක් පිළිසන් අතරු අවන් එක් සංඥානනක සුක්කතිසංඛි ඇවැත සරයෙක මානව දුන්නේ ය. හේ පිරු මානව ඇතියෝ, අභ්‍යන්තර යොග්‍ය වැ සිරියෝ, එයතරු පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඥානනක සුක්කතිසංඛි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හේ සඞ්ඝයා (හෙත්) පස් දිනක් පිළිසන් අතරු අවන් එක් සංඥානනක සුක්කතිසංඛි ඇවැතට මූලාය පටිකස්සනාව යැද්දේ ය. සඞ්ඝ තෙමේ උද්ග්ගි මහණහට පස් දිනක් පිළිසන් අතරු අවන් එක් සංඥානනක සුක්කතිසංඛි ඇවැතට මූලාය පටිකස්සනාව කෙළේ ය. හේ සඞ්ඝයා (හෙත්) පස් දිනක් පිළිසන් අතරු අවන් එක් සංඥානනක සුක්කතිසංඛි ඇවැත සදහා පළමු ඇවැත පටන් කොට සමොධාන පිරිවෙස යැද්දේ ය. -

සමෙසං උද්ඝිස්ස හිකඛුතො අනන්තර ඵනිස්සා ආපහනිතා සංඝොචනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨිකා පඤ්චාගපට්ච්ඡන්තාය පුරිමාය ආපහනිතා සමොධානපරිවාසා අද්දසි. සො පරිවුත්ථපරිවාසො සමිසං අනන්තර ඵනිස්සා ආපහනිතා සංඝොචනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨිකා පඤ්චාගපට්ච්ඡන්තාය ඡාරහතා මානතතං යාචි. සමෙසං උද්ඝිස්ස හිකඛුතො අනන්තර ඵනිස්සා ආපහනිතා සංඝොචනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨිකා පඤ්චාගපට්ච්ඡන්තාය ඡාරහතං මානතතං අද්දසි. සො විණ්ණමානතතො සමිසං අබ්භානං යාචති. යදි සමිසස්ස පත්තකල්ලං සමෙසං උද්ඝිතිකඛුං අබ්බෙහස්. එසා ඤානති.

සුණාතු මෙ භජනාන සමෙසා. අයං උද්ඝි හිකඛු එකං ආපහනිං ආපජ්ජි සංඝොචනිකා සුක්කච්ඡට්ඨි පඤ්චාගපට්ච්ඡන්තං -පෙ- සො විණ්ණමානතතො සමිසං අබ්භානං යාචති. සමෙසං උද්ඝිං හිකඛුං අබ්බෙහති. යස්සයස්මජනා බමති උද්ඝිස්ස හිකඛුතො අබ්භානං, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නකබමති සො භාසෙයස්.

දුතියමි ඵතමත්ථං වදාමි -පෙ-. තතියමි ඵතමත්ථං වදාමි -පෙ-.

අබ්භිතො සමෙසෙන උද්ඝි හිකඛු. බමති සමිසස්ස. තස්මා තුණ්හි. එවමෙතං ධාරයාමිති.

**පඤ්චාගපට්ච්ඡන්තඅබ්භානං නිබ්බිතං.**

**සුක්කච්ඡට්ඨි සමන්තා.**

## 2. පරිවාසො

**අග්ගසමොධානපරිවාසො**

1. තෙන බො පන සමුද්දෙන අඤ්ඤාතරෙ හිකඛු සමබහුලා සමිසං-දිසෙසා ආපහනිසො ආපනො තොති. එකා ආපහනි එකාගපට්ච්ඡන්තා, එකා ආපහනි ද්විගපට්ච්ඡන්තා, එකා ආපහනි ත්‍රිගපට්ච්ඡන්තා, එකා ආපහනි චතුර්ගපට්ච්ඡන්තා, එකා ආපහනි පඤ්චාගපට්ච්ඡන්තා, එකා ආපහනි ඡාර-පට්ච්ඡන්තා, එකා ආපහනි සත්තාගපට්ච්ඡන්තා, එකා ආපහනි අට්ඨාග-පට්ච්ඡන්තා, එකා ආපහනි නවාගපට්ච්ඡන්තා, එකා ආපහනි දසාග-පට්ච්ඡන්තා.

සඤ්ඤානෙම උද්භි මහණහං පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්ඛමිසංඝි ඇවැත සදහා පළමු ඇවැත පටන් කොට සමොධාන පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ සඤ්ඤා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්ඛමිසංඝි ඇවැතට සරයෙක මානන යැද්දේ ය. සඤ්ඤානෙම උද්භි මහණහං පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්ඛමිසංඝි ඇවැතට සරයෙක මානන දුන්නේ ය. හේ පිරු මානන ඇතිසේ, සඤ්ඤාගෙන් අබ්භානය ඉල්ලයි. ඉදින් සඤ්ඤාට මේ භවිස ප්‍රාප්තකාල වේ. නම් සඤ්ඤානෙම උද්භි මහණහං අබ්භානය කරන්නේ ය. මේ ඥාපනිය යි.

සඤ්ඤානෙම මාගේ ඵලනය අසාවා: මේ උද්භි මහණ තෙම පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්ඛමිසංඝි ඇවැතකට පැමිණියේ ය ... හේ පිරු මානන ඇත්තේ, සඤ්ඤා (ගෙන්) අබ්භානය යදී. සඤ්ඤානෙම උද්භි මහණහං අබ්භානය කෙරෙයි. යම් අසුළුමනක්හට උද්භි මහණහු පිළිබඳ අබ්භානය රිසියේ නම්, හේ නිහඬ වේවා. යමක්හට නො රිසියේ නම්, හේ කිසිවා.

දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ...

සඤ්ඤා විසින් උද්භි මහණ තෙම අබ්භිත ය. සඤ්ඤාට ඒ රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය සලකමි' යනු යි.

**පක්ඛපටිච්ඡග්ග අබ්භානය නිමයේ ය.**

**සුක්ඛමිසංඝි ඇවැතට පිළියම් සමාපන ය.**

## 2. පිරිවෙස

**අග්ගසමොධාන පිරිවෙස.**

1. එ සමයෙහි එක්තරා මහණෙක් බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවන්නේ වෙයි. එක් ඇවැතෙක් එක් දිනක් පිළිසන් ය. එක් ඇවැතෙක් දෙදිනක් පිළිසන් ය. එක් ඇවැතෙක් තෙදිනක් පිළිසන් ය. එක් ඇවැතෙක් සිව්දිනක් පිළිසන් ය. එක් ඇවැතෙක් පස්දිනක් පිළිසන් ය. එක් ඇවැතෙක් සඳිනක් පිළිසන් ය. එක් ඇවැතෙක් සත් දිනක් පිළිසන් ය. එක් ඇවැතෙක් අටදිනක් පිළිසන් ය. එක් ඇවැතෙක් නවදිනක් පිළිසන් ය. එක් ඇවැතෙක් දසදිනක් පිළිසන් ය.

2. සො භික්‍ෂුනං ආරොංචසි: අගං ආදාසො සමබ්‍රලාසඛ්‍යාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජිං. එකා ආපනති එකානපට්ච්ඡන්තා -පෙ- එකා ආපනති දසානපට්ච්ඡන්තා. කථං භු බො මයා පටිපජ්ජිතබ්බතති? හගවතො එතමසං ආරොවෙසු: තෙන හි භික්‍ෂුවෙ සඤ්ඤා තස්ස භික්‍ෂුනො තාසං ආපනතිනං යා ආපනති දසානපට්ච්ඡන්තා තස්සා අග්‍රෙණ සමෝධානපරිවාසං දෙදා. එවං එතන භික්‍ෂුවෙ දාතබ්බො: තෙන භික්‍ෂුවෙ භික්‍ෂුනා සඤ්ඤා උපසඤ්ඤා -පෙ- එවමස්ස වචනීයො: “අගං හනෙන සමබ්‍රලා සඛ්‍යාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජිං. එකා ආපනති එකාන-පට්ච්ඡන්තා -පෙ- එකා ආපනති දසානපට්ච්ඡන්තා. සො’හං හනෙන සඤ්ඤා තාසං ආපනතිනං යා ආපනති දසානපට්ච්ඡන්තා, තස්සා අග්‍රෙණ සමෝධානපරිවාසං යාවාමිති. දුර්ගමි යාචිතබ්බො -පෙ- තතිගමි යාචිතබ්බො. -පෙ-

### 3. ව්‍යතනන භික්‍ෂුනා පට්ඨලෙන සඤ්ඤා ඤාපෙතබ්බො:

“දුණොභු මෙ හනෙන සඤ්ඤා: අගං ඉත්තනාමො භික්‍ෂු සමබ්‍රලා සඛ්‍යාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජිං. එකා ආපනති එකානපට්ච්ඡන්තා -පෙ- එකා ආපනති දසානපට්ච්ඡන්තා. සො සඤ්ඤා තාසං ආපනතිනං යා ආපනති දසානපට්ච්ඡන්තා, තස්සා අග්‍රෙණ සමෝධානපරිවාසං යාවති. යදි සඤ්ඤා පතතකල්ලං, සඤ්ඤා ඉත්තනාමස්ස භික්‍ෂුනො තාසං ආපනතිනං යා ආපනති දසානපට්ච්ඡන්තා, තස්සා අග්‍රෙණ සමෝධානපරිවාසං දදෙය්‍ය. එසා ඤාතති.

දුණොභු මෙ හනෙන සඤ්ඤා: අගං ඉත්තනාමො භික්‍ෂු සමබ්‍රලා සඛ්‍යාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජිං. එකා ආපනති එකානපට්ච්ඡන්තා -පෙ- එකා ආපනති දසානපට්ච්ඡන්තා. සො සඤ්ඤා තාසං ආපනතිනං යා ආපනති දසානපට්ච්ඡන්තා, තස්සා අග්‍රෙණ සමෝධානපරිවාසං යාවති. සඤ්ඤා ඉත්තනාමස්ස භික්‍ෂුනො තාසං ආපනතිනං යා ආපනති දසානපට්ච්ඡන්තා තස්සා අග්‍රෙණ සමෝධානපරිවාසං දෙති. යස්සායසමතො බමති ඉත්තනා-මස්ස භික්‍ෂුනො තාසං ආපනතිනං යා ආපනති දසානපට්ච්ඡන්තා තස්සා අග්‍රෙණ සමෝධානපරිවාසස්ස දනං, සො තුණ්හස්ස යස්ස තකකමති සො භාසෙය්‍ය.

දුර්ගමි එතමත්ථං වදාමි -පෙ-. තතිගමි එතමත්ථං වදාමි -පෙ-.

දිනෙනා සඤ්ඤා ඉත්තනාමස්ස භික්‍ෂුනො තාසං ආපනතිනං යා ආපනති දසානපට්ච්ඡන්තා, තස්සා අග්‍රෙණ සමෝධානපරිවාසො. බමති සඤ්ඤා තස්මා තුණ්හි. එවමෙතං ධාරයාමි”ති.

අග්‍රසමෝධානපරිවාසො හිට්ඨිතො.

2. හෙ තෙම “ඇවැත්නි, මම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණියෙමි. එක් ඇවැතෙක් එක් දිනක් පිළිසන් ය ... එක් ඇවැතෙක් දසදිනක් පිළිසන් ය. මා විසින් කෙසේ පිළිපාදිය යුතු දැ?” යි මහණුනට සැල කෙළේ ය. ඔහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැල කළහ. (භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ වදාළහ:) “මහණෙනි, එසේ නම් සාස තෙම ඒ මහණකට ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැතෙක් දසදිනක් පිළිසන් ද, ඒ ඇවැතේ අගයෙන් (ඒ ඇවැතේ ප්‍රමාණයෙන්) සමොධාන පරිවාසය දේවා මහණෙනි, එය මෙසේ දිය යුතු: මහණෙනි, ඒ මහණහු විසින් සාසයා වෙත එළඹ මෙසේ කිය යුතු: “වහන්ස මම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් වලට පැමිණියෙමි. එක් ඇවැතෙක් එක් දිනක් පිළිසන් ය... එක් ඇවැතෙක් දසදිනක් පිළිසන් ය. වහන්ස, ඒ මම ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැතෙක් දස දිනක් පිළිසන් ද, ඒ ඇවැතේ අගයෙන් සමොධාන පරිවාසය සහනු යදිමි” යනුයි. දෙවනුව යැදිය යුතු ... තෙවනුව යැදිය යුතු

3. වාක්‍ය ප්‍රතිබල මහණකු විසින් සමසයා දැන්විය යුතු:

“වහන්ස, සමස තෙම මාගේ වචනය අසාවා: මේ නම් ඇති මේ මහණ බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණියේ ය. එක් දිනක් පිළිසන් එක් ඇවැතෙක් ... එක් ඇවැතෙක් දසදිනක් පිළිසන් ය. හෙ තෙම ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැතෙක් දසදිනක් පිළිසන් ද, ඒ ඇවැතේ අගයෙන් සමොධාන පිරිවෙස සහනු යදිසි. ඉදින් සමසයාට ප්‍රාණාකාල කම්පයක් වී නම්, සමස තෙම මේ නම් නිකුත්ව ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැතෙක් දස දිනක් පිළිසන් ද, ඒ ඇවැතේ අගයෙන් සමොධාන පරිවාසය දෙන්නේ ය. මේ ඥාපනිය ය.

වහන්ස, සමස තෙම මාගේ වචනය අසාවා: මෙතම් මහණ තෙම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණියේ ය. එක් ඇවැතෙක් එක් දිනක් පිළිසන් ය ... එක් ඇවැතෙක් දසදිනක් පිළිසන් ය. ඒ මහණ එ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැතෙක් දස දිනක් පිළිසන් ද, එ ඇවැතේ අගයෙන් සමොධාන පරිවාසය සහනු යදි. සමස තෙම මේ නම් මහණකට යම් ඇවැතෙක් දසදිනක් පිළිසන් ද, ඒ ඇවැතේ අගයෙන් සමොධාන පරිවාසය දෙයි. මේ නම් ඇති මහණකට ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැතෙක් දසදිනක් පිළිසන් ද, ඒ ඇවැතේ අගයෙන් සමොධාන පරිවාසදානය යම් ආයුෂ්මතකට අනීමන නම්, හෙ තෙම නිහඬ වේවා. යමකට අනභිමත නම් හෙ තෙම කියාවා

දෙවනුව මේ කරුණ කියමි ... තෙවනුව මේ කරුණ කියමි ...

සමසයා විසින් මෙතම් මහණකට ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැතෙක් දසදිනක් පිළිසන් ද, ඒ ඇවැතේ අගයෙන් (ප්‍රමාණයෙන්) සමොධාන පරිවාසය දෙන ලදී. සමසයාට එය ටිසියෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය. මේ කරුණ මෙසේ පිළිගනිමි”

අග්ගසමොධාන පරිවාසය නිමි,



## චිරපටිච්ඡන්තආශස්සමෝධානපට්ඨාසො

1. තෙන ඛො පන සමස්සෙත අඤ්ඤායෙත භික්ඛු සමබ්බුලා සමිසාදිසෙසා ආපනතියො ආපනනො තොති: එකා ආපනති එකාහපටිච්ඡන්තා, දො ආපනතියො ද්විහපටිච්ඡන්තායො, තිසෙසා ආපනතියො තිහපටිච්ඡන්තායො, චතසෙසා ආපනතියො චතුහපටිච්ඡන්තායො, පඤ්ඤා ආපනතියො පඤ්චාහ-පටිච්ඡන්තායො, ඡආපනතියො ඡාහපටිච්ඡන්තායො, සත්ත ආපනතියො සත්තාහපටිච්ඡන්තායො, අට්ඨ ආපනතියො අට්ඨාහපටිච්ඡන්තායො, නව ආපනතියො නවාහපටිච්ඡන්තායො, දස ආපනතියො දසාහපටිච්ඡන්තායො.

2. සො භික්ඛුනා ආරොචෙසි: අහං ආදුසො සමබ්බුලා සමිසාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජිං. එකා ආපනති එකාහපටිච්ඡන්තා -පෙ- දස ආපනතියො දසාහපටිච්ඡන්තායො. කථං හු ඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බන්ති? භගවතො එතමන්ථ ආරොචෙසු. “ඉතන භි භික්ඛවෙ සමෙසා තස්ස භික්ඛුතො තාසං ආපනතිනං යා ආපනතියො සබ්බචිරපටිච්ඡන්තායො තාසං අග්ගෙන සමෝධානපට්ඨාසං දෙඤ්ඤ. එවං ව පන භික්ඛවෙ දහබ්බො: තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සමිසං උපසංකප්පිතා එකංසං උග්ගන්තසංඛා කරිතා -පෙ- එවමස්ස වචනීයො: අහං හතෙන සමබ්බුලා සමිස දිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජිං. එකා ආපනති එකාහපටිච්ඡන්තා -පෙ- දස ආපනතියො දසාහ-පටිච්ඡන්තායො. සො’හං හතෙන සමිසං තාසං ආපනතිනං යා ආපනතියො සබ්බචිරපටිච්ඡන්තායො තාසං අග්ගෙන සමෝධානපට්ඨාසං යාවම්”ති. දුතියමපි යාවතබ්බො -පෙ- තතියමපි යාවතබ්බො -පෙ-.

3. ව්‍යතෙනන භික්ඛුනා පටිබලෙන සමෙසා ඤ්ඤෙතබ්බො:

“සුඤ්ඤානු මෙ හතෙන සමෙසා අයං ඉත්තනාමො භික්ඛු සමබ්බුලා සමිසාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජි. එකා ආපනති එකාහපටිච්ඡන්තා -පෙ- දස ආපනතියො දසාහපටිච්ඡන්තායො. සො සමිසං තාසං ආපනතිනං යා ආපනතියො සබ්බචිරපටිච්ඡන්තායො තාසං අග්ගෙන සමෝධානපට්ඨාසං යාවති. යදි සමිසස්ස පත්තකල්ලං, සමෙසා ඉත්තනාමස්ස භික්ඛුතො තාසං ආපනතිනං යා ආපනතියො සබ්බචිරපටිච්ඡන්තායො තාසං අග්ගෙන සමෝ-ධානපට්ඨාසං දදෙය්‍ය. එසා ඤ්ඤති.

සුඤ්ඤානු මෙ හතෙන සමෙසා. අයං ඉත්තනාමො භික්ඛු සමබ්බුලා සමිසාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජි. එකා ආපනති එකාහපටිච්ඡන්තා -පෙ- දස ආපනතියො දසාහපටිච්ඡන්තායො.<sup>1</sup> සො සමිසං තාසං ආපනතිනං යා ආපනතියො සබ්බචිරපටිච්ඡන්තායො, තාසං අග්ගෙන සමෝධානපට්ඨාසං යාවති. -

### චිරපටිච්ඡන්තඅක්කසමොධාන පිරිවෙස

1. එ සමයෙහි එක්තරා මහණෙක් බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණියේය. එක් ඇවැතෙක් එක් දිනක් පිළිසන් ය. දෙ ඇවැතෙක් දෙදිනක් පිළිසන් ය තුන්ඇවැතෙක් තෙදිනක් පිළිසන් ය. සිවු ඇවැතෙක් සිවු දිනක් පිළිසන් ය. ඇවැත් පසෙක් පස් දිනක් පිළිසන් ය. ඇවැත් සසෙක් සදිනක් පිළිසන් ය. ඇවැත් ඇවැත් සතෙක් සත් දිනක් පිළිසන් ය ඇවැත් අටෙක් අට දිනක් පිළිසන් ය. ඇවැත් නවයෙක් නව දිනක් පිළිසන් ය. ඇවැත් දසයෙක් දස දිනක් පිළිසන් ය.

2. හෙ තෙම “ඇවැත්නි, මේ බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණියෙමි. එක් ඇවැතෙක් එක් දිනක් පිළිසන් ය ... ඇවැත් දසයෙක් දසදිනක් පිළිසන් ය. මා විසින් කෙසේ පිළිපාදිය යුතු ද?” යි මහණනුතට කීය. ඔහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැල කළා. “මහණෙනි, එසේ නම් සඤ්ඤා තෙමේ ඒ මහණකට ඒ ඇවැත් අතුරෙන් හැමට වැඩිකල් පිළිසන් යම් ඇවැත්හු වෙද්ද, ඒ ඇවැත්වල අගයෙන් සමොධාන-පිරිවෙස දේවා. මහණෙනි, සමොධානපිරිවෙස මෙසේ දිය යුතු: මහණෙනි, ඒ මහණ විසින්, සඤ්ඤා මෙත ඵලාධි උතුරුසන එකස් කොට පෙරෙවැ... මෙසේ කිය යුතු: “වහන්ස, මේ බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවන්මි. එක් ඇවැතෙක් එක් දිනක් පිළිසන් ය . දස ඇවැතෙක් දසදිනක් පිළිසන් ය. වහන්ස, ඒ මේ ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත්හු හැමට වැඩිකල් පිළිසන් වුනු ද, ඒ ආපනානින්ගේ අගයෙන් සමොධානපරිවාසය සඤ්ඤා යදිමි” යනු යි. දෙවනුත් යැදිය යුතු: ... තෙවනුත් යැදිය යුතු.

3. වාසනා ප්‍රතිඵල මහණකු විසින් සඤ්ඤා මෙසේ දැක්විය යුතු: “වහන්ස, සඤ්ඤා තෙම වාගේ වචනය අසවා මේ නම් ඇති මේ භික්ෂු තෙම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවන් ය. එක් ඇවැතෙක් එක් දිනක් පිළිසන් ය. දස ඇවැතෙක් දසදිනක් පිළිසන් ය. තෙතෙම ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත් හැමට වැඩිකල් පිළිසන් ද, ඒ ආපනානින්ගේ අගයෙන් සමොධානපරිවාසය සඤ්ඤා යදිති. ඉදින් කම්ම සඤ්ඤාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම්, සඤ්ඤා තෙම මේ නම් භික්ෂුකට ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත් හැමට වැඩිකල් පිළිසන් ද, ඒ ආපනානින්ගේ අගයෙන් සමොධාන පරිවාසය දෙන්නේ ය. මේ ඥානිය ය.

වහන්ස, සඤ්ඤා තෙම මාගේ වචනය අසවා. මේ නම් ඇති මේ භික්ෂු තෙම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවන් ය. එක් ඇවැතෙක් එක් දිනක් පිළිසන් ය . දස ඇවැතෙක් දස දිනක් පිළිසන් ය. තෙතෙම ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත් හැමට වැඩිකල් පිළිසන් ද, ඒ ආපනානින්ගේ අගයෙන් සමොධානපරිවාසය යදිති. -

සමික්ඛා ඉත්ථනාමස්ස භික්ඛුනො තාසං ආපභානිතං යා ආපභානියො සබ්බවිජ්ජිත්තා යො, තාසං අග්ගෙහන සමොධානපරිවාසං දෙනි යස්සා-  
යසමනො ඛමති ඉත්ථනාමස්ස භික්ඛුනො තාසං ආපභානිතං යා ආපභානියො සබ්බවිජ්ජිත්තා යො, තාසං අග්ගෙහන සමොධානපරිවාසස්ස දානං, සො  
තුණ්ණස්ස යස්ස නක්ඛමති, සො භාග්ගස්ස දුතියමි ඵතමත්ථං වදාමි - උප-  
තති යමි ඵතමත්ථං වදාමි - ටෙ-.

දිනො සමෙහන ඉත්ථනාමස්ස භික්ඛුනො තාසං ආපභානිතං යා ආපභානියො සබ්බවිජ්ජිත්තා යො, තාසං අග්ගෙහන සමොධානපරිවාසො.  
ඛමති සමික්ඛස්ස, තස්මො තුණ්හි, ඵවමෙතං ඛාරයාමි”ති

අග්ගසමොධානං නිවසිතං.

## දොමාසපරිවාසො

1. තෙන ඤො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරෙ භික්ඛු දො සමික්ඛාදිසෙසා  
ආපභානියො ආපනො හොති දොමාසපරිච්ඡිත්තා යො. තස්ස ඵතදහොසි:  
අහං ඛො දො සමික්ඛාදිසෙසා ආපභානියො ආපජ්ජිං දොමාසපරිච්ඡිත්තා යො.  
යනනුතාහං සමික්ඛං ඵකිස්සා ආපභානියා දොමාසපරිච්ඡිත්තා ය දොමාස-  
පරිවාසං යාවෙය්‍යනති. සො සමික්ඛං ඵකිස්සා ආපභානියා දොමාසපරිච්ඡිත්තා ය  
දොමාසපරිවාසං යාමි. තස්ස සමික්ඛා ඵකිස්සා ආපභානියා දොමාස-  
පරිච්ඡිත්තා ය දොමාසපරිවාසං අදාසි. තස්ස පරිවසනාස්ස ලජ්ජධම්මො  
ඔක්කමි: අහං ඛො දො සමික්ඛාදිසෙසා ආපභානියො ආපජ්ජිං දොමාස-  
පරිච්ඡිත්තා යො. තස්ස මෙ ඵතදහොසි: “අහං ඛො දො සමික්ඛාදිසෙසා  
ආපභානියො ආපජ්ජිං දොමාසපරිච්ඡිත්තා යො. යනනුතාහං සමික්ඛං ඵකිස්සා  
ආපභානියා දොමාසපරිච්ඡිත්තා ය දොමාසපරිවාසං යාවෙය්‍යනති. සො හං  
සමික්ඛං ඵකිස්සා ආපභානියා දොමාසපරිච්ඡිත්තා ය දොමාසපරිවාසං යාමි.  
තස්ස මෙ සමෙහා ඵකිස්සා ආපභානියා දොමාසපරිච්ඡිත්තා ය දොමාසපරිවාසං  
අදාසි. තස්ස පරිවසනාස්ස ලජ්ජධම්මො ඔක්කමි: යනනුතාහං සමික්ඛං  
ඉතරස්සාපි ආපභානියා දොමාසපරිච්ඡිත්තා ය දොමාසපරිවාසං යාවෙය්‍යනති.

2. සො භික්ඛුනං ආරොචෙසි: අහං ආට්ඨෙයා දො සමික්ඛාදිසෙසා  
ආපභානියො ආපජ්ජිං දොමාසපරිච්ඡිත්තා යො. තස්ස මෙ ඵතදහොසි:  
අහං ඛො දො සමික්ඛාදිසෙසා ආපභානියො ආපජ්ජිං දොමාසපරිච්ඡිත්තා යො.  
යනනුතාහං සමික්ඛං ඵකිස්සා ආපභානියා දොමාසපරිච්ඡිත්තා ය දොමාස-  
පරිවාසං යාවෙය්‍යනති. සො හං සමික්ඛං ඵකිස්සා ආපභානියා දොමාස-  
පරිච්ඡිත්තා ය දොමාසපරිවාසං යාමි. තස්ස මෙ සමෙහා ඵකිස්සා ආපභානියා  
දොමාසපරිච්ඡිත්තා ය දොමාසපරිවාසං අදාසි. තස්ස මෙ පරිවසනාස්ස  
ලජ්ජධම්මො ඔක්කමි: අහං ඛො දො සමික්ඛාදිසෙසා ආපභානියො ආපජ්ජිං  
දොමාසපරිච්ඡිත්තා යො. තස්ස මෙ ඵතදහොසි: අහං ඛො දො සමික්ඛාදිසෙසා  
ආපභානියො ආපජ්ජිං දොමාසපරිච්ඡිත්තා යො. යනනුතාහං සමික්ඛං ඵකිස්සා  
ආපභානියා දොමාසපරිච්ඡිත්තා ය දොමාසපරිවාසං යාවෙය්‍යනති.

සමස්ත තෙම මෙ නම් හිසුහට ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත් හැමට වැඩිකල් පිළිසන් ද, ඒ ආපනනින්ගේ අගයෙන් සමාධානපරිවෘත්තය දෙසි. යම් ආසන්නතාව මෙ නම් ඇති හිසුහට ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත් හැමට වැඩිකල් වැසුනාහු ද ඒ ආපනනින්ගේ අගයෙන් සමාධාන පරිවෘත්තයෙන් දීම අනිමක නම්, තෙතෙම නිසඬ වේවා. යමකුට අනනිමක නම් තෙ තෙම කියාවා.

දෙවනුව මේ කරුණ කියමි . . . තෙවනුව මේ කරුණ කියමි . . .

සමස්තා විසින් මෙ නම් ඇති හිසුහට ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත් හැමට වැඩිකල් වැසුනා ද, ඒ ආපනනින්ගේ අගයෙන් සමාධාන පරිවෘත්තය දෙන ලදී. සමස්තාට එය අනිමක යි. එහෙයින් නිසඬ ය. මේ කරුණ මෙසේ දරමි (පිළිගනිමි).

අනන්තසමාධානය නිමි.

## දෙමස් පිරිවෙස

1. එකල්හි එක්තරා මහණෙක් දෙමසක් පිළිසන්වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ පෙනි. ඒ හිසුහට “මම වනාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි මම දෙමසක් පිළිසන් වූ එක් ඇවැත්කට දෙමස්පිරිවෙස සමස්තා යදින්තෙමි නම් යෙහෙකැ”යි මේ සිත විය. තෙතෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ එක් ඇවැත්කට දෙමස්පිරිවෙස සහනු යැදී ය. සමස්තෙම ඒ හිසුහට දෙමසක් පිළිසන් වූ එක් ඇවැත්කට දෙමස් පිරිවෙස දුන. පිරිවෙස් පුරණ ඔහුට ලජ්ජාවට පහළ විය: “මම වනාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. ඒ මට - මම දෙමසක් පිළිසන් වූ එක් ඇවැත්කට දෙමසක් පිරිවෙස සමස්තා යදින්තෙමි නම් යෙහෙකැයි මේ සිත උපන. ඒ මම දෙමසක් පිළිසන් වූ එක් ඇවැත්කට දෙමස්පිරිවෙස සමස්තා - ගෙන් ඉල්ලිමි. සමස්තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ එක් ඇවැත්කට දෙමස් පිරිවෙස ඒ මට දුන්නේ ය. පිරිවෙස් පුරණ මට - මම දෙමසක් පිළිසන් වූ අන් ඇවැත්කට ද දෙමස් පිරිවෙස සමස්තා යදින්තෙමි නම් යෙහෙකැ”යි ලජ්ජාවට පහළ විය.

2. ඒ හිසු තෙම හිසුන්ට මෙසේ කී. “ඇවැත්නි, මම දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. ඒ මට ‘මම වනාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. ඒ මම දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැත්කට දෙමස් පිරිවෙස සහනු යදින්තෙමි නම් යෙහෙකැ’යි මේ සිත විය. ඒ මම දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැත්කට දෙමස් - පිරිවෙස සමස්තා යැදිමි. ඒ මට සමස්තෙම දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැත්කට දෙමස් පිරිවෙස දුන. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මට ‘මම වනාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි’යි ලජ්ජාවට පහළ විය. මම දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැත්කට දෙමස්පිරිවෙස සහනු යදින්තෙමි නම් යෙහෙකැ’යි මේ සිත විය. -

සො'හං සංඝං එකිසො ආපනතියා දොමාසපරිවෘත්තනාය දොමාස-පරිවාසං යාමිං. තස්ස මෙ සඤ්ඤා එකිසො ආපනතියා දොමාසපරිවෘත්තනාය දොමාසපරිවාසං අදාසි. තස්ස මෙ පරිවසනාය ලජ්ඣධම්මො ඔක්කමි: යනනුතානං සඤ්ඤා ඉතරිසොපි ආපනතියා දොමාසපරිවෘත්තනාය දොමාසපරිවාසං යාවෙය්‍යනති'. කථං නු බො මයා පටිපජ්ජතබ්බනති?''

3 හතවතො එතමන් ආරෝවෙය්‍ය. "තෙන හි භික්ඛවෙ සංඝො තස්ස භික්ඛුනො ඉතරිසොපි ආපනතියා දොමාසපරිවෘත්තනාය දොමාසපරිවාසං දෙනු. එවං ච පන භික්ඛවෙ දාතබ්බො: තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සඤ්ඤා උපසඤ්ඤාමිතො එකංසං උත්තරාසඤ්ඤා කරතො වුසිසානං භික්ඛුනා පාදෙ වජ්ඣිතො උක්ඛුට්ඨං නිසීදිතො අඤ්ජලිං පග්ගහෙතො එවමස්ස වචනියො: "අහං හතෙන දො සංඝාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජං දොමාසපරිවෘත්තනායො. තස්ස මෙ එතදනොසි: 'අහං බො දො සංඝාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජං දොමාසපරිවෘත්තනායො යනනුතානං සඤ්ඤා එකිසො ආපනතියා දොමාස-පරිවෘත්තනාය දොමාසපරිවාසං යාවෙය්‍යනති' සො'හං සඤ්ඤා එකිසො ආපනතියා දොමාසපරිවෘත්තනාය දොමාසපරිවාසං යාමිං. තස්ස මෙ සඤ්ඤා එකිසො ආපනතියා දොමාස පරිවෘත්තනාය දොමාසපරිවාසං අදාසි. තස්ස මෙ පරිවසනාය ලජ්ඣධම්මො ඔක්කමි:" 'අහං බො දො සංඝාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජං දොමාසපරිවෘත්තනායො' තස්ස මෙ එතදනොසි: 'අහං බො දො සංඝාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජං දොමාසපරිවෘත්තනායො. යනනුතානං සඤ්ඤා එකිසො ආපනතියා දොමාසපරිවෘත්තනාය දොමාස-පරිවාසං යාවෙය්‍යනති' සො'හං සඤ්ඤා එකිසො ආපනතියා දොමාස-පරිවෘත්තනාය දොමාසපරිවාසං යාමිං. තස්ස මෙ සඤ්ඤා එකිසො ආපනතියා දොමාසපරිවෘත්තනාය දොමාසපරිවාසං අදාසි. තස්ස මෙ පරිවසනාය ලජ්ඣධම්මො ඔක්කමි: යනනුතානං සඤ්ඤා ඉතරිසොපි ආපනතියා දොමාස-පරිවෘත්තනාය දොමාසපරිවාසං යාවෙය්‍යනති'. සො'හං හතෙන සඤ්ඤා ඉතරිසොපි ආපනතියා දොමාසපරිවෘත්තනාය දොමාසපරිවාසං යාමාමි"ති. දුතියමපි යාමිතබ්බො. තතියමපි යාමිතබ්බො.

#### 4 වෘතෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඤ්ඤා ඤාපෙතබ්බො:

"සුඤ්ඤා මෙ හතෙන සඤ්ඤා: අයං ඉත්තනාමො භික්ඛු දො සඤ්ඤා-දිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජං දොමාසපරිවෘත්තනායො. තස්ස එතදනොසි: "අහං බො දො සඤ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජං දොමාසපරිවෘත්තනායො. යනනුතානං සඤ්ඤා එකිසො ආපනතියා දොමාසපරිවෘත්තනාය දොමාසපරිවාසං යාවෙය්‍යනති.' සො සඤ්ඤා එකිසො ආපනතියා දොමාසපරිවෘත්තනාය දොමාසපරිවාසං යාමි. තස්ස සඤ්ඤා එකිසො ආපනතියා දොමාසපරිවෘත්තනාය දොමාසපරිවාසං අදාසි. තස්ස පරිවසනාය ලජ්ඣධම්මො ඔක්කමි: 'අහං බො දො සඤ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජං දොමාසපරිවෘත්තනායො' 'තස්ස මෙ එතදනොසි: අහං බො දො සඤ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජං දොමාසපරිවෘත්තනායො. යනනුතානං සඤ්ඤා එකිසො ආපනතියා දොමාසපරිවෘත්තනාය දොමාසපරිවාසං යාවෙය්‍යනති. සො'හං සඤ්ඤා එකිසො ආපනතියා දොමාසපරිවෘත්තනාය දොමාසපරිවාසං යාමිං. -

ඒ මම් දෙමසක් පිළිසන් වූ එක් ඇවැතකට දෙමස්පිරිවෙස සමස්ත යැදිමි. ඒ මට සමස්ත තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැතකට දෙමස්පිරිවෙස දුන. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මට ලජ්ජාවට පහළ විය: 'මම් දෙමසක් පිළිසන් වූ අන් ඇවැතකටත් දෙමස්පිරිවෙස සමස්ත යැදින්නෙමි නම් යෙහෙකි' යි. මා විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු දැ? යි.

3. ඔහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැලකුණ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළ සේක: මහණෙනි, එසේ නම් සමස්ත තෙමේ ඒ හික්කුහට දෙමසක් පිළිසන් වූ අතින් ඇවැතට ද දෙමස්පිරිවෙස දේවා. මහණෙනි, (ඒ දෙමස්පිරිවෙස ද) මෙසේ දිය යුතු: මහණෙනි, ඒ මහණ විසින් සමස්ත වෙත ඵලාඹ උතුරාසන එකස් කොට පෙරෙව වැඩි මහළු හික්කුහන්ගේ පා වැද උනකුටුක ව හිඳ ඇදිලි වැද, මෙසේ කිය යුතු: 'මහත්ස, මම් දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. ඒ මට 'මම් වනාහි දෙමසක් පිළිසන් සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම් දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැතකට දෙමසක් පිරිවෙස යැදින්නෙමි නම් යෙහෙකි' යි මේ සිත විය. ඒ මම් දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැතකට දෙමසක් පිරිවෙස සමස්ත යැදිමි සමස්ත තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ එක් ඇවැතකට දෙමසක් පිරිවෙස ඒ මට දුන. පිරිවෙස් වසන ඒ මට 'මම් වනාහි දෙමසක් පිළිසන් සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි යි ලජ්ජාවට පහළ විය'. ඒ මට මේ සිත විය: 'මම් දෙමසක් පිළිසන් සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. ඒ මම් දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැතකට දෙමසක් පිරිවෙස සමස්ත යැදින්නෙමි නම් යෙහෙකි' යි. ඒ මම් දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැතකට දෙමස්-පිරිවෙස සමස්ත යැදිමි. සමස්ත තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැතකට දෙමස්පිරිවෙස ඒ මට දුන පිරිවෙස් පුරණ ඒ මට 'මම් දෙමසක් පිළිසන් ඉතිරි ඇවැතටත් දෙමස් පිරිවෙස සමස්ත යැදින්නෙමි නම් යෙහෙකි' යි ලජ්ජාවට පහළ විය. මහත්ස, ඒ මම් දෙමසක් පිළිසන් ඉතිරි ඇවැතටත් දෙමස්පිරිවෙස සමස්ත යැදිමි' යි දෙවනුව යැදිය යුතු තෙවනුව යැදිය යුතු.

#### 4 වසකත ප්‍රතිබල මහණකු විසින් සමස්ත දැන්විය යුතු:

"මහත්ස, සමස්ත තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. මේ නම් හික්කු තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි ය. ඒ හික්කුහට 'මම් වනාහි දෙමසක් පිළිසන් සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම් දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැතකට දෙමසක් පිරිවෙස සංඝයා යැදින්නෙමි නම් යෙහෙකි' යි මේ සිත විය. හේ දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැතකට දෙමසක් පිරිවෙස සමස්ත යැදි ය. සමස්ත තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැතකට දෙමස්පිරිවෙස ඔහුට දුන. පිරිවෙස් පුරණ ඒ හික්කුහට 'මම් වනාහි දෙමසක් පිළිසන් සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි' යි ලජ්ජාවට පහළ විය. ඒ මට 'මම් වනාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම් දෙමසක් පිළිසන් වූ එක් ඇවැතකට දෙමස් පිරිවෙස යැදින්නෙමි නම් යෙහෙකි' යි මේ සිත විය. ඒ මම් දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැතකට දෙමස්පිරිවෙස සමස්ත යැදිමි. -

තස්ස මෙ සඛෙසා එකිසසා ආපනතියා දොමාසපරිච්ඡන්තාය දොමාස-  
පරිවාසං අදුසි. තස්ස මෙ පරිවසනනස්ස ලජ්ඣමෙමා ඔකකමි:  
'යනුකතාහං සමිසං ඉතරිස්සාපි ආපනතියා දොමාසපරිච්ඡන්තාය  
දොමාසපරිවාසං යාවෙය්‍යනති'. සො සමිසං ඉතරිස්සාපි ආපනතියා  
දොමාසපරිච්ඡන්තාය දොමාසපරිවාසං යාවති ඥේ සමිසස්ස පතතකලලං  
සඛෙසා ඉත්තනාමස්ස භික්ඛුනො ඉතරිස්සාපි ආපනතියා දොමාස-  
පරිච්ඡන්තාය දොමාසපරිවාසං දදෙය්‍ය එසා ඤාති.

සුඤ්ඤානෙ මෙ භනෙන සඛෙස : අහං ඉත්තනාමො භික්ඛු දො සමිසාදිසෙසා  
ආපනතියො ආපජ්ඣේ දොමාසපරිච්ඡන්තායො. තස්ස එතදකොසි: 'අහං ඛො  
දො සමිසාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ඣේ දොමාසපරිච්ඡන්තායො. යනුකතාහං  
සමිසං එකිසසා ආපනතියා දොමාසපරිච්ඡන්තාය දොමාසපරිවාසං යාවෙ-  
ය්‍යනති'. සො සමිසං එකිසසා ආපනතියා දොමාසපරිච්ඡන්තාය දොමාස-  
පරිවාසං යාමි. තස්ස සමිසා එකිසසා ආපනතියා දොමාසපරිච්ඡන්තාය  
දොමාසපරිවාසං අදුසි. තස්ස පරිවසනනස්ස ලජ්ඣමෙමා ඔකකමි: 'අහං ඛො  
දො සමිසාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ඣේ දොමාසපරිච්ඡන්තායො'. තස්ස මෙ  
එතදකොසි: 'අහං ඛො දො සමිසාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ඣේ දොමාස-  
පරිච්ඡන්තායො. යනුකතාහං සමිසං එකිසසා ආපනතියා දොමාසපරිච්ඡන්තාය  
දොමාසපරිවාසං යාවෙය්‍යනති'. සො'හං සමිසං එකිසසා ආපනතියා  
දොමාසපරිච්ඡන්තාය දොමාසපරිවාසං යාමි. තස්ස මෙ සඛෙසා එකිසසා  
ආපනතියා දොමාසපරිච්ඡන්තාය දොමාසපරිවාසං අදුසි. තස්ස මෙ  
පරිවසනනස්ස ලජ්ඣමෙමා ඔකකමි: 'යනුකතාහං සමිසං ඉතරිස්සාපි  
ආපනතියා දොමාසපරිච්ඡන්තාය දොමාසපරිවාසං යාවෙය්‍යනති'. සො සමිසං  
ඉතරිස්සාපි ආපනතියා දොමාසපරිච්ඡන්තාය දොමාසපරිවාසං යාවති සඛෙසා  
ඉත්තනාමස්ස භික්ඛුනො ඉතරිස්සාපි ආපනතියා දොමාසපරිච්ඡන්තාය  
දොමාසපරිවාසං දෙති. යස්සායස්මිනො ඛමති ඉත්තනාමස්ස භික්ඛුනො  
ඉතරිස්සාපි ආපනතියා දොමාසපරිච්ඡන්තාය දොමාසපරිවාසස්ස දුතං.  
සො භුණ්ණස්ස යස්ස නිකකමති, සො භාසෙය්‍ය.

දුතියමපි එතදත්ථං වදාමි - පෙ- තතියමපි එතදත්ථං වදාමි - පෙ-.

දිනෙනා සඛෙසන ඉත්තනාමස්ස භික්ඛුනො ඉතරිස්සාපි ආපනතියා  
දොමාසපරිච්ඡන්තාය දොමාසපරිවාසො. ඛමති සමිසස්ස. තස්මා භුණ්ණති  
එවමෙනං ධාරයාමි"ති.

තෙන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනා තදුපාදාය දොමාසා පරිවසිතකො.

සඬු තෙමේ ඒ මට දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැතකට දෙමස් පිරිවෙස දුන්නේ ය. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මට 'මම දෙමසක් පිළිසන් අතින් ඇවැතට ද දෙමස් පිරිවෙස සඬුයා යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ'යි ලජ්ඣමය පහල විය තෙතෙම දෙමසක් පිළිසන් අතින් ඇවැතට ද දෙමස් පිරිවෙස සඬුයා යදිති. ඉදින් සඬුයාට පැමිණිකල් ඇත්තේ නම්, සඬු තෙම මෙ නම් හිඤ්ඤාට දෙමසක් පිළිසන් අතින් ඇවැතට ද දෙමස් පිරිවෙස දෙන්නේ ය. මේ ඥාපනිය යි.

වෘත්ත, සඬු තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා; මෙ නම් මේ හිඤ්ඤා තෙම දෙමසක් පිළිසන් සහවෙසෙස් ඇවැත දෙකකට පැමිණියේ ය ඒ හිඤ්ඤාට 'මම දෙමසක් පිළිසන් සහවෙසෙස් ඇවැත දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැතකට දෙමස්පිරිවෙස යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ'යි මේ සිත විය. ඒ හිඤ්ඤා තෙම දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැතකට දෙමස්පිරිවෙස සඬුයා යදි ය. සඬු තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැතකට දෙමස් පිරිවෙස ඒ හිඤ්ඤාට දුන. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මහණහට 'මම වනාහි දෙමසක් පිළිසන් සහවෙසෙස් ඇවැත දෙකකට පැමිණියෙමි'යි ලජ්ඣමය පහලවිය. ඒ මට 'මම දෙමසක් පිළිසන් සහවෙසෙස් ඇවැත දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැතකට දෙමස්පිරිවෙස යදින්නෙමි යෙහෙකැ' යි මේ සිත විය. ඒ මම දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැතකට දෙමස්පිරිවෙස සඬුයා යදිමි. ඒ මට සඬු තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැතකට දෙමස්පිරිවෙස දුන. පිරිවෙස් වසන ඒ මට 'මම දෙමසක් පිළිසන් අතින් ඇවැතට ද දෙමස් පිරිවෙස පිරිවෙස සඬුයා යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ'යි ලජ්ඣමය පහල විය. ඒ හිඤ්ඤා තෙම දෙමසක් පිළිසන් අතින් ඇවැතට ද දෙමස් පිරිවෙස සඬුයා යදිති. සඬු තෙමේ මෙ නම් හිඤ්ඤාට දෙමසක් පිළිසන් අතින් ඇවැතට ද දෙමස් පිරිවෙස දෙයි. මෙ නම් හිඤ්ඤාට දෙමසක් පිළිසන් අතින් ඇවැතට ද දෙමස් පිරිවෙස දිම යම් ආයුෂමතකට අභිමත නම්, භග තෙම නිහඬ වේවා. යමකට අනභිමත නම්, තෙ තෙම කියාවා.

දෙවනුත් මේ කරුණ කියමි ... තෙවනුත් මේ කරුණ කියමි.

සඬුයා විසින් මෙ නම් ඇති හිඤ්ඤාට දෙමසක් පිළිසන් වූ අතින් ඇවැතට ද දෙමස් පිරිවෙස දෙන ලදී. සඬුයාට එය අභිමත යි. එහෙයින් නිහඬ ය. මේ කරුණ මෙසේ සලකමි" යි.

මහණෙනි, ඒ මහණ විසින් අනාරොච්ඡිත ඒ අතින් ඇවැත මුල් කොට දෙමසක් පිරිවෙස පිරිය යුතු



දෙවම, සපර්වයි නබ්බවිබ්

[illegible]

2. ඉබ් පන භික්ඛවෙ භික්ඛු දෝ සඤ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපඤ්ඤා දෝමාසපට්ඨිකායො. එකං ආපනතියං ජානාති. එකං ආපනතියං න ජානාති. සො සඤ්ඤා යං ආපනතියං ජානාති තස්සා ආපනතියා දෝමාසපට්ඨිකායා දෝමාසපට්ඨිකායං යාවති. තස්සා සඤ්ඤා තස්සා ආපනතියා දෝමාසපට්ඨිකායා දෝමාසපට්ඨිකායං දෙති. සො පරිච්ඡන්තො ඉතරම්භි ආපනතියං ජානාති. තස්ස එවං හොති: “අහං බොදෝමාසපට්ඨිකායො ආපනතියො ආපඤ්ඤා දෝමාසපට්ඨිකායො. එකං ආපනතියං ජානාති, එකං ආපනතියං න ජානාති. සො’හං සඤ්ඤා යං ආපනතියං ජානාති, තස්සා ආපනතියා දෝමාසපට්ඨිකායා දෝමාසපට්ඨිකායං යාවති. තස්සා මෙ සඤ්ඤා තස්සා ආපනතියා දෝමාසපට්ඨිකායා දෝමාසපට්ඨිකායං අදුසි. සො’හං පරිච්ඡන්තො ඉතරම්භි ආපනතියං ජානාති - සත්තානාහං සඤ්ඤා ඉතරිස්සාපි ආපනතියා දෝමාසපට්ඨිකායං යාවෙය්‍යන්ති”. සො සඤ්ඤා ඉතරිස්සාපි ආපනතියා දෝමාසපට්ඨිකායා දෝමාසපට්ඨිකායං යාවති. තස්ස සඤ්ඤා ඉතරිස්සාපි ආපනතියා දෝමාසපට්ඨිකායා දෝමාසපට්ඨිකායං දෙති. තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා තදුපාදාය දෝමාසා පරිච්ඡිකබ්බා

3. ඉඩ පන හිකඩවෙ හිකුලු දො සඛ්‍යාදිපසසා ආපනතියො ආපණති දොමාසපටිච්ඡන්තායො. එකං ආපනතිං සරති. එකං ආපනතිං තස්සරති. සො සඛ්‍යං යං ආපනතිං සරති තස්සා ආපනතියා දොමාසපටිච්ඡන්තාය දොමාසපරිවාසං යාවති. තස්ස සඛ්‍යො තස්සා ආපනතියා දොමාස පටිච්ඡන්තාය දොමාසපරිවාසං දෙනි.

1. **ବିଜ୍ଞାନୀ, ଡାକ୍ତର.**

## දෙමස්පිරිවෙස් පිරිසයුතු සැවි

1. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි භික්ෂු තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. ඒ භික්ෂුහට “මම වනාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි මම දෙමසක් පිළිසන් වූ එක් ඇවැත්කට දෙමස්පිරිවෙස් යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ”යි මේ සිත විය. ඒ භික්ෂු තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ එක් ඇවැත්කට දෙමස්පිරිවෙස් සම්පාදනයෙන් යදිති. සම්පාදනයෙන් ඒ භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැත්කට දෙමස්පිරිවෙස් දෙයි. පිරිවෙස් පුරණ ඒ භික්ෂුහට “මම වනාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි”යි ලජ්ජාවෙන් උපදිති. - ඒ මට ‘මම දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. ඉදින් මම දෙමසක් පිළිසන් වූ එක් ඇවැත්කට දෙමස් පිරිවෙස් සම්පාදනයෙන් යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ’යි මේ සිත විය. ඒ මම දෙමසක් පිළිසන් වූ එක් ඇවැත්කට දෙමස් පිරිවෙස් සම්පාදනයෙන් යදිමි. ඒ මට සංඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැත්කට දෙමස් පිරිවෙස් දුනි පිරිවෙස් පුරණ ඒ මට ‘මම දෙමසක් පිළිසන් ඇතින් ඇවැත්කට දෙමස්පිරිවෙස් සම්පාදනයෙන් යදින්නෙමි යෙහෙකැ’යි ලජ්ජාවෙන් පහල විය. ඒ භික්ෂු තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ අනෙක් ඇවැත්කට ද දෙමස් පිරිවෙස් සම්පාදනයෙන් යදිති සම්පාදනයෙන් ඒ භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසන් අනෙක් ඇවැත්කට ද දෙමස් පිරිවෙස් දෙයි. මහණෙනි ඒ මහණ විසින් (අනාරාධිත) ඒ ඇවැත්ක නීති කොට දෙමසක් පිරිවෙස් පිරිසයුතු.

2. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි භික්ෂු තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් සහ-වෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. එක් ඇවැත්කක් දැනි එක් ඇවැත්කක් නොදැනි. හෙ තෙමේ යම් ඇවැත්කක් දැනි ද, දෙමසක් පිළිසන් වූ ඒ ඇවැත්කට දෙමස් පිරිවෙස් සම්පාදනයෙන් යදිති. සම්පාදනයෙන් දෙමසක් පිළිසන් වූ ඒ ඇවැත්කට දෙමසක් පිරිවෙස් ඔහුට දෙයි. පිරිවෙස් පුරණ තෙ තෙමේ අතින් ඇවැත්ක ද දැනි. ඔහුට “මම වනාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. එක් ඇවැත්කක් දැන සිටියෙමි. එක් ඇවැත්කක් නොදැන සිටියෙමි. ඒ මම යම් ඇවැත්කක් දැන සිටියෙමි ද, දෙමසක් පිළිසන් වූ ඒ ඇවැත්කට දෙමස් පිරිවෙස් සම්පාදනයෙන් යදිමි. සම්පාදනයෙන් දෙමසක් පිළිසන් වූ ඒ ඇවැත්කට දෙමස් පිරිවෙස් ඒ මට දුන. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මම අතින් ඇවැත්ක ද දැනිමි. - මම දෙමසක් පිළිසන් වූ අතින් ඇවැත්කට ද දෙමසක් පිරිවෙස් සම්පාදනයෙන් යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ”යි මේ සිත වෙයි. ඒ භික්ෂු තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් අතින් ඇවැත්කට ද දෙමස් පිරිවෙස් සම්පාදනයෙන් යදිති. සම්පාදනයෙන් ඒ භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසන් අතින් ඇවැත්කට ද දෙමස් පිරිවෙස් දෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ විසින් (පසු ව දැන ගත්) ඒ ඇවැත්ක මුල් කොට දෙමසක් පිරිවෙස් විසිය යුතු ය.

3. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. (එසින්) එක් ඇවැත්කක් සිති කරයි. දෙමසක් පිළිසන් වූ ඒ ඇවැත්කට පිරිවෙස් සම්පාදනයෙන් යදිති. සම්පාදනයෙන් ඒ භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසන් ඒ ඇවැත්කට දෙමස් පිරිවෙස් දෙයි. -

සො පරිවසනො ඉතරස්සි ආපනා සරති. තස්ස ඵලං ගොති: “අහං බො දො සම්ඝාදිසෙසා ආපනායො ආපජ්ජං දෝමාසපරිවර්ත්තනායො. ඵකං ආපනා සරං. ඵකං ආපනා තස්සරං. සො’හං සම්ඝං යං ආපනා සරං තස්සා ආපනායා දෝමාසපරිවර්ත්තනාය දෝමාසපරිවර්ත්තනායො. තස්ස මෙ සම්ඝො තස්සා ආපනායා දෝමාසපරිවර්ත්තනාය දෝමාසපරිවර්ත්තනායො අද්දසි. සො’හං පරිවසනො ඉතරස්සි ආපනා සරං. මි. යනු නාහං සම්ඝං ඉතරස්සාපි ආපනායා දෝමාසපරිවර්ත්තනාය දෝමාසපරිවර්ත්තනායො යාවෙය්‍යනති”. සො සම්ඝං ඉතරස්සාපි ආපනායා දෝමාසපරිවර්ත්තනාය දෝමාසපරිවර්ත්තනායො යාවති. තස්ස සම්ඝො ඉතරස්සාපි ආපනායා දෝමාසපරිවර්ත්තනාය දෝමාසපරිවර්ත්තනායො දෙති. තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛනා තදුපාදාය දෝමාසා පරිවසිතබ්බා.

4. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු දො සම්ඝාදිසෙසා ආපනායො ආපජ්ජති දෝමාසපරිවර්ත්තනායො. ඵකාය ආපනායා නිබ්බමතිකො ඵකාය ආපනායා වෙමතිකො. සො සම්ඝං යාය ආපනායා නිබ්බමතිකො තස්සා ආපනායා දෝමාසපරිවර්ත්තනාය දෝමාසපරිවර්ත්තනායො යාවති. තස්ස සම්ඝො තස්සා ආපනායා දෝමාසපරිවර්ත්තනාය දෝමාසපරිවර්ත්තනායො දෙති. සො පරිවසනො ඉතරස්සාපි ආපනායා නිබ්බමතිකො තෙති. තස්ස ඵලං ගොති: “අහං බො දො සම්ඝාදිසෙසා ආපනායො ආපජ්ජං දෝමාසපරිවර්ත්තනායො. ඵකාය ආපනායා වෙමතිකො ඵකාය ආපනායා නිබ්බමතිකො. සො’හං සම්ඝං යාය ආපනායා නිබ්බමතිකො තස්සා ආපනායා දෝමාසපරිවර්ත්තනාය දෝමාසපරිවර්ත්තනායො යාවි. තස්ස මෙ සම්ඝො තස්සා ආපනායා දෝමාසපරිවර්ත්තනාය දෝමාසපරිවර්ත්තනායො අද්දසි. සො’හං පරිවසනො ඉතරස්සාපි ආපනායා නිබ්බමතිකො. යනු නාහං සම්ඝං ඉතරස්සාපි ආපනායා දෝමාසපරිවර්ත්තනාය දෝමාසපරිවර්ත්තනායො යාවෙය්‍යනති.” සො සම්ඝං ඉතරස්සාපි ආපනායා දෝමාසපරිවර්ත්තනාය දෝමාසපරිවර්ත්තනායො යාවති. තස්ස සම්ඝො ඉතරස්සාපි ආපනායා දෝමාසපරිවර්ත්තනාය දෝමාසපරිවර්ත්තනායො දෙති. තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛනා තදුපාදාය දෝමාසා පරිවසිතබ්බා.

5. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු දො සම්ඝාදිසෙසා ආපනායො ආපජ්ජති දෝමාසපරිවර්ත්තනායො. ඵකා ආපනා ජානා පරිවර්ත්තනා. ඵකා ආපනා අජානං පරිවර්ත්තනා. සො සම්ඝං තාය ආපනානං දෝමාසපරිවර්ත්තනානං දෝමාසපරිවර්ත්තනායො යාවති. තස්ස සම්ඝො තාය ආපනානං දෝමාසපරිවර්ත්තනානං දෝමාසපරිවර්ත්තනායො දෙති. -

පිරිවෙස් පුරණ ඒ හිඤ්ඤා තෙම අනෙක් ඇවැත ද සිහි කරයි. ඒ හිඤ්ඤානට “මම වනාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. (එයින්) එක් ඇවැතක් සිහි කළෙමි. එක් ඇවැතක් සිහි නො කළෙමි. ඒ මම යම් ඇවැතක් සිහි කළෙමි ද, දෙමසක් පිළිසන් වූ ඒ ඇවැතට දෙමස් පිරිවෙස සම්බන්ධයා යැදිමි. ඒ මට සම්බන්ධ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් ඒ ඇවැතට දෙමස්පිරිවෙස දුනි. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මම අනෙක් ඇවැත ද සිහි කරමි. මම දෙමසක් පිළිසන් වූ අනෙක් ඇවැතට ද දෙමස්පිරිවෙස සම්බන්ධයා යැදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ” යි මෙසේ සිතෙයි. ඒ හිඤ්ඤා තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ අනෙක් ඇවැතට ද දෙමස්පිරිවෙස සම්බන්ධයා යැදිමි. සම්බන්ධ තෙමේ ඒ හිඤ්ඤානට දෙමසක් පිළිසන් වූ අනෙක් ඇවැතට ද දෙමස් පිරිවෙස දෙයි. මහණෙනි, ඒ හිඤ්ඤා විසින් (පසු ව සිහි කළ) ඒ ඇවැත කරුණු කොට දෙමසක් පිරිවෙස පිරිය සුතු.

4. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ සහ-වෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. (එයින්) එක් ඇවැතක් පිළිබඳ විමනි නැත්තේ ය. එක් ඇවැතක් පිළිබඳ විමනි ඇත්තේ ය. ඒ හිඤ්ඤා තෙමේ යම් ඇවැතෙක විමනි නැත්තේ ද, දෙමසක් පිළිසන් වූ ඒ ඇවැතට දෙමස් පිරිවෙස සම්බන්ධයා යැදිමි. සම්බන්ධ තෙමේ ඒ මහණහට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඒ ඇවැතට දෙමස්පිරිවෙස දෙයි. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මහණ තෙම අනිත් ඇවැතෙහි ද විමනි නැත්තේ වෙයි. ඒ මහණහට “මම වනාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. එක් ඇවැතක් පිළිබඳ විමනි අත්තෙමි. එක් ඇවැතක් විමනි නැත්තෙමි. ඒ මම යම් ඇවැතෙක්හි විමනි නැත්තෙමි ද, දෙමසක් පිළිසන් වූ ඒ ඇවැතට දෙමසක් පිරිවෙස සම්බන්ධයා යැදිමි. සම්බන්ධ තෙමේ ඒ මට දෙමසක් පිළිසන් ඒ ඇවැතට දෙමස්පිරිවෙස දුනි. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මම අනිත් ඇවැතෙහි ද විමනි නැත්තෙමි විමි. ඒ මට මම දෙමසක් පිළිසන් වූ අනිත් ඇවැතට ද දෙමස්-පිරිවෙස සම්බන්ධයා යැදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ” යි මෙසේ සිතෙයි. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ අනිත් ඇවැතට ද දෙමස්පිරිවෙස සම්බන්ධයා යැදිමි. සම්බන්ධ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ අනෙක් ඇවැතට ද දෙමස්පිරිවෙස බහුට දෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ විසින් (පසු ව නිසැක වූ) ඒ ඇවැත මුල් කොට ගෙන දෙමසක් පිරිවෙස් විසිය සුතු.

5. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ සහ-වෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. එක් ඇවැතක් දැන පිළිසන් ය. එක් ඇවැතක් නොදැන පිළිසන් ය. ඒ හිඤ්ඤා තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඒ ඇවැත්තට දෙමසක් පිරිවෙස සම්බන්ධයා යැදිමි. සම්බන්ධ තෙමේ ඒ හිඤ්ඤානට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඒ ඇවැත්තට දෙමස්පිරිවෙස දෙයි. -

තස්ස පරිච්ඡන්තස්ස අඤ්ඤා භික්ඛු ආගච්ඡති බහුස්සුතො ආගතාගමො ධම්මධරො විතර්ඛරො මාතිකාධරො පණ්ණිතො ව්‍යතොතො මෙධාවි ලජ්ජා කුකුඤ්චමකො සිකාකාමො. සො එවං වදෙති: කිං අයං ආට්ඨසො භික්ඛු ආපනො? කිස්සායං භික්ඛු පරිච්ඡති? ති.

තෙ එවං වදෙති: අයං ආට්ඨසො භික්ඛු දො සඤ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජි දොමාසපට්ච්ඡන්තායො. එකා ආපනති ජානංපට්ච්ඡන්තා, එකා ආපනති අජානංපට්ච්ඡන්තා. සො සඤ්ඤා තාසං ආපනතිනං දොමාස පට්ච්ඡන්තානං දොමාසපරිච්ඡාසං යාවති. තස්ස සඤ්ඤා තාසං ආපනතිනං දොමාසපට්ච්ඡන්තානං දොමාසපරිච්ඡාසං අදාසි. තායො අයං ආට්ඨසො භික්ඛු ආපනා, තාසානං භික්ඛු පරිච්ඡතිති.

සො එවං වදෙති: “යායං ආට්ඨසො ආපනති ජානංපට්ච්ඡන්තා, ධම්මිකං තස්සා ආපනතියා පරිච්ඡාසදානං. ධම්මතො රුහති. යා ව ඛවායං ආට්ඨසො ආපනති අජානංපට්ච්ඡන්තා අධම්මිකං තස්සා ආපනතියා පරිච්ඡාසදානං. අධම්මතො තරුහති. එකිස්සා ආට්ඨසො ආපනතියා භික්ඛු මානතතාරහො”ති.

6. ඉධ පත භික්ඛවෙ භික්ඛු දො සඤ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජති දොමාසපට්ච්ඡන්තායො. එකා ආපනති සරමානපට්ච්ඡන්තා එකා ආපනති අසරමානපට්ච්ඡන්තා. සො සඤ්ඤා තාසං ආපනතිනං දොමාසපට්ච්ඡන්තානං දොමාසපරිච්ඡාසං යාවති. තස්ස සඤ්ඤා තාසං ආපනතිනං දොමාස-පට්ච්ඡන්තානං දොමාසපරිච්ඡාසං දෙති.

තස්ස පරිච්ඡන්තස්ස අඤ්ඤා භික්ඛු ආගච්ඡති බහුස්සුතො ආගතාගමො ධම්මධරො විතර්ඛරො මාතිකාධරො පණ්ණිතො ව්‍යතොතො මෙධාවි ලජ්ජා කුකුඤ්චමකො සිකාකාමො. සො එවං වදෙති: කිං අයං ආට්ඨසො භික්ඛු ආපනො? කිස්සායං භික්ඛු පරිච්ඡති? ති.

තෙ එවං වදෙති: අයං ආට්ඨසො භික්ඛු දො සඤ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජි දොමාසපට්ච්ඡන්තායො. එකා ආපනති සරමානපට්ච්ඡන්තා. එකා ආපනති අසරමානපට්ච්ඡන්තා. සො සඤ්ඤා තාසං ආපනතිනං දොමාස-පට්ච්ඡන්තානං දොමාසපරිච්ඡාසං යාවි. තස්ස සඤ්ඤා තාසං ආපනතිනං දොමාසපට්ච්ඡන්තානං දොමාසපරිච්ඡාසං අදාසි. තායො අයං ආට්ඨසො භික්ඛු ආපනො, තාසායං භික්ඛු පරිච්ඡතිති.

සො එවං වදෙති: “යායං ආට්ඨසො ආපනති සරමානපට්ච්ඡන්තා ධම්මිකං තස්සා ආපනතියා පරිච්ඡාසදානං. ධම්මතො රුහති. යා ව ඛවායං ආට්ඨසො ආපනති අසරමානපට්ච්ඡන්තා අධම්මිකං තස්සා ආපනතියා පරිච්ඡාසදානං. අධම්මතො ත රුහති. එකිස්සා ආට්ඨසො ආපනතියා භික්ඛු මානතතාරහො”ති.

ඒ මහණ පිරිවෙස් පුරණ කල්හි බොහෝ ඇසු පිරු තැන් ඇති දන්නා ලද දිසතිකායදී ආගම ඇති සුත්‍රපිටකය දරන්නාවූ විනයපිටකය දරන්නාවූ උභයමානිකා දරන්නාවූ පණ්ඩිත වූ ව්‍යාකත වූ නුවණ ඇති පවට පිළිකුල් කරණ සුලු වූ සුඵ වරදෙහි කුකුස් කරන්නාවූ ශික්ෂාකාමී (හික්මෙනු කැමැත්තාවූ) මහණෙක් එහි ඒ භික්ෂු තෙමේ “ඇවැත්නි, මේ භික්ෂු කිනම් ඇවැතකට පැමිණියේ ද? මේ භික්ෂු කිනම් ඇවැතකට පිරිවෙස් පුරන්නේ ද?” යි මෙසේ කියයි.

“ඇවැත්නි, මේ භික්ෂු තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ ය. එක් ඇවැතක් දැන පිළිසන් ය. එක් ඇවැතක් නොදැන පිළිසන් ය. ඒ මහණ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඒ ඇවැත්තට දෙමස්පිරිවෙස් සංඝයා යැදිය. සංඝ තෙමේ ඒ භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඒ ඇවැත්වලට දෙමස්පිරිවෙස් දුන. ඇවැත්නි, මේ මහණ ඒ ඇවැත්තට පැමිණියේ ය. මේ මහණ ඒ ඇවැත්තට පිරිවෙස් පුරා යැ” යි ඔහු මෙසේ පිළිතුරු දෙත්.

ඒ භික්ෂු තෙමේ “ඇවැත්නි, යම් මේ ඇවැතක් දැන පිළිසන් ද, ඒ ඇවැතට පිරිවෙස් දීම දැනැම් ය. දැනැම් බැවින් එය නගිසි - යෙදෙයි. ඇවැත්නි, යම් මේ ඇවැතක් නොදැන පිළිසන් ද, ඒ ඇවැතට පිරිවෙස් දීම නොදැනැම් ය. නොදැනැම් බැවින් නො නැහෙයි. ඇවැත්නි, එක් ඇවැතකට භික්ෂු තෙමේ මානත ලැබීමට සුදුසු යැ” යි කියයි.

6. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි භික්ෂු තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ සහ වෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. (ඉන්) එක් ඇවැතක් සිහි කරමින් පිළිසන් ය. එක් ඇවැතක් සිහි නොකරමින් පිළිසන් ය. ඒ භික්ෂු තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඒ ඇවැත්තට දෙමස්පිරිවෙස් සංඝයා යැදිය සංඝ තෙමේ ඒ භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසන් ඒ ඇවැත්තට දෙමස්පිරිවෙස් දෙයි.

ඒ මහණ පිරිවෙස් පුරණ කල්හි බොහෝ ඇසු පිරු තැන් ඇති, දන්නා ලද දිසතිකායදී ආගම ඇති, ධර්ම දරන්නාවූ, විනය දරන්නාවූ, අභිධම්මාචාරාකා නොහොත් උභයපාතිමොක්ඛයන් දරණ, පණ්ඩිත වූ ව්‍යාකත වූ තුලනප්‍රඥ ඇති පවට පිළිකුල් කරණ, වරදට කුකුස් කරණ, ශික්ෂාකාමී අන් මහණෙක් එහි. ඒ භික්ෂු “ඇවැත්නි, මේ භික්ෂු තෙමේ කිනම් ඇවැතකට පැමිණියේ ද? මේ භික්ෂු තෙමේ කිනම් ඇවැතකට පිරිවෙස් පුරා ද?” යි මෙසේ අසයි.

ඒ භික්ෂුහු මෙසේ කියති: “ඇවැත්නි, මේ භික්ෂු තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ ය. එක් ඇවැතක් සිහි කරමින් පිළිසන් ය. එක් ඇවැතක් සිහි නොකරමින් පිළිසන් ය. ඒ භික්ෂු තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඒ ආපනතිතට දෙමස්පිරිවෙස් සංඝයාගෙන් ඉල්ලිය. සංඝ තෙමේ ඒ භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඒ ඇවැත්තට දෙමස්පිරිවෙස් දුන. ඇවැත්නි, මේ භික්ෂු තෙමේ ඒ ඇවැත්තට පැමිණියේ ය. මේ භික්ෂු තෙමේ ඒ ඇවැත්තට පිරිවෙස් පුරයි” යනුයි.

ඒ භික්ෂු තෙමේ මෙසේ කියයි: “ඇවැත්නි, යම් ඇවැතක් සිහි කරමින් පිළිසන් ද, ඒ ඇවැතට පිරිවෙස් දීම දැනැම් ය. දැනැම් බැවින් යෙදෙයි. ඇවැත්නි යම් මේ ඇවැතක් සිහි නොකරමින් පිළිසන් ද ඒ ඇවැතට පිරිවෙස් දීම. නොදැනැම් ය. නොදැනැම් බැවින් නො යෙදෙයි. ඇවැත්නි, එක් ඇවැතකට භික්ෂු තෙමේ මානත පිරිමට සුදුසු ය” (යනු යි).

7. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු දෝ සඛ්ඝාදිසෙසා ආපඤ්ඤායො ආපඤ්ඤා දෝමාසපට්ච්ඡන්තායො. එකා ආපඤ්ඤා නිබ්බමතිකපට්ච්ඡන්තා එකා ආපඤ්ඤා වෙමතිකපට්ච්ඡන්තා. සො සඛ්ඝං තාසං ආපඤ්ඤානං දෝමාසපට්ච්ඡන්තානං දෝමාසපරිවාසං යාවති. තස්ස සඛ්ඝො තාසං ආපඤ්ඤානං දෝමාසපට්ච්ඡන්තානං දෝමාසපරිවාසං දෙති.

තස්ස පරිවසනායං අඤ්ඤා භික්ඛු ආගල්හි බහුස්සුතො ආනතාගමො ඛම්බිතො විතඤ්ඤා මානිකාධරො පණ්ණිනො වාතො මොඛි ලජ්ජා කුක්කුචකො සිකාකාමො. සො එවං වදෙති. කිං අයං ආපුසො භික්ඛු ආපනො? කිසසායං භික්ඛු පරිවසති?ති.

තෙ එවං වදෙති. අයං ආපුසො භික්ඛු දෝ සඛ්ඝාදිසෙසා ආපඤ්ඤායො ආපඤ්ඤා දෝමාසපට්ච්ඡන්තායො. එකා ආපඤ්ඤා නිබ්බමතිකපට්ච්ඡන්තා. එකා ආපඤ්ඤා වෙමති වෙමතිකපට්ච්ඡන්තා. සො සඛ්ඝං තාසං ආපඤ්ඤානං දෝමාසපට්ච්ඡන්තානං දෝමාස පරිවාසං යාවි. තස්ස සඛ්ඝො තාසං ආපඤ්ඤානං දෝමාසපට්ච්ඡන්තානං දෝමාසපරිවාසං අද්දි. තායො අයං ආපුසො භික්ඛු ආපනො. තාසායං භික්ඛු පරිවසති.ති.

සො එවං වදෙති. යායං ආපුසො ආපඤ්ඤා නිබ්බමතිකපට්ච්ඡන්තා, ඛම්බිතං තස්සා ආපඤ්ඤා පරිවාසදානං. ඛම්බනො රුහති. යා ව බවායං ආපුසො ආපඤ්ඤා වෙමතිකපට්ච්ඡන්තා, අඛම්බිතං තස්සා ආපඤ්ඤා පරිවාසදානං. අඛම්බනො න රුහති. එකිස්සා ආපුසො ආපඤ්ඤා භික්ඛු මානතතාරහො'ති.

8. තෙන බො සමසෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු දෝ සඛ්ඝාදිසෙසා ආපඤ්ඤායො ආපනො හොති දෝමාසපට්ච්ඡන්තායො. තස්ස එතදහොසි: “අහං බො දෝ සඛ්ඝාදිසෙසා ආපඤ්ඤායො ආපඤ්ඤා දෝමාසපට්ච්ඡන්තායො. “යනුතානං සඛ්ඝං ද්විතනං ආපඤ්ඤානං දෝමාසපට්ච්ඡන්තානං එකමාසපරිවාසං යාවෙය්‍යනති.”

සො සඛ්ඝං ද්විතනං ආපඤ්ඤානං දෝමාසපට්ච්ඡන්තානං එකමාසපරිවාසං යාවි. තස්ස සඛ්ඝො ද්විතනං “ආපඤ්ඤානං දෝමාසපට්ච්ඡන්තානං එකමාසපරිවාසං අද්දි. තස්ස පරිවසනායං ලජ්ඣමො ඔක්කමි: “අහං බො දෝ සඛ්ඝාදිසෙසා ආපඤ්ඤායො ආපඤ්ඤා දෝමාසපට්ච්ඡන්තායො. තස්ස මෙ එතදහොසි: අහං බො දෝ සඛ්ඝාදිසෙසා ආපඤ්ඤායො ආපඤ්ඤා දෝමාසපට්ච්ඡන්තායො. යනුතානං සඛ්ඝං ද්විතනං ආපඤ්ඤානං දෝමාසපට්ච්ඡන්තානං එකමාසපරිවාසං යාවෙය්‍යනති. සො'හං සඛ්ඝො ද්විතනං ආපඤ්ඤානං දෝමාසපට්ච්ඡන්තානං එකමාසපරිවාසං යාවි. තස්ස මෙ සඛ්ඝො ද්විතනං ආපඤ්ඤානං දෝමාසපට්ච්ඡන්තානං එකමාසපරිවාසං අද්දි. තස්ස මෙ පරිවසනායං ලජ්ඣමො ඔක්කමි: යනුතානං සඛ්ඝං ද්විතනං ආපඤ්ඤානං දෝමාසපට්ච්ඡන්තානං ඉතරමි මාසපරිවාසං යාවෙය්‍යනති”. සො භික්ඛුතං ආරොවෙසි:

7. “මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. ඉන් එක් ඇවැත්තෙක් විමනියක් නැති ව පිළිසන් ය. අනෙක් ඇවැත් විමනි ඇති ව පිළිසන් ය. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඒ ඇවැත්තට දෙමස්පිරිවෙස් යැයි. සංඝ තෙමේ ඒ මහණහට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඒ ඇවැත්තට දෙමස්පිරිවෙස් දෙයි

එ මහණ පිරිවෙස් පුරණ කල්හි දන්තාලද ආගම ඇති, බොහෝ ඇසු පිරි තැන් ඇති, ධර්මය ධරණ විනය ධරණ මාරාකා ධරණ, පණ්ණින වූ, ව්‍යක්ත, කලණ ප්‍රඥ ඇති, පට්ට පිළිකල් කරණ සුදු වූ, වරදට කුකුස් කරණ, සිත්මෙනු කැමැති අත් මහණෙක් එ තැනට පැමිණෙයි. හෙතෙම ‘ඇවැත්නි, මේ හිඤ්ඤ තෙම නි නම් ඇවැත්තට පැමිණියේ ද? මේ මහණ කිනම් ඇවැත්තට පිරිවෙස් පුරා ද?’ යි මෙසේ කියයි.

ඒ හිඤ්ඤ ‘ඇවැත්නි, මේ මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ ය. ඉන් එක් ඇවැත්තෙක් විමනියක් නැති ව පිළිසන් ය. අනෙක් ඇවැත් විමනි ඇති ව පිළිසන් ය. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඒ ඇවැත්තට දෙමස්පිරිවෙස් සංඝයා යැයි. සංඝ තෙම ඒ හිඤ්ඤහට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඒ ඇවැත්තට දෙමස්-පිරිවෙස් දුන. ඇවැත්නි, මේ මහණ ඒ ඇවැත්තට පැමිණියේ ය. මේ මහණ ඒ ඇවැත්තට පිරිවෙස් පුරා යැ’ යි කියත්.

ඒ හිඤ්ඤ තෙම “ඇවැත්නි, යම් මේ ඇවැත්තක් විමනි නැති ව පිළිසන් ද, ඒ ඇවැත්තට පිරිවෙස් දීම දැනැම් ය. දැනැම් බැවින් නැගෙයි. ඇවැත්නි, යම් මේ ඇවැත්තක් වනාහි විමනි ඇති ව පිළිසන් ද, ඒ ඇවැත්තට පිරිවෙස් දීම නො දැනැම් ය. නො දැනැම් බැවින් නො නැගෙයි. ඇවැත්නි, එක් ඇවැත්තට හිඤ්ඤ තෙමේ මානන ලැබීමට සුදුසු යැ” යි කියයි.

8. එ සමයෙහි වනාහි එක්තරා මහණෙක් දෙමසක් පිළිසන් වූ සහ-වෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ වෙයි ඒ මහණහට “මම් වනාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම් දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකට එක්මස්පිරිවෙස් සංඝයා යැදින්තෙමි නම් යෙහෙකැ” යි මේ සිත වෙයි.

ඒ හිඤ්ඤ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස්පිරිවෙස් සංඝයා යැයි ය. සංඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස්පිරිවෙස් ඒ හිඤ්ඤහට දුන. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මහණහට “මම් වනාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. ඒ මට ‘මම් දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම් දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස්පිරිවෙස් සංඝයා යැදින්තෙමි නම් යෙහෙකැ’ යි මේ සිත විය. ඒ මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස්පිරිවෙස් සංඝයා යැයිමි. සංඝ තෙමේ ඒ මට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස්පිරිවෙස් දුන. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මට ‘මම් දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ අනිත් මස් පිරිවෙස් ද සංඝයා යැදින්තෙමි නම් යෙහෙකැ’ යි ලජ්ජිබව්‍ය පහල විය. ඒ හිඤ්ඤ තෙමේ හිඤ්ඤහට මේ කරුණ දැන්විය:



“අහං බො ආවුසො දො සඛිසාදිසෙසා ආපනනියො ආපජ්ජිං දොමාස-  
පරිවර්තනායො. තස්ස මෙ එතදනොසි: අහං බො දො සඛිසාදිසෙසා  
ආපනනියො ආපජ්ජිං දොමාසපරිවර්තනායො. යනනුතාහං සඛිසං  
දවින්නා ආපනනිනං දොමාසපරිවර්තනානං එකමාසපරිවාසං යාවෙය්‍යනති.  
සො’හං සඛිසං දවින්නා ආපනනිනං දොමාසපරිවර්තනානං එකමාස-  
පරිවාසං යාමි. තස්ස මෙ සඛිසා දවින්නා ආපනනිනං දොමාසපරිවර්තනානං  
එකමාසපරිවාසං අදාසි. තස්ස මෙ පරිවසනනස්ස ලජ්ඣධම්මො ඔක්කමි  
අහං බො දො සඛිසාදිසෙසා ආපනනියො ආපජ්ජිං දොමාසපරිවර්තනායොති.  
තස්ස මෙ එතදනොසි: ‘අහං බො දො සඛිසාදිසෙසා ආපනනියො ආපජ්ජිං  
දොමාසපරිවර්තනායො යනනුතාහං සඛිසං දවින්නා ආපනනිනං  
දොමාසපරිවර්තනානං එකමාසපරිවාසං යාවෙය්‍යනති.’ සො’හං සඛිසං  
දවින්නා ආපනනිනං දොමාසපරිවර්තනානං එකමාසපරිවාසං යාමි. තස්ස  
මෙ සඛිසා දවින්නා ආපනනිනං දොමාසපරිවර්තනානං එකමාසපරිවාසං  
අදාසි. තස්ස මෙ පරිවසනනස්ස ලජ්ඣධම්මො ඔක්කමි: ‘යනනුතාහං  
සඛිසං දවින්නා ආපනනිනං දොමාසපරිවර්තනානං ඉතරමපි මාසපරිවාසං  
යාවෙය්‍යනති.’ කථං නු බො මයා පරිපජ්ජනබ්බනති.

9. හතවතො එතමන්, ආරොචෙත්වා, තෙන හි භික්ඛවෙ සඛිසා තස්ස  
භික්ඛුනො දවින්නා ආපනනිනං දොමාසපරිවර්තනානං ඉතරමපි මාසපරිවාසං  
දෙතු. එවං ව පන භික්ඛවෙ දතනෙබ්බා: තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සඛිසං  
උපසඛික්ඛන්තා - පෙ- එවමස්ස වචනියො: “අහං භනන දො සඛිසාදිසෙසා  
ආපනනියො ආපජ්ජිං දොමාසපරිවර්තනායො. තස්ස මෙ එතදනොසි: ‘අහං  
බො දො සඛිසාදිසෙසා ආපනනියො ආපජ්ජිං දොමාසපරිවර්තනායො.  
යනනුතාහං සඛිසං දවින්නා ආපනනිනං දොමාසපරිවර්තනානං එකමාස-  
පරිවාසං යාවෙය්‍යනති.’ සො’හං සඛිසං දවින්නා ආපනනිනං දොමාස-  
පරිවර්තනානං එකමාසපරිවාසං අදාසි. තස්ස මෙ පරිවසනනස්ස ලජ්ජි-  
ධම්මො ඔක්කමි: ‘අහං බො දො සඛිසාදිසෙසා ආපනනියො ආපජ්ජිං  
දොමාසපරිවර්තනායො’ති. තස්ස මෙ එතදනොසි: අහං බො දො සඛිසා-  
දිසෙසා ආපනනියො ආපජ්ජිං දොමාසපරිවර්තනායො. යනනුතාහං  
සඛිසං දවින්නා ආපනනිනං දොමාසපරිවර්තනානං එකමාසපරිවාසං  
යාවෙය්‍යනති.’ සො’හං සඛිසං දවින්නා ආපනනිනං දොමාසපරිවර්තනානං  
එකමාසපරිවාසං යාමි. තස්ස මෙ සඛිසා දවින්නා ආපනනිනං දොමාස-  
පරිවර්තනානං එකමාසපරිවාසං අදාසි. තස්ස මෙ පරිවසනනස්ස ලජ්ජිධම්මො  
ඔක්කමි: යනනුතාහං සඛිසං දවින්නා ආපනනිනං දොමාසපරිවර්තනානං  
තරමපි මාසපරිවාසං යාවෙය්‍යනති. සො’හං භනන සඛිසං දවින්නා ආපනනිනං  
දොමාසපරිවර්තනානං ඉතරමපි මාසපරිවාසං යාමාමි”ති. දුතියමපි  
යාමිතබ්බො, තතීයමපි යාමිතබ්බො.

“ඇවැත්ති, මම දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. ඒ මට ‘මම වතාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස පිරිවෙස සංඝයා යදින්නෙමි නම් යෙනෙකැ’යි මේ සිත විය. ඒ මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක් මසක් පිරිවෙස සංඝයා යැදිමි ඒ මට සංඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන්වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස පිරිවෙස දුත. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මට “මම වතාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි”යි ලජ්ජාමය පහල විය. ඒ මට ‘මම දෙමසක් පිළිසන්වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසන්වූ ඇවැත් දෙකට එක් මස පිරිවෙස යදින්නෙමි නම් යෙනෙකැ’යි මේ සිත විය. ඒ මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස පිරිවෙස සංඝයා යැදිමි ඒ මට සංඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක් මසක් පිරිවෙස දුත. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මට “මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට අනෙක් මසක පිරිවෙස ද සංඝයා යදින්නෙමි නම් යෙනෙකැ”යි ලජ්ජාමය පහල විය. මා විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු දැ”යි.

9. මේ කරුණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සැලකළේය “හෙණෙනි එසේ නම් සංඝතෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට ඒ මහණනට ඉතිරි මාසපරිවාසය ද දානය කෙරේවා. මහණෙනි, (ඉතිරි මාසපරිවෙස ද) මෙසේ දිය යුතු: මහණෙනි, ඒ හිසැනු විසින් සංඝයා වෙත ඵලභි “වහන්ස, මම දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. ඒ මට “මම වතාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක් මස පිරිවෙස යදින්නෙමි නම් යෙනෙකැ’යි මේ සිත විය. ඒ මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස පිරිවෙස සංඝයා යැදිමි ඒ මට සංඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස පිරිවෙස දුත. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මට “මම වතාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි”යි ලජ්ජාමය පහල විය. ඒ මට ‘මම දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස පිරිවෙස සංඝයා යදින්නෙමි නම් යෙනෙකැ’යි මේ සිත විය. ඒ මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස පිරිවෙස සංඝයා යැදිමි. ඒ මට සංඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන්වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස පිරිවෙස දුත. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මට “මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතර-මාසපරිවාසය ද සංඝයා යදින්නෙමි නම් යෙනෙකැ’යි ලජ්ජාමය පහල විය. ඒ මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට ඉතරමාසපරිවාසය ද සංඝයා යදිමි.”දෙවනුත් යැදිය යුතු ... තෙවනුත් යැදිය යුතු.

## 10. ව්‍යතෙනන භික්ඛුනා පටිබලෙන සමෙසා ඤාපෙතබ්බො:

“සුණාහු මෙ භතෙන සමෙසා: අයං ඉත්තනාමො භික්ඛු දො සමිසාදි-  
සෙසා ආපතනියො ආපජ්ජි දොමාසපට්ච්ඡන්තායො. තස්ස එතදහොසි.  
'අහං බො දො සමිසාදිසෙසා ආපතනියො ආපජ්ජි දොමාසපට්ච්ඡන්තායො.  
යනනුනාහං සමිසං දවින්නං ආපගානිතං දොමාසපට්ච්ඡන්තානං එකමාස-  
පරිවාසං යාවෙය්‍යනති'. සො සමිසං දවින්නං ආපගානිතං දොමාස-  
පට්ච්ඡන්තානං එකමාසපරිවාසං යාපි. තස්ස සමෙසා දවින්නං ආපගානිතං  
දොමාසපට්ච්ඡන්තානං එකමාසපරිවාසං අදාසි. තස්ස පරිවසනනස්ස  
ලජ්ජිධමො ඔක්කමි: 'අහං බො දො සමිසාදිසෙසා ආපතනියො ආපජ්ජි දො-  
මාසපට්ච්ඡන්තායො'ති. තස්ස මෙ එතදහොසි: 'අහං බො දො සමිසාදිසෙසා  
ආපතනියො ආපජ්ජි දොමාසපට්ච්ඡන්තායො. යනනුනාහං සමිසං දවින්නං  
ආපගානිතං දොමාසපට්ච්ඡන්තානං එකමාසපරිවාසං යාවෙය්‍යනති'. සො'හං  
සමිසං දවින්නං ආපගානිතං දොමාසපට්ච්ඡන්තානං එකමාසපරිවාසං යාපි.  
තස්ස මෙ සමෙසා දවින්නං ආපගානිතං දොමාසපට්ච්ඡන්තානං එකමාස-  
පරිවාසං අදාසි. තස්ස මෙ පරිවසනනස්ස ලජ්ජිධමො ඔක්කමි: 'යනනු-  
නාහං සමිසං දවින්නං ආපගානිතං දොමාසපට්ච්ඡන්තානං ඉතරමිපි  
මාසපරිවාසං යාවෙය්‍යනති'. සො සමිසං දවින්නං ආපගානිතං දොමාස-  
පට්ච්ඡන්තානං ඉතරමිපි මාසපරිවාසං යාපති. යදි සමිසස්ස පත්තකලලං  
සමෙසා ඉත්තනාමස්ස භික්ඛුනො දවින්නං ආපගානිතං දොමාසපට්ච්ඡන්තානං  
ඉතරමිපි මාසපරිවාසං දදෙය්‍ය. එසා ඤාතති.

සුණාහු මෙ භතෙන සමෙසා. අයං ඉත්තනාමො භික්ඛු දො සමිසාදි-  
සෙසා ආපතනියො ආපජ්ජි දොමාසපට්ච්ඡන්තායො. තස්ස එතදහොසි:  
'අහං බො දො සමිසාදිසෙසා ආපතනියො ආපජ්ජි දොමාසපට්ච්ඡන්තායො.  
යනනුනාහං සමිසං දවින්නං ආපගානිතං දොමාසපට්ච්ඡන්තානං එකමාස-  
පරිවාසං යාවෙය්‍යනති.' සො සමිසං දවින්නං ආපගානිතං දොමාස-  
පට්ච්ඡන්තානං එකමාසපරිවාසං යාපි. තස්ස සමෙසා දවින්නං ආපගානිතං  
දොමාසපට්ච්ඡන්තානං එකමාසපරිවාසං අදාසි. තස්ස පරිවසනනස්ස  
ලජ්ජිධමො ඔක්කමි: අහං බො දො සමිසාදිසෙසා ආපතනියො ආපජ්ජි  
දොමාසපට්ච්ඡන්තායො. තස්ස මෙ එතදහොසි: අහං බො දො සමිසාදි-  
සෙසා ආපතනියො ආපජ්ජි දොමාසපට්ච්ඡන්තායො. යනනුනාහං සමිසං  
දවින්නං ආපගානිතං දොමාසපට්ච්ඡන්තානං එකමාසපරිවාසං යාවෙය්‍යනති.  
සො'හං සමිසං දවින්නං ආපගානිතං දොමාසපට්ච්ඡන්තානං එකමාස-  
පරිවාසං යාපි. තස්ස මෙ සමෙසා දවින්නං ආපගානිතං දොමාසපට්ච්ඡන්තානං  
එකමාසපරිවාසං අදාසි. තස්ස මෙ පරිවසනනස්ස ලජ්ජිධමො ඔක්කමි:  
යනනුනාහං සමිසං දවින්නං ආපගානිතං දොමාසපට්ච්ඡන්තානං ඉතරමිපි  
මාසපරිවාසං යාවෙය්‍යනති' සො සමිසං දවින්නං ආපගානිතං දොමාස-  
පට්ච්ඡන්තානං ඉතරමිපි මාසපරිවාසං යාපති.

## 10. ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණතු විසින් සංඝයා යුක්තිය යුතු:

“වහන්ස, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මෙ නම් මේ භික්ෂු තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ ය. ඒ භික්ෂුහට ‘මම දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත්දෙකට එක්මස් පිරිවෙස සංඝයා යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ’ යි මේ සිත විය. ඒ මහණ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස්පිරිවෙස සංඝයා යැදී ය. සංඝ තෙමේ ඒ භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස දුන. පිරිවෙස් පුරණ ඒ භික්ෂුහට ‘මම වනාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි’යි ලජ්ඣබම්ය පහල විය. ඒ මට ‘මම දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස සංඝයා යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ’යි මේ සිත විය. ඒ මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත්දෙකට එක්මස් පිරිවෙස සංඝයා යැදිමි. ඒ මට සංඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස දුන. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මට ‘මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබද ඉතරමාසපරිවාසය ද සංඝයා යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ’යි ලජ්ඣබම්ය පහල විය. ඒ මහණ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබද ඉතර මාස පරිවාසය ද සංඝයා යදී. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇති කම්යෙන් නම් සංඝ තෙමේ මේ භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබද ඉතරමාසපරිවාසය ද දෙන්නේ ය. මේ ඥානිය යි.

සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මෙ නම් ඇති මේ භික්ෂු තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ ය. ඒ මහණහට ‘මම වනාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක් මස් පිරිවෙස යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ’ යි මේ සිත විය. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස සංඝයා යැදී ය. සංඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක් මස් පිරිවෙස ඒ මහණහට දුනි. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මහණහට ලජ්ඣබම්ය පහල විය: ‘මම වනාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. ඒ මට ‘මම වනාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස සංඝයා යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ’යි මේ සිත විය. ඒ මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස සංඝයා යැදිමි. ඒ මට සංඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිළිසන් දුනි. පිරිවෙස් පුරණ භි හට ‘මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත්දෙක පිළිබද ඉතරමාස-පරිවාසය ද සංඝයා යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ’යි ලජ්ඣබම්ය පහල විය. ඒ භික්ෂු තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබද ඉතරමාස පරිවාසය ද සංඝයා යදිසි.

සබ්බෙසා ඉත්තනාමස්ස භික්ඛුනො දවින්නා ආපනතිනං දෝමාස-  
පරිවර්තනානං ඉතරමපි මාසපරිවාසං දෙති. යස්සායසමනො ඛමති  
ඉත්තනාමස්ස භික්ඛුනො දවින්නා ආපනතිනං දෝමාසපරිවර්තනානං  
ඉතරමපි මාසපරිවාසස්ස දුතං, සො භුණ්ණස්ස. යස්ස නකමති, සො  
හාසෙය්‍ය.

දුතියමපි එතමත්ථං වදාමි: -පෙ- තතියමපි එතමත්ථං වදාමි: -පෙ-.

දිනෙතා සබ්බෙසා ඉත්තනාමස්ස භික්ඛුනො දවින්නා ආපනතිනං දෝමාස  
පරිවර්තනානං ඉතරමපි මාසපරිවාසො, ඛමති සබ්බස්ස. තස්මා භුණ්ඨි,  
එවමෙතං ධාරයාමි"ති.

තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා පුරිමං උපාදය දෝ මාසා පරිවසිතබ්බා.

11. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු දෝ සබ්බාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජති  
දෝමාසපරිවර්තනායො. තස්ස එවං තොති: 'අභං ඛො දෝ සබ්බාදිසෙසා  
ආපනතියො ආපජ්ජං දෝමාසපරිවර්තනායො. යනනුනාහං සබ්බං දවින්නා  
ආපනතිනං දෝමාසපරිවර්තනානං එකමාසපරිවාසං යාවෙය්‍ය'නති. සො  
සබ්බං දවින්නා ආපනතිනං දෝමාසපරිවර්තනානං එකමාසපරිවාසං යාවති.  
තස්ස සබ්බෙසා දවින්නා ආපනතිනං දෝමාසපරිවර්තනානං එකමාසපරිවාසං  
දෙති. තස්ස පරිවසනාස්ස ලජ්ඣධමෙවා ඔක්කමති: "අභං ඛො දෝ සබ්බාදි-  
සෙසා ආපනතියො ආපජ්ජං දෝමාසපරිවර්තනායො. තස්ස මෙ එතදහොසි.  
'අභං ඛො දෝ සබ්බාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජං දෝමාසපරිවර්තනායො.  
යනනුනාහං සබ්බං දවින්නා ආපනතිනං එකමාසපරිවාසං යාවෙය්‍යනති'  
සො'හං සබ්බං දවින්නා ආපනතිනං දෝමාසපරිවර්තනානං එකමාසපරිවාසං  
යාවං. තස්ස මෙ සබ්බෙසා දවින්නා ආපනතිනං දෝමාසපරිවර්තනානං  
එකමාසපරිවාසං අදාසි. තස්ස මෙ පරිවසනාස්ස ලජ්ඣධමෙවා ඔක්කමි:  
යනනුනාහං සබ්බං දවින්නා ආපනතිනං දෝමාසපරිවර්තනානං ඉතරමපි  
මාසපරිවාසං යාවෙය්‍යනති". සො සබ්බං දවින්නා ආපනතිනං දෝමාස-  
පරිවර්තනානං ඉතරමපි මාසපරිවාසං යාවති. තස්ස සබ්බෙසා දවින්නා  
ආපනතිනං දෝමාසපරිවර්තනානං ඉතරමපි මාසපරිවාසං දෙති. තෙන  
භික්ඛවෙ භික්ඛුනා පුරිමං උපාදය දෝ මාසා පරිවසිතබ්බා.

12. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු දෝ සබ්බාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජති  
දෝමාසපරිවර්තනායො. එකං මාසං ජානාති, එකං මාසං න ජානාති. සො  
සබ්බං දවින්නා ආපනතිනං දෝමාසපරිවර්තනානං යං මාසං ජානාති තං  
මාසං පරිවාසං යාවති. තස්ස සබ්බෙසා දවින්නා ආපනතිනං දෝමාස-  
පරිවර්තනානං යං මාසං ජානාති නං මාසං පරිවාසං දෙති. සො පරිවසනො  
ඉතරමපි මාසං ජානාති. තස්ස එවං තොති: 'අභං ඛො දෝ සබ්බාදිසෙසා  
ආපනතියො ආපජ්ජං දෝමාසපරිවර්තනායො. එකං මාසං ජානං එකං  
මාසං න ජානං සො'හං සබ්බං දවින්නා ආපනතිනං දෝමාසපරිවර්තනානං  
යං මාසං ජානං, තං මාසං පරිවාසං යාවං. -

සංඝ තෙමේ මේ නම් ඇති භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද දෙයි. මේ නම් ඇති භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසන්වූ ඇවැත් දෙකට ඉතිරි මස පිරිවෙස දීම යම් ආයුෂමනකුට අභිමත නම් හෙ තෙමේ නිතසි වේවා. යමකුට අනභිමත නම් හෙ තෙමේ කියාවා.

දෙවනුවත් මේ කරුණ කියමි ... තෙවනුවත් මේ කරුණ කියමි ...

සංඝයා විසින් මේ නම් ඇති භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට ඉතිරි මස පිරිවෙස ද දෙනලදී සංඝයාට එය අභිමත යි. එහෙයින් කිහිප ය. මේ කරුණ මෙසේ පිළිගනිමි.”

මහණෙනි, ඒ භික්ෂු විසින් පලමු ඇවැත්ගත් ගෙණ දෙමසක් පිරිවෙස් පිරිස යුතු යි.

11. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. ඒ මහණහට ‘මම වනාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස සංඝයා යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ’ යි මේ සිත වෙයි. ඒ භික්ෂු තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක් මස් පිරිවෙස සංඝයා යදිමි. සංඝ තෙමේ ඒ භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස දෙයි. පිරිවෙස් පුරණ ඔහුට ලජ්ජාවම්ය පහල වෙයි: “මම වනාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. ඒ මට ‘මම වනාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස සංඝයා යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ’ යි මේ සිත විය. ඒ මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස සංඝයා යදිමි. සංඝතෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස ඒ මට දුනි. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මට ලජ්ජාවම්ය පහල විය: ‘මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද සංඝයා යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ’ යි. ඒ භික්ෂු තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත්දෙක පිළිබඳ ඉතිරිමස පිරිවෙස ද සංඝයා යදිමි. සංඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත්දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද, ඒ මහණහට දෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ විසින් (පිරිවෙස් පිරි) පලමු ඇවැත්ගත් ගෙණ දෙමසක් පිරිවෙස් පිරිස යුතු යි.

12. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. ඉන් එක් මසක් දනිමි. එක් මසක් නො දනිමි. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මාසයක් දනි ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස සංඝයා යදිමි. සංඝ තෙමේ ඒ මහණහට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මාසයක් දනි ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස දෙයි. පිරිවෙස් පුරණ හෙ තෙම අතින් මාසය ද දනිමි. ඒ මහණහට මේ අදහස වෙයි ‘මම වනාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. (ඉන්) එක් මසක් දන සිටියෙමි. එක් මසක් නොදන සිටියෙමි. ඒ මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මසක් දන සිටියෙමි ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස සංඝයා යදිමි. -

තස්ස මෙ සඛෙසා දවින්නං ආපනනිතං දොමාසපරිවර්ත්තනානං යං මාසං ජාතී, තං මාසං පරිවාසං අද්දසි. සො'හං පරිවසනෙතා ඉතරමපි මාසං ජානාමි. යනනුනාහං සඛිසං දවින්නං ආපනනිතං දොමාස - පරිවර්ත්තනානං ඉතරමපි මාසපරිවාසං යාවෙය්‍යනති.' සො සඛිසං දවින්නං ආපනනිතං දොමාසපරිවර්ත්තනානං ඉතරමපි මාසපරිවාසං යාවති. තස්ස සඛෙසා දවින්නං ආපනනිතං දොමාසපරිවර්ත්තනානං ඉතරමපි මාසපරිවාසං දෙති. තෙන භික්කුවෙ භික්කුනා පුරිමං උපාදය දො මාසා පරිවසිතබ්බා.

13. ඉධ පන භික්කුවෙ, භික්කු දො සඛිසාදිසෙසා ආපනනිතො ආපර්ඡති දොමාසපරිවර්ත්තනායො. එකං මාසං සරති. එකං මාසං නස්සරති. සො සඛිසං දවින්නං ආපනනිතං දොමාසපරිවර්ත්තනානං යං මාසං සරති තං මාසං පරිවාසං යාවති. තස්ස සඛෙසා දවින්නං ආපනනිතං දොමාස - පරිවර්ත්තනානං යං මාසං සරති තං මාසං පරිවාසං දෙති. සො පරිවසනෙතා ඉතරමපි මාසං සරති තස්ස එවං හොති: 'අහං බො දො සඛිසාදිසෙසා ආපනනිතො ආපර්ඡං දොමාසපරිවර්ත්තනායො. එකං මාසං සරිං. එකං මාසං නස්සරිං. සො'හං සඛිසං දවින්නං ආපනනිතං දොමාසපරිවර්ත්තනානං යං මාසං සරිං. තා මාසං පරිවාසං යාවිං. තස්ස මෙ සඛෙසා දවින්නං ආපනනිතං දොමාසපරිවර්ත්තනානං යං මාසං සරිං, තා මාසං පරිවාසං අද්දසි. සො'හං පරිවසනෙතා ඉතරමපි මාසං සරමි. යනනුනාහං සඛිසං දවින්නං ආපනනිතං දොමාසපරිවර්ත්තනානං ඉතරමපි මාසපරිවාසං යාවෙය්‍යනති.'"ති. සො සඛිසං දවින්නං ආපනනිතං දොමාසපරිවර්ත්තනානං ඉතරමපි මාසපරිවාසං යාවති. තස්ස සඛෙසා දවින්නං ආපනනිතං දොමාසපරිවර්ත්තනානං ඉතරමපි මාසපරිවාසං දෙති. තෙන භික්කුවෙ භික්කුනා පුරිමං උපාදය දො මාසා පරිවසිතබ්බා.

14. ඉධ පන භික්කුවෙ භික්කු දො සඛිසාදිසෙසා ආපනනිතො ආපර්ඡති දොමාසපරිවර්ත්තනායො. එකං මාසං නිබ්බමතිකො. එකං මාසං චෙමතිකො. සො සඛිසං දවින්නං ආපනනිතං දොමාසපරිවර්ත්තනානං යං මාසං නිබ්බ - මතිකො තං මාසං පරිවාසං යාවති. තස්ස සඛෙසා දවින්නං ආපනනිතං දොමාසපරිවර්ත්තනානං යං මාසං නිබ්බමතිකො තං මාසං පරිවාසං දෙති. සො පරිවසනෙතා ඉතරමපි මාසං නිබ්බමතිකො හොති. තස්ස එවං හොති: "අහං බො දො සඛිසාදිසෙසා ආපනනිතො ආපර්ඡං දොමාස - පරිවර්ත්තනායො. එකං මාසං නිබ්බමතිකො. එකං මාසං චෙමතිකො. සො'හං සඛිසං දවින්නං ආපනනිතං දොමාසපරිවර්ත්තනානං යං මාසං නිබ්බමතිකො තං මාසං පරිවාසං යාවිං. තස්ස මෙ සඛෙසා දවින්නං ආපනනිතං දොමාසපරිවර්ත්තනානං යං මාසං නිබ්බමතිකො තං මාසං පරිවාසං අද්දසි. සො'හං පරිවසනෙතා ඉතරමපි මාසං නිබ්බමතිකො. යනනුනාහං සඛිසං දවින්නං ආපනනිතං දොමාසපරිවර්ත්තනානං ඉතරමපි මාසපරිවාසං යාවෙය්‍යනති." -



සංඝ තෙමේ ඒ මට දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මාසයක් දැන සිටියෙමි ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස දුනි. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මම අනෙක් මාසය ද දැනිමි. මම දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද සංඝයා යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ'යි මේ සිත විස. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද සංඝයා යදිසි. සංඝ තෙමේ ඒ මහණහට දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද දෙසි. මහණෙනි, ඒ හික්ෂු විසින් (නොදන සිටි) පලමු ඇවැත් ගෙණ දෙමසක් පිරිවෙස් පිරිය යුතු යි.

13. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම දෙමසක් පිළියන් වූ සහ වෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. (එසින්) එක් මසක් සිහි කරයි. එක් මසක් සිහි නො කරයි. ඒ මහණතෙම දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මාසයක් සිහි කරයි ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස සංඝයා යදිසි. සංඝ තෙමේ ඒ මහණහට දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මාසයක් සිහි කරයි ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස දෙසි. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මහණ තෙම ඉතර මාසය ද සිහි කරයි. (එකල්හි) ඒ මහණහට මෙසේ සිතෙයි. “මම වනාහි දෙමසක් පිළියන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. (ඉන්) එක් මසක් සිහි කළෙමි. එක් මසක් සිහි නො කෙළෙමි. ඒ මම දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මසක් සිහි කෙළෙමි ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස සංඝයා යදිමි. දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මසක් සිහි කෙළෙමි ද, සංඝ තෙමේ මට ඒ මසට පිරිවෙස දුනි. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මම ඉතිරි මස ද සිහි කරමි. මම දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද සංඝයා යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ'යි. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද සංඝයා යදිසි. සංඝ තෙමේ දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද ඒ මහණහට දෙසි. මහණෙනි, ඒ මහණ විසින් (සිහි නොකළ) පලමු ඇවැත් ද ගෙණ දෙමසක් පිරිවෙස් පිරිය යුතු යි.

14. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙම දෙමසක් පිළියන් සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. (ඉන්) එක් මසක් විමති නැත්තේ වෙයි. එක් මසක් විමති ඇත්තේ වෙයි. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මසක් විමති නැත්තේ ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස සංඝයා යදි සංඝ තෙමේ ඒ මහණහට දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මසක් විමති නැත්තේ ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස දෙසි. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මහණ තෙම අනෙක් මස ද විමති නැත්තේ වෙයි. (එකල්හි) ඒ මහණහට මෙසේ සිතෙයි: “මම වනාහි දෙමසක් පිළියන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. (ඉන්) එක් මසක් විමති නැත්තෙමි විමි. එක් මසක් විමති ඇත්තෙමි විමි. ඒ මම දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මසක් විමති නැත්තෙමි විමි ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස සංඝයා යදිමි. සංඝ තෙමේ ඒ මට දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මසක් විමති නැත්තෙමි ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස දුනි. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මම අනෙක් මස ද, විමති නැත්තෙමි වෙමි. මම දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද සංඝයා යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ'යි -



සො සඛිසං දවින්නං ආපනනිනං දෝමාසපරිවර්ණනානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං යාවති. තස්ස සඛිසො දවින්නං ආපනනිනං දෝමාසපරිවර්ණනානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං දෙති. තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා පුරිමං උපාදාය දෝමාසා පරිවසිතබ්බා.

15. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු දෝ සඛිසාදිසෙසා ආපනනියො ආපජ්ජති දෝමාසපරිවර්ණනායො. එකො මාසො ජානපරිවර්ණනො, එකො මාසො අජානපරිවර්ණනො. සො සඛිසං දවින්නං ආපනනිනං දෝමාසපරිවර්ණනානං දෝමාසපරිවාසං යාවති. තස්ස සඛිසො දවින්නං ආපනනිනං දෝමාසපරිවර්ණනානං දෝමාසපරිවාසං දෙති. තස්ස පරිවසනනස්ස අඤ්ඤා භික්ඛු ආගච්ඡති බහුස්සුතො ආගතාගමො ධම්මධරො විනයධරො මානිකාධරො පණ්ණිතො වෘතතො මෙධාපි ලජ්ජා කුක්කුච්චසො සික්ඛාකාමො. සො එවං වදෙති:

“කිං අයං ආට්ටිසො භික්ඛු ආපනො? කිස්සායං භික්ඛු පරිවසති?” ති තෙ එවං වදෙති: ‘අයං ආට්ටිසො භික්ඛු දෝ සඛිසාදිසෙසා ආපනනියො ආපජ්ජති දෝමාසපරිවර්ණනායො. එකො මාසො ජානපරිවර්ණනො, එකො මාසො අජානපරිවර්ණනො. සො සඛිසං දවින්නං ආපනනිනං දෝමාසපරිවර්ණනානං දෝමාසපරිවාසං යාවි. තස්ස සඛිසො දවින්නං ආපනනිනං දෝමාසපරිවර්ණනානං දෝමාසපරිවාසං අදාසි. නායො අයං ආට්ටිසො භික්ඛු ආපනො. තාසායං භික්ඛු පරිවසති’ ති. සො එවං වදෙති: “යවායං ආට්ටිසො මාසො ජානපරිවර්ණනො, ධම්මිකං තස්ස මාසස්ස පරිවාසදානං. ධම්මකතා රුහති. යො ච බවායං ආට්ටිසො මාසො අජානපරිවර්ණනො, අධම්මිකං තස්ස මාසස්ස පරිවාසදානං. අධම්මකතා න රුහති. එකාස්ස ආට්ටිසො මාසස්ස භික්ඛු මානතතාරතො” ති.

16. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු දෝ සඛිසාදිසෙසා ආපනනියො ආපජ්ජති දෝමාසපරිවර්ණනායො. එකො මාසො සරමානපරිවර්ණනො එකො මාසො අස්සරමාන<sup>1</sup> පරිවර්ණනො. සො සඛිසං දවින්නං ආපනනිනං දෝමාසපරිවර්ණනානං දෝමාසපරිවාසං යාවති. තස්ස සඛිසො දවින්නං ආපනනිනං දෝමාසපරිවර්ණනානං දෝමාසපරිවාසං දෙති. තස්ස පරිවසනනස්ස අඤ්ඤා භික්ඛු ආගච්ඡති බහුස්සුතො ආගතාගමො ධම්මධරො විනයධරො මානිකාධරො පණ්ණිතො වෘතතො මෙධාපි ලජ්ජා කුක්කුච්චකො සික්ඛාකාමො. සො එවං වදෙති:

1. අසරමානො, සිමු. 1.

ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද සඛ්ඤා යදිසි. සඛ්ඤා තෙමේ ඒ මහණහට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද දෙසි. මහණෙනි, ඒ මහණ විසින් (භිමති නැති) පළමු ඇවැත් ගෙණ දෙමසක් පිරිවෙස් පිරිස සුනු හි.

15. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ සහ වෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. (ඉන්) එක් මසක් දැනිමින් පිළිසන් ය. එක් මසක් නොදන පිළිසන් ය. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ දෙමසක් පිරිවෙස සඛ්ඤා යදිසි. සඛ්ඤා තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට දෙමස් පිරිවෙස ඒ මහණහට දෙසි. ඒ මහණ පිරිවෙස් පුරණ කල්හි බොහෝ ඇසු පිරු නැත් ඇති, දෑතගත් ආනම ඇති, ධම්මර විනයධර මාතෘකායර වූ පණ්ඩිත වූ ව්‍යාකෘත වූ නුවණැති ලක්ඛ්‍ය වූ සුඵල වරදෙහි ද කුකුස් කරණ, හික්මෙනු කැමැති අන් මහණෙක් එහි. හේ මෙසේ කියයි:

“ඇවැත්නි, මේ මහණ කිනම් ඇවැත්කට පැමිණියේ ද? මේ මහණ තෙම කුමකට පිරිවෙස් පුරයි ද? යි. ඒ භික්ෂුහු “ඇවැත්නි, මේ භික්ෂු තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ ය. ඉන් එක් මසක් දැනිමින් පිළිසන් ය. එක් මසක් නොදැනිමින් පිළිසන් ය. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ දෙමස්පිරිවෙස සඛ්ඤා යදි ය. සඛ්ඤා තෙමේ ඒ මහණ හට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට දෙමස්පිරිවෙස දුනි ඇවැත්නි, මේ භික්ෂු තෙම ඒ ඇවැත් අවන්තේ ය. මේ භික්ෂු තෙම ඒ ඇවැත් පිණිස පිරිවෙස් පුරා යැ” යි මෙසේ ඒ මහණහු කියති. (එකල්හි ඒ විනය දත්) භික්ෂු තෙමේ “ඇවැත්නි, යම් මේ මාසයක් දැනිමින් පිළිසන් ද ඒ මසට පිරිවෙස දීම දැහැමි ය. දැහැමි බැවින් යෙදෙයි. ඇවැත්නි, යම් මේ මාසයක් නො දන පිළිසන් ද ඒ මස පිරිවෙස දීම නොදැහැමි ය. නො දැහැමි බැවින් නො යෙදෙයි. ඇවැත්නි, මහණ තෙමේ එක් මසක මාතකට සුදුසු යැ” යි.

16. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ සහ වෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. එයින් එක් මසක් සිහිකරමින් පිළිසන් ය. එකක් මසක් සිහි නොකරමින් පිළිසන් ය. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට දෙමසක් පිරිවෙස සඛ්ඤා යදිසි. සඛ්ඤා තෙමේ ඒ මහණහට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට දෙමස් පිරිවෙස දෙසි. ඒ මහණ පිරිවෙස් පුරණ කල්හි බොහෝ ඇසු පිරු නැත් ඇති, දෑතගත් ආනම ඇති, සුත්‍රපිටකය දන්නාවූ, විනය පිටකය දන්නා වූ, උභය මාතෘකා දරන්නාවූ (-හෝ අභිධම්මය දන්නා වූ) පණ්ඩිත වූ ව්‍යාකෘත වූ කුලනාතමක ප්‍රඥ ඇති, පවට පිළිකුල්කරණ සුඵල, වරදෙහි ද කුකුස් කරණ, හික්මෙනු කැමැති අන් මහණෙක් පැමිණෙයි. හේ මෙසේ කියයි:

‘කිං අයං ආවුසො, භික්ඛු ආපනො? කිසසායං භික්ඛු පරිච්ඡන්ති?’ති තෙ එවං වදෙන්නි: ‘අයං ආවුසො භික්ඛු දො සමසාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ඣ් දොමාසපරිච්ඡන්නායො, එකො මාසො සරමානපරිච්ඡන්නො, එකො මාසො අසාරමානපරිච්ඡන්නො, සො සමසං දවින්නං ආපනතිනං දොමාස-පරිච්ඡන්නානං දොමාසපරිච්ඡාසං යාචී. තස්ස සමෙසා දවින්නං ආපනතිනං දොමාසපරිච්ඡන්නානං දොමාස පරිච්ඡාසං අදාසී. තායො අයං ආවුසො භික්ඛු ආපනො. තාසායං භික්ඛු පරිච්ඡන්ති’ති. සො එවං වදෙති: “යථායං ආවුසො මාසො සරමානපරිච්ඡන්නො ධම්මිකං තස්ස මාසස්ස පරිච්ඡාසදානං. ධම්මන්නා රුහති. යො ච බවායං ආවුසො මාසො අසාරමානපරිච්ඡන්නො අධම්මිකං තස්ස මාසස්ස පරිච්ඡාසදානං. අධම්මන්නා කරුහති. එකස්ස ආවුසො මාසස්ස භික්ඛු මානතතාරහො”ති.

17 ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු දො සමසාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ඣ්ති දොමාසපරිච්ඡන්නායො. එකො මාසො නිබ්බමතිකපරිච්ඡන්නො, එකො මාසො වෙමතිකපරිච්ඡන්නො, සො සමසං දවින්නං ආපනතිනං දොමාස-පරිච්ඡන්නානං දොමාසපරිච්ඡාසං යාචති. තස්ස සමෙසා දවින්නං ආපනතිනං දොමාසපරිච්ඡන්නානං දොමාසපරිච්ඡාසං දෙති. තස්ස පරිච්ඡන්නස්ස අඤ්ඤාදු භික්ඛු ආගච්ඡති බහුස්සුතො ආගතාගමො ධම්මධරො චිත්තධරො මාතිකා-ධරො පණ්ණිකො වෘත්තො මෙධාචී උජ්ඣ් කුකකුච්චකො සිකඛාකාමො. සො එවං වදෙති:

‘කිං අයං ආවුසො භික්ඛු ආපනො? කිසසායං භික්ඛු පරිච්ඡන්ති?’ති. තෙ එවං වදෙන්නි: “අයං ආවුසො භික්ඛු දො සමසාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ඣ් දොමාසපරිච්ඡන්නායො, එකො මාසො නිබ්බමතිකපරිච්ඡන්නො, එකො මාසො වෙමතිකපරිච්ඡන්නො, සො සමසං දවින්නං ආපනතිනං දොමාසපරිච්ඡන්නානං දොමාසපරිච්ඡාසං යාචී. තස්ස සමෙසා දවින්නං ආපනතිනං දොමාසපරිච්ඡන්නානං දොමාසපරිච්ඡාසං අදාසී. තායො අයං ආවුසො භික්ඛු ආපනො. තාසායං භික්ඛු පරිච්ඡන්ති”ති. සො එවං වදෙති: “යථායං ආවුසො මාසො නිබ්බමතිකපරිච්ඡන්නො, ධම්මිකං තස්ස මාසස්ස පරිච්ඡාස දානං. ධම්මන්නා රුහති. යො ච බවායං ආවුසො මාසො වෙමතිකපරිච්ඡන්නො, අධම්මිකං තස්ස මාසස්ස පරිච්ඡාසදානං. අධම්මන්නා කරුහති. එකස්ස ආවුසො මාසස්ස භික්ඛු මානතතාරහො”ති.

“ඇවැත්නි, මේ හිඤ්ඤ කිනම් ඇවැතකට පැමිණියේද? මේ මහණ කුමකට පිරිවෙස් පුරයිද?”යි (එකල්හි) ඒ හිඤ්ඤ “ඇවැත්නි, මේ හිඤ්ඤ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ ය. (එයින්) එකක් මසක් සිහි කරමින් පිළිසන් ය. එකක් මසක් සිහි නොකරමින් පිළිසන් ය. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට දෙමස් පිරිවෙස සංඝයා යැදී ය. සංඝ තෙමේ ඒ මහණහට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට දෙමස්පිරිවෙස දුනි. ඇවැත්නි, මේ හිඤ්ඤ තෙම ඒ ඇවැත් අවන්නේ ය. “මේ හිඤ්ඤ තෙම ඒ ඇවැත් පිණිස පිරිවෙස් පුරා” යැයි ඒ හිඤ්ඤ කියති. (එකල්හි) ඒ විනය දත් හිඤ්ඤ තෙම “ඇවැත්නි, යම් මේ ඇවැතක් මාසයක් සිහි කරමින් පිළිසන් ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස් දීම දූහැමි ය දූහැමි බැවින් යෙදෙයි. ඇවැත්නි, යම් මේ ඇවැතක් මාසයක් නො සිහි කරමින් පිළිසන් ද, ඒ මසට පිරිවෙස දීම නොදූහැමි ය. නොදූහැමි බැවින් නො යෙදෙයි. ඇවැත්නි, හිඤ්ඤ තෙම එක් මසක මානතට සුදුසු යැ”යි මෙසේ කියයි.

17. මහණෙනි, මේ ගෘහතයෙහි මහණතෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ සහ-වෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. (ඉන්) එක් මසෙක් විමති නැති ව පිළිසන් ය. එක් මසෙක් විමති ඇති ව පිළිසන් ය. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට දෙමසක් පිරිවෙස සංඝයා යැදී ය. සංඝ තෙම ඒ මහණහට දෙමසක් පිළිසන් ඇවැත් දෙකට දෙමසක් පිරිවෙස දෙයි. ඒ මහණ පිරිවෙස් පුරණ කලා බහුශ්‍රාව වූ, දන්තා ලද ආගම ඇති, ධර්මය දරණ, විනය දරණ, මාතිකා දරණ, පණ්ඩිත වූ ව්‍යාකත වූ ප්‍රාඥ වූ, පවට පිළිතුල් කරණ, සුඵ වරදට ද කුකුස් කරණ, හික්මෙනු කැමැති අන් මහණෙක් පැමිණෙයි. ඒ හිඤ්ඤ තෙම මෙසේ අසයි.

“ඇවැත්නි, මේ මහණ කිනම් ඇවැතකට පැමිණියේද? මේ මහණ කුමකට පිරිවෙස් පුරා ද?”යි මෙසේ අසයි. (එකල්හි) ඒ හිඤ්ඤ “ඇවැත්නි, මේ හිඤ්ඤ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ ය. ඉන් එක් මසක් විමති නැතිව පිළිසන් ය. එක් මසක් විමති ඇති ව පිළිසන් ය. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට දෙමස් පිරිවෙස සංඝයා යැදී ය. සංඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් ඇවැත් දෙකට දෙමස් පිරිවෙස ඒ හිඤ්ඤහට දුනි. ඇවැත්නි, මේ හිඤ්ඤ තෙම ඒ ඇවැත් අවන්ය, මේ මහණ ඒ ඇවැත් පිණිස පිරිවෙස් පුරා” යයි ඔහු කියත්. (එකල්හි) ඒ හිඤ්ඤ තෙම “ඇවැත්නි, යම් මේ මාසයක් විමති නැති ව පිළිසන් ද, ඒ මසට පිරිවෙස් දීම දූහැමි ය. දූහැමි බැවින් යෙදෙයි ඇවැත්නි, යම් මේ මාසයක් විමති ඇතිව පිළිසන් ද, ඒ මසට පිරිවෙස් දීම නො දූහැමි ය. නො දූහැමි බැවින් නො යෙදෙයි. ඇවැත්නි, හිඤ්ඤ තෙම එක් මසක මානතට සුදුසුය”යි මෙසේ කියයි.

## සුද්ධනන්තපරිවාසො

1. තෙන බො පන සමසෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු සමබ්බුලා සමසාදිසෙසා ආපනතිසො ආපනො තොති. සො ආපනතිපරියනනං න ජානාති. රතති පරියනනං න ජානාති. ආපනතිපරියනනං නසාරති. රතතිපරියනනං නසාරති. ආපනතිපරියනෙන වෙමතිකො. රතතිපරියනෙන වෙමතිකො. සො භික්ඛුතං ආරොවෙසි: අහං ආවුසො සමබ්බුලා සමසාදිසෙසා ආපනතිසො ආපජ්ජං. ආපනතිපරියනනං න ජානාමි. රතතිපරියනනං න ජානාමි. ආපනතිපරියනනං නසාරමි. රතතිපරියනනං නසාරමි. ආපනතිපරියනෙන වෙමතිකො. රතතිපරියනෙන වෙමතිකො. කථනානු බො මයා පටිපජ්ජිතබ්බනති? හගවතො එතමන්ථං ආරොවෙසුං.

2. තෙන හි භික්ඛවෙ සමෙසා භික්ඛුතො තාසං ආපනතිනං සුද්ධනන්තපරිවාසං දෙනු. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ දුතබ්බො: තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුතා සමසං උපසඤ්ඤාමනා -පෙ- එවමස්ස වචනීයො: “අහං හනෙන සමබ්බුලා සමසාදිසෙසා ආපනතිසො ආපජ්ජං. ආපනතිපරියනනං න ජානාමි. රතතිපරියනනං න ජානාමි. ආපනතිපරියනෙන වෙමතිකො. රතතිපරියනෙන වෙමතිකො. සො’හං හනෙන සමසං තාසං ආපනතිනං සුද්ධනන්තපරිවාසං යාවාමි”ති. දුතියමපි යාවතබ්බො. තතියමපි යාවතබ්බො.

3. වසනෙන භික්ඛුතා පටිබලෙන සමෙසා ඤාපෙතබ්බො:

“සුඤ්ඤා මෙ හනෙන සමෙසා: අයං ඉත්ථනාමො භික්ඛු සමබ්බුලා සමසාදිසෙසා ආපනතිසො ආපජ්ජං. ආපනතිපරියනනං න ජානාති. රතතිපරියනනං න ජානාති. ආපනතිපරියනනං නසාරති. රතතිපරියනනං නසාරති. ආපනති පරියනෙන වෙමතිකො. රතතිපරියනෙන වෙමතිකො. සො සමසං තාසං ආපනතිනං සුද්ධනන්තපරිවාසං යාවති. යදි සමසස්ස පනතකල්ලං සමෙසා ඉත්ථනාමස්ස භික්ඛුතො තාසං ආපනතිනං සුද්ධනන්තපරිවාසං දෙදෙය්, එසා ඤාතති.

සුඤ්ඤා මෙ හනෙන සමෙසා, අයං ඉත්ථනාමො භික්ඛු සමබ්බුලා සමසාදිසෙසා ආපනතිසො ආපජ්ජං. ආපනතිපරියනනං න ජානාති. රතතිපරියනනං න ජානාති. ආපනතිපරියනනං නසාරති. රතතිපරියනනං නසාරති. ආපනතිපරියනෙන වෙමතිකො. රතතිපරියනෙන වෙමතිකො. සො සමසං තාසං ආපනතිනං සුද්ධනන්තපරිවාසං යාවති. සමෙසා ඉත්ථනාමස්ස භික්ඛුතො තාසං ආපනතිනං සුද්ධනන්තපරිවාසං දෙති. යස්සායසමතො බමති ඉත්ථනාමස්ස භික්ඛුතො තාසං ආපනතිනං සුද්ධනන්තපරිවාසස්ස දුතං, සො කුණ්හස්ස යස්ස නතබමති සො භාසෙය්.

දුතියමපි එතමන්ථං වදාමි. -පෙ- තතියමපි එතමන්ථං වදාමි. -පෙ-

දිනො සංසෙන ඉත්ථනාමස්ස භික්ඛුතො තාසං ආපනතිනං සුද්ධනන්තපරිවාසො, බමති සමසස්ස, තස්මා කුණති, එවමෙතං ධාරයාමි”ති.

## සුද්ධානාපරිවාසය

1. ඵ සමයෙහි ඵක්තරා මහණෙක් බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවත්තේ වෙයි. ඵ භික්ෂු තෙම ඇවැත් කෙළවර නො දනිති. රුත් කෙළවර නොදනී. ඇවැත් කෙළවර සිහි නො කරයි. රුත් කෙළවර සිහි නො කරයි. ආපනාන්තේ සීමායෙහි විමති ඇත්තේ වෙයි. රුත්තේ සීමායෙහි විමති ඇත්තේ වෙයි. ඵ භික්ෂු තෙම “ඇවැත්නි, මම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවත්තේ වෙමි. ආපනාන්තේ අනනය නොදනිමි. රුත්තේ අනනය නොදනිමි. ආපනාන්තේ අනනය සිහි නො කරමි රුත්තේ අනනය සිහි නො කරමි. ආපනාන්තේ අනනයෙහි විමති ඇත්තෙමි. රුත්තේ අනනයෙහි විමති ඇත්තෙමි. මා විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු ද?” යි මහණුතට දැන්විය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැලකලහ.

2. මහණෙනි, එසේ නම්, සඬ්‍ය තෙමේ ඵ භික්ෂුතට ඵ ආපනානිතට සුද්ධානාපරිවාසය දේවා. මහණෙනි, ඵ සුද්ධානාපරිවාසය මෙසේ දිය යුතු යි: මහණෙනි, ඵ භික්ෂු විසින් සඬ්‍යයා වෙත එළඹ ... මම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවත්තෙමි. ඇවැත් කෙළවර නොදනිමි. රුත් කෙළවර නොදනිමි. ඇවැත් කෙළවර සිහි නො කරමි, රුත් කෙළවර සිහි නො කරමි. ඇවැත් කෙළවරෙහි විමති ඇත්තෙමි. රුත්තේ කෙළවරෙහි විමති ඇත්තෙමි. වහන්ස, ඵ මම ඵ ඇවැත් පිණිස සුද්ධානා පරිවාසය සඬ්‍යයා යදිමි යදිය යුතු. දෙවනු ද යදිය යුතු. තෙවනු ද යදිය යුතු:

3. ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණකු විසින් සඬ්‍යයා දැන්විය යුතු:

“වහන්ස, සඬ්‍ය තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ නම් ඇති මහණ බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවති. ඇවැත් පිරිසත නොදනිති. රු පිරිසත නොදනී. ඇවැත් පිරිසත නො කරයි. රු පිරිසත නො කරයි ඇවැත් පිරිසතෙහි විමති ඇත්තේ ය. රු පිරිසතෙහි විමති ඇත්තේ ය. ඵ මහණ තෙම ඵ ඇවැත් පිණිස සුද්ධානාපරිවාසය සඬ්‍යයා යදිති ඉදින් සඬ්‍යයාට පැමිණි කල් ඇති කමියෙක් නම්, සඬ්‍ය තෙම මේ නම් ඇති මහණතට ඵ ආපනානිතට සුද්ධානාපරිවාසය දෙන්නේ ය. මේ ඇසති යි.

සඬ්‍ය තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ නම් ඇති මහණ බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවති. ඇවැත් පිරිසත නොදනිති. රු පිරිසත නොදනිති. ඇවැත් පිරිසත නො කරයි. රු පිරිසත නො කරයි. ඇවැත් පිරිසතෙහි විමති ඇත. රු පිරිසතෙහි විමති ඇත. ඵ මහණ තෙම ඵ ආපනානිතට සුද්ධානාපරිවාසය සඬ්‍යයා යදිති. සඬ්‍ය තෙමේ මේ නම් ඇති මහණතට ඵ ආපනානිතට සුද්ධානාපරිවාසය දෙයි. මේ නම් ඇති මහණතට ඵ ඇවැත්තට සුදන් පිරිවෙස දීම යම් ආයුෂ්මතකුට අභිමත නම්, හේ නිහඩ වේවා. යම් ආයුෂ්මතකුට අභිමත නම් හෙතෙම කියාවා.

දෙවනුත් මේ කරුණ කියමි ... තෙවනුත් මේ කරුණ කියමි...

සඬ්‍යයා විසින් මේ නම් ඇති මහණතට ඵ ඇවැත්තට සුදන් පිරිවෙස දෙන ලදී. එය සඬ්‍යයාට අභිමත යි. එහෙයින් නිහඩ ය මෙය මෙසේ පිළිගනිමි” යි.

4. එමට වඩා බොහෝම ඉහළින්ම පිහිටි ප්‍රදේශයන් වන්නේ දැනටමත්. එම ප්‍රදේශයන් දැනටමත්.

5. කළුකටු හිතාබවේ සුද්ධතාවපරිවෘත්තය, දැනගන්නාද?

“ආපනතිපට්ඨෙනං න ජානාති, රතනිපට්ඨෙනං න ජානාති. ආපනතිපට්ඨෙනං න සාරති, රතනිපට්ඨෙනං න සාරති. ආපනතිපට්ඨෙනෙවෙමතිකො, රතනිපට්ඨෙනෙවෙමතිකො සුභින්නපට්ඨාසො දුභිකෙබ්බා.

“ආපනච්ඡේදනං ජානාති, රතනච්ඡේදනං න ජානාති. ආපනච්ඡේදනං සරති, රතනච්ඡේදනං නසාරති. ආපනච්ඡේදනෙන නිබ්බමතිකො, රතනච්ඡේදනෙන වෙමතිකො. සුඛානන්තරිවාසො දුඛබ්බො.”

“ආපනතිපරිශෙනං එකච්චං ජානාති, එකච්චං න ජානාති, රතනිපරි-  
ශෙනං න ජානාති, ආපනතිපරිශෙනං එකච්චං සරති, එකච්චං නසසරති,  
රතනිපරිශෙනං නසසරති. ආපනතිපරිශෙනෙ එකච්චෙ වෙමතිකො, එකච්ච  
නිබ්බෙමතිකො, රතනිපරිශෙනෙ වෙමතිකො. සුභින්නපට්ඨාසො දුතබ්බො

“ආපනනිපට්ඨයනනං න ජානාති, රතනිපට්ඨයනනං එකච්චං. ජානාති, එකච්චං න ජානාති. ආපනනිපට්ඨයනනං නසසරති, රතනිපට්ඨයනනං එකච්චං සරති, එකච්චං නසසරති. ආපනනිපට්ඨයනෙන චෙම්භිකො, රතනිපට්ඨයනෙන එකච්චෙ චෙම්භිකො, එකච්චෙ ත්ඨිබ්බෙම්භිකො. සුද්ධිනාපට්ඨයෙසා දුක්ඛෙබ්බා.

“ආපනතිපරිසනං ජානාති, රතනිපරිසනං එකච්චං ජානාති, එකච්චං න ජානාති, ආපනතිපරිසනං සරති, රතනිපරිසනං එකච්චං සරති, එකච්චං නසසරති. ආපනතිපරිසනෙන නිබ්බමතිකො, රතනිපරිසනෙන එකච්චෙව වෙමතිකො, එකච්චෙව නිබ්බමතිකො. සුඤ්ඤානපටිව්ඤ්ඤා දතබ්බො.

“ආපනනිපට්ඨනං. එකච්චං. ජානාති, එකච්චං න ජානාති. රතනි-  
පට්ඨනං. එකච්චං ජානාති, එකච්චං න ජානාති. ආපනනිපට්ඨනං.  
එකච්චං සරති, එකච්චං නසසරති. රතනිපට්ඨනං. එකච්චං සරති, එකච්චං  
නසසරති. ආපනනිපට්ඨනෙන එකච්චෙ චෙමනිකො, එකච්චෙ  
නිබ්බමනිකො. රතනිපට්ඨනෙන එකච්චෙ චෙමනිකො, එකච්චෙ  
නිබ්බමනිකො. සුඤ්ඤානපට්ඨාසො දුතබ්බො.” එවං බ්‍රො හික්ඛවෙ  
සුඤ්ඤානපට්ඨාසො දුතබ්බො.

6. କାଳିଙ୍ଗର ଖିଲିରେ ପର୍ବତାଳୟ ଥିବାର କି?

“ආපතනිපට්ඨනං ජානාති, රතනිපට්ඨනං ජානාති ආපතනි-  
පට්ඨනං සරයි, රතනිපට්ඨනං සරති. ආපතනිපට්ඨනො නිබ්බමතිකො,  
රතනිපට්ඨනො නිබ්බමතිකො. පට්ඨාසො දතබ්බො,

“ආපනනිපට්ඨනං න ජානාති, රතනිපට්ඨනං ජානාති. ආපනනි-  
පට්ඨනං නසුරති, රතනිපට්ඨනං සරති. ආපනනිපට්ඨනො  
වෙමම්මකො, රතනිපට්ඨනො තිබ්බමම්මකො. පරිවාසො දුඛබ්බො.”

“ආපනනිපරිශයනං එකච්චං ජානාති, එකච්චං න ජානාති, රතනි-  
පරිශයනං ජානාති. ආපනනිපරිශයනං එකච්චං සරති, එකච්චං නසසරති,  
රතනිපරිශයනං සරති. ආපනනිපරිශයනා එකච්චෙ වෙමතිකො, එකච්චෙ  
නිබ්බෙමතිකො, රතනිපරිශයනා නිබ්බෙමතිකො.” පරිවාසො දුතබ්බො.  
එවං බො භික්ඛුනි පරිවාසො දුතබ්බො”ති.\*

**පරිවෘත්තය නිවසිනි.**

\* මුද්‍රණය, සහ, PTS, ප්‍රකාශකයෙකු, නිවැරදිව.

4. මහණෙනි, මෙසේ සුද්ධානපරිවාසය දිය යුතු. මෙසේ පරිවාසය දියයුතු.

5. මහණෙනි, සුද්ධානපරිවාසය කෙසේ දිය යුතුද?

“ඇවැත් පිරිසක නොදනිති. ඊ පිරිසක නොදනිති. ඇවැත්පිරිසක නොසරයි. ඊපිරිසක නොසරයි ඇවැත්පිරිසකෙහි විමති ඇත. ඊපිරිසකෙහි විමති ඇත. (ඔහුට) සුද්ධානපරිවාසය දිය යුතු.

“ඇවැත්පිරිසක දනිති. ඊ පිරිසක නොදනිති ඇවැත්පිරිසක සරයි ඊ පිරිසක නොසරයි. ඇවැත්පිරිසකෙහි විමති නැති. ඊපිරිසකෙහි විමති ඇති. (ඔහුට ද) සුද්ධානපරිවාසය දිය යුතු.

“ඇවැත්පිරිසක සමහරෙක දනිති. සමහරෙක නොදනිති. ඊපිරිසක නොදනිති. ඇවැත්පිරිසක සමහරෙක සිහි කරයි. සමහරෙක නොසිහි කරයි. ඊපිරිසක නොසරයි. ඇවැත්පිරිසකෙහි සමහරෙක විමති ඇති. සමහරෙක විමති නැති. ඊපිරිසකෙහි විමති ඇත. (ඔහුට ද) සුද්ධාන පරිවාසය දිය යුතු.

“ඇවැත්පිරිසක නොදනිති. ඊපිරිසක සමහරෙක දනිති. සමහරෙක නොදනිති. ඇවැත්පිරිසක නොසරයි. ඊපිරිසක සමහරෙක සිහි කරයි. සමහරෙක නොසිහි කරයි. ඇවැත් පිරිසකෙහි විමති ඇත. ඊපිරිසකෙහි සමහරෙක විමති ඇත. සමහරෙක විමති නැත. (ඔහුටද) සුද්ධානපරිවාසය දිය යුතු යි.

“ඇවැත් පිරිසක දනිති. ඊ පිරිසක සමහරෙක දනිති සමහරෙක නොදනිති. ඇවැත්පිරිසක සිහිකරයි. ඊපිරිසක සමහරෙක සිහි කරයි. සමහරෙක නොසිහි කරයි. ඇවැත් පිරිසකෙහි විමති නැති. ඊ පිරිසක සමහරෙක විමති ඇති සමහරෙක විමති නැති. (ඔහුට ද) සුද්ධානපරිවාසය දිය යුතු යි.

“ඇවැත් පිරිසක සමහරක් දනිති. සමහරක් නොදනිති. ඊ පිරිසක සමහරක් දනිති. සමහරක් නොදනිති ඇවැත් පිරිසක සමහරක් සිහි කරයි. සමහරක් නොසිහි කරයි. ඊ පිරිසක සමහරක් සිහි කරයි. සමහරක් නොසිහි කරයි. ඇවැත් පිරිසකෙහි සමහරෙකෙහි විමති ඇත. සමහරෙකෙහි විමති නැත. ඊ පිරිසකෙහි සමහරෙක විමති ඇත, සමහරෙක විමති නැත. සුද්ධානපරිවාසය දියයුතු”. මහණෙනි, සුද්ධානපරිවාසය දියයුතු මෙසේය.

6. මහණෙනි, පිරිවෙස දිය යුතු කෙසේද?

“ඇවැත්පිරිසක දනිති. ඊපිරිසක දනිති. ඇවැත්පිරිසක සිහි කරයි. ඊපිරිසක සිහි කරයි. ඇවැත්පිරිසකෙහි විමති නැත. ඊපිරිසකෙහි විමති නැත. (ඔහුට) පිරිවෙස දිය යුතු යි.

ඇවැත්පිරිසක නොදනිති. ඊපිරිසක දනිති ඇවැත්පිරිසක නොසිහි කරයි. ඊ පිරිසක සිහි කරයි. ඇවැත්පිරිසකෙහි විමති ඇත. ඊ පිරිසකෙහි විමති නැත. (ඔහුට) පිරිවෙස දිය යුතු.

“ඇවැත් පිරිසක සමහරක් දනිති. සමහරක් නොදනිති. ඊ පිරිසක දනිති. ඇවැත් පිරිසක සමහරක් සිහිකරයි. සමහරක් නොසිහි කරයි. ඊ පිරිසක සිහි කරයි. ඇවැත්පිරිසකෙහි විමති නැත. ඊපිරිසක සමහරෙක විමති නැත. උත්තරාසන්නයෙහි විමති නැත. (ඔහුට) පිරිවෙස දිය යුතු”. මහණෙනි, මෙසේ පිරිවෙස දිය යුතු.

පිරිවෙස නිමි.



## පාරිවාසිකවග්ගාලියකං

1. තෙන බො පන සමසෙන අසුඤ්ඤානෙරං භික්ඛු පරිවසනොනා විබහම්. සො පුන පටිවාගන්තවා භික්ඛු උපසම්පදං යාචි. හගවතො<sup>1</sup> එතමන්ථං ආරොචෙසුං.

2. (1) ඉධ පන භික්ඛුවෙ භික්ඛු පරිවසනොනා විබහමති. විබහනාසං භික්ඛුවෙ පරිවාසො න රුහති. සො වෙ පුන උපසම්පජ්ජති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදුතං යො පරිවාසො දිනොනා, සුදිනොනා. යො පරිවුන්ථො, සුපරිවුන්ථො. අවසෙසො පරිවසිතබ්බො.

(2) ඉධ පන භික්ඛුවෙ භික්ඛු පරිවසනොනා සාමණේරෙ හොති. සාමණේරස්ස භික්ඛුවෙ පරිවාසො න රුහති. සො වෙ පුන උපසම්පජ්ජති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදුතං. යො පරිවාසො දිනොනා, සුදිනොනා. යො පරිවුන්ථො, සුපරිවුන්ථො. අවසෙසො පරිවසිතබ්බො.

3. (3) ඉධ පන භික්ඛුවෙ භික්ඛු පරිවසනොනා උම්මත්තකො හොති. උම්මත්තකස්ස භික්ඛුවෙ පරිවාසො න රුහති. සො වෙ පුන අනුම්මත්තකො හොති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදුතං. යො පරිවාසො දිනොනා, සුදිනොනා යො පරිවුන්ථො, සුපරිවුන්ථො. අවසෙසො පරිවසිතබ්බො.

(4) ඉධ පන භික්ඛුවෙ, භික්ඛු පරිවසනොනා බිත්තචිතො හොති. බිත්තචිතකස්ස භික්ඛුවෙ පරිවාසො න රුහති. සො වෙ පුන අබිත්තචිතො හොති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදුතං. යො පරිවාසො දිනොනා, සුදිනොනා. යො පරිවුන්ථො, සුපරිවුන්ථො. අවසෙසො පරිවසිතබ්බො.

(5) ඉධ පන භික්ඛුවෙ භික්ඛු පරිවසනොනා වෙදනටො<sup>2</sup> හොති. වෙදනටස්ස භික්ඛුවෙ පරිවාසො න රුහති. සො වෙ පුන අවෙදනටො හොති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදුතං - ටෙ -

4 (6) ඉධ පන භික්ඛුවෙ භික්ඛු පරිවසනොනා ආපනතියා අදස්සනෙ උක්ඛිපියති.<sup>3</sup> උක්ඛිතකස්ස භික්ඛුවෙ පරිවාසො න රුහති. සො වෙ පුන ඔසාරියති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදුතං - ටෙ -

(7) ඉධ පන භික්ඛුවෙ භික්ඛු පරිවසනොනා ආපනතියා අප්පටිකමෙව උක්ඛිපියති. උක්ඛිතකස්ස භික්ඛුවෙ පරිවාසො න රුහති. - ටෙ -

(8) ඉධ පන භික්ඛුවෙ භික්ඛු පරිවසනොනා පාපිකාස දිට්ඨියා අප්පටිකස්සෙව උක්ඛිපියති. උක්ඛිතකස්ස භික්ඛුවෙ පරිවාසො න රුහති. සො වෙ පුන ඔසාරියති. තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදුතං. යො පරිවාසො දිනොනා, සුදිනොනා. යො පරිවුන්ථො, සුපරිවුන්ථො. අවසෙසො පරිවසිතබ්බො.

1. තෙ සික්ඛු හගවතා, සඤා.

2. වෙදනාටො, මජ්ඣං.

3. උක්ඛිපියති, මජ්ඣං. උක්ඛිපියති, සඤා. PTS.

4. ඔසාරියති, මජ්ඣං.

## චන්දාලියකය

1. එ සමයෙහි චන්දාලියකයෙකු මහණෙක් පිරිවෙස් පුරණයේ උපාසිදී සිටියේය. හෙතෙම යළි පෙරලා දවුන් හික්කුන් උපසපුර යැදී. මේ කරුණ භාග්‍යවතුන්වහන්සේට සැලකුණි.

2. (1) “මහණෙනි, මේ භාග්‍යයෙහි මහණ තෙම පිරිවෙස් පුරණයේ ගිහිබවට පෙරළෙයි ද, මහණෙනි, ගිහිබවට පෙරළනුට පිරිවෙස් නො නැගීය. (නොයෙදෙයි). ඉදින් ඒ මහණ තෙම නැවත උපසන් වෙයි ද, ඒ මහණහට ඒ පලමු පිරිවෙස් දීම එසේ ම ය. යම් පිරිවෙස්ක් දුන්නේ ද, එය මනාව දෙන ලද්දේ ය. යම් පිරිවෙස්ක් වූයුයේ ද, එය මැනවින් වසන ලද්දේ ය. ඉතිරි පිරිවෙස් පිරිය යුතු ය.”

(2) මහණෙනි, මේ භාග්‍යයෙහි මහණ තෙම පිරිවෙස් පුරණයේ හෙරණබවට පැමිණේ ද, හෙරණහට පිරිවෙස් නො නැගීය. ඉදින් හෙතෙම නැවත උපසම්පදාවට පැමිණෙයි ද, ඔහුට ඒ පලමු පිරිවෙස් දීම ම ය. යම් පිරිවෙස්ක් දුන්නේ ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් පිරිවෙස්ක් විසී ද, එය මනාව වසන ලද්දකි. සෙසු පිරිවෙස් විසිය යුතු ය.

3. (3) මහණෙනි, මේ භාග්‍යයෙහි මහණ තෙම පිරිවෙස් පුරන්තේ උචතු වේ ද, මහණෙනි, උචතු වාට පිරිවෙස් නො නැගීය. ඉදින් හෙතෙම නැවත නො උචතු වෙක් වේ ද, ඔහුට ඒ පලමු පිරිවෙස් දීම ම ය. යම් පිරිවෙස්ක් දුන්නේ ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් පිරිවෙස්ක් විසී ද, එය මනාව පුරණ ලද්දකි සෙසු පිරිවෙස් පිරිය යුතු ය.

(4) මහණෙනි, මේ භාග්‍යයෙහි මහණ තෙම පිරිවෙස් පුරන්තේ වික්ෂිප්ත විතනයෙක් (පෙරළන සිතැත්තෙක්) වෙයි ද, මහණෙනි, පෙරළන සිතැත්තහට පිරිවෙස් නො නැගීය. ඉදින් එ මහණ තෙම නැවත පියෙවි සිතැත්තේ වේ ද, ඔහුට ඒ පලමු පිරිවෙස් දීම ම ය. යම් පිරිවෙස්ක් දුන්නේ ද, එය මැනවින් දෙන ලද්දකි. යම් පිරිවෙස්ක් විසී ද, එය මනාව වසන ලද්දකි. ඉතිරි කාලය පිරිවෙස් පිරිය යුතු ය.

(5) මහණෙනි, මේ භාග්‍යයෙහි මහණ තෙම පිරිවෙස් පුරන්තේ වෙදනාවෙන් පෙළෙන්නේ වේ ද, මහණෙනි, වෙදනාවෙන් පෙළෙන්නාට පිරිවෙස් නො නැගීය. ඉදින් හෙතෙම නැවත වෙදනාවෙන් නො පෙළෙන්නේ වේ ද, ඔහුට ඒ පලමු පිරිවෙස් දීම ම ය ...

4. (6) මහණෙනි, මේ භාග්‍යයෙහි මහණ තෙම පිරිවෙස් පුරණයේ ඇවැත නොදැක්වෙහි උකෙමිතිකම් කරණු ලැබේ ද, මහණෙනි, උකෙමිතිකම් කරණු ලැබුවහට පිරිවෙස් නො නැගෙයි. ඉදින් හෙතෙම නැවත ඇතුළත් කර ගණු ලැබේ ද, ඔහුට ඒ පලමු පිරිවෙස් දීම ම ය ...

(7) මහණෙනි මේ භාග්‍යයෙහි මහණ තෙම පිරිවෙස් පුරණයේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙමිතිකම් කරණු ලැබේ ද, මහණෙනි, උකෙමිතිකම් කරණු ලැබුවහට පිරිවෙස් නො නැගීය...

(8) මහණෙනි, මේ භාග්‍යයෙහි මහණ තෙම ලාමකදූෂිත නොදුරුලීමෙහි උකෙමිතිකම් කරණු ලැබේ ද, මහණෙනි, උකෙමිතිකම් කරණු ලැබුවහට පිරිවෙස් නො නැගීය. හෙතෙම නැවත ඇතුළත් කර ගණු ලැබේ ද, ඔහුට ඒ පලමු පිරිවෙස් දීම ම ය. යම් පිරිවෙස්ක් දුන්නේ ද, එය මනාව දෙන ලද්දේ ය. යම් පිරිවෙස්ක් වසන ලද්ද, ඒ මනාව වසන ලද්දේ ය. සෙසු කාලය පිරිවෙස් පිරිය යුතු ය.

5. (9-16) ඉඬ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු මූලායපටිකසස්නාරභො විබ්භමති. විබ්භන්තකසස් භික්ඛවෙ මූලායපටිකසස්නා න රුහති. සො වෙ පුන උපසම්පජ්ජති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදුතං. යො පරිවාසො දිනො, සුදිනො, යො පරිවුජ්ඣො, සුපරිවුජ්ඣො. සො භික්ඛු මූලාය පටිකසස්නබ්බො. ඉඬ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු මූලායපටිකසස්නාරනො සාමණේරේ තොති - පෙ- උම්මන්තකො යොති -පෙ- ඛින්නුචිනො, හොති -පෙ- වෙදනවෙවා කොති -පෙ- ආපනතියා අදස්සනෙ උක්ඛිපීයති -පෙ- ආපනතියා අප්පටිකමෙම උක්ඛිපීයති -පෙ- පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සයෙහ උක්ඛිපීයති. උක්ඛින්න- කසස් භික්ඛවෙ මූලායපටිකසස්නා න රුහති. සො වෙ පුන ඔසාරියති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදුතං. යො පරිවාසො දිනො, සුදිනො, යො පරිවුජ්ඣො, සුපරිවුජ්ඣො. සො භික්ඛු මූලායපටිකසස්නබ්බො.

6. (17-24) ඉඳි පත භික්ඛවෙ භික්ඛු මානවනාරහො විබ්බමති. විබ්බනනකස්ස භික්ඛවෙ මානවනදුතං න රුහති. සො වෙ පුත උපසම්පජ්ජති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදුතං. සො පරිවාසො දිනො, සුදිනො. සො පරිවුජ්ඣො, සුපරිවුජ්ඣො. තස්ස භික්ඛුනො මානවනං දුතබ්බං. ඉඳි පත භික්ඛවෙ භික්ඛු මානවනාරහො සාමණේරො හොති -පෙ- උම්මතනකො හොති -පෙ- බ්බතවිනො හොති -පෙ- චේදනචෝ හොති -පෙ- ආපතතිසා අදස්සනෙ උක්ඛිපිගති -පෙ- ආපතතිසා අසවකමෙ උක්ඛිපිගති -පෙ- පාපිකාය දිට්ඨිසා අසව- නිස්සගෙ උක්ඛිපිගති. උක්ඛිතනකස්ස භික්ඛවෙ මානවනදුතං න රුහති. සො වෙ පුත ඔසාරිසති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදුතං. සො පරිවාසො දිනො, සුදිනො. සො පරිවුජ්ඣො, සුපරිවුජ්ඣො. තස්ස භික්ඛුනො මානවනං දුතබ්බං.

7. (25). ඉඩ පත භික්කුවෙ භික්ඛු මානසතං චරන්තො විබ්බන්ති. විබ්බන්තකස්ස භික්කුවෙ මානසාචරියං න රුඤ්ඤි. සො වෙ පුත උපසම්පජ්ඣති, තස්ස නදෙව පුරිමං පරිවාසදානං. යො පරිවාසො දින්නො, සුදින්නො. යො පරිවුන්නො, සුපරිවුන්නො. යං මානසතං දින්නං, සුදින්නං. යං මානසතං විණ්ණං, සුවිණ්ණං. අවසෙසං චරිතබ්බං.

5. (9-16) මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙමේ මූලාය-පටිකස්සනයට සුදුසු වූයේ සිටුරු හරි ද, මහණෙනි, සිටුරු පලුටු මූලාය-පටිකස්සනය නොයෙදෙයි. ඉදින් හෙතෙමේ උපසම්පදාව ලබා ද, ඒ මහණහට ඒ පලු මිරිවෙස් දීම එසේ ම ය. යම් මිරිවෙසක් දෙන ලද ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි යම් මිරිවෙසක් විසිනි ද, එය මනාව වැස නිමවිනි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැතට ඇදිය යුතු මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙමේ මූලායපටිකස්සනයට සුදුසු වූයේ තෙරණෙක් වේ ද, ... උමතු වෙක් වේ ද, ... විෂමිජ්ඣ සිතැත්තෙක් වේ ද, ... වෙදනායෙන් පෙළෙන්නෙක් වේ ද, ... ඇවැත නො දැක්මෙහි උකෙට්ඨිකම්මය කරණු ලබා ද, ... ඇවැතට පිළියම් නො කිරීමෙහි උකෙට්ඨිකම්මය කරණු ලබා ද, ... ලාමකදුෂමිය නො දුරුලීමෙහි උකෙට්ඨිකම්මය කරණු ලබා ද, මහණෙනි, උකෙට්ඨිකම්ම කළහොත් මූලායපටිකස්සනය නො යෙදෙයි. ඉදින් හෙතෙම නැවත ඇතුළත් කරගණු ලැබේ ද, ඔහුට ඒ පලු මිරිවෙස් දීම එසේ ම ය. යම් මිරිවෙසක් දෙන ලද ද, එය මනාව දෙන ලද්දේ ය. යම් මිරිවෙසක් විසිනි ද, එය මනාව වැස නිමවිනි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැතට ඇදිය යුතු.

6. (17-24) මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙමේ මානන පිරිමට සුදුසු වූයේ උප්පිදි වෙයි ද, මහණෙනි, උප්පිදි වූවහුට මානන දීම නො යෙදෙයි. ඉදින් හෙතෙම නැවත උපසම්පදාව ලබයි ද, ඔහුට ඒ පලු මිරිවෙස් දීම එසේ ම ය. යම් මිරිවෙසක් දෙන ලැබී ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් මිරිවෙසක් විසිනි ද, එය මනාව වැස නිමවිනි. ඒ මහණහට මානන දිය යුතු. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙමේ මානන පිරිමට සුදුසු වූයේ සාමණේරයෙක් වේ ද, ... උමතු වෙක් වේ ද, ... විෂමිජ්ඣ සිතැත්තෙක් වේ ද, ... වෙදනායෙන් පෙළෙන්නෙක් වේ ද, ... ඇවැත නො දැක්මෙහි උකෙට්ඨිකම්ම කරණු ලබයි ද, ... ඇවැතට පිළියම් නො කිරීමෙහි උකෙට්ඨිකම්ම කරණු ලබයි ද, ලාමකදුෂමිය නො දුරුලීමෙහි උකෙට්ඨිකම්ම කරණු ලබයි ද, මහණෙනි, උකෙට්ඨිකම්ම කළහොත් මානන දීම නො යෙදෙයි. ඉදින් හෙතෙම නැවත ඇතුළත් කරගණු ලැබේ ද, ඔහුට ඒ පලු මිරිවෙස් දීම එසේ ම ය. යම් මිරිවෙසක් දෙන ලද ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් මිරිවෙසක් විසිනි ද, එය මනාව වැස නිමවිනි. ඒ මහණහට මානන දිය යුතු.

7. (25) මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙමේ මානන පුරන්තේ උප්පිදි වෙයි ද, මහණෙනි, උප්පිදි වූවහුට මානන පිරිම නො යෙදේ. ඉදින් හෙතෙම නැවත උපසම්පදාව ලබයි ද, ඔහුට ඒ පලු මිරිවෙස් දීම එසේ ම ය. යම් මිරිවෙසක් දුන්නේ ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් මිරිවෙසක් විසිනි ද, එය මනාව වැස නිමවිනි. යම් මානනක් දෙන ලද ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් මානනක් පුරණ ලද ද, එ මනාව පුරණ ලද්දකි. සෙස්ස පිරිය යුතු.

8 (26 32) ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු මානත්තං වරතො සාමණේරෙ භොති -පෙ- උමමත්තකො භොති -පෙ- බ්බත්තවිත්තො භොති -පෙ- වෙදනට්ඨො භොති -පෙ- ආපත්තියා අදස්සතෙ උක්ඛිපියති -පෙ- ආපත්තියා අප්පට්ඨකමෙම උක්ඛිපියති -පෙ- පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සග්ගෙ උක්ඛිපියති, උක්ඛිත්තකස්ස භික්ඛවෙ මානත්තවරියා න රුහති, සො වෙ පුත ඔසාරියති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදානං, යො පරිවාසො දිත්තො සුදිත්තො, යො පරිවුත්ථො සුපරිවුත්ථො, යං මානත්තං දිත්තං සුදිත්තං, යං මානත්තං විණ්ණං සුවිණ්ණං, අවසෙසං චරිතබ්බං.

9. (33) ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු අබ්භාතාරහො විබ්භමති, විබ්භත්තකස්ස භික්ඛවෙ අබ්භාතං න රුහති, සො වෙ පුත උපසම්පජ්ජති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදානං, යො පරිවාසො දිත්තො සුදිත්තො, යො පරිවුත්ථො සුපරිවුත්ථො, යං මානත්තං දිත්තං සුදිත්තං, යං මානත්තං විණ්ණං සුවිණ්ණං, සො භික්ඛු අබ්භතබ්බොති.

10. (34-40) ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු අබ්භාතාරහො සාමණේරෙ භොති, -පෙ- උමමත්තකො භොති -පෙ- බ්බත්තවිත්තො භොති -පෙ- වෙදනට්ඨො භොති -පෙ- ආපත්තියා අදස්සතෙ උක්ඛිපියති -පෙ- ආපත්තියා අප්පට්ඨකමෙම උක්ඛිපියති -පෙ- පාපිකායදිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සග්ගෙ උක්ඛිපියති, උක්ඛිත්තකස්ස භික්ඛවෙ අබ්භාතං න රුහති, සො වෙ පුත ඔසාරියති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදානං, යො පරිවාසො දිත්තො සුදිත්තො, යො පරිවුත්ථො සුපරිවුත්ථො, යං මානත්තං දිත්තං සුදිත්තං, යං මානත්තං විණ්ණං සුවිණ්ණං, සො භික්ඛු අබ්භතබ්බොති.

### පාරිවාසික වග්ගාදිසකං සමත්තං.

## 4. පරිවාස ජනනිංසකං

1. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු පරිවසනො අනන්තරං සම්බහුලා සම්ඝා-දිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති පරිමාණායො අපට්ඨජනායො<sup>1</sup>, සො භික්ඛු මූලායපට්ඨකස්සිතබ්බො.

2. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු පරිවසනො අනන්තරං සම්බහුලා සම්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති පරිමාණායො පට්ඨජනායො, සො භික්ඛු මූලායපට්ඨකස්සිතබ්බො. යථාපට්ඨජනානඤ්චස්ස ආපත්තීනං පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසො දාතබ්බො.

1. පරිමාණො අපට්ඨජනායො - මජ්ඣං.

8. (26-32) මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම මානන පුරන්තේ සාමනෙරයෙක් වෙයි ද ... උමමහනකයෙක් වෙයි ද ... පෙරළුණු සිතැත්තෙක් වෙයි ද ... වෙදකාවෙන් පෙළෙන්නෙක් වෙයි ද ... ඇවැත නො දැක්මෙහි උකෙවිතිකම් කරණු ලබයි ද ... ඇවැතට පිළියම් නො කිරීමෙහි උකෙවිතිකම් කරණු ලබයි ද ... ලාමකදූෂ්ටයා නො දුරලීමෙහි උකෙවිතිකම් කරණු ලබයි ද, මහණෙනි, උකෙවිතිකම් කරණු ලැබුවහුට මානන පිරිම නො යෙදෙයි. ඉදින් හෙතෙම නැවත ඔසාරණකම් කරණු ලබයි ද, ඔහුට ඒ පලමු පිරිවෙස් දීම එසේ ම ය. යම් පිරිවෙසක් දුන්නේ ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් පිරිවෙසක් විසිනි ද, එය මනාව විසිනි. යම් මානතක් දෙන ලද ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් මානතක් පුරණ ලද ද, එය මනාව පුරණ ලද්දකි. මානන්ගෙමය පිරිය යුතුයි.

9. (33) මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙමේ අඛ්‍යානකමීයට සුදුසු වූයේ උපාචිද්ද වෙයි ද, මහණෙනි, උපාචිද්ද වූවහුට අඛ්‍යාන කමීය නො යෙදෙයි. ඉදින් හෙතෙම නැවත උපසම්පදාව ලබයි ද, ඔහුට ඒ පලමු පිරිවෙස් දීම එසේ ම ය. යම් පිරිවෙසක් දෙන ලද ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි යම් පිරිවෙසක් විසිනි ද, එය මනාව විසිනි. යම් මානතක් දෙන ලද ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් මානතක් පුරණ ලද ද, එය මනාව පුරණ ලද්දකි. ඒ මහණ තෙමේ (අඛ්‍යාන කමීයෙන්) ඇතුළත් කර ගත යුතුයි.

10. (34-40.) මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙමේ අඛ්‍යාන කමීයට සුදුසු වූයේ හෙරණෙක් වෙයි ද ... උමතුටෙක් වෙයි ද ... විසම්පත සිතැත්තෙක් වෙයි ද, ... වෙදකාවෙන් පෙළන්නෙක් වෙයි ද ... ඇවැත නො දැක්මෙහි උකෙවිතිකම් කරණු ලබයි ද ... ඇවැතට පිළියම් නො කිරීමෙහි උකෙවිතිකම් කරණු ලබයි ද ... ලාමකදූෂ්ටයා නො දුරලීමෙහි උකෙවිතිකම් කරණු ලබයි ද, මහණෙනි, උකෙවිතිකම් කරණු ලැබුවහුට අඛ්‍යාන කමීය නො යෙදෙයි. ඉදින් හෙතෙම නැවත ඔසාරණ කමීය කරණු ලබයි ද, ඔහුට ඒ පලමු පිරිවෙස් දීම එසේ ම ය. යම් පිරිවෙසක් දෙන ලද ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් පිරිවෙසක් විසිනි ද, එය මනාව විසිනි. යම් මානතක් දෙන ලද ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් මානතක් පුරණ ලද ද, එය මනාව පුරණ ලද්දකි. ඒ මහණ තෙම (අඛ්‍යාන කමීයෙන්) ඇතුළත් කර ගත යුතු යි.

සාමිවාසික සහලිපි නිමි.

## 4. පිරිවෙස් සතිය

1. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරන්තේ, ඒ අතර ප්‍රමාණයක් ඇති පිළියන් නො වූ බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්නට පැමිණෙයි. ඒ මහණ තෙම වුල් ඇවැතට ඇදීම කළ යුතු.

2. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරන්තේ ඒ අතර ප්‍රමාණයක් ඇති පිළියන් වූ බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්නට පැමිණෙයි, ඒ මහණ තෙම වුල් ඇවැතට ඇදීම කළ යුතු, ඒ මහණතට පලමු ඇවැත සමග පිළියන් ඇවැතුන්ට සමොධානපරිවාසය දිය යුතු.

3. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු පරිවසනො ආනන්දා සමෙහුලා සමසාදි සෙසා ආපනතියො ආපජ්ජති පරිමාණායො පටිච්ඡන්තායො<sup>1</sup> පි අපටිච්ඡන්තායො<sup>1</sup> පි සො භික්ඛු මුලායපටිකස්සිතබ්බො, යථා පටිච්ඡන්තානඤ්චස්ස ආපනතිනං පුරිමාය ආපනතියා සමොධානපරිවාසො දාතබ්බො.

4 9. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු පරිවසනො ආනන්දා සමෙහුලා සංසාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජති. අපරිමාණායො අපටිච්ඡන්තායො<sup>1</sup> -පෙ-. අපරිමාණායො පටිච්ඡන්තායො -පෙ-. අපරිමාණායො පටිච්ඡන්තායො<sup>1</sup> පි අපටිච්ඡන්තායො<sup>1</sup> පි -පෙ- පරිමාණායො<sup>1</sup> පි අපරිමාණායො<sup>1</sup> පි අපටිච්ඡන්තායො -පෙ- පරිමාණායො<sup>1</sup> පි අපරිමාණායො<sup>1</sup> පි පටිච්ඡන්තායො -පෙ-, පරිමාණායො<sup>1</sup> පි අපරිමාණායො<sup>1</sup> පි පටිච්ඡන්තායො<sup>1</sup> පි අපටිච්ඡන්තායො<sup>1</sup> පි, සො භික්ඛු මුලායපටිකස්සිතබ්බො, යථා පටිච්ඡන්තානඤ්චස්ස ආපනතිනං පුරිමාය ආපනතියා සමොධානපරිවාසො දාතබ්බො.

10-36 ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු මානවතාරණො -පෙ-, මානවතං වරතණො -පෙ- අබ්බතාරණො ආනන්දා සමෙහුලා සමසාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජති පරිමාණායො අපටිච්ඡන්තායො -පෙ-. පරිමාණායො පටිච්ඡන්තායො -පෙ-, පරිමාණායො පටිච්ඡන්තායො<sup>1</sup> පි අපටිච්ඡන්තායො<sup>1</sup> පි -පෙ-, අපරිමාණායො අපටිච්ඡන්තායො -පෙ-, අපරිමාණායො පටිච්ඡන්තායො -පෙ-, අපරිමාණායො පටිච්ඡන්තායො<sup>1</sup> පි අපටිච්ඡන්තායො<sup>1</sup> පි -පෙ-, පරිමාණායො<sup>1</sup> පි අපරිමාණායො<sup>1</sup> පි අපටිච්ඡන්තායො -පෙ-, පරිමාණායො පි අපරිමාණායො<sup>1</sup> පි පටිච්ඡන්තායො -පෙ-, පරිමාණායො පි අපරිමාණායො<sup>1</sup> පි පටිච්ඡන්තායො<sup>1</sup> පි අපටිච්ඡන්තායො<sup>1</sup> පි, සො භික්ඛු මුලායපටිකස්සිතබ්බො, යථා පටිච්ඡන්තානඤ්චස්ස ආපනතිනං පුරිමාය අපනතියා සමොධානපරිවාසො දාතබ්බො.

ඡන්දනිංසකං සමන්තං.

## 5. මානවතසන්ධකං

1. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සමෙහුලා සමසාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජන්තා අපටිච්ඡාදෙත්වා විබ්භමති පසා වෙ පුන උපසම්පනො නා ආපනතියො නච්ඡාදෙති, තස්ස භික්ඛවෙ භික්ඛුතො මානවතං දාතබ්බො.

2. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සමෙහුලා සමසාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජන්තා අපටිච්ඡාදෙත්වා විබ්භමති, සො පුන උපසම්පනො නා ආපනතියො ඡාදෙති, තස්ස භික්ඛවෙ භික්ඛුතො පච්ඡිමස්මිං ආපනතික්ඛකෙ යථා පටිච්ඡනො පරිවාසං දත්වා මානවතං දාතබ්බො.

3. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සමෙහුලා සමසාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජන්තා පටිච්ඡාදෙත්වා විබ්භමති සො පුන උපසම්පනො නා ආපනතියො නච්ඡාදෙති, තස්ස භික්ඛවෙ භික්ඛුතො පුරිමස්මිං ආපනතික්ඛකෙ යථා පටිච්ඡනො පරිවාසං දත්වා මානවතං දාතබ්බො.

1 අපරිමාණා අපටිච්ඡන්තායො -මජ්ඣං.

3. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම පිරිවෙස් පුරන්නේ ඒ අතර ප්‍රමාණයක් ඇති පිළිසන් වූ ද නො පිළිසන් වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණෙයි ද, ඒ මහණ තෙම මුල් ඇවැත්වට ඇදීම කළ යුතු යි. ඒ මහණහට පළමු ඇවැත්ව සමග පිළිසන් ඇවැත්වට සමෝධාන පරිවාසය දිය යුතු.

4-9. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි, මහණ තෙම පිරිවෙස් පුරන්නේ ඒ අතර ප්‍රමාණයක් නැති නො පිළිසන් වූ ... අප්‍රමාණ වූ පිළිසන් වූ ... ප්‍රමාණයක් නැති පිළිසන් වූ ද නො පිළිසන් වූ ද ... ප්‍රමාණයක් ඇත්තාවූ ද, ප්‍රමාණයක් නැත්තාවූ ද නො පිළිසන් වූ (ඇවැත්වට) ප්‍රමාණයක් ඇත්තාවූ ද ප්‍රමාණයක් නැත්තාවූ ද පිළිසන් (ඇවැත්වලට) ... ප්‍රමාණයක් ඇත්තාවූ ද පමණක් නැත්තාවූ ද, පිළිසන් වූ ද නො පිළිසන් වූ ද ඇවැත්වලට පැමිණෙයි. ... මහණෙනි, ඒ මහණ තෙම මුල් ඇවැත්වට ඇදීම කළ යුතු ඒ මහණහට මුල් ඇවැත්ව සමග පිළිසන් ඇවැත්වට සමෝධානපරිවාසය දිය යුතු.

10-36. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම මානව පිරිමට සුදුසු වූයේ ... මානව පුරන්නේ ... අඛණ්ඩතාවයට සුදුසු වූයේ ඒ අතර ප්‍රමාණයක් ඇති නො පිළිසන් වූ බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණෙයි ද ... ප්‍රමාණයක් ඇති පිළිසන් වූ (ඇවැත්වලට) ... ප්‍රමාණයක් ඇති පිළිසන් වූ ද නො පිළිසන් වූ ද (ඇවැත්වලට) ... ප්‍රමාණයක් නැති පිළිසන් ඇවැත්වලට ... ප්‍රමාණ රහිත පිළිසන් වූ ද නො පිළිසන් වූ ද ඇවැත්වලට ... ප්‍රමාණයක් ඇත්තාවූ ද ප්‍රමාණයක් නැත්තාවූ ද නො පිළිසන් ඇවැත්වලට ... ප්‍රමාණයක් ඇත්තාවූ ද ප්‍රමාණයක් නැත්තාවූ ද, පිළිසන් ඇවැත්වලට ... ප්‍රමාණයක් ඇත්තාවූ ද ප්‍රමාණයක් නැත්තාවූ ද පිළිසන් වූ ද නො පිළිසන් වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණෙයි. ඒ මහණතෙම මුල් ඇවැත්වට ඇදීම කළ යුතු. ඒ මහණහට පළමු ඇවැත්ව සමග පිළිසන් ඇවැත්වට සමෝධානපරිවාසය දිය යුතු.

පිරිවෙස් සතිය නිමි.

## 5. මානවතා ගතකය

1. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණ පිළිසන් නො කොට උපැවිදි වෙයි ඉදින් හෙතෙම නැවත උපසරත් වූයේ ඒ ඇවැත් නො පිළිසන් යෙරෙයි ද, මහණෙනි, ඒ මහණහට මානව දිය යුතු.

2. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණ නො පිළිසන් කොට උපැවිදි වෙයි ද, හෙතෙම නැවත උපසරත් වීමෙන් පැසුළු පිළිසන් ඇවැත් රැසෙහි පිළිසන් ඇවැත් පමණින් පිරිවෙස දී මානව දිය යුතු යි.

3. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණ පිළිසන් කොට උපැවිදි වෙයි ද, හෙතෙම නැවත උපසරත් වූයේ ඒ ඇවැත් නො වසයි ද, මහණෙනි, ඒ මහණහට පළමු ඇවැත් රැසෙහි පිළිසන් ඇවැත් පමණින් පිරිවෙස දී මානව දිය යුතු.



4. දබ පන හිකිබව හිකිනු සමහුලා සබ්සාදිසෙසා ආපනතියෝ ආපජ්ඣිකා පටිව්ඡාදෙකා විබ්බමති. සො පුත උපසම්පන්නා තා ආපනතියෝ ඡාදෙති. තස්ස හිකිබව හිකිනුනො පුරිමසම්ඤ්ඤ පච්චසම්ඤ්ඤ ආපනතිකිකෙබ්බි සථාපටිව්ඡන්නො පරිවාසං දකා මානතතං දුතබ්බං.

5. ඉඳි පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සම්බසුලා සංඝාදිසෙසා ආපනතියෝ ආපන්නි. තස්සාභොනනි ආපනතියෝ පටිච්ඡන්තායෝ'පි අපටිච්ඡන්තායෝ'පි. සො විබ්බමිඛා පුන උපසම්පන්නො, යා ආපනතියෝ පුබ්බ ඡාදෙසි, තා ආපනතියෝ පච්ඡා නච්ඡාදෙසි. යා ආපනතියෝ පුබ්බ නච්ඡාදෙසි, තා ආපනතියෝ පච්ඡා නච්ඡාදෙසි. තස්ස භික්ඛවෙ භික්ඛුනො පුරිමසම් ආපනතිකමෙති යථාපටිච්ඡන්නො පරිවාසං දඤ්ඤා මානන්තං දුතබ්බං.

6. ඉඩ පත හිකඩවෙ හිකඩු සමිනුලා සබ්සාදියෙසා ආපතනියො ආපජ්ජි. තසසු කොනනි ආපතනියො පටිච්ඡන්තායො'පි අපටිච්ඡන්තායො'පි. සො පිබ්බමිනා පුත උපසම්පන්නො යං ආපතනියො පුබ්බ ජාදෙසි, තා ආපතනියො පච්ඡා නච්ඡාදෙති. යං ආපතනියො පුබ්බො නච්ඡාදෙසි, තා ආපතනියො පච්ඡා ජාදෙති. තසසු හිකඩවෙ හිකඩුනො පුරිමසමිඤ්ඤා පච්ඡමසමිඤ්ඤා ආපතනිකංකො යථා පටිච්ඡන්නො පරිවාසං දකිං මානතං දුකංකං.

7. ඉඩ පන හිතකවෙ හිතවු සම්බන්ධ සාක්ෂිදායකයා ආපනතියෝ ආපනතියෝ. නසා හොඳින් ආපනතියෝ පවිල්ලතායෝ'පි ආපනතියෝ' පි. සො විභාගිතා, ආන උපසම්පන්නෝ යා ආපනතියෝ පුබ්බ ඡාදෙසි, නා ආපනතියෝ පව්වා ඡාදෙසි. යා ආපනතියෝ පුබ්බ නව්වාදෙසි, නා ආපනතියෝ පව්වා නාව්වාදෙසි. නසා හිතකවෙ හිතවුනෝ පුරිමසම්භූත පව්වාසම්භූත ආපනතියෝ සමාපවිල්ලතා පරිවාසං දතා මානනාං දතබ්බං.

8. ඉඳි පන නිකිනවෙ නිකිනු සමිනුලා සමසාදිසෙසා ආපනනියො ආපනනියි, නසස හොනනි ආපනනියො පටිච්ඡන්තායො' පි අපටිච්ඡන්තා-  
යො' පි. සො විබහමිනා පුත උපසම්පන්නො යා ආපනනියො පුබ්බෙ  
ජාදෙසි, නා ආපනනියො පච්ඡා ජාදෙහි. යා ආපනනියො පුබ්බෙ  
ආච්ඡාදෙසි, නා ආපනනියො පච්ඡා ජාදෙහි. නසස නිකිනවෙ නිකිනුනො  
පුරිමසම්ඤ්ඤා පච්චිමසම්ඤ්ඤා ආපනනිකිනෙකො යථාපටිච්ඡන්තො පරිවාසං දන්තා  
මානතතං දහබ්බං.

9. ඉබ් පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සම්බුද්ධා සම්පාදිතෙසා ආපනතියො ආපජ්ජති. එකච්චා ආපනතියො ජානාති, එකච්චා ආපනතියො න ජානාති. යා ආපනතියො ජානාති, තා ආපනතියො ඡාදෙති, යා ආපනතියො න ජානාති, තා ආපනතියො නච්ඡාදෙති, සො විබ්භාමිනො පුන උපසම්පන්නො යා ආපනතියො පුබ්බෙ ජාතිනා ඡාදෙසී, තා ආපනතියො පච්ඡා ජාතිනා නච්ඡාදෙති. යා ආපනතියො පුබ්බෙ අජාතිනා නච්ඡාදෙසී, තා ආපනතියො පච්ඡා ජාතිනා නච්ඡාදෙති, නස්ස භික්ඛවෙ භික්ඛුනො පුරිමස්මිං ආපනතිකම්බෙකෙ සමාපට්ඨිජ්ඣන්තො පට්ඨාසං දන්වා මානතතං දානබ්බං.

4. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්නට පැමිණෙයි. ඒ මහණහට පිළිසන් වූ ද උපායිදි වෙයි. හේ නැවත උපසපත් වූයේ ඒ ඇවැත් (සහවසි) වසයි. මහණෙනි, ඒ මහණහට පළමු වූ ද පසු වූ ද දෙ ඇවැත් රැසෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දී මානව දිය යුතු.

5. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්නට පැමිණෙයි. ඒ මහණහට පිළිසන් වූ ද නො පිළිසන් වූ ද ඇවැත් මේ. ඒ මහණ තෙම උපායිදි ව නැවත උපසපත් වූයේ පෙර වැසූ ඇවැත් පසු ව නො වසයි. පෙර නො වැසූ ඇවැත් පසු ව ද නො වසයි. මහණෙනි, ඒ මහණහට පළමු ඇවැත් රැසෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දී මානව දිය යුතු.

6. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්නට පැමිණෙයි, ඒ මහණහට පිළිසන් වූ ද නො පිළිසන් වූ ද ඇවැත් මේ. ඒ මහණතෙම උපායිදි ව නැවත උපසපත් වූයේ පෙර වැසූ ඇවැත් පසු ව නො වසයි. පෙර නො වැසූ ඇවැත් පසු ව වසයි. මහණෙනි, ඒ මහණහට පළමු වූ ද පසු වූ ද ඇවැත් රැසෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දී මානව දිය යුතු.

7. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්නට පැමිණෙයි. ඒ මහණහට පිළිසන් වූ ද නො පිළිසන් වූ ද ඇවැත් මේ. කෙතෙම සිවුරු හැර ගොස් නැවත උපසපත් වූයේ පෙර වැසූ ඇවැත් පසු ව ද වසයි. පෙර නො වැසූ ඇවැත් පසු ව ද නො වසයි. මහණෙනි, ඒ මහණහට පළමු වූ ද පසු වූ ද ඇවැත් කඳෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දී මානව දිය යුතු.

8. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්නට පැමිණෙයි. ඒ මහණහට පිළිසන් වූ ද නො පිළිසන් වූ ද ඇවැත් මේ. ඒ මහණතෙම උපායිදි ව නැවත උපසපත් වූයේ පළමු වැසූ ඇවැත් පසු ව ද වසයි. පළමු නො සැහෙවූ ඇවැත් පසු ව සහවසි. මහණෙනි, ඒ මහණහට පළමු වූ ද පසු වූ ද ඇවැත් රැසෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දී මානව දිය යුතු.

9. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්නට පැමිණෙයි. ඇතැම් ඇවැත් දකිසි ඇතැම් ඇවැත් නො දකිසි. යම් ඇවැත් දකිසි ද ඒ ඇවැත් වසයි. යම් ඇවැත් නො දකිසි ද ඒ ඇවැත් නො වසයි. ඒ මහණ තෙම සිවුරු හැර නැවත උපසපත් වූයේ පළමු දහ සැහෙවූ ඇවැත් පසු ව දහ නො වසයි. පෙර නො දහ නො සැහෙවූ ඇවැත් පසු ව දහ නො වසයි. මහණෙනි, ඒ මහණහට පළමු වූ ඇවැත් රැසෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දී මානව දිය යුතු.

10. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සමබහුලා සම්ඝාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජති. එකච්චා ආපනතියො ජානාති, එකච්චා ආපනතියො න ජානාති. යා ආපනතියො ජානාති නා ආපනතියො ඡාදෙති, යා ආපනතියො න ජානාති නා ආපනතියො නච්ඡාදෙති, සො විබ්භූතියා පුන උපසම්පන්නො යා ආපනතියො පුබ්බෙ ජාතිනා ඡාදෙසි, නා ආපනතියො පච්ඡා ජාතිනා නච්ඡාදෙති. යා ආපනතියො පුබ්බෙ අජාතිනා නච්ඡාදෙසි, නා ආපනතියො පච්ඡා ජාතිනා ඡාදෙති...තස්ස භික්ඛවෙ භික්ඛුනො පුරිමසම්ඤ්ඤා පච්ඡිමසම්ඤ්ඤා ආපනතිකඛනෙකෙ යථාපටිච්ඡන්තො පරිවාසං දන්වා මානනං දාතබ්බං.

11. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සමබහුලා සම්ඝාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජති. එකච්චා ආපනතියො ජානාති, එකච්චා ආපනතියො න ජානාති. යා ආපනතියො ජානාති නා ආපනතියො ඡාදෙති, යා ආපනතියො න ජානාති නා ආපනතියො නච්ඡාදෙති. සො විබ්භූතියා පුන උපසම්පන්නො යා ආපනතියො පුබ්බෙ ජාතිනා ඡාදෙසි, නා ආපනතියො පච්ඡා ජාතිනා ඡාදෙති යා ආපනතියො පුබ්බෙ අජාතිනා නච්ඡාදෙසි, නා ආපනතියො පච්ඡා ජාතිනා නච්ඡාදෙති. තස්ස භික්ඛවෙ භික්ඛුනො පුරිමසම්ඤ්ඤා පච්ඡිමසම්ඤ්ඤා ආපනතිකඛනෙකෙ යථාපටිච්ඡන්තො පරිවාසං දන්වා මානනං දාතබ්බං.

12. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සමබහුලා සම්ඝාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජති. එකච්චා ආපනතියො ජානාති, එකච්චා ආපනතියො න ජානාති. යා ආපනතියො ජානාති, නා ආපනතියො ඡාදෙති. යා ආපනතියො න ජානාති, නා ආපනතියො නච්ඡාදෙති. සො විබ්භූතියා පුන උපසම්පන්නො, යා ආපනතියො පුබ්බෙ ජාතිනා ඡාදෙසි, නා ආපනතියො පච්ඡා ජාතිනා ඡාදෙති. යා ආපනතියො පුබ්බෙ අජාතිනා නච්ඡාදෙසි, නා ආපනතියො පච්ඡා ජාතිනා ඡාදෙති. තස්ස භික්ඛවෙ භික්ඛුනො පුරිමසම්ඤ්ඤා පච්ඡිමසම්ඤ්ඤා ආපනතිකඛනෙකෙ යථාපටිච්ඡන්තො පරිවාසං දන්වා මානනං දාතබ්බං.

13. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සමබහුලා සම්ඝාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජති. එකච්චා ආපනතියො සරති, එකච්චා ආපනතියො නසරති. යා ආපනතියො සරති, නා ආපනතියො ඡාදෙති. යා ආපනතියො නසරති, නා ආපනතියො නච්ඡාදෙති සො විබ්භූතියා පුන උපසම්පන්නො යා ආපනතියො පුබ්බෙ සරිතා ඡාදෙසි, නා ආපනතියො පච්ඡා සරිතා නච්ඡාදෙති. යා ආපනතියො පුබ්බෙ අසරිතා<sup>1</sup> නච්ඡාදෙසි නා ආපනතියො පච්ඡා සරිතා නච්ඡාදෙති. තස්ස භික්ඛවෙ භික්ඛුනො පුරිමසම්ඤ්ඤා පච්ඡිමසම්ඤ්ඤා ආපනතිකඛනෙකෙ<sup>2</sup> යථාපටිච්ඡන්තො පරිවාසං දන්වා මානනං දාතබ්බං.

1. අසරිතා - මජ්ඣං.

2. පුරිමසම්ඤ්ඤා ආපනතිකඛනෙකෙ - මජ්ඣං.

10. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණෙයි. ඇතැම් ඇවැත් දැනියි. ඇතැම් ඇවැත් නො දැනියි. යම් ඇවැත් දැනියි ද ඒ ඇවැත් වසයි. යම් ඇවැත් නො දැනියි ද ඒ ඇවැත් නො වසයි. ඒ මහණ තෙම සිවුරු හැර නැවත උපසපන් වූයේ පෙර දූත සැහෙවූ ඇවැත් පසුව දූත නො සහවයි. පලමු නො දූත නො වැසූ ඇවැත් පසුව දූත සහවයි. මහණෙනි, ඒ මහණහට පලමු වූ ද පසුවූ ද ඇවැත් රුශියෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දී මානන දිය යුතු

11. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණෙයි. ඇතැම් ඇවැත් දැනියි. ඇතැම් ඇවැත් නො දැනියි. යම් ඇවැත් දැනියි ද, ඒ ඇවැත් වසයි. යම් ඇවැත් නො දැනියි ද, ඒ ඇවැත් නො සහවයි. ඒ මහණ තෙම සස්තෙන් ගිලිහි නැවත උපසපන් වූයේ. පලමු දූත සැහෙවූ ඇවැත් පසුව දූත සහවයි. පලමු දූත නො සැහෙවූ ඇවැත් පසුව දූත සහවයි. මහණෙනි, ඒ මහණහට පලමු වූ ද පසුවූ ද ඇවැත් රුශියෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දී මානන දිය යුතු

12. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණෙයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි කරයි ඇතැම් ඇවැත් සිහි නො කරයි. යම් ඇවැත් සිහි කරයි ද ඒ ඇවැත් වසයි. යම් ඇවැත් සිහි නො කරයි ද, ඒ ඇවැත් නො වසයි. ඒ මහණ තෙම ශාසනයෙන් වුත ව නැවත උපසපන් වූයේ පෙර සිහි කොට සැහෙවූ ඇවැත් පසුව සිහි කොට නො සහවයි පලමු නො සිහි කොට නො සැහෙවූ ඒ ඇවැත් පසුව සිහි කොට නො සහවයි මහණෙනි, ඒ මහණහට පලමු වූ ද පසුවූ ද ඇවැත් රුශියෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දී මානන දිය යුතු

13. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්වලට අවදියි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි කරයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි නො කරයි. යම් ඇවැත් සිහි කරයි නම්, ඒ ඇවැත් වසයි. යම් ඇවැත් සිහි නො කරයි නම්, ඒ ඇවැත් නො වසයි. ඒ මහණ තෙම සිවුරු හැර නැවත උපසපන් වූයේ පෙර සිහි කොට සැහෙවූ ඇවැත් පසුව සිහි කොට නො සහවයි. පෙර සිහි නො කොට නො සැහෙවූ ඇවැත් පසුව සිහි කොට නො සහවයි. මහණෙනි, ඒ මහණහට පලමු වූ ද පසුවූ ද ඇවැත් රුශියෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දී මානන දිය යුතු.

14. ඉබ් පන හිතකවෙ හිකනු සබෙහුලා සබ්බාදිසෙසා ආපනනියො ආපනනි. එකච්චා ආපනනියො සරනි එකච්චා ආපනනියො නසාරති. ස ආපනනියො සරති තා ආපනනියො ඡාදෙයි. යා ආපනනියො නසාරති තා ආපනනියො නච්ඡාදෙති. සො විබ්බමිනා පුත උපසම්පනො යා ආපනනියො පුබ්බෙ සරිච්චා ඡාදෙයි, තා ආපනනියො පච්ඡා සරිච්චා නච්ඡාදෙති. යා ආපනනියො පුබ්බෙ අසරිච්චා නච්ඡාදෙයි, තා ආපනනියො පච්ඡා සරිච්චා නච්ඡාදෙති. තසා හිතකවෙ හිකනුතො පුරිමසම්ඤ්ඤා පච්ඡමසම්ඤ්ඤා ආපනනිකකෙහි යථා පටිච්ඡෙදනා පටිවාසං දච්චා මානනං දුතබ්බං.

[illegible][illegible]

17. ඉඳි පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සමබ්බලා සම්භාදිසෙසා ආපතනියො ආපජ්ජති. එකච්චාසු ආපතනීසු නිබ්බමතිකො, එකච්චාසු ආපතනීසු වෙමතිකො. යාසු ආපතනීසු නිබ්බමතිකො තා ආපතනියො ඡාදෙති. යාසු ආපතනීසු වෙමතිකො තා ආපතනියො නවජාදෙති. සො චිත්තමිච්චා පුත උපසම්පන්නො යා ආපතනියො පුබ්බෙ නිබ්බමතිකො ඡාදෙසී, තා ආපතනියො පච්ඡා නිබ්බමතිකො නවජාදෙති. යා ආපතනියො පුබ්බෙ වෙමතිකො නවජාදෙසී, තා ආපතනියො පච්ඡා නිබ්බමතිකො නවජාදෙති. තස්ස භික්ඛවෙ භික්ඛුතො පුරිමසමී ආපතනිකංකෙ යථාපටිච්ඡන්නො පරිවාසං දච්චා මානතතං දතබ්බං.

18. ඉබ් පන හික්කවෙ හික්කු සම්බුද්ධා සම්භාදිසෙසා අපනඤ්ඤා ආපණ්ණි, එකච්චාසු ආපනනිසු නිබ්බෙමනිකො එකච්චාසු ආපනනිසු වෙමතිකො. යාසු ආපනනිසු නිබ්බෙමනිකො තා ආපනනිසො ඡාදෙයි. යාසු ආපනනිසු වෙමතිකො තා ආපනනිසො නච්ඡාදෙති. සො විහිමිතිං පුන උපසම්පන්නො යා ආපනනිසො පුබ්බෙ නිබ්බෙමනිකො ඡාදෙයි, තා ආපනනිසො පච්ඡා නිබ්බෙමනිකො නච්ඡාදෙති. යා ආපනනිසො පුබ්බෙ වෙමතිකො නච්ඡාදෙයි, තා ආපනනිසො පච්ඡා නිබ්බෙමනිකො ඡාදෙති. තස්ස හික්කවෙ හික්කුහො පුරිමසම්ඤ්ඤා පච්ඡිමසම්ඤ්ඤා ආපනනික්කන්ධෙ යථා-පච්චින්නෙන පරිවාසං දඬා මානගතං දුතබ්බං.

14. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්නට පැමිණෙයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි කරයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි නො කරයි. යම් ඇවැත් සිහි කරයි ද ඒ ඇවැත් සහවයි. යම් ඇවැත් සිහි නො කරයි ද ඒ ඇවැත් නො සහවයි. ඒ මහණ තෙම සිවුරු හැර නැවත උපසපත් වූයේ පළමු සිහි කොට සැහෙවූ ඇවැත් පසුවත් සිහි කොට සහවයි. පළමු සිහි නො කොට නො සැහෙවූ ඇවැත් පසුව සිහි කොට නො සහවයි. මහණෙනි, ඒ මහණහට පළමු වූ ද පසු වූ ද ඇවැත් රැසෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දී මානන දිය යුතු යි.

15. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අදිවයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි කරයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි නො කරයි. යම් ඇවැත් සිහි කරයි ද, ඒ ඇවැත් සහවයි. යම් ඇවැත් සිහි නො කරයි ද, ඒ ඇවැත් නො සහවයි. හෙතෙමේ ශාසනයෙන් චුත ව නැවත උපසපත් වූයේ පෙර සිහි කොට සැහෙවූ ඇවැත් පසුව සිහි කොට ද සහවයි. පෙර සිහි නො කොට නො සැහෙවූ ඇවැත් පසුව සිහි කොට සහවයි. මහණෙනි, ඒ මහණහට පළමු වූ ද පසු වූ ද ඇවැත් රැසෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දී මානන දිය යුතු යි.

16. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්නට පැමිණෙයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි කරයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි නො කරයි. යම් ඇවැත් සිහි කරයි ද ඒ ඇවැත් සහවයි. යම් ඇවැත් සිහි නො කරයි ද, ඒ ඇවැත් නො සහවයි. හෙතෙමේ උපැවිදි ව නැවත උපසපත් වූයේ පෙර සිහි කොට සැහෙවූ ඇවැත් පසුව සිහි කොට වසයි. පෙර නො සැහෙවූ ඇවැත් පසුව සිහි කොට සහවයි. මහණෙනි, ඒ මහණහට පළමු වූ ද පසු වූ ද ඇවැත් රැසෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දී මානන දිය යුතු යි.

17. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිසි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමති නැත්තේ වෙයි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමති ඇත්තේ වෙයි. යම් ඇවැත්හි විමති නැත්තේ වෙයි ද ඒ ඇවැත් සහවයි. යම් ඇවැත්හි විමති ඇත්තේ වෙයි ද, ඒ ඇවැත් නො සහවයි. ඒ මහණ තෙම ශාසනයෙන් චුත ව (සිවුරු හැර) නැවත උපසපත් වූයේ පෙර විමති නැති ව සැහෙවූ ඇවැත් පසුව විමති නැති ව නො සහවයි. පෙර විමති ඇති ව නො සැහෙවූ ඇවැත් පසුව විමති නැති ව නො සහවයි. මහණෙනි, ඒ මහණහට පළමු ඇවැත් රැසෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දී මානන දිය යුතු යි.

18. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්නට පැමිණෙයි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමති නැත්තේ වෙයි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමති ඇත්තේ වෙයි. යම් ඇවැත්හි විමති නැත්තේ වෙයි ද ඒ ඇවැත් සහවයි. යම් ඇවැත්හි විමති ඇත්තේ වෙයි ද, ඒ ඇවැත් නො සහවයි. හේ සිවුරු හැර නැවත උපසපත් වූයේ පෙර විමති නැති ව සැහෙවූ ඇවැත් පසුව විමති නැත්තේ නො සහවයි. පෙර විමති ඇති ව නො සැහෙවූ ඇවැත් පසුව විමති නැති ව සහවයි. මහණෙනි, ඒ මහණහට පළමු වූ ද පසු වූ ද ඇවැත් රැසෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දී මානන දිය යුතු යි.

19. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමබහුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනනියො ආපජ්ජති. එකච්චාසු ආපනනියු නිබ්බමිතිකො එකච්චාසු ආපනනියු වෙමතිකො. යාසු ආපනනියු නිබ්බමිතිකො නා ආපනනියො ඡාදෙති. යාසු ආපනනියු වෙමතිකො නා ආපනනියො නච්ඡාදෙති. සො විඛම්භිතා පුන උපසම්පන්නො යා ආපනනියො පුබ්බෙ නිබ්බමිතිකො ඡාදෙසී, නා ආපනනියො පච්ඡා නිබ්බමිතිකො ඡාදෙති. යා ආපනනියො පුබ්බෙ වෙමතිකො නච්ඡාදෙසී, නා ආපනනියො පච්ඡා නිබ්බමිතිකො ඡාදෙති. තස්ස භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පුරිමසමිඤ්ඤා පච්ඡිමසමිඤ්ඤා ආපනනිකකිකෙ යථාපටිච්ඡන්තෙ පරිවාසං දඬා මානනං දුතබ්බං.

20. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමබහුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනනියො ආපජ්ජති එකච්චාසු ආපනනියු නිබ්බමිතිකො එකච්චාසු ආපනනියු වෙමතිකො. යාසු ආපනනියු නිබ්බමිතිකො නා ආපනනියො ඡාදෙති. යාසු ආපනනියු වෙමතිකො නා ආපනනියො නච්ඡාදෙති. සො විඛම්භිතා පුන උපසම්පන්නො යා ආපනනියො පුබ්බෙ නිබ්බමිතිකො ඡාදෙසී, නා ආපනනියො පච්ඡා නිබ්බමිතිකො ඡාදෙති. යා ආපනනියො පුබ්බෙ වෙමතිකො නච්ඡාදෙසී, නා ආපනනියො පච්ඡා නිබ්බමිතිකො ඡාදෙති. තස්ස භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පච්ඡිමසමිඤ්ඤා ආපනනිකකිකෙ යථාපටිච්ඡන්තෙ පරිවාසං දඬා මානනං දුතබ්බං.

21-40. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමබහුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනනියො ආපජ්ජතා අපටිච්ඡාදෙතා සාමණේරො හොති. (යථාපුබ්බෙ නථා වින්ථාරෙතබ්බං) -පෙ- (41-60) උමමනනකො හොති -පෙ- (61-80) බිත්තවිත්තො හොති -පෙ- (81-100) වෙදනවොටා හොති. තස්ස භොනති ආපනනියො පටිච්ඡන්තායො'පි අපටිච්ඡන්තායො'පි -පෙ- එකච්චා ආපනනියො ජානාති. එකච්චා ආපනනියො න ජානාති -පෙ- එකච්චා ආපනනියො සරති. එකච්චා ආපනනියො නස්සරති -පෙ- එකච්චාසු ආපනනියු නිබ්බමිතිකො එකච්චාසු ආපනනියු වෙමතිකො. යාසු ආපනනියු නිබ්බමිතිකො නා ආපනනියො ඡාදෙති. යාසු ආපනනියු වෙමතිකො. නා ආපනනියො නච්ඡාදෙති. සො වෙදනවොටා හොති. සො පුන අවෙදනවොටා හුතා යා ආපනනියො පුබ්බෙ නිබ්බමිතිකො ඡාදෙසී, නා ආපනනියො පච්ඡා නිබ්බමිතිකො නච්ඡාදෙති. යා ආපනනියො පුබ්බෙ වෙමතිකො නච්ඡාදෙසී, නා ආපනනියො පච්ඡා නිබ්බමිතිකො නච්ඡාදෙති -පෙ- යා ආපනනියො පුබ්බෙ නිබ්බමිතිකො ඡාදෙසී, නා ආපනනියො පච්ඡා නිබ්බමිතිකො නච්ඡාදෙති. යා ආපනනියො පුබ්බෙ වෙමතිකො නච්ඡාදෙසී, නා ආපනනියො පච්ඡා නිබ්බමිතිකො ඡාදෙති -පෙ- යා ආපනනියො පුබ්බෙ නිබ්බමිතිකො නච්ඡාදෙසී, නා ආපනනියො පච්ඡා නිබ්බමිතිකො ඡාදෙති. තස්ස භික්ඛවෙ: භික්ඛුනො පුරිමසමිඤ්ඤා පච්ඡිමසමිඤ්ඤා ආපනනිකකිකෙ යථාපටිච්ඡන්තෙ පරිවාසං දඬා මානනං දුතබ්බං.

මානනසතකං නිවේශනං.

19. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි ඇතැම් ඇවැත්හි විමනි තැත්තේ වෙයි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමනි ඇත්තේ වෙයි. යම් ඇවැත්හි විමනි තැත්තේවේ ද, ඒ ඇවැත් සහවයි. යම් ඇවැත්හි විමනි ඇත්තේ ද, ඒ ඇවැත් නො සහවයි, හෙතෙමේ උපාපිදි ව නැවත උපසපන් වූයේ පෙර විමනි නැති ව සැහෙ වූ ඇවැත් පසු ව ද විමනි නැති ව සහවයි. පෙර විමනි ඇති ව නො සැහෙ වූ ඇවැත් පසු ව විමනි නැති ව සහවයි. මහණෙනි, ඒ මහණහට පළමු වූ ද පසු වූ ද ඇවැත් රැසෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දි මානස දිය යුතු.

20. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමනි තැත්තේ ඇතැම් ඇවැත්හි විමනි ඇත්තේ වෙයි. යම් ඇවැත්හි විමනි නැත්තේ වේ නම් ඒ ඇවැත් සහවයි යම් ඇවැත්හි විමනි ඇත්තේ වේ නම් ඒ ඇවැත් නො සහවයි. හෙතෙමේ උපාපිදි ව නැවත උපසපන් වූයේ පෙර යම් ඇවැත් විමනි රහිත ව සැහෙ නම් පසු ව ඒ ඇවැත් විමනි රහිත ව සහවයි. පෙර යම් ඇවැත් විමනි ඇතිව නො සැහෙ නම් පසු ව ඒ ඇවැත් විමනි නැති ව සහවයි. මහණෙනි, ඒ මහණහට පෙර වූ ද පසු වූ ද ඇවැත් රැසෙහි පිළිසන් කල් පමණින් පිරිවෙස් දි මානස දිය යුතු.

21-40. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් පිළිසන් නො හොට හෙරණෙක් වෙයි. (පෙර යම්හේ නම් එසේ විසාර කළ යුතු යි.) ... 41-60. උමතු වෙක් වෙයි ... 61-80 විසුළු සිතැත්තෙක් වෙයි ... 81-100. වෙදනාසෙන් පෙළෙණක් වෙයි ඒ මහණහුගේ පිළිසන් වූ ද නො පිළිසන් වූ ද ඇවැත් වෙයි ... ඇතැම් ඇවැත් දකිති. ඇතැම් ඇවැත් නො දකිති ... ඇතැම් ඇවැත් සමරයි ඇතැම් ඇවැත් නො සමරයි. ... ඇතැම් ඇවැත්හි විමනි තැත්තේ ය. ඇතැම් ඇවැත්හි විමනි ඇත්තේ වේ යම් ඇවැත්හි විමනි තැත්තේ වේ ද, ඒ ඇවැත් සහවයි. යම් ඇවැත්හි විමනි ඇත්තේ වේ ද, ඒ ඇවැත් නො සහවයි. හෙතෙම වෙදනාවෙන් පෙළෙන්නෙක් වෙයි. හෙතෙමේ නැවත වෙදනාසෙන් නො පෙළෙන්නෙක් ව පෙර විමනි නැති ව සැහෙ වූ ඇවැත් පසු ව විමනි නැති ව නො සහවයි ද, පෙර විමනි ඇති ව නො සැහෙ වූ ඇවැත් පසු ව විමනි නැති ව නො සහවයි. පෙර විමනි නැති ව සැහෙ වූ ඇවැත් පසු ව විමනි නැති ව නො සහවයි. පෙර විමනි ඇති ව නො සැහෙ වූ ඇවැත් පසු ව විමනි නැති ව සහවයි. පෙර විමනි නැති ව සැහෙ වූ ඇවැත් පසු ව විමනි නැති ව සහවයි. පළමු විමනි ඇති ව නො සැහෙ වූ ඇවැත් පසු ව විමනි නැති ව නො සහවයි ... පළමු විමනි නැති ව නො සැහෙ වූ ඇවැත් පසු ව විමනි නැති ව සහවයි. පළමු විමනි ඇති ව නො සැහෙ වූ ඇවැත් පසු ව විමනි නැති ව සහවයි. මහණෙනි, ඒ මහණහට පළමු වූ ද පසු වූ ද ඇවැත් රැසෙහි පිළිසන් පිරිවෙස දි මානස දිය යුතුයි.



6. මුලාශ්‍ර විකසය නවතූයේ නැත.

1. ඉබ් පන භික්කුවෙ භික්ඛු පරිවසනෙහි, අනන්ධ සම්බුද්ධා සම්මාදිසෙසා ආපනතිශය ආපජ්ඣා, අපටිච්ඡාදෙත්වා විබ්බමති. සො පන උපසම්පනෙහි, තා ආපනතිශය නච්ඡාදෙති. සො භික්ඛු මූල්යාපටිකසං-නිබ්බො.

[illegible]

3. ඉබ් පන හිතකළේ, හිතනු පරිවසනෙතා අනන්ද සම්බන්ධතා සම්බන්ධතා අපහතිතයා අපහතිතයා පරිවසනෙතා විවිධතා. සො පුන උපසම්පනතා හා අපහතිතයා නවිතයෙහි. සො හිතනු මුලාශ්පතිකසම්පනතකය. පරිවසනතානසම්පනත අපහතිතය පුරිමය අපහතිතය සමෝමානපරිමයෙහි දකකය.

4. ඉඩ පත් භීතියට, භීතිය පරිවසනෙහි අනන්ධ සම්ප්‍රදාය සම්බන්ධයෙන් ආපතියෙන් ආපජ්ඣා පරිවර්තනයක් වන්නේ. සෞ පුන උපසම්පනෙහි හා ආපතියෙන් භාදන. සෞ භික්ෂු මූලාය පරිකසිතබෝ. යථාපරිවර්තනයකට ආපතිය පුර්වය ආපතිය සමෝධානපරි-  
වරයෙන් දැනගන්නා.

5. ඉබ් පත භික්ඛවෙ භික්ඛු පරිවසනොනා අනන්ද සම්බුද්ධා සභික-  
දිසෙසා ආපතනියො ආපජ්ඣති. තස්ස නොනති ආපතනියො පරිවර්තනායො'පි  
අපරිවර්තනායො'පි. සො විබ්භූතියා පුත උපසම්පනොනා යා ආපතනියො  
පුබ්බ ඡාදෙසී, තා ආපතනියො පච්ඡා නච්ඡාදෙති. යා ආපතනියො පුබ්බ  
නච්ඡාදෙසී, තා ආපතනියො පච්ඡා නච්ඡාදෙති. සො භික්ඛු මූලාශපටිකස්සි-  
තබ්බො. යථාපරිවර්තනානංකුලස්ස ආපතනිනං පුරිමාය ආපතනියා  
සමොධානපරිවාසො දතබ්බො.

6. ඉබ් පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු පරිවසනෙතා අනන්ධ සම්බුද්ධා සම්මාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජති. නසං ගොනති ආපනතියො පරිවජ්ජනායො'පි අපරිවජ්ජනායො'පි. සො විඛම්භිනා පුත උපසම්පනෙතා යා ආපනතියො පුඤ්ඤ ඡාදෙසි, නා ආපනතියො පච්ඡා න ච්ඡාදෙති. යා ආපනතියො පුඤ්ඤ න ච්ඡාදෙසී, නා ආපනතියො පච්ඡා ඡාදෙති. සො භික්ඛු මුත්තං පටිකස්සිතබ්බො. යථාපරිවජ්ජනානස්ස ආපනතිං පුරිමාය ආපනතියා සමොධානපරිවාසො දුතබ්බො.

7. ඉබ් පන හිතකිවෙ, හිකුටු පරිවසනෙතා, අනතුරු සමහුලා සහිතදිසෙසා ආපනනිසො ආපජ්ජති. තසං ගොනනි ආපනනිසො පරිවජ්ජනායෝපි ආපරිවජ්ජනායෝපි. සො විබහුඤ්ඤා පුන උපසම්පනෙතා යා ආපනනිසො පුබ්බෙ ජාදෙසි, නා ආපනනිසො පච්ඡා ජාදෙති. යා ආපනනිසො පුබ්බෙ න ච්ඡාදෙසී නා ආපනනිසො පච්ඡා න ච්ඡාදෙති. සො හිකුටු මූලාය පරිහසසිනසබ්බා. යථාපරිවජ්ජනානඤ්ඤාසං ආපනනිනං පුජ්මාය ආපනනියා සමොධානපරිවාසො දුතසබ්බා.

## 6. මූලායපටිකසාහස නිවුසියය

1. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරන්නේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවැද පිළිසන් නො කොට ශාසනයෙන් ව්‍යුත වෙයි. හෙතෙමේ නැවත උපසපන් වූයේ ඒ ඇවැත් නො වසයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැතට ඇදීම කළ යුතු.

2. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරන්නේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවැද පිළිසන් නො කොට සිවුරු හැර යයි. හෙතෙමේ නැවත උපසපන් වූයේ ඒ ඇවැත් සහවයි. ඒ මහණතෙමේ මුල් ඇවැතට ඇදීම යුතු. ඒ මහණහට පළමු ඇවැත සමග පිළිසන් ඇවැත්තට සමොධානපරිවාසය දිය යුතු.

3. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරන්නේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවැද පිළිසන් කොට සිවුරු හැර යයි. හෙතෙමේ නැවත උපසපන් වූයේ ඒ ඇවැත් නො වසයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැතට ඇදිය යුතු. ඒ මහණහට පළමු ඇවැත සමග පිළිසන් ඇවැත්තට සමොධාන පරිවාසය දිය යුතු

4. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරන්නේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවැද පිළිසන් කොට සිවුරු හැර යයි. හෙතෙමේ නැවත උපසපන් වූයේ ඒ ඇවැත් සහවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැතට ඇදීම යුතු. ඒ මහණහට පළමු ඇවැත සමග පිළිසන් ඇවැත්තට සමොධානපරිවාසය දිය යුතු.

5. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරන්නේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදී. ඒ මහණහට පිළිසන් වූ ද පිළිසන් නො වූ ද ඇවැත් වේ. හෙතෙමේ සිවුරු හැර නැවත උපසපන් වූයේ පෙර සැහෙවූ ඇවැත් පසුව නො සහවයි. පළමු නො සැහෙවූ ඇවැත් පසුව ද නො සහවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැතට ඇදීම යුතු. ඒ මහණහට පළමු ඇවැත සමග පිළිසන් ඇවැත්තට සමොධාන පරිවාසය දිය යුතු.

6. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරන්නේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදී. ඒ මහණහට පිළිසන් වූ ද පිළිසන් නො වූ ද ඇවැත් වෙයි. හෙතෙමේ සිවුරු හැර නැවත උපසපන් වූයේ පළමු සැහෙවූ ඇවැත් පසුව නො සහවයි. පළමු නො සැහෙවූ ඇවැත් පසුව සහවයි. ඒ මහණතෙමේ මුල් ඇවැතට ඇදිය යුතු. ඒ මහණහට පළමු ඇවැත සමග පිළිසන් ඇවැත්තට සමොධාන පරිවාසය දිය යුතු.

7. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරන්නේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදී. ඒ මහණහුගේ පිළිසන් වූ ද පිළිසන් නො වූ ද ඇවැත් වෙයි. ඒ මහණ තෙමේ සිවුරු හැර නැවත උපසපන් වූයේ පෙර සැහෙවූ ඇවැත් පසුවත් සහවයි. පෙර නො සැහෙවූ ඇවැත් පසුවත් නො සහවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැතට ඇදීම යුතු. ඒ මහණහට මුල් ඇවැත සමග පිළිසන් ඇවැත්තට සමොධාන පරිවාසය දිය යුතු.



8. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ, ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිසි. ඒ මහණහුගේ පිළිසන් වූ ද පිළිසන් නො වූ ද ඇවැත් වෙයි. ඒ මහණ තෙම සිවුරු හැර තැවත උපසපත් වූයේ පෙර සැහෙවූ ඇවැත් පසුව සඟවයි. පළමු නො සැහෙවූ ඇවැත් පසුව සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවතට ඇද්ද යුතු. ඒ මහණහට පළමු ඇවත සමග පිළිසන් ඇවැතුනට සමොධාන-පරිවාසය දිය යුතු.

9. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිසි. ඇතැම් ඇවැත් දනිසි. ඇතැම් ඇවැත් නො දනිසි. යම් ඇවැත් දනී ද, ඒ ඇවැත් සඟවයි. යම් ඇවැත් නො දනී ද ඒ ඇවැත් නො සඟවයි. ඒ මහණ සිවුරු හැර තැවත උපසපත් වූයේ පළමු දූත සැහෙවූ ඇවැත් පසුව දූත නො සඟවයි. පළමු නො දූත නො සැහෙවූ ඇවැත් පසුව දූත නො සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවතට ඇද්ද යුතු. ඒ මහණහට පළමු ඇවත සමග පිළිසන් ඇවැතුනට සමොධානපරිවාසය දිය යුතු.

10. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්තට පැමිණෙයි ඇතැම් ඇවැත් දනිසි. ඇතැම් ඇවැත් නො දනිසි. යම් ඇවැත් දනිසි ද, ඒ ඇවැත් වසයි. යම් ඇවැත් නො දනී ද, ඒ ඇවැත් නො වසයි. ඒ මහණ තෙමේ සිවුරු හැර තැවත උපසපත් වූයේ, පෙර දූත සැහෙවූ ඇවැත් පසුව දූත නො සඟවයි. පෙර නො දූත නො සැහෙවූ ඇවැත් පසුව දූත සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවතට ඇද්ද යුතු. ඒ මහණහට මුල් ඇවත සමග පිළිසන් ඇවැතුනට සමොධාන පිරිවෙස දිය යුතු.

11. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිසි. ඇතැම් ඇවැත් දනිසි. ඇතැම් ඇවැත් නො දනිසි. යම් ඇවැත් දනිසි ද ඒ ඇවැත් සඟවයි. යම් ඇවැත් නො දනී ද, ඒ ඇවැත් නො සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ ආසනයෙන් ව්‍යුත ව නැවත උපසපත් වූයේ පළමු දූත සැහ වූ ඒ ඇවැත් පසුව දූත ද සඟවයි. පළමු නො දූත නො සැහෙවූ ඇවැත් පසුව දූත නො සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවතට ඇද්ද යුතු. ඒ මහණහට මුල් ඇවත සමග පිළිසන් ඇවැතුනට සමොධානපරිවාසය දිය යුතු.

12. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිසි. ඇතැම් ඇවැත් දනිසි. ඇතැම් ඇවැත් නො දනිසි. යම් ඇවැත් දනිසි ද, ඒ ඇවැත් සඟවයි. යම් ඇවැත් නො දනිසි ද, ඒ ඇවැත් නො සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ සිවුරු හැර තැවත උපසපත් වූයේ, පළමු දූත සැහෙවූ ඇවැත් පසුව දූත සඟවයි. පළමු නො දූත නො සැහෙවූ ඇවැත් පසුව දූත සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවතට ඇද්ද යුතු. ඒ මහණහට පළමු ඇවත සමග පිළිසන් ඇවැතුනට සමොධානපරිවාසය දිය යුතු.

13. ඉඩ පත හිතකමට හිතනු පරිවසනෙතා අනන්‍ය සම්බන්ධතා සම්බන්ධතා ආපතනියෝ ආපතනියෝ. එකවිට ආපතනියෝ සරයි. එකවිට ආපතනියෝ නසාරයි. යා ආපතනියෝ සරයි, තා ආපතනියෝ ජාදෙයි. යා ආපතනියෝ නසාරයි, තා ආපතනියෝ නවිජාදෙයි. සො විඛම්භිතා පුන උපසම්පන්නො යා ආපතනියෝ පුබ්බෙ සරිතා ජාදෙයි, තා ආපතනියෝ පවිජා සරිතා නවිජාදෙයි. යා ආපතනියෝ පුබ්බෙ අසරිතා නවිජාදෙයි, තා ආපතනියෝ පවිජා සරිතා නවිජාදෙයි. සො හිතනු මුලාසපටිකසිතබ්බො. යපාපටිච්ඡන්තානුසංඛා ආපතනිනං පුරිමාස ආපතනියා සමොධානපරිව්‍යාසො දුතතො.

14. ඉබ් පන භික්ඛවෙ භික්ඛු පරිවසනෙතා අනන්ද සබ්බසුඤ්ඤාසංඝාදිසෙසා ආපනතිසො ආපජ්ජති. එකච්චා ආපනතිසො සරති. එකච්චා ආපනතිසො නසාරති. යා ආපනතිසො සරති, තා ආපනතිසො ඡාදෙති. යා ආපනතිසො නසාරති, තා ආපනතිසො නච්ඡාදෙති. සො විබ්භජිතා පුත උපසම්පනෙතා යා ආපනතිසො පුබ්බෙ සරිතා ඡාදෙති, තා ආපනතිසො පච්ඡා සරිතා නච්ඡාදෙති. යා ආපනතිසො පුබ්බෙ අසාරිතා නච්ඡාදෙති, තා ආපනතිසො පච්ඡා සරිතා ඡාදෙති. සො භික්ඛු මූලාශ්වරිකසිත්තබ්බො. සථා-පරිච්ඡන්තානුක්ඛාසා ආපනතිනං පුරිමාය ආපනතිසා සමොධානපරිවාසො දුතබ්බො.

[illegible]

16. ඉබ් පත හිකඩවෙ හිකඩු පරිවසනොතා අනන්ධ සම්බන්ධතා සම්පා-  
දිතෙසා ආපතනියො ආපජ්ජති. එකච්චා ආපතනියො සරති. එකච්චා  
ආපතනියො නසාරති. යා ආපතනියො සරති, තා ආපතනියො ඡාදෙති. යා  
ආපතනියො නසාරති, තා ආපතනියො නච්ඡාදෙති. සො විබ්භම්භා පුත  
උපසම්පනො යා ආපතනියො පුතෙබ්බ සරිති ඡාදෙසි, තා ආපතනියො  
පච්ඡා සරිති ඡාදෙති. යා ආපතනියො පුතෙබ්බ අසරිති නච්ඡාදෙසි, තා  
ආපතනියො පච්ඡා සරිති ඡාදෙති. සො හිකඩු මූලාසපටිකසිතබ්බො.  
යථාපටිච්ඡන්තාතකුට්ඨො ආපතනිනං පුරිමාස ආපතනියා සමොධාතපරිවාසො  
දුතබ්බො.

13. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිසි. (ඔවුන් අතරින්) ඇතැම් ඇවැත් සිහි කරයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි නො කරයි. යම් ඇවැත් සිහි කරයි ද, ඒ ඇවැත් සහවයි. යම් ඇවැත් සිහි නො කරයි ද, ඒ ඇවැත් නො සහවයි. ඒ මහණතෙම සිවුරු හැර නැවත උපසපන් වූයේ පෙර සිහි කොට සැඟවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට නො සහවයි. පෙර සිහි නො කොට නො සැඟවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට නො සහවයි. ඒ මහණ තෙම මුල් ඇවැත්ව අද්ද යුතු. ඒ මහණහට පළමු ඇවැත් සමග පිළිසන් ඇවැත් පමණින් සමොධාන පිරිවෙස ද දිය යුතු.

14. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිසි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි කරයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි නො කරයි. යම් ඇවැත් සිහි කරයි ද, ඒ ඇවැත් සහවයි. යම් ඇවැත් සිහි නො කරයි ද, ඒ ඇවැත් නො සහවයි. ඒ මහණ තෙමේ සිවුරු හැර නැවත උපසපන් වූයේ පෙර සිහි කොට සැඟවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට නො සහවයි. පෙර සිහි නො කොට නො සැඟවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට සහවයි. ඒ මහණතෙමේ මූලාසපටිකසායනය කළ යුතු වේ. ඒ මහණහට පළමු ඇවැත් සමග පිළිසන් ඇවැත් පමණින් සමොධාන පරිවාසය ද දිය යුතු.

15. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිසි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි කරයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි නො කරයි. යම් ඇවැත් සිහි කරයි ද, ඒ ඇවැත් සහවයි. යම් ඇවැත් සිහි නො කරයි ද, ඒ ඇවැත් නො සහවයි. ඒ මහණ තෙමේ සිවුරු හැර නැවත උපසපන් වූයේ පෙර සිහි කොට සැඟවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට සහවයි. පෙර සිහි නො කොට නො සැඟවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට නො සහවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැත්ව අද්ද යුතු. ඒ මහණහට පළමු ඇවැත් සමග පිළිසන් ඇවැත් පමණින් සමොධාන-පරිවාසය ද දිය යුතු.

16. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිසි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි කරයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි නො කරයි. යම් ඇවැත් සිහි කරයි ද, ඒ ඇවැත් නො සහවයි. ඒ මහණ තෙමේ සිවුරු හැර නැවත උපසපන් වූයේ පෙර සිහි කොට සැඟවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට සහවයි. පෙර සිහි නො කොට නො සැඟවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට සහවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැත්ව අද්ද යුතු. ඒ මහණහට පළමු ඇවැත් සමග පිළිසන් ඇවැත් පමණින් සමොධාන පිරිවෙස ද දිය යුතු.

18. ඉබ් පන භික්ඛවෙ භික්ඛු පරිවසනෙකා අනතර් සමබ්බලා සක්ඛාදිසෙසා ආපනතියො ආපනති එකච්චාසු ආපනතිසු තිබෙමහිකො. එකච්චාසු ආපනතිසු වෙමහිකො. යාසු ආපනතිසු තිබෙමහිකො, තා ආපනතියො ඡාදෙති. යාසු ආපනතිසු වෙමහිකො, තා ආපනතියො නච්ඡාදෙති. සො විබ්බජ්ඣා පුන උපසම්පන්නො යා ආපනතියො පුබ්බෙ තිබෙමහිකො ඡාදෙසි, තා ආපනතියො පච්චා තිබෙමහිකො නච්ඡාදෙති. යා ආපනතියො පුබ්බෙ වෙමහිකො නච්ඡාදෙසි, තා ආපනතියො පච්චා තිබෙමහිකො ඡාදෙති. සො භික්ඛු මූලායපටිකසිතබ්බො. යථා-පටිච්ඡන්තානකුටස්ස ආපනතිනං පුරිමාය ආපනතියා සමොධානපරිවාසො දතබ්බො.

19. ඉඩ පත හිකඩවෙ හිකඩු පර්වසනොනා අනන්තර සම්බන්ධතා සම්බන්ධ-  
 සෙසා ආපනතියො ආපනතියි. එකවිවාස ආපනතියු නිබේධනිකො. එකවිවාස  
 ආපනතියු වෙමනිකො යාසු ආපනතියු නිබේධනිකො, නා ආපනතියො  
 ඡාදෙති. යාසු ආපනතියු වෙමනිකො, නා ආපනතියො නව්ඡාදෙති.  
 සො විභින්නා පුත උපසම්පනො යා ආපනතියො පුබ්බෙ නිබේධනිකො  
 ඡාදෙසි, නා ආපනතියො පව්ඡා නිබේධනිකො ඡාදෙති. යා ආපනතියො  
 පුබ්බෙ වෙමනිකො නව්ඡාදෙසි, නා ආපනතියො පව්ඡා නිබේධනිකො  
 නව්ඡාදෙති. සො හිකඩු මුත්තාපට්ඨකස්සිතබ්බො, යථාපට්ඨන්තානස්ස  
 ආපනතියො පුරිමාය ආපනතියො සමොධානපට්ඨාසො දුතබ්බො.

20. ඉඩ පන හිකඩවේ හිකඩු පරිවෘත්තනයා අනන්ත සම්බන්ධතා සම්පාදි-  
 සෙයා ආපනතියෝ ආපනති. එකච්ඡාසු ආපනතිසු නිබ්බේමනිකෝ,  
 එකච්ඡාසු ආපනතිසු වෙමතිකෝ. යාසු ආපනතිසු නිබ්බේමනිකෝ, තා  
 ආපනතියෝ ඡාදෙති. යාසු ආපනතිසු වෙමතිකෝ, තා ආපනතියෝ  
 නච්ඡාදෙති. සො විබ්බන්තො පුන උප්පෙමපනෝ යා ආපනතියෝ සුබ්බේ  
 නිබ්බේමනිකෝ ඡාදෙති, තා ආපනතියෝ පච්ඡා නිබ්බේමනිකෝ ඡාදෙති.  
 යා ආපනතියෝ පුබ්බේ වෙමතිකෝ නච්ඡාදෙති, තා ආපනතියෝ පච්ඡා  
 නිබ්බේමනිකෝ ඡාදෙති. සො හිකඩු මුලාසප්පිකසිත්තබ්බො. යථා-  
 පරිච්ඡන්තානංගස්ස ආපනතිනා පුරිමාය ආපනතියා සමෝධානපරිවාසෝ  
 දත්තබ්බො.



17. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිසි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමති නැත්තේ ය. ඇතැම් ඇවැත්හි විමති ඇත්තේ ය. යම් ඇවැත්හි විමති නැත්තේ ද, ඒ ඇවැත් සහවසි. යම් ඇවැත්හි විමති ඇත්තේ ද, ඒ ඇවැත් නො සහවසි. ඒ මහණ තෙමේ සිවුරු හැර නැවත උපසපත් වූයේ පෙර විමති නැති ව යම් ඇවැත් සැඟවී ද, ඒ ඇවැත් පසුව විමති නැත්තේ නො සහවසි. පෙර විමති ඇති ව නො සැඟවූ ඇවැත් පසුව විමති නැති ව නො සහවසි. ඒ මහණතෙමේ මුල් ඇවැත්ව අද්ද යුතු. ඒ මහණතට පලමු ඇවැත් සමග පිළිසන් ඇවැත් පමණින් සමොධානපරිවාසය ද දිය යුතු.

18. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිසි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමති නැත්තේ වෙයි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමති ඇත්තේ වෙයි. යම් ඇවැත්හි විමති නැත්තේ ද, ඒ ඇවැත් සහවසි. යම් ඇවැත්හි විමති ඇත්තේ ද, ඒ ඇවැත් නො සහවසි. ඒ මහණ තෙමේ සිවුරු හැර නැවත උපසපත් වූයේ පෙර විමති නැති ව සැඟවූ ඇවැත් පසුව විමති නැත්තේ නො සහවසි. පෙර විමති ඇති ව නො සැඟවූ ඇවැත් පසුව විමති නැත්තේ සහවසි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැත්ව අද්ද යුතු. ඒ මහණතට පලමු ඇවැත් සමග පිළිසන් ඇවැත් පමණින් සමොධානපරිවාසය ද දිය යුතු.

19. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිසි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමති නැත්තේ ය. ඇතැම් ඇවැත්හි විමති ඇත්තේ ය. යම් ඇවැත්හි විමති නැත්තේ ද, ඒ ඇවැත් සහවසි. යම් ඇවැත්හි විමති ඇත්තේ ද, ඒ ඇවැත් නො සහවසි. හෙතෙමේ උපාපිදි ව නැවත උපසපත් වූයේ පෙර විමති නැති ව යම් ඇවැත් සැඟවී ද, පසුව ඒ ඇවැත් විමති නැති ව සහවසි. පෙර විමති ඇති ව යම් ඇවැත් නො සැඟවී ද, පසුව විමති නැති ව ඒ ඇවැත් නො සහවසි. ඒ මහණ තෙමේ මූලික ඇද්ද යුතු. ඒ මහණතට පලමු ඇවැත් සමග පිළිසන් ඇවැත් පමණින් සමොධාන පිරිවෙස ද දිය යුතු.

20. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිසි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමති නැත්තේ ය. ඇතැම් ඇවැත්හි විමති ඇත්තේ ය. විමති නැති ඇවැත් සහවසි. විමති ඇති ඇවැත් නො සහවසි. හෙතෙමේ උපාපිදි ව නැවත උපසපත් වූයේ පෙර විමති නැති ව සැඟවූ ඇවැත් පසුව ද විමති නැති ව සහවසි. පෙර විමති ඇති ව නො සැඟවූ ඇවැත් පසුව විමති නැති ව සහවසි. ඒ මහණතෙමේ මූලික ඇද්ද යුතු. ඒ මහණතට පලමු ඇවැත් සමග පිළිසන් ඇවැත් පමණින් සමොධාන පිරිවෙස ද දිය යුතු.



[21-40.] ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු පරිවසනොතා අනන්තරං සමබහුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජිත්වා අපට්ඨිච්ඡාදෙත්වා<sup>1</sup> සාමණේරෙ හොති. -පෙ- [යථා හෙට්ඨා තථා වින්දාරෙතබ්බං.] [41-60.] උමමහනකො හොති. -පෙ- [යථා හෙට්ඨා තථා වින්දාරෙතබ්බං.] [61-80.] බිහත්තවිතොතො හොති. -පෙ- [යථා හෙට්ඨා තථා වින්දාරෙතබ්බං.] [81-100.] වෙදනට්ටො හොති. -පෙ- [යථා හෙට්ඨා තථා වින්දාරෙතබ්බං.] තස්ස හොන්ති ආපනතියො පට්ඨිච්ඡන්තායොපි අපට්ඨිච්ඡන්තායොපි -පෙ- [යථා හෙට්ඨා තථා වින්දාරෙතබ්බං.] එකච්චා ආපනතියො ජානාති, එකච්චා ආපනතියො න ජානාති -පෙ- එකච්චා ආපනතියො සරති, එකච්චා ආපනතියො තස්සරති -පෙ- එකච්චාසු ආපනතිසු නිබ්බමතිකො, එකච්චාසු ආපනතිසු වෙමතිකො. යාසු ආපනතිසු නිබ්බමතිකො තා ආපනතියො ඡාදෙති. යාසු ආපනතිසු වෙමතිකො, තා ආපනතියො නච්ඡාදෙති. සො වෙදනට්ටො හොති. සො පුන අවෙදනට්ටො හුත්වා යා ආපනතියො පුබ්බ නිබ්බමතිකො ඡාදෙසි, තා ආපනතියො පච්ඡා නිබ්බමතිකො නච්ඡාදෙති. යා ආපනතියො පුබ්බ වෙමතිකො නච්ඡාදෙසි, තා ආපනතියො පච්ඡා නිබ්බමතිකො නච්ඡාදෙති. -පෙ- යා ආපනතියො පුබ්බ නිබ්බමතිකො ඡාදෙසි, තා ආපනතියො පච්ඡා නිබ්බමතිකො නච්ඡාදෙති. යා ආපනතියො පුබ්බ වෙමතිකො නච්ඡාදෙසි, තා ආපනතියො පච්ඡා නිබ්බමතිකො ඡාදෙති. -පෙ- යා ආපනතියො පුබ්බ නිබ්බමතිකො ඡාදෙසි, තා ආපනතියො පච්ඡා නිබ්බමතිකො නච්ඡාදෙති. යා ආපනතියො පුබ්බ වෙමතිකො නච්ඡාදෙසි, තා ආපනතියො පච්ඡා නිබ්බමතිකො ඡාදෙති. -පෙ- යා ආපනතියො පුබ්බ නිබ්බමතිකො ඡාදෙසි, තා ආපනතියො පච්ඡා නිබ්බමතිකො නච්ඡාදෙති. -පෙ- යා ආපනතියො පුබ්බ නිබ්බමතිකො ඡාදෙසි, තා ආපනතියො පච්ඡා නිබ්බමතිකො නච්ඡාදෙති. යා ආපනතියො පුබ්බ වෙමතිකො නච්ඡාදෙසි, තා ආපනතියො පච්ඡා නිබ්බමතිකො ඡාදෙති. සො භික්ඛු මූලාය-පටිකසංහිතබ්බො. යථාපට්ඨිච්ඡන්තානිසුද්ධස්ස ආපනතිතං පුරිමාය ආපනතියා සමොධානපට්ඨාසො දුතබ්බො.

[101-200.] ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු මානත්තාරහො -පෙ- [අනන්තරං සමබහුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජිත්වා අපට්ඨිච්ඡාදෙත්වා විබ්භමති.] -පෙ-

[201-300.] ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු මානත්තං චරන්තො -පෙ- [අනන්තරං සමබහුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජිත්වා අපට්ඨිච්ඡාදෙත්වා විබ්භමති.] -පෙ-

[301-400.] ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු අභ්භානාරහො අනන්තරං සමබහුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජිත්වා අපට්ඨිච්ඡාදෙත්වා විබ්භමති -පෙ- [මානත්තාරහො ච මානත්තචාරි ච අභ්භානාරහො ච යථා පට්ඨාසිකො තථා වින්දාරෙතබ්බං.] ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු අභ්භානාරහො අනන්තරං සමබහුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජිත්වා අපට්ඨිච්ඡාදෙත්වා සාමණේරෙ හොති -පෙ- උමමහනකො හොති -පෙ- බිහත්තවිතොතො හොති -පෙ- වෙදනට්ටො හොති. තස්ස හොන්ති ආපනතියො පට්ඨිච්ඡන්තායොපි අපට්ඨිච්ඡන්තායොපි -පෙ- එකච්චා ආපනතියො ජානාති, එකච්චා ආපනතියො න ජානාති -පෙ- එකච්චා ආපනතියො සරති, එකච්චා ආපනතියො තස්සරති. -පෙ- එකච්චාසු ආපනතිසු නිබ්බමතිකො, එකච්චාසු ආපනතිසු වෙමතිකො. යාසු ආපනතිසු නිබ්බමතිකො තා ආපනතියො ඡාදෙති. -

1. අපට්ඨිච්ඡාදෙත්වා - මජ්ඣ, සං.

[21 - 40.] මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පිරිවෙස් පුරණයේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවද පිළිසන් නො කොට හෙරණෙක් වෙයි ... [සට කී පරිදි විස්තර කට යුතු.] [41 - 60.] උමතු වෙක් වෙයි ... [සට කී පරිදි විස්තර කට යුතු] [61 - 80.] පෙරලුනු සිතැතිසෙක් වෙයි ... [සට කී පරිදි විස්තර කට යුතු] [81 - 100] වෙදනාසෙන් පෙළෙන්නෙක් වෙයි. ඔහුට පිළිසන් වූ ද, පිළිසන් නො වූ ද ඇවැත් වේ ... [සට කී පරිදි විස්තර කට යුතු.] ඇතැම් ඇවැත් දැනී. ඇතැම් ඇවැත් නො දැනී ... ඇතැම් ඇවැත් සමරයි. ඇතැම් ඇවැත් නො සමරයි ... ඇතැම් ඇවැත්හි විමති ඇත්තේ වේ. ඇතැම් ඇවැත්හි විමති නැත්තේ වේ. විමති නැති ඇවැත් වසයි. විමති ඇති ඇවැත් නො වසයි. හෙතෙමේ වෙදනාසෙන් පෙළෙන්නෙක් වෙයි. නැවත හෙතෙමේ වෙදනාසෙන් නො පෙළෙන්නෙක් ව පලමු විමති නැති ව වැසූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව නො වසයි. පලමු විමති ඇති ව නො වැසූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව නො වසයි ... පලමු විමති නැති ව වැසූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව නො වසයි. පලමු විමති ඇති ව නො වැසූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව වසයි... පෙර විමති නැති ව වැසූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව වසයි. පෙර විමති ඇති ව නො වැසූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව නො වසයි ... පලමු විමති නැති ව සැහවූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව සහවයි. පලමු විමති ඇති ව නො සැහවූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව සහවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැත්වට ඇද්ද යුතු. ඒ මහණහට මුල් ඇවැත් සමග ඇවැත් පිළිසන් පමණින් සමාධාන පිරිවෙස් ද දිය යුතු.

[101 - 200.] මහණෙනි මෙහි මහණෙක් මානව කිසි වූයේ... [ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවද පිළිසන් නො කොට උපැවිදි වෙයි.]...

[201 - 300.] මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් මානව පුරත්තේ ... [ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවද පිළිසන් නොකොට උපැවිදි වෙයි.]...

[301 - 400.] මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් අබ්‍යාන කමිසට සුදුසු වූයේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවද පිළිසන් නො කොට උපැවිදි වෙයි ... [මානව සුදුසු වූවහුත්, මානව පුරත්තාත්, අබ්‍යානසට සුදුසු වූවහුත් (මුල කී) පිරිවෙස් පුරත්තා මෙන් විතර කට යුතු.] මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් අබ්‍යානසට සුදුසු වූයේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවද නො පිළිසන් කොට හෙරණෙක් වෙයි. ... උමතු වූවෙක් වෙයි ... පෙරලුනු සිතැත්තෙක් වෙයි ... වෙදනාසෙන් පෙළෙන්නෙක් වෙයි. ඔහුට පිළිසන් වූ ද නො පිළිසන් වූ ද ඇවැත් වේ ... ඇතැම් ඇවැත් දැනී. ඇතැම් ඇවැත් නො දැනී ... ඇතැම් ඇවැත් සමරයි. ඇවැත් නො සමරයි... ඇතැම් ඇවැත්හි විමති රහිත ය. ඇතැම් ඇවැත්හි විමති සහිත ය. යම් ඇවැත්හි විමති රහිත ද ඒ ඇවැත් සහවයි. -

සාමාන්‍ය ආපනතිය වෙමින් කොටස් හා ආපනතිය නැවත දෙති. සො වෙදන වෙට්ටා හොඳි. සො පුන අවෙදන වෙට්ටා හුණා යා ආපනතිය පුබුදු නිබුදු-මනිකො ඡාදෙති, හා ආපනතිය පවුන් නිබුදුමනිකො නැවත දෙති. යා ආපනතිය පුබුදු වෙමින් කොටස් නැවත දෙති, හා ආපනතිය පවුන් නිබුදුමනිකො නැවත දෙති -පෙ-. යා ආපනතිය පුබුදු නිබුදුමනිකො ඡාදෙති, හා ආපනතිය පවුන් නිබුදුමනිකො නැවත දෙති. යා ආපනතිය පුබුදු වෙමින් කොටස් නැවත දෙති, හා ආපනතිය පවුන් නිබුදුමනිකො ඡාදෙති -පෙ- යා ආපනතිය පුබුදු නිබුදුමනිකො ඡාදෙති, හා ආපනතිය පවුන් නිබුදුමනිකො ඡාදෙති. යා ආපනතිය පුබුදු වෙමින් කොටස් නැවත දෙති, හා ආපනතිය පවුන් නිබුදුමනිකො නැවත දෙති -පෙ- යා ආපනතිය පුබුදු නිබුදුමනිකො ඡාදෙති, හා ආපනතිය පවුන් නිබුදුමනිකො ඡාදෙති, යා ආපනතිය පුබුදු වෙමින් කොටස් නැවත දෙති, හා ආපනතිය පවුන් නිබුදුමනිකො ඡාදෙති, සො භික්ෂු මූල්‍යමණ්ඩලයට පිටුපසට යයි. සභාපතිවරයාගේ අනුමැතියෙන් පරිමාණය ආපනතිය සමාජයට පවුන් දෙනු ලැබේ.

මූල්‍යමණ්ඩලයේ නිකුත් කිරීම.

### පරිමාණය වාර්තාව

1. ඉබ් පන භික්ෂුවෙ භික්ෂු සමුච්චය සමාජයේ ආපනතිය ආපනතිය පරිමාණය<sup>1</sup> අපවුන් දෙති, විකුණයි -පෙ-

2. ඉබ් පන භික්ෂුවෙ භික්ෂු සමුච්චය සමාජයේ ආපනතිය ආපනතිය අපරිමාණය<sup>2</sup> අපවුන් දෙති, විකුණයි -පෙ-

3. ඉබ් පන භික්ෂුවෙ භික්ෂු සමුච්චය සමාජයේ ආපනතිය ආපනතිය එකතුවා අපවුන් දෙති, විකුණයි -පෙ-

4. ඉබ් පන භික්ෂුවෙ භික්ෂු සමුච්චය සමාජයේ ආපනතිය ආපනතිය නානාතාවා අපවුන් දෙති, විකුණයි -පෙ-

5. ඉබ් පන භික්ෂුවෙ භික්ෂු සමුච්චය සමාජයේ ආපනතිය ආපනතිය සමාජය අපවුන් දෙති, විකුණයි -පෙ-

6. ඉබ් පන භික්ෂුවෙ භික්ෂු සමුච්චය සමාජයේ ආපනතිය ආපනතිය විසඳාගත අපවුන් දෙති, විකුණයි -පෙ-

7. ඉබ් පන භික්ෂුවෙ භික්ෂු සමුච්චය සමාජයේ ආපනතිය ආපනතිය වෙනත් අපවුන් දෙති, විකුණයි -පෙ-

8. ඉබ් පන භික්ෂුවෙ භික්ෂු සමුච්චය සමාජයේ ආපනතිය ආපනතිය සමස්තව අපවුන් දෙති, විකුණයි -පෙ-

(සභා සමාජය නැවත විකුණයි.)

පරිමාණය වාර්තාව නිකුත් කිරීම.

1. පරිමාණය - සා.

2. අපරිමාණය - සා.

යම් ඇවැත්හි විමනි සහිත ද ඒ ඇවැත් නොසහවයි. හෙතෙමේ වෙදනායෙන් පෙළෙන්නෙක් වේ. නැවත හෙතෙමේ වෙදනායෙන් නොපෙළෙන්නෙක් ව පෙර විමනි නැති ව සැඟවූ ඇවැත් පසු ව විමනි නැති ව නොසහවයි. පෙර විමනි ඇති ව නොසැඟවූ ඇවැත් පසු ව විමනි නැති ව නොසහවයි ... පෙර විමනි නැති ව සැඟවූ ඇවැත් පසු ව විමනි නැති ව නොසහවයි. පෙර විමනි ඇති ව නොසැඟවූ ඇවැත් පසු ව විමනි නැති ව සහවයි ... පෙර විමනි නැති ව වැසූ ඇවැත් පසු ව විමනි නැති ව වසයි. පෙර විමනි ඇති ව නොවැසූ ඇවැත් පසු ව විමනි නැති ව නොවසයි .. පළමු විමනි නැති ව වැසූ ඇවැත් පසු ව විමනි නැති ව වසයි. පෙර විමනි ඇති ව නොවැසූ ඇවැත් පසු ව විමනි නැති ව වසයි. ඒ මහණෙනි මුල් ඇවැත් ඇද්ද යුතු. ඔහුට පළමු ඇවැත් සමග පිළිසන් ඇවැත් පමණින් සමාධාන පිරිවෙස ද දිය යුතුයි.

මූලාසප්තිකානු සිද්ධිය නිමි.

## පරිමාණාදි වාර අට

1. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් ප්‍රමාණවත් (=ගණන් ඇති) බොහෝ සහ වෙසෙස් ඇවැත් ඇවැද පිළිසන් නොකොට උපැවිදි වෙයි ...
2. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ නැති බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවැද පිළිසන් නොකොට උපැවිදි වෙයි ...
3. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් එක් නම් ඇති බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවැද පිළිසන් නොකොට උපැවිදි වෙයි ...
4. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් වෙන් වෙන් නම් ඇති බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවැද පිළිසන් නොකොට උපැවිදි වෙයි ...
5. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් සහාය වූ (= සමාන) බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවැද පිළිසන් නොකොට උපැවිදි වෙයි ...
6. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් විසභාය වූ බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවැද පිළිසන් නොකොට උපැවිදි වෙයි ...
7. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් වෙන් වෙන් වූ බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවැද පිළිසන් නොකොට උපැවිදි වෙයි...
8. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් මුසු වූ බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවැද පිළිසන් නොකොට උපැවිදි වෙයි ...

(යට කී පරිදි විතර කව යුතු යි.)

පරිමාණාදි වාර අට නිමිණේ ය.

## දොභි කිකඤ්චාර එකාදසකං

1. දොභි කිකඤ්ච සමිසාදිසෙසං ආපනනා හොනති. තෙ සමිසාදිසෙසෙ සමිසාදිසෙසදිට්ඨිනො හොනති. එකො ඡාදෙති, එකො නච්ඡාදෙති, යො ඡාදෙති, සො දුක්ඛං දෙසාපෙතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්තඤ්චස්ස<sup>1</sup> පරිවාසං දඬා උභින්නමපි මානතතං දාතබ්බං.

2. දොභි කිකඤ්ච සමිසාදිසෙසං ආපනනා හොනති. තෙ සමිසාදිසෙසෙ වෙමිනිකා හොනති. එකො ඡාදෙති, එකො නච්ඡාදෙති. යො ඡාදෙති, සො දුක්ඛං දෙසාපෙතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්තඤ්චස්ස පරිවාසං දඬා උභින්නමපි මානතතං දාතබ්බං.

3. දොභි කිකඤ්ච සමිසාදිසෙසං ආපනනා හොනති. තෙ සමිසාදිසෙසෙ මිසුකදිට්ඨිනො හොනති, එකො ඡාදෙති. එකො නච්ඡාදෙති. යො ඡාදෙති, සො දුක්ඛං දෙසාපෙතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්තඤ්චස්ස පරිවාසං දඬා උභින්නමපි මානතතං දාතබ්බං.

4. දොභි කිකඤ්ච මිසුකං ආපනනා හොනති. තෙ මිසුකෙ සමිසාදිසෙස-දිට්ඨිනො හොනති. එකො ඡාදෙති, එකො නච්ඡාදෙති. යො ඡාදෙති, සො දුක්ඛං දෙසාපෙතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්තඤ්චස්ස පරිවාසං දඬා උභින්නමපි මානතතං දාතබ්බං.

5. දොභි කිකඤ්ච මිසුකං ආපනනා හොනති. තෙ මිසුකෙ මිසුක-දිට්ඨිනො හොනති. එකො ඡාදෙති, එකො නච්ඡාදෙති. යො ඡාදෙති, සො දුක්ඛං දෙසාපෙතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්තඤ්චස්ස පරිවාසං දඬා උභින්නමපි මානතතං දාතබ්බං.

6. දොභි කිකඤ්ච සුඛිකං ආපනනා හොනති. තෙ සුඛිකෙ සමිසාදිසෙස-දිට්ඨිනො හොනති. එකො ඡාදෙති, එකො නච්ඡාදෙති. යො ඡාදෙති, සො දුක්ඛං දෙසාපෙතබ්බො. උභොපි යථාධම්මං කාරුපෙතබ්බො.

7. දොභි කිකඤ්ච සුඛිකං ආපනනා හොනති. තෙ සුඛිකෙ සුඛික-දිට්ඨිනො හොනති. එකො ඡාදෙති, එකො නච්ඡාදෙති. යො ඡාදෙති, සො දුක්ඛං දෙසාපෙතබ්බො. උභොපි යථාධම්මං කාරුපෙතබ්බො.

8. දොභි කිකඤ්ච සමිසාදිසෙසං ආපනනා හොනති. තෙ සමිසාදිසෙසෙ සමිසාදිසෙසදිට්ඨිනො හොනති. එකස්ස හොති ආරුචෙස්සාමිති, එකස්ස හොති ත ආරුචෙස්සාමිති. සො පඨමමපි යාමං ඡාදෙති, දුතිසමපි යාමං ඡාදෙති, තතිසමපි යාමං ඡාදෙති, උඛසෙත<sup>2</sup> අරුණෙ ඡන්තා හොති ආපතති. යො ඡාදෙති, සො දුක්ඛං දෙසාපෙතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්තඤ්චස්ස පරිවාසං දඬා උභින්නමපි මානතතං දාතබ්බං.

1. යථාපටිච්ඡන්තාඤ්චස්ස - සිමු 1, 2. යථාපටිච්ඡන්තාචස්ස මිජ්ඣ.

2. උඛසෙත - මිජ්ඣ: උදබ්බෙ PTS.

## දෙවනිකඩුවාර එකොළොස්

1. දෙමහණ කෙනෙක් සභවෙසෙස් අවන්හු වෙති. ඔහු සභ-  
වෙසෙස්හි සභවෙසෙස් දිටු ඇත්තෝ වෙති. එක් මහණෙක් සභවයි.  
එක් මහණෙක් නො සභවයි. යමෙක් සභවා නම් හේ දුකුලා ඇවැත්  
දෙස්විය යුතු වේ. ඇවැත් පිළිසන් පමණින් ඔහුට පිරිවෙස ද දී දෙදෙනාට ම  
මානත දිය යුතු.

2. දෙමහණ කෙනෙක් සභවෙසෙස් අවන්හු වෙති. ඔහු සභ-  
වෙසෙස්හි විමති ඇත්තාහු වෙත්. එක් මහණෙක් සභවයි. එක් මහණෙක්  
නො සභවයි. යමෙක් සභවා නම් හේ දුකුලා ඇවැත් දෙස්විය යුතු වේ.  
ඇවැත් පිළිසන් පමණින් ඔහුට පිරිවෙස ද දී දෙදෙනාට ම මානත දිය යුතු.

3. දෙමහණ කෙනෙක් සභවෙසෙස් අවන්හු වෙති. ඔහු සභ-  
වෙසෙස්හි මුසුදිටු ඇත්තෝ වෙත්. එක් මහණෙක් සභවයි. එක් මහණෙක්  
නො සභවයි. යමෙක් සභවා නම් හේ දුකුලා දෙස්විය යුතු වේ.  
ඇවැත් පිළිසන් පමණින් ඔහුට පිරිවෙස ද දී දෙදෙනාට ම මානත දිය යුතු.

4. මහණහු දෙදෙනෙක් මුසු ඇවැත් අවන්හු වෙති. ඔහු මුසු  
ඇවැත්හි සභවෙසෙස් දිටු ඇත්තෝ වෙත්. එක් මහණෙක් සභවයි. එක්  
මහණෙක් නො සභවයි. යමෙක් සභවා නම් හේ දුකුලා දෙස්විය යුතු වේ.  
ඇවැත් පිළිසන් පමණින් ඔහුට පිරිවෙස ද දී දෙදෙනාට ම මානත දිය යුතු.

5. දෙමහණ කෙනෙක් මුසු ඇවැත් අවන්හු වෙති. ඔහු මුසු ඇවැත්හි  
මුසුදිටු ඇත්තෝ වෙත්. එක් මහණෙක් වසයි. එක් මහණෙක් නො  
වසයි. යමෙක් වසා නම් හේ දුකුලා දෙස්විය යුතු වේ. ඇවැත් පිළිසන්  
පමණින් ඔහුට පිරිවෙස ද දී දෙදෙනාට ම මානත දිය යුතු.

6. දෙමහණ කෙනෙක් නුමුසු ඇවැත් අවන්හු වෙති. ඔහු නුමුසු  
ඇවැත්හි සභවෙසෙස් දිටු ඇත්තෝ වෙත්. එක් මහණෙක් සභවයි.  
එක් මහණෙක් නො සභවයි. යමෙක් සභවා නම් හේ දුකුලා දෙස්විය  
යුතු වේ. දෙදෙන ම දහම් වූ පරිදි කරවිය යුතුක.

7. දෙමහණ කෙනෙක් නුමුසු ඇවැත් අවන්හු වෙති. ඔහු නුමුසු  
ඇවැත්හි නුමුසු දිටු ඇත්තෝ වෙත්. එක් මහණෙක් සභවයි. එක්  
මහණෙක් නො සභවයි. යමෙක් සභවා නම් හේ දුකුලා දෙස්විය  
යුතු වේ. දෙදෙන ම දහම් වූ පරිදි කරවිය යුතුක.

8. මහණහු දෙදෙනෙක් සභවෙසෙස් අවන්හු වෙති. ඔහු සභවෙසෙස්හි  
සභවෙසෙස් දිටු ඇත්තෝ වෙත්. එක් මහණකුට සැලකරන්නෙමි යි  
සිත් වෙයි. එක් මහණකුට නො සැලකරන්නෙමි යි සිත් වෙයි. හෙතෙම  
(රුහු) පලමු යමිහිත් සභවයි. දෙවන යමිහිත් සභවයි. තෙවන යමිහිත්  
සභවයි. අරුණ නැති කල අවැත සභවන ලද්දේ වේ. යමෙක් සභවා නම් හේ  
දුකුලා දෙස්විය යුතු වේ. ඇවැත් පිළිසන් පමණින් ඔහුට පිරිවෙස ද  
දී දෙදෙනාට ම මානත දිය යුතු.

9. දො භික්ඛු සමසාදිසෙසං ආපනනා භොනති, තෙ සමසාදිසෙසෙ සමසාදිසෙසදිට්ඨිනො භොනති. තෙ ගච්ඡන්ති ආරොවෙස්සාමාති. එකස්ස අනන්‍රමගෙන මකඛබ්බෙමා උපපජ්ජති න ආරොවෙස්සාමිති. සො පඨමපි යාමං ඡාදෙති. දුතියමපි යාමං ඡාදෙති. තතියමපි යාමං ඡාදෙති. උභයො අරුණෙ ඡන්තා භොති ආපනති. යො ඡාදෙති, සො දුක්ඛං දෙසාපෙ-  
නබ්බො. යථාපටිච්ඡන්තාඤ්ඤා පරිවාසං දක්වා උභින්නමපි මානතතං දාහබ්බං.

10. දො භික්ඛු සමසාදිසෙසං ආපනනා භොනති. තෙ සමසාදිසෙසෙ සමසාදිසෙසදිට්ඨිනො භොනති. තෙ උමමනතකා භොනති. තෙ පච්ඡා අනුමමනතකා හුත්වා එකො ඡාදෙති, එකො නච්ඡාදෙති. යො ඡාදෙති, සො දුක්ඛං දෙසාපෙතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්තාඤ්ඤා පරිවාසං දක්වා උභින්නමපි මානතතං දාහබ්බං.

11. දො භික්ඛු සමසාදිසෙසං ආපනනා භොනති. තෙ පාතිමොකෙට්ඨි උද්දිස්සමානෙ එවං වදෙනති: “ඉදුතෙව බො මගං ඡාතාම: අයමපි කිරි බ්බෙමා සුත්තාගතො සුත්තපරිශාපනො අනුඤ්ඤාසං උදෙදසං ආගච්ඡති”ති. තෙ සමසාදිසෙසෙ සමසාදිසෙසදිට්ඨිනො භොනති. එකො ඡාදෙති, එකො නච්ඡාදෙති. යො ඡාදෙති, සො දුක්ඛං දෙසාපෙතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්තා-  
ඤ්ඤා පරිවාසං දක්වා උභින්නමපි මානතතං දාහබ්බන්ති.

දොවභික්ඛුවාර එකාදසකං නිට්ඨිතං.

## මූලාශ්‍රපරික්‍ෂාසන්න අවිසුද්ධිනවකං

1. ඉධ පත භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමබහුලා සමසාදිසෙසං ආපනනියො ආපජ්ජති පරිමාණමපි අපරිමාණමපි එකතාමමපි තාතාතාමමපි සභාගමපි විසභාගමපි වච්ඡන්තිමපි සමභින්නමපි. සො සමසං තාසං ආපනනිතං සමො-  
ධානපරිවාසං යාවති. තස්ස සමෙසං තාසං ආපනනිතං සමොධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසනො අනන්‍ර සමබහුලා සංඝදිසෙසං ආපනනියො ආපජ්ජති පරිමාණායො අපටිච්ඡන්තායො. සො සමසං අනන්‍ර ආපනනිතං මූලාශ්‍රපරික්‍ෂාසන්නං යාවති. තං සමෙසං අනන්‍ර ආපනනිතං මූලාශ්‍රපරික්‍ෂාසන්නි ධම්මකෙන කමෙත අකුප්පෙන ධාතාරගෙන. ධම්මෙන සමොධානපරි-  
වාසං දෙති, අධම්මෙන මානතතං දෙති, අධම්මෙන අබ්බන්ති. සො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අවිසුද්ධො තාහි ආපනතිහි.

9. දෙමහණ කෙනෙක් සහවෙසස් අවන්හු වෙති. ඔහු සහ වෙසෙස්හි සහවෙසස් දිවු ඇත්තෝ වෙත්. ඔහු සැලකරන්නෙමු යි යෙති. එක් මහණකුට අතරමග දී නො සැලකරන්නෙමි යි මකුදුම් උපදී. හෙතෙමේ පලමු යම්හිත් වසයි. දෙවන යම්හිත් වසයි. තෙවන යම්හිත් වසයි. අරුණ නැගි කප ඇවත වැසුනේ වේ. යමෙක් වසා නම් හේ දුකුලා දෙස්විය යුතු වේ. ඇවත් පිළිසන් පමණින් ඔහුට පිරිවෙස ද දී දෙදෙනාට ම මානත දිය යුතු.

10. දෙමහණ කෙනෙක් සහවෙසස් අවන්හු වෙති. ඔහු සහ-වෙසෙස්හි සහවෙසස් දිවු ඇත්තෝ වෙති. ඔහු උමතු වූවෝ වෙත්. පසු ව ඔහු උමතු නො වූවෝ ව එක් මහණෙක් සහවයි. එක් මහණෙක් නො සහවයි. යමෙක් සහවා නම් හේ දුකුලා දෙස්විය යුතු වේ. ඇවත් පිළිසන් පමණින් ඔහුට පිරිවෙස ද දී දෙදෙනාට ම මානත දිය යුතු.

11. දෙමහණ කෙනෙක් සහවෙසස් අවන්හු වෙති. ඔහු පාමොක් උදෙසන කල්හි “මේ දහමත් පාමොක් සුතුරෙහි ආයේ ල, සුතුරෙහි ඇතුළත් ල, අඹමසන් පාසා උදෙසුම්ව පැමිණේ ල යි මේ දැන් ම අපි දනුවිය යි” මෙසේ කියත්. ඔහු සහවෙසස්හි සහවෙසස් දිවු ඇත්තෝ වෙත්. එක් මහණෙක් සහවයි. එක් මහණෙක් නො සහවයි. යමෙක් සහවා නම් හේ දුකුලා දෙස්විය යුතු වේ. ඇවත් පිළිසන් පමණින් ඔහුට පිරිවෙස ද දී දෙදෙනාට ම මානත දිය යුතු යි.

දෙවනිකවුරු එකොළොස් නිමි.

## මූලාශ්වාසිකසාහ අවිසුද්ධි නවකය

1. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් ගණන් ඇත්තා වූ ද ගණන් නැත්තා වූ ද එක් නම් ඇත්තා වූ ද වෙත් දෙත් නම් ඇත්තා වූ ද සභාග වූ ද විසභාග වූ ද වෙත් වෙත් වූ ද මුසු වූ ද බොහෝ සහවෙසස් අවදිසි. හෙතෙමේ ඒ ඇවැත්නට සමසයාගෙන් සමොධාන පිරිවෙස යදිසි. ඔහුට සමස තෙමේ ඒ ඇවැත් සඳහා සමොධාන පිරිවෙස දෙසි. හෙතෙමේ පිරිවෙස් පුරන්නේ ඒ අතර ගණන් ඇති පිළිසන් නො වූ බොහෝ සහවෙසස් ඇවැත් අවදිසි. හෙතෙමේ සමසයාගෙන් අතර ඇවැත් සඳහා මූලාශ්වාසිකසාහ යදී. සමස තෙමේ ඔහුට දූහැමි වූ අකොපය වූ තැනට තිසි කම්යෙන් අතර ඇවැත් සඳහා මූලාශ්වාසිකසාහ කම් කෙරෙයි. දූහැමින් සමොධාන පිරිවෙස් දෙසි. නො දූහැමින් මානත දෙසි. නො දූහැමින් අභ්‍යානස කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙමේ ඒ ආපනතින් ගෙන් පිරිසිදු වූයේ නො වේ.



2. ඉඩ පන හික්කවෙ, හික්කු සමබ්‍රලා සබ්බාදිසෙසා අපනනියො ආපජ්ජනි පරිමාණමයි අපරිමාණමයි එකතාමමයි නානානාමමයි සහාගමයි විසහාගමයි වචසනමයි සමනිනාමයි. සො සබ්බං තාසං ආපනනිනං සමොධාන පරිවාසං යාවති. තස්ස සබ්බෙසා නාසං ආපනනිනං සමොධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසනෙනා අනන්ද සමබ්‍රලා සබ්බාදිසෙසා ආපනනියො ආපජ්ජනි පරිමාණායො පරිච්ඡින්නායො. සො සබ්බං අනන්ද ආපනනිනං මුලාසපටිකස්සනං යාවති. තං සබ්බෙසා අනන්ද ආපනනිනං මුලාසපටිකස්සනි ධම්මෙකත කමෙත අකුලපපන ධාරාහෙත ධම්මෙත සමොධාන පරිවාසං දෙති. අධම්මෙත මානනං දෙති. අධිමමන අබ්බෙති. සො හික්කවෙ, හික්කු අවිසුඛො ධාති ආපනනිති.

3. ඉඩ පන හික්කවෙ, හික්කු සම්බුලා සම්භාදිසෙසා ආපනනියො ආපජ්ඣති පරිමාණමයි අපරිමාණමයි එකතාමමයි කානානාමමයි සභාගමයි ත්‍රිසභාගමයි ව්‍යවහිකමයි සමන්තනමයි. සො සම්භං තාසං ආපනනිනං සමො-  
ධානපරිවාසං යවති. තස්ස සමෙසා තාසං ආපනනිනං සමොධානපරිවාසං  
දෙති. සො පරිවසනො අනතුරු සම්බුලා සම්භාදිසෙසා ආපනනියො  
ආපජ්ඣති පරිමාණායො පරිවර්තනායොපි අපරිවර්තනායොපි. සො සම්භං  
අනතුරු ආපනනිනං මුලාසපටිකස්සනං යවති. තං සමෙසා අනතුරු  
ආපනනිනං මුලාසපටිකස්සති ධම්මකෙන කමමන අකුප්පන ආකාර-  
කෙන. ධම්මක සමොධානපරිවාසං දෙති. අධිමෙමන මානනං දෙති,  
අධිමෙමන අමෙමන. සො හික්කවෙ, හික්කු අම්බුලො තාති ආපනනිති.

4 - 7. ඉඩ පත හිතකවෙ හිතනු සමබහුලා සමසාදිසෙසා ආපනනියො ආපජ්ජනි පරිමාණමපි අපරිමාණමපි එකතාවමපි නානාතාවමපි සහාගමපි විසහාගමපි වචනිතමපි සමභින්නමපි. සො සමසං තාසං ආපනනිනං සමොධාන පරිවාසං යාවති. තස්ස සමෙසා තාසං ආපනනිනං සමොධානපරිවාසං දෙනි. සො පරිවසනොතා අනතරු සමබහුලා සමසාදිසෙසා ආපනනියො ආපජ්ජනි අපරිමාණායො අපරිච්ඡන්නායො -පෙ- අපරිමාණායො පරිච්ඡන්නායො -පෙ- අපරිමාණායො පරිච්ඡන්නායොපි අපරිච්ඡන්නායොපි -පෙ- පරිමාණායොපි අපරිමාණායොපි අපරිච්ඡන්නායො. සො සමසං අනතරු ආපනනිනං මුලායපටිකස්සානං යාවති. තං සමෙසා අනතරු ආපනනිනං මුලායපටිකස්සාති ධමමිකෙන කමෙතන අකුප්පෙන ථානාරහෙන, ධමමත සමොධානපරිවාසං දෙනි, අධමෙතන මානතනං දෙනි, අධමෙතන අබෙහති. සො හිතකවෙ, හිතනු අවිසුඤ්ඤා තාහි ආපනනිති.

8. ඉඩ පන හිතකළේ, හිතැති සමහුලා සමෘද්ධියෙන් ආපනනියො  
ආපජ්ජනි පරිමාණමයි අපරිමාණමයි එකතාමමයි නානාතාමමයි සහායමයි  
විසභාගමයි වවඤ්ඤමයි සමෝක්කමයි සො සමිසං නාසං ආපනනිනං සමො-  
ධානපරිවාසං යාවනි තසස සමෙසා නාසං ආපනනිනං සමොධානපරිවාසං  
දෙනි. -

2. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් ප්‍රමාණවත් වූ ද ප්‍රමාණ රහිත වූ ද එක් නමක් ඇත්තා වූ ද වෙන් වෙන් නම් ඇත්තා වූ ද සභාග වූ ද විසභාග වූ ද වන්චිත වූ ද සමහින්නා වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සම්බ්‍යාගෙන් ඒ ඇවැත්නට සමොධාන පිරිවෙස යදියි. ඔහුට සම්බ්‍යාගෙන් ඒ ඇවැත් සදහා සමොධාන පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙස් පුරන්තේ අතර ප්‍රමාණවත් වූ වැසුනු බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සම්බ්‍යාගෙන් අතර ඇවැත්නට මූලායපටිකසසනය යදියි සම්බ්‍යාගෙන් ඔහුට අකොප්‍ය වූ තැනට නිසි දෘෂ්ටි කම්මයෙන් අතර ඇවැත් සදහා මූලායපටිකසසනය කෙරෙයි. දෘෂ්ටිමත් සමොධාන පිරිවෙස දෙයි. නො දෘෂ්ටිමත් මානව දෙයි, නො දෘෂ්ටිමත් අබ්බාතය කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙමේ ඒ ආපනතින්ගෙන් අවිසුද්ධ වූයේ වෙයි.

3. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූ ද අපමණ වූ ද එක් නම් වූ ද වෙන් වෙන් නම් වූ ද සභාග වූ ද විසභාග වූ ද වවන්චිත වූ ද සමහින්නා වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ ඒ ඇවැත්නට සම්බ්‍යාගෙන් සමොධාන පිරිවෙස යදියි. සම්බ්‍යාගෙන් ඒ ඇවැත් සදහා ඔහුට සමොධාන පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙස් පුරන්තේ අතර පමණ වූ පිළිසන් වූ ද පිළිසන් නො වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ අතර ඇවැත්නට සම්බ්‍යාගෙන් මූලායපටිකසසනය යදියි. සම්බ්‍යාගෙන් අකොප්‍ය වූ තැනට නිසි දෘෂ්ටිකම්මයෙන් ඔහුට අතර ඇවැත්සදහා මූලායපටිකසසනය කම් කෙරෙයි. දෘෂ්ටිමත් සමොධාන පිරිවෙස දෙයි. නො දෘෂ්ටිමත් මානව දෙයි. නො දෘෂ්ටිමත් අබ්බාතය කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙමේ ඒ ආපනතිගෙන් විසුද්ධ වූයේ නො වේ.

4 - 7. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූ ද අපමණ වූ ද එක් නම් වූ ද වෙන් වෙන් නම් වූ ද සභාග වූ ද විසභාග වූ ද වවන්චිත වූ ද සමහින්නා වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සම්බ්‍යාගෙන් ඒ ඇවැත්නට සමොධාන පිරිවෙස යදියි. සහන තෙමේ ඔහුට ඒ ඇවැත් සදහා සමොධාන පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙස් පුරන්තේ අතර නො පමණ වූ නො වැසුනු ... නො පමණ වූ වැසුනු ... නො පමණ වූ වැසුනා වූත් නො වැසුනා වූත් ... පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද නො වැසුනා වූ බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සම්බ්‍යාගෙන් අතර ඇවැත් සදහා මූලායපටිකසසනය යදියි සම්බ්‍යාගෙන් අකොප්‍ය වූ තැනට නිසි දෘෂ්ටි කම්මයෙන් ඔහුට අතර ඇවැත් සදහා මූලායපටිකසසනය කම් කෙරේ. දෘෂ්ටිමත් සමොධාන පිරිවෙස දෙයි. නො දෘෂ්ටිමත් මානව දෙයි. නො දෘෂ්ටිමත් අබ්බාතය කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙමේ ඒ ඇවැතුන්ගෙන් පිරිසිදු වූයේ නො වෙයි.

8. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් ගණන් ඇත්තා වූ ද ගණන් නැත්තා වූ ද එක් නමක් ඇත්තා වූ ද වෙන් වෙන් නම් ඇත්තා වූ ද සමාන වූ ද අසමාන වූ ද වවන්චිත වූ ද සමහින්නා වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සම්බ්‍යාගෙන් ඒ ඇවැත් නට සමොධාන පිරිවෙස යදියි. සම්බ්‍යාගෙන් ඔහුට ඒ ඇවැත් සදහා සමොධාන පිරිවෙස දෙයි. -

සෞ පරිවහන අනුරාධ සම්මුතිය සම්බන්ධයෙන් ආපනතියේ ආපනතීන් පරිමාණයෙන් අපරිමාණයෙන් පරිවර්තනයෙන්. සෞ සම්බන්ධ අනුරාධ ආපනතීන් මුලාසප්තියෙන් යැවේ. තම සම්බන්ධ අනුරාධ ආපනතීන් මුලාසප්තියේ බලවත්තම කමෙන් අනුප්පත්තියක් එකතුකර. බලවත්තම සමාධානපරිවරණයෙන්, අධිමෙන් මානවයන්. දෙව්, අධිමෙන් අනුරාධ. සෞ හිතවත්, හිතවත් අනුරාධ තාහි ආපනතීන්.

9 ඉඩ පත හික්කවෙ, හික්කු සබ්බනුලා සබ්බාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජති පරිමාණමපි අපරිමාණමපි එකතාමමපි නානාතාමමපි සභාගමපි විසභාගමපි වච්ඡන්තමපි සමගිනාමපි, සො සබ්බං තාසං ආපනතීනං සමොධානපරිවාසං යාවති. තස්ස සබ්බො තාසං ආපනතීනං සමොධාන-පරිවාසං දෙති. සො පරිවජ්ජනො අනන්ද්‍ර සබ්බනුලා සබ්බාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජති පරිමාණායොපි අපරිමාණායොපි පටිච්ඡන්තායොපි අපටිච්ඡන්තායොපි. සො සබ්බං අනන්ද්‍ර ආපනතීනං මූලාසථවිකස්සනං යාවති. තං සබ්බො අනන්ද්‍ර ආපනතීනං මූලාසථවිකස්සති ධම්මකෙන කමෙත අකුප්පෙන ධාතාරහෙන. ධම්මෙන සමොධානපරිවාසං දෙති, අධම්මෙන මානතතං දෙති, අධම්මෙන අබ්භතී. සො හික්කවෙ, හික්කු අච්ඡයො තාඤ්ඤ ආපනතීති.

ဓမ္မာနုပေါဏ္ဍိယ နိဗ္ဗာန်သုတ်၊ နိဗ္ဗာန်သုတ်။

මුලාසම්පන්නසංඝාත විසුද්ධිනාවකං

1 - 3. ඉඹ පන භීක්‍ෂවෙ, භීක්‍ෂු සම්බුද්‍රා සබ්බාදිසෙසා ආපනතියො ආරජ්ජති පරිමාණමපි අපරිමාණමපි -පෙ- වචනෙමපි සම්බන්ධමපි. සො සබ්බං තාසං ආරතනිතං සමොධානපරිවාසං යාවති. තස්ස සබ්බෙසා තාසං ආරතනිතං සමොධානපරිවාසං දෙනි. සො පරිවසනොනා අනතර් සම්බුද්‍රා සබ්බාදිසෙසා ආරතනියො අරජ්ජති පරිමාණායො අපරිච්ඡන්තායො -පෙ- පරිමාණායො පරිච්ඡන්තායො -පෙ- පරිමාණායො පරිච්ඡන්තායොපි අප- පරිච්ඡන්තායොපි. සො සබ්බං අනතර් ආපනනිතං මූලාසප්පිකස්සනං යාවති. තං සප්පිකා අනතර් ආපනනිතං මූලාසප්පිකස්සති ධම්මකොත කෘමමන අකුපෙපන ඨාතාරහෙන. ධම්මෙන සමොධානපරිවාසං දෙනි, ධම්මෙන මානතතං දෙනි, ධම්මෙන අබ්බෙති. සො භීක්‍ෂවෙ, භීක්‍ෂු විසුද්ධා තාභි ආරතනිති

[illegible]

හෙතෙමේ පිරිවෙස් පුරන්තේ පමණ වූ ද අපමණ වූ ද වැසුනු බොහෝ සහ වෙසෙස් ඇවැත් අවදිසි. හෙතෙමේ සඛ්ඝයාගෙන් අතර ඇවැත් සඳහා මූලායපටිකසාහන යදිසි. සඛ්ඝ තෙමේ අකොප්‍ය වූ තැනට නිසි දෘෂ්ටිකම්මයෙන් ඔහුට අතර ඇවැත් සඳහා මූලායපටිකසාහන කෙරේ. දෘෂ්ටි සමොධාන පිරිවෙස දෙයි. නො දෘෂ්ටි මාතත දෙයි. නො දෘෂ්ටි අබ්‍යාතය කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙමේ ඒ ආපනතින්ගෙන් විශුද්ධ වූයේ නො වෙයි.

9. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූ ද අපමණ වූ ද එක් තම වූ ද වෙන් වෙන් තම වූ ද සහාග වූ ද විසහාග වූ ද වච්ඡිත වූ ද සමභින්න වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්නට පැමිණේ. හෙතෙමේ සඛ්ඝයාගෙන් ඒ ආපනතින්ට සමොධානපරිවාසය යදිසි. සඛ්ඝ තෙමේ ඔහුට ඒ ඇවැත් සඳහා සමොධානපරිවාසය දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙස් පුරන්තේ ඒ අතර පමණ වූ ද අපමණ වූ ද වැසුනා වූත් නො වැසුනා වූත් බොහෝ සඛ්ඝාදිසසාපනතින්ට පැමිණේ. හෙතෙමේ සඛ්ඝයාගෙන් ඒ ආපනතින්ට මූලායපටිකසාහන යදිසි. සඛ්ඝ තෙමේ අකොප්‍ය වූ ස්වාතාගී වූ ධාර්මික කම්මෙන් ඔහුට ඒ ආපනතින් සඳහා මූලායපටිකසාහන කෙරෙයි. දෘෂ්ටි සමොධානපරිවාසය දෙයි. නො දෘෂ්ටි මාතත දෙයි. නො දෘෂ්ටි අබ්‍යාත කම්ම කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙමේ ඒ ආපනතින්ගෙන් විශුද්ධ වූයේ නො වෙයි.

මූලායපටිකසාහන අවිසුද්ධි නවකය නිමිසේ සි.

### මූලායපටිකසාහන විසුද්ධි නවකය

1 - 3. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූ ද අපමණ වූ ද ... වච්ඡිත වූ ද සමභින්න වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිසි. හෙතෙමේ සඛ්ඝයාගෙන් ඒ ඇවැත්නට සමොධාන පරිවාසය යදිසි. සඛ්ඝ තෙමේ ඔහුට ඒ ඇවැත් සඳහා සමොධාන පරිවාසය දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙස් පුරන්තේ ඒ අතර පමණ වූ නො වැසුනු ... පමණ වූ වැසුනු ... පමණ වූ වැසුනා වූත් නො වැසුනා වූත් බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිසි. හෙතෙමේ සඛ්ඝයාගෙන් අතර ඇවැත්නට මූලායපටිකසාහන යදිසි. සඛ්ඝ තෙමේ ඔහුට අකොප්‍ය වූ තැනට නිසි දෘෂ්ටිකම්මයෙන් අතර ඇවැත් සඳහා මූලායපටිකසාහන කෙරෙයි. දෘෂ්ටි සමොධාන පිරිවෙස දෙයි. දෘෂ්ටි මාතත දෙයි. දෘෂ්ටි අබ්‍යාතය කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙමේ ඒ ආපනතින්ගෙන් විශුද්ධ වූයේ වෙයි.

4 - 6. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූ ද අපමණ වූ ද ... වච්ඡිත වූ ද සමභින්න වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිසි. හෙතෙමේ සඛ්ඝයාගෙන් ඒ ඇවැත්නට සමොධාන පිරිවෙස යදිසි. හෙතෙමේ පිරිවෙස් පුරන්තේ අතර අපමණ වූ නො වැසුනු ... අපමණ වූ වැසුනු ... අපමණ වූ වැසුනා වූත් නො වැසුනා වූත් බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිසි. හෙතෙමේ සඛ්ඝයාගෙන් අතර ඇවැත් සඳහා මූලායපටිකසාහන යදිසි. සඛ්ඝ තෙමේ ඔහුට අකොප්‍ය වූ තැනට නිසි දෘෂ්ටිකම්මයෙන් අතර ඇවැත් සඳහා මූලායපටිකසාහන කෙරෙයි. දෘෂ්ටි සමොධාන පිරිවෙස දෙයි. දෘෂ්ටි මාතත දෙයි. දෘෂ්ටි අබ්‍යාතය කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙමේ ඒ ආපනතින්ගෙන් විශුද්ධ වූයේ වෙයි.

7 - 9. ඉබ් පන භික්ෂුවෙ, භික්ෂු සම්බුද්ධා සම්ප්‍රදායකර්මය ආපනනියො ආපනනියො පරිමාණමපි අපරිමාණමපි - පෙ- වචනමපි සමනිනමපි. සො සම්ප්‍රදායකර්මය ආපනනියො සමාධානපරිමාණමපි. නසං සම්ප්‍රදායකර්මය ආපනනියො සමාධානපරිමාණමපි. සො පරිමාණමපි අපනනියො සම්බුද්ධා සම්ප්‍රදායකර්මය ආපනනියො ආපනනියො පරිමාණමපි අපරිමාණමපි අප- විච්ඡන්තියො - පෙ- පරිමාණමපි අපරිමාණමපි පරිමාණමපි - පෙ- පරිමාණමපි අපරිමාණමපි පරිමාණමපි අපරිමාණමපි. සො සම්ප්‍රදායකර්මය ආපනනියො මූල්‍යමණ්ඩලීය සම්ප්‍රදායකර්මය. නං සම්ප්‍රදායකර්මය ආපනනියො මූල්‍යමණ්ඩලීය සම්ප්‍රදායකර්මය කමෙත අනුප්පන ධාතාර්ථකෙන. ධමෙත සමාධානපරිමාණමපි. ධමෙත මානනං දෙති. ධමෙත අබ්බතං. සො භික්ෂුවෙ භික්ෂු විසුද්ධා නාති ආපනනියො.

මූල්‍යමණ්ඩලීය සම්ප්‍රදායකර්මය. නිවසිතං.

## ද්විතීයිකමූල්‍යමණ්ඩලීය සම්ප්‍රදායකර්මය

1. ඉබ් පන භික්ෂුවෙ, භික්ෂු සම්බුද්ධා සම්ප්‍රදායකර්මය ආපනනියො ආපනනියො පරිමාණමපි අපරිමාණමපි - පෙ- වචනමපි සමනිනමපි. සො සම්ප්‍රදායකර්මය ආපනනියො සමාධානපරිමාණමපි. නසං සම්ප්‍රදායකර්මය ආපනනියො සමාධානපරිමාණමපි. සො පරිමාණමපි අපනනියො සම්බුද්ධා සම්ප්‍රදායකර්මය ආපනනියො ආපනනියො පරිමාණමපි අපරිමාණමපි. සො සම්ප්‍රදායකර්මය ආපනනියො මූල්‍යමණ්ඩලීය සම්ප්‍රදායකර්මය. නං සම්ප්‍රදායකර්මය ආපනනියො මූල්‍යමණ්ඩලීය සම්ප්‍රදායකර්මය අධිමුඛකෙන කමෙත කුප්පන අධිකාර- කෙන. අධිමුඛකෙන සමාධානපරිමාණමපි. සො පරිමාණමපි මඤ්ඤමානො අනනරා සම්බුද්ධා සම්ප්‍රදායකර්මය ආපනනියො ආපනනියො පරිමාණමපි අපරිමාණමපි.<sup>1</sup>

සො තසම්. භූමියං සිතො පුරිමා<sup>2</sup> ආපනනියො අනනරා ආපනනියො සරති. අපරා ආපනනියො අනනරා ආපනනියො සරති. තසං එවං හොති: “අහං බො සම්බුද්ධා සම්ප්‍රදායකර්මය ආපනනියො ආපනනියො පරිමාණමපි අපරිමාණමපි - පෙ- වචනමපි සමනිනමපි. සොහං සම්ප්‍රදායකර්මය ආපනනියො සමාධානපරිමාණමපි. නසං මෙ සම්ප්‍රදායකර්මය ආපනනියො සමා- ධානපරිමාණමපි. සොහං පරිමාණමපි අපනනියො සම්බුද්ධා සම්ප්‍රදායකර්මය ආපනනියො ආපනනියො පරිමාණමපි අපරිමාණමපි. සොහං සම්ප්‍රදායකර්මය ආපනනියො මූල්‍යමණ්ඩලීය සම්ප්‍රදායකර්මය. නං මං සම්ප්‍රදායකර්මය ආපනනියො මූල්‍යමණ්ඩලීය සම්ප්‍රදායකර්මය අධිමුඛකෙන කමෙත කුප්පන අධිකාරකෙන. අධිමුඛකෙන සමාධානපරිමාණමපි. සොහං පරිමාණමපි මඤ්ඤමානො අනනරා සම්බුද්ධා සම්ප්‍රදායකර්මය ආපනනියො ආපනනියො පරිමාණමපි අපරිමාණමපි. සොහං තසම්. භූමියං සිතො පුරිමා අපනනියො අනනරා ආපනනියො සරති. අපරා ආපනනියො අනනරා ආපනනියො සරති. යනුතං සම්ප්‍රදායකර්මය ආපනනියො අනනරා ආපනනියො අපරා ආපනනියො අනනරා ආපනනියො මූල්‍යමණ්ඩලීය සම්ප්‍රදායකර්මය. යෙවං ධමෙත කමෙත අනුප්පන ධාතාර්ථකෙන, ධමෙත සමාධානපරිමාණමපි, ධමෙත මානනං, ධමෙත අබ්බතං”ති. -

1. පරිමාණමපි අපරිමාණමපි - PTS. 2. පුරිමාණමපි - PTS.

7 - 9. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද ... නුමුසු වූ ද මුසු වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිසි. හෙතෙම සමසයාගෙන් ඒ ඇවැත්නට සමොදහන් පිරිවෙස යදිසි. සමස තෙමේ ඔහුට ඒ ඇවැත් සදහා සමොදහන් පිරිවෙස දෙසි. හෙතෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ අතර පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද නො වැසුනු ... පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද වැසුනු ... පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද වැසුනා වූත් නො වැසුනා වූත් බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිසි. හෙතෙමේ සමසයාගෙන් අතර ඇවැතුන්නේ මූලට ඇදීම යදිසි. සමස තෙමේ අකොප්‍ය වූ තැනට සුදුසු දෘෂ්ටිකම්මක් ඔහු අතර ඇවැත් පිණිස මූලට ඇදිසි. දෘෂ්ටිත් සමොදහන් පිරිවෙස දෙසි. දෘෂ්ටිත් මානන දෙසි. දෘෂ්ටිත් අබ්‍යාතය කෙරෙසි. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙමේ ඒ ඇවැතුන්නේ විශුද්ධි වූයේ වේ සි.

### මූලාසපටිකසානවිසුද්ධි නවකය නිමි.

### දෙවන මූලාසපටිකසානවිසුද්ධි නවකය

1. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද ... නුමුසු වූ ද මුසු වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිසි. හෙතෙමේ සමසයාගෙන් ඒ ඇවැත්නට සමොදහන් පිරිවෙස යදිසි. සමස තෙමේ ඔහුට ඒ ඇවැත් සදහා සමොදහන් පිරිවෙස දෙසි. හෙතෙමේ පිරිවෙසෙහි අතර ගණන් ඇති නො වැසුනු බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිසි. හෙතෙමේ සමසයාගෙන් අතර ඇවැත් පිණිස මූලට ඇදීම යදි. සමසතෙමේ කොප්‍ය වූ (=තැරිහි යුතු) තැනට නො නිසි නො දෘෂ්ටිකම්මක් ඔහු අතර ඇවැත් පිණිස මූලට ඇදිසි. නො දෘෂ්ටිත් පිරිවෙස දෙසි. හෙතෙමේ පිරිවෙසෙහි සි හහනේ ඒ අතර ගණන් සහිත නො වැසුනු බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිසි.

හෙතෙමේ ඒ ඔම සිටියේ පළමු ඇවැත්නට අතර ඇවැත් සමරසි. පසු ඇවැත්නට අතර ඇවැත් ද සමරසි. ඔහුට මෙසේ සිත් වේ. “මම වූ කලී ගණන් සහිත වූ ද ගණන් රහිත වූ ද ... නුමුසු වූ ද මුසු වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවන්මි. ඒ මම සමසයාගෙන් ඒ ඇවැත්නට සමොදහන් පිරිවෙස යැදීම ඒ මට සමස තෙමේ ඒ ඇවැත් සදහා සමොදහන් පිරිවෙස දිනි. ඒ මම පිරිවෙසෙහි අතර ගණන් සහිත නො වැසුනු බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවන්මි. ඒ මම සමසයාගෙන් අතර ඇවැතුන්නේ මූලට ඇදීම යැදීමි. සමස තෙමේ ඒ මා කොප්‍ය වූ තැනට නො නිසි නො දෘෂ්ටිකම්මක් ඒ ඇවැත් සදහා මූලට ඇදී ය. නො දෘෂ්ටිත් සමොදහන් පිරිවෙස දිනි. ඒ මම පිරිවෙසෙහි සි හහනෙමි අතර පමණ වූ නො වැසුනු බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවන්මි. ඒ මම එහිම සිටියෙමි පළමු ඇවැත්නට අතර ඇවැත් සමරමි. පසු ඇවැත්-නට අතර ඇවැත් ද සමරමි. අකොප්‍ය වූ තැනට නිසි දෘෂ්ටිකම්මක් පළමු ඇවැත්නට අතර ඇවැතුන්නේ පසු ඇවැත්නට අතර ඇවැතුන්-ගේන් මූලට ඇදීම ද, දෘෂ්ටිත් සමොදහන් පිරිවෙස ද, දෘෂ්ටිත් මානන ද, දෘෂ්ටිත් අබ්‍යාතය ද යදනෙමි නම් මැනවැ” සි.

සෞ සභා පුරිමා ආපනතිනං අනන්තර ආපනතිනං, අපර ආපනතිනං අනන්තර ආපනතිනං මූල්‍ය පරීක්ෂණයන් යාවති බලිකෙත කමෙත අකුපෙත ධාරාතරහෙන, බලිකෙත සමොධානපරිවාසං, බලිකෙත මානතනං, බලිකෙත අබහං. තං සභා පුරිමා ආපනතිනං අනන්තර ආපනතිනං අපර ආපනතිනං අනන්තර ආපනතිනං මූල්‍ය පරීක්ෂණයන් බලිකෙත කමෙත අකුපෙත ධාරාතරහෙන, බලිකෙත සමොධානපරිවාසං දෙති. බලිකෙත මානතනං දෙති. බලිකෙත අබහං. සෞ භික්ෂවො, භික්ෂු විග්‍රහො තාහි ආපනතිනං.

2 - 3. ඉධ පන භික්ෂවො, භික්ෂු සම්මන්ත්‍රණ සභාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජති පරිමාණමපි අපරිමාණමපි - පෙ - වචනමපි සමතිනමපි. සෞ සභා තාසං ආපනතිනං සමොධානපරිවාසං යාවති. තාසං සභා තාසං ආපනතිනං සමොධානපරිවාසං දෙති. සෞ පරිවසනො අනන්තර සම්මන්ත්‍රණ සභාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජති පරිමාණයො පරිවර්තනායො - පෙ - පරිමාණයො පරිවර්තනායොපි අපරිවර්තනායොපි. සෞ සභා අනන්තර ආපනතිනං මූල්‍ය පරීක්ෂණයන් යාවති. තං සභා අනන්තර ආපනතිනං මූල්‍ය පරීක්ෂණයන් අබලිකෙත කමෙත කුපෙත අවසාරතරහෙන, අබලිකෙත සමොධානපරිවාසං දෙති. සෞ පරිවසාමිති මඤ්ඤමානො අනන්තර සම්මන්ත්‍රණ සභාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජති පරිමාණයො පරිවර්තනායොපි අපරිවර්තනායොපි.

සෞ තස්මිං භූමියං ධිනො පුරිමා ආපනතිනං අනන්තර ආපනතියො සරති. අපර ආපනතිනං අනන්තර ආපනතියො සරති. තාසං එවං භොති: “අහං බො සම්මන්ත්‍රණ සභාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජං පරිමාණමපි අපරිමාණමපි - පෙ - වචනමපි සමතිනමපි. සෞ සභා තාසං ආපනතිනං සමොධානපරිවාසං යාවං. තාසං මෙ සභා තාසං ආපනතිනං සමොධානපරිවාසං අදුසි. සෞ පරිවසනො අනන්තර සම්මන්ත්‍රණ සභාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජං පරිමාණයො<sup>1</sup> පරිවර්තනායොපි අපරිවර්තනායොපි. සෞ සභා අනන්තර ආපනතිනං මූල්‍ය පරීක්ෂණයන් යාවං. තං මං සභා අනන්තර ආපනතිනං මූල්‍ය පරීක්ෂණයන් අබලිකෙත කමෙත කුපෙත අවසාරතරහෙන, අබලිකෙත සමොධානපරිවාසං අදුසි. සෞ පරිවසාමිති මඤ්ඤමානො අනන්තර සම්මන්ත්‍රණ සභාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජං පරිමාණයො පරිවර්තනායොපි අපරිවර්තනායොපි. සෞ තස්මිං භූමියං ධිනො පුරිමා ආපනතිනං අනන්තර ආපනතියො සරති. අපර ආපනතිනං අනන්තර ආපනතියො සරති. අනන්තර සභා පුරිමා<sup>2</sup> ආපනතිනං අනන්තර ආපනතිනං අපර ආපනතිනං අනන්තර ආපනතිනං මූල්‍ය පරීක්ෂණයන් යාවෙයං බලිකෙත කමෙත අකුපෙත ධාරාතරහෙන, බලිකෙත සමොධානපරිවාසං, බලිකෙත මානතනං, බලිකෙත අබහං.”ති.

සෞ සභා පුරිමා ආපනතිනං අනන්තර ආපනතිනං අපර ආපනතිනං අනන්තර ආපනතිනං මූල්‍ය පරීක්ෂණයන් යාවති බලිකෙත කමෙත අකුපෙත ධාරාතරහෙන, බලිකෙත සමොධානපරිවාසං, බලිකෙත මානතනං, බලිකෙත අබහං. තං සභා පුරිමා ආපනතිනං අනන්තර ආපනතිනං අපර ආපනතිනං අනන්තර ආපනතිනං මූල්‍ය පරීක්ෂණයන් බලිකෙත කමෙත අකුපෙත ධාරාතරහෙන, බලිකෙත සමොධානපරිවාසං දෙති. බලිකෙත මානතනං දෙති. බලිකෙත අබහං. සෞ භික්ෂවො භික්ෂු විග්‍රහො තාහි ආපනතිනං.



හෙතෙමේ සම්මතයාගෙන් අකොප්‍ය වූ තැනට නිසි දෘෂ්ටිකමින් පලමු ඇවැත්තට අතර ඇවැතුන්නේත් පසු ඇවැත්තට අතර ඇවැතුන්නේත් මූලාසපටිකසානය ද, දෘෂ්ටිකමින් සමොදහන් පිරිවෙස ද, දෘෂ්ටිකමින් මානන ද, දෘෂ්ටිකමින් අබ්‍යානන ද යදී. සම්මතයෙහි අකොප්‍ය වූ තැනට නිසි දෘෂ්ටිකමින් ඔහුට පලමු ඇවැත්තට අතර ඇවැතුන්නේත් පසු ඇවැත්තට අතර ඇවැතුන්නේත් මූලාස පටිකසානය කෙරේ. දෘෂ්ටිකමින් සමොදහන් පිරිවෙස දෙසි. දෘෂ්ටිකමින් මානන දෙසි. දෘෂ්ටිකමින් අබ්‍යානන කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙමේ ඒ ඇවැතුන්නේත් විශුද්ධ වූයේ වෙයි.

2-3 මහණෙනි, වෙහි මහණෙක් පමණ වූ ද අපමණ වූ ද ... නොමුසු වූ ද මුසු වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදී. හෙතෙමේ සම්මතයාගෙන් ඒ ඇවැතුනට සමොදහන්පිරිවෙස යදී. සම්මතයෙහි ඒ ඇවැතුනට සමොදහන්පිරිවෙස දෙසි. හෙතෙමේ පිරිවෙසෙහුගේ අතර පමණ වූ පිළිසන් වූ ... පමණ වූ පිළිසන් වූත් පිළිසන් නොවූත් බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදී. හෙතෙමේ සම්මතයාගෙන් අතර ඇවැතුන්නේ මූලාසපටිකසානය යදී. සම්මතයෙහි ඔහුට කොප්‍ය වූ තැනට නොනිසි නොදෘෂ්ටිකමින් අතර ඇවැතුන්නේ මූලාසපටිකසානය කෙරේ. නොදෘෂ්ටිකමින් සමොදහන් පිරිවෙස දෙසි. හෙතෙමේ පිරිවෙසෙහි සි ගහනත් ඒ අතර පමණ වූ වැසුනා වූත් නොවැසුනා වූත් බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදී.

හෙතෙමේ එබ්බ සිටියේ පලමු ඇවැතුනට අතර ඇවැත් සිහිකෙරෙයි. පසු ඇවැතුනට අතර ඇවැත් ද සිහිකෙරෙයි. ඔහුට මෙසේ සිත් වේ. “මම පමණ වූ ද අපමණ වූ ද... නුමුසු වූ ද මුසු වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවන්මි. ඒ මම සම්මතයාගෙන් ඒ ඇවැතුනට සමොදහන්පිරිවෙස යදිමි. ඒ මට සම්මතයෙහි ඒ ඇවැත් සදහා සමොදහන්පිරිවෙස දිනි. ඒ මම පිරිවෙසෙහුගේ ඒ අතර පමණ වූ වැසුනා වූත් නොවැසුනා වූත් බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවන්මි. ඒ මම සම්මතයාගෙන් අතර ඇවැතුන්නේ මූලාසපටිකසානය යදිමි. සම්මතයෙහි ඒ මට කොප්‍ය වූ තැනට නොනිසි නොදෘෂ්ටිකමින් මූලාසපටිකසානය කෙරෙයි. නොදෘෂ්ටිකමින් සමොදහන්පිරිවෙස දිනි. ඒ මම පිරිවෙසෙහි සි ගහනම් ඒ අතර පමණ වූ වැසුනා වූත් නොවැසුනා වූත් බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවන්මි. ඒ මම එබ්බ සිටියෙමි පලමු ඇවැතුනට අතර ඇවැත් සිහිකරමි. පසු ඇවැතුනට අතර ඇවැත් ද සිහිකරමි. මම සම්මතයාගෙන් අකොප්‍ය වූ තැනට නිසි දෘෂ්ටිකමින් පලමු ඇවැතුනට අතර ඇවැතුන්නේත් පසු ඇවැතුනට අතර ඇවැතුන්නේත් මූලාසපටිකසානය ද, දෘෂ්ටිකමින් සමොදහන්පිරිවෙස ද, දෘෂ්ටිකමින් මානන ද, දෘෂ්ටිකමින් අබ්‍යානන ද යදෙනම් නම් මැනවැ” යි.

හෙතෙමේ සම්මතයාගෙන් අකොප්‍ය වූ තැනට නිසි දෘෂ්ටිකමින් පලමු ඇවැතුනට අතර ඇවැතුන්නේත් පසු ඇවැතුනට අතර ඇවැතුන්නේත් මූලාසපටිකසානය ද, දෘෂ්ටිකමින් සමොදහන්පිරිවෙස ද, දෘෂ්ටිකමින් මානන ද, දෘෂ්ටිකමින් අබ්‍යානන ද යදි. සම්මතයෙහි අකොප්‍ය වූ තැනට සුදුසු දෘෂ්ටිකමින් ඔහුට පලමු ඇවැතුනට අතර ඇවැතුන පිණිසත් පසු ඇවැතුනට අතර ඇවැතුන පිණිසත් මූලාසපටිකසානය කෙරේ. දෘෂ්ටිකමින් සමොදහන්-පිරිවෙස දෙසි. දෘෂ්ටිකමින් මානන දෙසි. දෘෂ්ටිකමින් අබ්‍යානන කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙමේ ඒ ඇවැතුන්නේත් විශුද්ධ වූයේ වේ.



4 - 6. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සමබ්බුලා සඛ්ඝාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජති පරිමාණමපි අපරිමාණමපි -පෙ- වචන්දිතමපි සමභින්නමපි. සො සඛ්ඝං තාසං ආපනතීනං සමොධානපරිවාසං යාවති. තස්ස සඛෙසා තාසං ආපනතීනං සමොධානපරිවාසං දෙනී. සො පරිවසනොතා අනතරා සමබ්බුලා සඛ්ඝාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජති අපරිමාණායො අපරිච්ඡන්තායො -පෙ- අපරිමාණායො පරිච්ඡන්තායො -පෙ- අපරිමාණායො පරිච්ඡන්තායොපි අපරිච්ඡන්තායොපි.\* සො සඛ්ඝං අනතරා ආපනතීනං මූලායපටිකස්සනං යාවති. තං සඛෙසා අනතරා ආපනතීනං මූලාය පටිකස්සනි<sup>1</sup> අධම්මකෙන කමෙමන කුප්පෙන අවසානාරහෙන. අධම්මෙන සමොධානපරිවාසං දෙනී. සො පරිවසාමිති මඤ්ඤමානො -පෙ- ධම්මෙන සමොධානපරිවාසං දෙනී. ධම්මෙන මානතතං දෙනී. ධම්මෙන අබ්බෙහතී. සො භික්ඛවෙ භික්ඛු විසුද්ධො තාභි ආපනතීති.

7. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සමබ්බුලා සඛ්ඝාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජති පරිමාණමපි අපරිමාණමපි -පෙ- වචන්දිතමපි සමභින්නමපි. සො සඛ්ඝං තාසං ආපනතීනං සමොධානපරිවාසං යාවති. තස්ස සඛෙසා තාසං ආපනතීනං සමොධානපරිවාසං දෙනී. සො පරිවසනොතා අනතරා සමබ්බුලා සඛ්ඝාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජති පරිමාණායොපි අපරිමාණායොපි අපරිච්ඡන්තායො. සො සඛ්ඝං අනතරා ආපනතීනං මූලායපටිකස්සනං යාවති. තං සඛෙසා අනතරා ආපනතීනං මූලායපටිකස්සනි අධම්මකෙන කමෙමන කුප්පෙන අවසානාරහෙන. අධම්මෙන සමොධානපරිවාසං දෙනී. සො පරිවසා-මිති මඤ්ඤමානො -පෙ- ධම්මෙන සමොධානපරිවාසං දෙනී. ධම්මෙන මානතතං දෙනී. ධම්මෙන අබ්බෙහතී. සො භික්ඛවෙ භික්ඛු විසුද්ධො තාභි ආපනතීති.

8. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සමබ්බුලා සඛ්ඝාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජති පරිමාණමපි අපරිමාණමපි -පෙ- වචන්දිතමපි සමභින්නමපි. සො සඛ්ඝං තාසං ආපනතීනං සමොධානපරිවාසං යාවති. තස්ස සඛෙසා තාසං ආපනතීනං සමොධානපරිවාසං දෙනී. සො පරිවසනොතා අනතරා සමබ්බුලා සඛ්ඝාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජති පරිමාණායොපි අපරිමාණායොපි පරිච්ඡන්තායො. සො සඛ්ඝං අනතරා ආපනතීනං මූලායපටිකස්සනං යාවති. තං සඛෙසා අනතරා ආපනතීනං මූලායපටිකස්සනි අධම්මකෙන කමෙමන කුප්පෙන අවසානාරහෙන. අධම්මෙන සමොධානපරිවාසං දෙනී. සො පරිවසාමිති මඤ්ඤමානො අනතරා සමබ්බුලා සඛ්ඝාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජති පරිමාණායොපි අපරිමාණායොපි පරිච්ඡන්තායො.

සො නසමිං භූමියං ඩිතො පුරිමා ආපනතීනං අනතරා ආපනතියො සරති. අපරා ආපනතීනං අනතරා ආපනතියො සරති. තස්ස එවං හොති “අහං ඛො සමබ්බුලා සඛ්ඝාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජං පරිමාණමපි -පෙ- වචන්දිතමපි සමභින්නමපි. සොහං සඛ්ඝං තාසං ආපනතීනං සමොධානපරිවාසං යාවිං. තස්ස මෙ සඛෙසා තාසං ආපනතීනං සමොධානපරිවාසං අදුසි. සොහං පරිවසනොතා අනතරා සමබ්බුලා සඛ්ඝාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජං පරිමාණායොපි අපරිමාණායොපි පරිච්ඡන්තායො. සොහං සඛ්ඝං අනතරා ආපනතීනං මූලායපටිකස්සනං යාවිං. -

\* “පරිමාණායොපි අපරිමාණායොපි -පෙ- අපරිච්ඡන්තායො” -

ඉතිපි දිස්සති - මජ්ඣං.

4 - 6 මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද ... නුමුසු වූ ද මුසු වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැතුන්ට පැහැණේ. හෙතෙමේ ඒ ඇවැතුන්ට සම්බන්ධයෙන් සමොදහන්පිරිවෙස යයි. සම්බන්ධයෙන් ඒ ඇවැතුන් සදහා ඔහුට සමොදහන්පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙසෙනුයේ නො පමණ වූ නො පිළිසන් වූ ... නො පමණ වූ පිළිසන් වූ ... නො පමණ වූ පිළිසන් වූත් නො පිළිසන් වූත් බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සම්බන්ධයෙන් අතර ඇවැතුන්ගේ මූලට ඇදීම යයි. සම්බන්ධයෙන් ඔහු කොපය වූ තැනට නො නිසි වූ නො දැනුම්කමින් අතර ඇවැත් පිණිස මූලට අදියි. නො දැනුමින් සමොදහන්පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙසෙමි යි හඟිමින් ... දැනුමින් සමොදහන්පිරිවෙස දෙයි. දැනුමින් මානස දෙයි. දැනුමින් අබ්භාන කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණතෙමේ ඒ ඇවැත්න් විගුණි වූයේ වෙයි.

7. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූ ද අපමණ වූ ද ... නුමුසු වූ ද මුසු වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සම්බන්ධයෙන් ඒ ඇවැතුන්ට සමොදහන්පිරිවෙස යයි. ඔහුට සම්බන්ධයෙන් ඒ ඇවැතුන් සදහා සමොදහන්පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙසෙනුයේ අතර පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද නො පිළිසන් වූ බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සම්බන්ධයෙන් අතර ඇවැතුන්ගේ මූලට ඇදීම යයි. සම්බන්ධයෙන් ඔහු කොපය වූ තැනට නිසි නො වූ නො දැනුම්කමින් අතර ඇවැත් පිණිස මූලට අදියි. නො දැනුමින් සමොදහන්පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙසෙමි යි හඟිමින් ... දැනුමින් සමොදහන්පිරිවෙස දෙයි. දැනුමින් මානස දෙයි. දැනුමින් අබ්භාන කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණතෙමේ ඒ ඇවැතුන්ගෙන් විගුණි වූයේ වෙයි.

8. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූත් අපමණ වූත් ... නුමුසු වූත් මුසු වූත් බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සම්බන්ධයෙන් ඒ ඇවැතුන්ට සමොදහන්පිරිවෙස යයි. සම්බන්ධයෙන් ඔහුට ඒ ඇවැත් සදහා සමොදහන් පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙසෙනුයේ අතර පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද පිළිසන් වූ බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සම්බන්ධයෙන් අතර ඇවැතුන්ගේ මූලට ඇදීම යයි. සම්බන්ධයෙන් ඔහු කොපය වූ තැනට නිසි නො වූ නො දැනුම්කමින් අතර ඇවැත් පිණිස මූලට අදියි. නො දැනුමින් සමොදහන්පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙසෙමි යි හඟිමින් අතර පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද පිළිසන් වූ බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි.

හෙතෙමේ එබිම සිටියේ පළමු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැත් සිහි කෙරෙයි. පසු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැත් ද සිහි කෙරෙයි. ඔහුට මොහු සිතෙක් වෙයි. මම වූ කලී නො පමණ වූත් පමණ වූත් ... නුමුසු වූත් මුසු වූත් බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවත්මි. ඒ මම සම්බන්ධයෙන් ඒ ඇවැතුන්ට සමොදහන්පිරිවෙස යැද්දෙමි. සම්බන්ධයෙන් ඒ මම ඒ ඇවැතුන් සදහා සමොදහන්පිරිවෙස දිනි. ඒ මම පිරිවෙසෙනුයෙමි ඒ අතර පමණ වූත් නො පමණ වූත් පිළිසන් වූ බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවත්මි. ඒ මම සම්බන්ධයෙන් අතර ඇවැතුන්ගේ මූලට ඇදීම යැද්දෙමි.

ත. ම. සඞ්ඛ්‍යා අනන්ද ඇපනනික මූලාශපටිකස්සි අධම්මකෙන කම්මෙන කුප්පෙත අධ්‍යාතාරකෙන. අධම්මෙන සමොධානපට්ඨාසං අද්දසි. සොභං පට්ටසාමිති මඤ්ඤමානො අනන්ද සමබහුලා සඞ්ඛ්‍යාදිසසා ඇපනනියො ඇපජ්ජි පට්ඨාණායොපි අපට්ඨාණායොපි පට්ඨන්තායො, සොභං නසමි භූමියං සිතො පුට්ඨා ඇපනනිකං අනන්ද ඇපනනියො සරුමි. අපර ඇපනනිකං අනන්ද ඇපනනියො සරුමි, යනනුභාහං සඞ්ඛං පුට්ඨා ඇපනනිකං අනන්ද ඇපනනිකං අපර ඇපනනිකං අනන්ද ඇපනනිකං මූලාශපටිකස්සනං යාවෙය්‍යං ධම්මකෙන කම්මෙන අකුප්පෙන ධ්‍යාතාරකෙන, ධම්මෙන සමොධානපට්ඨාසං, ධම්මෙන මානනනං, ධම්මෙන අධ්‍යානං”ති.

සෞ සබ්බං පුරිමා ආපනනිනං අනන්ධ ආපනනිනඤ්ච අපරං ආපනනිනං අනන්ධ ආපනනිනඤ්ච මූලාසපටිකස්සානං යාමති ධම්මකෙන කමෙමන අනුප්පෙන සාතාරගෙන, ධෂමමන සමොධානපරිවාසං, ධමෙමන මානතතං, ධමෙමන අබ්භාතං. තං සඤ්ඤා පුරිමා ආපනනිනං අනන්ධ ආපනනිනඤ්ච අපරං ආපනනිනං අනන්ධ ආපනනිනඤ්ච මූලාසපටිකස්සාති ධම්මකෙන කමෙමන අනුප්පෙන සාතාරගෙන, ධෂමමන සමොධානපරිවාසං දෙති. ධෂමමන මානතතං දෙති. ධෂමමන අබ්භාති. සො භික්ඛවෙ භික්ඛු විසුඤ්ඤා නාති ආපනනිති.

[illegible]

සෞ තසමිං භූමියං සිතො පුරිමා ආපනනිනං අනන්ද ආපනනියො සරති, අපර ආපනනිනං අනන්ද ආපනනියො සරති, තස්ස ඵලං හොති: “අහං බො සම්මත්තුලා සම්ඝාදිසෙසා ආපනනියො ආපජ්ජිං පරිමාණමපි අපරිමාණමපි ඵකනාමමපි නානානාමමපි සභාගමපි විසභාගමපි වච්ඡේතමපි සමතින්නමපි, සොහං සම්ඝං තාසං ආපනනිනං සමොධානපරිව්‍යාසං යාමිං. තස්ස මෙ සමෙස්සා තාසං ආපනනිනං සමොධානපරිව්‍යාසං අද්දසි. සොහං පරිවසනෙනා අනන්ද සම්මත්තුලා සම්ඝාදිසෙසා ආපනනියො ආපජ්ජිං පරිමාණායොපි අපරිමාණායොපි පටිච්ඡන්තායොපි අට්ඨන්තායොපි. සොහං සම්ඝං අනන්ද ආපනනිනං මූලායපටිකස්සනං යාමිං. තං මං සමෙස්සා අනන්ද ආපනනිනං මූලායපටිකස්සි අබමිකෙන කමෙත න කුපෙසන අවහානාරහෙන:-

සඛ්‍යතෙම ඒ මට කොපා වූ තැනට නිසි නො වූ නො දූහැමිකමින් අතර ඇවැතුන්ගේ මූලාසපටිකසානය කෙළේය. නො දූහැමින් සමොදහන්-පිරිවෙස දිනි. ඒ මම පිරිවෙසෙමි සි හහනෙමි අතර පමණ වූත් අපමණ වූත් පිළිසන් වූ බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවන්ම. ඒ මම එබිම සිටියෙමි පලමු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැත් සිහිකරමි. පසු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැත් ද සිහිකරමි. මම සඛ්‍යයාගෙන් අකොපා වූ තැනට නිසි වූ දූහැමිකමින් පලමු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන්ගේත් පසු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන්ගේත් මූලාසපටිකසානය ද, දූහැමින් සමොදහන්පිරිවෙස ද, දූහැමින් මානත ද, දූහැමින් අබ්‍යානය ද යදනෙමි නමි ඉතා මැනවැ” යි.

හෙතෙමේ සඛ්‍යයාගෙන් අකොපා වූ තැනට නිසි වූ දූහැමිකමින් පලමු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන්ගේත් පසු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන්ගේත් මූලාසපටිකසානය ද, දූහැමින් සමොදහන්පිරිවෙස ද, දූහැමින් මානත ද, දූහැමින් අබ්‍යානය ද යදිසි. සඛ්‍යතෙමේ ඔහුට අකොපා වූ තැනට නිසි වූ දූහැමිකමින් පලමු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන් පිණිසත් පසු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැත් පිණිසත් මූලාසපටිකසානය කෙරෙයි. දූහැමින් සමොදහන්-පිරිවෙස දෙයි. දූහැමින් මානත දෙයි. දූහැමින් අබ්‍යාන කෙරෙයි. මහණෙනි, එ මහණ තෙමේ ඒ ඇවැතුන්ගෙන් විශුද්ධ වූයේ වෙයි.

9. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූ ද අපමණ වූ ද... වෙන් වෙන් වූ ද මුසු වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිසි. හෙතෙමේ සඛ්‍යයාගෙන් ඒ ඇවැතුන්ට සමොදහන් පිරිවෙස යදිසි. සඛ්‍යතෙමේ ඔහුට ඒ ඇවැත් සදහා සමොදහන්පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙසෙකුගේ අතර පමණ වූ ද අපමණ වූ ද වැසුනා වූ ද නො වැසුනා වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්නට පැමිණේ. හෙතෙමේ සඛ්‍යයාගෙන් අතර ඇවැතුන්ගේ මූලාසපටිකසානය යදි. සඛ්‍යතෙමේ කොපා වූ තැනට නො නිසි දූහැමිකමින් ඔහුට අතර ඇවැතුන්ගේ මූලාසපටිකසානය කෙරේ. හෙතෙමේ පිරිවෙසෙමි සි හහනේ ඒ අතර පමණ වූ ද අපමණ වූ ද පිළිසන් වූ ද නො පිළිසන් වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිසි.

හෙතෙමේ එබිම සිටියේ පලමු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැත් සිහිකරයි. පසු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැත් ද සිහිකරයි. ඔහුට මෙසේ සිත් වෙයි. “මම පමණ වූ ද අපමණ වූ ද එක් නමි ඇත්තා වූ ද වෙන් වෙන් නමි ඇත්තා වූ ද සභාග වූ ද විසභාග වූ ද වෙන් වෙන් වූ ද මුසු වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවන්මි. ඒ මම සඛ්‍යයාගෙන් ඒ ඇවැතුන්ට සමොදහන්පිරිවෙස යදිමි. සඛ්‍යතෙමේ ඒ මට ඒ ඇවැත් සදහා සමොදහන් පිරිවෙස දිනි. ඒ මම පිරිවෙසෙකුගෙමි ඒ අතර පමණ වූ ද අපමණ වූ ද පිළිසන් වූ ද මනා පිළිසන් වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවන්මි. ඒ මම සඛ්‍යයාගෙන් අතර ඇවැතුන්ගේ මූලාසපටිකසානය යදිමි. සඛ්‍යතෙමේ ඒ මට කොපා වූ තැනට නො නිසි නො දූහැමි කමින් අතර ඇවැතුන්ගේ මූලාසපටිකසානය කෙළේ ය: -

අබමෙත සමොධානපරිවාසං අද්දභි. සොහං පරිවසාමිති මඤ්ඤමානො  
අනතරං සමබහුලා සඛිකාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජං පරිමාණායොපි  
අපරිමාණායොපි පරිච්ඡන්තායොපි අපිච්ඡන්තායොපි. සොහං තස්මිං භූමියං  
සිතො පුරිමා ආපනතීතං අනතරං ආපනතියො සරාමි. අපරා ආපනතීතං  
අනතරා ආපනතියො සරාමි. යනනුතාතං සඛිසං පුරිමා ආපනතීතං  
අනතරා ආපනතීතඤ්ච අපරා ආපනතීතං අනතරා ආපනතීතඤ්ච මූලාය-  
පටිකසාහනං යාවෙය්‍යං ධම්මකෙන කමෙත අකුපෙපන සාතාරහෙන,  
ධමෙත මානතනං, ධමෙත අබ්භාතං”නති.

සො සඛිසං පුරිමා ආපනතීතං අනතරා ආපනතීතඤ්ච අපරා  
ආපනතීතං අනතරා ආපනතීතඤ්ච මූලායපටිකසාහනං යාවති ධම්මකෙන  
කමෙත අකුපෙපන සාතාරහෙන, ධමෙත සමොධානපරිවාසං, ධමෙත  
මානතනං, ධමෙත අබ්භාතං. තං සඛිසං පුරිමා ආපනතීතං අනතරා  
ආපනතීතඤ්ච අපරා ආපනතීතං අනතරා ආපනතීතඤ්ච මූලායපටිකසාහති  
ධම්මකෙන කමෙත අකුපෙපන සාතාරහෙන. ධමෙත සමොධානපරිවාසං  
දෙති. ධමෙත මානතනං දෙති. ධමෙත අබ්භතී. සො භික්ඛවෙ  
භික්ඛු විසුද්ධො තාභි ආපනතීති’ති.

දුතියමූලායපටිකසාහවිසුද්ධිනවකං නිවසිතං.

සමුවවයකඛනිකා තතියං.

තසසුද්දානං:

අපරිච්ඡන්තා එකාහ දව්භ තිහ චතුහ ව,  
පඤ්චාහ පකඛදසාතං ආපත්‍යාහ සුද්ධිනො මුති.

විබහනො පරිමාණාසු දො භික්ඛු තස්ස සඤ්ඤිතො,  
දො වෙමතිකා මසසකදිට්ඨිනො මසසකෙ ගරුකදිට්ඨිනො.

මසසකෙ මසසකදිට්ඨිනො සුද්ධිකෙ ගරුකදිට්ඨිනො,  
සුද්ධිදිට්ඨි ව ජාදෙති අථ පක්ඛමුතෙත ව.

උම්මතකකදෙසනඤ්ච මූලායපටිවිසුද්ධිකො,  
ආචරියාතං විනජ්ජවාදීතං තමබ්බණ්ණිදීපපසාදකාතං,  
මහාවිහාරවාසීතං වාචනා සද්ධම්මට්ඨිතියාති.\*

සමුවවයකඛනිකා නිවසිතං.

\* උද්දානගාථානං ස්‍යාමරෙරමපෙරාභ්‍යන්තසු බ්‍රහ්මසො දිසදිසතා දිසසනෙ.

නො දැනුමින් සමෝදහන් පිරිවෙස දිනි. ඒ මම පිරිවෙසෙමි හි හහනෙමි ඒ අතර පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද පිළිසන් වූ ද නො පිළිසන් වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවන්මි. ඒ මම එකිම සිටියෙමි පළමු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැත් සමරමි. පසු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැත් ද සමරමි. මම සබ්බසාගෙන් අකොප්ප වූ තැනට නිසි දැනුමකින් පළමු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන් පිණිසත් පසු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන් පිණිසත් මුළු ඇදීම ද, දැනුමින් සමෝදහන් පිරිවෙස ද, දැනුමින් මානන ද, දැනුමින් අබ්භානන ද, යදනෙමි තම මානවැ”යි.

හෙතෙමේ සබ්බසාගෙන් අකොප්ප වූ තැනට නිසි ධාර්මිකකම්යෙන් පළමු ආපනතින්ට අතර ආපනතින්ගේත් පසු ආපනතින්ට අතර ආපනතින්ගේත් මූලාය පටිකසානන ද, දැනුමින් සමෝධානපරිවාසය ද, දැනුමින් මානන ද, දැනුමින් අබ්භානන ද ඉල්ලයි. සබ්බ තෙමේ ඔහුට අකොප්ප වූ සථානාගී වූ ධාර්මිකකම්යෙන් පළමු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන්ගේත් පසු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන්ගේත් මූලාය පටිකසානන කෙරෙයි. දැනුමින් සමෝධානපරිවාසය දෙසි දැනුමින් මානන දෙසි. දැනුමින් අබ්භානකම්ය කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙමේ ඒ ආපනතින්ගෙන් විශුද්ධ වූයේ වේ යි.

දෙවන මූලාය පටිකසාන විසුද්ධි නවකය නිමිසේ ය.

සමුළුවය කඩ නිකාය තෙවැනි යි.

එහි උද්දානය:

අපට්ඨන්ත ය, එකාහපට්ඨන්ත ය, දව්හපට්ඨන්ත ය, නිහ-පට්ඨන්ත ය, චතුහපට්ඨන්ත ය, පඤ්චාහපට්ඨන්ත ය, පක්ක-දසාහ-පට්ඨන්ත ය යන ඇවැත් ද සුද්ධානනපරිවාසය ද මුනිඤ්ඤන් වහන්සේ වදාළ සේක

විභන්තාදිවාර (සිවුසිය) ද, පරිමාණාදිවාර අට ද, දොහිකක්ඛවාර එකොළොසහේ - ආපනතිසංඤ්ඤා ද, වෙමනික දෙදෙන ද, මිසාකදිට්ඨි ද, මිසාකසෙහි ගරුකදිට්ඨි ද,

මිසාකසෙහි මිසාකදිට්ඨි ද, සුද්ධිකසෙහි ගරුකදිට්ඨි ද, සුද්ධිදිට්ඨි ද, ආපනතිඡාදනය ද, යළි පකකමිත (මකකධම්ම විසින් ආරොවතා නො කිරීම) සමග -

උමමනක හා (පාමොක්) දෙසනා ද, මූලාය පටිකසාන- අවිසුද්ධි - විසුද්ධි (තවක තුන) ද යන මොහු නාමුපර්ණද්විපප්පසාදක වූ මහාපිභාරවාසී විහාරවාදී ආවායඝීවරයන්ගේ ශාසනසිතිය පිණිස වූ (වුලපමන-සමුළුවය කඩ නිකායෙහි) වාචනාමාගීයෝ යි.

සමුළුවය කඩ නිකාය නිමි.

# 4.

## සමථකතකං

### 1. සමමුඛාචිනයෝ

තෙන සමයෙන බුද්ධෝ භගවා සාවකේසං විහරති ඡෙතවනෙ අනාඨිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. තෙන බො පන සමයෙන ඡබ්බග්ගියා භික්ඛු අසමුඛිභූතානං භික්ඛූනං කමානි කරොනති; තජ්ජනියමපි නියස්සමපි පබ්බාජනියමපි පටිසාරණියමපි උකෙඛපනියමපි. සෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨන් සනතුට්ඨා ලජ්ජතො කුකකුචවතා; සිකඛාකාමා, තෙ උජ්ඣායනති බියන්ත් විපාවෙනති: “කථං හි නාම ඡබ්බග්ගියා භික්ඛු අසමුඛිභූතානං භික්ඛූනං කමානි කරස්සන්ති තජ්ජනියමපි නියස්සමපි පබ්බාජනියමපි පටිසාරණියමපි උකෙඛපනියමපි”ති.

අථ බො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමන්ථ ආරොවෙසුං. අථ බො භගවා එතස්මිං නිදුතෙ එතස්මිං පඤ්ඤාණ භික්ඛුසංඝං සන්තිපාතාපෙනා භික්ඛු පටිපුච්ඡි\*:

සචං කිර භික්ඛවෙ ඡබ්බග්ගියා භික්ඛු අසමුඛිභූතානං භික්ඛූනං කමානි කරොනති: තජ්ජනියමපි නියස්සමපි පබ්බාජනියමපි පටිසාරණියමපි උකෙඛපනියමපිති. ‘සචං භගවා<sup>1</sup>’ විහරති බුද්ධො භගවා: අනත්තච්ඡෙදකං භික්ඛවෙ තෙසං මොඝපුරිසානං අනත්තලොමිකං අපසන්රූපං අස්සාමණ්ණකං අකප්පියං අකරණියං. කථං හි නාම තෙ භික්ඛවෙ මොඝපුරිසා අසමුඛිභූතානං භික්ඛූනං කමානි කරස්සන්ති: තජ්ජනියමපි නියස්සමපි පබ්බාජනියමපි පටිසාරණියමපි උකෙඛපනියමපි. තෙනං භික්ඛවෙ අපසසන්නානං වා පසාදය -පෙ- විහරතිත්වා -පෙ-† ධම්මං. කථං කත්වා භික්ඛු ආමනෙත්ති:

“න භික්ඛවෙ අසමුඛිභූතානං භික්ඛූනං කමං කාතබ්බං තජ්ජනියං වා නියස්සං වා පබ්බාජනියං වා පටිසාරණියං වා උකෙඛපනියං වා, යො කරෙය්‍ය අපන්ති දුක්ඛටස්සා”ති.

### අධම්මවාදිනවතා:<sup>2</sup>

අධම්මවාදී පුග්ගලො, අධම්මවාදී සමබ්හුලා,<sup>3</sup> අධම්මවාදී සබ්බෙසා, ධම්මවාදී පුග්ගලො, ධම්මවාදී සමබ්හුලා, ධම්මවාදී සබ්බෙසා.

1. අධම්මවාදී පුග්ගලො ධම්මවාදිං පුග්ගලං<sup>4</sup> සඤ්ඤාපෙති නිජ්ඣාපෙති පෙකෙඛති අනුපෙකෙඛති දස්සෙති අනුදස්සෙති: “අයං ධම්මො අයං චිතයො, ඉදං සද්දුසාසනං, ඉමං ගණනාථ, ඉමං රොවෙථි”ති. එවඤ්ඤා තා අභිකරණං වූපසමමති, අධම්මෙත වූපසමමති සමමුඛාචිනයපත්රූපකෙන.

2. අධම්මවාදී පුග්ගලො ධම්මවාදී සමබ්හුලෙ සඤ්ඤාපෙති නිජ්ඣාපෙති පෙකෙඛති අනුපෙකෙඛති දස්සෙති අනුදස්සෙති: “අයං ධම්මො, අයං චිතයො, ඉදං සද්දුසාසනං, ඉමං ගණනාථ, ඉමං රොවෙථා”ති. එවඤ්ඤා තං අභිකරණං වූපසමමති, අධම්මෙත වූපසමමති සමමුඛාචිනයපත්රූපකෙන.

1. භගවාති - මජ්ඣිම, ඥා. 2. කණ්ණපකුඛවතකනි පොඤ්ඤාසු දිස්සන්තෙ.  
3. අධම්මවාදිසමබ්හුලා - සී 1, 2. 4. ධම්මවාදිපුග්ගලො - සීමු, සී 1, 2.  
\* පාඨොයං සීහලවුද්දිතපොඤ්ඤාන න දිස්සති.  
† පෙය්‍යාලෙති සබ්බික්ඛතථානානි කමමකඛකානෙ අභග්ගසයෙන චෙදිතබ්බාති.



# 4.

## සමථකතකතය

### 1. සමමුඛාචිනය

එසමයෙහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සැවත්තුමර සමිපයෙහි අන්තපිටු සිටුහුගේ දෙමරමිහි වැඩ වසන සේක. එකල්හි සමග මහණහු නො හමු වූ මහණුන්ට තජ්ජනය ද නියය්‍ය ද පබ්බජනිය ද පටිසාරණිය ද උකෙබ්‍යනිය ද යන කම් කෙරෙත්. අපිස් වූ සතොස් වූ ලජ්ජි වූ කුකුස් ඇති යම් ඒ මහණහු වෙත් ද, ඔහු කෙසේ නම් සමගමහණහු නො හමු වූ හිඤ්ඤත්ව තජ්ජනය කම්යත් නියය්‍ය කම්යත් පබ්බජනිය කම්යත් පටිසාරණිය කම්යත් උකෙබ්‍යනිය කම්යත් කෙරෙත් ද"යි අවමන් කෙරෙත්. දොස් කියත්. නුගුණ පතුරුවත්.

ඉක්බිති ඒ හිඤ්ඤ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැළ කලහ. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදනෙහි මේ ප්‍රකරණ(ප්‍රකාශ)යෙහි හිඤ්ඤ සංඝයා රැස් කරවා හිඤ්ඤත් පිළිවිසි සේක:

මහණෙනි, සැවැ දර් සමගමහණහු නො හමු වූ මහණුන්ට තජ්ජනය කම්යත් නියය්‍ය කම්යත් පබ්බජනිය කම්යත් පටිසාරණිය කම්යත් උකෙබ්‍යනිය කම්යත් කෙරෙත් ද යි. 'භාග්‍යවතුන් වහන්සේ, සැවැව.' භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ ගැරහු සේක. මහණෙනි, ඒ හිස් පුරුෂයන්ගේ නො නිසි ක්‍රියායෙකි. අනුලොම නො වූවෙකි. පිළිරු නො වූවෙකි. නො මහණකවෙකි. නො කැප වූවෙකි. නො කට යුත්තෙකි. මහණෙනි, කෙසේ නම් ඒ හිස් පුරුෂයෝ නො හමු වූ මහණුන්ට තජ්ජනය කම්යත් නියය්‍ය කම්යත් පබ්බජනිය කම්යත් පටිසාරණිය කම්යත් උකෙබ්‍යනිය කම්යත් කලාහු ද? මහණෙනි, මෙය නො පහත් වූවන්ගේ පැහැදීම පිණිස නො වේ ... ගරහා ... දැනුම් කපා කොට හිඤ්ඤත් ඇමතු සේක:

"මහණෙනි, නො හමු වූ මහණුන්ට තජ්ජනය හෝ නියය්‍ය හෝ පබ්බජනිය හෝ පටිසාරණිය හෝ උකෙබ්‍යනිය හෝ කම්ය නො කල යුතු. යමෙක් කෙරේ නම් ඔහුට දුකුලා වේ"යි.

### අධම්මවාදිනවකය:

අධම්මවාදී පුග්ගල ය, අධම්මවාදී සම්බහුල ය, අධම්මවාදී සංඝ ය, ධම්මවාදී පුග්ගල ය, ධම්මවාදී සම්බහුල ය, ධම්මවාදී සංඝ ය (සි මාතිකා සයෙකි.)

1. අධම්මවාදී පුද්ගල තෙමේ "මේ ධම්ම ය, මේ විනය ය, මේ ශාස්තෘ-ශාසන ය, මෙය ගණ්ඨවු, මෙය රුස්ව"යි ධම්මවාදී පුද්ගලයාට හඟවයි. සිතවයි. දක්වයි. පුනපුනා දක්වයි. පෙත්වයි. පුනපුනා පෙත්වයි. ඉදින් මෙසේ ඒ අධිකරණය සන්තිදේ නම් සමමුඛාචිනය පිළිරු වූ නො දැනුමින් සන්තිදෙයි.

2. අධම්මවාදී පුද්ගල තෙමේ "මේ ධම්ම ය, මේ විනය ය, මේ ශාස්තෘ-ශාසනය, මෙය ගණ්ඨවු, මෙය රුස්ව"යි ධම්මවාදී බොහෝ මහණුන්ට හඟවයි. සිතවයි. දක්වයි. පුනපුනා දක්වයි. පෙත්වයි. පුනපුනා පෙත්වයි. ඉදින් මෙසේ ඒ අධිකරණය සන්තිදේ නම් සමමුඛාචිනය පිළිරු වූ නො දැනුමින් සන්තිදෙයි.



3 අධිමමවාදී ප්‍රශ්නලෝ ධර්මවාදීං සංඛ්‍යං සංක්‍රාන්තොති නිජකාපෙනි පෙතකති අනුපෙතකති දසොති අනුදසොති: “අයං ධර්මො අයං විනයො ඉදං සඤ්චාසනං, ඉමං ගණ්ඤාති, ඉමං රොවෙති”ති. එවඤ්ච තං අභිකාරණං ව්‍යසමමති, අධිමමත ව්‍යසමමති සමුඛාචිතයපතිරුපකෙන.

4. අධිමමවාදී සම්මතලා බිමමවාදී. පුනහලං<sup>1</sup> සඤ්ඤාපෙතනි නිජ්ඣාපෙතනි පෙතෙබ්බනි අනුපෙතෙබ්බනි දසෙසනනි අනුදසෙසනනි: “අයං බිමමො අයං විතයො ඉදං සජ්ඣසාසනං, ඉමං ගණනාති, ඉමං රෙවෙති”නි. ඵවඤ්ච තං අභිකරණං වුපසමන්, අබිමෙතන වුපසමන් සම්මුඛාචිතයපනිරුපකෙත.

[illegible]

6. අධිමමවාදී සම්බන්ධතා, ධර්මවාදී සංකල්පයන්හි නිෂේධනයන්හි ප්‍රතික්ෂේපයන්හි අනුප්‍රේෂණයන්හි දෘෂ්ටිකෝණයන්හි අනුදෘෂ්ටිකෝණයන්හි: “අයං ධර්මො අයං විනයො ඉදං සන්ත්‍යාසනං, ඉමං ගණනාති, ඉමං රොවෙති” යි. එවැනිවිට අධිකාරණය වූ සම්බන්ධතා, අධිමමවාදී වූ සම්බන්ධතා සම්බන්ධතා විනය-පරිනිවර්තනයන්.

7. අධිමමවාදී සබෙසා බමමවාදීන් ප්‍රභලය සඳහාපෙනී නිජබිමෙහි පෙනෙති අනුපෙතෙහි දසෙහි අනුදසෙහි: “අයං බමමො අයං විතසො ඉදං සජ්ඣසාසනං, ඉමං ගණහානි, ඉමං රොවෙති”ති. එවඤ්ච නං අධිකරණං ව්‍යසමමති, අධිමමෙන ව්‍යසමමති සමමබ්‍යවිතයපතිරුපහෙන.

8. අධිමතවාදී සමෂයා බිමමවාදී සම්බන්ධතා සහයෝගයෙන් නිවැරදිව පෙන්වන අනුප්‍රාප්තියෙන් දැක්වෙන්නේ අනුදැක්වෙන්නේ: “අයං බිමමො අයං විතසො ඉදං සජ්ජාසනං, ඉමං ගණනං, ඉමං රෙවෙට්ඨා” කි. එමඟින් නං අධිකරණං ව්‍යසමමති, අධිමතන ව්‍යසමමති සම්බන්ධතාසහයෝගයෙන් පෙන්වන.

9. අධිමමවාදී සමෂයා බිමමමවාදී. සමෂයා සංකූලපෙති නිජකාපෙති පෙකෙබි අනුපෙකෙබි දසෙසනි අනුදසෙසනි: “අයං බිමෙමා අයං විනයො ඉදං සන්තිසාසනං, ඉමං ගණනාහි, ඉමං රොවෙති”යි. එවෙකුට තං අධිකරණං වුපසමෙති, අධිමමෙන වුපසමෙති සමමුබාවිතයපතිරුපකෙනාති.

අධ්‍යයන, දිනවක, නිවසින.

**ନିଉନିଆ, ଫିନାନ୍ସିଆଲ:**

1. බමමවාදී ප්‍රශ්නලො අබමමවාදී. ප්‍රශ්නලා සඤ්ඤාපෙති නිෂ්කාපෙති පෙතකඩති අනුපෙතෙකඩති දසෙයනි අනුදසෙයනි: “අයං බමමො අයං විනයො ඉදං සඤ්ඤාසකං, ඉමං ගණගාහි, ඉමං රොවෙති”ති. ඵවිඤ්ඤා නං අධිකරණං වුපසමමති, බමමන වුපසමමති සමමුබාහිතෙයන.

1. බමමවාදිප්‍රකාශය - සී 1, 2. සී.වූ. 2. බමමවාදිසංකීර්ණය - සී. 1, 2 සී.වූ.

3. අධිවාදී පුද්ගලයෙකුට “මේ දහම ය මේ විනය ය මේ ශාස්තෘ-ශාසනය, මෙය ගණුව, මෙය රැස්ව” යි ධර්මවාදී සංකල්පයට හඟවයි. සිතවයි. දක්වයි. පුනපුනා දක්වයි. පෙන්නවයි. පුනපුනා පෙන්නවයි. ඉදින් මෙසේ ඒ අධිකරණය සන්තිදේ නම් සමූහවාදය පිළිරු වූ නො දැනුමක් සන්තිදෙයි.

4. අධිවාදී බොහෝ මහණුන් “මේ දහම ය මේ විනය ය මේ ශාස්තෘ-ශාසනය, මෙය ගණුව, මෙය රැස්ව” යි ධර්මවාදී පුද්ගලයාට හඟවත්. සිතවත්. පුනපුනා දක්වත්. පෙන්නවත්. පුනපුනා පෙන්නවත්. ඉදින් මෙසේ ඒ අධිකරණය සන්තිදේ නම් සමූහවාදය පිළිරු වූ නො දැනුමක් සන්තිදෙයි.

5. අධිවාදී බොහෝ මහණුන් “මේ දහම ය මේ විනය ය මේ ශාස්තෘ-ශාසනය, මෙය ගණුව, මෙය රැස්ව” යි ධර්මවාදී බොහෝ මහණුන්ට හඟවත්. සිතවත්. දක්වත්. පුනපුනා දක්වත් පෙන්නවත්. පුනපුනා පෙන්නවත්. ඉදින් මෙසේ ඒ අධිකරණය සන්තිදේ නම් සමූහවාදය පිළිරු වූ නො දැනුමක් සන්තිදෙයි.

6. අධිවාදී බොහෝ මහණුන් “මේ දහම ය මේ විනය ය මේ ශාස්තෘශාසනය, මෙය ගණුව, මෙය රැස්ව” යි ධර්මවාදී සංකල්පයට හඟවත්. සිතවත්. දක්වත්. පුනපුනා දක්වත් පෙන්නවත් පුනපුනා පෙන්නවත්. ඉදින් මෙසේ ඒ අධිකරණය සන්තිදේ නම් සමූහවාදය පිළිරු වූ නො දැනුමක් සන්තිදේ.

7. අධිවාදී සංඝයෙකුට “මේ දහම ය මේ විනය ය මේ ශාස්තෘ-ශාසනය, මෙය ගණුව, මෙය රැස්ව” යි ධර්මවාදී පුද්ගලයාට හඟවයි. සිතවයි. දක්වයි. පුනපුනා දක්වයි. පෙන්නවයි පුනපුනා පෙන්නවයි. ඉදින් මෙසේ ඒ අධිකරණය සන්තිදේ නම් සමූහවාදය පිළිරු වූ නො දැනුමක් සන්තිදේ.

8. අධිවාදී සංඝයෙකුට “මේ දහම ය මේ විනය ය මේ ශාස්තෘ-ශාසනය, මෙය ගණුව, මෙය රැස්ව” යි ධර්මවාදී බොහෝ මහණුන්ට හඟවයි. සිතවයි. දක්වයි. පුනපුනා දක්වයි පෙන්නවයි. පුනපුනා පෙන්නවයි. ඉදින් ඒ අධිකරණය මෙසේ සන්තිදේ නම් සමූහවාදය පිළිරු වූ නො දැනුමක් සන්තිදේ.

9. අධිවාදී සංඝයෙකුට “මේ දහම ය මේ විනය ය මේ ශාස්තෘ-ශාසනය, මෙය ගණුව, මෙය රැස්ව” යි ධර්මවාදී සංකල්පයට හඟවයි. සිතවයි. දක්වයි. පුනපුනා දක්වයි. පෙන්නවයි. පුනපුනා පෙන්නවයි. ඉදින් මෙසේ ඒ අධිකරණය සන්තිදේ නම් සමූහවාදය පිළිරු වූ නො දැනුමක් සන්තිදේ යි.

### අධිවාදීතාවය නම්.

#### ධර්මවාදීතාවය

1. ධර්මවාදී පුද්ගලයෙකුට “මේ දහම ය මේ විනය ය මේ ශාස්තෘශාසනය, මෙය ගණුව, මෙය රැස්ව” යි අධිවාදී පුද්ගලයාට හඟවයි. සිතවයි. දක්වයි. පුනපුනා දක්වයි. බලවයි. පුනපුනා බලවයි. ඉදින් මෙසේ ඒ අධිකරණය සන්තිදේ නම් සමූහවාදය වූ දැනුමක් සන්තිදේ.

2. බමමවැදී පුහුණලො අබමමවැදී සමනත්‍රලෙ සඤ්ඤාපෙති නිජකාපෙති පෙතෙති අනුපෙතෙති දසෙසති අනුදසෙසති: “අයං බමමො, අයං විනයො, ඉදං සඤ්ඤාසනං, ඉමං ගණනාදා, ඉමං රොවෙථා.”ති. එවඤ්ඤා නං අභිකරණං ව්‍යවසමති, බමමන ව්‍යවසමති සමමුඛාභිනයෙන.

3. බමවැදී පුග්ගලයා අබමවැදීම සමසං සඤ්ඤාපෙති නිජ්ඣාපෙති පෙතකති අනුපෙතෙති දසෙසති අනුදසෙසති: “අයං බමෙමා, අයං විනයො, ඉදං සඤ්ඤාසනං, ඉමං ගණනාති, ඉමං මොචෙති”ති. එවෙණෙටු තං අභිකරණං වුපසමෙති, බමෙමන වුපසමෙති යමබ්බාවිනායෙන.

4 බමමවාදී සම්බන්ධයෙන් අබමමවාදීන් ප්‍රශ්න කළ අයෙකුට පිළිතුරු දෙන විට කියන බවට අනුප්‍රේමයෙන් අනුදායකයෙකු කීය: “අයං බමමො, අයං විතයො, ඉදං සන්තිසාසනං, ඉමං ගණනාති, ඉමං රොවෙති” යි. එවකෙදී ඔහු අතිශයින්ම චිත්තවේගී, බමමන චිත්තවේගී සම්බන්ධයෙන් කියන

5. බමමවාදී සමානුෂ්ට අබමමවාදී සමානුෂ්ට සංකල්පයෙහි නිර්ණායකයන් පෙන්නෙබැවින් අනුප්පෙන්නෙබැවින් දසෙසනැති අනුදර්ශයන්හි: “අයං බමමො, අයං විතසෙය්, ඉදං සච්ඡිසාසනා, ඉමං ගණනථ, ඉමං රොවෙථා”නි. එවැනිව තං අධිකරණං ව්‍යසමමති, බමමන ව්‍යසමමති සමමිබාවිතසෙන.

6. බමමවාදී සම්බන්ධතා අබමමවාදී සබ්බසංසාරයෙහි නිවැරදිව පෙනෙන්නා වූ අනුප්පයෙහි දැක්වෙන්නා වූ අනුප්පයෙහි: “අයං බමමො, අයං චිතයො, ඉදං සත්ත්වසංඝං, ඉමං ගණභාගි, ඉමං රොමෙවි”ති. එවංකො තං අධිකරණං ව්‍යසමමති, බ්‍යසමමති ව්‍යසමමති සම්මතානිකයෙන.

7. බමමවාදී සභිකයා අබමමවාදී. ප්‍රශ්නලං සඟ්ඟුවෙහි නිවැරදිව පෙනෙන්නේ අනුපෙතෙකින් දෙසොත් අනුදිසෙන්න: “අයං බමමො, අයං විතසො, ඉදං සන්ත්‍රස්සනං, ඉමං ගණනාහි, ඉමං රොවෙහි”නි. එවඤ්ච තං ආධිකරණං ව්‍යසමමති, බමමෙන ව්‍යසමමති සමමබ්‍රිතයෙන.

8. බමමවාදී සමෛකා අබමමවාදී සමබහුලෙ සඤ්ඤාපෙති තිණ්ඩාපෙති පෙතෙති අනුපෙතෙති දසෙසාති අනුදසෙසාති: “අයං බමමො, අයං විතයො, ඉදං සජ්ජාසංහාං, ඉමං ගණහථ, ඉමං රොවෙථා”ති. එවෙඤ්ච තං අධිකරණං වුපසමමති, බමමන වුපසමමති සමමබාචිතයෙන

9. බමමවාදී සමූහයා අබමමවාදී සමූහයා සංකූලයෙහි නිශ්චයාපෙති පෙතෙකින් අනුපෙතෙකින් දැසෙති අනුදැසෙති “අයං බමමා අයං චිතයො, ඉදං සඤ්ඡාසනං, ඉමං ගණනාති, ඉමං රොචෙති”ති. එවිඤ්ඤානං අධිකරණං වුපසමමති, බමමෙන වුපසමමති සමමුධාවිතයෙනාති.

22

## 2. සතිපිනසො

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා රාජගහෙ විහරති වෙළවතෙ කලඤ්ඤානිවාසෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන ආයස්මා දබ්බමල්ලපුතෙනා ජාතියා සත්තවස්සෙන අරහතාං සච්ඡිකතං ගොති. යං කිංකුළි සාවකෙන පනතබ්බං, සබ්බං තෙන අනුප්පාදතං ගොති. තස්මි වස්ස කිංකුළි උතතරිං කරණීයං<sup>1</sup>, කතස්ස වා පතිවසො. අථ ඛො ආයස්මතො දබ්බස්ස මල්ලපුතනස්ස රජගාගතස්ස පතිසල්ලිතස්ස<sup>2</sup> එවං වෙනසො පරිචිතකොතො උදපාදි: මයා ඛො ජාතියා සත්තවස්සෙන අරහතාං සච්ඡිකතං. යං කිංකුළි සාවකෙන පනතබ්බං, සබ්බං මයා අනුප්පාදතං. තස්මි ව මෙ කිංකුළි උතතරිං කරණීයං, කතස්ස වා පතිවසො. කීනත්ත ඛො අහං සම්මස්ස වෙය්‍යාවච්චං කරොය්‍ය”නති. අථ ඛො ආයස්මතො දබ්බස්ස මල්ලපුතනස්ස එතදුගොසි: “ඤ්ඤානාං<sup>3</sup> සම්මස්ස සෙතාසනඤ්ඤා පඤ්ඤාපෙය්‍යං<sup>4</sup>, භතතාති ව උද්දිගෙය්‍ය”නති.

2. අථ ඛො ආයස්මා දබ්බො මල්ලපුතො සායනාසමයං පතිසල්ලානා වුච්ඡිකො යෙන භගවා තෙනුපසම්බුද්ධිං. උපසම්බුද්ධිනා භගවතාං අභිවාදෙත්වා එකමනතා නිසිදි. එකමනතා නිසිනො ඛො ආයස්මා දබ්බො මල්ලපුතො භගවතාං එතදුගොසි: “ඉධ මයං භතෙන රජගාගතස්ස පතිසල්ලිතස්ස එවං වෙනසො පරිචිතකොතො උදපාදි: ‘මයා ඛො ජාතියා සත්තවස්සෙන අරහතාං සච්ඡිකතං. යං කිංකුළි සාවකෙන පනතබ්බං සබ්බං මයා අනුප්පාදතං. තස්මි ව මෙ කිංකුළි උතතරිං කරණීයං, කතස්ස වා පතිවසො. කීනත්ත ඛො අහං සම්මස්ස වෙය්‍යාවච්චං කරොය්‍ය’නති. තස්ස මයං භතෙන එතදුගොසි: “ඤ්ඤානාං සම්මස්ස සෙතාසනඤ්ඤා පඤ්ඤාපෙය්‍යං, භතතාති ව උද්දිගෙය්‍ය”නති. ඉච්ඡාමහං භතෙන සම්මස්ස සෙතාසනඤ්ඤා පඤ්ඤාපෙය්‍යං, භතතාති ව උද්දිගිකුනති. “සාධු සාධු දබ්බ, තෙන හි ත්වා දබ්බ, සම්මස්ස සෙතාසනඤ්ඤා පඤ්ඤාපෙති, භතතාති ව උද්දිගාති”ති. එවං භතෙනාති ඛො ආයස්මා දබ්බො මල්ලපුතො භගවතො පච්චස්සොසි.

3. අථ ඛො භගවා එතස්මිං නිදනෙ එතස්මිං පකරණෙ ධම්මං කථං කත්වා භික්ඛු ආමනෙතසි: තෙන හි භික්ඛවෙ සම්මස්සා දබ්බො මල්ලපුතො සෙතාසනපඤ්ඤාපකඤ්ඤා භගතුදදුසකඤ්ඤා සමමනනතු. එවිඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ සමමනනිතබ්බො: පස්මිං දබ්බො යාවිතබ්බො. යාවිත්වා ව්‍යතෙනන භික්ඛුනා පටිච්චෙත සම්මස්සා ඤ්ඤාපෙතබ්බො:

“සුණාතු මෙ භතෙන සම්මස්සා යදි සම්මස්ස පනතකල්ලං සම්මස්සා ආයස්මතාං දබ්බො මල්ලපුතො සෙතාසනපඤ්ඤාපකඤ්ඤා භගතුදදුසකඤ්ඤා සමමනෙතාය්‍ය. එසා ඤානති.

1. උතතරිකරණීයං - මජ්ඣං, සො.

2. යං නුතනාං, මජ්ඣං.

3. පටිසල්ලිතස්ස, මජ්ඣං.

4. පඤ්ඤාපෙය්‍යං, මජ්ඣං.

## 2. සතිවිනය

1. එ සමයෙහි භාග්‍යවන් බුදුරජානන් වහන්සේ, රජගහනුවර සම්පයෙහි කලාදකනිවාස නම් වෙළුමනාරාමයෙහි වැඩවසන සේක. එ කල්හි උපන් සත්වස් ඇති ආයුෂමත් දබ්බ මලාපුත්‍ර විසින් රහත්බව පසක් කරණ ලද්දේ වෙයි. සත්වකු විසින් පැමිණිය යුතු (ලැබිය යුතු) යම් කිසිවක් ඇත්නම් ඒ සිසල්ල උහු විසින් ලබන ලද්දේ වෙයි. උහුට මන්තෙහි කටයුතු කිසිවක් ද නැත. කරණ ලද්දෙහි නැවත වැඩීමක් ද නැත. ඉක්බිති එකලා ව විවෙකයෙන් හුන් ආයුෂමත් දබ්බමලාපුත්‍රන්හට මෙබඳු විනතවිතකියෙක් පහළ විය: “උපතින් සත් වස් ඇති මා විසින් රහත්බව පසක් කරණ ලදී. සත්වකු විසින් ලැබිය යුතු යම් කිසිවක් මේ නම් මවිසින් ඒ සිසල්ල ලබන ලදී. මට මතු කටයුතු කිසිවක් ද, කරණ ලද්දෙහි නැවත වැඩීමක් ද නැත. මම සහනට වතාවතක් කරනෙමි නම් කිවිද්‍යෙහි ඉක්බිති ආයුෂමත් දබ්බමලාපුත්‍රන්හට මෙබඳු සිතෙක් විය: මම සහනට සෙනසුන් ද පතවමි නම් බත් ද උදෙසමි නම් මනාමැනු”යි.

2. ඉක්බිති ආයුෂමත් දබ්බමලාපුත්‍ර තෙමේ සවස්කල පිළිසලතින් නැගී සිටියේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියේ ය එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද එකත්පස් ව හිත. එකත්පස් ව හුන් මලාපුත්‍ර ආයුෂමත් දබ්බ තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැළ කෙළේ ය: “වහන්ස, මෙහි එකලා ව විවෙකයෙන් හුන් මට මෙබඳු සිත්හසරෙක් පහළ විය: උපතින් සත්වස් ඇති මා විසින් රහත්බව පසක් කරණ ලදී. සත්වකු විසින් යම් කිසිවක් ලැබිය යුතු නම් ඒ සිසල්ල මවිසින් ලබන ලදී. මතු කිසි කටයුත්තක් ද මට නැත කරණ ලද්දෙහි නැවත වැඩීමක් ද නැත. මම සහනට වතාවතක් කරමි නම් කිවිද්”යි. වහන්ස, ඒ මට මෙබඳු සිතෙක් විය: “මම සහනට සෙනසුන් ද පතවමි නම් බකුදු උදෙසමි නම් මනා මැනු”යි. “වහන්ස, මම සහනට සෙනසුන් පතවන්නට ද බත් උදෙසන්නට ද කැමැත්තෙමි”යි. “දබ්බ මැනැවි. මැනැවි. දබ්බ එසේ නම් සහනවතෙ සෙනසුන් ද පතවවු. බකුදු උදෙසවු” යි. එසේ ය වහන්සැයි ආයුෂමත් දබ්බමලාපුත්‍ර තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිවදන් දිති.

3. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදානයෙහි මේ ප්‍රයෝගයෙහි දූහැමිකතා කොට හිඤ්ඤන් ඇමතු සේක: මහණෙනි, එසේ නම් සඛ්‍ය තෙමේ දබ්බමලාපුත්‍ර සෙනසුන් පතවන්නකු කොට ද බත් උදෙසන්නකු කොට ද සමමත කෙරේවා. මහණෙනි, මෙසේ සමමත කළ යුතු: පළමු කොට දබ්බ රැඳ්ද යුතු. යැද වියත් පබල මහණකු විසින් සඛ්‍ය තෙමේ දැන්විය යුතු:

“වහන්ස, සඛ්‍ය තෙමේ මා වදන් අසාවා: ඉදින් සහනට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සඛ්‍ය තෙමේ ආයුෂමත් දබ්බමලාපුත්‍ර සෙනසුන් පතවන්නකු කොට ද බත් උදෙසන්නකු කොට ද සමමත කරන්නේ ය. මේ දැන්වීම යි.

සුණාභු මෙ භනෙත සබ්බො සබ්බො ආයසමනනං දබ්බං මලලුප්පනනං සෙනාසනපඤ්ඤාපකඤ්ච භතභුදදසකඤ්ච සමමිනනති. යසොයසමනො ඛමති ආයසමනො දබ්බස්ස මලලුප්පනනස්ස සෙනාසනපඤ්ඤාපකස්ස ච භතභුදදසකස්ස ච සමමුති<sup>1</sup>. සො භුණ්ණස්ස යස්ස නකඛමති සො භාසෙය්‍ය.

සමමනො සබ්බෙත ආයසමා දබ්බා මලලුප්පනනා සෙනාසන-පඤ්ඤාපකො ච භතභුදදසකො ච. ඛමති සමසස්ස. තස්මා භුණ්ඨි. එවමෙතං ධාරයාමි<sup>2</sup>ති.

4. සමමනො ච පනායසමා දබ්බා මලලුප්පනනා සභාගානං සභාගානං භික්ඛුනං<sup>3</sup> එකජ්ඣං සෙනාසනං පඤ්ඤාපෙති. යෙ තෙ භික්ඛු සුතනනතිකා තෙසං එකජ්ඣං සෙනාසනං පඤ්ඤාපෙති “තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං සුතනනනං සමාගාසිය්‍යන්ති”ති. යෙ තෙ භික්ඛු විතසබ්බා තෙසං එකජ්ඣං සෙනාසනං පඤ්ඤාපෙති “තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං විතසං විතිච්ඡිතිස්සන්ති”<sup>4</sup>ති. යෙ තෙ භික්ඛු ධම්මකපිකා තෙසං එකජ්ඣං සෙනාසනං පඤ්ඤාපෙති “තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං ධම්මං සාකච්ඡිය්‍යන්ති”ති. යෙ තෙ භික්ඛු කාසිනො තෙසං එකජ්ඣං සෙනාසනං පඤ්ඤාපෙති “තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං නිව්‍යාබාසිය්‍යන්ති”ති. යෙ තෙ භික්ඛු තීරව්‍යානකපිකා කායද්ධිබහුලා<sup>5</sup> විතරනති, තෙසමපි එකජ්ඣං සෙනාසනං පඤ්ඤාපෙති “ඉමායපිමෙ<sup>6</sup> ආයසමනනා<sup>7</sup> රහිසා අච්ඡිය්‍යන්ති”ති. යෙපි තෙ<sup>8</sup> භික්ඛු විකාලෙ ආගච්ඡන්ති, තෙසමපි තෙජජා-ධාතුං සමාපජ්ජිත්වා තෙතෙව ආලොකෙත සෙනාසනං පඤ්ඤාපෙති.

5. අපිස්ස භික්ඛු සඤ්චිච්ච විකාලෙ ආගච්ඡන්ති “මයං ආයසමනො දබ්බස්ස මලලුප්පනස්ස ඉඤ්චාපිතාරියං පසිසිය්‍යාමා”ති. තෙ ආයසමනනං දබ්බං මලලුප්පනං උපසංඝිකම්භො එවං වදෙන්නති: “අමහාකං ආට්ඨසො දබ්බ සෙනාසනං පඤ්ඤාපෙති”ති. තෙ ආයසො දබ්බා මලලුප්පනනා එවං වදෙති: කප්ථ ආයසමනනා ඉච්ඡන්ති? කප්ථ පඤ්ඤාපෙති? තෙ සඤ්චිච්ච දුරෙ අපදිසන්නති: “අමහාකං ආට්ඨසො දබ්බ ගිජ්ඣකුටෙ පබ්බතෙ සෙනාසනං පඤ්ඤාපෙති. අමහාකං ආට්ඨසො වොරප්පාතෙ සෙනාසනං පඤ්ඤාපෙති. අමහාකං ආට්ඨසො ඉසිතිලිපස්සො කාලසිලායං සෙනාසනං පඤ්ඤාපෙති. අමහාකං ආට්ඨසො වෙහාරපස්සො සහනපණ්ණිගුහායං සෙනාසනං පඤ්ඤාපෙති. අමහාකං ආට්ඨසො සීතවතෙ සප්පහොණ්ණිකපබ්බාරෙ සෙනාසනං පඤ්ඤාපෙති. අමහාකං ආට්ඨසො ගොතම්කඤ්ජරායං<sup>9</sup> සෙනාසනං පඤ්ඤාපෙති. අමහාකං ආට්ඨසො නිද්දකකඤ්ජරායං<sup>10</sup> සෙනාසනං පඤ්ඤාපෙති. අමහාකං ආට්ඨසො තපොද්ධිකඤ්ජරායං<sup>11</sup> සෙනාසනං පඤ්ඤාපෙති. අමහාකං ආට්ඨසො ජිවකම්බවතෙ සෙනාසනං පඤ්ඤාපෙති. අමහාකං ආට්ඨසො මද්දකුච්ඡිමි<sup>12</sup> මිගද්දෙ සෙනාසනං පඤ්ඤාපෙති”ති.

1. සමමති - සො.

2. විතිච්ඡිසන්නති - PTS.

3. ඉමායපි ඉමෙ - PTS.

4. යෙ තෙ - සී 1, 2.

5. නිද්දකකඤ්ජරායං - මජ්ඣ. සො.

6. සභාගානං භික්ඛුනං - මජ්ඣ.

7. කායද්ධිබහුලා - මජ්ඣ. සො. සී 2.

8. ආයසමනනා - සී 1, 2 සී 2. සො.

9. ගොතම්කකඤ්ජරායං - මජ්ඣ.

10. කප්පාතකඤ්ජරායං - සී 2 මජ්ඣ.

11. මද්දකුච්ඡිමි - මජ්ඣ. සො.



වහන්ස, සංඛ්‍යා තෙමේ මාගේ වදන අසාවා. සංඛ්‍යා තෙමේ ආයුෂමත් දබ්බමලලුපුතු සෙනසුන් පනවන්නකු කොට ද බත් උදෙසාත්තකු කොට ද සම්මත කෙරෙයි. ආයුෂමත් දබ්බමලලුපුතු සෙනසුන් පනවන්නකු කොට ද බත් උදෙසාත්තකු කොට ද සම්මත කිරීම යම් ආයුෂමතකුහට රැස්නේ නම් හෙ තෙමේ නිහඬ වන්නේ ය. යමකුහට රිසි නො වේ නම් හෙ තෙමේ බණන්නේ ය.

සහ විසින් ආයුෂමත් දබ්බමලලුපුත්තෙමේ සෙනසුන් පනවන්නකු කොට ද බත් උදෙසාත්තකු කොට ද සම්මත කරණ ලදී. සහසට රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය දරමි”යි.

4. සම්මත කරණ ලද ආයුෂමත් දබ්බ මලලුපුත් තෙමේ සභාග සභාග භික්ෂුන්ට එක්තැනෙක සෙනසුන් පනවයි: යම් භික්ෂුහු සුත්‍රානතිකයෝ නම් ‘ඔහු ඔවුනොවුන් සුත්‍රානත සංඛ්‍යායතා කරන්නාහ’ යි ඔවුන්ට එක්තැනෙක සෙනසුන් පනවයි. යම් භික්ෂුහු විනයධරයෝ නම් ‘ඔහු ඔවුනොවුන් විනය විසඳන්නාහ’ යි ඔවුන්ට එක්තැනෙක සෙනසුන් පනවයි. යම් භික්ෂුහු ධම්මකපිකයෝ (ආභිධම්මකයෝ) නම් ‘ඔහු ඔවුනොවුන් ධම්ම සාකච්ඡා කරන්නාහ’ යි ඔවුන්ට එක්තැනෙක සෙනසුන් පනවයි. යම් භික්ෂුහු ධ්‍යානලාභීහු නම් ‘ඔහු ඔවුනොවුන් නොපෙළන්නාහ’ යි ඔවුන්ට එක්තැනෙක සෙනසුන් පනවයි. යම් භික්ෂුහු තීරස්විත කථා ඇති ව කය තරකිරීමෙහි තත්පර ව වෙසෙත් නම් ‘මේ ආයුෂමත්හු මේ තීරස්විත කථා රතියෙහුද වෙසෙන්නාහ’ යි ඔවුන්ට ද එක්තැනෙක සෙනසුන් පනවයි. යම් භික්ෂුහු නො කල්හි පැමිණෙත් නම් ඔවුන්ට ද තෙපොඩාකුටට සමවාද ඒ ආලෝකයෙන් ම සෙනසුන් පනවයි.

5. භික්ෂුහු දූත දූත ‘අපි ආයුෂමත් දබ්බමලලුපුතුගේ ඉදුපෙළහර දක්නමෝ’ යි නොකල්හි නිතර පැමිණෙත්. ඔහු ආයුෂමත් දබ්බමලලුපුතු වෙත එළඹ ඇවැත්නි, දබ්බයෙහි, අපට සෙනසුන් පනව්‍යාලව යි මෙසේ කියත්. ආයුෂමත් දබ්බමලලුපුත් තෙමේ ඔවුන්ට ‘ආයුෂමත්හු කොතැන්හි කැමැති වෙදද, කොතැන්හි පනවමි ද’ යි මෙසේ කියයි. ඔහු දූත දූත දුර තැන් දක්වත්. “ඇවැත්නි, අපට ගිජුකුළුපමිසෙහි සෙනසුන් පනව්‍යාලව. ඇවැත්නි, අපට සොරපමිසින්පවුමෙහි සෙනසුන් පනව්‍යාලව. ඇවැත්නි, අපට ඉසිතිලිපස කඵලේතලායෙහි සෙනසුන් පනව්‍යාලව. ඇවැත්නි, අපට වෙතාරපවුපස සත්පත්භොගෙහි සෙනසුන් පනව්‍යාලව. ඇවැත්නි, අපට සිතවෙන්නි නාකෙමිසබ්බදෙහි සෙනසුන් පනව්‍යාලව. ඇවැත්නි, අපට නොසුම් කදුරැලියෙහි සෙනසුන් පනව්‍යාලව. ඇවැත්නි, අපට නිබ්බි කදුරැලියෙහි සෙනසුන් පනව්‍යාලව. ඇවැත්නි, අපට තපොද කදුරැලියෙහි සෙනසුන් පනව්‍යාලව. ඇවැත්නි, අපට හුණුදිය අරමෙහි සෙනසුන් පනව්‍යාලව. ඇවැත්නි, අපට ජීවක අඹවෙනෙහි සෙනසුන් පනව්‍යාලව. ඇවැත්නි, අපට මදදකුළු නම් මුවලැමිහි සෙනසුන් පනව්‍යාලව”යි.



6. තෙසං ආයස්මා දබ්බො මලලුපුතො; තෙජොධාතුං සමාපජ්ඣිතා; අබ්බුලියා ජලමානාය සුරතො සුරතො ගච්ඡති. තෙපි තෙනෙව ආලොකෙන ආයස්මතො දබ්බස්ස මලලුපුතස්ස පිට්ඨිතො පිට්ඨිතො ගච්ඡති. තෙසං ආයස්මා දබ්බො මලලුපුතො; එවං සෙනාසනං පඤ්ඤාපෙති: අයං මඤ්චො, ඉදං පිඨං, අයං භිසි, ඉදං ඛිජ්ඣොගතං<sup>1</sup>, ඉදං චච්චධානං, ඉදං පස්සාච්චධානං, ඉදං පානීයං, ඉදං පරිභොජනීයං, අයං කතතරදණො, ඉදං සමසස්ස කතිකසණ්ඨානං<sup>2</sup>, ඉමං කාලං පටිසිතබ්බං, ඉමං කාලං නික්ඛමිතබ්බනති. තෙසං ආයස්මා දබ්බො මලලුපුතො; එවං සෙනාසනං පඤ්ඤාපෙති; පුනඳෙව වෙච්චනං පච්චාගච්ඡති.

7. තෙන ඛො පන සමයෙන මේඤ්ඤාසංඝමුච්ඡකා<sup>3</sup> භික්ඛු නවකා වෙච්ච හොනති අපපුඤ්ඤා ව. යාති සමසස්ස ලාමකානි සෙනාසනානි තාති තෙසං පාපුණ්ණති ලාමකානි ව භතතානි. තෙන ඛො පන සමයෙන රාජගහෙ මුහුස්සා ඉච්ඡනති ථෙරානං භික්ඛුනං අභිසංඛාරිකං දුතුං - සප්පිමි තෙලමි උතතරිගඛමි. මේඤ්ඤාසංඝමුච්ඡකානං පන භික්ඛුනං පාකතිකං දෙනති - යථාරථං<sup>4</sup> කණාජකං<sup>5</sup> බිලඛගුද්ධිය. තෙ පච්ඡාභතනං පිණ්ඩපාතපටිකකන්තා ථෙරෙ භික්ඛු පුච්ඡනති: 'තුමහාකං ආටුසො භතතෙග්ග නිං අහොසි, තුමහාකං නිං අහොසි'ති. එකවෙච්ච ථෙරා එවං වදෙනති: 'අමහාකං ආටුසො සප්පි අහොසි. තෙලං අහොසි. උතතරිගඛමං අහොසි'ති. මේඤ්ඤාසංඝමුච්ඡකා<sup>3</sup> පන භික්ඛු එවං වදෙනති: අමහාකං ආටුසො න නිඤ්චි අහොසි - පාකතිකං යථාරථං<sup>4</sup> කණාජකං - බිලඛගුද්ධියනති.

8. තෙන ඛො පන සමයෙන කල්‍යාණභතතිකො ගහපති සමසස්ස වතුකකභතනං දෙති නිවච්ඡතනං. සො භතතෙග්ග සපුතනදුරො උපතිට්ඨිතො පරිච්ඡති - අඤ්ඤා ඔදනෙන පුච්ඡනති, අඤ්ඤා සුපෙත පුච්ඡනති, අඤ්ඤා තෙලෙන පුච්ඡනති, අඤ්ඤා උතතරිගඛෙන පුච්ඡනති. තෙන ඛො පන සමයෙන කල්‍යාණභතතිකස්ස ගහපතීනො භතනං ස්වාතනාය මේඤ්ඤාසංඝමුච්ඡකානං භික්ඛුනං උද්දිට්ඨං හොති. අථ ඛො කල්‍යාණභතතිකො ගහපති ආරාමං අගමාසි කෙතව්දෙව කරණියෙන. සො සෙනායස්මා දබ්බො මලලුපුතො; තෙනුපසඛකමි. උපසඛකමිත්වා ආයස්මතනං දබ්බං මලලුපුතනං අභිවාදෙත්වා එකමනනං නිසීදි. එකමනනං නිසිතනං ඛො කල්‍යාණභතතිකං ගහපතිං ආයස්මා දබ්බො මලලුපුතො; ධම්මො කථාය සන්දස්සෙසි, යථාදායෙසි, සමුත්තෙතෙජ්ඣෙසි, සමපහංගෙසි.

9. අථ ඛො කල්‍යාණභතතිකො ගහපති ආයස්මතො දබ්බෙන මලලුපුතෙන ධම්මො කථාය සන්දස්සෙතො සමාදායිතො සමුත්තෙතෙජ්ඣෙසි සමපහංගෙතො ආයස්මතනං දබ්බං මලලුපුතනං එකදවොච: කස්ස භනෙන අමහාකං සරෙ ස්වාතනාය භතනං උද්දිට්ඨනති? මේඤ්ඤාසංඝමුච්ඡකානං ඛො ගහපති භික්ඛුනං තුමහාකං සරෙ ස්වාතනාය භතනං උද්දිට්ඨනති. අථ ඛො කල්‍යාණභතතිකො ගහපති අනතනමතො අහොසි: කථා භි නාම පාපභික්ඛු අමහාකං සරෙ භුඤ්ජස්සනතිති. සරං ගන්ත්වා දුසිං ආණාපෙසි: "යෙ ජෙ සෙව භතතිකා ආගච්ඡනති, තෙ කොට්ඨකෙ ආසනං පඤ්ඤාපෙත්වා කණාජකොති බිලඛගුද්ධියෙන පරිච්ඡිතා"ති. එවං අය්‍යාති ඛො සා දුසි කල්‍යාණභතතිකස්ස ගහපතීනො පච්චෙස්සාසි.

1. ඛිජ්ඣොගතං - මජ්ඣ. 2. කතිකසණ්ඨානං, සිමු.  
3. මේඤ්ඤාසංඝමුච්ඡකා - මජ්ඣ. 4. යථාරථං, මජ්ඣ. 5. කණාජකං - ඥා.

6. ආයුෂ්මත් දබ්බමලපුත්තේ තෙමේ තෙජෝධාතුවට සමවැද ඇතිල්ල දුල්වෙන එළියෙන් ඔවුන්ට පෙරවු ව පෙරවු ව යෙයි. ඔහු ද ඒ එළියෙන් ම ආයුෂ්මත් දබ්බ මලපුත්තෙහි පිටුපස පිටුපස යෙත්. ආයුෂ්මත් දබ්බමලපුත්තේ තෙමේ ඔවුන්ට මෙසේ සෙනසුන් පනවයි: මේ ඇඳය, මේ පුටුවය, මේ බිඳය, මේ කොට්ටිය, මේ වැසිකිළිය, මේ කෙසකිළිය, මේ පැන්ය, මේ පිරිමොදුනි ජලය, මේ සාරයපිය, මේ සහුන්ගේ කනිකාවතය, මේ කල පිටිය යුතු, මේ කල නික්මිය යුතුයි. ආයුෂ්මත් දබ්බමලපුත්තේ තෙමේ ඔවුන්ට මෙසේ සෙනසුන් පනවා තැවත වෙළවතයට පෙරලා එයි.

7. එසමයෙහි මෙතනියභූමමජක මහණහු තවකයෝ ද මද පිණැන් තෝ ද වෙති. සබ්බසායේ යම් ලමු සෙනසුන් ද ලමු බන් ද වෙන් තම් ඔහු ඔවුන්ට පැමිණෙති. එ සමයෙහි රජගහනුවර මිනිස්සු තෙර මහණුන්ට නොයෙක් දෑයින් මැතැවින් සකස් කල බොජුන් - ගිතෙල් ද තෙල් ද මසවුළු ද දෙන්නට කැමැති වෙත්. මෙතනියභූමමජක මහණුන්ට ක.හි-කලකැද දෙවෙති කොට ඇති පිසු පරිදි නිමුඩුසාලේ පියවි බත දෙත්. ඔහු පසු බත පිණිසාතයෙන් වැලකුණු “ඇවැත්නි, තොපගේ බන්-හලෙහි කීමෙන් වී ද තොපගේ බන්හලෙහි කීමෙන් වී ද?”යි තෙරමහණුන් පුළුවිසින්. ඇතැම් තෙරහු “ඇවැත්නි, අපට ගිතෙල් විය. තෙල් විය. මසවුළු” යයි මෙසේ කියත්. මෙතනියභූමමජක මහණහු “ඇවැත්නි අපට කාහි දෙවෙති කොට ඇති පිසු පරිදි නිමුඩුසාලේ පියවි බත හැර කිසිවක් නොවීය” යි මෙසේ කියත්.

8. එසමයෙහි කල්‍යාණහතනික ගැහැවි තෙමේ සහනට නිතිබන් කොට බන් සතරක් දෙයි. හෙ තෙමේ අඹුදරුවන් සමඟ බන්හලෙහි එළඹි සිට වලඳවයි. අන්හු බන් පුළුවිසින්. අන්හු සුපයෙන් පුළුවිසින්. අන්හු තෙලින් පුළුවිසින්. අන්හු මසවුළු පුළුවිසින්. එකල්හි කල්‍යාණහතනික ගැහැවියාගේ සෙට පිණිස බත වාර විසින් (මෙතනියභූමමජක) හිසුන් සඳහා උදෙසන වෙයි. ඉක්බිතිව කල්‍යාණහතනික ගැහැවි තෙමේ කිසියම් කටයුත්තක් සඳහා අරමට ගියේය. හෙ තෙමේ ආයුෂ්මත් දබ්බමලපුත්ත වෙත එළඹියේය. එළඹ ආයුෂ්මත් දබ්බමලපුත්ත වැද එකන්පස් ව හිත. එකන් පස් ව හුන් කල්‍යාණහතනික ගැහැවියු ආයුෂ්මත් දබ්බමලපුත්තේ තෙමේ දැනැම් කථාවෙන් කරුණු දැක්වීය. සමාදන් කරවීය. තෙද ගැන්වීය. සතුටු කරවීය.

9. ඉක්බිති කල්‍යාණහතනික ගැහැවි තෙමේ ආයුෂ්මත් දබ්බමලපුත්ත විසින් කරුණු දක්වන ලද්දේ සමාදන් කරවනු ලද්දේ තෙද ගන්වනු ලද්දේ සතුටු කරවනු ලද්දේ ආයුෂ්මත් දබ්බමලපුත්තට “වන්ස, අපගේ ගෙයි සෙට පිණිස බත කවරකුට උදෙසන ලද්දේ ද?” යි මෙය කීය. ගැහැවිය, තොපගේ ගෙයි සෙට පිණිස වූ බත මෙතනියභූමමජක හිසුන්ට උදෙසන ලද්දකි. එකල්හි කල්‍යාණහතනික ගැහැවි තෙමේ “කෙසේ තම් ලාමකහිසුනු අපගේ ගෙයි වලඳන්නානු ද?” යි නොසතුටු සිත් ඇත්තේ විය. ගෙට නොස් “එම්බල දූස්ස, සෙට බන්ගන්නා යම් කෙනෙක් පැමිණෙත් තම් දොරකොටුගෙහි අසුන් පණවා කාහි දෙවැනි කොට ඇති නිවුඩු බන් වලඳව” යි දූස්ස ඇණවීය. ‘එසේය ගිම්මනි’ යි ඒ දූස්ස කල්‍යාණහතනික ගැහැවියාට පිළිවදන් ඇත්වූය.

10. අථ ඛො මෙතනියභුමමජ්ඣා භික්ඛු “භික්ඛො ඛො ආට්ඨසො අමහංකං කල්‍යාණභවතිකස්ස ගහපතිනො භවතං උද්දිට්ඨං. සෙව අමෙහ කල්‍යාණභවතිකො ගහපති සපුත්තදුරො උපතිට්ඨිකො පරිවිසිස්සති: අඤ්ඤා ඔදනෙන පුච්ඡිස්සනති, අඤ්ඤා සුපෙන පුච්ඡිස්සනති, අඤ්ඤා තෙලෙන පුච්ඡිස්සනති. අඤ්ඤා උත්තරිතබෙහන පුච්ඡිස්සනති”ති තෙ තෙනෙව සොමනස්සෙන න විතතරුපං රතනියා සුපිංසු.

11. අථ ඛො මෙතනියභුමමජ්ඣා භික්ඛු පුබ්බන්‍යාසමයං නිවාසෙකො පනනවිවරමාදය යෙන කල්‍යාණභවතිකස්ස ගහපතිනො නිවෙසනං තෙනුපසඞ්කමිංසු. අදදසා ඛො සා දුඝ්ඤ මෙතනියභුමමජ්ඣා භික්ඛු දුරතොව ආගමජ්ජෙන, දිස්වාන කොට්ඨිකෙ ආසනං පඤ්ඤාපෙඤා මෙතනියභුමමජ්ඣා භික්ඛු එතදවොච: නිසිදුථ භනෙනති. අථ ඛො මෙතනියභුමමජ්ඣා භික්ඛුතං එතදභොසි: නිස්සංසයං ඛො න තාච භවතං සිද්ධං භවිස්සති යථා මයං කොට්ඨිකෙ නිසිදුපියාමාති<sup>1</sup> අථ ඛො සා දුඝ්ඤ කණ්ණාජකෙන<sup>2</sup> ඕලඞ්කදුතිසෙන උපගඤ්ජි භුඤ්ජථ භනෙනති. ‘මයං ඛො භගිනි නිව්චභවතිකා’ති. “ජානාමි අය්‍යා නිව්චභවතිකාති. අපි මාහං භික්ඛොව ගහපතිනා ආණන්තා: ‘යෙ ජෙ සෙව භවතිකා ආගමින්නති, තෙ කොට්ඨිකෙ ආසනං පඤ්ඤාපෙඤා කණ්ණාජකෙන ඕලඞ්කදුතිසෙන පරිවිසා’ති. භුඤ්ජථ භනෙන”ති.

12. අථ ඛො මෙතනියභුමමජ්ඣා භික්ඛු “භික්ඛො ඛො ආට්ඨසො, කල්‍යාණභවතිකො ගහපති ආරාමං අගමාසි දබ්බස්ස මල්ලපුත්තස්ස සනතිකෙ. නිස්සංසයං ඛො මයං දබ්බෙන මල්ලපුත්තෙන ගහපතිනො අනතරො<sup>3</sup> පරිභින්නා”ති. තෙ තෙනෙව දෙමනස්සෙන න විතතරුපං භුඤ්ජිංසු. අථ ඛො මෙතනියභුමමජ්ඣා භික්ඛු පච්ඡාභවතං පිණ්ඩපාන-පටික්කන්තා ආරාමං ගන්තො පනනවිවරං පටිසාමෙකො බහාදමකොට්ඨිකෙ සඞ්ඝාටිපල්ලඤ්ඤාය නිසිදිංසු - භුණ්හිභුතා පතනකඞ්කා අබ්බාදුඛා පජ්ඣායන්තා අප්පටිහන්තා,

13. අථ ඛො මෙතනියා භික්ඛුති යෙන මෙතනියභුමමජ්ඣා භික්ඛු තෙනුපසඞ්කමි. උපසඞ්කමිතො මෙතනියභුමමජ්ඣා භික්ඛු එතදවොච: ‘චතුමි අය්‍යා’ති. එවං වුත්තො මෙතනියභුමමජ්ඣා භික්ඛු තාලපි. සු. දුතිශමි ඛො - පෙ- තතිශමි ඛො මෙතනියා භික්ඛුති මෙතනිය-භුමමජ්ඣා භික්ඛු එතදවොච: ‘චතුමි අය්‍යා’ති. තතිශමි ඛො මෙතනිය-භුමමජ්ඣා භික්ඛු තාලපිංසු. ‘කාසාහං අය්‍යානං අපරජ්ඣාමි, නිස්ස මං අය්‍යා තාලපනති’ති? “තථා හි පන තිං භගිනි, අමෙහ දබ්බෙන මල්ලපුත්තෙන විහෙසිතමානෙ අජ්ඣුපෙකඞ්කි”ති. ‘කාසාහං අය්‍යා කරොමි’ති. “සවෙ ඛො තිං භගිනි, ඉච්ඡෙත්ථාසි, අජෙජ ව භගවා ආයස්මන්තං දබ්බං මල්ලපුත්තං නාසාපෙය්‍යා”ති. ‘කාසාහං අය්‍යා කරොමි, තිං මයා සකකා කාභුනති’

10. එකල්හි මෙතනිය භූමමජක මහණහු “ඇවැත්නි, ඊයේ අපට කලාණහනනික ගැහැවිහුගේ බත උදෙසන ලදි. සෙට අඹුදරුවන් සහිත කලාණහනනික ගැහැවි තෙමේ එළඹ සිට අප වලදවන්නේ ය: කෙනෙක් බතින් පුළුවුස්නාහ. කෙනෙක් සුපයෙන් පුළුවුස්නාහ. කෙනෙක් තෙලින් පුළුවුස්නාහ. කෙනෙක් මසවුලින් පුළුවුස්නාහ”යි ඔහු එ සොමිනසින් ම සිතුණේ රු නිදි නොගත්හ.

11. ඉක්බිති මෙතනිය භූමමජක මහණහු පෙරවරු හැඳ පෙරව පාසිටුරු ගෙන කලාණහනනික ගැහැවිහුගේ නිවෙස්ත වෙත එළඹියහ. ඒ දූස්ස එන්නා වූ මෙතනිය භූමමජක මහණන් දුරදීම දුටු. දූහ දොරකොටුයෙහි අසුන් පණවා “වහන්ස, හුත මැනවැ”යි මෙතනිය භූමමජක මහණන්ට මෙය කියු. එකල්හි මෙතනිය භූමමජක මහණන්ට “එකැත්තෙන් ම බත නො නිමිසේ වන. එහෙයින් අපි කොටුයෙහි හිදුවනු ලබමෝ”යි මේ සිත විය. එකල ඒ දූස්ස “වහන්ස, වලදනු මැනවැ”යි කැහි දෙවෙහි කොට ඇති කුඩු සහිත (නිවුඩු) බතින් යුතුව එළඹ සිටියා ය. “නැගනියෙහි, අපි මෙහි නිතිබත් ඇත්තමෝ වමිහ”යි. “හිමිහු ‘නිතිබත් ඇත්තහ’යි දනිමි. එහෙත් මම ඊයේ ම ගැහැවිහු පිසින් ‘එමිබා දූස්ස, හෙට බත් හත්තා යම් කෙනෙක් එද්ද, කොටුයෙහි අසුන් පණවා කැහි දෙවෙහි කොට ඇති නිවුඩු සාලේ බතින් (ඔවුන්) වලදව’යි අණවත ලද්දි. වහන්ස, වලදනු මැනවැ”යි.

12. ඉක්බිති මෙතනිය භූමමජක මහණහු “ඇවැත්නි, ඊයේ කලාණහනනික ගැහැවි තෙමේ අරමට දඬමලලපුතු ලතට ගියේ ය. එකැතින්ම දඬමලලපුතු විසින් අපි ගැහැවිහු කෙරෙහි බිදුවන ලද්දමෝ”යි. ඔහු ඒ දෙමතසින් ම සිතු සේ නො වැලදුහ. එකල්හි මෙතනිය භූමමජක මහණහු බතින් පසු පිණ්ඩපාතයෙන් වැලකුණාහු අරමට ගොස් පාසිටුරු තැන්පත් කොට තබා - නිහඩ වූවාහු මතු වූවාහු නැමුනු කදාට ඇත්තාහු යටිහුරු කල මුව ඇත්තාහු සිතිවලි සිතමින් කිසිවක් නො වැටහෙන්නාහු බිහි දොරකොටුවෙහි සහලසිටුරන් අකවටු අවුලවා ගෙන හුත්හ.

13. ඉක්බිති මෙතනියා මෙහෙණ මෙතනිය භූමමජක මහණන් වෙත එළඹියා ය. එළඹ මෙතනිය භූමමජක මහණන්ට ‘හිමියෙහි, වදිමි’යි මෙය කියු. එසේ කී කල්හි මෙතනිය භූමමජක මහණහු නො බිණුහ. දෙවන වටදු ... තෙවන වටදු මෙතනියා මොහණ මෙතනිය භූමමජක මහණන්ට ‘හිමියෙහි, වදිමි’ යි මෙය කියු. තෙවන වටදු මෙතනිය භූමමජක මහණහු නො බිණුහ. “ආයතීයතව මම කිනම් අපරාධයක් කෙලෙමි ද? ආයතීයෝ කුමක් හෙයින් මා හා නො බෙණෙත් ද” යි. “නැගනියෙහි, ඒ එසේ ම ය. දඬමලලපුතු විසින් අප වෙහෙසනු ලබනුවත් තී උපෙක්ඛා කෙරෙහි”යි. ‘ආයතීයෙහි, මම කුමක් කෙරෙමි ද’ යි. නැගනියෙහි, ඉදින් තී ඊසියටු තම් අද ම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් දඬමලලපුතු නෂාලත සේකැ”යි. ‘ආයතීයෙහි, මම කුම කෙරෙමි ද? මිසින් කිමෙක් කට හැක්කේ ද’ යි.

14 “එහි ණං භගිනී, යෙන භගවා තෙනුපසඛිනමි. උපසඛිනමිත්වා භගවන්තං එවං වදෙහි: ඉදං භනෙත, තච්ඡන්තං තප්පතිරූපං. යායං භනෙත දිසා අභයා අනීතිකා අනුපද්දවා, සායං දිසා සභයා සර්තිකා සඋපද්දවා. යතො නිවාතං තතො පවාතං<sup>1</sup>. උදකං මඤ්ඤෙ ආදිත්තං. අයෝනමි දබ්බෙන මල්ලපුත්තෙන දුසිතා”ති. එවං අයාති බො මෙතනිඨා භික්ඛුනී මෙතනියභුමමජ්ඣාතං භික්ඛුතං පටිසුඤ්ඤා<sup>2</sup> යෙන භගවා තෙනුපසඛිනමි. උපසඛිනමිත්වා භගවන්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං අට්ඨාසී. එකමන්තං සිතා බො සා මෙතනියා භික්ඛුනී භගවන්තං එතදවොච: “ඉදං භනෙත, තච්ඡන්තං තප්පතිරූපං. යායං භනෙත දිසා අභයා අනීතිකා අනුපද්දවා, සායං දිසා සභයා සර්තිකා සඋපද්දවා. යතො නිවාතං තතො පවාතං. උදකං මඤ්ඤෙ ආදිත්තං. අයෝනමි දබ්බෙන මල්ලපුත්තෙන දුසිතා”ති.

15. අථ බො භගවා එතසමී. තිදනෙ එතසමී. පකර්ණෙ භික්ඛුසංඝං සන්තිපාතාපෙක්ඛා ආයස්මන්තං දබ්බං මල්ලපුත්තං පටිපුච්ඡී: “සරසි ණං දබ්බං, එවරූපං ඝතතා යථායං භික්ඛුනී ආහා”ති. “ඤ්ඤා මං භනෙත භගවා ජානාතී”ති. දුතියමපි බො භගවා ආයස්මන්තං දබ්බං මල්ලපුත්තං එතදවොච: “සරසි ණං දබ්බං, එවරූපං ඝතතා යථායං භික්ඛුනී ආහා”ති. “යථා මං භනෙත, භගවා ජානාතී”ති. තතියමපි බො භගවා ආයස්මන්තං දබ්බං මල්ලපුත්තං එතදවොච: “සරසි ණං දබ්බං, එවරූපං ඝතතා යථායං භික්ඛුනී ආහා”ති “යථා මං භනෙත භගවා ජානාතී”ති. න බො දබ්බං, දබ්බා එවං නිබ්බේදෙත්ති. සචෙ තයා ඝතං, ඝතනනි වදෙහි, සචෙ අකතං, අකතනනි වදෙහිති. “යතොභං භනෙත, ජාතො නාභිජානාමි සුපිනනෙතනපි<sup>3</sup> මෙට්ඨනං ධම්මං පත්තෙව්විතා, පගෙව ජාගරො”ති. අථ බො භගවා භික්ඛු ආමනෙතසි: තෙන හි භික්ඛවො, මෙතනියං භික්ඛුනිං නාසෙථ. ඉමෙ ච භික්ඛු අනුසුඤ්ඤාපාති. ඉදං වත්වා භගවා උට්ඨායාසතා විහාරං පාඨසී.

16. අථ බො තෙ භික්ඛු මෙතනියං භික්ඛුනිං නාසෙසුං. අථ බො මෙතනියභුමමජ්ඣා භික්ඛු තෙ භික්ඛු එතදවොචු: “මා ආවුසො, මෙතනියං භික්ඛුනිං නාසෙථ. න සා කිඤ්චි අපරජ්ඣති. අමොහනි සා උසංඝිතා කුපිතෙහි අතත්තමන්ති වාචකාභිප්පායෙහි”ති. “කිං පත භුමො ආවුසො, ආයස්මන්තං දබ්බං මල්ලපුත්තං අමුලීකාය සීලවිපතනියා අනුඛංසෙඨා”ති. ‘එවමාවුසො’ති. යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨත්ථා - ටො - තෙ උජ්ඣායනනි ඩිංකනි විපාවෙතනි: “කථං හි නාම මෙතනියභුමමජ්ඣා භික්ඛු ආයස්මන්තං දබ්බං මල්ලපුත්තං අමුලීකාය සීලවිපතනියා අනුඛංසෙසානනි”ති.

1. සමාතං - මජ්ඣං.

2. පටිසුඤ්ඤා - ස්‍යා.

3. සුපිනනෙතනාපි - සී2.

14. “නැහැනියෙනි, එවු. තෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹෙව. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙසේ කියව: වහන්ස, මෙය තොනිසි ය. තොසරුප් ය. වහන්ස, යම් මේ දිශාවක් බිය රහිත නම් උවදුරු රහිත නම් පිඩා රහිත නම් ඒ මේ දිශාව බිය සහිත ය උවදුරු සහිත ය, පිඩා සහිත ය. යම් නැතෙක මිද සුළඟෙකුදු න දිද එහි මනසුලං නැගිණි. දිය ඇවිලගත්තාක් මෙනි. ආයඝී දඬමලපුත්‍ර හිමියන් විසින් මම් දුෂිතයමු”යි. ‘එසේ ය, ආයඝියෙනි’යි මෙතනියාමෙහෙණ මෙතනියා-භූමප්පක මහණුන්ට පිළිතුරු දී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියා ය. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද එකත්පස් ව සිටියා ය. එකත්පස් ව සිටි ඒ මෙතනිය මෙහෙණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකළාය: “වහන්ස, මෙය තොනිසි ය. තොසරුප් ය. වහන්ස, යම් මේ දිශාවක් බිය රහිත ද පිඩා රහිත ද උවදුරු රහිත ද ඒ මේ දිශාව බිය සහිත ය. පිඩා සහිත ය. උවදුරු සහිත ය. යම් නැතෙක සුළඟක් නොවී ද එහි සැබ සුලං නැගිණි. දිය ඇවිල ගත්තාක් මෙනි. ආයඝීදඬමලපුත්‍රයන් විසින් දුෂිතයමු”යි.

15. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදහසෙහි මේ ප්‍රකාශයෙහි බික්කු රැස් කරවා ආශ්‍රමෙන් දඬමලපුත්‍ර පුළුවන් සේක. “දඬ, යම්සේ මේ මෙහෙණ කිවුද “තෙපි මෙබන්දක් කළහු සිහි කරවු දු”යි. “වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් සේ මා දන්තා සේක් ද (-එසේ මම් දතසුතු වෙමිසි.)” දෙවන වටදු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආශ්‍රමෙන් දඬමලපුත්‍රට මෙය වදාළ සේක: “දඬ, මේ මෙහෙණ යම්සේ කිවුද තෙපි මෙබන්දක් කළහු සිහි කරවු දු”යි. “වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම්සේ මා දන්තා සේක් ද (-එසේ මම් දතසුතු වෙමිසි.)” තෙවන වටදු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආශ්‍රමෙන් දඬමලපුත්‍රට මෙය වදාළ සේක. “දඬ, යම්සේ මේ මෙහෙණ කිවුද, තෙපි මෙබන්දක් කළහු සිහි කරවු දු”යි? “වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම්සේ මා දන්තා සේක් ද (-එසේ මම් දතසුතු වෙමිසි.)” දඬ, දඬ (පණ්ඩිත)යෝ මෙසේ පරප්‍රත්‍යයෙන් (අනුත් පිහිටෙන්) නිරවුල් නොකෙරෙත්. ඉදින් තා විසින් කරණ ලද නම් කරණ ලද සි කියව, ඉදින් තො කරණලද නම් තො කරණ ලද සි කියව සි. “වහන්ස, මම උපත් තැන් පටන් සිහිනනුදු මෙවුන්දම් සෙටුතෙමි නො ම දනිමි. පිබිදියෙමි කියනු ම කවරේ දු”යි. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ භික්ෂූන් ඇමතු සේක: “මහණෙනි, එසේ නම් මෙතනියා මෙහෙණ (ශ්‍රමණලිංග නාසනායෙන්) තසවු. මේ (මෙතෙසු) මහණුන් ද විමසවු”යි. මෙය වදාරා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ හුනස්තෙන් නැගී වෙහෙරට වැඩි සේක.

16. ඉක්බිති ඒ භික්ෂූහු මෙතනියා මෙහෙණ නැසූහ. (සිටුරු හැරවූහ). එකල්හි මෙතනියාභූමප්පක මහණහු ඒ භික්ෂූන්ට මෙය කිනු: “ඇවැත්නි, මෙතනියා මෙහෙණ හතමක් ගසවු. ඔ තොමෝ කිසි අපරාධයක් නො කෙරෙයි. කිපියා වූ ගොසතුටු සිත් ඇති තෙරණ අදහස් ඇති අප විසින් ඔ උත්සාහවත් කරණ ලදු”යි. ඇවැත්නි, කිසිකෙදි? තෙපි ආශ්‍රමෙන් දඬමලපුත්‍රට අමුලික සීලවිපතියෙන් වොදනා කරවු දු සි? ‘ඇවැත්නි, එසේ’යි. යම් ඒ මහණහු අපිස් වූවාහු ... ඔහු අවමන් කෙරෙත්, නුගුණ කියත්, දෙස් පහළ කෙරෙත්. කෙසේ නම් මෙතනියාභූමප්පක මහණහු ආශ්‍රමෙන් දඬමලපුත්‍රට අමුලික සීලවිපතියෙන් වොදනා කෙරෙත් දු සි.

17. අථ බො තෙන භික්ඛු භගවතො ඵතමස්ථං ආරොවෙසුං - පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ, මෙනනියභුමමජ්ඣා භික්ඛු දබ්බං මලලපුතනං අමුලිකාය සීලවිපතනියා අනුඛංසෙනති? 'සච්චං භගවා'. විහරති බුද්ධො භගවා - පෙ- විහරතිනා - පෙ- භික්ඛුනං තදනුචජ්ඣිකං තදනුලොමිකං ඛමිමි කථං කනා භික්ඛු ආමනෙතයි;

18. තෙන භි භික්ඛවෙ, සඛෙසා දබ්බස්ස මලලපුතනස්ස සති-වෙපුලලප්පනස්ස සතිවිනයං දෙතු. ඵවඤ්ච පන භික්ඛවෙ දුතඤ්චා: තෙන භික්ඛවෙ දබ්බෙන මලලපුතෙනා සඛසං උපසඤ්ඤානා ඵකංසං උතතරාසඛං කරිතා බුසිසානං භික්ඛුනං පාදෙ වන්දිතා උකකුටිකං නිසිදිතා අඤ්ඤාං පග්ගහෙතා ඵවමස්ස වචනියො: "ඉමෙ මං භනෙත, මෙනනියභුමමජ්ඣා භික්ඛු අමුලිකාය සීලවිපතනියා අනුඛංසෙනති. සොභං භනෙත සතිවෙපුලලප්පනො සඛසං සතිවිනයං යාවාමි"ති. දුතියමපි යාවතබ්බො - පෙ- තතියමපි යාවතබ්බො: "ඉමෙ මං භනෙත මෙනනියභුමමජ්ඣා භික්ඛු අමුලිකාය සීලවිපතනියා අනුඛංසෙනති. සොභං සතිවෙපුලලප්පනො. තතියමපි භනෙත සඛසං සතිවිනයං යාවාමි"ති.

19. ව්‍යනෙතන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඛෙසා ඤාපෙතබ්බො:

"සුඤ්ඤානං මෙ භනෙත සඛෙසා: ඉමෙ මෙනනියභුමමජ්ඣා භික්ඛු ආයසමනං දබ්බං මලලපුතනං අමුලිකාය සීලවිපතනියා අනුඛංසෙනති. ආයසමා දබ්බො මලලපුතෙනා සතිවෙපුලලප්පනො සඛසං සතිවිනයං යාවති. යදි සඛෙසා පනතකලං, සඛෙසා ආයසමනො දබ්බස්ස මලලපුතනස්ස සතිවෙපුලලප්පනස්ස සතිවිනයං දදෙය්‍ය. ඵසා ඤානති

සුඤ්ඤානං මෙ භනෙත සඛෙසා: ඉමෙ මෙනනියභුමමජ්ඣා භික්ඛු ආයසමනං දබ්බං මලලපුතනං අමුලිකාය සීලවිපතනියා අනුඛංසෙනති. ආයසමා දබ්බො මලලපුතෙනා සතිවෙපුලලප්පනො සඛසං සතිවිනයං යාවති. සඛෙසා ආයසමනො දබ්බස්ස මලලපුතනස්ස සතිවෙපුලලප්පනස්ස සතිවිනයං දෙති. යස්සායසමනො ඛමිති ආයසමනො දබ්බස්ස මලලපුතනස්ස සතිවෙපුලලප්පනස්ස සතිවිනයස්ස දුතං, සො තුණහස්ස. යස්ස තකකමති, සො භාසෙය්‍ය.

දුතියමපි ඵතමස්ථං වදාමි - පෙ- තතියමපි ඵතමස්ථං වදාමි. සුඤ්ඤානං මෙ භනෙත සඛෙසා: ඉමෙ මෙනනියභුමමජ්ඣා භික්ඛු ආයසමනං දබ්බං මලලපුතනං අමුලිකාය සීලවිපතනියා අනුඛංසෙනති. ආයසමා දබ්බො මලලපුතෙනා සතිවෙපුලලප්පනො සඛසං සතිවිනයං යාවති. සඛෙසා ආයසමනො දබ්බස්ස මලලපුතනස්ස සතිවෙපුලලප්පනස්ස සතිවිනයං දෙති. යස්සායසමනො ඛමිති ආයසමනො දබ්බස්ස මලලපුතනස්ස සතිවෙපුලලප්පනස්ස සතිවිනයස්ස දුතං, සො තුණහස්ස. යස්ස තකකමති, සො භාසෙය්‍ය.

දිනෙතා සඛෙසන ආයසමනො දබ්බස්ස මලලපුතනස්ස සතිවෙපුලලප්පනස්ස සතිවිනයො. ඛමිති සඛෙසා. තස්මා තුණහි. ඵවමෙතං ධාරයාමි"ති.



17. ඉක්බිති ඒ මහණනු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැලකළය... මහණෙනි, සැබැද, මෙතනියභූමමජක භාග්‍යනු දබ්බමල්ලපුතුව අමුලික සීලවිපතනියෙන් වොදනා කෙරෙද්ද දී? ‘භාග්‍යවතුන් වහන්ස, සැබැවි’. භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ ගැරුණු සේක... ගරහා... භික්ෂූන්ට එයට සුදුසු වූ එයට අනුලෝම වූ දැනුම් කථා කොට භික්ෂූන් ඇමතු සේක:

18. මහණෙනි, එසේ නම් අපි තෙමේ සිහියෙන් විපුලබවට පැමිණි දබ්බමල්ලපුතුව සතිවිනය දේවා මහණෙනි, මෙසේ දිය යුතු: මහණෙනි, ඒ දබ්බමල්ලපුතුව විසින් සභ්‍යයා වෙත එළඹ උතුරුසහ එකස් කොට මහලු මහණුන්ගේ පා වැද උපල්ලෙන් හිඳ ඇදිලි බැඳ මෙසේ කියැවුනු වන්නේ ය: “වහන්ස, මේ මෙතනියභූමමජක මහණනු අමුලික සීල-විපතනියෙන් මට වොදනා කෙරෙත්. වහන්ස, ඒ මම සමානිවිපුලකයට (සමානිඅවිපුලාසයට) පැමිණියෙමි සභ්‍යයාගෙන් සතිවිනය යදිමි” යි. දෙවන වටදු යැද්ද යුතු ...තෙවන වටදු යැද්ද යුතු: වහන්ස, මේ මෙතනිය භූමමජක මහණනු අමුලික සීලවිපතනියෙන් මට වොදනා කෙරෙත්. ඒ මම සමානි විපුලකයට පැමිණියෙමි. වහන්ස, තෙවන වටදු සභ්‍යයාගෙන් සතිවිනය යදිමි” යි.

19. විසත්පබල මහණනු විසින් සභ්‍ය තෙමේ දූන්විය යුත්තේ ය:

“වහන්ස, සභ්‍ය තෙමේ මා වදන අසාවා. මේ මෙතනියභූමමජක මහණනු ආයුෂමත් දබ්බමල්ලපුතුව අමුලික සීලවිපතනියෙන් වොදනා නගත්. ආයුෂමත් දබ්බමල්ලපුතුව තෙමේ සමානිවිපුල බවට පැමිණියේ සභ්‍යයාගෙන් සතිවිනය යදි. ඉදින් සනතට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සභ්‍ය තෙමේ සමානිවිපුල බවට පැමිණි ආයුෂමත් දබ්බමල්ලපුතුව සතිවිනය දෙන්නේය. මේ ඤානතිය යි.

වහන්ස, සභ්‍ය තෙමේ මා වදන අසාවා. මේ මෙතනියභූමමජක මහණනු ආයුෂමත් දබ්බමල්ලපුතුව මුල් තැනි සිල්විපතින් වොදනා නගත්. ආයුෂමත් දබ්බමල්ලපුතුව තෙමේ සමානිවිපුලකයට පැමිණියේ සභ්‍යයාගෙන් සමානිවිනය ඉල්ලයි. සභ්‍ය තෙමේ සමානිවිපුලකයට පැමිණි ආයුෂමත් දබ්බමල්ලපුතුවට සමානිවිනය දෙයි. සමානිවිපුලකයට පැමිණි ආයුෂමත් දබ්බමල්ලපුතුවට සමානිවිනය දීම යම් ආයුෂමතකුකට රිසියේ නම් හේ නිහඬ වන්නේ ය. යමකුකට රිසි නො වේ නම් හේ බණන්නේ ය.

දෙවන වටදු මේ අරුත කියමි ... තෙවන වටදු මේ අරුත කියමි: වහන්ස, සභ්‍ය තෙමේ මා වදන අසාවා. මේ මෙතනියභූමමජක මහණනු මුල් තැනි සිල්විපතින් ආයුෂමත් දබ්බමල්ලපුතුවට වොදනා නගත්. ආයුෂමත් දබ්බමල්ලපුතුව තෙමේ සමානිවිපුලකයට පැමිණියේ සභ්‍යයාගෙන් සතිවිනය යදි යි. සභ්‍ය තෙමේ සමානිවිපුලකයට පැමිණි ආයුෂමත් දබ්බමල්ලපුතුවට සතිවිනය දෙයි. සමානිවිපුලකයට පැමිණි ආයුෂමත් දබ්බමල්ලපුතුවට සතිවිනය දීම යම් ආයුෂමතකුකට රිසියේ නම් හේ නිහඬ වන්නේ ය. යමකුකට රිසි නො වේ නම් හේ බණන්නේ ය.

සමානිවිපුලකයට පැමිණි ආයුෂමත් දබ්බමල්ලපුතුවට සභ්‍යයා විසින් සතිවිනය දෙන ලදී. සභ්‍යයාට රිසියේ. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය දරමි” යි.



පසුවමාන භික්ෂුවෙ බමමකානි සතිවිනයසං දනානි: සුද්ධා නොති භික්ඛු අනාපනතිකො, අනුච්ඡිදනති ච නං, යාවති ව, තස්ස සමෙකා සතිවිනයං දෙනි, බමමන සමයෙන<sup>1</sup> ඉමානි බො භික්ෂුවෙ, පසුව බමමකානි සතිවිනයසං දනානිති.\*

සතිවිනයො නිවසිතො.

### 3. අමුද්‍රව්‍යය

1. තෙන බො පන සමයෙන ගගග්ගා භික්ඛු උමමනකො හොති විනනිපරියාසකතො. තෙන උමමනකෙන විනනිපරියාසකතෙන බහුං අස්සාමණ්ණකං අර්කාවිණ්ණං නොති භාසිතපරිකන්තං.<sup>2</sup> භික්ඛු ගගග්ගා භික්ඛු උමමනකෙන විනනිපරියාසකතෙන අර්කාවිණ්ණෙන ආපනතියා වොදෙනති: “සරතායසමා ඵවරුපිං ආපනතිං ආපජ්ජිතා”ති. සො ඵවා වදෙනි: “අනං බො ආට්ඨසො, උමමනකො අහොසිං විනන-විපරියාසකතො. තෙන මෙ උමමනකෙන විනනිපරියාසකතෙන බහුං අස්සාමණ්ණකං අර්කාවිණ්ණං භාසිතපරිකන්තං. නාහන්තං සරාමි, මුලෙන න මෙ ඵතං කත”න්ති. ඵවමපි තං වුච්චමානා වොදෙනෙතව: “සරතායසමා ඵවරුපං ආපනතිං ආපජ්ජිතා”ති.

2. යෙ තෙ භික්ඛු අප්පිච්ඡා - පෙ - තෙ උර්කායනති බිසන්ති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ඛු ගගග්ගා භික්ඛු උමමනකෙන විනනිපරියාසකතෙන අර්කාවිණ්ණෙන ආපනතියා වොදෙස්සන්ති: ‘සරතායසමා ඵවරුපිං ආපනතිං ආපජ්ජිතා’<sup>3</sup>ති. සො ඵවා වදෙනි: ‘අහං බො ආට්ඨසෙ, උමමනකො අහොසිං විනනිපරියාසකතො. තෙන මෙ උමමනකෙන විනනිපරියාසකතෙන බහුං අස්සාමණ්ණකං අර්කාවිණ්ණං භාසිතපරිකන්තං. නාහන්තං සරාමි, මුලෙන මෙ ඵතං කත’න්ති. ඵවමපි තං වුච්චමානා වොදෙනෙතව: “සරතායසමා ඵවරුපිං ආපනතිං ආපජ්ජිතා”ති. අප් බො තෙ භික්ඛු භගවතො ඵතමස්සං ආරාමෙසු. සච්චං කිර භික්ෂුවෙ - පෙ - සච්චා. භගවා විහරති බුද්ධො භගවා - පෙ - විහරතිවා - පෙ - බමමිං කථං කතා භික්ඛු ආමනෙතසි:

3. තෙන හි භික්ෂුවෙ, සමෙකා ගගග්ගා භික්ඛුතො අමුද්‍රව්‍යසං අමුද්‍රව්‍යයං දෙනු. ඵවසඤ්ච පන භික්ෂුවෙ දතබ්බො: තෙන භික්ෂුවෙ, ගගග්ගා භික්ඛුතා සමෙකා උපසංඝාමිනො ඵකං සං උත්තරාසඛනං කරිතා බුඩ්ධිතා භික්ඛුතං පාදෙ වජ්ඣිතා උක්ඛුට්ඨං නිසිද්ධිතා අසුඤ්ඤි පග්ගන්තො ඵවමස්ස වුච්ජිතො: “අහං භගෙන, උමමනකො අහොසිං විනනිපරියාසකතො. තෙන මෙ උමමනකෙන විනනිපරියාසකතෙන බහුං අස්සාමණ්ණකං අර්කාවිණ්ණං භාසිතපරිකන්තං. මං භික්ඛු උමමනකෙන විනනිපරියාසකතෙන අර්කාවිණ්ණෙන ආපනතියා වොදෙනති: “සරතා-යසමා ඵවරුපිං ආපනතිං ආපජ්ජිතා”ති. ත්‍යාගං ඵවා වදමි: -

1. සමයො - PTS.

\* “ඵසෙ සුද්ධස්ස අනාපනතිකස්ස දනං ඵකං, අනුච්ඡිද්ධස්ස ඵකං, යාවතස්ස ඵකං, සමෙකෙන දනං ඵකං, බමමන සමයෙන දනං ඵකන්ති ඵවා පසුව. ඵතංති පන ඵකක අභිභවස්සෙන හ උත්තරී. තස්මා දෙසන්තාමිහන්තො” - සමනලාසාදකො

2. භාසිතපරිකන්තං - මිඡසං, සං. 3 ‘ආපජ්ජිතා’ නිසි පාසො, - අච්ඡකථා

19. මහණෙනි, මේ දැනුම් සත්විනය දීම් පසසකි; මහණ තෙමේ ඇවැත් තැන්තේ පිරිසිදු වූයේ වෙයි. ඔහුට වොදනාත් කෙරෙයි. (හෙතෙමන්) යදී. ඔහුට සබ්බ තෙමේ සත්විනය දෙයි. දැනුමින් සම්ම ව දෙයි මහණෙනි, මේ දැනුම් සත්විනය දීම් පසසි.\*

සත්විනය නිමිසේ ය.

### 3. අමුලහවිනය

1. එ සමයෙහි ගහග මහණ තෙමේ සිත් පෙරළියෙන් වූ උමතු ඇතිසේ වෙයි. සිත් පෙරළීමෙන් උමතු වූ ඔහු විසින් බසින් බිණු කසින් මැඩු බොහෝ නො සරුප්කම් කරණ ලද්දේ වෙයි. සිත් පෙරළනු උමතු වූවු විසින් කරණ ලද නො සරුප්කම් හෙතු කොට ගෙන භික්ෂුහු ගහග මහණහට “මේබදු ඇවැත් අවන් ආයුෂමත් ඒ ඇවැත සිහි කෙරේවා” යි ඇවැත්වන් වොදනා කෙරෙත්. හෙ තෙමේ මෙසේ කියයි: “ඇවැත්නි, මම සිත් පෙරළීමෙන් උමතු වීමි. සිත් පෙරළීමෙන් උමතු වූ මා විසින් වචනයෙන් කියූ කසින් මැඩු බොහෝ නො සරුප්කම් කරණ ලදි. මම එය නො සමරමි. මුළු වූ මා විසින් මෙය කරණ ලද්ද” යි. මෙසේ කියා වූ ලබන්තාහු ද “මේබදු ඇවැත් අවන් ආයුෂමත් ඒ ඇවැත සිහි කෙරේවා” යි ඔහුට වොදනා කෙරෙත් ම ය.

2. යම් මහණහු අපිස් වූවාහු නම් ... ඔහු අවමත් කෙරෙත්, කුහුණ කියත්, දොස් පහළ කෙරෙත්: “සිත් පෙරළීමෙන් උමතු වූවු විසින් කළ කම් හෙතු කොට ගෙන භික්ෂුහු කෙසේ නම් ගහග මහණහට ‘මේබදු ඇවැත් අවන් ආයුෂමත් ඒ ඇවැත සිහි කෙරේවා’ යි ඇවැත්වන් වොදනා කළාහු ද - හෙ තෙමේ මෙසේ කියයි: ‘ඇවැත්නි, මම සිත් පෙරළීමෙන් උමතු වීමි. සිත් පෙරළීමෙන් උමතු වූ ඒ මා විසින් බසින් බිණු කසින් මැඩු බොහෝ නො සරුප්කම් කරණ ලදි. මම එය නො සමරමි. මුළු වූ මා විසින් මෙය කරණ ලද්ද’ යි. මෙසේ කියා වූ ලබන්තාහු ද ‘මේබදු ඇවැත් අවන් ආයුෂමත් ඒ ඇවැත සිහි කෙරේවා’ යි ඔහුට වොදනා කෙරෙත් ම ය. ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ කරුණ සැල කළහ. මහණෙනි, සැබෑ ද ... ‘භාග්‍යවතුන් වහන්ස, සැබවි.’ භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ ගැරහූ සේක... ගරහා... දැනුම් කපා කොට භික්ෂුන් ඇමතු සේක:

3 මහණෙනි, එසේ නම් සබ්බ තෙමේ ගහග මහණහට අමුලහවිනය දේවා. මහණෙනි, මෙසේ දිය යුතු: මහණෙනි, ගහග මහණහු විසින් සහ වෙන එළඹ උතුරාසහල එකස් කොට වැඩිමහලු මහණුන්ගේ පා වැද උළුල්ලෙන් හිඳ ඇදීලි බැඳ මෙසේ කිය යුතු වන්නේ ය: වහන්ස, මම සිත් පෙරළීමෙන් උමතු වීමි. සිත් පෙරළීමෙන් උමතු වූ ඒ මා විසින් බසින් කියනලද කසින් මඩනා ලද බොහෝ නො සරුප්කම් කරණ ලදි. සිත් පෙරළනු උමතු වූවු විසින් කරණ ලද නො සරුප්කම් හේතු කොට ගෙන “මේබදු ඇවැතකට පැමිණි ආයුෂමත් ඒ ඇවැත සිහි කෙරේවා” යි භික්ෂුහු මට ඇවැත්වන් වොදනා කෙරෙත් ඔවුන්ට මම මෙසේ කියමි: -

\* සත්විනය දීම් මේ පස් කරුණින් යුක්තවූයේ දැනුමකම් වෙ යනු මෙහි අවසි.

“අහං බො ආවුසො, උම්මතතකො අහොසිං විතනවිපරියාසකතො තෙන මෙ උම්මතතකෙන විතනවිපරියාසකතෙන ඛ්‍යං අස්සාමණ්ණං අඤ්ඤාචණ්ණං භාසිතපරිකන්නං. නාහන්නං සරාමි. මුල්ලෙන මෙ එතං කතනති. එවමපි මං චූච්චමානා වොදෙන්නෙව: ‘සරතායසමා එවරුපිං ආපනති ආපජ්ජිතා’ති. සොහං භනෙන අමුල්ලො සඛසං අමුල්ලනිකයං යාවාමි”ති. උතිශමපි යාමිතබ්බො -පෙ- තතිශමපි යාමිතබ්බො: “අහං භනෙන උම්මතතකො අහොසිං විතනවිපරියාසකතො. තෙන මෙ උම්මතතකෙන විතනවිපරියාසකතෙන ඛ්‍යං අස්සාමණ්ණං අඤ්ඤාචණ්ණං භාසිතපරිකන්නං. මං භික්ඛු උම්මතතකෙන විතනවිපරියාසකතෙන අඤ්ඤාචණ්ණෙන ආපනතියා වොදෙන්නති. ‘සරතායසමා එවරුපිං ආපනති ආපජ්ජිතා’ති. ක්‍යාහං එවං වදාමි: අහං බො ආවුසො උම්මතතකො අහොසිං විතනවිපරියාසකතො, තෙන මෙ උම්මතතකෙන විතනවිපරියාසකතෙන ඛ්‍යං අස්සාමණ්ණං අඤ්ඤාචණ්ණං භාසිතපරිකන්නං. නාහන්නං සරාමි. මුල්ලෙන මෙ එතං කත”නති. එවමපි මං චූච්චමානා වොදෙන්නෙව: ‘සරතායසමා එවරුපිං ආපනති ආපජ්ජිතා’ති. සොහං භනෙන අමුල්ලො. තතිශමපි භනෙන, සඛසං අමුල්ලනිකයං යාවාමි”ති.

#### 4. ව්‍යතෙනන භික්ඛුනා පටිබලෙන සබ්බසා සදුපෙතබ්බො:

“සුඤ්ඤානු මෙ භනෙන සබ්බසා: අයං ගග්ගො භික්ඛු උම්මතතකො අහොසිං විතනවිපරියාසකතො. තෙන උම්මතතකෙන විතනවිපරියාසකතෙන ඛ්‍යං අස්සාමණ්ණං අඤ්ඤාචණ්ණං භාසිතපරිකන්නං. භික්ඛු ගග්ගං භික්ඛු. උම්මතතකෙන විතනවිපරියාසකතෙන අඤ්ඤාචණ්ණෙන ආපනතියා වොදෙන්නති: ‘සරතායසමා එවරුපිං ආපනති ආපජ්ජිතා’ති. සො එවං වදෙති: ‘අහං බො ආවුසො උම්මතතකො අහොසිං විතනවිපරියාසකතො. තෙන මෙ උම්මතතකෙන විතනවිපරියාසකතෙන ඛ්‍යං අස්සාමණ්ණං අඤ්ඤාචණ්ණං භාසිතපරිකන්නං. නාහං නං සරාමි. මුල්ලෙන මෙ එතං කතනති. එවමපි නං චූච්චමානා වොදෙන්නෙව. ‘සරතායසමා එවරුපිං ආපනති ආපජ්ජිතා’ති සො අමුල්ලො සඛසං අමුල්ලනිකයං යාවති. යදි සඛසස්ස පතතකල්ලං, සබ්බසා ගග්ගස්ස භික්ඛුනො අමුල්ලස්ස අමුල්ලනිකයං දදෙය්‍ය එසා ඤාතති.

සුඤ්ඤානු මෙ භනෙන සබ්බසා: අයං ගග්ගො භික්ඛු උම්මතතකො අහොසිං විතනවිපරියාසකතො. තෙන උම්මතතකෙන විතනවිපරියාසකතෙන ඛ්‍යං අස්සාමණ්ණං අඤ්ඤාචණ්ණං භාසිතපරිකන්නං. භික්ඛු ගග්ගං භික්ඛු. උම්මතතකෙන විතනවිපරියාසකතෙන අඤ්ඤාචණ්ණෙන ආපනතියා වොදෙන්නෙව ‘සරතායසමා එවරුපිං ආපනති ආපජ්ජිතා’ති. සො එවං වදෙති:

“ඇවැත්නි, මම වූ කලි සිත් පෙරැළීමට පත් උමතු වෙකිම වීම්, සිත් පෙරැළීමට පත් උමතුවකු වූ ඒ මා විසින් බසින් කියන ලද, කයින් කරණ ලද බොහෝ අග්‍රාමණක දෑ (මහණුන් විසින් නොකටයුතු නොසරුප්කම්) කරණ ලදී. මම එය නො සමරම්. සිහි මුළා වූ මා විසින් එය කරණ ලදී යනුවෙනි.” මෙසේත් (මා විසින්) කියනු ලබන ඒ මහණහු මට “ආයුෂ්මත් තෙමේ මෙ බදු ඇවැතකට පැමිණියා සිහි කෙරේවා”යි චෝදනා කෙරෙත් ම ය. වහන්ස, ඒ මම (දැන්) පහ වූ සිහි මුළාව ඇත්තෙමි (සිහිමුළා යෙන් මියුණෙමි) සංඝයා වෙතින් අමුල්භ විනයය ඉල්ලමි”යි යාවඤා කළ යුතු. දෙවෙනි වර ද ..... යාවඤා කළ යුතු. තෙවෙනි වර ද, “වහන්ස, මම සිත් පෙරැළීමට පත් උමතු වෙකිම වීම්, සිත් පෙරැළීමට පත් උමතුවකු වූ ඒ මා විසින් බසින් කියන ලද කයින් කරණ ලද බොහෝ අග්‍රාමණක දෑ (මහණුන් විසින් නොකටයුතු නොසරුප්කම්) කරණ ලදී. සිත් පෙරැළීමට පත් උමතුවකු වූ මා විසින් කරණ ලද දෑ කරණ කොට ගෙන, “ආයුෂ්මත් තෙමේ මෙ බදු ඇවැතකට පැමිණියා සිහි කෙරේවා”යි මට ඇවැත්නි චෝදනා කෙරෙත්. මම ඔවුනට මෙසේ කියමි: “ඇවැත්නි, මම වූ කලි සිත් පෙරැළීමට පත් උමතු වෙකිම වීම්, සිත් පෙරැළීමට පත් උමතුවකු වූ ඒ මා විසින් බසින් කියන ලද කයින් කරණ ලද බොහෝ අග්‍රාමණක දෑ (මහණුන් විසින් නොකටයුතු නොසරුප්කම්) කරණ ලදී. මම එය නො සමරම්. සිහි මුළා වූ මා විසින් එය කරණ ලදී” යනුවෙනි. මෙසේත් (මා විසින්) කියනු ලබන ඒ මහණහු මට “ආයුෂ්මත් තෙමේ මෙ බදු ඇවැතකට පැමිණියා සිහි කෙරේවා”යි චෝදනා කෙරෙත් ම ය. වහන්ස, ඒ මම (දැන්) පහ වූ සිහි මුළාව ඇත්තෙමි (සිහි මුළා යෙන් මියුණෙමි) තුන්වැනි වරද සංඝයා වෙතින් අමුල්භ විනයය ඉල්ලමි”යි යාවඤා කළ යුතු.

4. ව්‍යක්ත වූ ප්‍රබල වූ මහණක්හු විසින් සංඝ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු: “වහන්ස, සංඝ තෙමේ මගේ වචනය අසාවා: මේ ගර්භ මහණ තෙම උමතු වූයේ සිත් පෙරැළීමට පැමිණියේ විය. උමතු වූ සිත් පෙරැළියට පත් වචනයෙන් කියන ලද්ද වූ ද කයින් කරණ ලද්ද වූ ද බොහෝ අග්‍රාමණක දෑ (මහණුනට නො සරුප් වූ බොහෝ දෑ) කරණ ලද්දේ ය. මහණහු උමතු වූ සිත් පෙරැළියට පැමිණ කරණ ලද දෑ කරණ කොට ගෙන ගර්භ මහණහට “ආයුෂ්මත් තෙමේ මෙ බදු ඇවැතකට පැමිණියා සිහි කෙරේවා”යි ඇවැත්නි චෝදනා කෙරෙත්. හෙ තෙම ඇවැත්නි, මම වූ කලි උමතු වූයෙම සිත් පෙරැළියට පැමිණියෙම වීම්. උමතු වූ සිත් පෙරැළියට පැමිණි ඒ මා විසින් වචනයෙන් ද කයින් ද බොහෝ අග්‍රාමණක නොසරුප් කම් කරණ ලදී. මම ඒ දෑ නො සමරම්. ඒ දෑ සිහි මුළා වූ මා විසින් කරණ ලද්දේ යැ” යි මෙසේ කියයි. ඔහු මෙසේ කියනු ලබන්නාහු ද ඒ මහණහට ‘ආයුෂ්මත් තෙමේ මෙ බදු ඇවැතකට පැමිණියා සිහි කෙරේවා’යි චෝදනා කෙරෙත් ම ය. සිහි මුළා යෙන් මියුණු හෙතෙම සංඝයා වෙතින් අමුල්භ විනය යයි. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ වී නම්, සංඝ තෙමේ සිහිමුළා බැවින් මියුණු ගර්භ මහණහට අමුල්භ විනය දෙන්නේ ය. මේ ඥප්ති යි (දැනුම දීම යි).

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මගේ වචනය අසාවා: මේ ගර්භ මහණ තෙම සිත් පෙරැළියට පැමිණි උමතුවෙක් විය. සිත් පෙරැළියට පත් උමතු වූ ඔහු විසින් වාචසික වූ ද කායික වූ ද බොහෝ අග්‍රාමණක දෑ (මහණුනට නො සරුප් දෑ) කරණ ලදී. මහණහු සිත් පෙරැළියට පැමිණි උමතු වූ මොහු විසින් කරණ ලද දෑ කරණ කොට ගෙන ‘ආයුෂ්මත් තෙමේ මෙ බදු ඇවැතකට පැමිණියා සිහි කෙරේවා’යි ගර්භ මහණහට ඇවැත්නි චෝදනා කෙරෙත් ම ය. (ඵච්ච) හෙ තෙමේ මෙසේ කියයි:

අහං බො ආට්ඨසො උම්මන්තකො අහොසිං චිත්තවිපරියාසකතො. තෙන මෙ උම්මන්තකෙන චිත්තවිපරියාසකතෙන බහුං අසාමණිකං අරක්ඛාවිණිණං භාසිතපටිකතාං. නාහං තං සරාමි. මුලෙන න මෙ එතං කතන්ති. එවමි නං වුවිම්මානා වොදනෙව 'සර්තායසමා එවරුපි. ආපනතිං ආපජජිතා'ති. සො අමුණො සබ්බං අමුණවිනයං යාවති. සබ්බෙසා ගග්ගසා භික්ඛුනො අමුණසා අමුණවිනයං දෙති. යසාය සමානො බම්බි ගග්ගසා භික්ඛුනො අමුණසා අමුණවිනයසා දනං, සො තුණ්හසා. යසා නක්ඛමති සො භාසෙය්‍ය.

දුතියමි එතමන්. වදුමි -පෙ- තතියමි එතමන්. වදුමි -පෙ-දිනෙතා සබ්බෙන ගග්ගසා භික්ඛුනො අමුණසා අමුණවිනයො. බම්බි සබ්බසා තුසමා තුණ්හි. එවමෙන. ධාරයාමිති.

5. තිණිමානි භික්ඛවෙ අධම්මිකානි අමුණවිනයසා දනාති. තිණි ධම්මිකානි.

කතමානි තිණි අධම්මිකානි අමුණවිනයසා දනාති? ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු ආපනතිං ආපනෙතා හොති තමෙන. වොදෙති සබ්බෙසා වා සම්බහුලා වා එකපුග්ගලො වා: සර්තායසමා එවරුපි. ආපනතිං ආපජජිතාති. සො සර්මානො ව එවං වදෙති: න බො අහං ආට්ඨසො සරාමි එවරුපි. ආපනතිං ආපජජිතාති. තසා සබ්බෙසා අමුණවිනයං දෙති. අධම්මිකං අමුණවිනයසා දනං.

ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු ආපනතිං ආපනෙතා හොති තමෙන. වොදෙති සබ්බෙසා වා සම්බහුලා වා එකපුග්ගලො වා: සර්තායසමා එවරුපි. ආපනතිං ආපජජිතාති. සො සර්මානො ව එවං වදෙති: සරාමි බො අහං ආට්ඨසො යථා සුපිනතෙතනාති. තසා සබ්බෙසා අමුණවිනයං දෙති. අධම්මිකං අමුණවිනයසා දනං.

ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු ආපනතිං ආපනෙතා හොති. තමෙන. වොදෙති සබ්බෙසා වා සම්බහුලා වා එකපුග්ගලො වා: සර්තායසමා එවරුපි. ආපනතිං ආපජජිතාති. සො අනුම්මන්තකො උම්මන්තකාලයං කතොති: අහමි බො එවං කරොමි, තුමහි එවං කරොමි, මයහමි එතං කප්පති, තුමානමෙපං කප්පතිති. තසා සබ්බෙසා අමුණවිනයං දෙති. අධම්මිකං අමුණවිනයසා දනං. ඉමානි තිණි අධම්මිකානි අමුණවිනයසා දනාති.

‘ඇවැත්නි, සිත් පෙරළියට පැමිණි උපකුටෙක් වීම්...’ යනුවෙනි. හේ සිහි මුළාවෙන් මිදුනේ සංඝයා වෙතින් අමුල්ගවිනයය ඉල්ලයි, සංඝ තෙමේ සිහිමුළාවෙන් මිදුණු ගඟ මහණහට අමුල්ගවිනයය දෙයි. ගඟ මහණහට අමුල්ග විනයය දීම යම් ආයුෂ්මතක්හට රිසියෙයි නම් හේ නිහඬ වේවා. යම් ආයුෂ්මතක් හට නො රිසියෙයි නම් හේ කියාවා.

දෙවනු ව ද මේ කරුණ කියමි... තෙවනු ව ද මේ කරුණ කියමි... සංඝයා විසින් සිහිමුළාවෙන් මිදුණු ගඟ මහණහට අමුල්ග විනයය දෙන ලද්දේ ය. එය සම්ඝයාට රිසියෙයි. එ හෙයින් නිහඬ වෙයි. මෙසේ මේ කරුණ නුවණින් සලකමි”.

5. මහණෙනි, මේ නො දහැමි වූ අමුල්ගවිනයය දීම තුනෙකි. දහැමි වූ අමුල්ගවිනයය දීම තුනෙකි.

නොදහැමි වූ අමුල්ගවිනය දන තුන කවර? යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ ඇවැතකට පැමිණියේ වෙයි. ඔහුට සංඝ තෙමේ හෝ බොහෝ භික්ෂුහු හෝ එක් පුහුලෙක් හෝ “ආයුෂ්මත් තෙමේ ‘මෙබඳු ඇවැතකට පැමිණියෙමි’යි සිහි කෙරේ වා”යි චෝදනා කෙරෙයි. හේ සිහි කරන්නේ ම “ඇවැත්නි මෙබඳු ඇවැතකට පැමිණියෙමි වෙමියි නො ම සිහි කරමි”යි මෙසේ කියයි. සම්ඝයා ඔහුට අමුල්ගවිනය දෙයි. මේ නො දහැමි වූ අමුල්ගවිනය දීමෙකි.

මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් ඇවැතකට පැමිණියේ වෙයි. ඔහුට සංඝ තෙමේ හෝ බොහෝ මහණහු හෝ එක් පුහුලෙක් හෝ ‘මෙබඳු ඇවැතකට පැමිණියෙමි යි ආයුෂ්මත් තෙමේ සිහි කෙරේවා’යි ඔහුට චෝදනා කෙරෙයි. හේ සිහි කරන්නේ ම ‘ඇවැත්නි, සිහිනයෙකින් මෙන් සිහි කරමි’යි මෙසේ කියයි. ඔහුට සංඝයා අමුල්ග විනය දෙයි. මේ නොදහැමි වූ අමුල්ගවිනයය දීමෙකි.

මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් ඇවැතකට පැමිණියේ වෙයි. සංඝ තෙමේ හෝ බොහෝ මහණහු හෝ එක් පුහුලෙක් හෝ ‘මෙබඳු ඇවැතකට පැමිණියෙමි වෙමි’යි ආයුෂ්මත් තෙමේ සිහි කෙරේවා’ යි ඔහුට චෝදනා කෙරෙයි, හේ උපකු නොවන්නේ ම ‘මමත් මෙසේ කෙරෙමි, තෙහින් මෙසේ කරුහු, මටත් මෙය කැප ය, තොපටත් මෙය කැප වේ’ යැ යි උපකු-වක්හු සේ කථා කෙරෙයි. සංඝයා ඔහුට අමුල්ගවිනයය දෙයි. මේ නොදහැමි වූ අමුල්ගවිනය දනයෙකි. මෙසේ අමුල්ගවිනයයා හේ මේ නොදහැමි වූ දීම තුනෙකි.

6. කතමානි තිණි ධම්මානි අමුලුභවිතයස්ස දුතානි? ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු උමුත්තකො හොති විත්තවිපරියාසකතො. තෙන උමුත්තකෙන විත්තවිපරියාසකතෙන බහුං අසසාමණකං අජ්ඣාචණ්ණං හොති භාසිතපරිකතා. තමෙනං වොදෙති සඬෙසා වා සඬෙහුලා වා එකපුග්ගලො වා; සරතායස්මා එවරුපිං ආපනතිං ආපජ්ජිතානි. සො අසරමානො'ව එවං වදෙති. න ඛො අහං ආවුසො සරාමී එවරුපිං ආපනතිං ආපජ්ජිතානි. තස්ස සඬෙසා අමුලුභවිතයං දෙති. ධම්මකං අමුලුභවිතයස්ස දුතං.

ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු උමුත්තකො හොති විත්තවිපරියාසකතො. තෙන උමුත්තකෙන විත්තවිපරියාසකතෙන බහුං අසසාමණකං අජ්ඣාචණ්ණං හොති භාසිතපරිකතා. තමෙනං වොදෙති සඬෙසා වා සඬෙහුලා වා එකපුග්ගලො වා; සරතායස්මා එවරුපිං ආපනතිං ආපජ්ජිතානි. සො අසරමානො'ව එවං වදෙති; සරාමී ඛො අහං අවුසො යථාසුපිතතොනානි. තස්ස සඬෙසා අමුලුභවිතයං දෙති. ධම්මකං අමුලුභවිතයස්ස දුතං.

ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු උමුත්තකො හොති විත්තවිපරියාසකතො. තෙන උමුත්තකෙන විත්තවිපරියාසකතෙන බහුං අසසාමණකං අජ්ඣාචණ්ණං හොති භාසිතපරිකතා. තමෙනං වොදෙති සඬෙසා වා සඬෙහුලා වා එකපුග්ගලො වා; සරතායස්මා එවරුපිං ආපනතිං ආපජ්ජිතානි. සො උමුත්තකො උමුත්තකාලයං කරොති; අහමි එවං කරෙමි, තුමෙහි එවං කරෙමි. මග්ගමි එතං කප්පති, තුමොකුමෙපතං කප්පතිති. තස්ස සඬෙසා අමුලුභවිතයං දෙති. ධම්මකං අමුලුභවිතයස්ස දුතං.

ඉමානි තිණි ධම්මානි අමුලුභවිතයස්ස දුතානිති.

### පටිඤ්ඤානකරණං

7. තෙන ඛො පන සමායන ජබ්බග්ගො භික්ඛු අපටිඤ්ඤාස භික්ඛුනං කම්මානි කරොන්ති තජ්ජනියමි නියසමි පබ්බාජනියමි පටිසාරණියමි උපකම්පනියමි. යෙ තෙ භික්ඛු අපටිච්ඡා - පෙ - තෙ අජ්ඣායන්ති බියන්ති විපාවෙන්ති; කථං හි නාම ජබ්බග්ගො භික්ඛු අපටිඤ්ඤාස භික්ඛුනං කම්මානි කරෙසන්ති තජ්ජනියමි පබ්බාජනියමි නියසමි පටිසාරණියමි උපකම්පනියමිති. අප ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමිහං ආරොවෙසුං - පෙ - සච්චං කිර භික්ඛවෙ - පෙ -

6. දැනුම් වූ අමුල්භවිතයාගේ දීම තුන කවර යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් සිත් පෙරළියට ගිය උමතු වෙක් වෙයි. සිත් පෙරළියට ගිය උමතු වූ ඔහු විසින් වාවසික වූ ද කායික වූ ද බොහෝ අශ්‍රාමණක දැ කරන ලද්දේ වෙයි. සංඝයා හෝ බොහෝ භික්ෂූහු හෝ එක් පුහුලෙක් හෝ 'තමා මෙබඳු ඇවැතකට පැමිණෙන්නා ආයුෂ්මත් තෙමේ සිහි කෙරේවා' යි ඔහුට චෝදනා කෙරෙයි. හේ සිහි නොකරන්නේ ම 'ඇවැත්නි, මෙබඳු ඇවැතකට පැමිණියෙමි' යි මම නො ම සිහි කෙරෙමි' යි මෙසේ කියයි. සංඝ තෙමේ ඔහුට අමුල්භවිතයා දෙයි. අමුල්භවිතයාගේ ඒ දීම දැනුම් ය.

මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් වනාහි සිත් පෙරළියට ගිය උමතු වෙක් වෙයි. සිත් පෙරළියට පැමිණි උමතු වූ ඔහු විසින් වාවසික වූ ද කායික වූ ද බොහෝ අශ්‍රාමණක දැ කරන ලද්දේ වෙයි. සංඝයා හෝ බොහෝ මහණහු හෝ එක් පුහුලෙක් හෝ තමා මෙබඳු ඇවැතකට පැමිණියා ආයුෂ්මත් තෙමේ සිහි කෙරේවා' යි ඔහුට චෝදනා කෙරෙයි. හේ සිහි නො කරනුයේ ම 'ඇවැත්නි, මම සිහි නොත් මෙන් සිහි කෙරෙමි යි මෙසේ කියයි. සංඝයා ඔහුට අමුල්භවිතයා දෙයි. ඒ අමුල්භවිතයාගේ දුතය දැනුම් යි.

මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් වනාහි සිහි පෙරළියට ගිය උමතු වෙක් වෙයි. සිහි පෙරළියට ගිය උමතු වූ ඔහු විසින් වාවසික වූ ද කායික වූ ද බොහෝ අශ්‍රාමණක දැ කරන ලද්දේ වෙයි. සංඝයා හෝ බොහෝ මහණහු හෝ එක් පුහුලෙක් (එක් මහණෙක්) හෝ ඔහුට 'මෙබඳු ඇවැතකට තමා පැමිණියා ආයුෂ්මත් තෙමේ සිහි කෙරේවා' යි චෝදනා කෙරෙයි. හේ උමතු වූයේ 'මමත් මෙසේ කරමි, තෙසින් මෙසේ කරවු, මටත් මෙය කැප ය, තොපටත් මෙය කැප යැ' යි උමතු අයුරක් කරයි. සංඝ තෙමේ ඔහුට අමුල්භවිතයා දෙයි. අමුල්භවිතයාගේ ඒ දීම දැනුම් යි.

මේ දැනුම් වූ අමුල්භවිතයා දීම තුන ය."

### ප්‍රතිඥාකරණය

7. එ සමයෙහි වනාහි ෂඩ්වර්ගික භික්ෂූහු අප්‍රතිඥායෙන් (වරද කළ මහ යි වුදිතයන්ගේ ප්‍රතිඥාවක් නැති ව) මහණුන්ට තථ්ථත්වය කම්ය ද නියස්සකම්ය ද පබ්බාජනිය කම්ය ද පටිසාරණියකර්මය ද උක්ඛෙපනිය කර්මය ද කරත්. යම් මහණ කෙනෙක් අල්පේව්ච්ඡ ද... ඔහු කෙසේ නම් සවැගි මහණහු ප්‍රතිඥා රහිත ව මහණුන්ට තථ්ථත්වයකර්මයත් නියස්ස කර්මයත් පබ්බාජනියකර්මයත් පටිසාරණියකර්මයත් උක්ඛෙපනිය කර්මයත් කෙරෙත් දැ' යි දවමත් කෙරෙත් දෙස් කියත්, නුඳුණ පතුරුවත්. ඉක්බිති ඒ මහණහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවත් සැල කළහ... මහණෙනි, ඒ සැල දෑ?... අසා වදළ සේක.



සච්චං භගවා -පෙ- විගරහිත්වා ධම්මිං කථං කත්වා හිත්තු ආමනෙත්ති: න භික්ඛවෙ අපටිඤ්ඤාය භික්ඛුනං කමිං කාතඛං තජ්ජනියං වා නියසං වා පඛාපනියං වා පටිසාංඝියං වා උකෙඛපනියං ච. යො කරෙය්‍ය<sup>1</sup> ආපත්ති දුක්ඛටසං.

8. එවං බො භික්ඛවෙ අධම්මිකං හොති පටිඤ්ඤානකරණං: එවං ධම්මිකං. කථංකථා භික්ඛවෙ අධම්මිකං හොති පටිඤ්ඤානකරණං? භිත්තු පාරාජිකං අර්ක්ඛාපනෙතා හොති. තමෙනං වොදෙති සඛෙසා වා සමිහුලා වා එකපුග්ගලො වා: පාරාජිකං ආයස්වා අර්ක්ඛාපනෙතාති. යො එවං වදෙති: න බො අහං ආවුසො පාරාජිකං අර්ක්ඛාපනෙතා සඛෙසාදිසෙසං අර්ක්ඛාපනෙතාති නං සඛෙසා සඛෙසාදිසෙසං නාමරති අධම්මිකං පටිඤ්ඤානකරණං.

භිත්තු පාරාජිකං අර්ක්ඛාපනෙතා හොති. තමෙනං වොදෙති සඛෙසා වා සමිහුලා වා එකපුග්ගලො වා: පාරාජිකං ආයස්වා අර්ක්ඛාපනෙතාති. යො එවං වදෙති: න බො අහං ආවුසො පාරාජිකං අර්ක්ඛාපනෙතා දුරුවරියං -පෙ- පාවිත්තියං -පෙ- පාටිදෙසනියං -පෙ- දුක්ඛටං -පෙ- දුර්ගාසිතං අර්ක්ඛාපනෙතාති. නං සඛෙසා දුර්ගාසිතෙතා කාරෙති අධම්මිකං පටිඤ්ඤානකරණං. භිත්තු සඛෙසාදිසෙසං -පෙ- දුරුවරියං -පෙ- පාවිත්තියං -පෙ- පාටිදෙසනියං -පෙ- දුක්ඛටං -පෙ- දුර්ගාසිතං අර්ක්ඛාපනෙතා හොති. තමෙනං වොදෙති සඛෙසා වා සමිහුලා වා එකපුග්ගලො වා: දුර්ගාසිතං ආයස්වා අර්ක්ඛාපනෙතාති. යො එවං වදෙති: න බො අහං ආවුසො දුර්ගාසිතං අර්ක්ඛාපනෙතා පාරාජිකං අර්ක්ඛාපනෙතාති නං සඛෙසා පාරාජිකෙන කාරෙති අධම්මිකං පටිඤ්ඤානකරණං.

භිත්තු දුර්ගාසිතං අර්ක්ඛාපනෙතා හොති. තමෙනං වොදෙති සඛෙසා වා සමිහුලා වා එකපුග්ගලො වා: දුර්ගාසිතං ආයස්වා අර්ක්ඛාපනෙතාති. යො එවං වදෙති: න බො අහං ආවුසො දුර්ගාසිතං අර්ක්ඛාපනෙතා සඛෙසාදිසෙසං අර්ක්ඛාපනෙතාති -පෙ- දුරුවරියං -පෙ- පාවිත්තියං -පෙ- පාටිදෙසනියං -පෙ- දුක්ඛටං අර්ක්ඛාපනෙතාති. නං සඛෙසා දුක්ඛටෙන කාරෙති, අධම්මිකං පටිඤ්ඤානකරණං. එවං බො භික්ඛවෙ අධම්මිකං හොති පටිඤ්ඤානකරණං.

9. කථංකථා භික්ඛවෙ ධම්මිකං හොති පටිඤ්ඤානකරණං: භිත්තු පාරාජිකං අර්ක්ඛාපනෙතා හොති. තමෙනං වොදෙති සඛෙසා වා සමිහුලා වා එකපුග්ගලො වා: පාරාජිකං ආයස්වා අර්ක්ඛාපනෙතාති. යො එවං වදෙති: ආවාචුසො පාරාජිකං අර්ක්ඛාපනෙතාති. නං සඛෙසා පාරාජිකෙන කාරෙති ධම්මිකං පටිඤ්ඤානකරණං.

1. කාරෙය්‍ය - මජ්ඣං;

‘සැබැව, භාග්‍යවතුන්වහන්සැ’යි මහණහු පිළිවදන් දුන්හ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ... ගරභා දූහැමි කතා කොට, “මහණෙනි, ප්‍රතිඥා නැති වූ මහණුන්ට තප්පතියකර්මය හෝ කියස්සකර්මය හෝ පබ්බාජනිය කර්මය හෝ පටිසාරණියකර්මය හෝ උක්ඛෙපනියකර්මය හෝ නො කළ යුතු. යමෙක් එය කරන්නේ නම්, ඔහුට දුකුළා ඇවැත් වන්නේ ය.

8. මහණෙනි පටිඤ්ඤාතකරණය මෙසේ (ලොකු දැක්වෙන පරිදි) නො දූහැමි වේ, මෙසේ දූහැමි වේ. මහණෙනි, පටිඤ්ඤාතකරණය කෙසේ නො දූහැමි වේ ද යත්: මහණෙක් පරිච්ඡි ඇවැත්වූ පැමිණියේ වෙයි. ඔහුට සංඝයා හෝ බොහෝ මහණහු හෝ එක් මහණෙක් හෝ ‘ආයුෂ්මත් තෙමේ පරිච්ඡි ඇවැත්වූ පැමිණියේ වේ යැ යි වොදනා කෙරෙයි. එවිට හෙතෙම ‘ඇවැත්නි, මම පරිච්ඡි ඇවැත්වූ නොපැමිණියෙමි. සහවෙසෙස් ඇවැත්වූ පැමිණියෙමි’යි මෙසේ කියයි. සංඝ තෙමේ ඔහුට සහවෙසෙස් ඇවැත්වූ විනයකර්මය කරවයි. මේ නො දූහැමි ප්‍රතිඥාතකරණ යි.

මහණෙක් පරිච්ඡි ඇවැත්වූ පැමිණියේ වෙයි. ඔහුට සංඝයා හෝ බොහෝ මහණහු හෝ එක් මහණෙක් හෝ ‘ආයුෂ්මත් තෙමේ පරිච්ඡි ඇවැත්වූ පැමිණියේ වේ’ යැ යි වොදනා කෙරෙයි. හෙතෙම ‘ඇවැත්නි, මම පරිච්ඡි ඇවැත්වූ නො පැමිණියෙමි. මම තුලාසි ඇවැත්වූ පැමිණියෙමි... පවිති ඇවැත්වූ ... පාටිදෙසනිය ඇවැත්වූ ... දුකුළා ඇවැත්වූ ... දුබ්බ ඇවැත්වූ පැමිණියෙමි යි මෙසේ කියයි. සංඝ තෙමේ ඔහුට දුබ්බ ඇවැත්වූ විනයකර්ම කරවයි. මේ ද නොදූහැමි ප්‍රතිඥාතකරණ යි.

මහණෙක් දුබ්බ ඇවැත්වූ පැමිණියේ වෙයි. ඔහුට සංඝයා හෝ බොහෝ මහණහු හෝ එක් පුහුලෙක් හෝ ‘ආයුෂ්මත් තෙමේ දුබ්බ ඇවැත්වූ පැමිණියේ වේ යැ’යි වොදනා කෙරෙයි. ඒ මහණ තෙම ‘ඇවැත්නි මම දුබ්බ ඇවැත්වූ නො පැමිණියෙමි. සහවෙසෙස් ඇවැත්වූ පැමිණියෙමි’ යි ... ‘තුලාසි ඇවැත්වූ පැමිණියෙමි’යි ... ‘පවිති ඇවැත්වූ ... පාටිදෙසනිය ඇවැත්වූ ... දුකුළා ඇවැත්වූ පැමිණියෙමි’යි මෙසේ හේ කියයි. සංඝ තෙමේ ඔහුට දුකුළා ඇවැත්වූ විනයකර්මය කරවයි. මේ ප්‍රතිඥාතකරණය නො දූහැමි වේ. මහණෙනි, මෙසේ ම ප්‍රතිඥාතකරණය නොදූහැමි වේ.

9. මහණෙනි, ප්‍රතිඥාතකරණය කෙසේ නම් දූහැමි වේ ද? යත්: මහණෙක් පරිච්ඡි ඇවැත්වූ පැමිණියේ වෙයි. ඔහුට සංඝයා හෝ බොහෝ මහණහු හෝ එක් පුහුලෙක් හෝ ‘ආයුෂ්මත් තෙමේ පරිච්ඡි ඇවැත්වූ පැමිණියේ වේ යැ’ යි වොදනා කෙරෙයි. හෙතෙම ‘එසේ ය, ඇවැත්නි, පරිච්ඡි ඇවැත්වූ පැමිණියෙමි යි මෙසේ කියයි. සංඝ තෙමේ ඔහුට පරිච්ඡි ඇවැත්වූ විනයකර්මය කරවයි. මේ ප්‍රතිඥාතකරණය දූහැමි වේ.

භික්ඛු සංඝාදියෙසං -පෙ- ථුල්ලවට්ඨං -පෙ- පාවිතතියං -පෙ- පාවිදෙසනියං -පෙ- දුක්ඛං -පෙ- දුඛාසිතං අරුඛාපනෙනා හොති තමෙන. වොදෙති සංඝො වා සම්භුලා වා එකපුග්ගලො වා: දුක්ඛාසිතං ආයස්මා අරුඛාපනෙනාති. සො එවං වදෙති: ආම වුසො දුඛාසිතං අරුඛාපනෙනාති. තං සංඝො දුඛාසිතෙන කාරෙති. ධම්මිකං පටිඤ්ඤාන-කරණං.

එවං බො භික්ඛවෙ ධම්මිකං හොති පටිඤ්ඤානකරණනි.

### යෙහුයාසිකා

10. තෙන බො පන සමයෙන භික්ඛු සංඝමල්ලං භණ්ඩනජාතා කලභජාතා විවාදපනතා අඤ්ඤමඤ්ඤං මුඛසතතිහි විතුදනතා විහරන්ති. න සංකොඤ්ඤා තං අධිකරණං වූපසමෙතුං. භගවතො උත්තමස්මා ආරොවෙසුං. අනුජානාමි භික්ඛවෙ එවරූපං අධිකරණං යෙහුයාසිකාය වූපසමෙතුං.

11. පඤ්ඤාති භික්ඛවෙ අබ්බෙති සමන්තාගතො භික්ඛු සලාක-ගාභාපකො සමමනින්තබ්බො: යො න ජන්දගතිං ගවෙජයා, න ද්‍යොගතිං ගවෙජයා, න මොහාගතිං ගවෙජයා, න භයාගතිං ගවෙජයා, ගතිතා-ගතිතඤ්ඤා ජානෙයා: එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ සමමනින්තබ්බො: පඨමං භික්ඛු යාව්වාබ්බො. යාව්වා ව්‍යතෙනන භික්ඛුනා පටිබලෙන සංඝො ඤ්ඤපෙතබ්බො:

“සුඤ්ඤා මෙ භතෙන සංඝො. යදි සංඝස්ස පත්තකල්ලං සංඝො ඉස්සන්තාම. භික්ඛු සලාකගාභාපකං සමමනෙයාය. එසා ඤ්ඤති.

සුඤ්ඤා මෙ භතෙන සංඝො: සංඝො ඉස්සන්තාම. භික්ඛු සලාක-ගාභාපකං සමමනනි. යස්සායස්මතො ධම්මි ඉස්සන්තාමස්ස භික්ඛුතො සලාකගාභාපකස්ස සම්මුති, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නස්සම්මි සො භාසෙයා. සමමතො සංඝෙන ඉස්සන්තාමො භික්ඛු සලාකගාභාපකො. ධම්මි සංඝස්ස. තස්මා තුණ්හි. එවමෙනං ධාරයාමි”ති.

මහණෙක් සභාවෙසෙස් ඇවැතට... දුලැයි ඇවැතට... පවිති ඇවැතට ... පාටිදෙසනිය ඇවැතට... දුකුළා ඇවැතට... දුබැයි ඇවැතට පැමිණියේ වෙයි. ඔහුට සංඝ තෙමේ ශෝ බොහෝ මහණහු හෝ එක් පුභුලෙක් හෝ 'ආයුෂ්මත් තෙමේ දුබැයි ඇවැතට පැමිණියේ යැ'යි වොදනා කෙරෙයි. හේ 'එසේ යැ ඇවැත්නි දුබැයි ඇවැතට පැමිණියෙමි'යි මෙසේ කියයි. ඔහුට සංඝ තෙමේ දුබැයි ඇවැත්නි විනයකමීය කරවයි. මේ ප්‍රතිඥාතකරණය දැහැමි වේ

මහණෙනි, මෙසේ ම ප්‍රතිඥාතකරණය දැහැමි වේ.

### යෙහුයාසිකාව

10. එ සමයෙහි වනාහි භික්ෂුහු සංඝයා මැදදී උපග්ග කලහ ඇත්තාහු, හටගත් ධබර ඇත්තාහු, විවාදපන්ත වුවාහු ඔවු නාවුන් මුට නැමැති අඩ-යැට්ටලින් වියුනෝ වැ වෙසෙත්. ඒ අධිකරණය සන්තිද්‍රවන්තට (භික්ෂුහු) සමත් නො වෙත්. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ කරුණ සැලකළහ. "මහණෙනි, මෙබඳු අධිකරණය යෙහුයාසිකායෙන් (ධම්මාදීන් වැඩිතරම දෙනකුගේ මහින් කරන ශමථයෙන්) සන්තිද්‍රවන්තට අනුදනිමි"යි භාග්‍ය-වතුන් වහන්සේ විදුළ සේක.

(තව ද එය කරන සැටි මෙසේ ද විදුළ සේක:)

11. "මහණෙනි, යම් මහණෙක් ජන්දයෙන් අගතියට නො යන්නේ ද, ද්වේෂයෙන් අගතියට නො යන්නේ ද, මොහයෙන් අගතියට නො යන්නේ ද, බියෙන් අගතියට නො යන්නේ ද, ගත් නොගත් සලාකා දන්නේ ද මේ කී අංග පයින් යුත් මහණ තෙම සලාකා ගන්වන්නෙක් කොට සම්මත කටයුතු. මහණෙනි, මෙසේ වනාහි සම්මත කටයුතු: "පළමු කොට මහණෙක් යැදියැ යුතු: යැද, ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සංඝ තෙමේ මෙසේ දැන්වියැ යුතු:

'වහන්ස, සංඝ තෙමේ මගේ වචනය අසාවා. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ වී නම් (මෙයට පුදුසු කාලය යැ යි හැඟේ නම්) සංඝ තෙමේ මේ නම් මහණහු සලාකගන්වන්නකු කොට සම්මත කරන්නේ ය. මේ ඥප්තිය (දැනුම් දීම) යි.

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මගේ වචනය අසාවා. සංඝ තෙමේ මේ නම් මහණහු සලාකා ගන්වන්නකු කොට සම්මත කෙරෙයි. මේ මහණහු සලාකා ගන්වන්නකු කොට සම්මත කිරීම යම් ආයුෂ්මතක්හට රිසියේ නම්, හේ නිහඩ වේවා. යම් ආයුෂ්මතක්හට නො රිසියෙන්නේ නම්, හේ කියා වා. සඤ්ඤා විසින් මේ නම් මහණ තෙම සලාකා ගන්වන්නෙක් කොට සම්මත විය. සඤ්ඤාට එය රිසියෙයි. එ හෙයින් නිහඩ ය. මෙසේ මෙය දරමි (සලකමි)" යනුවෙනි.

## 12. දස ඉමෙ භික්ඛවෙ අධම්මිකා සලාකගාහා, දස ධම්මිකා.

කතමෙ දස අධම්මිකා සලාකගාහා: ඔරමත්තකඤ්ච අධිකරණං හොති. න ච ගතිගතං හොති. න ච සරිතසාරිතං හොති. ජානාති 'අධම්මවාදී බහුතරා'ති. අප්පෙව නාම අධම්මවාදී බහුතරා අසසුති. ජානාති සංඛ්ඤා භිජ්ජියානිති අප්පෙව නාම සංඛ්ඤා භිජ්ජියානි. අධම්මෙන ගණානාති. වග්ගා ගණානාති, න ච යථාදිට්ඨියා ගණානාති, ඉමෙ දස අධම්මිකා සලාකගාහා.

කතමෙ දස ධම්මිකා සලාකගාහා: න ච ඔරමත්තකං අධිකරණං හොති, ගතිගතඤ්ච හොති, සරිතසාරිතඤ්ච හොති, ජානාති ධම්මවාදී බහුතරාති. අප්පෙව නාම ධම්මවාදී බහුතරා අසසුති. ජානාති සංඛ්ඤා න භිජ්ජියානිති අප්පෙව නාම සංඛ්ඤා න භිජ්ජියානි. ධම්මෙන ගණානාති, සමග්ගා ගණානාති, යථාදිට්ඨියා ච ගණානාති, ඉමෙ දස ධම්මිකා සලාකගාහාති.

## තසපාපියාසිකා

13. තෙන ඛො පන සමයෙන උවාළො<sup>1</sup> භික්ඛු සංඝමරේඛ ආපත්තියා අනුයුඤ්ජයමානො අවජානිකා පටිජානාති, පටිජානිකා අවජානාති, අකෙඤ්ඤා අකෙඤ්ඤං පටිවරති, සමපජානමුසා භාසති. යෙ තෙ භික්ඛු දප්පිච්ඡා -පෙ- තෙ උප්පායනාති ඛියනාති විපාචෙතා: කථං භි නාම උවාළො භික්ඛු සංඝමරේඛ ආපත්තියා අනුයුඤ්ජයමානො අවජානිකා පටිජානිකා, පටිජානිකා අවජානිකා, අකෙඤ්ඤා අකෙඤ්ඤං පටිවරිකා, සමපජානමුසා භාසිකාති.

---

1. උවාළො - මජ්ඣ.

12. “මහණෙනි, මේ නො දැනුම් සලාකා ගැන්වීම් දසයෙක, දැනුම් සලාකා ගැන්වීම් දසයෙක.

නොදැනුම් සලාකා ගැන්වීම් දසය කවර යැ: අධිකරණය අල්පමාත්‍ර උකෙක් වෙයි, ආවාසය දෙක තුනකට නොගියේ වෙයි (නොහොත් දෙතුන් වරක් විනිශ්චය නො කරන ලද්දේ වෙයි). දෙතුන් වරක් ඒ මහණුන් විසින් සිහි නො කරන ලද්දේ ද අනුන් ලවා සිහි නොකරවන ලද්දේ ද වෙයි. අධිච්චාදිහු වැඩිකරම් යැ යි දනී. අධිච්චාදිහු වැඩිකරම් වන්නාහු නම් ඉතා යෙහෙකැ යි සිතා සලාකා ගන්වයි. සංඝයා බිඳෙනැ යි දනී. සංඝයා බිඳෙනොත් ඉතා යෙහෙකැ යි සිතා සලාකා ගන්වයි. නො දැනුමින් (අධිච්චාදී අපි වඩා බලවත් වන්නාමු. යි සිතා සලාකා දෙක දෙක බැගින්) ගනිත්. ව්‍යග්‍ර වැ (ධම්මාදී) සලාකා අඩු වනු පිණිස ධම්මාදී දෙදෙනෙක් එක් සලාකාව බැගින්) ගනිත්. තමන් ගේ දෘෂ්ටිය වූ පරිදි සලාකා නො ගනිත්. මේ නොදැනුම් සලාකා ගැනුම් දසය යැ.

දැනුම් සලාකා ගැනුම් දසය කවර යැ: අධිකරණය අල්පමාත්‍ර නො වෙයි, ආවාසයනට ගියේ වෙයි (නොහොත් දෙතුන් වරක් විනිශ්චය කරන ලද්දේ වෙයි, ඒ මහණුන් විසින් දෙතුන් වරක් සිහි කරන ලද්දේ ද අනුන් ලවා සිහි කරවන ලද්දේ ද වෙයි. ධම්මාදීන් ඉතා වැඩිකරම් ගණනෙක් වෙති යි දනී, සංඝයා නො බිඳෙන්නේ යැ යි, සංඝයා නො බිඳෙන්නේ නම් ඉතා යෙහෙකැ යි දනී. දැනුමින් සලාකා ගනිත්, (දෙදෙනෙක් එක සලාකාවක් නො ගෙන) සමග වැ සලාකා ගනිත්, (පක්ෂය තර කැරැ ගැන්ම පිණිස නො වැ) තමන් ගේ දෘෂ්ටිය පරිදි සලාකා ගනිත්. මේ දැනුම් සලාකා ගැනුම් දසය යැ” යි ද වදාළ සේක.

### කසසපාපියාසිකාව

13. එ සමයෙහි වනාහි උවාළ නම් මහණ තෙම සහ මැදදී ඇවැත්තින් පිරික්සනු ලබනුයේ, අවඤ්ඤා කොට ප්‍රතිඤ්ඤා කෙරෙයි. ප්‍රතිඤ්ඤා කොට අවඤ්ඤා කෙරෙයි. එකෙකින් අනෙකක් වසාලයි, දූන බොරු කියයි. යම් මහණ කෙනෙක් අල්පේච්ඡ ද, ඔහු ... උවාළ මහණ තෙම කෙසේ නම් සහ මැදදී ඇවැත්තින් පිරික්සනු ලබනුයේ කෙසේ නම් අවඤ්ඤා කොට ප්‍රතිඤ්ඤා කරන්නේ ද, ප්‍රතිඤ්ඤා කොට අවඤ්ඤා කරන්නේ ද, එකෙකින් අනෙකක් වසාලන්නේ ද, දූන දූන බොරු කියන්නේ දැයි පහත් කොට සිතන්න, දෙස් කියන්න, අනුණ පතුරුවන්න.

14. අප්ථො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමිඤ්ඤං ආරොචෙසුං. ‘සච්චං කීර්භික්ඛවො -පෙ-’ ‘සච්චං භගවා -පෙ-’ වීගරහිත්වා ධම්මිං කප්ථං කත්වා භික්ඛු ආමනෙතසි: තෙන හි භික්ඛවෙ සඬෙසා උවාළස්ස භික්ඛුනො තස්සපාපියාසිකාකමමං කරොතු. එවස්ඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ කාතඛං: පඨමං උවාළෙ භික්ඛු වොදෙතඤ්ඤා: වොදෙත්වා සාරෙතඤ්ඤා: සාරෙත්වා ආපත්තිං ආරොපෙතඤ්ඤා: ආපත්තිං ආරොපෙත්වා ව්‍යාකොන්ත භික්ඛුනා පටිබලෙන් සඬෙසා ඤාපෙතඤ්ඤා:

“සුඤ්ඤා මෙ භගෙන සඬෙසා අයං උවාළො භික්ඛු සඬමපෙඤ්ඤා ආපත්තියා අනුසුඤ්ඤායමානො අවජානිත්වා පටිජානාති. පටිජානිත්වා අවජානාති. අනෙඤ්ඤා අනෙඤ්ඤං පටිවරති. සමපජානාමුසා භාසති. යදි සඬස්ස පනතකල්ප සඬෙසා උවාළස්ස භික්ඛුනො තස්සපාපියාසිකාකමමං කරෙය්‍ය. එසා ඤාතති.

සුඤ්ඤා මෙ භගෙන සඬෙසා: අයං උවාළො භික්ඛු -පෙ- සමපජානාමුසා භාසති. සඬෙසා උවාළස්ස භික්ඛුනො තස්සපාපියාසිකාකමමං කරොති. යස්සායසමනො ඛමති උවාළස්ස භික්ඛුනො තස්සපාපියාසිකාකමමස්ස කරණං, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නකමති සො භාසෙය්‍ය. දුතියමි එතමිඤ්ඤං වදුමි -පෙ- තතියමි එතමිඤ්ඤං වදුමි -පෙ-.

කතං සඬෙසන උවාළස්ස භික්ඛුනො තස්සපාපියාසිකාකමමං. ඛමති සඬස්ස, තස්මා තුණ්හි. එවමෙනං ධාරයාමි”ති.

පඤ්ඤිමාති භික්ඛවො ධම්මිකාති තස්සපාපියාසිකාකමමස්ස කරණාති: අසුචි ව හොති අලජ්ජි ව යානුවාදෙ ව, තස්ස සඬෙසා තස්සපාපියාසිකාකමමං කරොති ධම්මෙන සම්මෙය්‍යා. ඉමාති ඛො භික්ඛවො පඤ්ඤා ධම්මිකාති තස්සපාපියාසිකාකමමස්ස කරණාති.

14. ඉක්බිති ඒ මහණහු භාගාවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැල කළාහු ය. ‘මහණෙනි, ... සැබෑ දෑ?’ යි භාගාවතුන් වහන්සේ අසා වදළ සේක. ‘සැබෑව වහන්සැ’ යි මහණහු පිළිවදන් දුන්හ ... භාගාවතුන් වහන්සේ ... ගරහා දූහැමි කථා කොට මහණුන් බණවා, ‘මහණෙනි, එසේ වී නම් සඤ්ඤා නෙමේ උවාළ මහණහට තසස පාටියාසිකා කම්ය (පාපෝත්-සන්න පුද්ගලයාට කළ යුතු විනයකම්ය) කෙරේ වා. මහණෙනි, මෙසේ එය කළ යුතු: පළමු කොට උවාළ නෙම වොද්ධිතව්‍ය ය. වොද්ධා කොට ඇවැත සිහි කැරවිය යුතු. සිහි කරවා ඇවැත නැංවිය යුතු. ඇවැත නැංවා වාක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සඤ්ඤා නෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු:

“සඤ්ඤා නෙමේ මගේ චචනය අසාවා. මේ උවාළ මහණ නෙම සහ මැදි ඇවැතින් පිටික්සනු ලබන්නේ, අවමන් කොට පිළින කෙරෙයි, පිළින කොට අවමන් කෙරෙයි. එතෙකින් අනෙකක් වසාලයි, දන දන බොරු කියයි. ඉතින් සඤ්ඤායාට පැමිණි කල් ඇත්තේ (සුදුසු කල් ඇත්තේ) වී නම්, සංඝ නෙමේ උවාළ මහණහට තසසපාටියාසිකාකම්ය කරන්නේ ය. මේ ඥාප්තිය යැ.

වහන්ස, සංඝ නෙමේ මගේ චචනය අස වා. මේ උවාළ මහණ නෙම... දන දන බොරු කියයි. සංඝ නෙමේ උවාළ මහණහට තසසපාටියාසිකාකම්ය කෙරෙයි. උවාළ මහණහට තසසපාටියාසිකාකම්ය කිරීම යම් මහණකුහට රිසියෙයි ද හේ නිහඬ වෙවා. යම් මහණකුට නොරිසියෙයි ද හේ කියවා. දෙවැනි වර ද මෙ කරුණ කියමි. ... තෙවැනි වර ද මෙ කරුණ කියමි.....

සංඝයා, විසින් උවාළ මහණහට තසසපාටියාසිකාකම්ය කරණ ලදි. එය සංඝයාට රිසියෙයි, එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙ කරුණ දරමි (සලකමි)” යනුවෙනි.

මහණෙනි, දූහැමි වූ මේ තසසපාටියාසිකාකම් කිරීම පසෙකි. මහණ නෙම අපිරිසිදු වූ කාස වාක් කම් ඇත්තේ වෙ ද, අලජ්චි වෙ ද (දන දූන ඇවැත් අවදනා සුලුවෙ ද), උපවාද සහිත වෙ ද, ධුට සංඝ නෙමේ තසසපාටියාසිකාකම්ය කෙරෙයි ද, එ ද සලක වූ සංඝ නෙමේ ධර්මය වූ පරිදි කෙරෙයි ද — මහණෙනි, මේ දූහැමි වූ තසසපාටියාසිකා කම්ය කිරීම පස ය.



## අධම්මකමම ද්වාදසකං

15. තිහි භික්ඛවෙ අබ්බෙහි සමනනාගතං නසංපාටියාසිකා කමං අධම්මකමෙඤ්ඤා හොති අවිනයකමෙඤ්ඤා දුට්ඨපසන්නඤ්ඤා: අසමමුඛා කතං භොති, අපටිපුච්ඡා කතං හොති, අපටිඤ්ඤාය කතං හොති. -පෙ-

ආපත්තිං අනාරොපෙඤ්ඤා කතං හොති අධම්මෙන කතං හොති වග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තිහඬෙහි සමනනාගතං නසංපාටියාසිකාකමං අධම්මකමෙඤ්ඤා හොති අවිනයකමෙඤ්ඤා දුට්ඨපසන්නඤ්ඤා. (යථා තජ්ජනියකමෙ. එවං විඤ්ඤාපරෙතබ්බං.)

## ධම්මකමම ද්වාදසකං

16. තිහි භික්ඛවෙ අබ්බෙහි සමනනාගතං නසංපාටියාසිකා කමං ධම්මකමෙඤ්ඤා හොති විනයකමෙඤ්ඤා සුට්ඨපසන්නඤ්ඤා: සමමුඛා කතං හොති, පටිපුච්ඡා කතං හොති, පටිඤ්ඤාය කතං හොති -පෙ- ආපත්තිං ආරොපෙඤ්ඤා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තිහඬෙහි සමනනාගතං නසංපාටියාසිකාකමං ධම්මකමෙඤ්ඤා හොති විනය කමෙඤ්ඤා සුට්ඨපසන්නඤ්ඤා (යථා තජ්ජනියකමෙම සුකකපක්ඛං එවං විඤ්ඤාපරෙතබ්බං.)

## ආකඤ්ඤාමාන ඡකකං

17. තිහි භික්ඛවෙ අබ්බෙහි සමනනාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඤ්ඤාමානො සබ්බෙසා නසංපාටියාසිකාකමං කරෙය්‍යා: භණ්ඩනකාරකො හොති කලහකාරකො විවාදකාරකො භස්සකාරකො සබ්බෙස අධිකරණකාරකො, බාලො හොති අව්‍යාතෙතො ආපත්ති ඛණ්ඩලො අනපදනො ගිහිසංසට්ඨො විහරති අනනුලොමිතෙහි ගිහිසංසග්ගෙහි: ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තිහඬෙහි සමනනාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඤ්ඤාමානො සබ්බෙසා නසංපාටියාසිකා කමං කරෙය්‍යා.

### අධම් කම් දෙළොස

15. මහණෙනි, අඛණ්ඩ තුනෙකින් සමන්විත වූ තසසපාපියාසිකා කම්ය අධම්කම්යෙක් ද අවිනය කම්යෙක් ද නොමනාසේ සන්තිදුනෙක් ද වෙයි. (කවර අංග තුනෙකින් ද? යන්:) නො හමුයෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොපිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිණ නොගෙන කරණ ලද්දේ වේ ද, මේ අඛණ්ඩ තුනින් සමන්විත තසසපාපියාසිකා කම්ය අධම්කම් ද අවිනය කම් ද නොමනා ලෙස සන්තිදුනෙක් ද වෙයි. ....

අවැන නො නඟා කරණ ලද්දේ වේ ද, නො දැනුමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, වාග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද මේ අංග තුනින් සමන්විත වූ තසසපාපියාසිකා කම්ය අධම් කම් ද අවිනයකම් ද නොමනා ලෙස සන්තිදුනෙක් ද වෙයි.

### ධම් කම් දෙළොස

16. මහණෙනි, අඛණ්ඩ තුනෙකින් සමන්විත වූ තසසපාපියාසිකා කම්ය ධම්කම් ද විනයකම් ද මොනොවට සංහිදුනෙක් ද වෙයි. (කවර අඛණ්ඩ තුනෙකින් සමන්විත කම්යෙක් ද යන්:) හමුයෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, ප්‍රතිඥයෙන් (ප්‍රතිඥාගෙන) කරණ ලද්දේ වේ ද — මේ අඛණ්ඩ තුනෙන් සමන්විත කම්ය යි.

.....අවැන නංවා කරණ ලද්දේ වේ ද, ධම්යෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සඬයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද — මහණෙනි, මේ අංග තුනින් සමන්විත තසසපාපියාසිකා කම්ය ධම්කම්යක් ද විනය කම්යෙක් ද මොනොවට සංහිදුනු කම්යෙක් ද වෙයි. [තජ්ජනිය කම්යෙහි ශුක්ල පක්ෂය යම්යේ ද එසේ විස්තර කළ යුතු:]

### ආකාංක්ෂමාණ පටිකය

17. මහණෙනි, අඛණ්ඩ තුනෙකින් සමන්විත වූ මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම් තසසපාපියාසිකා කම්ය කරන්නේ ය: ධර්ම කරන්නේ 'කලහ කරන්නේ විවාද කරන්නේ වාක්කලහ කරන්නේ වේ ද, සංඝයා විෂයයෙහි අධිකරණ උපදවන්නේ වේ ද, අනුචිත වූයේ නොවීයන් වූයේ අවැත් ඛුල කොට ඇත්තේ සස්තට අනුලොම නොවූ ගාහි සංඝයාගේ ගිහියන් හා විශ්‍රව වෙසේ ද, මහණෙනි, මෙසේ වූ අඛණ්ඩ තුනෙකින් යුත් මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම් තසසපාපියාසිකා කම්ය කරන්නේ ය.

අපරෙහි පි භික්ඛවෙ තිහඬෙග්හි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛ්ඛිමානො සඬෙසා නසුපාපියාසිකාකමමං කරෙය්‍යා: අධිසීලෙ සීලවිපනෙනා හොති. අජ්ඣාචාරෙ ආචාරවිපනෙනා හොති, අතිදිට්ඨියා දිට්ඨිවිපනෙනා හොති, ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තිහි -පෙ-3

අපරෙහි පි භික්ඛවෙ තිහි -පෙ- බුද්ධස්ස අවණණං භාසති; ධම්මස්ස අවණණං භාසති, සඬක්ඛස්ස අවණණං භාසති: ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තිහඬෙග්හි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛ්ඛිමානො සඬෙසා නසුපාපියාසිකාකමමං කරෙය්‍යා.4

තිණණං භික්ඛවෙ භික්ඛුනං ආකඛ්ඛිමානො සඬෙසා නසුපාපියාසිකාකමමං කරෙය්‍යා: එකො භණ්ඩනකාරකො හොති -පෙ- එකො සඬෙස අධිකරණකාරකො, එකො බාලො හොති අව්‍යතෙතා ආපනතිබහුලො අනපදනො. එකො ගිහිසංසට්ඨො විහරති අනනුලොමිකෙහි ගිහිසංසගෙහි: ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකඛ්ඛිමානො සඬෙසා නසුපාපියාසිකාකමමං කරෙය්‍යා.4

අපරෙසමපි භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකඛ්ඛිමානො සඬෙසා නසු පාපියාසිකාකමමං කරෙය්‍යා: එකො අධිසීලෙ සීලවිපනෙනා හොති, එකො අජ්ඣාචාරෙ ආචාරවිපනෙනා හොති, එකො අතිදිට්ඨියා දිට්ඨිවිපනෙනා හොති, ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ තිණණං -පෙ-5

අපරෙසමපි භික්ඛවෙ තිණණං -පෙ- එකො බුද්ධස්ස අවණණං භාසති. එකො ධම්මස්ස අවණණං භාසති, එකො සඬක්ඛස්ස අවණණං භාසති, ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකඛ්ඛිමානො සඬෙසා නසුපාපියාසිකා කමමං කරෙය්‍යා.6

ආකඛ්ඛිමාන ඡක්කං නිට්ඨිකං.

මහණෙනි, අන් අඩක තුනෙකින් ද සමන්විත වූ මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම් තසසපාපියාසිකාකමීය කරන්නේ ය: අධි-ශීල විෂයයෙහි (උපසම්පද ශීලයෙහි) විපත් සිල් ඇත්තේ වේ ද, උත්තම ආචාර විෂයයෙහි (ශ්‍රමණාචාරයෙහි) විපත් ආචාර ඇත්තේ වේ ද, උත්තම දෘෂ්ටි විෂයයෙහි (සමාග්දෘෂ්ටියෙහි) විපත් දෘෂ්ටි ඇත්තේ වේ ද, මහණෙනි, මෙසේ වූ අඩක තුනෙකින් යුත් මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම් තසසපාපියාසිකාකමීය කරන්නේ ය. 2

මහණෙනි, අන් අඩක තුනෙකින් ද සමන්විත මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් තසසපාපියාසිකාකමීය කරන්නේ ය; බුදුනට දෙස් නහා ද, දහමට දෙස් කියා ද සහනට දෙස් කියා ද මහණෙනි, මේ අඩක තුනින් යුත් මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම්, තසසපාපියාසිකා කමීය කරන්නේ ය. 3

මහණෙනි, සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ තුන් මහණ කෙනකුනට තසසපාපියාසිකා කමීය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් ධබ්බර කරන්නේ වෙයි ද... එක් මහණෙක් සංඝයා කෙරෙහි අධිකරණ කරන්නේ වෙයි ද... එක් මහණෙක් දඬුනක් දවැක්කත් වේ ද, ආපතති බිහුල කොටැත්තේ ආපතතිපරිවේදය ද නො දන්නේ වේ ද ... එක් මහණෙක් පැවිද්දට අනුලොම නොවූ ගාහිසංසරියෙන් ගිහියන් හා මිශ්‍ර වැ වෙසේ ද මහණෙනි, සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් මේ තුන් මහණුනට තසසපාපියාසිකාකමීය කරන්නේ ය. 4

මහණෙනි, අන් තුන් මහණ කෙනකුනට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ තසසපාපියාසිකාකමීය කරන්නේ ය. එක් මහණෙක් අධිශීල-යෙහි ශීලවිපත්ත වෙයි, එකෙක් අධ්‍යාචාරයෙහි (උතුම් ශ්‍රමණාචාරයෙහි) ආචාරවිපත්ත වෙයි, එකෙක් අනිදෘෂ්ටියෙහි (සමාග්දෘෂ්ටියෙහි) දෘෂ්ටි-විපත්ත වෙයි. මහණෙනි, මේ තුන් මහණුනට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් තසසපාපියාසිකාකමීය කරන්නේ ය. 5

මහණෙනි, අන් තුන් මහණ කෙනකුනට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ තසසපාපියාසිකාකමීය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් බුදුනට දෙස් කියයි, එකෙක් දහමට දෙස් කියයි, එකෙක් සංඝයාට දෙස් කියයි. මහණෙනි, මේ තුන් මහණුනට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ තසසපාපියාසිකා කමීය කරන්නේ ය. 6

ආකාංක්ෂමාණ භට්ඨකය නිමිසේ ය.

## අට්ඨාරස් වතනං

18. තස්සපාපියාසිකාකල්මසෙන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනා සමා වත්ති-  
තබ්බං. තත්‍රායං සමා වත්තනා: න උපසම්පාදෙනබ්බං, න තිස්සයො  
දුතෙනබ්බං, න සාමණෙරො උපට්ඨාපෙනෙනබ්බං, න භික්ඛුනොවාදකසමුත්ති  
සාදිතබ්බං, සමුතෙන පි භික්ඛුන්යො න ඔදිදිතබ්බං -ප- න භික්ඛුහි  
සමපයොපෙනෙනබ්බං.

අට බො සබ්බෙසා උවාළසා භික්ඛුනො තස්සපාපියාසිකාකල්ම-  
සකාසි.

## තිණව්ඤ්ඤාං

19. තෙන බො පන සමයෙන භික්ඛුනං හණ්ඩනජාතානං කල්ම-  
ජාතානං විවාදපන්නානං විහරතං බහුං අසාමණකං අජ්ඣාචිණ්ණං  
භොති භාසිතපරිකන්තං. අට බො තෙසං භික්ඛුනං එතදභොසි: අමකං  
බො හණ්ඩනජාතානං කල්මජාතානං විවාදපන්නානං විහරතං බහුං  
අසාමණකං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපරිකන්තං සවෙ මයං ඉමාහි ආපත්තිහි  
අඤ්ඤමඤ්ඤං කාරෙසාම සියා පි තං අධිකරණං කකබ්බන්තාය වාළන්තාය  
හෙදා සංවනෙය්‍යා: කරුනා බො අමොහි පටිපජ්ජිතබ්බන්ති.

20. හභවතො එතමස්සං ආරොට්ඨු. ඉධ පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනං  
හණ්ඩනජාතානං කල්මජාතානං විවාදපන්නානං විහරතං බහුං අසාමණකං  
අජ්ඣාචිණ්ණං භොති භාසිතපරිකන්තං, තත්‍ර වෙ භික්ඛුනං එවං භොති  
අමකං බො හණ්ඩනජාතානං කල්මජාතානං, විවාදපන්නානං විහරතං  
බහුං අසාමණකං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපරිකන්තං සවෙ මයං ඉමාහි  
ආපත්තිහි අඤ්ඤමඤ්ඤං කාරෙසාම සියා පි තං අධිකරණං කකබ්බන්තාය  
වාළන්තාය හෙදා සංවනෙය්‍යානි අනුජානාමි භික්ඛුවෙ එවරුපං අධිකරණං  
තිණව්ඤ්ඤෙන වුපසමෙතුං.

### අටළොස් වක

18. මහණෙනි, තස්සපාපියාසිකාකම්ම කරණු ලැබූ මහණහු විසින් මැනවින් පැවැතිය යුතු. එහි ලා මේ මනා පැවැත්ම යි: ඔහු විසින් (තමා උපාධිගාය ව උපසම්පද නො කළ යුතු යි, (තමා ආචාර්ය ව) නිස නො දිය යුතු යි, හෙරණකු තමා වෙත නො තබා ගත යුතු යි, හික්කුනිඛවාදක සමුත්තිය නො ඉවැසිය යුතු යි, සමුත්තිය ලද මහණහු විසින් ද මෙහෙණතට ඔවා නො දිය යුතු යි, ... හික්ෂුන් ඔවුනොවුන් හා කලහ පිණිස නො යෙදුවිය යුතු යි.<sup>1</sup>

ඉක්බිති සංඝ තෙමේ උවාළ මහණහට තස්සපාපියාසිකාකම්ම කළේ ය.

### තණ්හාච්ඡාරකය

19. එ සමයෙහි වනාහි උපන් ධබර ඇති, උපන් කලහ ඇති, විවාදපනත ව වසන මහණුන් විසින් වාවසික වූ ද කායික වූ ද බොහෝ අග්‍රාමණක කම් කරණ ලද්දේ වෙයි. එ කල වනාහි ඒ මහණුන්ට මේ සිත විය; “උපන් ධබර ඇති ව උපන් කලහ ඇති ව විවාදපනත ව වසන අප විසින් වාවසික වූ ද කායික වූ ද බොහෝ අග්‍රාමණක දැ කරණ ලද්දේ වෙයි. ඉදින් අපි මේ ඇවැත්වලින් ඔවුනොවුන්ට පිළිගම් කරවන්නමෝ නම්, ඒ අධිකරණය රථ බව පිණිස, සැඩ බව පිණිස, හේදය පිණිස පවත්න්නේ ය. මෙහි අප විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු වන්නේ ද?” යනුවෙනි.

20. ඔහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවත් සැල කළාහ. (භාග්‍ය-වතුන් වහන්සේ මෙසේ වදළ සේක:) “මහණෙනි, මෙහි උපන් ධබර ඇති ව, උපන් කලහ ඇති ව විවාදපනත ව වසන මහණුන් විසින් වාවසික වූ ද කායික වූ ද බොහෝ අග්‍රාමණක ක්‍රියා කරණ ලද්දේ වේ ද, ඉදින් එහි මහණුන්ට උපන් ධබර ඇති ව උපන් කලහ ඇති ව විවාදපනත ව වසන අප විසින් වාවසික වූත් කායික වූත් බොහෝ අග්‍රාමණක ක්‍රියා කරණ ලද්දේ ය, ඉදින් අපි මේ ඇවැත්වලින් ඔවුනොවුන්ට චෝදනා කරන්නමෝ නම් ඒ අධිකරණය කර්කශ බව පිණිස, වන්ඩ බව පිණිස, හේදය පිණිස පවත්න්නේ ය යන්න විය හැක්කැ”යි මෙසේ සිතෙක් වන්නේ නම්, මහණෙනි, මෙබඳු අධිකරණය තණ්හාච්ඡාරකයෙන් (තණකොළින් කසළ වසාලන්නාක් මෙන් කිරීමෙන්) සන්සිදුවන්නට අනුදැනීම”යි යනු යි.

1. මෙහි සම්පූර්ණ පාඨය මෙහි ම. 34, 35 පිටු බලා දත යුතු.

එවංඤා පන භික්ඛවෙ වුපසමෙතබ්බො: සබ්බෙහෙව ඵකජ්ඣං සන්ති-  
පතිතබ්බො: සන්තිපතිත්වා ව්‍යතෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සබ්බසා  
ඤාපෙතබ්බො: සුඡානු මෙ හතෙන සබ්බසා අමනාකං හණ්ඩනජානානං බහුං  
අසාමාන්‍යං අජ්ඣාචිණ්ණං-පෙ- සවෙ මයං ඉමාහි ආපනති අඤ්ඤාමඤ්ඤා  
කාරෙසාම, සියා පි තං අධිකරණං කකඛලනාය වාළනාය හෙදය  
සංවතෙතයා යදි සබ්බසා පනනකල්පං සබ්බසා ඉමං අධිකරණං  
නිණව්ඤාරකෙන වුපසමෙයා යපෙත්වා ථුල්ලවජ්ජං යපෙත්වා ගිහිපට්ඨං-  
යුත්තන්ති.

21. එකතො පකඛ්ඤානං භික්ඛුනං ව්‍යතෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන  
සබ්බසා පකඛ්ඤා ඤාපෙතබ්බො: සුඡානු මෙ ආයඤ්ඤානං. අමනාකං  
හණ්ඩනජානානං -පෙ- හාසිතපට්ඨනනං. සවෙ මයං ඉමාහි ආපනති  
අඤ්ඤාමඤ්ඤා කාරෙසාම සියා පි තං අධිකරණං කකඛලනාය වාළනාය  
හෙදය සංවතෙතයා. යදයඤ්ඤානං පනනකල්පං අහං යා වෙව  
ආයඤ්ඤානං ආපනති, යා ව අනතො ආපනති, ආයඤ්ඤානංඤාච  
අත්ථාය අනතො ව අත්ථාය සබ්බමජ්ජං නිණව්ඤාරකෙන දෙසෙයාං  
යපෙත්වා ථුල්ලවජ්ජං යපෙත්වා ගිහිපට්ඨංයුත්තන්ති.

අථාපරෙසං එකතො පකඛ්ඤානං භික්ඛුනං ව්‍යතෙන භික්ඛුනා  
පටිබලෙන සබ්බසා පකඛ්ඤා ඤාපෙතබ්බො:

සුඡානු මෙ ආයඤ්ඤානං. අමනාකං හණ්ඩනජානානං -පෙ- හෙදය  
සංවතෙතයා. යදයඤ්ඤානං පනනකල්පං අහං යා වෙව ආයඤ්ඤානං  
ආපනති, යා ව අනතො ආපනති ආයඤ්ඤානංඤාච අත්ථාය අනතො ව  
අත්ථාය සබ්බමජ්ජං නිණව්ඤාරකෙන දෙසෙයාං යපෙත්වා ථුල්ලවජ්ජං  
යපෙත්වා ගිහිපට්ඨංයුත්තන්ති.

22. එකතො පකඛ්ඤානං භික්ඛුනං ව්‍යතෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන  
සබ්බසා ඤාපෙතබ්බො: සුඡානු මෙ හතෙන සබ්බසා අමනාකං හණ්ඩන-  
ජානානං -පෙ- හෙදය සංවතෙතයා. යදි සබ්බසා පනනකල්පං අහං යා  
වෙව ඉමෙයං ආයඤ්ඤානං ආපනතියා ව අනතො ආපනති ඉමෙයං  
වෙව ආයඤ්ඤානං අත්ථාය අනතො ව අත්ථාය සබ්බමජ්ජං නිණව්ඤාර  
කෙන දෙසෙයාං යපෙත්වා ථුල්ලවජ්ජං, යපෙත්වා ගිහිපට්ඨංයුත්තං:  
එසා ඤාති.

මහණෙනි, මෙසේ එය සංඝිද්ධිය යුතු: “සියලු දෙනා ම එක් තැනක රැස් විය යුතු. රැස් වූ වාක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මහණක්හු විසින් ‘වහන්ස, සඬ කෙමේ මගේ වචනය අසා වා. උපන් ධබර ඇති.....අප විසින්.....බොහෝ අග්‍රාමණක ක්‍රියා කරණ ලද්දේ ය. ඉදින් අපි මේ ඇවැත්වලින් ඔවුනොවුනට වෝදනා කරන්නමෝ නම්, ඒ අධිකරණය ඇතැම් විට කර්කශ බව පිණිස, වණ්ඛ බව පිණිස, හෙදය පිණිස පැවැතිය හැක්ක. ඉදින් සංඝයාට ප්‍රාප්ත කාලය ඇත්තේ වේ නම් සංඝ කෙමේ දළ වරද හැර, ගිහියනට ගැරහුම් ආදියෙන් යුත් වරද හැර, ඉතිරි මේ සියලු අධිකරණය තෘණා-වහාරකයෙන් සංඝිද්ධවන්නේ යැ’යි මෙසේ සංඝ කෙමේ දැන්විය යුතු.

21. එක් පක්ෂයෙක වූ මහණුන් අතුරෙන් වාක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මහණක්හු විසින් ‘ආයුෂ්මත්හු මගේ වචනය අසන් වා. උපන් ධබර ඇති .....අප විසින් වාචසික වූ ද කාසික වූ ද බොහෝ අග්‍රාමණක ක්‍රියා කරණ ලද්දේ වෙයි. ඉදින් අපි මේ ඇවැත්වලින් ඔවුනොවුනට වෝදනා කරන්න-මෝ නම් ඒ අධිකරණය කර්කශ බව පිණිස, වණ්ඛ බව පිණිස, හෙදය පිණිස, පවතිනු ඇත. ඉදින් ආයුෂ්මතුන්හට පැමිණි කල් ඇත්තේ වී නම්, මම, ආයුෂ්මතුන්ගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, තමාගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, ඒ හැම ආයුෂ්මතුනට වැඩ පිණිස ද තමාට වැඩ පිණිස ද, දළවරද හැරපියා, ගිහියනට නිගා කිරීම් ආදි විසින් වූ (ගෘහිඥතිසංයුක්ත) වරද ද හැර පියා, සහ මැද දී තෘණවස්තාරකයෙන් දෙසන්නෙමි’යි ස්වකීය පක්ෂය ඥප්තිව්‍යය ය (සිය පසට දැන්විය යුතු).

එ කල්හි එක් පක්ෂයෙක වූ අනිත් මහණුන් අතුරෙන් වාක්ත වූ ප්‍රති බල වූ මහණක්හු විසින්,

ආයුෂ්මත්හු මගේ වචනය අසන් වා. උපන් ධබර ඇති..... අප විසින් ව චසික වූ ද කාසික වූ ද බොහෝ අග්‍රාමණක ක්‍රියා කරණ ලද්දේ වෙයි. ඉදින් අපි මේ ඇවැත් වලින් ඔවුනොවුනට වෝදනා කරන්නමෝ නම්..... හෙදය පිණිස පවතිනු ඇත. ඉදින් ආයුෂ්මතුන්හට පැමිණි කල් ඇත්තේ වී නම්, මම, ආයුෂ්මතුන්ගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, තමාගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, ඒ හැම ආයුෂ්මතුනට වැඩ පිණිස ද තමාට වැඩ පිණිස ද, දළ වරද හැර පියා ගිහියනට ගැරහුම් ආදි විසින් වූ (ගෘහිඥතිසංයුක්ත) වරද ද හැර පියා, සහ මැද දී තෘණවස්තාරකයෙන් දෙසන්නෙමි යි සිය පසට දැන්විය යුතු.

22. එක් පසෙක වූ මහණුන් අතුරෙන් වාක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සංඝ කෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු: වහන්ස, සඬ කෙමේ මගේ වචනය අසා වා, උපන් ධබර ඇති.....අප විසින්.....බොහෝ අග්‍රාමණක ක්‍රියා කරණ ලද්දේ වෙයි.....හෙදය පිණිස පැවැතිය හැක්ක. ඉදින් සඬ ස්‍යාට පැමිණිකල් ඇත්තේ වී නම්, මම, මේ ආයුෂ්මතුන්ගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, තමාගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, මේ ආයුෂ්මතුන් හට වැඩ පිණිස ද, තමාට වැඩ පිණිස ද, සහ මැද දී ස්ථූල වරදක් ගිහියනට ගැරහුම් ඇ විසින් කළ වරදක් හැර ඒ ඉතිරි සියලු වරද තෘණවස්තාරකයෙන් දෙසන්නෙමි. මේ ඥප්තිය යි.



සුභාතු මෙ හතෙන සංඛෙසා. අමනාකං භණ්ඩනජාතානං -පෙ- හෙදය සංවතෙතයා. අහං යා ඉව්ව ඉමෙසං ආයසමිත්තානං ආපතති යා ච අත්තනො ආපතති, ඉමෙසංඤ්ච ආයසමිත්තානං අත්තාය අත්තනො ච අත්තාය සංඛෙසමථෙකං නිණව්ඤානං දෙසෙමි යංපෙකා ථුල්ලවජ්ජං යංපෙකා ගිහිපට්ඨංසුත්තං. යසායසමිත්තො ඛමති අමනාකං ඉමාසං ආපතති සංඛෙසමථෙකං නිණව්ඤානං දෙසනා යංපෙකා ථුල්ලවජ්ජං යංපෙකා ගිහිපට්ඨංසුත්තං සො තුණ්හසං යසං නකම්මති සො භාසෙයා.

දෙසිතා අමනාකං ඉමා ආපතතියො සංඛෙසමථෙකං නිණව්ඤානං යංපෙකා ථුල්ලවජ්ජං යංපෙකා ගිහිපට්ඨංසුත්තං ඛමති සංඛෙසං. නසමා තුණ්හි. එවමෙතං ධාරයාමිති.

23. අථාපරෙසං එකතො පක්ඛිකානං භික්ඛූනං ව්‍යතෙන භික්ඛූනා පටිබලෙන සංඛෙසා ඤාපෙතඛෙධා: සුභාතු මෙ හතෙන සංඛෙසා. අමනාකං භණ්ඩනජාතානං -පෙ- හෙදය සංවතෙතයා. යදි සංඛෙසං පත්තකල්පං අහං -පෙ- සංඛෙසමථෙකං නිණව්ඤානං දෙසෙයා, යංපෙකා ථුල්ලවජ්ජං යංපෙකා ගිහිපට්ඨංසුත්තං. එසා ඤාතති.

සුභාතු මෙ හතෙන සංඛෙසා. අමනාකං භණ්ඩනජාතානං -පෙ- හෙදය සංවතෙතයා. අහං -පෙ- සංඛෙසමථෙකං නිණව්ඤානං දෙසෙමි යංපෙකා ථුල්ලවජ්ජං යංපෙකා ගිහිපට්ඨංසුත්තං. යසායසමිත්තො ඛමති අමනාකං ඉමාසං ආපතති සංඛෙසමථෙකං නිණව්ඤානං දෙසනා යංපෙකා ථුල්ලවජ්ජං යංපෙකා ගිහිපට්ඨංසුත්තං, සො තුණ්හසං යසං නකම්මති සො භාසෙයා.

දෙසිතා අමනාකං ඉමා ආපතතියො සංඛෙසමථෙකං නිණව්ඤානං යංපෙකා ථුල්ලවජ්ජං යංපෙකා ගිහිපට්ඨංසුත්තං. ඛමති සංඛෙසං, නසමා තුණ්හි. එවමෙතං ධාරයාමිති.

එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ තෙ භික්ඛූ තාහි ආපතති වුට්ඨිතා භොනති යංපෙකා ථුල්ලවජ්ජං යංපෙකා ගිහිපට්ඨංසුත්තං යංපෙකා දිට්ඨාච්ඤාමං යංපෙකා යෙ න තත්ථ භොනතිති.

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මගේ වචනය අසා වා. උපන් ධබර ඇති.....අප විසින්.....බොහෝ අශ්‍රාමණක ක්‍රියා කරණ ලද්දේ වෙයි. එය.....හේදය පිණිස පවතින්නේ ය. මේ ආයුෂ්මතුන්ගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, තමාගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, ඒ හැම, සුළු වරදන් ගෘහී ප්‍රතිසංයුක්ත වරදන් හැර මේ ආයුෂ්මත්තට වැඩ පිණිස ද තමහට වැඩ පිණිස ද සහ මැද දී මම දෙසමි. ස්ථුල වරදක් ගෘහීප්‍රතිසංයුක්ත වරදක් හැරපියා අපගේ මේ සෙසු සියලු ඇවැතුන් තෘණාවස්තාරකයෙන් දෙසීම යම් ආයුෂ්මතකුට රිසියෙන්තේ ද හේ නිහඩ වේවා, යමකුට නො රිසියෙන්තේ ද හේ කියාවා.

ස්ථුල වරද ද ගෘහී ප්‍රතිසංයුක්ත වරද ද හැර පියා, මේ සෙසු ඇවැත්හු අප විසින් සහ ම ද දී දෙසන ලදහ. සංඝයාට රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඩ වෙයි. මෙසේ මෙය සලකමි'යි යනුවෙනි.

23. අනතුරු ව අන් එක් පසෙක වූ මහණුන් අතුරෙන් ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සංඝ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු:

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මගේ වචනය අසාවා. උපන් ධබර ඇති,... අප විසින් ..... බොහෝ අශ්‍රාමණක ක්‍රියා කරණ ලද්දේ වෙයි. එය..... හේදය පිණිස පවතින්නේ ය. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ වී නම්, මේ ආයුෂ්මතුන්ගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, තමාගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, ඒ හැම ස්ථුල වරදන් ගෘහීප්‍රතිසංයුක්ත වරදන් හැරපියා මේ ආයුෂ්මතුන් හට වැඩ පිණිස ද, සහ මැද දී මම දෙසන්නෙමි. මේ ඥප්තිය යි.

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මගේ වචනය අසාවා. උපන් ධබර ඇති..... අප විසින් ..... බොහෝ අශ්‍රාමණක ක්‍රියා කරණ ලද්දේ වෙයි.....එය ...හේදය පිණිස පවතින්නේ ය. මේ ආයුෂ්මතුන්ගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, තමාගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, ඒ හැම ස්ථුල වරදන් ගෘහී ප්‍රතිසංයුක්ත වරදන්, හැර මේ ආයුෂ්මතුන්හට වැඩ පිණිස ද තමහට වැඩ පිණිස ද සහ මැද දී මම දෙසමි. ස්ථුල වරදක් ගෘහීප්‍රතිසංයුක්ත වරදක් හැර පියා අපගේ මේ සෙසු සියලු ඇවැතුන් තෘණාවස්තාරකයෙන් දෙසීම යම් ආයුෂ්මතකුට රිසියෙන්තේ ද හේ නිහඩ වේවා, යමක්හට නො රිසියෙන්තේ ද, හේ කියාවා.

ස්ථුල වරද ද ගෘහීප්‍රතිසංයුක්ත වරද ද හැරපියා මේ සෙසු ඇවැත්හු අප විසින් සහ මැද දී දෙසන ලදහ. සංඝයාට රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඩ වෙයි. මෙසේ මෙය සලකමි' යනුවෙනි.

මහණෙනි, මෙසේ වනාහී ඒ මහණහු ස්ථුල ඇවැතුන් හැර, ගෘහී-ප්‍රතිසංයුක්ත ඇවැතුන් හැර, යම් කෙනෙකුට මෙය නො රිසියෙන්තේ නම් ඔවුන් ගේ එබව පැවසීම හැර, යම් කෙනෙක් එහි නො වෙන් නම් ඔවුන් ද හැර, ඉතිරි හැම ඇවැත් කෙරෙන් නැති සිටියාහු වෙත්.'

### චක්කාරි අධිකරණානි

24. චන්දන ඛො පන සමයෙන භික්ඛු'පි භික්ඛුනිහි විවදනති, භික්ඛුනියොපි භික්ඛුනි විවදනති. ඡන්දනා පි භික්ඛු භික්ඛුනිනං අනුපබ්ජස් භික්ඛුහි සද්ධිං විවදති, භික්ඛුනිනං පසංගාහෙති, යෙ තෙ භික්ඛු අපපිච්ඡා-පෙ-තෙ උප්ඤ්ඤායනති ඛියනති විපාවේනති: කථං හි නාම ඡන්දනා භික්ඛු භික්ඛුනිනං අනුපබ්ජස් භික්ඛුහි සද්ධිං විවදිසසති, භික්ඛුනිනං පසංගාහෙසසතිති. අප ඛො තෙ භික්ඛු හගවතො එතමස්ස ආරොචෙසුං. 'සච්චං කිර භික්ඛවෙ -පෙ-' 'සච්චං හගවා -පෙ-'.

විගරහිත්වා ධම්මං කථං කතවා භික්ඛු ආමතොසි:

25. චක්කාරිමානි භික්ඛවෙ අධිකරණානි විවාදධිකරණං අනුවාදධිකරණං ආපඤ්ඤාධිකරණං කිව්වාධිකරණං.

තස්ස කතමං විවාදධිකරණං? ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු විවදනති ධම්මොති වා අධම්මොති වා චිත්තයොති වා අචිත්තයොති වා භාසිතං ලපිතං තථාගතෙනාති වා අභාසිතං අලපිතං තථාගතෙනාති වා ආචිණ්ණං තථාගතෙනාති වා, අනාචිණ්ණං තථාගතෙනාති වා. පඤ්ඤාතං තථාගතෙනාති වා අපඤ්ඤාතං තථාගතෙනාති වා ආපකන්ති වා අනාපකන්ති වා ලභුකා ආපකන්ති වා ගරුකා ආපකන්ති වා සාවසෙසා ආපකන්ති වා අනවසෙසා ආපකන්ති වා දුට්ඨල්ලා ආපකන්ති වා අදුට්ඨල්ලා ආපකන්ති වා, යං තස්ස හණ්ඩනං කලහො විග්ගහො විවාදෙ නානාවාදෙ අඤ්ඤාථාවාදෙ විපච්චනාය වොහාරො මෙධකං<sup>1</sup> ඉදං වුච්චති විවාදධිකරණං.

තස්ස කතමං අනුවාදධිකරණං? ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු භික්ඛු. අනුවදනති සීලවිපක්තියා වා ආචාරවිපක්තියා වා දිට්ඨිවිපක්තියා වා ආච්ච-විපක්තියා වා, යො තස්ස අනුවාදෙ අනුවදනා අනුල්ලපනා අනුභණ්ණා අනුසම්පව්ඤ්ඤා අබ්භුසසහනතා අනුබලප්පදනං, ඉදං වුච්චති අනුවාදධිකරණං.

1. මෙධගං (මජ්ඣං)

## සතර අධිකරණ

24. එ සමයෙහි වාග්ගි මහණහු ද මෙහෙණන් හා විවාද කෙරෙත්, මෙහෙණහු ද මහණන් හා විවාද කෙරෙත්. ඡන්ත මහණ ද මෙහෙණන්... මැදට වැදූ මහණන් හා විවාද කෙරෙයි. මෙහෙණන්ගේ පක්ෂය ගන්වයි. අල්පේච්ඡ වූ ... යම් මහණ කෙනෙක් වෙත් ද, ඔහු ඡන්ත මහණ තෙම කෙසේ නම් මෙහෙණන් මැදට වැදූ මහණන් හා විවාද කරන්නේ ද? මෙහෙණන්ගේ පක්ෂය ගන්වන්නේ ද? 'යි අවැද කෙරෙත්, දෙස් නහත්, අගුණ පතුරුවා බෙණෙත්. ඉක්බිති ඒ මහණහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවත් සැල කළාහ. 'මහණෙනි, එය සැබෑ ද?' යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අසා වදළ සේක. 'වහන්ස සබැවැ' යි ඒ මහණහු පිළිවදන් දුන්හ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඔවුන් ගරහා, දෑහැම් කතා කොට, ඔවුන් බණවා මෙය වදළ සේක:

25. "මහණෙනි, විවාදාධිකරණය, අනුවාදාධිකරණය, ආපත්තාධිකරණය, කාත්තාධිකරණය යි මේ සතර අධිකරණ කෙනෙක් වෙත්.

එහි විවාදාධිකරණය කවර යැ මහණෙනි, මෙහි මහණහු 'මේ දහමැ යි කියා හෝ නොදහමැ යි කියා හෝ විනයයැ යි කියා හෝ අවිනයයැ යි කියා හෝ තථාගතයන් විසින් වදරණ ලද්දේ ය, පවසන ලද්දේ යැ යි කියා හෝ තථාගතයන් විසින් නො වදරණ ලද්දේ ය, නො පවසන ලද්දේ යැ යි කියා හෝ තථාගතයන් විසින් ආචර්ණ (කරණ ලද) යැ යි කියා හෝ තථාගතයන් විසින් අනාචර්ණයැ යි කියා හෝ තථාගතයන් විසින් පණවන ලද්ද යි කියා හෝ තථාගතයන් විසින් නො පණවන ලද්ද යි කියා හෝ මේ ඇවැතැ යි' කියා හෝ මේ නො ඇවැතැ යි කියා හෝ මේ ලුහු ඇවැතැ යි කියා හෝ මේ ගරු ඇවැතැ යි කියා හෝ මේ සාවශෙෂ ඇවැතැ යි කියා හෝ මේ අනවශෙෂ ඇවැතැ යි කියා හෝ මේ දුඵල් ඇවැතැ යි කියා හෝ මේ නොදුඵල් ඇවැතැ යි කියා හෝ විවාද කෙරෙත් ද, එහි යම් අරගලයෙක් කලහයෙක් විග්‍රහයෙක් විවාදයෙක් නානා වාදයෙක් අන්‍යාථාවාදයෙක් විරුද්ධ ව්‍යවහාරයෙක් (පරුෂවචනයෙක්) කල බැහැනියෙක් වෙයි ද මේ විවාදාධිකරණ යැ යි කියනු ලැබේ.

එහි අනුවාදාධිකරණ නම් කවර යැ? මහණෙනි, මෙහි මහණහු ශීල-විපක්ඛියෙන් හෝ ආචාරවිපක්ඛියෙන් හෝ දෘෂ්ටිවිපක්ඛියෙන් හෝ ආර්ථි විපක්ඛියෙන් හෝ චෝදනා කෙරෙත් ද, එහි යම් අනුවාදයෙක් (චෝදනා-වෙක්), අනුචදනයෙක්, පුන පුනා දෙස් නැහිමෙක් පුන පුනා දෙස් කීමෙක් පුන පුනා අවනත කරන බවෙක්, දිරිගන්වා කීමෙක්, අනුබල දීමක් වේ ද, මෙය අනුවාදාධිකරණ නමැ යි කියනු ලැබේ.

තස් කතමං ආපත්තාධිකරණං? පඤ්චමි ආපත්තිඛඛ්ඤා ආපත්තාධිකරණං, සත්තමි ආපත්තිඛඛ්ඤා ආපත්තාධිකරණං: ඉදං වුවච්ඡි ආපත්තාධිකරණං.

තස් කතමං කිව්වාධිකරණං? යා සංඛ්‍යාසං කිව්වයනා කරණියතා අප්ප්ලොකනකමමං ඤාතභිකමමං ඤාතභිදුතියකමමං ඤාතභිවතුස්සකමමං ඉදං වුවච්ඡි කිව්වාධිකරණං.

25. විවාදාධිකරණස්ස කිං මූලං? ඡ විවාදමූලානි විවාදාධිකරණස්ස මූලං, තිණ්හිමි අකුසලමූලානි විවාදාධිකරණස්ස මූලං තිණ්හිමි කුසලමූලානි විවාදාධිකරණස්ස මූලං.

කතමානි ඡ විවාදමූලානි විවාදාධිකරණස්ස මූලං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු කොධනො හොති උපනාහී. යො යො භික්ඛවෙ භික්ඛු කොධනො හොති උපනාහී. යො සත්ථි පි අගාරවො විහරති අප්පතිසෙසා, ධම්මෙ පි අගාරවො විහරති අප්පතිසෙසා, සංඛ්‍යෙ පි අගාරවො විහරති අප්පතිසෙසා, සිංඛාය පි න පරිපුරකාරී හොති. යො යො භික්ඛවෙ භික්ඛු සත්ථි පි අගාරවො විහරති අප්පතිසෙසා, ධම්මෙ පි -පෙ- සංඛ්‍යෙ පි -පෙ- සිංඛාය පි න පරිපුරකාරී, යො සංඛ්‍යෙ විවාදං ජනෙති. යො හොති විවාදෙ බහුජන අභිතාය බහුජන අසුඛාය බහුතො ජනස්ස අනත්ථාය අභිතාය දුක්ඛාය දෙව-මත්‍රස්සානාං. එවරූපකොඤ්ඤා තුමෙහ භික්ඛවෙ විවාදමූලං අර්ඤ්ඤානං වා බහිද්ධා වා සමත්‍රප්පෙසස්සාථ, තත්‍ර තුමෙහ භික්ඛවෙ තස්සෙව පාපකස්ස විවාද-මූලස්ස පහානාය වායමෙය්‍යාථ. එවරූපකොඤ්ඤා තුමෙහ භික්ඛවෙ විවාදමූලං අර්ඤ්ඤානං වා බහිද්ධා වා න සමත්‍රප්පෙසස්සාථ, තත්‍ර තුමෙහ භික්ඛවෙ තස්සෙව පාපකස්ස විවාදමූලස්ස ආයතිං අනවස්ථාය පටිපජ්ජෙය්‍යාථ, එවමෙතස්ස පාපකස්ස විවාදමූලස්ස පහානං හොති. එවමෙතස්ස පාපකස්ස විවාදමූලස්ස ආයතිං අනවස්ථාවො හොති.

එහි ආපත්තාධිකරණ නම් කවර යැ? ඇවැත් කළ පස ම ආපත්තාධිකරණ යි, ඇවැත්කළ සත ම ආපත්තාධිකරණ යි. මේ ආපත්තාධිකරණ නමැයි කියනු ලැබේ.

එහි කිව්වාධිකරණ නම් කවර යැ? අපලෝකනකම් ය, ඥප්තිකම් ය, ඥප්තිද්විතියකම් ය, ඥප්තිවතුර්ථකම් යැ යි සංඝයාගේ යම් ඒකාන්තයෙන් කර්ම කළ යුතු බවෙක්, කාර්ය භාවයෙක් වේ ද, මේ කිව්වාධිකරණයැ යි කියනු ලැබේ.

25. විවාදාධිකරණයාගේ මුල කවර යැ? විවාද මූල සය විවාදාධිකරණයට මුල් ය. තුන් අකුසල් මුල් ද විවාදාධිකරණයට මුල් ය. තුන් කුසල් මුල් ද විවාදාධිකරණයට මුල් ය.

කවර විවාද මුල් සයෙක් විවාදාධිකරණයට මුල වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් ක්‍රෝධ කරන්නේ වේ ද, බඳා වෙර ඇත්තේ වේ ද, හේ ශාස්තෘන් වහන්සේ කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවතුම් නැත්තේ වෙසෙයි, ධර්මය කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙයි, සංඝයා කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙයි, ශික්ෂායෙහි ද පරිපූරකාරී (සම්පූර්ණ කරන්නේ) නො වෙයි, මහණෙනි, යම් මහණෙක් ශාස්තෘන් වහන්සේ කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවතුම් නැත්තේ වෙසෙයි ද, ධර්මය කෙරෙහි ද ..... සංඝයා කෙරෙහි ද ..... ශික්ෂායෙහි ද පරිපූරකාරී නො වෙයි ද, හේ සංඝයා කෙරෙහි විවාද උපදවයි. ඒ විවාදය බොහෝ දෙනාට දවැඩ පිණිස, බොහෝ දෙනාට නොසුව පිණිස බොහෝ දෙනාට අනර්ථ පිණිස, දෙව් මිනිසුන් හට අහිත පිණිස දුක් පිණිස වෙයි. හෙණෙනි, මෙබඳු විවාද මූලය ඉදින් තමා කෙරෙහි හෝ තමාගෙන් පිටත්හි හෝ දක්නේ නම්, මහණෙනි, එහි තෙපි ලාමක වූ ඒ විවාදමූලයේ ම ප්‍රභාණය පිණිස වැයම් කරවු. මහණෙනි, ඉදින් තෙපි එබඳු විවාදමූලයක් තමන් කෙරෙහි හෝ තමන්ගෙන් පිටත්හි හෝ (අනුන් කෙරෙහි හෝ) නොදක්නහු නම්, මහණෙනි, තෙපි එහි ලා ඒ විවාදමූලයාගේ ම මත්තෙහි තමන් කෙරෙහි පහළ නොවන්නට පිළිපදිවු. මෙසේ මේ ලාමක වූ විවාදමූලයාගේ ප්‍රභාණය වෙයි, මෙසේ මේ විවාදමූලයාගේ මත්තෙහි නොඉපැදීම වේ.

26. උන ව පරං භික්ඛවෙ භික්ඛු මක්ඛි හොති පළාසි -පෙ- ඉස්සති හොති මව්ඡරි -පෙ- සයො හොති මායාවි -පෙ- පාපිවෙජා, හොති මිව්ජා-දිට්ඨි -පෙ- සන්දිට්ඨිපරාමාසි හොති ආධානගාභී දුප්ථිතිස්සගි. යො සො භික්ඛවෙ භික්ඛු සන්දිට්ඨිපරාමාසි හොති අධානගාභී දුප්ථිතිස්සගි. සො සත්ථරි පි අගාරවො විහරති අප්පතිස්සා. ධම්මෙ පි අගාරවො විහරති අප්පතිස්සා. සබ්බෙ පි අගාරවො විහරති අප්පතිස්සා. සික්ඛාය පි න පරිපුරිකාරි හොති. යො සො භික්ඛවෙ භික්ඛු සත්ථරි පි අගාරවො විහරති අප්පතිස්සා. ධම්මෙ පි -පෙ- සබ්බෙපි -පෙ- සික්ඛාය පි න පරිපුරිකාරි, සො සබ්බෙ විවාදං ජනෙති. සො හොති විවාදෙ බහුජන අභිතාය බහුජන අසුඛාය බහුතො ජනස්ස අනත්ථාය අභිතාය දුක්ඛාය දෙවමනුස්සානං. ඵවරුපඤ්ඤා තුමෙහ භික්ඛවෙ විවාදමූලං අජ්ඣක්ඛං වා බහිද්ධා වා සමනුපසෙස්සායාථ තත්ත තුමෙහ භික්ඛවෙ තසෙස්ස ජාපකස්ස විවාදමූලස්ස පහානාය වායමෙයාථ. ඵවරුපඤ්ඤා තුමෙහ භික්ඛවෙ විවාදමූලං අජ්ඣක්ඛං වා බහිද්ධා වා න සමනුපසෙස්සායාථ, තත්ත තුමෙහ භික්ඛවෙ තසෙස්ස ජාපකස්ස විවාදමූලස්ස ආයතිං අනවස්ථාය පටිපජ්ජෙයාථ. ඵවමෙතස්ස ජාපකස්ස විවාදමූලස්ස පහානං හොති. ඵවමෙතස්ස ජාපකස්ස විවාදමූලස්ස ආයතිං අනවස්ථාවො හොති. ඉමානි ජ විවාදමූලානි විවාදාධිකරණස්ස මූලං.

27. කතමානි තිණි අකුසලමූලානි විවාදාධිකරණස්ස මූලං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු ලුඤ්චික්ඛා විවදන්ති, දුට්ඨිචික්ඛා විවදන්ති, මූලොචික්ඛා විවදන්ති, ධම්මොති වා අධම්මොති වා විනයොති වා අවිනයොති වා භාසිතං ලපිතං තථාගතෙනානි වා අභාසිතං අලපිතං තථාගතෙනානි වා, ආචි ඡණං තථාගතෙනානි වා අනාචි ඡණං තථාගතෙනානි වා පඤ්ඤානං තථාගතෙනානි වා අපඤ්ඤානං තථාගතෙනානි වා ආපක්ඛිති වා අනාපක්ඛිති වා ලහුකාපක්ඛිති වා ගරුකාපක්ඛිති වා, සාවසෙසා ආපක්ඛිති වා අනවසෙසා ආපක්ඛිති වා, දුට්ඨිච්ඡා ආපක්ඛිති වා අදුට්ඨිච්ඡා ආපක්ඛිති වා, ඉමානි තිණි අකුසලමූලානි විවාදාධිකරණස්ස මූලං.

26. තවද අනෙකක් කියමි. මහණෙනි, මහණෙක් ගුණමකු වූයේ වේ ... ඊර්ණ්වා ඇත්තේ මසුරු වේ, ... ශබ්ද වූයේ මායා සහිත වේ, ... ලාමක ඊර්ණ්වා ඇත්තේ මිසිදිටු වේ, ... තමා ගත් දෘෂ්ටිය දැඩි කොට ගත්තේ ආධ්‍යාත්මය වූයේ තමාගේ දෘෂ්ටිය දුර්ලභ නොහැක්කේ වේ. මහණෙනි, යම් මහණෙක් තමාගේ දෘෂ්ටි දැඩි කොට ගත්තේ ආධ්‍යාත්මය (දාඨත්‍රාහි වූයේ) ත් දැක සේ බැහැර කළයුතු දෘෂ්ටි ඇත්තේත් වේ නම්, හේ ශාස්තෘහු කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙයි, ධර්මය කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙයි, සම්මසයා කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙයි, ශික්ෂායෙහි ද පරිපූරකාරී නො වෙයි. මහණෙනි, යමෙක් ශාස්තෘහු කෙරෙහිත් ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසේ නම්, ධර්මය කෙරෙහිත් ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසේ නම්, සම්මසයා කෙරෙහිත් ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසේ නම්, ශික්ෂායෙහි ද පරිපූරකාරී නො වේ නම්, හේ සම්මසයා කෙරෙහි විවාද උපදවයි. ඒ විවාදය බොහෝ දෙනාට අවැඩ පිණිස, බොහෝ දෙනාට නොසුඛ පිණිස, බොහෝ දෙනාට අනඛි පිණිස, දෙවිච්ඡිත්තයට අහිත පිණිස, දුක්පිණිස වෙයි. මහණෙනි, මෙබඳු වූ විවාදමූලයක් තෙපි තමන් කෙරෙහි හෝ තමන්ගෙන් පිටත්හි හෝ දක්නා නම්, මහණෙනි, එහි ලා තෙපි ඒ ලාමක වූ විවාදමූලයාගේ ම ප්‍රභාණය පිණිස වැයම් කරවු. මහණෙනි, මෙබඳු වූ විවාදමූලයක් තමන් කෙරෙහි හෝ තමන්ගෙන් පිටත්හි හෝ තෙපි නො දක්නා නම්, මහණෙනි, එහි ලා තෙපි ඒ ලාමක විවාදමූලයාගේ ම මත්තෙහි තමන් යතන්හි නොපහළ වැටුවට පිළිපදිවු. මෙසේ ඒ ලාමක වූ විවාදමූලයාගේ ප්‍රභාණය වෙයි. මෙසේ මේ ලාමක වූ විවාදමූලයාගේ මත්තෙහි නොපැද්ම වෙයි. මේ විවාදමූල සය විවාදාධිකරණයට මූල ය.

27. කවර අකුසල් මුල් තුනක් විවාදාධිකරණයට මූල වේද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණහු 'දහමැ යි කියා හෝ නොදහමැ යි කියා හෝ විනයයැ යි කියා හෝ අවිනයයැ යි කියා හෝ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් වදාරණලද්දේ ය, පටිසං ලද්දේ යැ යි කියා හෝ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් නොවදාරණ ලද්දේ ය. නො පටිසං ලද්දේ යැ යි කියා හෝ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් ආචර්ණ යැ යි කියා හෝ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් අනාචර්ණ යැ යි කියා හෝ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් පණවන ලද යි කියා හෝ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් නො පණවන ලද යි කියා හෝ ඇවැතැ යි කියා හෝ නොඇවැතැ යි කියා හෝ යුත්තු ඇවැතැ යි කියා හෝ ගුරු ඇවැතැ යි කියා හෝ සාවශෙෂ ඇවැතැ යි කියා හෝ අනවශෙෂ ඇවැතැ යි කියා හෝ දුළුල් ඇවැතැ යි කියා හෝ නොදුළුල් ඇවැතැ යි කියා හෝ ලුබ්ධ සිතැත්තෝ විවාද කෙරෙත් ද, විෂ්ට සිතැත්තෝ විවාද කෙරෙත් ද. මුඛ සිතැත්තෝ විවාද කෙරෙත් ද, මෙසේ මේ තුන් අකුසල් මුල් විවාදාධිකරණයට මූල් වේ.



කතමානි තිණි කුසලමූලානි විවාදාධිකරණස්ස මූලං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු අලුඳවිතො විවදන්ති, අදුට්ඨවිතො විවදන්ති, අමුග්ගවිතො විවදන්ති: ධම්මොති වා අධම්මොති වා -පෙ- දුට්ඨලො ආපන්නති වා අදුට්ඨලො ආපන්නති වා ඉමානි තිණි කුසලමූලානි විවාදාධිකරණස්ස මූලං.

28. අනුවාදාධිකරණස්ස කිං මූලං? ඡ අනුවාදමූලානි අනුවාදාධිකරණස්ස මූලං. තිණි පි අකුසලමූලානි අනුවාදාධිකරණස්ස මූලං. තිණි පි කුසලමූලානි අනුවාදාධිකරණස්ස මූලං. කායො පි අනුවාදාධිකරණස්ස මූලං. වාචා පි අනුවාදාධිකරණස්ස මූලං.

කතමානි ඡ අනුවාදමූලානි අනුවාදාධිකරණස්ස මූලං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු කොධනො හොති උපනාහි. යො යො භික්ඛු කොධනො හොති උපනාහි යො සඤ්චි පි අගාරවො විහරති අසනිසෙසා, ධම්මෙ පි අගාරවො විහරති අසනිසෙසා, සංඛෙස පි අගාරවො විහරති අසනිසෙසා, සික්ඛාය පි න පරිපූරකාරි හොති. යො යො භික්ඛවෙ භික්ඛු සඤ්චි පි අගාරවො විහරති අසනිසෙසා, ධම්මෙ පි -පෙ- සංඛෙස පි -පෙ- සික්ඛාය පි න පරිපූරකාරි. යො සංඛෙස අනුවාදං ඡනෙති. යො හොති අනුවාදෙ ඛණ්ණන අභිනාය ඛණ්ණන අසුඛාය ඛණ්ණන ජනස්ස අනස්සාය අභිනාය දුක්ඛාය දෙවමනුසංසාරං. එවරුපඤ්ඤා තුමෙහ භික්ඛවෙ අනුවාදමූලං අජ්ඣන්තං වා ඛණ්ණිකං වා සමනුපයෙසයාථ, තත්ත තුමෙහ භික්ඛවෙ තස්සෙව පාපකස්ස අනුවාදමූලස්ස පහානාය වායමෙයාථ. එවරුපඤ්ඤා තුමෙහ භික්ඛවෙ අනුවාදමූලා අජ්ඣන්තං වා ඛණ්ණිකං වා න සමනුපයෙසයාථ, තත්ත තුමෙහ භික්ඛවෙ තස්සෙව පාපකස්ස අනුවාදමූලස්ස ආයතිං අනවස්සවාය පටිපජ්ජයාථ. එවමෙනස්ස පාපකස්ස අනුවාදමූලස්ස පහානං හොති. එවමෙනස්ස පාපකස්ස අනුවාදමූලස්ස ආයතිං අනවස්සවාය හොති.

කවර කුසල්මුල් තුනෙන් විවාදාධිකරණයට මුල් වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ කෙනෙක් දහමැයි කියා හෝ නොදහමැයි කියා හෝ ... දුපල් ඇවැතැයි කියා හෝ නොදුපල් ඇවැතැයි කියා හෝ ලුබ්ධ නොවූ සිතැත්තාහු විවාද කෙරෙත් ද, චිඡට නොවූ සිතැත්තාහු විවාද කෙරෙත් ද, මුස් නොවූ සිතැත්තාහු විවාද කෙරෙත් ද, මෙහි මේ තුන් කුසල් මුල් විවාදාධිකරණයට මුල් වේ.

28. අනුවාදාධිකරණයට මූල කවර යැ? අනුවාදයට (චෝදනාවට) මුල් වූ දෑ සය අනුවාදාධිකරණයට මුල් වේ. තුන් අකුසල් මුල් ද අනුවාදාධිකරණයට මුල් වේ. තුන් කුසල් මුල් ද අනුවාදාධිකරණයට මුල් වේ. කය ද අනුවාදාධිකරණයට මුල් වේ, වචනය ද අනුවාදාධිකරණයට මුල් වේ.

කවර නම් අනුවාදමූල සයෙක් අනුවාදාධිකරණයට මුල් වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් ක්‍රෝධ කරන්නේ, බැඳගත් චෛර ඇත්තේ වෙයි. මහණෙනි, යම් මහණෙක් ක්‍රෝධ කරන්නේ, බඩ චෛර ඇත්තේ වේ ද, හෙ තෙම ශාස්තෘහු කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙයි, ධර්මය කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙයි, සඤ්ජායා කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙයි, ශික්ෂායෙහි ද පරිපූරකාරී නො වෙයි. මහණෙනි, යම් මහණෙක් ශාස්තෘහු කෙරෙහි ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙයි ද, ධර්මය කෙරෙහි ද... සඤ්ජායා කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙයි ද, ශික්ෂායෙහි ද පරිපූරකාරී නො වෙයි ද, හෙ තෙම සඤ්ජායා කෙරෙහි චෝදනා උපදවයි. ඒ චෝදනාව බොහෝ දෙනාට අහිත පිණිස, බොහෝ දෙනාට නොසුව පිණිස, බොහෝ දෙනාට අවැඩ පිණිස, දෙවිවිනිසුන්ගේ අහිත පිණිස දුක් පිණිස වෙයි. මහණෙනි, ඉදින් තෙපි මෙබඳු අනුවාදමූලයක් තමන් කෙරෙහි හෝ තමන්ගෙන් බැහැර හෝ දක්නා නම්, මහණෙනි, තෙපි එහි ඒ ලාමක වූ අනුවාදමූලයාගේ ම ප්‍රභාණය පිණිස වැයම් කරවු. මහණෙනි, ඉදින් තෙපි මෙබඳු අනුවාදමූලයක් තමන් කෙරෙහි හෝ තමන්ගෙන් බැහැර හෝ නො දක්නා නම්, මහණෙනි, එහි ලා තෙපි ඒ ලාමක වූ අනුවාදමූලයාගේ ම මත්තෙහි නොඉපැද්ම පිණිස පිළිපදිවු. මෙසේ මේ ලාමක වූ අනුවාදමූලයේ ප්‍රභාණය වෙයි, මෙසේ මේ ලාමක වූ අනුවාදමූලයේ මත්තෙහි නොඉපැද්ම වෙයි.

29. පුන ව පරං භික්ඛවෙ භික්ඛු මක්ඛි හොති පළාසි -පෙ- ඉස්සුති හොති මම්මරි -පෙ- සයො හොති මායාවි -පෙ- පාපිවෙණා හොති විමණා-දිට්ඨි -පෙ- සන්දිට්ඨිපරාමාසි හොති ආධානගාහි දුප්ථිතිස්සෙහි. යො සො භික්ඛවෙ භික්ඛු සන්දිට්ඨිපරාමාසි හොති ආධානගාහි දුප්ථිතිස්සෙහි. යො සත්ථරි පි අගාරවො විහරති අප්පතිස්සො, ධම්මෙ පි අගාරවො විහරති අප්පතිස්සො, සමෙස පි අගාරවො විහරති අප්පතිස්සො, සික්ඛාය පි න පටිපුරකාරි හොති. යො සො භික්ඛවෙ භික්ඛු සත්ථරි පි අගාරවො විහරති අප්පතිස්සො, ධම්මෙ පි -පෙ- සමෙස පි -පෙ- සික්ඛාය න පටිපුරකාරි, සො සමෙස අනුවාදං ජනෙති. යො හොති<sup>1</sup> අනුවාදෙ ඛුජන අභිනාය ඛුජනඅසුඛාය ඛුජනො ජනස්ස අනත්ථාය අභිනාය දුක්ඛාය දෙවමනුස්සානං. එවරුපං වෙ තුමෙහ භික්ඛවෙ අනුවාදමූලං අජ්ඣන්තං වා බගිඤ්ඤා වා සමනුපස්සෙය්‍යාරාපං, තත්‍ර තුමෙහ භික්ඛවෙ තස්සෙව ආපකස්ස අනුවාදමූලස්ස පහානාය වායමෙය්‍යාරාපං. එවරුපං වෙ තුමෙහ භික්ඛවෙ අනුවාදමූලං අජ්ඣන්තං වා බගිඤ්ඤා වා න සමනුපස්සෙය්‍යාරාපං, තත්‍ර තුමෙහ භික්ඛවෙ තස්සෙව ආපකස්ස අනුවාදමූලස්ස ආයතිං අනවස්ථාය පටිපජ්ජෙය්‍යාරාපං. එවමෙහස්ස ආපකස්ස අනුවාදමූලස්ස පහානං හොති. එවමෙහස්ස ආපකස්ස අනුවාදමූලස්ස ආයතිං අනවස්ථාවො හොති. ඉමානි ඡ අනුවාදමූලානි අනුවාදාධිකරණස්ස මූලං.

30. කතමානි තිණි අකුසලමූලානි අනුවාදාධිකරණස්ස මූලං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු භික්ඛුං ලුඤ්චිත්තා අනුචදන්ති, දුට්ඨිචිත්තා අනුචදන්ති, මුලුචිත්තා අනුචදන්ති, සීලවිපතනියා වා ආචාරවිපතනියා වා දිට්ඨිවිපතනියා වා ආචිච්චිපතනියා වා, ඉමානි තිණි අකුසලමූලානි අනුවාදාධිකරණස්ස මූලං.

කතමානි තිණි කුසලමූලානි අනුවාදාධිකරණස්ස මූලං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු භික්ඛුං අලුඤ්චිත්තා අනුචදන්ති, අදුට්ඨිචිත්තා අනුචදන්ති, අමුලුචිත්තා අනුචදන්ති, සීලවිපතනියා වා ආචාරවිපතනියා වා දිට්ඨිවිපතනියා වා ආචිච්චිපතනියා වා, ඉමානි තිණි කුසලමූලානි අනුවාදාධිකරණස්ස මූලං.

1. යො හොති- න. 0.

2. දුද්දසසිකො- න. 0

29. තව ද අනෙකක් කියමි. මහණෙනි, මහණෙක් ගුණමකු වූයේ ඊර්ශ්‍යාකරණයේ මසුරු වූයේ වෙයි, ශබ්ද වූයේ මායා ඇත්තේ ... ලාමක ඊර්ශ්‍යා ඇත්තේ ... මිසදිටු වෙයි ... තමාගේ දෘෂ්ටිය දැඩි කොට ගන්නා සුලු වූයේ ආධ්‍යාත්මික දුෂ්ටත්වය (දුර්ලබ්ධ දුෂ්කර දෘෂ්ටි ඇත්තේ) වෙයි. හේ ශාස්ත්‍රානු කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ, යටත්පැවැත්ම නැත්තේ වෙසෙයි, ධර්මය කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ, යටත් පැවැත්ම නැත්තේ වෙසෙයි, සංඝයා කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ, යටත් පැවැත්ම නැත්තේ වෙසෙයි, ශික්ෂායෙහි ද පරිපූරකාරී නොවෙයි. මහණෙනි, යම් මහණෙක් ශාස්ත්‍රානු කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැත්ම නැත්තේ වෙසෙන්නේද, ධර්මය කෙරෙහි ද ... සංඝයා කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැත්ම නැත්තේ වෙසෙන්නේද, ශික්ෂායෙහි පරිපූරකාරී නොවන්නේද, හේ සංඝයා කෙරෙහි අනුවාද (වෝදනා) උපදවයි. ඒ අනුවාදය බොහෝ දෙනාට අහිත පිණිස බොහෝ දෙනාට නොසුව පිණිස, බොහෝ දෙනාට අවැඩ පිණිස, දෙව්මිනිසුනට අහිත පිණිස, සුත් පිණිස වෙයි. මහණෙනි, ඉදින් තෙපි මෙබඳු අනුවාදමූලයක් තමා කෙරෙහි හෝ තමන්ගෙන් බැහැර හෝ දක්න හු නම්, මහණෙනි, එහි ලා ඒ ලාමක වූ අනුවාදමූලයේ ප්‍රහාණය පිණිස වැයව කරවු, මහණෙනි, ඉදින් මෙබඳු අනුවාදමූලයක් තමන් කෙරෙහි හෝ තමන්ගෙන් බැහැර හෝ නො දක්න හු නම්, මහණෙනි, තෙපි එහි ලා ඒ ලාමක අනුවාදමූලයේ මත්තෙහි නො ඉපැදීම පිණිස පිළිපදිවු. මෙසේ මේ ලාමක අනුවාදමූලයේ ප්‍රහාණය වෙයි. මෙසේ මේ ලාමක අනුවාදමූලයේ මත්තෙහි නොඉපැදීම වෙයි. මේ අනුවාදමූල සය අනුවාදාධිකරණයේ මූල ය:

30. කවර තුන් අකුසල්මුල් කෙනෙක් අනුවාදාධිකරණයට මුල් වෙත්ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ කෙනෙක් ශීලවිපත්තියෙන් හෝ ආචාරවිපත්තියෙන් හෝ දෘෂ්ටිවිපත්තියෙන් හෝ ආර්ථිකවිපත්තියෙන් හෝ මහණකුට ලුබ්ධ සිතැත්තාහු වෝදනා කෙරෙත් ද, ද්විෂ්ට සිතැත්තාහු වෝදනා කෙරෙත් ද, මුසු සිතැත්තාහු වෝදනා කෙරෙත් ද, (මෙහිලා) මේ තුන් අකුසල් මුල්හු අනුවාදාධිකරණයට මුල් වෙත්.

කවර තුන් කුසල්මුල් කෙනෙක් අනුවාදාධිකරණයට මුල් වෙත්ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණකු මහණකුට ශීලවිපත්තියෙන් හෝ ආචාරවිපත්තියෙන් හෝ දෘෂ්ටිවිපත්තියෙන් හෝ ආර්ථිකවිපත්තියෙන් හෝ අලුබ්ධ සිතැත්තාහු වෝදනා කෙරෙත් ද, අද්විෂ්ට සිතැත්තාහු වෝදනා කෙරෙත් ද අමුසු සිතැත්තාහු වෝදනා කෙරෙත් ද, (මෙසේ) මේ තුන් කුසල්මුල්හු අනුවාදාධිකරණයට මුල් වෙත්.

31. කතමො කායො අනුචාදයිකරණස්ස මූලං? ඉධෙකච්චො දුඛකේශණා භොති දුද්ධසිකො ධිකොට්ඨකො බව්භාධාධො කාණො වා කුණි වා බණ්ණො වා පසක්ඛනො වා යෙන නං අනුවදන්ති. අයං කායො අනුචාදයිකරණස්ස මූලං.

කතමා වාචා අනුචාදයිකරණස්ස මූලං? ඉධෙකච්චො දුඛකේශණා භොති මම්මනො ඵලගලවාචා යායං නං අනුවදන්ති, අයං වාචා අනුචාදයිකරණස්ස මූලං.

32. ආපත්තාධිකරණස්ස කිං මූලං? ඡ ආපත්තිසමුට්ඨානා ආපත්තාධිකරණස්ස මූලං. අත්ථාපත්ති කායතො සමුට්ඨාති න වාචාතො න චිත්තතො. අත්ථාපත්ති වාචාතො සමුට්ඨාති න කායතො න චිත්තතො. අත්ථාපත්ති කායතො ව වාචාතො ව සමුට්ඨාති න චිත්තතො. අත්ථාපත්ති කායතො ව චිත්තතො ව සමුට්ඨාති න වාචාතො. අත්ථාපත්ති වාචාතො ව චිත්තතො ව සමුට්ඨාති න කායතො. අත්ථාපත්ති කායතො ව වාචාතො ව චිත්තතො ව සමුට්ඨාති. ඉධෙ ඡ ආපත්තිසමුට්ඨානා ආපත්තාධිකරණස්ස මූලං.

33. කිච්චාධිකරණස්ස කිං මූලං? කිච්චාධිකරණස්ස ඵකං මූලං: සඛෙකා.

34. විචාදයිකරණං කුසලං අකුසලං අව්‍යාකතං. විචාදයිකරණං සියා කුසලං සියා අකුසලං සියා අව්‍යාකතං. තස්ස කතමං විචාදයිකරණං කුසලං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු කුසලචිත්තා විචදන්ති ධම්මොති වා අධම්මොති වා -පෙ- දුට්ඨල්ලා ආපත්තිති වා අදුට්ඨල්ලා ආපත්තිති වා. යං තස්ස භණ්ඩනං කලහො විග්ගහො විවාදෙ නානාවාදෙ අක්ඛ්‍යාපාදෙ විපච්චනයා වොගාරො මෙධගං ඉදං චූචති විචාදයිකරණං කුසලං.

තස්ස කතමං විචාදයිකරණං අකුසලං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු අකුසලචිත්තා විචදන්ති ධම්මොති වා අධම්මොති වා -පෙ- දුට්ඨල්ලා ආපත්තිති වා අදුට්ඨල්ලා ආපත්තිති වා. යං තස්ස භණ්ඩනං කලහො විග්ගහො විවාදෙ නානාවාදෙ අක්ඛ්‍යාපාදෙ විපච්චනයා වොගාරො මෙධගං ඉදං චූචති විචාදයිකරණං අකුසලං.

31. කවර කයෙක් අනුවාදධිකරණයට මුල් වේ ද? යත්: මෙහි එක්තරා මහණෙක් යමෙකින් සෙස්සෝ ඔහුට චෝදනා කරන්නාහු නම් එසේ වූ නොමනා පැහැ ඇත්තේ, නොමනා දැකුම් ඇත්තේ, අභුටුමිටි වූයේ, බොහෝ ආබාධ ඇත්තේ, තණෙක් හෝ කොටරක් හෝ පිළෙක් හෝ පක්ෂාසාතියෙක් හෝ වෙයි. මේ ඔහුගේ කය (මෙසේ) අනුවාදධිකරණයට මුල් වෙයි.

කවර වචනයෙක් අනුවාදධිකරණයට මුල් වෙයි ද? යත්: මෙහි එක්තරා මහණෙක් යමෙකින් සෙස්සෝ ඔහුට චෝදනා කෙරෙද්ද එසේ වූ දුච්චයෙක්, මුමුනන්නෙක්, කෙලතොලුවෙක් වෙයි. මෙහි මේ වචනය අනුවාදධිකරණයට මුල් වන නිසා යි.

32. ආපත්තාධිකරණයට මුල කවර යැ ආපත්තිසමුදාන සය ආපත්තාධිකරණයට මුල් වෙයි. යම් ඇවැතෙක් කයෙන් නැගේ ද, වචනයෙන් නො නැගේ ද සිතින් නො නැගේ ද එසේ වූ ඇවැතෙක් ඇත. යම් ඇවැතෙක් වචනයෙන් නැගේ ද, කයින් නො නැගේ ද සිතින් නො නැගේ ද එසේ වූ ඇවැතෙක් ඇත. යම් ඇවැතෙක් කයින් නැගේ ද, වචනයෙන් නො නැගේ ද සිතින් නො නැගේ ද එසේ වූ ඇවැතෙක් ඇත. යම් ඇවැතෙක් කයින් නැගේ ද, වචනයෙන් නො නැගේ ද සිතින් නො නැගේ ද එසේ වූ ඇවැතෙක් ඇත. යම් ඇවැතෙක් කයින් නැගේ ද, වචනයෙන් නො නැගේ ද සිතින් නො නැගේ ද එසේ වූ ඇවැතෙක් ඇත. මේ ආපත්තිසමුදාන සය ආපත්තාධිකරණයට මුල් ය.

33. කාත්තාධිකරණයට මුල කවර යැ? කාත්තාධිකරණයට එක් මුලෙකි. ඒ සඬ්ඝ තෙමේ ය.

34. විවාදධිකරණය කුසල් වේ ද? අකුසල් වේ ද? නැතහොත් අව්‍යාකෘත වේ ද? යත්: විවාදධිකරණය ඇතැම් එකෙක් කුසල් වන්නේ ය, ඇතැම් එකෙක් අකුසල් වන්නේ ය, ඇතැම් එකෙක් අව්‍යාකෘත වන්නේ ය. ඔවුන් අතුරෙන් කුසල් වූ විවාදධිකරණය කවර යැ? මහණෙනි, මෙහි මහණ කෙනෙක් කුසල් සිතැත්තාහු මේ ධර්මයැයි කියා හෝ අධර්මයැයි කියා හෝ ... දුඵල් ඇවැතැයි කියා හෝ නො දුඵල් ඇවැතැයි කියා හෝ විවාද කෙරෙත්. එහි යම් ධබ්බරයෙක් කලහයෙක්. විග්‍රහයෙක් විවාදයෙක් නානාවාදයෙක් අනාථාවාදයෙක් පරුෂ ව්‍යවහාරයෙක් අරගලයෙක් වේ ද, මේ කුසල් වූ විවාදධිකරණයැයි කියනු ලැබේ.

එහි අකුසල් වූ විවාදධිකරණය කවර යැ? මහණෙනි, මෙහි මහණ-කෙනෙක් අකුසල් සිතැත්තාහු ධර්මයැයි කියා හෝ අධර්මයැයි කියා හෝ ... දුඵල් ඇවැතැයි කියා හෝ නොදුඵල් ඇවැතැයි කියා හෝ විවාද කෙරෙත්. එහි යම් ධබ්බරයෙක් කලහයෙක් පරුෂ ව්‍යවහාරයෙක්, අරගල-යෙක් වේ ද, මේ අකුසල් වූ විවාදධිකරණයැයි කියනු ලැබේ.

තස්ස කතමං විවාදාධිකරණං අව්‍යාකතං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු අව්‍යාකතවිත්තා විවදන්ති ධම්මොති වා අධම්මොති වා -පෙ- දුට්ඨප්පා ආපතතීති වා අදුට්ඨප්පා ආපතතීති වා. යං තස්ස භණ්ඩනං කලහො -පෙ- වොහාරො මෙධගං ඉදං වුව්චිති විවාදාධිකරණං අව්‍යාකතං.

අනුවාදාධිකරණං කුසලං, අකුසලං, අව්‍යාකතං. අනුවාදාධිකරණං සියා කුසලං සියා අකුසලං සියා අව්‍යාකතං.

තස්ස කතමං අනුවාදාධිකරණං කුසලං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු භික්ඛු කුසලවිත්තා අනුවදන්ති සීලවිපතනියා වා ආචාරවිපතනියා වා දිව්ඪිවිපතනියා වා ආජීවිවිපතනියා වා. යො තස්ස අනුවාදෙ අනුවදනා අනුබලපදනා අනු-භණනා අනුසම්පට්ඨනනා අබ්භුසාහනනා අනුබලපදනං ඉදං වුව්චිති අනු-වාදාධිකරණං කුසලං.

තස්ස කතමං අනුවාදාධිකරණං අකුසලං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු භික්ඛු අකුසලවිත්තා අනුවදන්ති සීලවිපතනියා වා -පෙ- ආජීවිවිපතනියා වා, යො තස්ස අනුවාදෙ -පෙ- අබ්භුසාහනනා අනුබලපදනං ඉදං වුව්චිති අනුවා-දාධිකරණං අකුසලං. තස්ස කතමං අනුවාදාධිකරණං අව්‍යාකතං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු භික්ඛු අව්‍යාකතවිත්තා අනුවදන්ති සීලවිපතනියා වා -පෙ- ආජීවිවිපතනියා වා. යො තස්ස අනුවාදෙ -පෙ- අනුබලපදනං ඉදං වුව්චිති අනුවාදාධිකරණං අව්‍යාකතං.

36. ආපත්තාධිකරණං අකුසලං අව්‍යාකතං? ආපත්තාධිකරණං සියා අකුසලං සියා අව්‍යාකතං. තස්ස ආපත්තාධිකරණං කුසලං.

තස්ස කතමං ආපත්තාධිකරණං අකුසලං? යං ජානතො සංඝෝනතො වෙච්ච අභිවිතරිස්වා විතික්කමො, ඉදං වුව්චිති ආපත්තාධිකරණං අකුසලං.

එහි අව්‍යාකෘත වූ විවාදීකරණය කවර යැ? මහණෙනි, මෙහි මහණහු අව්‍යාකෘත සිතැත්තාහු, මේ දහමැයි කියා හෝ නොදහමැයි කියා හෝ ... මේ දුපල් ඇවැතැයි කියා හෝ මේ නොදුපල් ඇවැතැයි කියා හෝ විවාද කෙරෙත්. එහි යම් ඩබරයෙක්, කලහයෙක් පරුෂ ව්‍යවහාරයෙක්, අරගලයෙක් වේ ද, මෙය අව්‍යාකෘත විවාදීකරණයැයි කියනු ලැබේ.

35. අනුවාදීකරණය කුසල් වේ ද? අකුසල් වේ ද? අව්‍යාකෘත වේ ද? අනුවාදීකරණය ඇතැම් එකෙක් කුසල් වන්නේ ය, ඇතැම් එකෙක් අකුසල් වන්නේ ය, ඇතැම් එකෙක් අව්‍යාකෘත වන්නේ ය.

ඔවුන් අතුරෙන් කුසල් වූ අනුවාදීකරණය කවරේ ද? යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ කෙනෙක් කුසල් සිතැත්තෝ මහණකුට ශීලවිපක්තියෙන් ආචාරවිපක්තියෙන් හෝ දෘෂ්ටිවිපක්තියෙන් හෝ ආර්ථිකවිපක්තියෙන් හෝ චෝදනා කෙරෙත්. එහි යම් චෝදනාවෙක්, දෙස් නැඟීමක්, පුන පුනා දෙස් මතු කොට කීමක්, පුන පුනා දෙස් බිඳීමක්, පුන පුනා තිදෙරිත් නැමීමක්, වෙසෙයින් උත්සාහ කිරීමක්, අනුබල දීමක් වේ ද, මේ කුසල් වූ අනුවාදීකරණයැයි කියනු ලැබේ.

එහි අකුසල් වූ අනුවාදීකරණය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ කෙනෙක් අකුසල් සිතැත්තෝ මහණකුට ශීලවිපක්තියෙන් හෝ ... ආර්ථිකවිපක්තියෙන් හෝ චෝදනා කෙරෙත් ද, එහි යම් චෝදනාවෙක් ... උත්සාහ කිරීමක්, අනුබල දීමක් වේ ද, මේ අකුසල් වූ අනුවාදීකරණයැයි කියනු ලැබේ.

එහි අව්‍යාකෘත වූ අනුවාදීකරණය කවරේ වේ ද? මහණෙනි, මෙහි මහණ කෙනෙක් අව්‍යාකෘත සිතැත්තෝ මහණකුට ශීලවිපක්තියෙන් හෝ ... ආර්ථිකවිපක්තියෙන් හෝ චෝදනා කෙරෙත් ද ... එහි යම් චෝදනාවෙක් ... අනුබල දීමක් වේ ද, මෙය අව්‍යාකෘත අනුවාදීකරණයැයි කියනු ලැබේ.

36. ආපත්තාධිකරණය අකුසල් වේ ද? අව්‍යාකෘත වේ ද? කිසි ආපත්තාධිකරණයෙක් (ඇවැත් පිළිබඳ නඩුවක්) අකුසල් වන්නේ ය, කිසි ආපත්තාධිකරණයෙක් අව්‍යාකෘත වන්නේ ය. කුසල් වූ ආපත්තාධිකරණයෙක් නැත.

එහි අකුසල් වූ ආපත්තාධිකරණය කවරේ ද? දන්නේ, හඳුනන්නේ, සිතා, උපක්‍රම විසින් මැඩ යම් සිකපදයක්හු පිළිබඳ ව්‍යතික්‍රමයෙක් වේ ද, මේ අකුසල් වූ ආපත්තාධිකරණයැයි කියනු ලැබේ.



තඤ්ඤානං ආපනාධිකරණං අව්‍යාකතං? යං අජානනනා අසංකප්පානනෙහි අවෙච්ච අනභිවිතරිතා විකිකකමො, ඉදං වුවච්ඡි ආපනාධිකරණං අව්‍යාකතං.

37. කිව්වාධිකරණං කුසලං අකුසලං අව්‍යාකතං? කිව්වාධිකරණං සියා කුසලං, සියා අකුසලං, සියා අව්‍යාකතං.

තඤ්ඤානං කිව්වාධිකරණං කුසලං? යං සංඛේසා කුසලවිනේයා කමමං කරොති අපලොකනකමමං ඤාතකමමං ඤාතද්දතියකමමං ඤාතචතුස්කමමං, ඉදං වුවච්ඡි කිව්වාධිකරණං කුසලං.

තඤ්ඤානං කිව්වාධිකරණං අකුසලං? යං සංඛේසා අකුසලවිනේයා කමමං කරොති අපලොකනකමමං ඤාතකමමං ඤාතද්දතියකමමං ඤාතචතුස්කමමං, ඉදං වුවච්ඡි කිව්වාධිකරණං අකුසලං.

තඤ්ඤානං කිව්වාධිකරණං අව්‍යාකතං? යං සංඛේසා අව්‍යාකතවිනේයා කමමං කරොති අපලොකනකමමං ඤාතකමමං ඤාතද්දතියකමමං ඤාතචතුස්කමමං, ඉදං වුවච්ඡි කිව්වාධිකරණං අව්‍යාකතං.

38. විවාදෙ විවාදධිකරණං, විවාදෙ නො අධිකරණං, අධිකරණං නො විවාදෙ, අධිකරණං ඤාතං විවාදෙ ව. සියා විවාදෙ විවාදධිකරණං, සියා විවාදෙ නො අධිකරණං, සියා අධිකරණං නො විවාදෙ, සියා අධිකරණං ඤාතං විවාදෙ ව.

තඤ්ඤානං විවාදෙ විවාදධිකරණං? ඉධ භික්ඛාව භික්ඛු විවදන්ති ධම්මොති වා අධම්මොති වා -පෙ- දුඛුල්ලා ආපනන්ති වා අදුඛුල්ලා ආපනන්ති වා, යං තඤ්ඤානං කලහො විග්ගහො විවාදෙ නානාවාදෙ අඤ්ඤාතාවාදෙ විපට්ඨකාය වොහාරො මෙධකං, අයං විවාදෙ විවාදධිකරණං.

එහි අව්‍යාකෘත වූ ආපත්තාධිකරණය කවරේ ද යත්: නොදන්නේ, නොහඳුනන්නේ, නො සිතා, උපක්‍රම නො කොට යම් සිකපදයක් පිළිබඳ ව්‍යතික්‍රමයක් වේ ද, මේ අව්‍යාකෘත වූ ආපත්තාධිකරණයැ යි කියනු ලැබේ.

37. කෘත්‍යාධිකරණය කුසල් ද අකුසල් ද අව්‍යාකෘත ද යත්: ඇතැම් කෘත්‍යාධිකරණයෙක් කුසල් වන්නේ ය, ඇතැම් එකෙක් අකුසල් වන්නේ ය, ඇතැම් එකෙක් අව්‍යාකෘත වන්නේ ය.

එහි කුසල් වූ කෘත්‍යාධිකරණය කවරේ ද? සඬ්‍ය තෙමේ කුසල් සිතැත්තේ අපලෝකනකර්ම, ඥප්තිකර්ම, ඥප්තිවිතියකර්ම, ඥප්ති චතුර්ථ කර්ම යන යම් කර්මයක් කරන්නේ ද, මේ කුසල් වූ කෘත්‍යාධිකරණයැ යි කියනු ලැබේ.

එහි අකුසල් වූ කෘත්‍යාධිකරණය කවරේ ද? සඬ්‍ය තෙමේ අකුසල් සිතැත්තේ අපලෝකනකර්ම, ඥප්තිකර්ම, ඥප්තිවිතියකර්ම, ඥප්ති චතුර්ථ කර්ම යන යම් කර්මයක් කරන්නේ ද, මේ අකුසල් වූ කෘත්‍යාධිකරණයැ යි කියනු ලැබේ.

එහි අව්‍යාකෘත වූ කෘත්‍යාධිකරණය කවරේ ද? සඬ්‍ය තෙමේ අව්‍යාකෘත සිතැත්තේ ආලෝකනකර්ම, ඥප්තිකර්ම, ඥප්තිවිතියකර්ම, ඥප්ති චතුර්ථ කර්ම යන යම් කර්මයක් කරන්නේ ද, මෙය අව්‍යාකෘත වූ කෘත්‍යාධිකරණයැ යි කියනු ලැබේ.

38. විවාදයෙක් වූ විවාදාධිකරණයෙකි, විවාදයෙක් වූ අධිකරණ නො වූවෙකි, අධිකරණයෙක් වූ විවාද නො වූයෙකි, අධිකරණ ද විවාද ද වූවෙකි. ඇතැම් විවාදයෙක් විවාදාධිකරණ වන්නේ ය, ඇතැම් විවාදයෙක් අධිකරණ නො වන්නේ ය, ඇතැම් අධිකරණයෙක් විවාද නො වන්නේ ය, ඇතැම් එකෙක් අධිකරණ ද විවාද ද වන්නේ ය.

එහි කවර විවාදයෙක් විවාදාධිකරණ වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණහු ධර්ම යැ යි කියා හෝ අධර්ම යැ යි කියා හෝ ... දුඵල් ඇවැතැ යි කියා හෝ නොදුඵල් ඇවැතැ යි කියා හෝ විවාද කෙරෙත්. එහි යම් අරගලයෙක්, කලහයෙක්, උනුනට විරුද්ධ භැන්නෙක්, විරුද්ධ වාදයෙක්, නානාවාදයෙක්, අත් ඝර්ථදෙකීන් වූ වාදයෙක්, සිතැ දුක් පහළ කරනු පිණිස වූ වචනායෙක්, රළු බස් දෙඩුමෙක් වේ ද, මේ විවාදය විවාදාධිකරණ වෙයි.

තඤ්ඤා කතමො විවාදෙ නො අධිකරණං? මාතා පි පුත්තො විවාදති, පුත්තො පි මාතරා විවාදති, පිතා පි පුත්තො විවාදති, පුත්තො පි පිතරා විවාදති, භාතා පි භාතරා විවාදති, භාතා පි භගිනියා විවාදති, භගිනි පි භාතරා විවාදති, සහායො පි සහායො විවාදති. අයං විවාදෙ නො අධිකරණං.

තඤ්ඤා කතමං අධිකරණං නො විවාදෙ? අනුවාදාධිකරණං ආපත්තාධිකරණං කිවචාධිකරණං, ඉදං අධිකරණං නො විවාදෙ.

තඤ්ඤා කතමං අධිකරණං කෙඤ්ච විවාදෙ ව? විවාදාධිකරණං අධිකරණං කෙඤ්ච විවාදෙ ව.

39. අනුවාදෙ අනුවාදාධිකරණං, අනුවාදෙ නො අධිකරණං, අධිකරණං නො අනුවාදෙ, අධිකරණං කෙඤ්ච අනුවාදෙ ව, සියා අනුවාදෙ අනුවාදාධිකරණං, සියා අනුවාදෙ නො අධිකරණං, සියා අධිකරණං නො අනුවාදෙ, සියා අධිකරණං කෙඤ්ච අනුවාදෙ ව.

තඤ්ඤා කතමො අනුවාදෙ අනුවාදාධිකරණං? ඉධ භික්ඛාව භික්ඛා භික්ඛා අනුච්ඡන්ති සීලවිපක්ඛියා වා ආචාරවිපක්ඛියා වා දිට්ඨිවිපක්ඛියා වා ආර්ථවිපක්ඛියා වා. යො තඤ්ඤා අනුවාදෙ අනුච්ඡන්ති අනුරූපො අනුග්ගො අනුසම්මතො අනුසම්මතො අනුබලංගො, අයං අනුවාදෙ අනුවාදාධිකරණං.

තඤ්ඤා කතමො අනුවාදෙ නො අධිකරණං? මාතා පි පුත්තං අනුච්ඡන්ති, පුත්තො පි මාතරං අනුච්ඡන්ති, පිතා පි පුත්තං අනුච්ඡන්ති, පුත්තො පි පිතරං අනුච්ඡන්ති, භාතා පි භාතරං අනුච්ඡන්ති, භාතා පි භගිනිං අනුච්ඡන්ති, භගිනි පි භාතරං අනුච්ඡන්ති, සහායො පි සහායං අනුච්ඡන්ති, අයං අනුවාදෙ නො අධිකරණං.

තඤ්ඤා කතමං අධිකරණං නො අනුවාදෙ? ආපත්තාධිකරණං කිවචාධිකරණං විවාදාධිකරණං, ඉදං අධිකරණං නො අනුවාදෙ.

තඤ්ඤා කතමො අධිකරණං කෙඤ්ච අනුවාදෙ ව? අනුවාදාධිකරණං අධිකරණං කෙඤ්ච අනුවාදෙ ව.

එහි කවර විවාදයෙක් අධිකරණ නො වේද යත්: මව් ද පුතු හා විවාද කෙරෙයි, පුතා ද මව් හා විවාද කෙරෙයි, පියා ද පුතු හා විවාද කෙරෙයි, පුතා ද පියා හා විවාද කෙරෙයි, බැයා ද බිහිනිය හා විවාද කෙරෙයි, බිහිනි ද බැයා හා විවාද කෙරෙයි, යහළුවා ද යහළුවා හා විවාද කෙරෙයි. මේ විවාදය යි, අධිකරණයෙක් නො වේ.

එහි කවර දෑයෙක් අධිකරණ වේද? විවාදයෙක් නො වේද? යත්: අනුවාදාධිකරණය ද ආපත්තාධිකරණය ද යන කාන්තාධිකරණය ද යන මෙය අධිකරණ වෙයි, විවාදයෙක් නො වෙයි.

එහි කවරෙක් අධිකරණයක් විවාදයක් වේද යත්: විවාදාධිකරණය අධිකරණයක් විවාදයක් වේ.

39. අනුවාද වූ අනුවාදාධිකරණයෙකි, අනුවාද වූ අධිකරණ නො වූයෙකි, අධිකරණ වූ අනුවාද නොවූයෙකි, අධිකරණ ද අනුවාද වූයෙකි, ඇතැම් අනුවාදයෙක් අනුවාදාධිකරණ වන්නේ ය, ඇතැම් අනුවාදයෙක් අධිකරණ නො වන්නේ ය, ඇතැම් අධිකරණයෙක් අනුවාද නො වන්නේ ය, ඇතැම් එකෙක් අධිකරණ ද අනුවාද ද වන්නේ ය.

එහි කවර අනුවාදයෙක් අනුවාදාධිකරණ වේද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණු මහණකුට ශිලවිපත්තියෙන් හෝ ආචාරවිපත්තියෙන් හෝ දෘෂ්ටිවිපත්තියෙන් හෝ ආචිච්චිපත්තියෙන් හෝ චෝදනා කෙරෙත්. එහි යම් අනුවාදයෙක් (චෝදනාවෙක්) දෙස් නැඟීමෙන්, පුන පුනා දෙස් මතු කොට කීමෙන්, පුන පුනා දෙස් බිහිමෙන්, පුන පුනා නිදෙරින් නැඟීමෙන්, වෙසෙසින් උත්සාහ කිරීමෙන්, අනුබල දීමෙන් වෙයි ද, මේ අනුවාදය අනුවාදාධිකරණ වේ.

එහි කවර අනුවාදයෙක් අධිකරණ නො වේද යත්: මව් ද පුතුව චෝදනා කෙරෙයි, පුතා ද මව්ට චෝදනා කෙරෙයි, පියා ද පුතාට චෝදනා කෙරෙයි, පුතා ද පියාට චෝදනා කෙරෙයි, බැයා ද බැයාට චෝදනා කෙරෙයි, බැයා ද බිහිනියට චෝදනා කෙරෙයි, බිහිනි ද බැයාට චෝදනා කෙරෙයි, යහළුවා ද යහළුවාට චෝදනා කෙරෙයි. මේ අනුවාදය යි (චෝදනාව යි), අධිකරණයෙක් නො වෙයි.

එහි කීමෙක් අධිකරණ වේද? අනුවාද නො වේද යත්: ආපත්තාධිකරණය, කාන්තාධිකරණය, විවාදාධිකරණය යන මේ අධිකරණ වෙයි, අනුවාද නො වෙයි.

එහි කවරෙක් අධිකරණයක් අනුවාදයක් වේද යත්: අනුවාදාධිකරණය අධිකරණ ද මේ අනුවාද ද වේ.

40. ආපනති ආපනාධිකරණං, ආපනති නො අධිකරණං, අධිකරණං නො ආපනති, අධිකරණංඤ්ච ආපනති ච, සියා ආපනති ආපනාධිකරණං, සියා ආපනති නො අධිකරණං, සියා අධිකරණං නො ආපනති, සියා අධිකරණංඤ්ච ආපනති ච.

තඤ්ඤානං ආපනති ආපනාධිකරණං? උඤ්ඤානං ආපනතිඤ්ඤානං ආපනාධිකරණං, සන්තප්ඤ්ඤානං ආපනතිඤ්ඤානං ආපනාධිකරණං, අයං ආපනති ආපනාධිකරණං.

තඤ්ඤානං ආපනති නො අධිකරණං? සොනාපනති සමාපනති, අයං ආපනති නො අධිකරණං.

තඤ්ඤානං අධිකරණං නො ආපනති? කිච්චාධිකරණං විචාදාධිකරණං අනුචාදාධිකරණං ඉදං අධිකරණං නො ආපනති.

තඤ්ඤානං අධිකරණංඤ්ච ආපනති ච? ආපනාධිකරණං අධිකරණංඤ්ච ආපනති ච.

41. කිච්චං කිච්චාධිකරණං, කිච්චං නො අධිකරණං, අධිකරණං නො කිච්චං, අධිකරණංඤ්ච කිච්චංඤ්ච සියා කිච්චං කිච්චාධිකරණං, සියා කිච්චං නො අධිකරණං, සියා අධිකරණං නො කිච්චං, සියා අධිකරණංඤ්ච කිච්චංඤ්ච.

තඤ්ඤානං කිච්චං කිච්චාධිකරණං? යා සංසාරානි කිච්චයනා කරණියනා අප්පොකතානං ඤාතියනං ඤාතියනං ඤාතියනං, ඉදං කිච්චං කිච්චාධිකරණං.

තඤ්ඤානං කිච්චං නො අධිකරණං? ආවරියකිච්චං උප්පාදානිකිච්චං සමානුප්පාදානිකිච්චං සමානාවරියකිච්චං ඉදං කිච්චං නො අධිකරණං.

තඤ්ඤානං අධිකරණං නො කිච්චං? විචාදාධිකරණං අනුචාදාධිකරණං ආපනාධිකරණං, ඉදං අධිකරණං නො කිච්චං.

තඤ්ඤානං අධිකරණංඤ්ච කිච්චංඤ්ච? කිච්චාධිකරණං අධිකරණංඤ්ච කිච්චංඤ්ච.

40. ආපත්ති වූ ආපත්තාධිකරණයෙකි, ආපත්ති වූ අධිකරණ නො වූ එකෙක, අධිකරණ වූ ආපත්ති නොවූ එකෙක, අධිකරණ ද ආපත්ති ද වූ එකෙක, ඇතැම් ආපත්තියෙක් ආපත්තාධිකරණ වන්නේ ය, ඇතැම් ආපත්තියෙක් අධිකරණ නො වන්නේ ය, ඇතැම් අධිකරණයෙක් ආපත්ති නො වන්නේ ය, ඇතැම් එකෙක් අධිකරණත් ආපත්තිත් වන්නේ ය.

එහි ආපත්ති වූ ආපත්තාධිකරණය කවරේ ද ආපත්තිස්කන්ධ පස ම ආපත්තාධිකරණ යි, ආපත්තිස්කන්ධ සත ම ආපත්තාධිකරණ යි. මේ ආපත්ති ද ආපත්තාධිකරණ ද වූ ද ය යි.

එහි කවර දෑයෙක් ආපත්ති වේ ද? අධිකරණ නොවේ ද යත්: කාන්තාධිකරණය විවාදාධිකරණය අනුවාදාධිකරණය යන මේ අධිකරණ වෙයි, ආපත්ති නො වෙයි.

එහි කවර එකෙක් ආපත්ති වේ ද, අධිකරණ නො වේ ද යත්: ශ්‍රෝත ආපත්තිය ද සමාපත්තිය ද යන මේ ආපත්ති යි, අධිකරණ නො වෙයි.

එහි කවර එකෙක් අධිකරණ වේ ද, ආපත්ති නො වේ ද? යත්: කාන්තාධිකරණය විවාදාධිකරණය අනුවාදාධිකරණය යන මෙය අධිකරණ යි, ආපත්ති නො වේ.

එහි කවරෙක් අධිකරණත් ආපත්තිත් වේ ද යත්: ආපත්තාධිකරණය අධිකරණ ද ආපත්ති ද වේ.

41. කාන්තාධිකරණයෙකි, කාන්තාධිකරණ නො වූ යෙකි, අධිකරණ වූ කාන්තාධිකරණය නොවූයෙකි, අධිකරණ ද කාන්තාධිකරණ ද වූයෙකි. ඇතැම් කාන්තාධිකරණයක් කාන්තාධිකරණ වන්නේ ය, ඇතැම් කාන්තාධිකරණයෙක් අධිකරණ නො වන්නේ ය, ඇතැම් අධිකරණයෙක් කාන්තාධිකරණ නො වන්නේ ය, ඇතැම් එකෙක් අධිකරණ ද කාන්තාධිකරණ ද වන්නේ ය.

එහි කවර කාන්තාධිකරණයෙක් කාන්තාධිකරණ වේ ද යත්: අපලෝකන කර්ම, ඥාති කර්ම, ඥාතිවිනිසකර්ම, ඥාතිවතුපිකර්ම යන සංඝයා ගේ යම් කාන්තා කරන බවටත් කටයුතු කරන බවටත් වේ ද, මේ කාන්තාධිකරණය ද වේ.

එහි කවර කාන්තාධිකරණයෙක් අධිකරණ නො වේ ද යත්: ඇදුරන් පිළිබඳ කිසි, උපාධ්‍යායයා පිළිබඳ කිසි, සමාන උපාධ්‍යායයා පිළිබඳ කිසි, සමානාචාර්යා පිළිබඳ කිසි යන මේ අධිකරණ නොවූ කාන්තාධිකරණය ය.

එහි කවරෙක් කාන්තාධිකරණය නොවූ අධිකරණයෙක් වේ ද යත්: විවාදාධිකරණ අනුවාදාධිකරණ ආපත්තාධිකරණ යන මෙය අධිකරණ ය, කාන්තාධිකරණ නො වේ.

එහි කවර එකෙක් අධිකරණයත් කාන්තාධිකරණයත් වේ ද යත්: කාන්තාධිකරණය අධිකරණය ද වේ, කාන්තාධිකරණය ද වේ.

## අධිකරණ වූපසමනං

42. විවාදාධිකරණං කතිහි සමථෙහි සමුච්ඡිදි? විවාදාධිකරණං ද්විතීයං සමථෙහි සමුච්ඡිදි සමුච්ඡිදි විනයයෙන ව යෙහුයාසිකාය ව.

සියා විවාදාධිකරණං එකං සමථං අනාගතම යෙහුයාසිකං එකෙන සමථෙහි සමුච්ඡිදි විනයයෙන? කි. සියාති'සා වචනියා. යථාකථං විය? ඉධ භික්ඛු විවාදාති ධර්මොති වා අධර්මොති වා. විනයොති වා අවිනයොති වා, භාසිතං ලපිතං තථාගතෙනාති වා, අභාසිතං අලපිතං තථාගතෙනාති වා, ආවිණ්ණං තථාගතෙනාති වා, අනාවිණ්ණං තථාගතෙනාති වා, පඤ්ඤානං තථාගතෙනාති වා, අපඤ්ඤානං තථාගතෙනාති වා, ආපකතිති වා, අනාපකතිති වා, ලුභ්බාපකතිති වා, ගරුකාපකතිති වා, සාවසෙසාපකතිති වා, අනවසෙසාපකතිති වා, දුච්ඡාලාපකතිති වා, අදුච්ඡාලාපකතිති වා, තෙ වෙ භික්ඛව භික්ඛු සකෙකානති තං අධිකරණං වූපසමෙතං, ඉදං වුවචති භික්ඛවෙ අධිකරණං වූපසමනං. කෙන වූපසමනං? සමුච්ඡිදි විනයයෙන.

43. කිංඤ්ඤා තත්ථ සමුච්ඡිදි විනයසමුච්ඡිදි? සඤ්ඤාසමුච්ඡිදිතා ධර්මසමුච්ඡිදිතා විනයසමුච්ඡිදිතා පුග්ගලසමුච්ඡිදිතා.

කා ව තත්ථ සඤ්ඤාසමුච්ඡිදිතා? යාචතිකා භික්ඛු කම්මප්පත්තා තෙ ආගතා භොගති ඡන්දරහානං ඡන්දෙ ආගටො භොති, සමුච්ඡිදිතා න පටිකෙකාසනති, අයං තත්ථ සඤ්ඤාසමුච්ඡිදිතා.

කා ව තත්ථ ධර්මසමුච්ඡිදිතා විනයසමුච්ඡිදිතා? යෙන ධර්මෙන යෙන විනයයෙන යෙන සත්ථුසාසනෙන තං අධිකරණං වූපසමෙති අයං තත්ථ ධර්මසමුච්ඡිදිතා විනයසමුච්ඡිදිතා.

කා ව තත්ථ පුග්ගලසමුච්ඡිදිතා? යො ව විවාදති, යෙන ව විවාදති, උභො අක්කපච්චිකා සමුච්ඡිදිතා භොති, අයං තත්ථ පුග්ගලසමුච්ඡිදිතා.

## අධිකරණ සන්තිද්විට

42. විවාදාධිකරණය ගම්ප කියෙකින් සන්තිදේද? සම්මුඛාචනයෙන් ද යෙහුයාසිකායෙන් ද යන ගම්ප දෙකින් සන්තිදේ.

විවාදාධිකරණය යෙහුයාසිකා නම් එක් ගම්පයට නො පැමිණ සම්මුඛාචනය නම් වූ එක් ගම්පයෙන් සන්තිදෙන්නේ ය යන්න විය හැකි ද? විය හැක්කැයි සිහුට කිය යුතු. ඒ කෙසේද යත්: මෙහි මහණහු ධර්මයැයි හෝ අධර්මයැයි හෝ විනයයැයි හෝ අවිනයයැයි හෝ තරාගතයන් වහන්සේ විසින් වදාරන ලද්ද යි පැසන ලද්ද යි කියා හෝ තරාගතයන් වහන්සේ විසින් නො වදාරන ලද්ද යි නො දෙසන ලද්ද යි කියා හෝ තරාගතයන් වහන්සේ විසින් පුරුදු කරන ලද්ද යි කියා හෝ තරාගතයන් වහන්සේ විසින් පුරුදු නො කරන ලද්ද යි කියා හෝ තරාගතයන් වහන්සේ විසින් පනවන ලද්ද යි කියා හෝ තරාගතයන් වහන්සේ විසින් නො පනවන ලද්ද යි කියා හෝ අවැතැ යි කියා හෝ නොඅවැතැ යි කියා හෝ ලුහු ඇවැතැ යි කියා හෝ ගුරු ඇවැතැ යි කියා හෝ යාවගෙෂ ඇවැතැ යි කියා හෝ දනවගෙෂ ඇවැතැ යි කියා හෝ දුපල් ඇවැතැ යි කියා හෝ නොදුපල් ඇවැතැ යි කියා හෝ විවාද කෙරෙත් ද, මහණෙනි, ඉදින් එ මහණහු මේ අධිකරණය සන්තිද්විට නම් හැකි වෙත් ද, මහණෙනි, එසේ කලා මේ අධිකරණය සන්තිද්විට ලද්ද යි කියනු ලැබේ. කීමෙකින් සන්තිද්විට ලද්දේ ද යත්: සම්මුඛාචනයෙන් සංසිද්ධිවන ලද්දේ ය.

43. එහි සම්මුඛාචනය යනු කීමෙන් ද? සංස සම්මුඛතාව, ධර්ම-සම්මුඛතාව විනයසම්මුඛතාව, පුද්ගලසම්මුඛතාව යන මොහු ය.

එහි සංසසම්මුඛතාව කවර යැ? යම් පටිණ භික්ෂු කෙනෙක් විනය කම්පයට සුදුසු වෙත් ද, ධුත ආචාරවෙත් ද, ඡන්දය දීමට සුදුසු මහණෙක් හේ ඡන්දය ගෙනෙන ලද්දේ වේ ද, හමු වූ මහණහු ප්‍රතික්‍රෝශ නො කෙරෙත් ද මෙය එහි සංස සම්මුඛතාව වේ. එහි ධර්මසම්මුඛතාව විනය සම්මුඛතාව කවුරු යැ? යම් විනයයෙකින්, යම් ශාස්තෘශාසනයෙකින් ඒ අධිකරණය සංසිද්දේ ද, මේ ධර්ම විනය දෙක එහි ධර්මසම්මුඛතාව විනයසම්මුඛතාව නම් වේ.

එහි පුද්ගල සම්මුඛතාව කවර යැ? යමෙකුත් විවාද කෙරේ ද, යමකු හාත් විවාද කෙරේ ද,

ඒ දෙ පසෙහි වුවෝ හමු වූවාහු වෙත් ද, මේ එහි පුද්ගල සම්මුඛතාව යි.



එවං වූපසන්නං භික්ඛවෙ අධිකරණං ඤාරකො උකෙකාටෙති උකෙකාටනං පාවිතියං. ඡන්දයකො ඛියති ඛියනං පාවිතියං.

තෙ වෙ භික්ඛවෙ භික්ඛු න සකෙකානති නං අධිකරණං තස්මිං ආවාසෙ වූපසමෙතං, තෙහි භික්ඛවෙ භික්ඛුහි යස්මිං ආවාසෙ ඛිහුතරා<sup>1</sup> භික්ඛු සො ආවාසො ගන්නෙබ්බා. තෙ වෙ භික්ඛවෙ භික්ඛු තං ආවාසං ගච්ඡන්තා අත්තරාමග්ගෙ සකෙකානති නං අධිකරණං වූපසමෙතං ඉදං වූචති භික්ඛවෙ අධිකරණං වූපසන්නං. උතං වූපසන්නං? සමුට්ඨාචිතයෙන. කිංඤ්ඤා තත් සමුට්ඨාචිතයස්මිං? සඤ්ඤාමුට්ඨතා ධම්මසමුට්ඨතා විනයසමුට්ඨතා පුග්ගලසමුට්ඨතා.

44. කා ච තත් සඤ්ඤාමුට්ඨතා? යාචතීකා භික්ඛු කම්මසප්පතා තෙ ආගතා භොගතී, ඡන්දරහානා ඡන්දෙ ආගමො භොගී, සමුට්ඨිභූතා න පටිකෙකාසනතී, අයං තත් සඤ්ඤාමුට්ඨතා.

කා ච තත් ධම්මසමුට්ඨතා විනයසමුට්ඨතා? යෙන ධම්මෙන යෙන විනයෙන යෙන සත්ථ්ඨාසනෙන නං අධිකරණං වූපසමෙති, අයං තත් ධම්මසමුට්ඨතා විනයසමුට්ඨතා.

කා ච තත් පුග්ගලසමුට්ඨතා? යො ච විචදතී, යෙන ච විචදතී, උභො අත්තපච්චතීකා සමුට්ඨිභූතා භොගතී, අයං තත් පුග්ගලසමුට්ඨතා. එවං වූපසන්නං වෙ භික්ඛවෙ අධිකරණං ඤාරකො උකෙකාටෙති, උකෙකාටනං පාවිතියං, ඡන්දයකො ඛියති, ඛියනං පාවිතියං.

තෙ වෙ භික්ඛවෙ භික්ඛු තං ආවාසං ගච්ඡන්තා<sup>2</sup> අත්තරාමග්ගෙ න සකෙකානති නං අධිකරණං වූපසමෙතං, තෙහි භික්ඛවෙ භික්ඛුහි තං ආවාසං ගන්තවා ආවාසිකා භික්ඛු එවමසු චචතියා: ඉදං ඛො ආවුසො අධිකරණං එවං ඡාතං එවං සමුප්පන්නා, සාධාරණවන්තො ඉදං<sup>3</sup> අධිකරණං වූපසමෙතං ධම්මෙන විනයෙන සත්ථ්ඨාසනෙන, යථිදං අධිකරණං පුච්ඡසන්නං අසානති.

1. සමඛුලා - මජ්ඣං.

2. ආගච්ඡන්තා - මජ්ඣං.

3. ඉමං - මජ්ඣං.

මහණෙනි, මෙසේ සංසිදුවන ලද අධිකරණය ඉදින් කාරක මහණෙක් (එයට සම්බන්ධ වූ මහණෙක්) උත්කෝට්ඨාය කරන්නේද, (යළිත් විසඳනු පිණිස මතු කරන්නේ ), ඔහුට උත්කෝට්ඨායක පාවිත්තිය ඇවැත වේ. ඡන්දය දුන් මහණෙක් විනිශ්චයට දෙස් නහයි ද, ඔහුට බියනක පාවිත්තිය ඇවැත වේ.

මහණෙනි, ඉදින් ඒ මහණහු ඒ ආවාසයෙහි දී ඒ අධිකරණය සන්තිද්වන්තට නොහැකි වන්නාහු නම්, යම් ආවාසයෙක ගණනින් වැඩිකරම් මහණ කෙනෙක් වෙත් නම්, ඒ මහණුන් විසින් එකී ආවාසය කරා යෑ යුතු වෙයි. මහණෙනි, ඉදින් ඒ මහණහු අනරමහදී ඒ අධිකරණය සන්තිද්වන්තට හැකි වන්නාහු නම්, මහණෙනි, මේ අධිකරණය සන්තිද්වන්ත ලදී කියනු ලැබේ. කීමෙකින් සන්තිද්වන්ත ලද ද යත්: සම්මුඛාවිනයයෙනි.

එහි සම්මුඛාවිනයය කීමෙන් ද? සංඝසම්මුඛතා ධර්මසම්මුඛතා විනය-සම්මුඛතා පුද්ගලසම්මුඛතා යන සතර ය.

44. එහි සංඝසම්මුඛතා නම් කවර යැ? යම් පමණ මහණ කෙනෙක් ඒ විනයකර්මයට සුදුසු නම් ඔහු ආවාහු වෙත් ද, ඡන්දය දීමට සුදුසු මහණුන්ගේ ඡන්දය ගෙනො ලද්දේ වේ ද, හමු වූ මහණහු ප්‍රතික්‍රෝශ නො කෙරෙද්ද. (නො වළකාලත් ද ) ට එහි සංඝ සම්මුඛතා යි.

එහි ධර්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා නම් කවුරු යැ? යම් ධර්මයෙකින් යම් විනයයෙකින් යම් ශාස්තෘශාසනයෙකින් ඒ අධිකරණය සංසිදෙන්නේද, මේ එහි ධර්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා යි.

එහි පුද්ගලසම්මුඛතා නම් කවර යැ? යමෙකුත් විවාද කෙරෙයි ද, යටක්හු හාත් විවාද කෙරෙයි ද, දෙපසැ වූවෙන් හමු වූවාහු වෙත් ද, මේ එහි පුද්ගලසම්මුඛතා යි. මහණෙනි මෙසේ සංසිදුවන ලද අධිකරණය කාරක මහණෙක් උත්කෝට්ඨාය කරන්නේද (යළි මතු කරන්නේද) ඔහුට උත්කෝට්ඨායක පාවිත්තිය ඇවැත වෙයි, ඡන්දය දුන් මහණ තෙම දෙස් නහන්නේ නම් ඔහුට බියනක පාවිත්තිය ඇවැත වේ.

මහණෙනි, ඉදින් ඒ මහණහු ඒ ආවාසයට යන්නාහු, අනරමහදී ඒ අධිකරණය සන්තිද්වන්තට නො හැකිවන්නාහු නම්, මහණෙනි, ඒ මහණුන් විසින් ඒ ආවාසයට ගොස්, “ඇවැත්නි, මේ අධිකරණය වූකලි මෙසේ උපත, මෙසේ පහළ විය. ඇවැත්නි, යාපිකූ කර්මහ, යටසේ මේ අධිකරණය මොනොවට සන්තිද්වන්ත වන්නේද, එසේ ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් මේ අධිකරණය සන්තිද්වන්ත වා”යි ඒ මහණහු කියයුතු වන්නාහ (ඒ මහණුන්ට කිය යුතු වන්නේය).

සචෙ භික්ඛවෙ ආවාසිකා භික්ඛු වුඤ්ඤානං භොනති, ආගන්තුකා භික්ඛු නවකතරා, තෙහි භික්ඛවෙ ආවාසිකෙහි භික්ඛුහි ආගන්තුකා භික්ඛු එවමසසු වචනියා: ඉඛ්ඤානං ආයස්මනෙතා මුහුතං එකමන්තං භොථ යාව මයං මනෙතමාති. සචෙ පන භික්ඛවෙ ආවාසිකා භික්ඛු නවකතරා භොනති ආගන්තුකා භික්ඛු වුඤ්ඤානං තෙහි භික්ඛවෙ ආවාසිකෙහි භික්ඛුහි ආගන්තුකා භික්ඛු එවමසසු වචනියා: තෙන හි තුමෙහ ආයස්මනෙතා මුහුතං ඉධෙව තාව භොථ යාව මයං මනෙතමාති.

45. සචෙ පන භික්ඛවෙ ආවාසිකානං භික්ඛුනං චන්දයමානානං එවං භොති: න මයං සකෙකාම ඉමං අධිකරණං වූපසමෙතුං ධම්මෙන විනයෙන සන්ත්ථාසනෙනාති, තෙන භික්ඛවෙ ආවාසිකෙහි භික්ඛුහි ආගන්තුකා භික්ඛු එවමසසු වචනියා “සචෙ තුමෙහ ආයස්මනෙතා අමානං ඉදං අධිකරණං යථාඡාතං යථාසමුප්පන්නං ආරොචෙසසාථ, යථා ච මයං ඉමං අධිකරණං වූපසමෙකාම ධම්මෙන විනයෙන සන්ත්ථාසනෙන තථා සුචුප්පන්නං භවිස්සති, එවං මයං ඉමං අධිකරණං සමපට්ඨිස්සාම. නො වෙ තුමෙහ ආයස්මනෙතා අමානං ඉමං අධිකරණං යථාඡාතං යථාසමුප්පන්නං ආරොචෙසසාථ, යථා ච මයං ඉමං අධිකරණං වූපසමෙකාම ධම්මෙන විනයෙන සන්ත්ථාසනෙන - තථා න සුචුප්පන්නං භවිස්සති, න මයං ඉමං අධිකරණං සමපට්ඨිස්සාමාති. එවං සුපරිග්ගහිතං ඛො භික්ඛවෙ කතවා ආවාසිකෙහි භික්ඛුහි තං අධිකරණං සමපට්ඨිත්තං.

46. තෙහි භික්ඛවෙ ආගන්තුකෙහි භික්ඛුහි ආවාසිකා භික්ඛු එවමසසු වචනියා: “යථාඡාතං යථා සමුප්පන්නස්ථ මයං ඉමං අධිකරණං ආයස්මනාන ආරොචෙසාම. සචෙ ආයස්මනා සකෙකානති එකකෙන වා එකකෙක වා අනුරොධ ඉමං අධිකරණං වූපසමෙතුං ධම්මෙන විනයෙන සන්ත්ථාසනෙන තථා සුචුප්පන්නං භවිස්සති. එවං මයං ඉමං අධිකරණං ආයස්මනාන නියාදෙසාම. නො වෙ ආයස්මනා සකෙකානති එකකෙන වා එකකෙක වා අනුරොධ ඉමං අධිකරණං වූපසමෙතුං ධම්මෙන විනයෙන සන්ත්ථාසනෙන - තථා න සුචුප්පන්නං භවිස්සති, න මයං ඉමං අධිකරණං ආයස්මනාන නියාදෙසාම. මයමෙව ඉමස්ස අධිකරණස්ස සාමිනො භවිස්සාමාති.

මහණෙනි, ඉදින් ආවාසයෙහි වැසි මහණහු වඩා මහලුන් ආගන්තුක මහණහු වඩා නවකත් වෙත් ද, මහණෙනි, ඒ ආවාසවාසී මහණුන් විසින් “ආයුෂ්මත්ති, එසේ නම් අපි යම්තාක් මන්ත්‍රණය කරනනමු ද ඒ තාක් තෙපි මොහොතක් එක් පසෙක හිඳිවු” යැ යි මෙසේ ආගන්තුක මහණුනට කිය යුතු වන්නේ ය.

45. මහණෙනි, ඉදින් මන්ත්‍රණ කරන්නාවූ ආවාසික මහණුනට “අපි මේ අධිකරණය ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් සන්තිද්‍රව්‍යන්තට නො හැකි වන්නමෝ” යි මෙසේ සිතෙක් වන්නේ නම්, ආවාසවාසී මහණුන් විසින් ඒ අධිකරණය (සන්තිද්‍රව්‍යන්තට) නො පිළිගත යුතු.

මහණෙනි, ඉදින් මන්ත්‍රණය කරන ආවාසික මහණුනට “අපි මේ අධිකරණය ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් සන්තිද්‍රව්‍යන්තට හැකි වන්නමෝ” යි මෙසේ සිතෙක් වන්නේ නම්, “ආයුෂ්මත්ති ඉදින් තෙපි අපට මේ අධිකරණය උපන් පරිදි පහළ වූ පරිදි දන්වන්නහු නම්, යම්සේ අපි මේ අධිකරණය ධර්මය වූ පරිදි විනය වූ පරිදි, ශාස්තෘශාසනය වූ පරිදි සන්තිද්‍රව්‍යන්තමෝ නම්, එසේ මොනොවට සන්තිද්‍රව්‍යන ලද්දේ වන්නන නම්, මෙසේ ඇති කල්හි අපි මේ අධිකරණය පිළිගන්නමු ආයුෂ්මතෙහි, ඉදින් තෙපි මේ අධිකරණය උපන් පරිදි පහළ වූ පරිදි අපට නො දන්වන්නහු නම්, යම්සේත් අපි ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් මේ අධිකරණය සන්තිද්‍රව්‍යන්තමෝ නම්, එය එසේ මොනොවට සන්තිද්‍රව්‍යන ලද්දෙක් නො වන්නේ නම් එසේ කලැ අපි මේ අධිකරණය නො පිළිගන්නමු” යි ඒ ආගන්තුක මහණුනට කිය යුතු වන්නේ ය. මහණෙනි, මෙසේ ආවාසික මහණුන් විසින් මනාව පිරිසිදු ගන්නා ලද්දක් කොට, ඒ අධිකරණය පිළිගත යුතු.

46. මහණෙනි, ඒ ආගන්තුක මහණුන් විසින් ආවාසික මහණහු මෙසේ කිය යුතු වන්නාහ (ආවාසික මහණුනට මෙසේ කිය යුතු වන්නේ ය): “උපන් පරිදි හටගත් පරිදි අපි මේ අධිකරණය ආයුෂ්මතනට දන්වන්නමු. ඉදින් ආයුෂ්මත්තු මෙතෙක් හෝ කෙතෙක් හෝ අනරෙකින් (කලෙකින්) ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් මේ අධිකරණය සංසිද්‍රව්‍යන්තට හැකි වන්නාහු නම්, එසේ මොනොවට සන්තිද්‍රව්‍යන ලද්දේ වන්නේ ය. මෙසේ අපි ආයුෂ්මතනට මේ අධිකරණය පවරන්නමු. ඉදින් ආයුෂ්මත්තු මෙතෙක් හෝ මෙතෙක් හෝ කලෙකින් ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් මේ අධිකරණය සන්තිද්‍රව්‍යන්තට නො හැකි වන්නාහු නම්, එසේ මොනොවට සන්තිද්‍රව්‍යන ලද්දෙක් නො වන්නේ නම්, අපි මේ අධිකරණය ආයුෂ්මත්තට නො ම පවරන්නමු. අපි ම මේ අධිකරණයේ ස්වාමීහු වන්නමු” යනු යි.

එවිට සුපරිගණකය බොහෝ විට කළාට අගනතුනෙහි හිතවත් ත. අධිකරණය ආවර්ධනය හිතවත් ජයාදේශය. තෙවන විට හිතවත් හිතවත් සමකාලීන ත. අධිකරණය වූපසමතු, ඉදිරි වූවන් හිතවත් අධිකරණය සුදුසුසන්න.

කෙත වූපසන්න? සමුද්ධායනය. කිසිදු තත් සමුද්ධා-  
වනයන්? සමසම මුද්ධා ධර්මසමුද්ධා වනය සමුද්ධා පුහුණු-  
සමුද්ධා -පෙ- එවිට වූපසන්නයෙහි හිතවත් අධිකරණය කාරකය  
උකෙකාටත් උකෙකාටත් පාවිච්ඡාය. ජනප්‍රියයකට බියති බියනක-  
පාවිච්ඡාය.

### උද්ධෘතිය වූපසමන.

47. තෙහි වෙහිතවත් හිතවත් තත් අධිකරණය විනිශ්චයයන  
අනුගාමික<sup>1</sup> වෙහි හසානි ජයන්<sup>2</sup> න වෙහිතත් හාසිතසා අතො විශුද්ධ-  
යති. අනුජානාමි හිතවත් ජවරුපය අධිකරණය උද්ධෘතිය වූපසමතු.

දසහසෙහි සමනාගතො හිතවු උද්ධෘතිය සමි තනිතබො:  
සිලවා හොති පාතිමොකසියවරාංවුතෙ. විහරති ආවාරගොවර සමපතෙතො  
අනුමතෙසු වජ්ජසු හසදසාමි සමාදය සිකති සිකති පදෙසු. බහුසුතො  
හොති සුතධරො සුතසනිවයො, යෙ තෙ ධර්මො ආදිකල්‍යාණො මජ්ඣ-  
කල්‍යාණො පරිමොසානකල්‍යාණො සාසං සවසංකරො. කෙවලපරිපුණ්ණො  
පරිපුද්ධො ඉභ්බවරියො අභිවදන්ති. තපාරුපාසා ධර්මො බහුසුතො හොන්ති  
ධරා<sup>3</sup> වචසා පරිමිතො මනසානුපෙක්ඛිතො දිට්ඨියා සුඤ්චිච්ඡිදා. උභයාහි මො  
පනසා පාතිමොකසාති විසාරොන සාගතොති හොන්ති සුචිතතොති  
සුඤ්චකතිති සුචිතිච්ඡිතොති සුතතොසො අනුචාසකොසො. විනයො මො පන-  
ධිතො<sup>4</sup> හොති අසංහිතො පරිබලො හොති උතො උත්තරවට්ඨිතො අනුද-  
යොතුං සංකප්පොතුං නික්ඛාපොතුං පෙකෙකොතුං පසිද්ධො<sup>5</sup> පසාදොතුං අධි-  
කරණ සමුපාද වූපසමකුසලො හොති අධිකරණය ජානාති. අධිකරණසමුදය-  
ජානාති. අධිකරණනිරාධං ජානාති. අධිකරණනිරාධගාමිතිපටිපද-  
ජානාති. අනුජානාමි හිතවත් ඉමෙහි දසහසෙහි සමනාගතො හිතවු  
උද්ධෘතිය සමමතියො.

1. අනුගාමික - මජ්ඣ.

2. ජයන්තසා - මජ්ඣ.

3. ධරා - මජ්ඣ.

4. පෙකො - මජ්ඣ.

5. පසිද්ධො - ව - මජ්ඣ.

මහණෙනි, මෙසේ මනාව විරිසිද ගන්නා ලද්දක් කොට ආගන්තුක හික්මුත් විසින් ඒ අධිකරණය ආවාසික හික්මුතට පැවැරිය යුතු. ඉදින් ඒ මහණහු ඒ අධිකරණය සන්තිද්වන්තට හැකි වන්නාහු නම්, මහණෙනි, මේ අධිකරණය මොනොවට සන්තිද්වන ලද්දී කියනු ලැබේ.

කීමෙකින් සන්තිද්වනලද්දේ ද යත්: සම්මුඛාවිනයයෙනි. එහි සම්මුඛා විනය නම් කවර යැ? සංඝසම්මුඛතාව ධර්මසම්මුඛතාව විනය-සම්මුඛතාව පුද්ගලසම්මුඛතාව යන සතර ය ... මහණෙනි, මෙසේ සන්තිද්වන ලද අධිකරණයක් ඉදින් කාරක මහණෙක් උත්තෝචනය කරන්නේ ද, ඔහුට උත්තෝචනය පාවිච්ඡිය ඇවැත වෙයි. ඉදින් ඡන්දයක මහණෙක් එයට දෙස් නගන්නේ නම් ඔහුට බියනක පාවිච්ඡිය ඇවැත වේ.

### උබ්බාහිකායෙන් සන්තිද්වීම

47. මහණෙනි, ඒ මහණුන් විසින් ඒ අධිකරණය විනිශ්චය කරණු ලබන කල්හි කෙළවරක් නැති කපාබස් (කපාපුතිකථාවෝ) උපදින්නාහු ද, මේ කියන ලද වචනයෙහි අර්ථය නොහැඟෙන්නේ ද, මහණෙනි, මෙබඳු වූ අධිකරණය උබ්බාහිකායෙන් සන්තිද්වන්තට අනුදනිමි.

මහණෙනි, උබ්බාහිකාව පිණිස අඩග දශයෙකින් සමන්විත වූ මහණෙක් සම්මත කටයුතු ය. මහණ තෙම සිල්වත් වෙයි ද, පාතිමොක්ඛ-සංවර සිලයෙන් හැවුරුනේ, ආචාර ගෝචර දෙකින් යුක්ත වූයේ අල්පමාත්‍ර වූ ද වරදවැරූ බිය දක්නා සුලු වූයේ වෙසෙයි ද (1), ශික්ෂා පදයන්හි සමාදන් වැ ගෙන හික්මෙයි ද (2) බොහෝ ඇසුපිරු තැන් ඇත්තේ වේ ද, ඇසු පිරු දැ සිතින් දරන්නේ, ඇසු පිරු දැ සිතෙහි රැස් කොට ඇත්තේ වෙයි ද (3) ආදියෙහි යහපත් වූ ඥානයෙහි යහපත් වූ, පයච්චසානයෙහි යහපත් වූ යම් ධර්ම කෙනෙක් අර්ථ සහිත වූ, ව්‍යාජන සහිත වූ හැම අයුරින් ම පිරිසුන් වූ පිරිසිදු මහ බඹයර මොනොවට පවසත් නම්, එබඳු වූ ධර්මයෝ ඔහු විසින් බොහෝ සෙයින් අසන ලද්දහු (සිතින) දරණ ලද්දහු වචනයෙන් පුරුදු කරණ ලද්දහු සිතින් පුනපුනා සලකා බලන ලද්දහු, දෘෂ්ටියෙන් මොනොවට පිළිවිදුනා ලද්දහු වෙත් ද (4), ඔහු විසින් උභය පාතිමොක්ඛයෝ විස්තර වශයෙන් මොනොවට ප්‍රශ්න කරණ ලද්දහු, සුත්‍ර වශයෙන් අනුව්‍යාජන වශයෙන් මොනොවට බෙදන ලද්දහු, මොනොවට පිහිටුවන ලද්දහු මොනොවට විනිශ්චය කරණ ලද්දහු වෙත් ද (5), විනයයෙහි කර වැ පිහිටියේ නො හැකුලුනේ වේ ද, තම පසෙහි වුවනටත් විරුද්ධ පක්ෂයෙහි වුවනටත් (කැරුණු) හඳුන්වන්නට, කරුණු සිතන්නට, සලකා බලන්නට, කරුණු තමාත් දකින්නට, දෙ පස ම පහදවන්නට සමර්ථ වෙයි ද (6), අධිකරණ ඉපැදීමෙහි ඡේතුට සංසිද්ධිමෙහි දක්ෂ වේ ද (7), අධිකරණය දනී ද, අධිකරණයේ හේතුව දනී ද, අධිකරණයේ නිරුද්ධිය දනී ද, අධිකරණ නිරුද්ධිය පිණිස යැ යුතු මහ දනී ද, මහණෙනි, මේ අංග දශයෙන් සමන්විත වූ මහණහු උබ්බාහිකාව පිණිස සම්මත කරන්නට අනුදනිමි.

එවිකං පන භික්ඛවෙ සමඛතීතධෙධා: පයමං භික්ඛු යාවිතධෙධා.  
යාවිතා ව්‍යාකේතන භික්ඛුනා පටිබලෙන සංඛේසා ඤාපෙනධෙධා:

සුඤ්ඤානං මෙ භතෙන සංඛේසා. අමනාකං ඉමස්මිං අධිකරණෙ විනිච්ඡය-  
මානෙ අනග්ගානි වෙව භස්සානි ජායනති න වෙනස්ස භාසිතස්ස අප්පො  
විඤ්ඤයති. යදි සංඛේසස්ස පට්ඨානප්‍රාප්තියං සංඛේසා ඉත්තනාමඤ්ඤ ඉත්තනාමඤ්ඤ  
භික්ඛු. සමමනෙය්‍ය උබ්බාහිකාය ඉමං අධිකරණං වූපසමෙතුං එසා ඤාතති.

සුඤ්ඤානං මෙ භතෙන සංඛේසා අමනාකං ඉමස්මිං අධිකරණෙ විනිච්ඡය-  
මානෙ අනග්ගානි වෙව භස්සානි ජායනති න වෙනස්ස භාසිතස්ස අප්පො  
විඤ්ඤයති. සංඛේසා ඉත්තනාමඤ්ඤ ඉත්තනාමඤ්ඤ භික්ඛු. සමානාති උබ්බා-  
හිකාය ඉමං අධිකරණං වූපසමෙතුං. යස්සාය සමනො ධම්මි ඉත්තනාමස්ස ව  
ඉත්තනාමස්ස ව භික්ඛුනො සමමුති උබ්බාහිකාය ඉමං අධිකරණං වූපසමෙ-  
තුං සො තුණ්හස්ස යස්ස නක්ඛමති සො භාසෙය්‍ය.

සමමනො සංඛේසන ඉත්තනාමො ව ඉත්තනාමො ව භික්ඛු උබ්බා-  
හිකාය ඉමං අධිකරණං වූපසමෙතුං. ධම්මි සංඛේසස්ස නස්මා තුණ්හි.  
එවමෙන ධාරයමිති.

තෙ වෙ භික්ඛවෙ භික්ඛු සංකේසානං නං අධිකරණං උබ්බාහිකාය  
වූපසමෙතුං. ඉදං වුවන්ති භික්ඛවෙ අධිකරණං වූපසන්නං. කෙන වූපසන්නං?  
සමමුඛාවිතයෙන. කිංඤ්ඤ තත් සමමුඛා විතයස්මිං? සංඛේසමමුඛතා<sup>1</sup> ධම්ම-  
සමමුඛතා විතයසමමුඛතා සුග්ගලසමමුඛතා -පෙ- එවං වූපසන්නං වෙ  
භික්ඛවෙ අධිකරණං කාරකො උකේසාටෙති-උකේසාටනකං පාවිතතියං.

තෙහි වෙ භික්ඛවෙ භික්ඛුහි තස්මිං අධිකරණෙ විනිච්ඡයමානෙ තත්‍රාස්ස  
භික්ඛු ධම්මකට්ඨකො, තස්ස නෙව සුත්තං ආගතං හොති නො සුත්තවිග්ගෙධො.  
සො අත්ථං අප්පරාධකේසෙනා ව්‍යාඤ්ඤනච්ඡායාය අත්ථං පටිබාහති. ව්‍යාකේතන  
භික්ඛුනා පටිබලෙන තෙ භික්ඛු ඤාපෙනධෙධා:

1. සංඛේසමමුඛතා - උත. ම. තො.

මහණෙනි, මේ මතු කියන පරිදි සම්මත කටයුතු ය: පළමු කොට මහණ තෙමේ ඉල්ලිය යුතුය. ඉල්ලා ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සංඝ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු:

“වහන්ස, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: අප විසින් මේ නඩුව විනිශ්චය කරණු ලබන කල්හි කෙළවරක් නැති කතාබස් (කථා ප්‍රතිකථාවෝ) උපද්‍රව්‍යාහු ද වෙත්. (එයින්) මේ කියන ලද වචනයා ගේ අදහස ද නො හැගෙයි. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ වී නම් සංඝ තෙමේ මෙනම් මහණහු ද මෙනම් මහණහු ද මේ අධිකරණය සන්තිද්‍රවන්තට උබ්බාහිකාව පිණිස සම්මත කරන්නේ ය. මේ ඥප්තිය යැ (දැන්වීම යැ).

සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. අප විසින් මේ නඩුව විනිශ්චය කරණු ලබන කල්හි කෙළවරක් නැති කතාබස්හු උපද්‍රව්‍යාහු වෙත්. (එයින් මේ කියන ලද වචනයේ අර්ථ ද නො හැගෙයි. (එ බැවින්) සංඝ තෙමේ මේ නඩුව සන්තිද්‍රවන්තට උබ්බාහිකාව පිණිස මෙනම් මහණහු ද මෙනම් මහණහු ද සමමත කෙරෙයි. යම් ආයුෂ්මතකුට මේ නඩුව සන්තිද්‍රවන්තට උබ්බාහිකාව පිණිස මෙනම් මහණහු ද මෙනම් මහණහු ද සමමත කිරීම රිසියෙයි ද, හේ නිහඬ වේවා. යමකුට නො රිසියෙයි ද හේ කියාවා.

මේ නඩුව සන්තිද්‍රවන්තට මෙනම් මහණ ද උබ්බාහිකාව පිණිස සංඝයා විසින් සමමත විය. සංඝයාට එය රිසි යෙයි. එහෙයින් කිහඬ ය. මෙසේ මෙකරුණ සලකයි. (පිළිගනිමි)” යනු යි

මහණෙනි, ඉදින් ඒ මහණහු උබ්බාහිකායෙන් ඒ නඩුව සන්ති වන්තට හැකි වන්නාහු නම්, මහණෙනි, මේ නඩුව සන්තිද්‍රවන්ත යැ යි යනු ලැබේ. කීමෙකින් සන්තිද්‍රවන්ත ද යත්: සම්මුඛාවිනයයෙන් ය. එහි සම්මුඛාවිනයය කීමෙක් ද? ධර්මසම්මුඛතාව විනය සම්මුඛතාව පුද්ගල-සම්මුඛතාව .....මහණෙනි, මෙසේ සන්තිද්‍රවන නඩුව කාරකයෙක් (ඒ නඩුවට සම්බන්ධ වූයෙක්) යලිද්‍රව්‍ය පිණිස උත්තෝචනය කරන්නේ නම් (මතු කරන්නේ නම්) උත්තෝචනක පටිති ඇවැත් වෙයි.

මහණෙනි, ඉදින් ඒ මහණන් විසින් ඒ නඩුව විනිසනු ලබන කල්හි එහි ධර්මකට්ඨක මහණෙක් වන්නේ නම්, ඔහුට සූත්‍රය (පානිමොක්ඛය) ප්‍රගුණ ව නොආයේ ද සූත්‍ර විභංගය පුහුණු ව නොම ආයේ ද හේ අර්ථය නොසලකන්නේ ව්‍යංජනවජ්‍යායායෙන් අර්ථය ප්‍රතිබාහනය කෙරෙයි ද, (එබඳු තැන) ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ ඒ මහණහු මෙසේ දැන්විය යුත්තාහු ය:



සුභ්‍රතභු මෙ ආයස්මිනා. අයං ඉත්තනාමො භික්ඛු ධම්මකථිකො. ඉමස්ස නෙව සුත්තං ආගතං භොති. නො සුත්තච්ඡිද්ධො. සො අත්ථං අසල්ලකෙබ්බෙනා ව්‍යඤ්ජනච්ඡායාය අත්ථං පටිබාහති. යද්දයස්මිනානං පත්තකල්ලං ඉත්තනාමං භික්ඛුං වුට්ඨාපෙඤා අවසෙසා ඉමං අධිකරණං වූපසමෙය්‍යාමාති.

තෙ වෙ භික්ඛවෙ භික්ඛු තං භික්ඛුං වුට්ඨාපෙඤා සකෙකාන්ති තං අධිකරණං වූපසමෙකං-ඉදං වුව්වති භික්ඛවෙ අධිකරණං වූපසත්තං කෙන වූපසත්තං? සමමුඛාචිතයෙන. කිංඤ්ඤ තත්ථ සමමුඛාචිතයස්මිං? ධම්මෙසමමුඛතා චිතයසමමුඛතා පුග්ගලසමමුඛතා -පෙ- එවං වූපසත්තං වෙ භික්ඛවෙ අධිකරණං කාරකො උකෙකාටෙති උකෙකාටනකං පාවිත්ථියං.

තෙහි වෙ භික්ඛවෙ භික්ඛුහි තස්මිං අධිකරණෙ විනිච්ඡියමානෙ තත්තායස්ස භික්ඛු ධම්මකථිකො. තස්ස සුත්තං හි ඛො ආගතං භොති නො සුත්තච්ඡිද්ධො. සො අත්ථං අසල්ලකෙබ්බෙනා ව්‍යඤ්ජනච්ඡායාය අත්ථං පටිබාහති. ව්‍යතෙනන භික්ඛුනා පටිබලෙන තෙ භික්ඛු ඤාපෙතබ්බා.<sup>1</sup>

සුභ්‍රතභු මෙ ආයස්මිනා, අයං ඉත්තනාමො භික්ඛු ධම්මකථිකො. ඉමස්ස සුත්තං හි ඛො ආගතං භොති නො සුත්තච්ඡිද්ධො. සො අත්ථං අසල්ලකෙබ්බෙනා ව්‍යඤ්ජනච්ඡායාය අත්ථං පටිබාහති. යද්දයස්මිනානං පත්තකල්ලං ඉත්තනාමං භික්ඛුං වුට්ඨාපෙඤා අවසෙසා ඉමං අධිකරණං වූපසමෙය්‍යාමාති.

තෙ වෙ භික්ඛවෙ භික්ඛු තං භික්ඛුං වුට්ඨාපෙඤා සකෙකාන්ති තං අධිකරණං වූපසමෙකං ඉදං වුව්වති භික්ඛවෙ අධිකරණං වූපසත්තං කෙන වූපසත්තං? සමමුඛා චිතයෙන. කිංඤ්ඤ තත්ථ සමමුඛා චිතයස්මිං? ධම්මෙසමමුඛතා චිතය සමමුඛතා පුග්ගලසමමුඛතා -පෙ- එවං වූපසත්තං වෙ භික්ඛවෙ අධිකරණං කාරකො උකෙකාටෙති උකෙකාටනකං පාවිත්ථියං.

“ආයුෂ්මත්හු මාගේ වචනය අසන්නා, මේ මෙන්ම මහණ තෙම ධර්මකර්මය, මොහුට සූත්‍රය (උභයමාතෘකාව) ප්‍රගුණ වූ නො ආයේ ය, සූත්‍ර විභක්තිය ප්‍රගුණ වූ නොම ආයේ ය. හේ අරිය නො සලකන්නේ ව්‍යංජනවිෂයයෙන් අරිය ප්‍රතිබාහන කෙරෙයි. ඉදින් ආයුෂ්මත්හු සුදුසු කල් ඇත්තේ වී නම් මෙන්ම මහණහු නභාසිටුවා (හෙවත් බැහැර කොට) ඉතිරි වූ අපි මේ අධිකරණය සන්තිද්‍රවමෝ වා” යනුවෙනි.

මහණෙනි, ඉදින් ඒ මහණහු ඒ මහණහු නභාසිටුවා ඒ අධිකරණය සන්තිද්‍රවන්නට හැකි වන්නාහු නම්, මහණෙනි, (එසේ කල්හි) මේ අධිකරණය සන්තිද්‍රවනේ යැයි කියනු ලැබේ. කිමෙකින් සන්තිද්‍රවනේ ද යත්: සම්මුඛාවිනයයෙනි. එහි සම්මුඛාවිනයය කවරේ ද? ධර්මසම්මුඛතාව, විනය සම්මුඛතාව, පුද්ගලසම්මුඛතාව ... යි. මහණෙනි, ඉදින් මෙසේ සන්තිද්‍රවනු අධිකරණය කාරක මහණෙක් උත්කෝටනය කරන්නේ නම් ඔහුට උත්කෝටනක පාවිත්තිය ඇවැත වේ.

මහණෙනි, ඉදින් ඒ මහණුන් විසින් ඒ අධිකරණය විනිසනු ලබන කල්හි එහි ධර්මකර්ම මහණෙක් වන්නේ නම්, ඔහුට සූත්‍රය (උභය මාතෘකාව) ප්‍රගුණ වූ ආයේ වේ නම්, සූත්‍රවිභක්තිය ප්‍රගුණ වූ නො ආයේ වේ නම්, හේ අරිය නො සලකන්නේ ව්‍යංජනවිෂයයෙන් අරිය ප්‍රතිබාහන කෙරේ නම්, ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මහණක්හු විසින් ඒ මහණහු මෙසේ දැන්විය යුත්තාහ:

“ආයුෂ්මත්හු මාගේ වචනය අසන්නා, මේ මෙන්ම මහණ තෙම ධර්මකර්මයෙක් ය. මොහුට සූත්‍රය (උභය මාතෘකාව) වූ කල් ප්‍රගුණ වූ ආයේ වෙයි, සූත්‍රවිභක්තිය ප්‍රගුණ වූ නො ආයේ ය. හෙ තෙම අරුත් නො සලකන්නේ ව්‍යංජනවිෂයයෙන් අරුත බැහැර කෙරෙයි. ඉදින් ආයුෂ්මත්හු සුදුසු කල් වී නම් මෙන්ම මහණහු නභාසිටුවා (බැහැර කොට) ඉතිරි වූ අපි මේ අධිකරණය සන්තිද්‍රවමෝ වා” යනුවෙනි.

මහණෙනි, ඉදින් ඒ මහණහු ඒ මහණහු නභාසිටුවා (බැහැර කොට) ඒ අධිකරණය සන්තිද්‍රවන්නට හැකි වන්නාහු නම්, මහණෙනි, මේ අධිකරණය සන්තිද්‍රවනේ යැයි කියනු ලැබේ. කිමෙකින් සන්තිද්‍රවනේ ද? යත්: සම්මුඛාවිනයයෙන් ය. එහි සම්මුඛාවිනයය කවරේ ය? ධර්මසම්මුඛතාව විනය සම්මුඛතාව, පුද්ගල සම්මුඛතාව ..... යැ. මහණෙනි, ඉදින් මෙසේ සන්තිද්‍රවනු අධිකරණය කාරක මහණෙක් උත්කෝටනය කරන්නේ වී නම්, ඔහුට උත්කෝටනක පාවිත්තිය ඇවැත වේ.

## යෙහුයාසිකා විනයං.

48. තෙ වෙ භික්ඛවෙ භික්ඛු න සකෙකානති තං අධිකරණං උබ්බා-  
හිකාය වුපසමෙතුං, තෙහි භික්ඛවෙ භික්ඛුහි තං අධිකරණං සඛ්ඤ්ඤා නියා-  
දෙතබ්බං: න මයං භතෙන සකෙකාම ඉමං අධිකරණං උබ්බාහිකාය වුප-  
සමෙතුං. සඛෙකා ඉමං අධිකරණං වුපසමෙතුති අනුජානාමි භික්ඛවෙ  
එවරුපං අධිකරණං යෙහුයාසිකාය වුපසමෙතුං.

පඤ්ඤාභවෙය්හි සමනතාගතො භික්ඛු සලාකගාභාපකො<sup>1</sup> සමුත්තරි-  
තබ්බො. යො න ඡන්දගතිං ගවෙජය්‍ය, න දෙසාගතිං ගවෙජය්‍ය,  
න මොහාගතිං ගවෙජය්‍ය, න භයා ගතිං ගවෙජය්‍ය, ගහිතාගහිතඤ්ඤා  
ජානෙය්‍ය -පෙ- එවං ච පන භික්ඛවෙ සමුත්තරිතබ්බො - පඨමං  
භික්ඛු යාවිතබ්බො. යාවිතා ඛ්‍යතෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඛෙකා  
ඤ්ජෙතබ්බො:

“සුඤ්ඤානං මෙ භතෙන සංඝො. යදි සංඝස්ස පත්තකල්පං, සංඝො  
ඉත්තනාමං භික්ඛුං සලාකගාභාපකං සමුත්තෙතය්‍ය. එසා ඤ්ඤති.

සුඤ්ඤානං මෙ භතෙන සංඝො. සංඝො ඉත්තනාමං භික්ඛුං සලාකගාභා-  
පකං සමුත්තෙති. යස්සා යසමනො ඛමති ඉත්තනාමස්ස භික්ඛුනො සලා-  
කගාභාපකං සමුත්ති. යො තුණ්ණස්ස යස්ස නක්ඛමති. යො භාසෙය්‍ය.  
සමුත්තො සඛෙකන ඉත්තනාමො භික්ඛු සලාකගාභාපකො. ඛමති  
සඛ්ඤ්ඤා තස්මා තුණ්හි. එවමෙකං ධාරයාමි”ති.

තෙන සලාකගාභාපකෙන භික්ඛුනා සලාකා ගාහෙතබ්බො. යථා ඛණ්ණතරා  
භික්ඛු ධම්මවාදිනො වදෙත්ති තථා තං අධිකරණං වුපසමෙතබ්බං. ඉදං  
වුච්චති භික්ඛවෙ අධිකරණං වුපසන්නං. කෙන වුපසන්නං? සමුත්තරිතයෙ-  
න ච යෙහුයාසිකාය ච. කිඤ්ඤා තත් සමුත්තරිත විනයස්මිං? සඛ්ඤ්ඤා සමුත්තරිතා  
ධම්මසමුත්තරිතා විනයසමුත්තරිතා පුග්ගලසමුත්තරිතා. කා ච තත් සඛ්ඤ-  
සමුත්තරිතා? යාවතිකා භික්ඛු කම්මප්පත්තා තෙ ආගතා භොගති. ඡන්දරහානං  
ඡන්දෙ ආහවො භොගී, සමුත්තරිතො න පටිකෙකාසනති. අයං තත්  
සඛ්ඤ්ඤානං.

1. සලාකගාභාපකො- න. ම.

### සෙභ්‍යාසිකා විනය

48. මහණෙනි, ඉදින් ඒ මහණහු ඒ අධිකරණය උබ්බාහිකායෙන් සන්තිද්‍රව්‍යන්තට නො හැක්කාහු නම්, මහණෙනි, ඒ මහණුන් විසින් “වහන්ස, අපි මේ අධිකරණය උබ්බාහිකායෙන් සන්තිද්‍රව්‍යන්තට නො හැක්කමු. සංඝ තෙමේ මේ අධිකරණය සන්තිද්‍රව්‍ය වා”යි කියා ඒ අධිකරණය සංඝයාට මෙසේ පැවරිය යුතු. මහණෙනි, මේ බදු අධිකරණය සෙභ්‍යාසිකායෙන් සන්තිද්‍රව්‍යන්තට අනුදනීම්.

අංග පසෙකින් සමන්විත මහණෙක් සලාකාග්‍රාහකයෙක් (සලාකා ගන්වන්නෙක්) කොට සමූහ කට යුතු: යමෙක් ජන්දයෙන් අගතියට නො යන්නේ ද, ද්වේෂයෙන් අගතියට නොයන්නේ ද, මෝහයෙන් අගතියට නො යන්නේ ද, බියෙන් අගතියට නො යන්නේ ද, ගත් නොගත් සලාකා දන්නේ ද ... මෙබදු වූ මහණ තෙම සලාකාග්‍රාහකයෙක් කොට සමූහ කළ යුතු වේ. මහණෙනි, මෙසේ සමූහ කළ යුතු ය: පළමු කොට මහණ තෙමේ යැදියැ යුතු. යැද ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් (මෙසේ) සංඝ තෙමේ දැන්විය යුතු: “වහන්ස, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසවා ඉදින් සංඝයාට ප්‍රාජ්‍යකාරය වේ නම්, සංඝ තෙමේ මෙනම් මහණහු සලාකා ගන්වන්නකු කොට සමූහ කරන්නේ ය. මේ දැන්වීම් යැ.

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසවා. සංඝ තෙමේ මෙනම් මහණහු සලාකාග්‍රාහකයකු කොට සමූහ කෙරෙයි. යම් ආයුෂ්මතක් හට මෙනම් මහණහු සලාකාග්‍රාහකයකු කොට සමූහ කිරීම රිසියෙන් නම්, හේ හිහඩ වේ වා. යමකුට නො රිසියෙන් නේ හේ හෝ කියවා.

සංඝයා විසින් මෙනම් මහණ සලාකාග්‍රාහකයකු කොට සමූහ විය. සංඝයාට රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඩ ය: මෙසේ මෙය සලකම්” යනු යි.

ඒ සලාකාග්‍රාහක මහණහු විසින් සලාකා ගැන්වියැ යුතු ය. බහුතර වූ ධර්මාදී මහණහු කියද්ද, එසේ ඒ අධිකරණය සන්තිද්‍රව්‍ය යුතු ය.

මහණෙනි, (මෙසේ) මේ අධිකරණය සන්තිද්‍රව්‍යන් යැ යි කියැ යුතු. කීමෙකින් සන්තිද්‍රව්‍යන් ද යත්: සමමුඛාවිනයයෙන් ද සෙභ්‍යාසිකායෙන් ද යන දෙකෙනි. එහි සමමුඛාවිනයය කීමෙක් ද? සංඝසමමුඛතාව, ධර්මසමමුඛතාව, විනයසමමුඛතාව, පුද්ගලසමමුඛතාව යන සතර ය. එහි සංඝ සමමුඛතා නම් කවරයැ? යම් පමණ මහණ කෙනෙක් කම්ප්‍රාජ්‍ය නම් ඔහු පැමිණියාහු වෙත් ද, ජන්දය දෙන්නට සුදුසු මහණුන්ගෙන් ජන්දය ගෙනෙන ලද්දේ වෙයි ද හමු වූ මහණහු ආක්‍රෝශ පරිහව නො කෙරෙත් ද, මේ එහි සංඝසමමුඛතා නම්.

කා ච තත්ථ ධම්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා? යෙන ධම්මෙන යෙන විනයෙන යෙන සන්ත්ථසාසනෙන තං අධිකරණං වුපසම්මති, අයං තත්ථ ධම්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා.

කා ච තත්ථ පුග්ගලසම්මුඛතා? යො ච විචදති යෙන වි විචදති උභො අත්තපච්චත්ථිකා සම්මුඛිභූතා භොග්ගී, අයං තත්ථ පුග්ගලසම්මුඛතා.

කා ච තත්ථ යෙහුයාසිකා? යා යෙහුයාසිකා කම්මස්ස කිරියා කරණං උපගමනං අප්ඤ්ඤාපගමනං අධිවාසනා අප්පට්ඨකකාසනා-අයං තත්ථ යෙහුයාසිකා.

එච්. වුපසන්නකෙඤ්ඤා භික්ඛවෙ අධිකරණං කාරකො උකෙකාවෙති උකෙකාවනකං පාවිතතියං. ජන්දයයකො බියති, බියනකං පාවිතතියග්ගී.

### තිව්ඨ සලාකගාභො

49. තෙන ඛො පන සමයෙන සාවත්ථියා එච්. ජාතං එච්. සමුප්පන්නං අධිකරණං භොගී. අථ ඛො තෙ භික්ඛු අසන්නුට්ඨා සාවත්ථියා සඤ්ඤාසු අධිකරණ වුපසමනෙන. අයෙසාසු ඛො අමුකස්මිං කීර ආවාසෙ සබ්බහුලා ථෙරා විහරන්ති බහුසුත්තා ආගතාගමා ධම්මධරා විනයධරා මානිකාධරා පණ්ඩිතා වාග්ගා මෙධාවිනො ලජ්ජිනො කුක්කුච්චිකා සික්ඛාකාමා. තෙ වෙ ථෙරා ඉමං අධිකරණං වුපසමෙය්‍යං ධම්මෙන විනයෙන සන්ත්ථසාසනෙන, එවමිදං අධිකරණං සුචුපසන්නං අස්සාති. අථ ඛො තෙ භික්ඛු තං ආවාසං ගග්ගා කෙ ථෙරෙ එතදවොචු: ඉදං භන්තෙ අධිකරණං එච්. ජාතං එච්. සමුප්පන්නං; සාධු භන්තෙ ථෙරා ඉමං අධිකරණං වුපසමෙනතු ධම්මෙන විනයෙන සන්ත්ථසාසනෙන යථමිදං අධිකරණං සුචුපසන්නං අස්සාති.

50. අථ ඛො තෙ ථෙරා යථා සාවත්ථියා සඤ්ඤාසු අධිකරණං වුපසමිනං, යථා සුචුපසන්නං, තථා තං අධිකරණං වුපසමෙය්‍යං.

එහි ධර්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා නම් කවර යැ? යම් ධර්මයෙකින්, යම් විනයයෙකින්, යම් ශාඛ්‍යාශාසනයෙකින් ඒ අධිකරණය සන්තිදේ ද, මේ එහි ධර්මසම්මුඛතා යැ. විනය සම්මුඛතා යැ.

එහි පුද්ගලසම්මුඛතා නම් කවර යැ? යමෙකුත් විවාද කෙරෙයි ද, යමකු හාත් විවාද කෙරෙයි ද, ඒ තම පසෙහි වූ පුහුලාත් විරුඬි පක්ෂයෙහි වූ පුහුලාත් යන දෙදෙන හමු වූවාහු වෙත් ද, මේ එහි පුද්ගලසම්මුඛතා යැ.

එහි යෙහුයාසිකාව කවර යැ? යම් යෙහුයාසිකාවෙන් වේ ද, කම්ය පිළිබඳ ක්‍රියාවෙන්, කිරීමෙන්, එළඹීමෙන් වෙතට එළඹීමෙන්, ඉවසීමෙන් ප්‍රතික්‍රෝශ නො කිරීමෙන් වෙයි ද, මේ එහි යෙහුයාසිකාව යැ,

මහණෙනි, මෙසේ සන්තිදුනු අධිකරණය කාරකයෙන් (එයට) සමබක වූ මහණෙක් උත්තෝචනය කරන්නේ ද (ඉදිරියට අදනේ ද) ඔහුට උත්තෝචනක පාචිකිය ඇවැත වේ, විනිශ්චයයෙහි ඡන්දය දුන් මහණෙක් ඒ විනිශ්චයට දෙස් කියන්නේ නම් බියනක පාචිකිය ඇවැත වේ.

### ත්‍රිවිධ සලාකාග්‍රාහය

49. එ සමයෙහි වනාහි සැවැත් නුඬු මෙසේ පහළ වූ, මෙසේ උපන් අධිකරණයෙක් වෙයි. එ කල්හි එ මහණහු සැවැත් නුඬු සංඝයා ගේ අධිකරණ සන්තිදුට්ඨමෙන් හෝ සතුටු වූවාහු ය. ඔහු 'අසෝ' ආවාසයෙහි බුහුමුඛ වූ වාචෝද්ගත වැ ආ ආගමධර්ම ඇති, ධර්මධර වූ විනයධර වූ, මාත්‍රාකාධර වූ, පණ්ඩිත වූ වෘක්ක වූ ප්‍රඥ ඇති, ලජ්ජී වූ, කුකුස් කරන්නා වූ ශික්ෂාකාමී වූ බොහෝ තෙරහු වසන් ල, ඉදින් ඒ තෙරහු මේ අධිකරණය ධර්මයන් විනයයෙන් ශාඛ්‍යාශාසනයෙන් සන්තිදුට්ඨත්වාහු නම් මෙසේ මේ අධිකරණය මොනොවට සංසිදුන්නක් වන්නේ යැ'යි ඇසූහ. ඉක්බිති ඒ මහණහු ඒ ආවාසයට ගොස් ඒ තෙරුන් බණවා, "වහන්ස, මේ අධිකරණය මෙසේ පහළ විය., මෙසේ උපන්නේ ය., වහන්ස, යාවඤා කරම්හ. තෙරහු ධර්මයන් විනයෙන් ශාඛ්‍යාශාසනයෙන් මේ අධිකරණය යම්සේ මොනොවට සන්තිදුන්න වන්නේ ද එසේ මේ අධිකරණය සන්තිදුට්ඨ වා'යි මේ බස් කිහි.

50. එ කල්හි ඒ තෙරහු සැවැත් නුවර සංඝයා විසින් ඒ අධිකරණය යම් සේ සන්තිදුට්ඨ ලද්දේ ද, (එහෙයින්ම) මොනොවට සන්තිදුට්ඨ වේ ද, එසේ ඒ අධිකරණය සන්තිදුට්ඨ.

අප්ථං බො තෙ භික්ඛු අසනතුට්ඨා සාවඤ්ඤා සබ්බස්ස අධිකරණ වුපසමනෙන, අසනතුට්ඨා සම්බහුලානං ථෙරානං අධිකරණවුපසමනෙන, අසොසුං බො අසුකස්මිං කිර ආවාසෙ තයො ථෙරා විහරන්ති -පෙ- දෙව ථෙරා විහරන්ති -පෙ- එකො ථෙරො විහරති බහුසසුතො ආගතා-ගමො ධම්මධරො විනයධරො මානිකාධරො පණ්ණිනො වානෙතා රම්බාවි ලජ්ඣී කුකකුථකො සිකකාකාමො. සො වෙ ථෙරො ඉමං අධිකරණං වුපසමෙයා ධම්මෙන විනයෙන සත්ථුසාසනෙන, එවම්දං අධිකරණං සුචුපසන්නං අසානි.

51. අප්ථං බො තෙ භික්ඛු තං ආවාසං ගන්ත්වා තං ථෙරං එතදවොචු: ඉදං භනෙත අධිකරණං එවං ජාතං එවං සමුප්පන්නං, සාධු භනෙත ථෙරො ඉමං අධිකරණං වුපසමතුං ධම්මෙන විනයෙන සත්ථුසාසනෙන, යථම්දං අධිකරණං සුචුපසන්නං අසානි.

අප්ථං බො සො ථෙරො යථා සාවඤ්ඤා සබ්බෙන අධිකරණං වුපසමිතං, යථා සම්බහුලෙහි ථෙරෙහි අධිකරණං වුපසමිතං, යථා තිහි ථෙරෙහි අධිකරණං වුපසමිතං, යථා දව්හි ථෙරෙහි අධිකරණං වුපසමිතං, යථා සුචුපසන්නං, තථා තං අධිකරණං වුපසමෙසි.

52. අප්ථං බො තෙ භික්ඛු අසනතුට්ඨා සාවඤ්ඤා සබ්බස්ස අධිකරණං-වුපසමනෙන අසනතුට්ඨා සම්බහුලානං ථෙරානං අධිකරණවුපසමනෙන, අසනතුට්ඨා තිණ්ණං ථෙරානං අධිකරණවුපසමනෙන, අසනතුට්ඨා-ද්දින්නං ථෙරානං අධිකරණවුපසමනෙන, අසනතුට්ඨා එකස්ස ථෙරස්ස අධිකරණවුපසමනෙන, යෙන භගවා තෙනුපසබ්බස්මිසු. උපසබ්බ-මිතා භගවතො එතමස්ස ආරොවෙසුං. භගවා එතදවොච:

නිභතමෙතං භික්ඛවෙ අධිකරණං සන්නං වුපසන්නං සුචුපසන්නං. අනුජානාමි භික්ඛවෙ තෙසං භික්ඛුනං සකකුතතියා තයො සලාකගාභෙ ගුලාකං සකණ්ණප්පකං විවට්ඨන්ති.

ඉක්බිති ඒ මහණහු සැවැත්නුවර සංඝයා ගේ අධිකරණ ව්‍යපශමන-යෙන් නො සතුටු වූවාහු ය. බොහෝ තෙරවරුන්ගේ අධිකරණ ව්‍යපශමනයෙන් නො සතුටු වූවාහු ය. ඔහු ‘අසෝ නම් ආවාසයෙහි ... තුන් නමක් තෙරහු වසන් ලැබී.... දෙනමක් තෙරහු වසන් ලැබී, බහුශ්‍රැත වූ වාචෝද්ගත වූ ආ ආශමධර්ම ඇති ධර්මය වූ විනයධර වූ මාතෘකාධර වූ පණ්ඩිත වූ ව්‍යක්ත වූ ප්‍රඥ ඇති, ලජ්ජී වූ සුඵල වරදෙහි ද කුකුස් කරන, ශික්ෂාකාමී වූ එක් තෙර නමක් වෙසෙයි. ඉදින් ඒ තෙර නම ධර්මයෙන් විනයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් මේ අධිකරණය සන්තිද්‍රව්‍යන්තේ නම් මෙසේ මේ අධිකරණය මොනොවට සන්තිද්‍රව්‍යන්තේ වන්නේ යැ’ යි ඇසූහ.

51. එ කල්හි ඒ මහණහු ඒ ආවාසයට ගොස් ඒ තෙරහු බණවා, “වහන්ස, මේ අධිකරණය මෙසේ පහළ විය. මෙසේ උපන්නේ ය, යාවිඤා කරමිහ, සථවිර තෙමේ මේ අධිකරණය යම්සේ මොනොවට සන්තිද්‍රව්‍යක් වන්නේ ද එසේ ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් මේ අධිකරණය සන්තිද්‍රව්‍යාවා’යි මේ වචන කීහ.

එ කල්හි ඒ සථවිර තෙම සැවැත්නුවර යම්සේ සංඝයා විසින් ඒ අධිකරණය සන්තිද්‍රව්‍ය ලද්දේ ද, යම්සේ බොහෝ තෙරවරුන් විසින් (ඒ) අධිකරණය සන්තිද්‍රව්‍ය ලද්දේ ද, යම්සේ තුන් නමක් තෙරුන් විසින් (ඒ) අධිකරණය සන්තිද්‍රව්‍ය ලද්දේ ද, යම්සේ දෙ නමක් තෙරුන් විසින් (ඒ) අධිකරණය සන්තිද්‍රව්‍ය ලද්දේ ද, එසේ ම මොනොවට සංසිද්ධත් වූ පරිද්දෙන් ඒ අධිකරණය සන්තිද්‍රව්‍ය ය.

52. එ කල්හි ඒ මහණහු සැවැත්නුවර සංඝයා ගේ අධිකරණ-ව්‍යපශමනයෙන් නො සතුටු වූවාහු, බොහෝ තෙරුන්ගේ අධිකරණ ව්‍යපශමනයෙන් නො සතුටු වූවාහු, තුන් නමක් තෙරුන්ගේ අධිකරණ ව්‍යපශමනයෙන් නො සතුටු වූවාහු, දෙතමක් තෙරුන්ගේ අධිකරණ ව්‍යපශමනයෙන් නො සතුටු වූවාහු, එක් තෙර නමක්ගේ අධිකරණ-ව්‍යපශමනයක් නො සතුටු වූවාහු, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කරා එළැඹියාහ. එළැඹි භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැල කළාහ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදළ සේක:

“මහණෙනි, මේ අධිකරණය නිමවන ලද්දක, සන්තිද්‍රව්‍යක, වෙසෙයින් සන්තිද්‍රව්‍යක, මොනොවට සන්තිද්‍රව්‍යක. මහණෙනි, ඒ මහණුන් හඳුන්වනු පිණිස ගුල්හකය, සකණ්ණප්පකය. විචටකය යන සලාකාගැන්වීම් තුන අනුරුතිමි.



කථංකථ භික්ඛවෙ ගුලුහතො සලාකගාහො හොති? තෙන සලාක-  
ගාහාපකෙන භික්ඛුනා සලාකායො චණ්ණාචණ්ණායො කථා එකමෙකො  
භික්ඛු උපසංකම්ඤා එවමස්ස වචනියො: අයං එවංවාදිස්ස සලාකා, අයං  
එවංවාදිස්ස සලාකා, යං ඉච්ඡයි තං ගණ්ඤාහීති. ගහිතෙ වත්තබ්බො: මා ව  
කස්සපි දෙස්සහීති. සචෙ ජානාති අධම්මවාදි බහුතරාති, දුග්ගහොති පච්ඤක-  
කම්භිතබ්බං. සචෙ ජානාති ධම්මවාදි බහුතරාති සුග්ගහොති සාචෙතබ්බං.  
එවං බො භික්ඛවෙ ගුලුහතො සලාකගාහො හොති.

කථංකථ භික්ඛවෙ සකණ්ණප්පකො සලාකගාහො හොති? තෙන  
සලාකගාහපකෙන භික්ඛුනා එකමෙකස්ස භික්ඛුනො උපකණ්ණකෙ  
ආරොචෙතබ්බං. අයං එවංවාදිස්ස සලාකා, යං ඉච්ඡයි තං  
ගණ්ඤාහීති. ගහිතෙ වත්තබ්බො: මා ව කස්සපි ආරොචෙහීති.  
සචෙ ජානාති අධම්මවාදි බහුතරාති දුග්ගහොති පච්ඤකකම්භිතබ්බං.  
සචෙ ජානාති ධම්මවාදි බහුතරාති සුග්ගහොති සාචෙතබ්බං.  
එවං බො භික්ඛවෙ සකණ්ණප්පකො සලාකගාහො හොති.

කථංකථ භික්ඛවෙ විච්චකො සලාකගාහො හොති? සචෙ ජානාති  
ධම්මවාදි බහුතරාති විස්සචෙසි නෙව විච්චෙන ගාහෙතබ්බො. එවං බො  
භික්ඛවෙ විච්චකො සලාකගාහො හොති.

ඉමෙ බො භික්ඛවෙ තයො සලාකගාහාති.

### සතිවිනයො

53. අනුචාදුධිකරණං කතීති සමථෙහි සමමති? අනුචාදුධිකරණං චතුහි  
සමථෙහි සමමති සමමුඛාවිනයෙන ච සතිවිනයෙන ච අමුලොචිතයෙන ච  
තස්සපාඨයාසිකාය ච.

සියා අනුචාදුධිකරණං දො සමථෙ අනාගමි අමුලොචිතයඤා  
තස්සපාඨයාසිකඤා දව්හි සමථෙහි සමමයා සමමුඛාවිනයෙන ච  
සතිවිනයෙන වාති? සියාතිස්ස වචනියං. යථා කථං විය? ඉධ භික්ඛු  
භික්ඛු අමුලිකාය සිලවිපක්ඛයා අනුඛංසෙනී, තස්ස බො තං භික්ඛවෙ  
භික්ඛුනො සතිවෙසුරුප්පත්තස්ස සතිවිනයො දුතබ්බො.

මහණෙනි, ගුල්හක සලාකාග්‍රාහය කෙසේවේ ද යත්: ඒ සලකා ගත්වන මහණහු විසින් සලාකාවන් එකක් අනෙකකට දෙනස් වන සේ නිල් ආදී විවිධ පැහැ ඇතියන් කොට, එක් එක් මහණකු කරා එළැඹ, මේ මෙසේ වූ වාද ඇත්තැනු ගේ සලාකාව ය, මේ මෙසේ වූ වාද ඇතියහු ගේ සලාකාව ය, යමක් රිසියෙහි නම් එය ගන්නැ'යි මෙසේ කියැ යුතු වන්නේ ය. ගන්නාලද කල්හි 'කිසිවකුටත් මෙය නො දක්වන්නැ' යි කියැ යුතු ය. ඉදින් අධම්මාදිහු වඩා බොහෝ ඇතැ යි දන්නේ නම්, සලාකා ගන්නා වරදවා කරණ ලද්දේ කියා (දුන් සලාකාවන්) නැවත එකතු කොට යලිද ගැන්වියැ යුතු. ඉදින් ධම්මාදිහු වඩා බොහෝ යැ යි දන්නේ නම් මනාව කරණ ලද සලාකා ගැන්මෙකැ යි ඇස්වියැ යුතු. මහණෙනි, මෙසේ ගුල්හක සලාකා ගැන්වීම වේ.

මහණෙනි, සකණ්ණජ්ජාක සලාකාග්‍රාහය කෙසේ වේ ද යත්: ඒ සලාකා ගත්වන මහණහු විසින් එක් එක් මහණක්හු ගේ කණට ළං වැ 'මේ මෙ බදු වාද ඇත්තැනු ගේ සලාකාව ය, මේ මෙ බදු වාද ඇත්තැනු ගේ සලාකාව ය, යමක් කැළැත්තෙහි නම් එය ගන්නැ'යි කිය යුතු ය. ගත් කල්හි 'කිසිවකුටත් නො කියන්නැ'යි කිය යුතු ය. අධම්මාදිහු වඩා බොහෝ යැ යි ඉදින් දන්නේ නම්, නොමනා වැ කරණ ලද සලාකා ගැන්මෙකැ යි (සලාකාවන්) එකතු කොට දෙන යලිද සලාකා ගැන්වියැ යුතු. ඉදින් ධම්මාදිහු වඩා බොහෝ වෙත් යැ යි දන්නේ නම්, 'මනා වැ කරණ ලද සලාකා ගැන්මෙකැ'යි ඇස්විය යුතු. මහණෙනි, මෙසේ සකණ්ණජ්ජාක සලාකා ගැන්වීම වේ.

මහණෙනි, විචටක සලාකාග්‍රාහය කෙසේ වේ ද යත්: ඉදින් ධම්මාදිහු වඩා බොහෝ යැ යි දන්නේ නම්, සලාකාවන් විසිරුවා විවෘත ලෙසින් (පැතෙන පරිද්දෙන්) ම ගැන්විය යුතු. මහණෙනි, මෙසේ ම විචටක සලාකාග්‍රාහය වෙයි.

මහණෙනි, මොහු වනාහි තුන්සලාකාග්‍රාහයෝ ය යනු යැ.

### සතිවිනය

53 අනුවාදධිකරණය ශමථ කියෙකින් සන්තිදෙයි ද? අනුවාදධිකරණය සමුඛාවිනයෙන් ද සතිවිනයෙන් ද අමුල්භවිතයෙන් ද තසසාපයියාසිකායෙන් ද යන ශමථ සතරින් සන්තිදෙයි.

අනුවාදධිකරණය අමුල්භවිනයය ද තසසාපයියාසිකාව ද යන ශමථ දෙකට නොපැමිණ සමුඛාවිනයයෙන් ද සතිවිනයයෙන් ද යන ශමථ දෙකින් සන්තිදෙන්නේ ය යන්න විස හැකිද? විභැකි යැයි කිය යුතු වන්නේ ය. කෙසේ වූ දැක් මෙන් ද යත්: මෙහි මහණකුට අමුලක ශීලවිපතකියෙන් වෝදනා කෙරෙත් නම් මහණෙනි, මහණහු සිහිය වැඩිමට පැමිණි එ මහණහට සතිවිනය දිය යුතු ය.

එව. එ පන හිසකවෙ දුනබෙබා: තෙන හිසකවෙ හිනබුනා සබසං උපසබසවිනා එකංසං උගනරාසබසං කරිනා උනකුටිකං නිසිදිනා අඤ්ඤිං පගනගෙනා එවමසස වවනියෝ: මං හතෙන හිනබු අමුලිකාය සිල-විපතන්යා අනුභංසෙනති. සොහං හතෙන සතිවෙපුල්ලප්පකො සබසං සතිවිනයං යාවාමිති. දුතියමි යාවිතබෙබා, තතියමි යාවිතබෙබා.

ව්‍යතෙන හිනබුනා පටිබලෙන සබෙසා ඤාපෙනබෙබා: සුභාතු මෙ හතෙන සබෙසා. හිනබු ඉත්තනාමං හිනබුං 'අමුලිකාය සිලවිපතන්යා අනුභංසෙනති. සො සතිවෙපුල්ලප්පකො සබසං සතිවිනයං යාවති. යදි සබසං පගනකල්පං සබෙසා ඉත්තනාමසස හිනබුනො සතිවෙපුල්ලප්පකො සතිවිනයං දදෙය්‍ය එසා ඤාතති.

සුභාතු මෙ හතෙන සබෙසා. හිනබු ඉත්තනාමං හිනබුං අමුලිකාය සිලවිපතන්යා අනුභංසෙනති. සො සතිවෙපුල්ලප්පකො සබසං සතිවිනයං යාවති. සබෙසා ඉත්තනාමසස හිනබුනො සතිවෙපුල්ලප්පකො සතිවිනයං දෙති. යසායසබෙනා බමති ඉත්තනාමසස හිනබුනො සතිවෙපුල්ලප්පකො සතිවිනයං දනං. සො තුණ්හසස. යසස නකබමති සො හාසෙය්‍ය. දුතියමි එතමත්. වදම් - පෙ - තතියමි එතමත්. වදම් - පෙ - දිනෙනා සබෙසන ඉත්තනාමසස හිනබුනො සතිවෙපුල්ලප්පකො සතිවිනයො. බමති සබසසස තසො ඤාතති, එවමෙන. ධාරයාමිති..

ඉදං වුවවති හිසකවෙ අධිකරණං වූපසනං. තෙන වූපසනං? සමමුඛාවිනයෙන ව සතිවිනයෙන ව. කිඤ්ඤ තත් සමමුඛාවිනයසම්? සබසසමමුඛතා ධර්මසමමුඛතා විනයසමමුඛතා පුග්ගලසමමුඛතා - පෙ - කා ව තත් පුග්ගලසමමුඛතා? යො ව අනුවදති, යඤ්ඤ අනුවදති, උගො අනතපච්චන්දා සමමුඛිගුනා ගොනති. අයං තත් පුග්ගලසමමුඛතා. කිඤ්ඤ තත් සතිවිනයසම්? යා සතිවිනයසස කමමසස කිටියා කරණං උපගමෙනා අපඤ්ඤාපගමනං අධිවාසනා අපටිකෙකාසනා ඉදං තත් සතිවිනයසම්. එව. වූපසනකඤ්ඤ හිසකවෙ අධිකරණං කාරකො උකෙකාටෙති, උකෙකාටනං පාවිත්තිකං. ජන්දයකො බියති, බියනකං පාවිත්තියං.

මහණෙනි, (සතිවිනය) මෙසේ දිය යුතු ය: මහණෙනි, ඒ මහණහු විසින් සඤ්ඤා කරා එළැඹි තනිපට සිවුර එකස් කොට පෙරෙවැ උක්කුටුන වැ හිඳ දෙහොත් මුදුන් තබා “වහන්ස, හික්ෂුහු මට අමුලක වූ ශීලවිපතනියෝදනායෙන් වෝදනා කෙරෙත්. වහන්ස, ඒ මම සිහිය වැඩුණු බවට පැමිණියෙමි සඤ්ඤා ගෙන් සතිවිනය යැමි” යි මෙසේ කියා යුතු වන්නේ ය. දෙවනු ද යැදිය යුතු, තෙවනු ද යැදිය යුතු.

ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් ‘වහන්ස, සඤ්ඤා තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. හික්ෂුහු මෙනම් මහණහට අමුලක ශීලවිපතනියෙන් වෝදනා කෙරෙත්. හේ සිහිය වැඩුණු බවට පැමිණියේ, සංඝයා ගෙන් සතිවිනය යැයි. ඉදින් සංඝයාට ප්‍රාජ්නකාලය වේ නම් සංඝ තෙමේ සිහිවැඩුණුබවට පත් මෙනම් මහණහට සතිවිනය දෙන්නේ ය. මේ ඥාතිය යැ.

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා, මහණහු මෙනම් මහණහට අමුලක ශීලවිපතනියෙන් වෝදනා කෙරෙත්. සිහිය වැඩුණු බවට පත් හෙ තෙමේ සංඝයාගෙන් සතිවිනය යැයි. සංඝ තෙමේ සිහිය වැඩුණු බවට පත් මෙනම් මහණහට සතිවිනය දෙයි. සිහිය වැඩුණු බවට පත් මෙනම් මහණහට සතිවිනය දීම යම් ආයුෂ්මකන්හට රිසියෙන්තේ නම්, හේ නිහඬ වේවා. යමකුහට නො රිසියෙන්තේ නම් හේ කියාවා, දෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි... තෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි... සංඝයා විසින් සිහිය වැඩුණු බවට පත් මෙ නම් මහණහට සතිවිනය දෙන ලද්දේ ය. සංඝයාට රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය සලකමි” යි, සංඝ තෙමේ දැන්විය යුතු.

මහණෙනි, (මෙසේ) මේ අධිකරණය සන්තිදුන්නේ යැ යි කියනු ලැබේ. කිමෙකින් සන්තිදුන්නේ ද යත්: සම්මුඛාවිනයයෙනුත් සතිවිනයයෙනුත් ය. එහි සම්මුඛාවිනය කිමෙන් ද යත්: සංඝසම්මුඛතාව ධර්මසම්මුඛතාව විනයසම්මුඛතාව පුද්ගලසම්මුඛතාව... යන මේ යි. එහි පුද්ගල සම්මුඛතාව කවර යැ? යමෙකුත් වෝදනා කෙරෙයි ද?, යමකුටත් දෝදනා කෙරෙයි ද? සිය පසෙහින් විරුද්ධ පක්ෂයෙහින් වූවෝ හමුවෙත් ද? මේ එහි පුද්ගල සම්මුඛතාව යි. එහි සතිවිනය කවර යැ? ‘සතිවිනය කම්භා ගේ යම් ක්‍රියාවෙන්, කිරීමෙන්, එළැඹීමෙන්, වඩාත් එළැඹීමෙන්, ඉවැසීමෙන්, ප්‍රතික්‍රෝශ නොකිරීමෙන් වෙයි ද, මේ එහි සතිවිනය යි. මහණෙනි, ඉදින් මෙසේ සන්තිදුණු අධිකරණය කාරක මහණෙක් උත්තෝචනය කෙරෙයි නම්, ඔහුට උත්තෝචනක පාවිච්ඡිය වෙයි. ඡන්දයක තෙමේ භික්ෂු කෙරෙයි ද, බියනක පාවිච්ඡිය ඇවැත වේ.

## අමුලුහවිනයො

54. සියා අනුචාදයිකරණං දෙව සමථෙ අනාගතෙ සතිවිනයඤ්ච තස්සපාපියායිකඤ්ච, දිගි සමථෙහි සමෙය්‍ය සමමුඛාවිනයෙන ව අමුලුහ-විනයෙනවානි? සියාතිස්ස වචනියං. යථා කථං විය? ඉධ භික්ඛු උමමත්තකො හොති විත්තවිපරියාසකතො, තෙන උමමත්තකෙන විත්ත විපරියාසකතෙන බහුං අස්සාමණකං අජ්ඣාචිණ්ණං හොති භාසිතපරික්ක-න්තං. තං භික්ඛු උමමත්තකෙන විත්තවිපරියාසකතෙන අජ්ඣාචිණ්ණෙන ආපතතියා වොදෙන්නි: සරතායස්මා ඵවරුපිං ආපතති. ආපජ්ජිතාති. සො ඵවං වදෙති: ‘අහං ඛො ආවුසො උමමත්තකො අහොසිං විත්ත විපරියාසකතො, තෙන මෙ උමමත්තකෙන විත්තවිපරියාසකතෙන බහුං අස්සාමණකං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපරික්කන්තං. නාහන්තං සරාමි. මුලෙන න මෙ ඵතං කතන්ති.’ ඵවමපි නං වුච්චමානා වොදෙත්තෙව ‘සරතායස්මා ඵවරුපිං ආපතති. ආපජ්ජිතාති’ තස්ස ඛො භික්ඛවෙ භික්ඛුනො අමුලුහවිනයො අනුබ්බා.

ඵවඤ්ච පන භික්ඛවෙ අනුබ්බා: තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සංඝ-උපසංඝාමිත්වා ඵකංසං උත්තරාසංඝිතං කරිත්වා වුච්චානං. භික්ඛුනං පාදෙ වන්ඤ්චා උත්තරාසංඝිතං නිසිදිත්වා අඤ්ජුං පග්ගහෙත්වා ඵවමස්ස වචනියො: ‘අහං හතෙන උමමත්තකො අහොසිං විත්තවිපරියාසකතො, තෙන මෙ උමමත්තකෙන විත්තවිපරියාසකතෙන බහුං අස්සාමණකං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපරික්කන්තං. මං භික්ඛු උමමත්තකෙන විත්තවිපරියාසකතෙන අජ්ඣාචිණ්ණෙන ආපතතියා වොදෙන්නි. සරතායස්මා ඵවරුපිං ආපතති. ආපජ්ජිතාති. තාහං ඵවං වදමි: අහං ඛො ආවුසො උමමත්තකො අහොසිං විත්තවිපරියාසකතො, තෙන මෙ උමමත්තකෙන විත්තවිපරියාසකතෙන බහුං අස්සාමණකං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපරික්කන්තං. නාහන්තං සරාමි. මුලෙන න මෙ ඵතං කතන්ති. ඵවමපි මං වුච්චමානා වොදෙත්තෙව: සරතායස්මා ඵවරුපිං ආපතති. ආපජ්ජිතාති. සොහං හතෙන අමුලුහො සංඝං අමුලුහවිනයං යාවාමිති. දුතියමපි යාවිතබ්බො -පෙ- තතියමපි යාවිතබ්බො -පෙ-

## අමුළුභවනය

54. අනුවාදාධාරණය සතිවිනයය ද තසසපාපියාසිකාට ද යන ශමට දෙකට නොපැමිණ සම්මුඛාවිනයයෙන් ද අමුළුභවනයයෙන් ද යන ශමට දෙකින් සන්තිදෙන්තේ ය යන්න විය හැකි ද? විය හැකියැයි කියැයුතු වන්නේ ය. කෙසේ ද යත්: මෙහි මහණෙක් සිත් පෙරළියට පැමිණි උමතුටෙක් වෙයි. සිත් පෙරළියට පැමිණි ඒ උමතු මහණහු විසින් ශ්‍රමණ සාරූප්‍ය නොවූ බොහෝ කියුම් කැරුම් ද කරණ ලද්දේ වෙයි. උමතු වැ සිත් පෙරළියට පැමිණ කළ දැ හේතු කොට ගෙන ‘ආයුෂ්මත් තෙමෙ මෙබඳු ඇවැතකට පැමිණියා සිහි කෙරේවා’යි මහණහු එ මහණහට ඇවැතින් චෝදනා කෙරෙත්. “ඇවැත්නි, මම සිත් පෙරළියට පත් උමතුටෙකිට වීම්. උමතු වූ සිත් පෙරළියට පැමිණි ඒ මා විසින් කායික වාවසික වශයෙන් බොහෝ ශ්‍රමණසාරූප්‍ය නොවූ දැ කරණ ලදී. එය මම සිහි නොකරමි. සිහි මුළා වූ මා විසින් එය කරණ ලද්දේ හේ මෙසේ කියයි. ඔහු විසින් මෙසේ කියනු ලබන්නාහු ද ඔහු ඒ මහණහට “ආයුෂ්මත් තෙමෙ මෙ බඳු ඇවැතකට පැමිණියා සිහි කෙරේවා”යි චෝදනා කෙරෙත් ම ය. මහණෙනි, නොමුළා වූ ඒ මහණහට අමුළුභවනය දිය යුතු ය.

මහණෙනි, එය මෙසේ ම දිය යුතු: ඒ මහණහු විසින් සංඝයා වෙත එළැඹ, උතුරුසහ එකස් ශායට වැඩිමහළු මහණුන්ගේ පා වැද උත්කුටුක වැ හිඳ දෙහොත් මුදුන් තබා “වහන්ස, මම සිත් පෙරළියට පත් උමතු-ටෙකිම වීම්. උමතු වූ සිත් පෙරළියට පත් ඒ මා විසින් මහණහට නො සරුප් වූ කායික වූ ද වාවසික වූ ද බොහෝ වරද කරණ ලද්දේ ය. මහණහු උමතු වූ සිත් පෙරළියට පත් මා විසින් කළ වරද හේතු කොට ගෙන මහණහු මට, ‘ආයුෂ්මත් තෙමෙ මෙ බඳු ඇවැතකට පැමිණියා සිහි කෙරේවා’යි මට චෝදනා කෙරෙත්. ‘ඇවැත්නි, මම උමතු වූ සිත් පෙරළියට පැමිණියෙකිම වීම්. උමතු වූ සිත් පෙරළියට පැමිණි ඒ මා විසින් වචනයෙන් කියන ලද්දු ද, කසින් කරණ ලද්දු ද යි බොහෝ ශ්‍රමණ සාරූප්‍ය නොවූ වරද දැ කරණ ලදී. ඒ දැ මම සිහි නො කෙරෙමි. සිහිමුළා වූ මා විසින් ඒ දැ කරණ ලද්දේ ඔවුනට මම මෙසේ කියමි. මෙසේ කියනු ලබන්නාහු ද ඔහු මට ‘ආයුෂ්මත් තෙමෙ මෙ බඳු ඇවැතකට පැමිණියා සිහි කෙරේවා’ යි මට චෝදනා කෙරෙත් ම ය. වහන්ස, ඒ මම සිහිමුළාව නැත්තෙම සංඝයා ගෙන් අමුළුභවනයය ඉල්ලමි’යි මෙසේ කියැ යුතු වන්නේ ය. දෙවෙනි වර ද මෙසේ ඉල්ලිය යුතු... තෙවෙනි වර ද ඉල්ලිය යුතු...

ව්‍යාකෘතන භික්ඛුනා පටිබ්බංගන සංඛේසා ඤාපෙතබ්බෝ. සුඤ්ඤා මෙ භතෙන සංඛේසා, අයං ඉක්ඛන්තාමො භික්ඛු උමුත්තකො අහොසි චිත්ත විපරියාසකතො. තෙන උමුත්තකෙන චිත්තවිපරියාසකතෙන බහුං අසාසමනං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපරික්කන්තං. තං භික්ඛු උමුත්තකෙන චිත්තවිපරියාසකතෙන අජ්ඣාචිණ්ණෙන ආපනතියා වොදෙතති: සරතායසමා ඵවරුපිං ආපනතං ආපජ්ජිතාති. සො ඵවං වදෙති: ‘අහං ඛො ආවුසො උමුත්තකො අහොසිං -පෙ-’ සො අමුළො සංඛේසං අමුළහවිනයං යාවති. යදි සංඛේසස්ස පනත්තං සංඛේසා ඉක්ඛන්තාමස්ස භික්ඛුනො අමුළහස්ස අමුළහවිනයං දදෙය්‍ය, එසා ඤාතති.

සුඤ්ඤා මෙ භතෙන සංඛේසා: අයං ඉක්ඛන්තාමො භික්ඛු උමුත්තකො අහොසි චිත්තවිපරියාසකතො -පෙ- සො ඵවං වදෙති: ‘අහං ඛො ආවුසො උමුත්තකො අහොසිං චිත්තවිපරියාසකතො -පෙ- සො අමුළො සංඛේසං අමුළහවිනයං යාවති. සංඛේසා ඉක්ඛන්තාමස්ස භික්ඛුනො අමුළහස්ස අමුළහවිනයං දෙති. යස්සායස්මතො ඛමති ඉක්ඛන්තාමස්ස භික්ඛුනො අමුළහස්ස අමුළහවිනයස්ස දුතං. සො තුණ්හස්ස, යස්ස නක්ඛමති සො භාසෙය්‍යා දුතියමි ඵතමස්. වදාමි -පෙ-නතියමි ඵතමස්. වදාමි -පෙ-.

දිනෙතා සංඛේසන ඉක්ඛන්තාමස්ස භික්ඛුනො අමුළහස්ස අමුළහවිනයෝ. ඛමති සංඛේසස්ස තස්මා තුණ්හි ඵවමො. ධාරයාමිති.

ඉදං වුවිති භික්ඛවෙ අධිකරණං වූපසන්තං. කෙන වූපසන්තං? සමමුඛාවිනයෙන ව අමුළහවිනයෙන ව. කිඤ්ඤි තස්ස සමමුඛාවිනයස්මිං? සංඛේසසමමුඛතා ධම්මසමමුඛතා විනයසමමුඛතා පුග්ගලසමමුඛතා. කිඤ්ඤි තස්ස අමුළහවිනයස්මිං? යා අමුළහවිනයස්ස කල්පස්ස කිරියා කරණං උපගමනං අජ්ඣාපගමනං අධිවාසනා අපටිකෙකායනා, ඉදං තස්ස අමුළහවිනයස්මිං, ඵවං වූපසන්තං භික්ඛවෙ අධිකරණං කාරකො උකෙකා-වෙති, උකෙකාවනකං පාවිත්තියං. ජන්දයකො ඛියති, ඛියනකං පාවිත්තියං.

වාක්‍ය වූ ප්‍රතිබල වූ මහණකු විසින් සංඝ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු: “සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය දසාවා, මේ මෙනම් මහණ තෙම සිත් පෙරළීමට ගිය උමතු වෙක් විය, සිත් පෙරළීමට ගිය උමතු වූ ඔහු විසින් කායික වූ ද වාචසික වූ ද අග්‍රාමණක වූ බොහෝ වරද කරණ ලද්දේ ය. මහණහු ඒ මහණහට සිත්පෙරළීමට ගිය උමතු වූ ඔහු විසින් කරණ ලද වරදින් ඇවැත් ‘ආයුෂ්මත් තෙමේ මෙබඳු වූ ඇවැත්තට පැමිණියා සිහි කෙරේවා’යි වෝදනා සෙරෙත්, හෙ තෙමේ ‘ඇවැත්නි,... උමතු වී’... යි මෙසේ කියයි. හේ සිහිමුළාව නැත්තේ සංඝයා ගෙන් අමුල්භවිතයය ඉල්ලයි. ඉදින් සංඝයාට ප්‍රාප්තකාල වේ නම්-

සංඝ තෙමේ සිහිමුළාව නැත්තා වූ මෙනම් මහණහට අමුල්භවිතයය දෙන්නේ ය. මේ ඥප්තිය යි.

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මගේ වචනය දසාවා, මේ මෙනම් මහණ තෙම සිත් පෙරළියට ගිය උමතු වෙක් විය... හේ ‘ඇවැත්නි, මම සිත් පෙරළියට ගිය උමතු වෙකිම් වීම්... සිහිමුළාවෙන් තොරවූ හේ සංඝයා ගෙන් අමුල්භවිතයය ඉල්ලයි. සංඝ තෙමේ සිහිමුළාව නැත්තා වූ මෙනම් මහණහට අමුල්භවිතයය දෙයි. මුළාව නැත්තා වූ මෙනම් මහණහට අමුල්භවිතයය දීම යම් ආයුෂ්මතක්හට රිසියෙන් නම් හේ නිහඬ වේවා, යමකුට තො රිසියෙන් නම්, හේ කියවා, දෙවෙනි වරද මේ කරුණ කියමි...

සංඝයා විසින් සිහිමුළාවෙන් තොර වූ මෙනම් මහණහට අමුල්භවිතයය දෙන ලද්දේ ය. සංඝයාට රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය, මෙසේ මෙය සලකමි” යනු යි.

මහණෙනි, මේ අධිකරණය සන්භිදුනේ යැයි කියනු ලැබේ. කීමෙකින් සන්භිදුනේ ද යත්: සම්මුඛාවිනයෙන් ද අමුල්භවිතයයෙන් ද යන දෙකිනි. එහි සම්මුඛාවිනයය කවර යැ? සංඝසම්මුඛතාව ධර්මසම්මුඛතාව, විනය සම්මුඛතාව, පුද්ගලසම්මුඛතාව යන සතර යැ.

එහි අමුල්භවිතය කවර යැ? අමුල්භවිතය කර්මයා හේ යම් ක්‍රියායෙක්, කිරීමෙක්, එළැඹීමෙක්, අහසුපගමනයෙක්, ඉවැසීමෙක්, අප්‍රතික්‍රෝශනයෙක් වේ ද, මේ එහි අමුල්භවිතය යැ. මහණෙනි, මෙසේ සන්භිදුණු අධිකරණය කාරක හෙණෙක් උත්තෝචනය කරන්නේ ද, ඔහුට උත්තෝචනක පාවිත්තිය ඇවැත් වේ. ඡන්දයක තෙමේ (මේ අධිකරණ ව්‍යුපගමයය) නින්දා කරන්නේ ද, ඔහුට බියනක පාවිත්තිය ඇවැත් වේ.



## තසසපාපියාසිකා

55. සියා අනුවාදධිකරණං දෙව සමථෙ අනාගමි සතිවිනයඤ්ච අමුළහවිනයඤ්ච දව්හි සමථෙහි සමමයා සමමුඛාවිනයෙන ච තසස පාපියාසිකාය වාති? සියාතිස්ස වචනියං.

යථා කථං විය? ඉධ හික්ඛු හික්ඛුං සඬසමජෙකි ගරුකාය ආපනතියා වොදෙති, සර්තයස්මා ඵවරුපිං ගරුකං ආපනතිං ආපජ්ජිතා පාරාජිකං වා පාරාජිකසාමන්තං වා'ති.

සො ඵවං වදෙති: න ඛො අහං ආවුසො සරාමි ඵවරුපිං ගරුකං ආපනතිං ආපජ්ජිතා පාරාජිකං වා පාරාජිකසාමන්තං වාති.

නමෙනං සො නිබ්බයේන්තං අනිවෙයේති. 'ඉඬසායස්මා සාධුකමෙව ජානාහි, යදි සරසි ඵවරුපිං ගරුකං ආපනතිං ආපජ්ජිතා පාරාජිකං වා පාරාජිකසාමන්තං වාති.

සො ඵවං වදෙති: න ඛො අහං ආවුසො සරාමි ඵවරුපිං ගරුකං ආපනතිං ආපජ්ජිතා පාරාජිකං වා පාරාජිකසාමන්තං වා, සරාමි ච ඛො අහං ආවුසො ඵවරුපිං අපමනනිකං ආපනතිං ආපජ්ජිතාති.

නමෙනං සො නිබ්බයේන්තං අනිවෙයේති: 'ඉඬසායස්මා සාධුකමෙව ජානාහි: යදි සරසි ඵවරුපිං ගරුකං ආපනතිං ආපජ්ජිතා පාරාජිකං වා පාරාජිකසාමන්තං වා'ති.

සො ඵවං වදෙති: 'ඉමං හි නාමාහං ආවුසො අපමනනිකං ආපනතිං ආපජ්ජිතා අපුට්ඨා පටිජානියාමි. කිම්පනාහං ඵවරුපිං ගරුකං ආපනතිං ආපජ්ජිතා පාරාජිකං වා පාරාජිකසාමන්තං වා පුට්ඨා න පටිජානියාමි'ති.

සො ඵවං වදෙති: ඉමං හි නාම කං ආවුසො අපමනනිකං ආපනතිං ආපජ්ජිතා අපුට්ඨා පටිජානියාමි. කිම්පන කං ඵවරුපිං ගරුකං ආපනතිං ආපජ්ජිතා පාරාජිකං වා පාරාජිකසාමන්තං වා පුට්ඨා න පටිජානියාමි? ඉඬසායස්මා සාධුකමෙව ජානාහි. යදි සරසි ඵවරුපිං ගරුකං ආපනතිං ආපජ්ජිතා පාරාජිකං වා පාරාජිකසාමන්තං වාති.

### තස්සපාපියාසිකා

55. අනුවාදකරණය සතිවිනයය ද අමුළ්භවිනයය ද යන ගමථ දෙකට නොපැමිණ, සම්මුඛාවිනයයෙන් ද තස්සපාපියාසිකායෙන් ද යන ගමථ දෙකින් සංසිද්දෙන් නේ ය යන්න විය හැකි ද? විය හැකියැයි කිය යුතු වන්නේ ය.

කෙසේ ද යත්. මෙහි මහණෙක් මහණකුට සහමැදදී “ආයුෂ්මත් තෙමේ පරිච්ඡ ඇවැතකට හෝ පරිච්ඡට සාමන්න (දුකුළා හෝ උලසි) ඇවැතකට හෝ මෙබඳු ගරු ඇවැතකට පැමිණියා සිහි කෙරෙවා’යි ගරු ඇවැතෙකින් වෝදනා කරයි.

ඒ (වුදිත) මහණ තෙම ‘ඇවැත්නි, පරිච්ඡ ඇවැතට හෝ පරිච්ඡට සාමන්න (දුකුළා හෝ උලසි) ඇවැතකට හෝ මෙබඳු ඇවැතකට පැමිණියා මම සිහි නො කරමි යි කියයි.

ඒ (වෝදක) මහණ තෙම ‘එසේ නම් ආයුෂ්මත් තෙමේ පරිච්ඡ හෝ පරිච්ඡට සාමන්න (දුකුළා හෝ උලසි) ඇවැතකට හෝ පැමිණියෙමි’යි සිහි කෙරෙහි නම් මනාකොට ම එය දැනගන්නැ’යි යථෝක්ත වුදිත මහණහු වඩාත් වොදනායෙන් වෙළයි.

ඒ වුදිත මහණතෙම ‘ඇවැත්නි, පරිච්ඡ ඇවැතට හෝ පරිච්ඡට සාමන්න ඇවැතකට හෝ මෙසේ වූ ඇවැතකට පැමිණියෙමි’යි මම නොම සිහි කරමි. ඇවැත්නි, එතෙකුදු වුවත් මෙබඳු වූ අල්පමාත්‍ර ඇවැතකට පැමිණියෙමි යි සිහි කෙරෙමි’යි මෙසේ කියයි.

එසේ වී නම්, ආයුෂ්මත් තෙමේ ‘පරිච්ඡ ඇවැතට හෝ පාරාජික-සාමන්න ඇවැතකට හෝ මෙසේ වූ ගරු ඇවැතකට පැමිණියෙමි’යි ඉදින් සිහි කෙරෙහි නම් එය මනාකොට ම දැනගන්නැ’යි වොදක මහණ තෙමේ යථෝක්ත වොදනා වෙළමෙන් මිදෙන්නට සැරසෙන මහණහු වඩාත් දැඩි කොට වෙළයි.

‘ඇවැත්නි, මම මෙ නම් අල්පමාත්‍ර ඇවැතකට පැමිණ නො විචාරණ ලද්දෙමි ප්‍රතිඥා කරන්නෙමි. කිමෙක් ද? පරිච්ඡ ඇවැතට හෝ පරිච්ඡ ඇවැතට සාමන්න වූ ඇවැතකට හෝ මෙබඳු වූ ගරු ඇවැතකට පැමිණ විචාරණ ලද්දෙමි ප්‍රතිඥා නො කරන්නෙමි දැ’යි ඒ වුදිත මහණ මෙසේ කියයි.

එවිට ඒ වෝදක මහණ තෙම ‘ඇවැත්නි, ඔබ මෙනම වූ අල්පමාත්‍ර ඇවැතකට පැමිණ, නොවිචාරණ ලද්දෝ එය ප්‍රතිඥා කරන්නහු ය, (එසේ කල්හි) පරිච්ඡ හෝ පරිච්ඡට සාමන්න ඇවැතකට හෝ මෙබඳු ගරු ඇවැතකට පැමිණ කිමෙක් ද? විචාරණ ලද්දහු ප්‍රතිඥා නො කරන්නහු ද? එබැවින් ඉදින් පරිච්ඡකට හෝ පරිච්ඡට සාමන්න ඇවැතකට හෝ මෙසේ වූ ගරු ඇවැතකට පැමිණියෙමි’යි ඉදින් සිහි කරවූ නම්, එය මොනොවට ම දැනගන්නැ’යි මෙසේ කියයි.

යො එවං විදේහී සරාමී ඛො අහං ආවුසො එවරුපිං ගරුකං ආපත්තං ආපජ්ජිතා පාරාජිකං වා පාරාජිකසාමිකං වා දවා මෙ එතං වුත්තං, රවා මෙ එතං වුත්තං. නාහිත්තං සරාමී එවරුපිං ගරුකං ආපත්තං ආපජ්ජිතා පාරාජිකං වා පාරාජිකසාමිකං වාහි.

56. තස්ස ඛො තං හික්ඛංව හික්ඛුතො තස්සපාපියාසිකා කම්මං කාතබ්බං. එවිඤ්ඤා පන හික්ඛංව කාතබ්බං. ව්‍යඤ්ඤා හික්ඛුතා පටිබලන සංඛේතා ඤාපෙතංඛො:

සුඤ්ඤා මෙ භවත්ත සංඛේතා අයං ඉත්තනාමො හික්ඛු සංඛේතපේඤ්ඤා ගරුකාය ආපත්තියා අනුයුඤ්ජියමානො අවජාහිත්වා පටිජානාති, පටිජානිත්වා අවජානාති, අඤ්ඤානඤ්ඤං පටිවරති, සම්පජානමුසා භාසති, යදි සංඛේතා පනතලං, සංඛේතා ඉත්තනාමසා හික්ඛුතො තස්සපාපියාසිකා කම්මං කරෙය්‍ය. එසා ඤාතති.

සුඤ්ඤා මෙ භවත්ත සංඛේතා. අයං ඉත්තනාමො හික්ඛු සංඛේතපේඤ්ඤා ගරුකාය ආපත්තියා අනුයුඤ්ජියමානො අවජාහිත්වා පටිජානාති, පටිජානිත්වා අවජානාති, අඤ්ඤානඤ්ඤං පටිවරති, සම්පජානමුසා භාසති. සංඛේතා ඉත්තනාමසා හික්ඛුතො තස්සපාපියාසිකා කම්මං කරෙති. යසායසමානො ඛම්මි ඉත්තනාමසා හික්ඛුතො තස්සපාපියාසිකා කම්මසා කරණං, යො තුණ්හසා. යසා නකම්මි යො භාසෙය්‍ය. දුග්ගිහි ඵලස්මිං වද්ධිං -පෙ- තතිස්මි ඵලස්මිං වද්ධිං -පෙ- කතං සංඛේතා ඉත්තනාමසා හික්ඛුතො තස්සපාපියාසිකා කම්මං. ඛම්මි සංඛේතා තසා තුණ්හි. එවමෙතං ධාරයාමි"ති.

ඉදං වුච්ඡති හික්ඛංව අධිකරණං වූපසන්තං. කෙන වූපසන්තං? සමුත්ථිනාමනාමන ව තස්සපාපියාසිකාය ව. කිඤ්ඤා තත් සමුත්ථිනාමනාමනං? සමාසමුත්ථිනා ධම්මසමුත්ථිනා විනයසමුත්ථිනා පුග්ගසමුත්ථිනා -පෙ- කා ව තත් තස්සපාපියාසිකාය? යා තස්සපාපියාසිකා කම්මසා කිරියා කරණං උපගමනං අජක්ඛුපගමනං අධිවාසනා අපටිකෙකාසනා, අයං තත් තස්සපාපියාසිකාය. එවං වූපසන්තං ච හික්ඛවෙ අධිකරණං කාරකො උකෙකාටෙති. උකෙකාටනකං පාවිතියං. ඡන්ද්‍රයනො බියති, බියනකං පාවිතියං.

(එවිට) ඒ චූදිතක මහණ තෙම “ඇවැත්නි, පරිච්ඡේද ඇවැත්තට හෝ පරිච්ඡේද සාමනා ඇවැත්තට හෝ මෙබඳු වූ ගරු ඇවැත්තට පැමිණියෙමි යි මා කීවා සිහි කෙරෙමි ඇවැත්නි, එය මා විසින් කෙළි පිණිස කියන ලදි, එය මා විසින් විහිළු පිණිස කියන ලදි. පරිච්ඡේද ඇවැත්තට හෝ පරිච්ඡේද සාමනා ඇවැත්තට හෝ මෙබඳු ඇවැත්තට මම පැමිණියෙමි” යි කියා නම් නො ම සිහි කෙරෙමි” යි මෙසේ කියයි.

56. මහණෙනි, එසේ කියන ඒ මහණහට නසසපාපියාසිකා කම්ය කළ යුතු. මහණෙනි, මෙසේ වනාහි එය කළ යුතු: වෘත්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මහණක්හු විසින්

“වගන්ස, සංඝ තෙමේ මගේ වචනය අසාවා. මේ මෙනම් මහණ තෙම සහ මැදදී ගරු ඇවැත්තන් ප්‍රශ්න කරණු ලබන්නේ අවඤා කොට (වරද නො පිළිගෙන) ප්‍රතිඥා කෙරෙයි (නැවැත් පිළිගනියි). ප්‍රතිඥා කොට (එසේ ය වරදට පැමිණියෙමි යි පිළිගෙන) අවඤා කෙරෙයි (ක්‍රීඩා වශයෙන් එසේ කියමි යි යන ආදි බසක් කියා නොපිළිගනි හෝ වරද යටපත් කෙරෙයි). එකෙකින් අනෙකක් වසාලයි. (වරදට පැමිණියෙමි යි) දන්නේ ම බොරු කියයි. ඉදින් සංඝයාට සුදුසු යැ යි ගැහෙන්නේ නම්, සංඝ තෙමේ මෙනම් මහණහට නසසපාපියාසිකා කම්ය කරන්නේ ය. මේ ඥප්තිය යි.

වගන්ස, සංඝ තෙමේ මගේ වචනය අසාවා. මේ මෙනම් මහණ තෙම සහ මැදදී ගරු ඇවැත්තෙකින් අනුයෝග කරණු ලබන්නේ, අවඤා කොට ප්‍රතිඤා කෙරෙයි ප්‍රතිඥා කොට අවඤා කෙරෙයි අන් කරුණෙකින් අනෙකක් වසාලයි, දැන දැන මුසවා බෙණෙයි, සංඝ තෙමේ මෙනම් මහණහට නසසපාපියාසිකා කම්ය කෙරෙයි. මෙනම් මහණහට නසසපාපියාසිකා කර්මය කිරීම යම් ආයුෂ්මතක්හට රිසියෙයි නම්, හේ නිහඬ වන්නේය, යම් ආයුෂ්මතක්හට නො රිසියෙයි නම් හේ කියාවා. දෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි... සංඝයා විසින් මෙනම් මහණහට නසසපාපියාසිකා කර්මය කරණ ලදි. සංඝයාට රිසියෙයි, එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙ කරුණ දරමි” යනු යි.

මහණෙනි, මේ අධිකරණය (මෙසේ) සන්ධිඳුනේ යැ යි කියනු ලැබේ. කිමෙකින් සන්ධිඳුනේද? යන්: සම්මුඛාචනය යන ද නසසපාපියාසිකා යෙන් ද යන දෙකිනි. එහි සම්මුඛාචනය කවර යැ? සංඝසම්මුඛතාව, ධර්ම-සම්මුඛතාව, විනයසම්මුඛතාව, ප්‍රදිගල සම්මුඛතාව යන සතර යි ... එහි නසසපාපියාසිකාව කවර යැ? නසසපාපියාසිකා කර්මයා හේ යම් ක්‍රියා-වෙක්, කිරිවෙක්, ඵළැඹිවෙක්, අධ්‍යාපණයක්, ඉවැසිවෙක්, අනුනිෂේධන යෙක් වේ ද, මෙය එහි නසසපාපියාසිකාව යැ. මහණෙනි, ඉදින් මෙසේ සාධිඳුනු අධිකරණය කරක මහණෙක් උත්තෝචනය කරන්නේ ද, උකෙකාටනක පාවිතනිය ඇවැත්ත වේ. ඡන්දදයක හෙණෙක් නිසු කෙරෙයි ද, ඔහුට බියනක පාවිතනිය වෙයි.

### පටිඤ්ඤානකරණං

57. ආපනනාධිකරණං කතීහි සමපේහි සමුච්ඡිති? ආපනනාධිකරණං නීහි සමපේහි සමුච්ඡිති සමමුඛාවිනයෙන ව පටිඤ්ඤානකරණෙන ව තිණවසාරකෙන ව,

සියා ආපනනාධිකරණං එකං සමපේ. අනාගමික තිණවසාරකං දව්හි සමපේහි සමමුඛා සමමුඛා විනයයෙන ව පටිඤ්ඤානකරණෙන වානි? සියා'තිස්ස වචනියං. යථාකථං විය? ඉධ භික්ඛු උභ්‍යන්තං ආපනනං ආපනනාගොති. තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා එකං භික්ඛුං උපසංඝකමිත්වා එකංසං උත්තරාසඛං කරිත්වා වුඛස්සානං භික්ඛුනං පාදෙ වඤ්ඤා උක්ඛුට්ඨං නිසිදිත්වා අඤ්ඤාපිට්ඨකානං එවමස්ස වචනියො: අහං ආවුසො ඉක්ඛාමං ආපනනං ආපනනා, නං පටිදෙසෙමි'ති. තෙන වත්තකොඛා: 'පසංසි'ති. 'ආම පසාමි'ති. 'ආයති' සංවරෙය්‍යාසි'ති.

ඉදං වුවනි භික්ඛවෙ අධිකරණං වුපසන්නං. තෙන වුපසන්නං සමමුඛා විනයයෙන ව පටිඤ්ඤානකරණෙන ව. කිඤ්ඤානස්ස සමමුඛාවිනයස්මි? ධම්මසමමුඛතා විනයසමමුඛතා පුග්ගලසමමුඛතා -පෙ- කා ව තස්ස පුග්ගලසමමුඛතා? යො ව දෙසෙති, යස්ස ව දෙසෙති, උගො සමමුඛිභුතා ගොනා, අයං තස්ස පුග්ගලසමමුඛතා කිඤ්ඤානස්ස පටිඤ්ඤානකරණස්මි? යා පටිඤ්ඤානකරණස්ස කමමස්ස කිරියා කරණං. උපගමනං අප්ඤ්ඤාපිට්ඨකානං අධිවාසනා අපට්ඨකාසනා, ඉදං තස්ස පටිඤ්ඤානකරණස්මි. එව, වුපසන්නං වෙ භික්ඛවෙ අධිකරණං පටිඤ්ඤානකරණං උක්ඛාතොති උක්ඛාතනං. පාවිත්තියං.

58. එවං වෙ නං ලහෙථ ඉච්චිතං කුසලං. නො වෙ ලහෙථ තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සමබ්‍රුලෙ භික්ඛු උපසංඝකමිත්වා එකංසං උත්තරාසඛං කරිත්වා වුඛස්සානං භික්ඛුනං පාදෙ වඤ්ඤා උක්ඛුට්ඨං නිසිදිත්වා අඤ්ඤාපිට්ඨකානං එවමස්ස වචනියො: 'අහං ගතෙහ ඉක්ඛාමං ආපනනං ආපනනා, නං පටිදෙසෙමි'ති. ව්‍යතෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන තෙ භික්ඛු ඤාපෙතොඛා: 'සුභතාදු මෙ ආයස්සිත්වා. අයං ඉක්ඛාමො භික්ඛු ආපනනං සරති. විවරති. උත්තරාසඛොති දෙසෙති. යද්දසංඝාතානං පහතකල්ලං අහං ඉක්ඛාමස්ස භික්ඛුනො ආපනනං පතිගණෙය්‍යානානි.'

## ප්‍රතිඥාතකරණය

57. ආපත්තාධිකරණය සමථ කියෙතින් සන්සිද්දෙයි ද? යන්: ආපත්තාධිකරණය සම්මුඛාවිනයයෙන් ද ප්‍රතිඥාතකරණයෙන් ද තිණව්‍යාපාරකයෙන් ද යන සමථ තුනින් සන්සිද්දේ.

ආපත්තාධිකරණය තිණව්‍යාපාරක නම් වූ එක් සමථයකට නොපැමිණ සම්මුඛාවිනයෙන් ද පටිඤ්ඤානකරණයෙන් ද යන සමථ දෙකින් සන්සිද්දෙන්නේ ය යන්නා විය හැකි ද? විය හැකි යැයි කියයුතු වන්නේ ය. කෙසේ යත්: මෙහි මහණෙක් උහු ඇවතකට පැමිණියේ වෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණහු විසින් එක් මහණකු කරා එළඹ උතුරු සහ එකස් කොට වැඩිමහලු මහණුන්ගේ පා වැද උක්කුටුක වැ හිඳ දෙහොත් මුදුන්හි කොට, “ඇවැත්නි, මම මෙ නම් ඇවැතකට පැමිණියෙමි, එය දෙසමි”යි මෙසේ කිය යුතු වන්නේ යැ, ඔහු විසින් (අනිත් මහණහු විසින්) ‘ඇවැත දක්හිඳු’යි කියා යුතු. එසේ ය, දකිමි’යි පළමු මහණහු විසින් කියා යුතු. ‘මත්තෙහි සංවර වඩව’යි දෙවැනි මහණහු විසින් කියා යුතු,

මහණෙනි, මේ අධිකරණය (මෙසේ) සන්සිදුනේ ය යි කියනු ලැබේ. කීමෙකින් සන්සිදුනේ ද? යන්: සම්මුඛාවිනයයෙන් ද පටිඤ්ඤානකරණයෙන් ද යන දෙකිනි. එහි සම්මුඛාවිනයය කවර යැ? ධර්මසම්මුඛතාව විනය සම්මුඛතාව පුද්ගලසම්මුඛතාව යන තුන ය... එහි පුද්ගල සම්මුඛතාව කවර යැ: යමෙක් ඇවැත දෙසා නම්, හේ මහණ ද යමකට ඇවැත දෙසා නම් ඒ මහණ ද යන දෙදෙනා හමු වූවාහු වෙත් ද, මෙය එහි පුද්ගලසම්මුඛතාව යැ. එහි පටිඤ්ඤානකරණය නම් කවර යැ? පටිඤ්ඤාන කරණ කල්මයාගේ යම් ක්‍රියාවෙක් කිරීමෙක්, එළඹීමෙක්, අධ්‍යයනයෙක්, ඉවැඩීමෙක්, අප්‍රතිරෝධනයෙක් වේ ද, මේ එහි පටිඤ්ඤානකරණය යි. මහණෙනි, ඉදින් මෙසේ සන්සිදුනු අධිකරණයක් ප්‍රතිග්‍රාහක මහණ තෙමේ (යළිත් සන්සිදුවනු පිණිස උත්කොචනය කෙරෙයි ද (ඉදිරියට අදී ද) ඔහුට උත්කොචනය පාවිච්ඡිය ඇවැත වේ.

58. මහණෙනි, මෙසේ ඒ අධිකරණය සමථය ලබන්නේ නම්, ඒ මැනැවැ. ඉදින් නොලබන්නේ නම්, මහණෙනි, ඒ මහණහු විසින් බොහෝ මහණුන් කරා එළඹ උතුරු සහ එකස් කොට, වැඩිමාලු මහණුන්ගේ පා වැද උක්කුටුක වැ හිඳ, දෙහොත් මුදුනැ නහා “වහන්ස, මම මෙ නම් ඇවැතකට පැමිණියෙමි වෙමි. එය දෙසමි”යි මෙසේ කියයුතු වන්නාහ. ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් “ආයුෂ්මත්හු මගේ වචනය අසන්නා. මේ මෙනම් මහණ ඇවැත හෙළි කරයි, ඇවැත පෙරොළි කරයි. ඇවැත දෙසයි. ඉදින් ආයුෂ්මත්තට සුදුසු කල් ඇත්තේ යැ යි හැඟේ නම්, මම මෙනම් මහණහුගේ ඇවැත පිළිගන්නෙමි”යි මහණහු දැන්විය යුත්තාහ.

තෙන වත්තබ්බො 'පසසමි?'ති. 'ආම පසසමි'ති. 'ආයති. සංචරෙය්‍යාසි'ති.

ඉදං වුවච්ඡි භික්ඛවෙ අධිකරණං වූපසන්තං. තෙන වූපසන්තං? සමමුඛාවිනයෙන ව පටිඤ්ඤානකරණෙන ව. කිංඤ්ඤානං සමමුඛාවිනයසමි? ධම්මසමමුඛතා විනයසමමුඛතා පුග්ගලසමමුඛතා -පෙ- කා ව තත් පුග්ගලසමමුඛතා? යො ව දෙසෙති, යසා ව දෙසෙති, උභො සමමුඛිභූතා භොගති, අයං තත් පුග්ගලසමමුඛතා. කිංඤ්ඤානං පටිඤ්ඤානකරණසමි? යා පටිඤ්ඤානකරණස්ස කම්මස්ස කිරියා කරණං උපගමනං අප්ඤ්ඤාපගමනං අධිවාසනා අපටිකෙත්තාසනා, ඉදං තත් පටිඤ්ඤානකරණසමි. එවං වූපසන්තංඤ්ඤා භික්ඛවෙ අධිකරණං පටිග්ගාගකො උකෙත්තාටෙති, උකෙත්තාටනකං පාවිත්තියං.

59. එවංඤ්ඤානං උභෙථ ඉවෙච්ඡනං කුසලං නො වෙ උභෙථ, තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සංඝස්ස උපසංඝාමිත්වා එතංසං උත්තරාසංඝං කරිත්වා වුඤ්ඤානං භික්ඛුනං පාදෙ වන්දිත්වා උකකුට්ඨකං නිසිදිත්වා අඤ්ඤාපිං පග්ගහෙත්වා එවම්මස්ස වචනියො: "අහං භගෙන ඉත්තනාමං ආපතති. ආපතෙත්වා, තං පටිදෙසෙමි"ති. ව්‍යතෙන්න භික්ඛුනා පටිබලෙන සංඝෙහා ඤාපෙතබ්බො "සුඤ්ඤානං මෙ භගෙන සංඝෙහා. අයං ඉත්තනාමො භික්ඛු ආපතති. සරති විවර්ති උත්තානි කරොති දෙසෙති. යදි සංඝස්ස පත්තකල්ලං අහං ඉත්තනාමස්ස භික්ඛුනා ආපතති. පතිගණ්‍යය්‍යන්ති. තෙන වත්තබ්බො 'පසසමි?'ති. 'ආම පසසමි'ති. 'ආයති. සංචරෙය්‍යාසි'ති.

ඉදං වුවච්ඡි භික්ඛවෙ අධිකරණං වූපසන්තං. තෙන වූපසන්තං? සමමුඛාවිනයෙන ව පටිඤ්ඤානකරණෙන ව. කිංඤ්ඤානං සමමුඛාවිනයසමි? සංඝසමමුඛතා ධම්මසමමුඛතා විනයසමමුඛතා පුග්ගලසමමුඛතා -පෙ- එවං වූපසන්තංඤ්ඤා භික්ඛවෙ අධිකරණං පටිග්ගාගකො උකෙත්තාටෙති, උකෙත්තාටනකං පාවිත්තියං. ඡන්දයකො ධියති ධියනකං පාවිත්තියං.

ඒ ප්‍රතිග්‍රාහක මහණහු විසින් ඇවැත දක්නෙහි ද? ියි ඉතර මහණට කියයුතු. ‘එසේ යැ, දකිමි’යි දෙශක මහණහු විසින් කියැ යුතු. ‘මත්තෙහි සංවර කරව’යි ප්‍රතිග්‍රාහක මහණහු විසින් කියැ යුතු.

මහණෙනි, (මෙසේ) මේ අධිකරණය සත්සිදුනේ යැ යි කියනු ලැබේ. කීමෙකින් සත්සිදුනේ ද? යත්: සම්මුඛාවිනයයෙන් ද ප්‍රතිඥාකරණයෙන් ද යන දෙකිනි. එහි සම්මුඛාවිනය කවර යැ? ධර්මසම්මුඛතාව, විනයසම්මුඛතාව, පුද්ගලසම්මුඛතාව යන තුන යැ... එහි පුද්ගලසම්මුඛතාව කවර යැ? යමෙක් ඇවැත දෙසයි ද, යමකුටත් දෙසයි ද, මේ දෙසක ප්‍රතිග්‍රාහක දෙදෙනා හමු වූවාහු වෙත් ද, මේ එහි පුද්ගල සම්මුඛතාව යැ. එහි ප්‍රතිඥාකරණය කවර යැ? ප්‍රතිඥා කරණ කර්මයා ගේ යම් ක්‍රියා යෙක්, කිරීමෙක්, එළැඹීමෙක්, අධ්‍යාපණයෙක්, ඉවැසීමෙක්, අප්‍රතිපේධන යෙක් වේ ද, මේ එහි ප්‍රතිඥාකරණය යැ. මහණෙනි, ඉදින් මෙසේ සත්සිදුනු අධිකරණය ප්‍රතිග්‍රාහක මහණ තෙම නැවැත සත්සිදුවනු පිණිස ඉදිරියට අදනේ ද, ඔහුට උත්තොචනක පාවිත්තිය ඇවැත වේ.

59. ඉදින් මෙය මෙසේ ලබන්නේ නම් ඒ මැනව. ඉදින් නො ලබන්නේ නම්, මහණෙනි, එ මහණහු විසින් සංඝයා කරා එළැඹ, උතුරුසහ එකස් කොට වැඩිමාලු මහණුන්ගේ පා වැද උත්තුවක වැ හිඳ දෙහොත් මුදන් තබා ගෙන, “වහන්ස, මම මෙ නම් ඇවතට පැමිණියෙමි. එය දෙසමි” යි මෙසේ කියැ යුතු වන්නේ ය. ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් “වහන්ස, සංඝ තෙම මගේ වචනය අසාවා, මේ මෙනම් මහණ ඇවැත සිහි කරයි, හෙළි කරයි, පෙහෙළි කරයි, දෙසයි. ඉදින් සංඝයාට සුදුසු කල් වී යැයි හැඟේ නම්, මම මෙනම් මහණහුගේ ඇවැත පිළි ගන්නෙමි” යි සංඝ තෙමේ දැන්වියැ යුතු. ඒ ප්‍රතිග්‍රාහක මහණ විසින් ‘ඇවැත දකිමි ද?’ යි කියැ යුතු. ‘එසේ ය, දකිමි’යි දෙශකයා විසින් කියැ යුතු. ‘මත්තෙහි සංවරය වඩව’ යි ප්‍රතිග්‍රාහකයා විසින් කියැ යුතු.

මහණෙනි, (මෙසේ) මේ අධිකරණය සත්සිදුනේ යැ යි කියනු ලැබේ. කීමෙකින් සත්සිදුනේ ද? යත්: සම්මුඛාවිනයයෙන් ද ප්‍රතිඥාකරණයෙන් ද යන දෙකිනි, එහි සම්මුඛාවිනයය කවර යැ? සංඝසම්මුඛතාව ධර්මසම්මුඛතාව විනයසම්මුඛතාව පුද්ගලසම්මුඛතාව යන සතර යැ... මහණෙනි, ඉදින් මෙසේ සත්සිදුනු අධිකරණය ප්‍රතිග්‍රාහක තෙමේ උත්තොචනය කරන්නේ නම් ඔහුට උත්තොචනක පාවිත්තිය ඇවැත වේ. ඡන්දයක මහණ හිඤ්ඤා කරන්නේ නම් ඔහුට බියනක පාවිත්තිය ඇවැත වේ.



## නිෂ්චයාරකං

60. සීයා ආපනනාධිකරණං එකං සමථං අනාගමම පටිඤ්ඤානකරණං දව්භි සමථෙති සමමය්‍ය සමමුධාවිනයෙන ව නිෂ්චයාරකෙන වානි? සීයාතිස්ස වචනියං. යථාකථං විය? ඉධ භික්ඛූනං හණ්ඩනජානානං කලහජානානං විවාදපනනානං විහරතං බහුං අසාමාණකං අජ්ඣාචිණ්ණං හොති භාසිතපටිකන්තං. තත්‍ර චෙ භික්ඛූනං එවං හොති ‘අමනාකං ධො හණ්ඩනජානානං කලහජානානං විවාදපනනානං විහරතං බහුං අසාමාණකං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපටිකන්තං. සචෙ මයං ඉමාහි ආපනති අඤ්ඤාමඤ්ඤං කාරෙසාම, සීයාපි තං අධිකරණං කකබ්ලන්තාය වාළන්තාය හෙද්‍ය සංවතෙතය්‍යා’ති. අනුජානාමි භික්ඛවෙ එච්චපං අධිකරණං නිෂ්චයාරකෙන චූපසමෙතුං.

එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ චූපසමෙතබ්බං: සබ්බෙහෙව එතජ්ඣං සනතිපතීතබ්බං. සනතිපතීතා ව්‍යතෙත භික්ඛූනා පටිබලෙන සංඛ්‍යා ඤාපෙතංබ්බා: “සුඡන්තූ මෙ හතො සංඛ්‍යා. අමනාකං හණ්ඩනජානානං කලහජානානං විවාදපනනානං විහරතං බහුං අසාමාණකං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපටිකන්තං. සචෙ මයං ඉමාහි ආපනති අඤ්ඤාමඤ්ඤං කාරෙසාම. සීයාපි තං අධිකරණං කකබ්ලන්තාය වාළන්තාය හෙද්‍ය සංවතෙතය්‍යා. යදි සබ්බස්ස පනතකල්ලං සංඛ්‍යා ඉමං අධිකරණං නිෂ්චයාරකෙන චූපසමෙය්‍යා ධපෙතා ථූල්ලවජ්ජං, ධපෙතා ගිහිපටිසංයුතනන්ති.

එකතො පකඛිකානං භික්ඛූනං ව්‍යතෙත භික්ඛූනා පටිබලෙන සංඛ්‍යා පකෙබ්බා ඤාපෙතංබ්බා: “සුඡන්තූ මෙ ආයස්මිනො අමනාකං හණ්ඩනජානානං කලහජානානං විවාදපනනානං විහරතං බහුං අසාමාණකං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපටිකන්තං. සචෙ මයං ඉමාහි ආපනති අඤ්ඤාමඤ්ඤං කාරෙසාම සීයාපි තං අධිකරණං කකබ්ලන්තාය වාළන්තාය හෙද්‍ය සංවතෙතය්‍යා, යද සංඛ්‍යානං පනතකල්ලං අහං යා චෙව ආයස්මිනො ආපනති, යා ච අනතො ආපනති ආයස්මිනොතඤ්ඤව අත්ථාය අනතො ව අත්ථාය සංඛ්‍යාමජ්ජෙති නිෂ්චයාරකෙන දෙසෙය්‍යා. ධපෙතා ථූල්ලවජ්ජං, ධපෙතා ගිහිපටිසංයුතනන්ති. අථාපරෙසං එකතො පකඛිකානං භික්ඛූනං ව්‍යතෙත භික්ඛූනා පටිබලෙන සංඛ්‍යා පකෙබ්බා ඤාපෙතංබ්බා: “සුඡන්තූ මෙ ආයස්මිනො. අමනාකං හණ්ඩනජානානං-පෙ-සංඛ්‍යාමජ්ජෙති නිෂ්චයාරකෙන දෙසෙය්‍යා. ධපෙතා ථූල්ලවජ්ජං, ධපෙතා ගිහිපටිසංයුතනං”ති.

## නිෂ්චයාරකය

60. ප්‍රතිඥාතකරණ නම් වූ එක් සමට්ඨකට නො පැමිණ සම්මුඛා විනයයෙන් ද නිෂ්චයාරකයෙන් ද යන සමට් දෙකින් ආපත්තාධිකරණය සන්ධිදෙන්තෝය යන්න විය හැකි ද? විය හැකි යැයි කිය යුතු වන්නේ ය. කෙසේ ද? යත්: මෙහි හටගත් අරගල ඇති වූ හටගත් කලහ ඇති වූ විවාදයට පැමිණියත් වූ වසන මහණුන් විසින් වාචසික වූ ද කායික වූ ද බොහෝ වරද කරන ලද්දේ වෙයි. ඉදින් එහි මහණුන්ට හටගත් අරගල ඇති වූ හටගත් කලහ ඇති වූ විවාදයට බටුවන් වූ වසන අප විසින් වාචසික වූ ද කායික වූ ද බොහෝ වරද කරණ ලද්දේ වෙයි. ඉදින් අපි මේ ඇවැත්වලින් උනුනට පිළියම් කරවන්නමෝ නම්, ඒ අධිකරණය රථබව පිණිස, සැබබව පිණිස, බිඳීම පිණිස පවතිනු විය හැකියැයි මෙසේ සිතෙත් වෙයි. මහණෙනි, මෙබඳු අධිකරණය නිෂ්චයාරකයෙන් සන්ධිදුවන්නට අනුදැනිමි:

තවද මහණෙනි, මෙසේ එය සන්ධිදු විය යුතු; සියලු මහණුන් ම එක් තැනකට රැස් විය යුතු. එක්රැස් වූ ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් “වහන්ස, සංඝ තෙමේ මගේ වචනය අසා වා, උපන් අරගල ඇති ව, උපන් කලහ ඇති ව, විරුද්ධවාදයට බැසගන්නන් ව වසන අප විසින් වාචසික වූ ද කායික වූ ද ශ්‍රමණසාරූප්‍ය නොවූ බොහෝ දෑ කරණ ලද්දේ ය. ඉදින් අපි මේ ඇවැත්වලින් ඔවුනොවුනට පිළියම් කරවන්නමෝ නම්, ඒ අධිකරණය රථබව පිණිස, සැබබව පිණිස, හෙදය පිණිස පවතිනු ද හැකි වන්නේ ය, ඉදින් සංඝයාට සුදුසු කලැයි හැඟෙන්නේ වී නම් සංඝ තෙමේ (පරිච්ඡි සහවෙසෙස් යන) දළ වරද හැර, ගිහිනි ගැරඹූ ආදීන් ගෘහස්ථප්‍රතිසංයුක්ත වරද ද හැර (සෙසු ඇවැත් හා සම්බන්ධ වූ) මේ අධිකරණය නිෂ්චයාරකයෙන් සන්ධිදුවන්නේ ය.

එක් පක්ෂයකට අයත් මහණුන් අතුරෙන් ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණකු විසින් “ආයුෂ්මත්හු මාගේ වචනය අසත්වා. උපන් අරගල ඇති වූ උපන් කලහ ඇති වූ විරුද්ධවාදයට බැසගන්නන් වූ වසන අප විසින් වාචසික වූ ද කායික වූ ද අශ්‍රාමණක වූ බොහෝ දෑ කරණ ලද්දේ වෙයි. ඉදින් අපි මේ ඇවැත්වලින් ඔවුනොවුනට පිළියම් කරවන්නමෝ නම්, ඒ අධිකරණය රථබව පිණිස සැබබව පිණිස හෙදය පිණිස පවතිනු ද විය හැකික. (ඒ හෙයින්) ඉදින් ආයුෂ්මත්තට සුදුසු කලැයි හැඟෙන්නේ වී නම්, ආයුෂ්මතුන්ගේ යම් ඇවැත් වේ නම් තමාගේ යම් ඇවැත් වේ නම් අඩුල වරද ද ගෘහිප්‍රතිසංයුක්ත ආපත්ති ද හැර සෙසු සියලු ඇවැත් ආයුෂ්මත්තට වැඩ පිණිසත් තමාට වැඩ පිණිසත් සහ මැද දී නිෂ්චයාරකයෙන් දෙසන්නෙමි”යි ස්වකීය පක්ෂය දැන්විය යුතු යැ. ඉක්බිති අන් එක් පක්ෂයක් ගත් මහණුන් අතුරෙන් ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණකු විසින් “ආයුෂ්මත්හු මාගේ වචනය අසත්වා. උපන් අරගල ඇති... අඩුල වරද ද ගෘහිප්‍රතිසංයුක්ත ආපත්ති ද හැර සෙසු සියලු ඇවැත්... සහ මැද දී නිෂ්චයාරකයෙන් දෙසන්නෙමි” යැයි ස්වකීය පක්ෂය දැන්විය යුතු.

එකතො පකඛ්ඛානං භික්ඛූනං වානෙන්න භික්ඛූනා පටිබලෙන සංඛෙසා ඤාපෙතබ්බො:

සුඤ්ඤානං මෙ හතෙත සංඛෙසා අමනාකං හණ්ඩනජානානං -පෙ- බහුං අසාමාන්යං අජානාමිණං -පෙ- සචෙ මයං ඉමාහි ආපත්තංහි අඤ්ඤාමඤ්ඤං කාරෙසාම. සියාපි තං අධිකරණං කකළුත්තාය වාළුත්තාය හෙදාය සංවත්තෙයා. යදි සංඛෙසං පත්තකල්පං අහං යා චෙව ඉමෙසං ආයස්චිත්තානං ආපත්ති යා ව අත්තතො ආපත්ති ඉමෙසංඤ්ච ආයස්චිත්තානං අත්තාය අත්තතො ව අත්තාය සංඛෙසමරේඛා නිශ්චයාරකෙන දෙසෙයා. යථෙතො චුල්ලවජ්ජං, යථෙතො ගිහිපටිසංයුතං. එසා ඤාතති.

සුඤ්ඤානං මෙ හතෙත සංඛෙසා. අමනාකං හණ්ඩනජානානං -පෙ- අහං යා චෙව ඉමෙසං ආයස්චිත්තානං ආපත්ති, යා ව අත්තතො ආපත්ති ඉමෙසංඤ්ච ආයස්චිත්තානං අත්තාය අත්තතො ව අත්තාය සංඛෙසමරේඛා නිශ්චයාරකෙන දෙසෙමි යථෙතො චුල්ලවජ්ජං, යථෙතො ගිහිපටිසංයුතං. යස්සායස්චිත්තො බමති අමනාකං ඉමෙසං ආපත්තං සංඛෙසමරේඛා නිශ්චයාරකෙන දෙසනා යථෙතො චුල්ලවජ්ජං, යථෙතො ගිහිපටිසංයුතං, සො තුණ්හස්ස යස්ස නකඛමති සො භාසෙයා.

දෙසිතා අමනාකං ඉමා ආපත්තියෝ සංඛෙසමරේඛා නිශ්චයාරකෙන යථෙතො චුල්ලවජ්ජං, යථෙතො ගිහිපටිසංයුතං. බමති සංඛෙසං තස්මා තුණ්හි. එවමෙනං ධාරයාමිති.

අථාපරෙසං එකතො පකඛ්ඛානං භික්ඛූනං වානෙන්න භික්ඛූනා පටිබලෙන සංඛෙසා ඤාපෙතබ්බො:

සුඤ්ඤානං මෙ හතෙත සංඛෙසා. අමනාකං හණ්ඩනජානානං -පෙ- සංඛෙසමරේඛා නිශ්චයාරකෙන දෙසෙයා. යථෙතො චුල්ලවජ්ජං, යථෙතො ගිහිපටිසංයුතං. එසා ඤාතති.

එක් පක්ෂයකට අයත් මහණුන් අතුරෙන් ව්‍යාක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මහණක්හු විසින්,

“වහන්ස, සංඝ තෙමේ මා ගේ වචනය අසාවා. උපන් අරගල ඇති... අප විසින්... බොහෝ අශ්‍රාමණක දෑ කරන ලද්දේ වෙයි... ඉදින් අපි ඔවුනොවුනට මේ ඇවැත්වලින් පිළියම් කරවන්නමෝ නම් ඒ අධිකරණය රථබව පිණිස, සැබබව පිණිස, හෙදා පිණිස පවතිනු ද විය හැකි ය. ඉදින් සංඝයාට සුදුසු කල් වේ යැයි හැඟේ නම් මේ ඍජුල වරද ද හැර, ගෘහිප්‍රතිසංයුක්ත ආපත්ති ද හැර, මේ ආයුෂ්මතුන් ගේ සෙසු යම් ඇවැත් වේ නම් තමාගේ ද සෙසු යම් ඇවැත් වේ නම්, ඒ හැම මේ ආයුෂ්මත්වරුනට වැඩ පිණිස ද තමාට වැඩ පිණිස ද සහ මැද දී නිෂ්චයාරකයෙන් දෙසන්නෙමි. මේ ඥප්තිය යැ.

සංඝ තෙමේ මා ගේ වචනය අසාවා. උපන් අරගල ඇති... අප විසින්... බොහෝ අශ්‍රාමණක දෑ කරන ලද්දේ වෙයි... මේ ඍජුල වරද ද හැර, ගෘහිප්‍රතිසංයුක්ත ආපත්ති ද හැර, මේ ආයුෂ්මතුන් ගේ සෙසු යම් ඇවැත් වේ නම්, තමාගේ ද සෙසු යම් ඇවැත් වේ නම්, ඒ හැම මේ ආයුෂ්මත්වරුනට වැඩ පිණිස ද තමාට වැඩ පිණිස ද සහ මැද දී නිෂ්චයාරකයෙන් දෙසෙමි. ඍජුල වරද ද හැර, ගෘහිප්‍රතිසංයුක්ත ආපත්ති ද හැර සෙසු මේ සියලු ඇවැත් අප සහ මැද දී නිෂ්චයාරකයෙන් දෙසීම යම් ආයුෂ්මතකු හට රිසියෙන් නම් හේ නිහඩ වේවා, යම් ආයුෂ්මතකු හට නො රිසියෙන් නම් හේ කියාවා.

අප විසින් ඍජුල වරද ද හැර, ගෘහිප්‍රතිසංයුක්ත ඇවැත් ද හැර සෙසු මේ සියලු ඇවැත් සහ මැද දී නිෂ්චයාරකයෙන් දෙසන ලද්දේ ය. සංඝයාට රිසිවෙයි. එ හෙයින් නිහඩ යැ. මෙසේ මෙය සලකමි” යැ යි සංඝ තෙමේ දැන්විය යුතු.

ඉක්බිති අන් එක් පක්ෂය ගත් මහණුන් අතුරෙන් ව්‍යාක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින්,

“සංඝ තෙමේ මා ගේ වචනය අසාවා. උපන් අරගල ඇති... අප විසින්... වරද කරන ලද්දේ ය... ඍජුල වරද හැර ගෘහිප්‍රතිසංයුක්ත ආපත්ති ද හැර සෙසු... සියලු ඇවැත් සහ මැද දී නිෂ්චයාරකයෙන් දෙසන්නෙමි. මේ ඥප්තිය යැ.

සුභාතු මෙ හතො සංඛිතා අමනාකං. හණ්ඩනජාතානං -පෙ- අහ. යා වෙව ඉමෙසං ආයස්මිනනානං ආපතති, යා ච අතතනො ආපතති, ඉමෙසං වෙව ආයස්මිනනානං අසාය අතතනො ච අසාය සංඛිතමඤ්ඤි නිෂ්චයාරකෙන දෙසෙමි. යංපෙකා ජුල්ලවජ්ජං යංපෙකා ගිහීපටිසංයුතං -පෙ- යසායසමතො ඛමති සො තුණ්හසා යසස නක්ඛමති සො භාසෙය්‍යා-දෙසිතා අමනාකං. ඉමා ආපතතියො සංඛිතමඤ්ඤි නිෂ්චයාරකෙන යංපෙකා ජුල්ලවජ්ජං. යංපෙකා ගිහීපටිසංයුතං. ඛමති සංඛිතසා තස්මා තුණ්හි. එවමෙනං ධාරයාමිති.

61. ඉදං වුච්ඡති භික්ඛවෙ අධිකරණං. වූපසන්නං. කෙන වූපසන්නං? සම්මුඛාවිනයෙන ච නිෂ්චයාරකෙන ච. කිංඤ්ඤ තස්ස සම්මුඛාවිනයස්මිං?

සංඛිතසම්මුඛතා ධර්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා පුග්ගලසම්මුඛතා. කා ච තස්ස සංඛිතසම්මුඛතා? යාවතිකා භික්ඛුකත්තප්පනතා තෙ ආගතා භොතති ඡන්දරහානං ඡන්දො ආගටො භොති. සම්මුඛිභූතා න පටිකෙකා-සන්නි. අයං තස්ස සංඛිතසම්මුඛතා.

කා ච තස්ස ධර්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා? යෙන ධර්මෙන යෙන විනයෙන යෙන සන්ත්‍රියාසන්නෙන තං අධිකරණං. වූපසමති, අයං තස්ස ධර්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා.

කා ච තස්ස පුග්ගලසම්මුඛතා? යො ච. දෙසෙති, යසස ච දෙසෙති, උභො සම්මුඛිභූතා භොතති, අයං තස්ස පුග්ගලසම්මුඛතා.

කිංඤ්ඤ තස්ස නිෂ්චයාරකස්මිං? යා නිෂ්චයාරකස්ස කල්ලස්ස කිරියා කරණං. උපගමනං අජ්ඣුපගමනං අධිවාසනං අපටිකෙකාසනං. ඉදං තස්ස නිෂ්චයාරකස්මිං.

එවං. වූපසන්නං ච භික්ඛවෙ අධිකරණං. පටිග්ගාහකො උකෙකාටෙති උකෙකාටනකං. පාවිතතිස්සං. ඡන්දදයකො ඛියති, ඛියනකං. පාවිතතිස්සං.

කිවාධිකරණං කතිහි සමපෙහි සමෙති? කිවාධිකරණං එකෙන සමපෙන සමෙති සම්මුඛාවිනයෙනාති.

සමප්කඛිතධර්මො නිට්ඨිකො චතුසො.

චන්ත්ස, සංස තෙමේ මා ගේ වචනය අසාවා. උපන් අරගල ඇති... මේ ආයුෂ්මතුන්ගේ යම් ඇවැත් වේ ද, තමා ගේ යම් ඇවැත් වේ ද, අඳුල වරද ද හැර, ගෘහිප්‍රතිසංයුක්ත ආපත්තිය ද හැර සෙසු මේ සියලු ඇවැත් මේ ආයුෂ්මතුන් හට වැඩ පිණිස ද තමාට වැඩ පිණිස ද සහ මැද දී නිෂචක්ඛාරකයෙන් දෙසමි.... යම් ආයුෂ්මතකු හට රිසියෙහි ද හේ නිහඬ වේවා, යමකුට නොරිසියෙයි ද හේ කියාවා.

අප විසින් අඳුල වරද ද හැර ගෘහිප්‍රතිසංයුක්ත වරද ද හැර සෙසු මේ සියලු ඇවැත් සහමැද දී නිෂචක්ඛාරකයෙන් දෙසන උද්දේ ය. සංසයාට රිසියෙයි, එහෙයින් නිහඬ ය, මෙසේ මෙය සලකමි'' යැයි සංස තෙමේ දැන්වියැ යුත්තේ ය.

61. මහණෙනි, මේ අධිකරණය සන්තිදුනේ යැයි කියනු ලැබේ. කීමෙකින් සන්තිදුනේ ද යත්: සම්මුඛාච්ඡායයෙන් ද නිෂචක්ඛාරකයෙන් ද යන දෙකෙනි. එහි සම්මුඛාච්ඡායය කවර යැ? සංස සම්මුඛතාව ධර්ම සම්මුඛතාව චිත්තසම්මුඛතාව පුද්ගලසම්මුඛතාව යන මේ ය. එහි සංස සම්මුඛතාව කවරයැ? යම් පමණ මහණහු කම්ප්‍රාප්තයෝ නම් ඔහු හැම ආවාහු වෙත් ද, ඡන්දය දෙනුවට යුද්ධයන් ගේ ඡන්දය ගෙනෙන උද්දේ වේ ද, හමු වූ මහණහු ප්‍රතිෂේධනය නො කෙරෙත් ද මේ එහි සංසසම්මුඛතාව යි.

එහි ධර්ම සම්මුඛතා චිත්ත සම්මුඛතා කවර යැ? යම් ධර්මයෙකින් යම් චිත්තයෙකින් යම් ආභ්‍යා-සාසනයෙකින් ඒ අධිකරණය සන්තිදෙයි ද, මෙය එහි ධර්මසම්මුඛතා චිත්තසම්මුඛතා යැ

එහි පුද්ගලසම්මුඛතා කවර යැ? යමෙකුත් ඇවැත දෙසයි ද යමකුටත් දෙසයි ද, ඒ දෙදෙනාම හමුවුවාහු වෙත්, මේ එහි පුද්ගල සම්මුඛතා යැ.

එහි නිෂචක්ඛාරකය කවර යැ? නිෂචක්ඛාරකකම්යා ගේ යම් ක්‍රියායෙක්, කිරීමෙක්, එළැඹීමෙක්, අධ්‍යාපණයෙක්, ඉටුසීමෙක්, අප්‍රතිෂේධනයෙක් වේ ද, මේ එහි නිෂචක්ඛාරකය යි.

මහණෙනි, මෙසේ සන්තිදුනු මේ අධිකරණය ඉදින් ප්‍රතිග්‍රාහක මහණෙක් ඉදිරියට අදනේ ද, ඔහුට උත්කොට්‍තක පාවිච්ඡිය ඇවැත වේ. මේ කම්යට ඡන්දය දුන් මහණෙක් මෙහි සන්තිදීමට නිඤ්ඤාතර්ථ ද ඔහුට බියනක පාවිච්ඡිය ඇවැත වේ.

කෘත්‍යාධිකරණය ශමථ කියෙකින් සන්තිදේ ද කෘත්‍යාධිකරණය සම්මුඛාච්ඡාය සංඛ්‍යාත එක් ශමථයෙකින් සන්තිදෙයි.

සතරවනු සමථකඛන්ධකය නිමිසේ ය.

# වුලලවගහපාළි

## විසෙසපදනුකකමණිකා

අ	පිට්ඨකය	අ	පිට්ඨකය
අකඛරිකායපි	40	අනුහනනා	376
අකෙබ්බනපි	40	අත්තරාසිකාධම්මා	130
අගරුකරියමානෝ	100	අපටිකෙකාසනා	416
අග්ගසමොධාන පරිවාසෝ	250, 252	අපටිඤ්ඤාය	23
අඛණ්ඩකාසුපමා	130	අපටිපුච්ඡා	28
අභිතුරියා ජලමානාය	342	අපලොකනකමම	378
අපජනි	6, 24	අප්පකිලමරේන	44
අජ්ඣාචාරෙ ආචාරවිපකේනා	16, 96	අප්පට්ඨානා	344
අජ්ඣාචිත්තා	350, 356	අප්පජ්ඣඤ්ඤා	342
අට්ඨපදෙපි	40	අප්පසාදා කාමා	130
අට්ඨකඛලපමා	130	අබලබලො විය	42
අනිද්දියා දිට්ඨිවිපකේනා	16, 96	අබ්භසානා	130
අනිවේශේනි	422	අබ්භාකුටිකා	42
අත්තපච්චක්ඛේ	402	අබ්භසානනා	376, 888, 392
අදෙසනාගාමිනියා	8, 10	අභිච්චාරිකා	383
අධම්මකමම	8	අභියඛාරිකා	342
අධම්මිකා සලාකගාහා	362	අමුලනවිනයෝ	350, 354, 418
අධිසිලෙ සිල්ලවිපකේනා	16, 96	අලමත්තනරා	2
අනපදනා	14, 24, 96	අවිනයකමම	8
අනපෙබ්බා	66	අව්‍යානේනා	24
අනවසානවො	378	අසමේහාගං සබ්බන්ත	100
අනාවාරා	38, 56	අසමමුඛා	28
අනාපතියා කතං	8	අසරමාන පටිච්ඡන්තා	208
අනාරොචනා	166	අසංභිඥා	402
අනිතිකා	314	අසාරෙකා	8
අනුදුතේන	80	අසිසුනුපමා	132
අනුබලපදනා	376, 388	ආගතතුක හත්තා	66
අනුවාදධිකරණං	376, 388	ආචාරගොචරසම්පනේනා	402
අනුවාදය	18	ආචාරවිපකනියා	376
අනුසම්පවඤ්ඤා	376	ආර්ථවිපකනියා	376

විසෙසපද්‍යාකකමණිකා

අ	පිටියක	ඔ	පිටියක
ආධ්‍යානගාමී	380	ඔකොට්මකො	386
ආපජජිකා	354	ඔනොජනං	170, 176, 182
ආපතොධිකරණං	376, 388	ඔස.රියති	290
ආපතතිං ආරොපෙකා	14		
ආවාස පරමාරං	110	ක	
ආසන පරියතො	160	කසබ්‍රතොය	370
ආරඤ්ඤිකඛං	182	කණාජකං	342
ආවෙලං	38	කතිකසණ්ඨානං	342
ආසනාභිභාරො	98	කතරුණො	342
		කලහකාරකො	96
ඉ		කාකට්‍යං	68
ඉඬස	400	කාසද්ධිබ්‍රහ්මලා	340
ඉද්ධිපාටිභාරියං	340	කිලිංගධිකරණං	376, 390
ඉසුකි	380	කුකකුට්‍යකො	34
		කුකකුට්‍යං	68
උ		කුලසුණානං	40
උකෙකාටනකං	402	කොට්‍යක	342
උකෙකාටෙති	398	කොධිනො	378
උකෙකපජියකමුං	88, 100		
උතරිහඬං	342	බ	
උතනානමුඛා	42	බලිකායපි	40
උහතොවණ්ටිකමාලං	38	බිත්තවිකො	286, 290, 310
උපක ණණ්ණකො	412	බියනකං	402
උපසාතිකෙන	56	බ්‍රාහ්මණකි	70
උපනාමි	378		
උබ්බාහිකාය	402	ග	
උච්ඡෙතනො	286, 310	ගතිගතං	362
උරව්‍යදං	38	ගිහිධිජො	98
උප්පසාලනති	40	ගිහිපටිසංයුතං	372
එ		ගිහිසංසට්ඨා	24
එකච්ඡතො	98	ගුලනකො	414
එකජකං	340		
එකතොවණ්ටිකාමලං	38	ස	
එහිසවාගතවැදිනො	42	සට්ඨකායපි	40
එළගලවාටො	386		



# විසෙසපදනුකකම්මිකා

ව	පිට්ඨකා	ද	පිට්ඨකා
චතුකකභක්ඛා	342	දකඛිණපථකා	68
චාචනාධිප්පායෙහි	346	දසපදෙපි	40
විඛිඳුලකෙනනි	40	දිට්ඨාචිකමම.	374
වික්ඛරුපං	342	දිට්ඨිවිපතතියා	376
වික්ඛවිපරිසාසකතො	350	දුට්ඨවික්ඛා	380
විනතමානතො	196, 226, 228	දුප්ථවිනිසාංගි	380
		දෙසනාගාමිනියා	12
		දෙසගාමිනා	58
ඡ			
ඡන්දගාමිකා	58		
ඡන්දයකො	410	ධ	
ඡබ්බගගියා	321	ධනුකෙනනි	40
ඡාරකං	196	ධමකට්ඨකා	340
		ධමකමම.	10
ඤ		ධමසමුද්ධනා	896, 404
ඤාසිනො	340	ධුට්ඨතතිකො	64
ඤ්ඤාතිකමම.	378	න	
ඤ්ඤාචතුස්සකමම.	378	නවකමමිකො	64
ඤ්ඤාතිද්විතියකමම.	378	නළාටිකං	40
		නිබ්බේදධ්වනං	422
න		නිබ්බේදනිකො	262, 300
නජ්ජනියකමම.	4, 6, 14, 22	නිබ්බු ඤ්ඤාති	40
නබ්බිසො	166, 186	නියසාකමම.	24, 26
නසාපාපියාසිකා		නිසායො	18
	362, 370, 422, 424	නෙඤ්ඤා	18, 20, 22
නිණ්ච ඤාපාරකං	370, 430		
නිණ්ඤාපමා කාමා	130	ප	
නිසීයධිපො	98	පකතතනසා	18
නිරවුණානකට්ඨකා	340	පකතා	24
නිලසඛිඳුලිකා	66	පකරණ	163
නුවච්චෙනති	40	පඤ්ඤාපිට්ඨකා	40
		පඤ්ඤාසමන	170, 176, 182
ථ		පඤ්ඤායනනා	344
ථරුප්පි	40	පටිඤ්ඤාතකරණං	356, 358, 360
ථුලලච්ඡා	372	පටිඤ්ඤාය කතං	12

විසෙසපදනුකමණිකා

ප	පිටස්ථාන	හ	පිටස්ථාන
පටිසාරණියකමම.	64	හිතබුනොවාද සමමති	170
පතිවයො	338	හිසි	342
පත්තකකඩා	344		
පත්තාලකනෙතපි	40	ම	
පඤ්චාස්තියකමම.	38		
පරිවසනො	190	මකඛි	380
පරිවුත්තපරිවාසො	204	මෙකුහුනො	80
පරිසකකති	76	මවජරි	380
පරිහාරපටෙපි	40	මෙකුරික.	38
පසාඨවට්ඨානා	342	මනෙසිකායපි	40
පළාසි	380	මතමනෙකු විය	42
පාදකඨලික.	98	මමනො	386
පාදපිට.	98	මංසපෙසුපමා	130
පාදෙදක.	98	මානකාර්වාදිකා	180
පාරිවාසිකා	158	මානකාර්වාදිකා	176, 178
පාරිවාසික වතුකො	166	මායාවි	380
පිටස්තපරිකමම.	98, 170	මිසාකදිට්ඨිකො	314
පිණ්ඩපාතිකකය.	182	මිහිතපුබ්බකයමා	42
පුග්ගලාමප්‍රිකො	396, 404	ප්‍රබසතතිහි විතුදනකා	360
පුබ්බහාසිකො	42	ප්‍රිලායපටිකසානාර්වාදිකා	168, 212, -
පුරෙසමනෙත	170, 176, 182		214, 216
බ		ප්‍රිලායවිතො	380
බවහාබාධො	386	මෙධක.	376
බහාරාමකොට්ඨකෙ	314	මෙධග.	388
බිමෙකිහන.	342	මොකබ්විකායපි	44
බිලකද්වය.	342	මොසපුරිසො	28
භ		මොහගාමිනා	50
භණ්ඩකාරකො	96	ය	
භතතුදෙදසක.	338, 340	යථා බුඩ්ධි.	170
භයගාමිනා	58	යථාරභි.	342
භසකාරකො	2, 96	යථා වජ්ජනපි	40
භාකුටිකභාකුටිකො	42	යාවිතකුපමා	130
භාසිතපරිකනක.	350, 418, 420	යෙහුයාසිකා	360, 408

විසෙසපද්‍රක්‍ෂකමණිකා

ර		ස	
පිට්‍ඨසංඛ්‍යා		පිට්‍ඨසංඛ්‍යා	
රසනමයෙකපි	40	සංඛ්‍යාවිපලලක්‍ෂිකාය	344
රත්තිවේෂද	166	සංඛ්‍යා අධිකරණකාරකො	96
රථකෙනපි	40	සවවනියං	20
රුක්ඛථලපමා	132	සංඝචන්දනිකං	196
C		සංයො	380
ලජ්ජධරො	256, 258, 260, 262	සංඝනා	42
ලාසන්තපි	40	සතිචිත්තයො	348
ලුඤ්චිත්තා	380	සතිවෙසුලලපනො	348
ච		සත්තිසුලපමා	132
චක්කකෙනපි	40	සත්තිකායපි	40
චච්චදානං	342	සන්දිඛිපරාමාසි	380
චටංසකං	38	සපුත්තදරො	342
චණ්ණාචණ්ණයො	414	සසංසිරුපමා	130
චලෙන සාති	70	සබ්බවිරපච්චන්දනාය	254
චචස්තිච්චි	318	සමාදුපිනො	342
චාලනාය	370	සමානසංවාසකා	164, 172
චිද්ධතිකං	38	සමුත්තරිනො	342
චිත්තයධරා	340	සමොධානපරිවාසො	234, 290, 292
චිත්ත සමමුඛතා	396, 404	සමපභංගිනො	342
චිපච්චතාය වොහාරො	386	සමතින්තමි	318
චිසප්පාසො	166	සමමුඛා චිත්තයො	332, 396
චිභ්‍යන්තකසා	288	සරිත්තසාරිතං	360
චිච්චකො	414	සලාකගාභාපකො	360, 408
චිවාදකාරකො	96	සලාකගකොපි	40
චිවාදධිකරණං	376, 388	සහවාසො	166
චිසසංචේතව	414	සන්දසපිනො	342
චිත්තාරපරිසරෙනා	160	සිලවිපත්තියා	376
චේතනෙයො	286, 310, 312	සුඝාතී සච්චි	196
චෙමතික පච්චන්දනා	266	සුඛසමභාසා	42
චෙමතිකො	262, 300	සුත්තධරො	402
ස		සුත්තසන්තිවයො	402
සකණ්ණප්පකො	414	සුත්තන්තිකා	340
සබ්ලා	42	සුත්තචිතං ඛා	406
සංඛ්‍යාකාය	4	සුඤ්ඤපරිවාසො	282
සංඛ්‍යපසමමුඛතා	396, 404	සුපිනකුපමා	130
		සෙනාසන පඤ්ඤපකං	338, 340
		සෙය්‍යාපරිසරෙනා	160
		සෙය්‍යාභිභාරො	98

# පිළිවෙලපාලි

සඤ්ඤානාමානුකකමණිකා

	පිට්ඨකයා		පිට්ඨකයා
අනාඨපිණ්ඩික	2	තිත්ථුකකඤ්ජරා	340
අනුරුඳ්ව	64	දබ්බමලපුත්ත	340
අබ්බොධකච්ඡන	68	පණ්ඩුකලොහිතකා	2, 4, 6
අරිට්ඨ	128, 130, 132	මච්ඡිකාසණ්ඩ	64, 82
අසංචිප්පනබ්බසුකා	38, 42, 46	මඤ්ඤාච්ඡි (මිගදය)	340
ආනන්ද	64	මහා කච්චාන	64
ඉසිගිලි	340	මහාකපච්ඡන	64
උද්ධි	196, 202	මහාකොට්ඨින	64
උපාලි	64, 166, 188	මහාචූඤ්ඤ	64
උචාළ	362, 370	මහා මොග්ගල්ලාන	64
කල්යාණ භත්තික (ගහපති)	342	මෙතර්ඤ්ඤාමච්ඡකා	342, 344
කාසි	44	මෙතර්ඤ්ඤා	344
කීටාගිරි	38, 42, 44	රාජගහ	338
කොසලේ	86, 100, 108	රාහුල	64
ගග්ග	350, 352	රෙවන	64
ගද්ධබාධිපුබ්බ	128, 130, 132	රෙවන (පබ්බත)	340
ගිජ්ඣකුට	340	වෙච්චන	338
ගොතම කඤ්ජරා	340	සත්තපණ්ණිගුහා	340
සොසිතාරාම	86, 108	සප්පසොණ්ඩික පබ්බත	340
වික්ක (ගහපති)	64	සාරිපුත්ත	46, 64, 66
වොරපපාත	340	සාරිපුත්තමොග්ගල්ලාන	46
ජනන	86, 109, 108, 376	සාවකී	2, 44, 168, 196
චීවකඛ්ඛන	349	සීරු වන	340
පේතච්ඡන	2, 44, 128, 158, 196	සුඛම	64, 82, 86
තපොතකඤ්ජරා	340	සෙය්‍යාසක	24, 34
තපොදුරාම	340		

මුද්‍රණය :

තිසර මුද්‍රණාලය, 137, දුටුගැමුණු විදිය, දෙහිවල